

॥ श्रीमद्व्यायामृतप्रारंभः ॥

16311

5
84. 3043 to 1

श्रीमच्छनुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ वासवीहृदयानंदवेदशास्त्र (स्वा) प्रणायकं । वेदव्यासं गुरुपास्यं वेदोऽभीष्टप्र (दंसतां) दायकं ॥ १ ॥ श्रीरामं हनुमत्सेव्यं श्रीकृष्णं भीमसेवितं । श्रीव्यासं श्रीमदानंदतीर्थसेव्यमाभजे ॥ २ ॥ हत्तमो नाशं कशास्त्रप्रभया तत्त्वभासकं । नमामि श्रीमदानंदतीर्थाचार्यदिवाकरं ॥ ३ ॥ श्रुतिक्षीराब्धिमाभ्यनुद्धिमंदरभूभृता । प्राप्ता न्यायसुधायेन तं जयैद्रमहं भजे ॥ ४ ॥ ब्रह्मण्यतीर्थवाध्युत्थं व्यासतीर्थदुमाभजे । तात्पर्यचंद्रिकायुक्तं सर्वतापापहंसतां ॥ ५ ॥ वेदव्यासाब्धिसंजातं सदा हरिपदाश्रयं । पदार्थकौमुदीयुक्तं वेदशेदुमहं भजे ॥ ६ ॥ श्रीमद्भ्यायसुधायायैर्भावः

श्रीमच्छनुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ।

हरिः ॐ निखिलगुणनिकायं नित्यनिर्धूतहंशुभतममतिमेयं शुद्धसौख्यास्तुपायं ।

सम्यक्प्रदर्शितः । तान्वेदेयादवाचार्यान्सदा विद्यागुरुनहं ॥ ७ ॥ अथ तत्कृपयान्यायामृतस्येदं प्रकाशनं । क्रियते श्रीनिवासेन गुरुशिक्षानुसारतः ॥ ८ ॥ इह खलु व्यासतीर्थश्रीमच्चरणः श्रुतमर्थमिमनिषयानि बिभंस्तुः परीक्षकप्रवृत्त्यंगभूतमनुबंधचतुष्टयं वक्तुं विशिष्टविषयादिमद्ब्रह्ममीमांसयानि बध्यसंबधयितुं चतुर्लक्षणीमीमासाविक्षितविशेषणचतुष्टयवत्त्वेनेष्टदेवताभिभूति ॥ निखिलेत्यादिना ॥ निखिलगुणपूर्णत्वनिर्धूतहंशवयोर्हंतुहेतुमद्भावः श्रियः पत्येति त्यागणितगुणमणिक्वविशदभभा जालोल्लासोपहतसकलावद्यतमसइति दीकाकारो करीत्यावगंतव्यः । ननु निकायमितिकथं । निकाय्यनिलया लया इत्यमरकोशे “पा

य्यसास्त्राख्यनिकाय्यधायामानहविनिवाससामिधेनीषु” इति सूत्रे च निकाय्यशब्दस्यैव निलयवाचित्वोक्तौ न काय्यमिति कव्यत्वादिति चेत् । अत्राहुः । निपूर्वकास्त्रिवासासार्थकाच्चिनोते धातुविशेषाद्धप्रत्ययेऽकारमात्रं विहाय सर्वस्यापिलोपे चकारस्य इकारस्य एकाररूपेण प्राप्ते अचोऽज्जिणतीति एकाररूपवृद्धौ सत्यांतस्य चायदेशे चकारस्य ककारादेशे निकायमिति रूपस्य “निवासचितिशरीरोपसमाधानेष्वादेशक” इति सूत्रे निवासार्थसाधिततयानिखिलगुणानां निवास आश्रय इत्यर्थो द्रष्टव्य इति । गुरुचरणस्तु । नायं निकायशब्दः कोशसूत्रोक्तरीत्या निवासार्थे रूढो भिप्रेतः । किंतु अवयवानामनेकार्थत्वाग्निखिलगुणा एव नितरां कार्यो यस्यैत्यर्थस्याभिप्रेततयानकोपि क्षुद्रोपद्रव इत्याहुः ॥ शुभतमेति ॥ मतिशब्दस्य ध्यानार्थत्वे तस्याः शुभतमत्वं नामैव राग्यभक्तिदाढ्योपकृतं ॥ १ ॥

सकलनिगमगेयं सर्वशब्दाभिधेयं न वज्रलघर्काय नौ मिलक्ष्मी सहायं ॥ १ ॥
त्वं । तेन मेयं साक्षात्कर्तव्यं । अपरोक्षज्ञानार्थत्वे तु वैराग्यभक्तिध्यानजातत्वेन शुभतमत्वं तस्य मतव्यं । तेन मेयं विषयीकर्तव्यं । यद्वा नित्यानित्यवस्तुविवेकवैराग्यशमदमादिसंपत्तिमुमुक्षुरूपसाधनचतुष्टयसंपन्नत्वेन शुभतमाये पुरुषास्तेषां मत्यामेयं श्रवणादिद्वाराऽपरोक्षज्ञानेन विषयीकरणीयमित्यर्थः । सौख्यस्य शुद्धत्वं नाम दुःखासंभिन्नत्वं मतव्यं । अनेन विशेषणचतुष्टयेनाऽध्यायचतुष्टयार्थसंगृहीत इति ध्येयं । तथा च भगवतो विषयत्वाच्छुद्धसौख्यस्य परमप्रयोजनत्वान्मतिशब्दो कापरोक्षज्ञानस्य चावांतरप्रयोजनत्वाच्छुभतमानां चाऽधिकारित्वाद्याथारोग्यसंबन्धसद्भावात्प्रेक्षाव्रतामन्नप्रवृत्तिरचितेत्यपि सूचितं । गुणपूर्णत्वोपपादनायाह ॥ सकलेति ॥ वैदिकानां सर्वशब्दानां र्थागिकत्वात्तदभिधेयत्वे सकलगुणपूर्णत्वमेव सिद्ध्यति । यथोक्तं “अतोऽनंतगुणो विष्णुर्ध

च्छब्दायोगवृत्तय"इति । ननुकासुचिच्छाखासुअन्यथाप्युच्यमानत्वाद्नाविष्णोर्निखिलनिगमेयत्वंयुक्तमित्याशंकापरिहारायसू-
त्रकृदुक्तंगतिसामान्यंहृदिनिधायाह ॥ सर्वशब्देति ॥ वैदिकप्रकृत्यादिसर्वशब्दाभिधेयमित्यर्थः । अतो नानयोर्विशेषणयोः
पुनरुक्तिरितिभावः । यद्वाअधिकारिभेदेनवाक्यसमन्वयपदसमन्वयाभ्यांभगवानेवप्रतिपाद्यइतिवाक्यान्यव्याज्योतिरुपक्रमदि-
त्यादिसूत्रोक्तप्रकारंहृदिनिधायैदंविशेषणद्वयं । अतो नपुनरुक्तिरितिमतंव्यं । निराकारस्यब्रह्मणोबुद्धावनारोहाच्छुभ्रतममतिमे-
यत्वंयदुक्तंतदयुक्तमित्याशंकापरिहारायोक्तं नवजलधरकायमितीत्याहुः । वस्तुतस्तुनिखिलगुणनिकायमित्यनेनैवनिराकारत्वशं-
कायाःपरिहृतत्वात्स्वोपास्यदेवतास्वरूपकथनायैवंविशेषणमितिमतंव्यं । नवजलधरोवर्षाकालीनोमेघः तद्वद्विद्यमानःकायोय-
विघ्नौघवारणंसत्याशेषविश्वस्यकारणं । करुणासिंधुमानंदतीर्थबंधुहरिभजे ॥ २ ॥

अभ्रमंभंगरहितमजडंविमलंसदा । आनंदतीर्थमतुलंभजेतापत्रयापहं ॥ ३ ॥

स्यतं नीलमेघश्यामंश्रीकृष्णमित्यर्थः । लक्ष्मीसहायमित्यत्रलक्ष्म्याःसहायइतिविग्रहोनतुलक्ष्मीरेवसहायोयस्येति । तथात्वमहि-
मातिशयाऽलाभात् । एवंचलक्ष्म्याःभगवान्सहायइतिवचनेनग्रंथस्यवाङ्मनोव्यापाररूपत्वाल्लक्ष्म्याश्चवाङ्मनसदेवतात्वाद्यल-
क्ष्म्यावाङ्मनसदेवतात्वंतदपितदधीनमितिप्रमेयसूचनेनभगवतोमहाब्रह्मालभ्यतइतिधेयं ॥ १ ॥ स्वापेक्षितविघ्ननिवारणगु-
णवत्त्वेनभगवंतसेवते ॥ विघ्नौघेति ॥ सत्याशेषेतिविशेषणमुत्तरग्रंथोपक्षेपायभूमिकारचनरूपमितिज्ञेयं ॥ २ ॥ आदिगुरुन्स-
वते ॥ अभ्रममिति ॥ भ्रमरूपज्ञानरहितं । गंगादिसर्वतीर्थेषुभ्रमोनामाऽऽवर्तस्तिष्ठतीत्याशयः । भंगरहितं प्रतिवादिप्रयुक्तप-

राभवरहितं । अन्यत्रतुवसंतादिकालेप्रवाहविच्छेदरूपोभंगोस्तीत्यवसेयं । अजडं जाड्याख्यदोषरहितं । इतरत्रतुजलात्मकत्वात् जाड्यमस्तीतिबोध्यं । विमलंविगतमलं । “शमलंपापमुद्दिष्टंरागद्वेषादिकंतथा । अपराधश्चशमलमलंचशमलंविदुः”रितिकर्मनिर्णयवचनात्मलशब्दोक्तपापरहितमित्यर्थः । अपरत्रतुवर्षकालेकल्मषतादिरूपमलमस्तीत्यवसेयं । तापत्रयापहं स्मरणादिना आध्यात्मिकादितापत्रयवारकं । इतरत्रतुआधिभौतिकाख्यबाह्यतापवारकत्वमेवेतिध्येयं । अतएवातुलंगंगादितीर्थासदृशं ॥ ३ ॥

चित्रैःपदैश्चगंभीरैर्वाक्यैर्मानैरखंडितैः । गुरुभावंव्यजयतीभातिश्रीजयतीर्थवाक् ॥ ४ ॥
समुत्सार्यतमस्तोमंसन्मार्गसंप्रकाशयच । सदाविष्णुपदासक्तंसेवेब्रह्मण्यभास्करं ॥ ५ ॥
ज्ञानवैराग्यभक्त्यादिकल्याणगुणशालिनः । लक्ष्मीनारायणमुनीन्वंदेविद्यागुरुन्मम ॥ ६ ॥
श्रीमध्वशास्त्रदुग्धाब्धिधीमंदरमहीभृता । आमथ्योद्भियतेन्यायामृतंविबुधतृप्तये ॥ ७ ॥

जयतीर्थवाक्स्तुव्याजेनतान्तौति ॥ चित्रैरिति ॥ पदानांचित्रत्वंनामाऽऽकंक्षादियुक्तत्वं । वाक्यानांगंभीरत्वंनामास्पष्टार्थत्वं । मानानामखंडितत्वंनामप्रतिप्रमाणराहित्यद्रष्टव्यं । गुरोरानंदतीर्थस्ययोगुरुभावस्तं ॥ ४ ॥ स्वसंन्यासगुरुंसेवते ॥ समुत्सार्येति ॥ भास्करपक्षेविष्णुपदमाकाशं । “विषद्विष्णुपदंव्योमे”त्यभिधानात् ॥ ५ ॥ स्वविद्यागुरुन्प्रणमति ॥ ज्ञानेति ॥ ६ ॥ स्वग्रंथनामाह ॥ श्रीमध्वेति ॥ प्रसिद्धाऽमृतपक्षेविबुधाःदेवाः । ग्रंथपक्षेविबुधाःपंडिताः ॥ ७ ॥ न्यायामृतो

दूरणस्यमूलकोशैरेवशिष्यैःकर्तुंशक्यत्वाद्ब्रथोयंभवतांश्रमइत्यतआह ॥ विक्षिप्तेति ॥ अनुक्तेति ॥ भगवत्पादटीकाकारा
 भ्यांकंठतोऽनुक्तमर्थादुक्तमिति व्याख्येयं । अन्यथातदुभयापेक्षयास्वस्यसर्वश्यापत्तिरिति ध्येयं ॥ ८ ॥ ॥ सत्याशेषविश्वस्य
 कारणमित्युपक्षिप्तं विश्वस्य सत्यत्वमसहमानो मायावादी प्रत्यवतिष्ठते ॥ नन्विति ॥ अत्रैवकारार्थाश्चित्यते । विशेषणसंगतोऽय
 मेवकारः । तस्यचविशेष्यतावच्छेदकेएवकारसमिन्व्याहृतपदार्थतावच्छेदकव्याप्यत्वार्थकत्वस्यशंखःपांडुरएवेत्यादौदर्शनेन
 विश्वत्वमिथ्यात्वव्याप्यत्वलाभात्सर्वोपिशंखःपांडुरइतिलाभवत्सर्वमपिविश्वंमिथ्येतिग्राह्यासत्याशेषविश्वस्यकारणमितियत्स

विक्षिप्तसंग्रहात्कापिक्वाप्युक्तस्योपपादनात् । अनुक्त
 कथनात्कापिसफलोयंश्रमोमम ॥ ८ ॥ ननुमिथ्यैवविश्वं

त्याशेषविश्वस्यकारणत्वमुक्तं तदसदिति भावः । यद्वा विश्वमेव मिथ्येति विशेष्यसंगतोऽयमेवकारः । तस्यचविशेष्यतावच्छे
 दकानवच्छिन्ने विशेषणसंबन्धव्युदासार्थत्वस्यपार्थक्यवधनुर्धरइत्यादौदर्शनेनाऽत्रविश्वत्वानाक्रान्ते ब्रह्मणितुच्छेचमिथ्यात्वसंबन्धव्य
 वच्छेदस्तदर्थः । तथाचविश्वमेवमिथ्यातत्कारणत्वदूरोत्सारितमिति भावः । अथैवकारःकात्स्न्यार्थः । जगदेवदुः
 खंपकनिमग्नमिति वत् । तथाचमिथ्याशब्देवशब्दाभ्यांसत्याशेषेत्युक्तविशेषणद्वयाक्षेपलाभइत्याशयः । संप्रदायस्तुप्र
 माणबाधाद्यशेषप्रतिज्ञादोषोद्धाराथोत्रैवकारः । नचैतदलौकिकं । “मिथ्यैवभेदोविमतोभेदत्वाच्चंद्रभेदवदि”त्यनुव्या

रहज्ञानस्यैवबाधत्वात् । एवंचपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेसर्वत्रसाध्यसिद्धेरुद्देशत्वेनाऽसद्विलक्षणत्वेसति ब्रह्मान्यत्वावच्छेदेनसर्व
 त्रप्रपञ्चेसत्यत्वस्यास्माभिःसाध्यमानत्वाच्छ्रुतिकिरूप्यत्वावच्छेदेनसत्यत्वाभावस्यसिद्धत्वमादायबाधोक्त्यथोगइतिचेन्न । त्वदुक्तं
 हि संपूर्णबाधलक्षणं । यदाहिपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेयत्रकुत्रचित्साध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वंतदापक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेयत्रकुत्रचित्सा
 ध्याभावस्यसिद्धौअंशेबाधः । तथाचासद्विलक्षणत्वेसतिब्रह्मान्यत्वावच्छेदेनयत्रकुत्रचित्सत्यत्वसिद्धेरुद्देश्यत्वंतदाऽसद्विल
 क्षणत्वेसतिब्रह्मान्यत्वावच्छिन्नेयत्रकुत्रचित्छ्रुतिकिरूप्येसत्यत्वाभावसिद्ध्यांशेबाधोमायिनोद्भाष्येतापि । तदर्थमबाध्यत्वविशेषण
 मितिनकोपिदोषः । अथाऽबाध्यत्वेसतीत्याद्युक्तौमायिमतेआश्रयासिद्धिः । तन्मतेविश्वस्यबाध्यत्वेनपक्षालाभात् । अतोब्रह्मप्र
 मान्येनेत्युक्तं । तथाचतन्मतेजगतोब्रह्मप्रमाबाध्यत्वेपितदन्येनाबाध्यत्वसत्त्वान्नाश्रयासिद्धिरितिभावः । नन्वत्रनञ्द्वयंकस्मादु
 पात्तंब्रह्मप्रमाबाध्यत्वेसतीत्येवकस्मान्नोक्तमितिचेदुच्यते । तथात्वेतत्त्ववादिमतेआश्रयासिद्धिः । तन्मतेजगतःसत्यत्वेनब्रह्मप्रमा
 बाध्यत्वाभावात् । अतो नञ्द्वयगर्भता । तथाचास्मन्मतेसर्वथाऽबाध्यत्वेनविशेषणपर्यवसानं । तन्मतेतुब्रह्मज्ञानबाध्यत्वेनेति
 नकोपिदोषइतिद्रष्टव्यं । नन्वत्रप्रमापदंकिमर्थंब्रह्मज्ञानान्यज्ञानाबाध्यत्वेसतीत्येवकस्मान्नोक्तमितिचेदुच्यते । ब्रह्मज्ञानान्यज्ञा
 नाबाध्यत्वेसतीत्युक्तौसर्वप्रत्ययवेद्येचेत्यादिवचनान्नेदंरूप्यमितिबाधकज्ञानस्यापिशुक्त्यवच्छिन्नचैतन्यविषयकत्वेनब्रह्मज्ञानत्वा
 त्तद्वाध्येअतएवब्रह्मज्ञानान्यज्ञानाबाध्येश्रुतिकिरूप्येमिथ्यात्वसिद्ध्यासिद्धसाधनतास्यात्तदर्थंप्रमापदं । वेदांतजन्यनिष्प्रकारब्रह्म
 ज्ञानस्यैववस्तुगत्याप्रमात्वेननेदंरूप्यमितिज्ञानस्ववस्तुगत्यातन्मतेऽप्रमात्वात् । ब्रह्मप्रमान्येनाबाध्यत्वस्यश्रुतिकिरूप्येऽभावेनधर्मि

कोटावप्रवेशसिद्धसाधनतेतिध्येयं । अत्रयद्यपिप्रमात्वंनामनतद्वृत्तितत्प्रकारकत्वंविवक्षितं । निर्विकल्पकाऽन्याप्तः । ब्रह्मप्रमायानिप्रकारकत्वेनब्रह्मत्ववतिब्रह्मत्वप्रकारकत्वाभावात् । तथापिविशेष्यावृत्त्यप्रकारकत्वंविवक्षितंसर्विकल्पकप्रमायांविशेष्यवृत्तिप्रकारकत्वमादायनिर्विकल्पकायांतुसर्वथानिप्रकारकत्वेनलक्षणपर्यवसानं । प्रकृतेचवेदांतजन्यप्रमायाःनिर्विकल्पकरूपतयासर्वथानिप्रकारकत्वेनब्रह्मावृत्त्यप्रकारकत्वात्तुक्तंप्रमालक्षणमस्तीतिनकोपिदोषइतिध्येयं । अथब्रह्मप्रमान्येनावध्यत्वेसतीत्याहुःकौब्रह्मण्यारोपितक्षणिकत्वेब्रह्मस्थायीतिप्रमाबाध्यब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिविशेषणजातस्यसत्त्वेनधर्मित्वप्राप्तौतत्रमिथ्यात्वसाधनेसिद्धसाधनतास्यादित्यस्वरसादाह ॥ सप्रकारेण(रकेण)वेति ॥ तथाचनब्रह्मण्यारोपितक्षणिकत्वस्यविप्रतिपत्तिर्धर्मिता ।

सप्रकारेणवा अबाध्यत्वेसतिअसद्विलक्षणत्वेसतिब्राह्मान्य

तस्यस्थायीब्रह्मेतिसप्रकारकप्रमाबाध्यत्वेनसप्रकारकेणाबाध्यत्वाभावादित्याहुः । तच्चित्तं । नेदमस्वरसोद्भावनंयुक्तं । तथाहि । अत्रब्रह्मप्रमाशब्देननिप्रकारकप्रमायाएवविवक्षितत्वेनब्रह्मस्थायीतिप्रमायाब्रह्मप्रमात्वाभावेनब्रह्मण्यारोपितक्षणिकत्वमादायसिद्धसाधनतायावक्तुमशक्यत्वात् । किंचब्रह्मप्रमेत्यत्रप्रमाशब्देनातत्त्वावेदकप्रमाविवक्षितोतत्त्वावेदकप्रमा । नाद्यः । शुक्तिरूप्यस्यापिनेदंरजतमित्यतत्त्वावेदकप्रमाबाध्यत्वेनातत्त्वावेदकब्रह्मप्रमान्येनावध्यत्वादेःसत्त्वेनतस्यमिथ्यात्वसाधनेपुनःसिद्धसाधनतायादुर्वारत्वापातात् । नद्वितीयः । तथात्वेब्रह्मण्यारोपितक्षणिकत्वमादायसिद्धसाधनतायावक्तुमशक्यत्वात् । ब्रह्मस्था

यीतिप्रमायाः तत्त्वावेदकत्वाभावेन ब्रह्मण्यारोपितक्षणिकत्वेतत्त्वावेदकप्रमान्येनाबाध्यत्वस्याभावेन तदादायसिद्धसाधनताया अयो-
 गेन सप्रकारकेण वेत्यस्यैवैथर्थापत्तेरिति । संप्रदायस्तु । ब्रह्मप्रमेत्यस्य हि ब्रह्मविषयिणी प्रमेत्यर्थः । ब्रह्मवेदांतजन्यवृत्ति (व्या-
 प्यं) विषयनेति मते ब्रह्मप्रमाया एवाभावेन तद्वदतिविप्रतिपत्त्ययोगइत्यस्वरसादाह सप्रकार (रे) क्रेण वेति यद्वक्ष्यति विश्वमिथ्यात्व
 स्याऽनुमानबाधकथनावसरे “ब्रह्मवृत्तिव्याप्यमपि नेति मते न तु द्वितीयतृतीये” इति । ननु च ब्रह्मान्यदित्यस्य यदि ब्रह्मप्रतियोगि-
 कान्योन्याभाववत्त्वमर्थस्तर्ह्यसतो निस्स्वरूपत्वेन ब्रह्मप्रतियोगिकान्योन्याभावस्य धर्मिस्वरूपभूतस्यासत्यऽसंभवेन तदाऽऽदाय
 बाधाऽप्रसक्तेरसिद्धिलक्षणत्वे सतीति विशेषणवैथर्थात् । यदि चान्योन्याभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकाल्यंताभावव्याप्यतया ब्रह्म-
 त्वाल्यंताभाववत्त्वमर्थस्तर्हि निर्धर्मके ब्रह्मण्यपितस्य सत्त्वेन तत्र मिथ्यात्वसाधने बाधापत्तेः । न च ब्रह्मणो निर्धर्मकत्वेन ब्रह्मत्वाल्यंताभा-
 वाधिकरणत्वमपि नास्तीति वाच्यं । अभावरूपाधमाना द्वैतनिघ्नतीति मंडनमिश्रोक्तेरिति चेदुच्यते । द्वितीयपक्षांगीकारे दोषाभा-
 वात् । नचोक्तरीत्या बाधइति वाच्यं । मायिकब्रह्मत्वसद्भावेन तदत्यंताभावाधिकरणत्वाभावेन तस्य पक्षबहिर्भूतत्वेन तत्र बाधाप्रस-
 क्तेः । अथवाऽऽद्य एव पक्षोभिप्रेतः । नचोक्तदोषः । तस्याऽऽसन्नमते धर्मिस्वरूपत्वेऽपि परमते तदभावेन तद्रीत्या बाधवारणाया विशेष-
 णसार्थक्यादित्याहुः । वस्तुतस्तु ब्रह्मान्यत्वं नाम ब्रह्मविलक्षणत्वं वैलक्षण्यं च तद्विरुद्धधर्मयोगित्वं तच्चास्त्यसति निषेधबुद्धि-
 विषयत्वादिरूपब्रह्मविरुद्धधर्मसद्भावात् । अतस्तदादाय बाधपरिहारायासिद्धिलक्षणत्वे सतीत्युक्तमित्यवगंतव्यं । अथवा ब्रह्मान्य-
 दित्यस्य ब्रह्मान्यद्वयस्मादित्यर्थकरणेनाऽसतोपि प्राप्या । तत्र बाधपरिहारायासिद्धिलक्षणत्वे सतीति विशेषणस्य सार्थक्यात् । प्रति

योगिवादिधर्माणारूपादिवद्भूमिसत्तासोपेक्षत्वाभावादित्यालोचनीयं ॥ प्रतिपन्नोपाधाविति ॥ यस्ययदधिष्ठानत्वेनप्रतिपन्नं तत्रैतल्यर्थः । (प्रतियोग्याधारत्वेनप्रतिपन्नैतल्यर्थः) तुच्छेऽतिव्याप्तिवारणायैदंविशेषणं । तत्रप्रतिपन्नोपाधेरेवाभावादितिभावः । नन्वत्रनिषेधशब्दोयदिप्रागभावध्वसान्योन्याभावपरस्तीहितस्ततियोगित्वस्यधटादिप्रपञ्चेसत्त्वेनसिद्धसाधनताप्रसंगः । प्रागभावविवक्षायामविद्यादावनादौबाधापत्तिश्च । अतोत्यताभावपरएववाच्यः । तथाचत्रैकालिकपदंव्यथामितिचेत् । अत्रकेचित् । तत्रैकालिकनिषेधशब्देनाखंडवृत्त्यात्यंताभावएवविवक्षितइत्यदोषइत्याहुः । गुरुचरणास्तु । निषेधशब्दःसंसर्गभावपरः । तथाच

तप्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगिनवा पारमार्थिकत्वाकारेणत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगिनवा अखंडार्थनिष्ठवेदांतजन्यनिष्प्रकारब्रह्मप्रमाबाध्यमपि विभ्रं ब्रह्मप्रमान्येनवासप्रका

त्रैकालिकसंसर्गभावोत्यंताभावएवेतिनकोपिधुद्रोपद्रवइतिनिरूपयति । प्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वसाध्येऽत्यंतासत्त्वप्राप्तिः । नचेष्टापत्तिः । असद्विलक्षणस्वरूपांगीकारात्तथाचबाधइत्यस्वरसादाह ॥ पारमार्थिकत्वेति ॥ असद्विलक्षणंव्यावहारिकंस्वरूपमनुपमृद्यपारमार्थिकत्वाकारेणनास्तीतिसाध्यतइतिनदोषइतिभावः । ब्रह्मप्रमान्येनवासप्रकारेणवेत्यनयोविशेषणयोःकृत्यदर्शयति ॥ अखंडार्थेति ॥ ब्रह्मप्रमाबाध्यमपीत्युक्त्याब्रह्मप्रमान्येनाबाध्यत्वमुपपादितं । निष्प्रकारब्रह्मप्रमेत्युक्त्यासप्रकारेणाबाध्यत्वमुपपादितं । वेदांतजन्यप्रमायानिष्प्रकारत्वोपपादनायाखंडार्थनिष्ठेत्युक्तं । निर्विशेषार्थनिष्ठेत्यर्थः ॥

विप्रतिपत्तिरूहेति ॥ अत्रविप्रतिपत्तिर्नामसंशयजनिकाविरुद्धार्थप्रतिपादकवाक्यद्वयरूपैविविवक्षिताद्रष्टव्या । ननुमूल
कोशेआचार्यैःटीकाकारैर्वाकुत्रापिविप्रतिपत्तेरप्रदर्शितत्वात्तत्प्रदर्शनेभवतामकौशलंस्यादितिचेत् । सत्यं । नप्रदर्शनीयैवविप्रतिप
त्तिः । तर्हिभवद्भिःकस्मात्साप्रदर्शितेतिचेत्तत्राह ॥ इदंचेति ॥ वस्तुतइति ॥ अत्यावश्यकतयेत्यर्थः । अंगीकृत्येदमुक्तं । व
स्तुतस्तुतार्किकमतेपिनिविप्रतिपत्तिप्रदर्शनस्यावश्यकता । कुतइतिचेन्निष्प्रयोजनत्वादितिगूढाभिसंधिराह ॥ तत्पक्षेपीति ॥

रेणवानबाध्यमितिनाश्रयासिद्धिः । एवमुत्तरत्रापिपूर्वोत्तरपक्षानुमानप्रतिज्ञेसं
कलथ्यविप्रतिपत्तिरूह्या । इदंचविप्रतिपत्तिप्रदर्शनंतार्किकरीत्यैव नतुवस्तुतः ।
तत्पक्षेपिविप्रतिपत्तिवाक्यस्यपक्षपरिग्रहैकफलकत्वात् । तस्यचकथाबाध्येन

ननुतर्हिकथंनिष्प्रयोजनत्वं । पक्षपरिग्रहस्यैवफलत्वादितिशंकायांतस्यान्यथासिद्धत्वेनविप्रतिपत्तिवाक्यसापेक्षत्वाभावादित्याश
यमुद्धाटयति ॥ तस्येत्यादिना ॥ तस्य पक्षपरिग्रहस्यसिद्धावित्यन्वयः । लौकिकरीत्यनुसारिणाभाषारूपेणवादिवाक्येनमया
प्रपंचमिथ्यात्वंसाध्यतइतिसंस्कृतरूपेणवादिवाक्येनेत्यन्वयोद्रष्टव्यः । ननुयदिकर्णाटकमहाराष्ट्रद्राविडादिभाषारूपेणवादिवा
क्येनपक्षपरिग्रहरूपफलसिद्धिःतदाऽपशब्दादिनानिग्रहापत्तिः । तथायदिमयाप्रपंचमिथ्यात्वंसाध्यतइतिसंस्कृतरूपेणवादिवा

क्येनतत्सिद्धिस्तर्हिप्रपञ्चशब्देनब्रह्मशुक्तिरजत(तुच्छ)योरपिप्राप्त्याबाधसिद्धसाधनेत्यातमित्याशंकापरिहारायोक्तं ॥ निग्रहा
नर्हेति ॥ तत्कुतइत्यतउक्तं । कथाबाह्येनेति । समयबंधादितःपूर्वतनेत्यर्थः । कथायामेवनिग्रहइतिभावः । उक्तकुसुष्टिःब्रह्म
प्रमान्येनेत्यादिविशेषणंप्रक्षिप्यतत्रयोजनान्वेषणरूपा । ननुतार्किकमतेपक्षपरिग्रहरूपफलस्यान्यथासिद्धातदर्थंविप्रतिपत्तिवा
क्यस्यवैयर्थ्येपिप्रयोजनंतरातत्सार्धकमितिचेत्तत्रविकल्पयामः । तत्प्रयोजनसाध्योपस्थितिर्वापक्षत्वप्रयोजकसंशयोवा । तत्राद्य

निग्रहानर्हेणलौकिकरीत्यनुसारिणासंस्कृतरूपेणवाभाषारूपेणवामयाप्रपञ्चमिथ्या
त्वंसाध्यतइतिवादिवाक्येनवात्वयाप्रपञ्चमिथ्यात्वंसाध्यमितिमध्यस्थपरिकल्पि
तविषयस्वीकारेणवासिद्धौप्रतिज्ञाव्यतिरिक्तस्यउक्तकुसुष्टियुक्तस्यविप्रतिपत्तिवा
क्यस्यवैयर्थ्यात् । नचसाध्योपस्थित्यर्थतत् । प्रतिज्ञयैवतत्सिद्धेः । नचपक्षत्वप्रयो
जकसंशयार्थतत् । वादिप्रतिवादिनोःप्राश्निकानांचनिश्चयवत्त्वेनतदयोगात् ।

माशंक्यनिराकरोति ॥ नचसाध्येति ॥ तत्विप्रतिपत्तिवाक्यं । हेत्वभिधानप्रयोजकाकांक्षाजनकत्वेनसाध्योपस्थितेरावश्यक
त्वादितिभावः । द्वितीयमाशंक्यनिराचष्टे ॥ नचपक्षत्वेति ॥ पक्षतायाःसंदेहघटितत्वादितिभावः । यथाहुःपदार्थविदः ।
“संदिग्धसाध्यधर्माधर्मीपक्ष” इति । पक्षत्वप्रयोजकसंशयोपिनवाद्यादीनामित्याह ॥ बादीति ॥ तथाचनिश्चायकप्रमाणरूप

विशेषदर्शनसद्भावेनविशेषादर्शनाख्यहेत्वभावाद्भाविप्रतिपत्तिवाक्यस्यवाद्यादिसंशयाधायकत्वमितिभावः । ननुविशेषदर्शनसद्भावेनवाद्यादीनांस्वारसिकसंशयासंभवेऽप्याहार्यसंशयाधायकत्वेनविप्रतिपत्तिवाक्यस्यपक्षत्वप्रयोजकत्वंसंभवति । तस्यविशेषदर्शनाप्रतिबद्धत्वादित्यतआह ॥ आहार्येति ॥ अतिप्रसंगेनेति ॥ अनुमित्युत्तरकालेसिद्धिस्थलेसिषाधयिषाविरहदशायामप्याहार्यसंशयसंभवेनपक्षत्वापत्त्यानुमित्यापत्तिरित्यतिप्रसंगेनेत्यर्थः । वैयात्यादिष्टापत्तौचोदितायमाह ॥ विप्रतिपत्तीति ॥ आहार्यसंशयस्येत्येतदनुवर्तते । ननुवाद्यादीनानिश्चयवत्त्वेनविप्रतिपत्तिवाक्यस्यवाद्यादिषुस्वारसिकसंशयाधायकत्वंनास्तीत्युक्तं

आहार्यसंशयस्यचातिप्रसंगे(गित्वे)नपक्षत्वाप्रयोजकत्वात् । विप्रतिपत्तिवाक्यानपेक्षत्वाच्च । संशयंविनापिसिषाधयिषाविरहसहकृतसाधकमाना(साधकबाधकप्रमाणा)भावरूपस्यपक्षत्वस्यसंभवाच्च ।

मयुक्तं । तथात्वेकथायांवादिनाप्रतिवादिनंप्रतिप्रतिवादिनावादिनंप्रत्यनुमानेप्रयुक्तेअनुमितिरिवनस्यात् । संदेहघटितपक्षताया अनुमितिजनिकायाअभावादित्यतआह ॥ संशयमिति ॥ सिषाधयिषाविरहेति ॥ ननुसर्वत्रानुमानरूपसाधकप्रमाणस्य वसत्त्वेनतदभावादसंभवइतिचेदुच्यते । साधकमानपदस्यानुमानातिरिक्तसाधकमानपरत्वात् । तथाचसिषाधयिषाविरहसहकृतानुमानातिरिक्तसाधकमानरूपविशिष्टस्याभावःसर्वत्रानुगतः । तथाहि । सिद्धिस्थलेनुमानातिरिक्तप्रत्यक्षरूपसाधकमानरूप

विशेष्यस्यस्त्वेपिविशेषणाभावेनविशिष्टस्याभावोस्ति । महानसेवहिमनुमिन्यामितिसिषाधियथाह्यनुमानंतत्रप्रवर्तते । धूमा
नुमानस्थलेविशेषणमस्ति । सिद्धिस्थलएवहिंसिषाधयिषा नसर्वत्र । इच्छायाज्ञानसाध्यत्वमेवनत्वनुमित्यादिरूपज्ञानस्येच्छासा
ध्यत्वं । सत्यांसामग्र्यामिच्छाभावेनज्ञानानुदयाभावात् । अन्यथाऽनिच्छतोपिदुर्गज्ञानंनस्यात् । तस्मात्तत्रविशेषणसद्भावे
पिविशेष्याभावाद्विशिष्टाभावः । एवमेवधनगर्जितस्थलेपिद्रष्टव्यं । यथोक्तमनुमानप्रकाशे रुचिदत्तोपाध्यायेन । “साधकमान
पदमनुमानातिरिक्तसाधकमानपरंवेति” । एवंविप्रतिपत्तिवाक्यस्याफलत्वेनानावश्यकत्वमुपपाद्यपरपक्षप्रमाणमुत्थापयति ॥ प्र

प्रमाणंचात्रानुमानं । विमतंमिथ्या “दृश्यत्वाज्ज्ञादत्वात्परिच्छिन्न
त्वाच्छ्रुक्तिरूप्यवत्” इत्यानंदबोधोक्तेः । “अयंपटःएतत्तंतुनिष्ठात्य
ताभावप्रतियोगीपटत्वादंशित्वात्पटांतरवत्” इतितत्त्वप्रदीपोक्तेः ।

माणंचेति ॥ प्रकृतत्वानुसंधानार्थश्चशब्दः । तथाहीत्यत्रहीत्यनेनात्रविश्वमिथ्यात्वयत्प्रतिज्ञातंप्रमाणं तच्चानुमानरूपमित्यर्थः ।
अनुमानंप्रमाणमितिकुतोवगतमित्यतआह ॥ विमतमित्यादि ॥ आनंदबोधोक्तेर्हेतोरत्रानुमानंप्रमाणमित्येतदवगम्यतइतियो
ज्यं । एवंतत्त्वप्रदीपोक्तेरित्येतदपिव्याख्येयं । एतत्तंतुनिष्ठेति ॥ एतत्पटस्येतरत्राभावःसिद्धएवास्तिएतत्तंतुष्वप्यभावसाधने
मिथ्यात्वमेवसिद्ध्यतीतिभावः । ननुविमतमित्यत्रपक्षतावच्छेदिकाविमतिर्नामविरुद्धार्थप्रतिपादकंवाक्यद्वयंसंशयरूपंज्ञानंवेति

वक्तव्यं । तयोश्चकथंप्रपञ्चनिष्ठपक्षतावच्छेदकत्वं । वाक्यस्यशब्दरूपत्वेनगगनमात्रनिष्ठतयापक्षतान्यूनवृत्तिवात् । संशयरूप
ज्ञानस्यचपक्षताशून्यात्मनिष्ठत्वेनाधिकवृत्तित्वादितिचेत्सत्यं । वाक्यद्वयस्यापिप्रपञ्चेप्रतिपाद्यप्रतिपादकभावसंबन्धेनसंशयरूपज्ञा
नस्यचविषयविषयिभावसंबन्धेनसत्त्वसंभवेनदोषाभावात् । नन्वत्रनविमतिःपक्षतावच्छेदिका । तस्याःब्रह्मतुच्छविषयकत्वरूपा
तिप्रसंगपरिहारायावच्छेदकसापेक्षत्वेनयद्वच्छेदकमुच्यतेब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिकंतस्यैवपक्षतावच्छेदकत्वमस्तु किंतज्ज्ञानाधीन
ज्ञानायाविमतेःपक्षतावच्छेदकत्वोक्त्या व्यर्थत्वादित्याशंक्यशरीरालाघवादिभेदमेवपक्षतावच्छेदिकेत्याह ॥ यद्यपीत्यादिना ॥

यद्यपि विमतिरपि नियतविषयत्वायावच्छेदक(कांतर)सापेक्षा । त

थापि सावयवत्वसाधितेनकार्यत्वेनपृथिव्याःसकर्तृकत्वसाधनमिव

स्वनियामकनियतयालक्ष्यविप्रतिपत्त्यापक्षतावच्छेदो न विरुद्धः ।

नियतविषयत्वायब्रह्मतुच्छाऽविशेष्यकावियदादिप्रपञ्चमात्रविशेष्यकाविमतिरितिनियतविषयत्वायेत्यर्थः ॥ अवच्छेदेकति ॥
ब्रह्मप्रमान्येनेत्याद्यवच्छेदेकेत्यर्थः । तथाचतस्यैवपक्षतावच्छेदकत्वमस्त्वितिभावः । तथापिस्वनियामकनियतयाविप्रतिपत्त्या
विमत्यापक्षतावच्छेदो न विरुद्धइत्यन्वयः ॥ स्वनियामकेति ॥ स्वस्याःविमतेःनियतविषयत्वेनियामकंयद्ब्रह्मप्रमान्येनेत्यादि
कंतन्नियतयाब्रह्मतुच्छविषयकत्वेननियतविषययेत्यर्थः । तत्रहेतुर्लक्ष्येति । स्वनियामकनियतस्यापिप्रयोगोहृष्टइत्याशयेनोक्तं ।

स्वावयववेति । व्याप्यव्याप्यस्यसुतरां व्याप्यत्वात्कार्यत्वव्याप्येनसावयवत्वेनवसकर्तृकत्वसाधनोपपत्तौकार्यत्वरूपहेतूक्तिर्व्यर्थेत्याशंकायांगौरवात्सावयवत्वमप्यप्रयुज्यलाघवात्तत्साधितंकार्यत्वमेवप्रयुज्येततद्वदित्यर्थः । ननुविमतेःशरीरलाघवेपिप्रतिपत्तिगौरवान्नपक्षतावच्छेदकत्वं । शब्दगौरवापेक्षयाप्रतिपत्तिगौरवस्यज्यायस्त्वादतोविप्रतिपत्तिर्धर्मितावच्छेदकमेवानुमानेपक्षतावच्छेदकमस्त्वत्यस्वरसादाह ॥ यद्वेति ॥ विप्रतिपत्तिर्धर्मितैरवपक्षतावच्छेदिका । नचविप्रतिपत्तिर्धर्मितावच्छेदकमेवान्नपक्षतावच्छेदकमस्त्वितिवाच्यं । स्यादिदं यदिब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिरूपेणादौविप्रतिपत्तिमुक्त्वाविमतमिथ्येतिप्रयुज्येत । नचैवं ।

यद्वापृथिवीसत्यामिथ्यावाजलंसत्यमिथ्यावेत्यननुगत

धर्म्याश्रयाअनुगतविप्रतिपत्तिःपक्षतावच्छेदिका ।

किंतुपृथिवीसत्यामिथ्यावेत्याद्यननुगतधर्म्याश्रयांविप्रतिपत्तिमादौप्रदर्श्यपश्चाद्विमतमिथ्येत्यादिप्रयुज्यते । तथाचविप्रतिपत्तौयद्धर्मितावच्छेदकंपृथिवीत्वादिकंतस्याननुगतत्वान्नपक्षतावच्छेदकत्वंयुक्तं । नचविमतेरप्यननुगतत्वान्नतस्यापिपक्षतावच्छेदकत्वंयुक्तमित्यतउक्तं ॥ अनुगतेति ॥ अननुगतानामपिविमतीनांविश्वधर्मिकसत्यत्वमिथ्यात्वकोटिकविमतित्वेनानुगतीकृतानांपक्षतावच्छेदकत्वसंभवात् । नचैवंविप्रतिपत्तिर्धर्मितावच्छेदकभूतानांपृथिवीत्वादीनामननुगतानामपिसत्यत्वमिथ्यात्वकोटिकविप्रतिपत्तिर्धर्मितावच्छेदकत्वेनानुगतानांपक्षतावच्छेदकत्वंयुक्तमितिवाच्यं । सत्यत्वमिथ्यात्वकोटिकविमतित्वाऽपेक्षया

सत्यत्वमिथ्यात्वकोटिकविप्रतिपत्तिर्धर्मितावच्छेदकत्वस्य चानुगमकस्य गुरुत्वात् । अतोलाघवाद्भिमतरेवपक्षतावच्छेदिकेति भावः । ननु विमतेः पक्षतावच्छेदकत्वे पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येन साध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वात्पक्षतावच्छेदकीभूतायाश्च विमतेः समयबंधादिनाव्यवहितत्वेनानुमानकालेऽभावाद्धानुमानेन तत्सामानाधिकरण्येन साध्यसिद्धिरूपोद्देश्यसिद्धिरित्याशंक्यसमाधत्ते ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ सैवेति ॥ विमतिरेवेत्यर्थः । इयमत्वोपलक्षितोरक्तइतिवद्विमतं विमतिविषयत्वोपलक्षितं मिथ्येत्येवं विमतेरुपलक्षणतया पक्षतावच्छेदकत्वं युक्तमित्यर्थः । पक्षांतरमाह ॥ तज्ज्ञानं वेति ॥ विमतिविषयत्वज्ञानं वेत्यर्थः । समय

यद्यपि विमतिस्समयबंधादिनाव्यवहितत्वान्नानुमानकालेस्ति । तथापि सैवोपलक्षणतया तज्ज्ञानं वा विशेषणतया (पक्षता) वच्छेदकमस्तु । अतएव विमतमित्येव प्राचां प्रयोगः । ननु विद्यदादीत्येव पक्षनिर्देशः । अवच्छेदकाभावेऽ

बंधाद्यनंतरं विमतिविषयत्वज्ञानं स्मृतिरूपं तदुत्तरक्षणे च परामर्शः । तदुत्तरक्षणेऽनुमितिरित्यंगीकारेण विमतिविषयत्वज्ञानस्यैव विनश्यदवस्थस्यानुमानकालवृत्तित्वेन पक्षतावच्छेदकत्वं युक्तमिति भावइत्याहुः । गुरुचरणास्तु । तज्ज्ञानं वेत्यस्यान्नास्माकं विमतिर्जाताऽभूदित्येवं रूपविमतिविषयत्वज्ञानमनुव्यवसायरूपमित्यर्थः । एवंरूपं च ज्ञानमस्मन्मते साक्षिरूपमिति तस्यानुमितिकाले जागरूकत्वाद्युक्तं विशेषणत्वमित्युपदिशति । विमतेरेव पक्षतावच्छेदकत्वे वृद्धसंमतिमाह ॥ अतएवेति ॥ विमतेरेव पक्षतावच्छेदकत्वसिद्ध्यर्थमवच्छेदकांतराणि निराचष्टे ॥ नत्वित्यादिना ॥ अवच्छेदकाभावइति ॥ आदिपदग्राह्यतावच्छेदकाभा

वइत्यर्थः ॥ असंकुचितेनेति ॥ ब्रह्मतुच्छसंग्रहाविरोधित्वादितिभावः । प्रपञ्चशब्दस्यविश्वविस्तारवाचित्वात्प्रपञ्चोविश्वविस्तारस्तत्समुदायइतियावत् । सःपक्षीभूतोविश्वसमुदायःसमुदायिनान्यःतत्स्वरूपोवेत्याशङ्क्याद्यदोषमाह ॥ प्रपञ्चशब्देनेति ॥ वियदादिविश्वान्योयस्तत्समुदायइत्यर्थः ॥ वियदादीति ॥ समुदायस्यैवमिथ्यात्वंप्राप्तमितिभावः । समुदायस्यसमुदाय्यनतिरिक्तत्वाद्वियदादिविश्वस्यैवपक्षत्वमितिद्वितीयपक्षेत्वाह ॥ वियदादीनामेवेति ॥ अवच्छेदकेति ॥ आदिपदग्राह्यतावच्छेदकेत्यर्थः ॥ उक्तदोषादिति ॥ असंकुचितेनादिपदेनात्मादेरपिग्रहणापातादित्युक्तदोषादित्यर्थः । ननुवियदित्ये

संकुचितेनादिशब्देनआत्मादेरपिग्रहणप्रसंगात् । नापिप्रपञ्चइत्येवपक्षनिर्देशः । प्रपञ्चशब्देनवियदाद्यन्यतत्समुदायोक्तौवियदादिमिथ्यात्वासिद्धेः । वियदादीनामेवोक्तावच्छेदकाभावेनोक्तदोषात् । नापिवियदित्येवपक्षनिर्देशः । घटादिस्तुपक्षतुल्यइतिवाच्यं ।

वपक्षनिर्देशःकर्तुंनशक्यते । तथात्वेघटादेःपक्षबहिर्भावेनतत्रदृश्यत्वस्वप्नेपिमिथ्यात्वाभावेनव्यभिचारपत्तेरित्यतआह ॥ घटादिस्त्विति ॥ नहिपक्षेपक्षतुल्येवाव्यभिचारइत्याशयः । कुतो नवाच्यमितिचेदुच्यते । घटादेःपक्षतुल्यत्वेननिश्चितव्यभिचाराभावेपिसंदिग्धानैकांत्यस्यादेव । ननुसंदिग्धानैकांत्यमपिकथं । निश्चितसाध्याभाववतिहेतुसंदेहरूपस्यतल्लक्षणस्याभावात् । घटादौसाध्याभावस्यसंदिग्धत्वाच्चेतोनिश्चितत्वादितिचेन्न । निश्चितसाध्याभाववतिहेतुसंदेहइवनिश्चितहेतुमतिसाध्यसंदेहेपिसं

दिग्धानैकांल्यात् । व्यभिचारोहिहेतुसत्त्वसाध्याभावरूपद्व्यंशः । तयोर्मध्ये एकस्य निश्चयेऽपरस्य संदेहसंदिग्धानैकांल्यं । घटादौ हेतुर्निश्चयात्साध्यस्य च संदिग्धत्वात्संदिग्धानैकांल्यमपरिहार्यमित्याह ॥ निश्चितेति ॥ नन्वस्य संदिग्धानैकांल्यलक्षणत्वे अनुमानमात्रोच्छेदः । सर्वानुमाने साध्यसंदेहस्यांगत्वादित्यत उक्तं ॥ पक्षादन्यत्र निश्चितहेतुमति साध्यसंदेहेपीत्यन्वयः । पक्षएव साध्यसंदेहस्यांगत्वं तदन्यत्र तु साध्यसिद्धिरेवांगं । तथा च घटादेः पक्षादन्यत्वात्तत्र चेत्तोर्निश्चितत्वात्साध्यस्य च संदिग्धत्वात्संदिग्धानैकांल्यमेव । न च संदिग्धसाध्यवत्त्वेन घटादेरपि पक्षत्वमेव न पक्षादन्यत्वमिति वाच्यं । संदिग्धसाध्यवत्त्वं पक्षत्वमिह नाभिप्रेतं यत्र सिद्धिस्थले सिषाधियामनुमानप्रवृत्तिस्तत्रत्ये पक्षेऽव्याख्यापत्तेः । किं नाम प्रतिज्ञाविषयत्वं । तच्च घ

पक्षादन्यत्र निश्चितसाध्याभाववति हेतुसंदेह इव निश्चितहेतुमति साध्यसंदेहेऽपि संदिग्धानैकांल्यात् । प्रतिज्ञां प्रत्यविषये घटस्वार्थानुमानानुगतस्य साधकबाधकप्रमाणविरह रूपपक्षत्वस्य

टादौ नास्तीति पक्षादन्यत्वमेवेत्याशयः । ननु तथापि न संदिग्धानैकांल्यं । घटादेः पक्षादन्यत्वाभावात् । न च प्रतिज्ञाविषयत्वरूपलक्षणानां क्रांतत्वात्पक्षादन्यत्वं घटादेरिति वाच्यं । अस्य पक्षलक्षणत्वे स्वार्थानुमितिपक्षे व्याप्तेः । तत्रावयवप्रयोगाभावेन पक्षवचनरूपप्रतिज्ञाया एवाभावात् । अतः स्वार्थानुमानपक्षसाधारणयाय साधकबाधकप्रमाणाभाव एव पक्षत्वमिति वाच्यं । तथा च घटो मिथ्यात्वसाधकस्य प्रमाणस्यैतदनुमानव्यतिरिक्तस्याभावान्मिथ्यात्वबाधकप्रमाणाभावाच्चास्ति पक्षत्वमिति पक्षादन्यत्वघटितसंदिग्धानैकांल्यलक्षणाभावाच्च घटव्यभिचारोऽस्तीति विविधित्येव पक्षनिर्देशोऽस्त्वित्याशंक्य निराकरोति ॥ प्रतिज्ञामिति ॥ प्रतिज्ञा

विषयत्वंपक्षत्वं । नचसाध्येतिव्याप्तिः । प्रतिज्ञाविशेष्यत्वमित्यर्थकरणात् ॥ सत्त्वेपीति ॥ तथाचनपक्षादन्यत्वमस्तीतिनसं
दिग्धानैकांत्यमितिविषयदित्येवास्तुपक्षनिर्देशइत्याशयः ॥ एवंपक्षनिर्देशस्येति ॥ विषयदित्येवपक्षनिर्देशस्येत्यर्थः ॥ घटादि
साधारणेति ॥ ब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिरूपेत्यर्थः । तथाचवियन्मात्रस्यपक्षत्वेपिउक्तविधयानघटेसंदिग्धानैकांत्यं । तथापिघटा
दिसाधारणविप्रतिपत्त्यनुसारैणैवपक्षनिर्देशोक्तव्येतद्वहिर्भावेनवियन्मात्रस्यैवपक्षतयानिर्देशस्याकाशशलव्यजंकत्वादितिभावः ।
ननुविप्रतिपत्तिर्धर्मितावच्छेदकस्यैवानुमानेपक्षतावच्छेदकतायाउकरीत्यासंभवेपिअनुमानेयापक्षतावच्छेदिकालङ्घीविमतिःसैव

सत्त्वेपि एवं (विध) पक्षनिर्देशस्य घटादिसाधारणविप्रतिपत्त्य
नानुगुण्याच्च । विप्रतिपत्तौ न विमतिर्धर्मितावच्छेदिका

विप्रतिपत्तौ धर्मितावच्छेदिकास्तु । अतः किमुक्तकुसुष्टियुक्तब्रह्मप्रमान्येनेत्यादि धर्मितावच्छेदकाश्रयणेनेत्यत आह । विप्रतिपत्तौ
त्विति । अनुगतावच्छेदकमंतरेण विमतो नित्यतविषयत्वासंभवादनुगतावच्छेदकेनानुगतानित्यतविषयाविमतिरेवविप्रतिपत्तौ धर्मि
तावच्छेदिकेतिवक्तव्यं । तत्रानुगमको धर्मः किंप्रमान्येनेत्याद्युक्तरूपोवाविमतिरेववा । नाद्यः । उक्तकुसुष्टियुक्तत्वेनतदनादर
णात् । आदरेवासएवविप्रतिपत्तौ धर्मितावच्छेदकोस्तु कृतंतद्ब्रह्माधीनग्रहयाविमत्या धर्मितावच्छेदकत्वेनकल्पितया । नद्वितीयः ।
विमत्यानुगतीकृताविमतिर्धर्मितावच्छेदिकेत्युक्तौस्वेनानुगतीकृतस्यस्वस्यैवधर्मितावच्छेदकत्वप्राप्त्या आत्माश्रयस्य स्पष्टत्वादिति

भावेनाह ॥ आत्माश्रयादिति ॥ एतत्पदानाद्यभावत्वादिति ॥ मृत्पिण्डनिष्ठघटध्वसेव्यभिचारवारणायानादीतिविशेषणं । मृत्पिण्डनिष्ठघटप्रागभाववारणायपदेति । पदांतरप्रागभाववारणायैतदिति ॥ एतत्पदान्योन्याभाववदिति ॥ एतत्तु रेत्पदोनेतिप्रतीतेरितिभावः । ननुतर्हि एतत्पदाभावत्वादित्येवास्तु । नचैतत्पदध्वसेव्यभिचारइतिवाच्यं । एतत्पदध्वसेसाध्यस्यापिस्त्वेनव्यभिचाराभावात् । अतोनादीतिपदंव्यर्थमितिचेत्तत्राह ॥ तंत्विति ॥ समवायिकारणनाशजन्यकार्यनाशोऽक

आत्माश्रयात् । नवीनास्तु एतत्पदात्यंताभावः एतत्तु निष्ठः एतत्पदानाद्यभावत्वात् एतत्पदान्योन्याभाववत् । (एतत्तं) तंतुनाशजन्यस्य (स्यैतत्प) पटनाश (स्यैतत्तं) स्य तंतववृत्तित्वादनादीतिविशेषणं । विमतं वा ब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिविप्रतिपत्तिवाक्योक्तविशेषणत्रयवत्वेसति अव्याप्यवृत्तित्वानधिकरणं वा स्वसमानाधिकरणात्यंताभावप्रतियोगि । अनात्मत्वात्संयोगवदिति । अत्रचपक्षधर्मताबलान्मिथ्यात्वसिद्धिः ।

हेतोः सत्त्वेपिसाध्याभावाद्द्व्यभिचारः स्यात् । अतोनादीतिविशेषणमित्यर्थः । विमतं वा स्वसमानाधिकरणेत्यन्वयः । वक्ष्यमाणसाध्यवत्त्वतदभावाभ्यां विमतमित्यर्थः । प्रकारांतरेणपक्षं निर्दिशति ॥ ब्रह्मेत्यादि ॥ अव्याप्यवृत्तित्वमादायार्थीतरतापरिहारायाव्याप्यवृत्तित्वानधिकरणमित्युक्तं । इदंचपक्षद्वयेपिज्ञेयं । ननु कथमनेन मिथ्यात्वसिद्धिरित्यत आह ॥ अत्रचेति ॥ अ

व्याप्यवृत्तित्वानधिकरणमितिपक्षविशेषणबलात्अव्याप्यवृत्तित्वेनपक्षेसाध्योपसंहारायोगेनस्वसमानाधिकरणव्याप्यवृत्त्यत्यंताभावप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वमेवपक्षेसिद्ध्यतीत्यर्थः । अत्रोत्तरत्रचपक्षधर्मबलादित्येवपाठः । पक्षधर्मताबलादितिपाठेतुस्वार्थेतत्प्रत्ययोव्याख्येयः । विमतामित्येवोक्तौनित्यद्रव्यात्यंताभावस्यकेवलान्वयित्वे(नावृत्तित्वेनापिपथवसानोपपत्तर्थोत्तरतास्यादित्यतउक्तं ॥ नित्यद्रव्यान्यदिति ॥ वृत्तिमदित्यर्थः ।) नसिद्धसाधनतापत्तेर्विमतामित्येतद्विवृणोति ॥ नित्यद्रव्यान्यदिति ॥ वृत्तिमदित्यर्थः । दृष्टान्तसाध्यैककल्पपरिहरति ॥ तार्किकमतइति ॥ अष्टुत्तित्वेनेति ॥ समवायेनसंबन्धेनकुत्राप्य

विमतंनित्यद्रव्यान्यत्केवलान्वयत्यंताभावप्रतियोगिपदार्थत्वात् । नित्यद्रव्यवत् । तार्किकमतेनित्यद्रव्याणामवृत्तित्वेनतदत्यंताभावःकेवलान्वयीतिनदृष्टान्तःसाध्यविकलः । अतएवनात्मनिव्यभिचारः । मिथ्यात्वसिद्धिस्तुपक्षधर्मताबलात् ।

वृत्तित्वेनेत्यर्थः । आत्मनिव्यभिचारशंकापणकोति ॥ अतएवेति ॥ नित्यद्रव्याणामवृत्तित्वेनतदत्यंताभावस्यकेवलान्वयित्वादेवेत्यर्थः । आत्मनोपिनित्यद्रव्यतयाऽवृत्तित्वेनतदत्यंताभावस्यापिकेवलान्वयित्वेनसाध्यस्यापिसत्त्वादित्यर्थः । ननुकथमेनेनमिथ्यात्वसिद्धिःनित्यत्वेनापिसाध्यपर्यवसानोपपत्तेरित्यतआह ॥ मिथ्यात्वसिद्धिस्त्विति ॥ वृत्तिमन्वार्थकनित्यद्रव्यान्यत्वेनपक्षविशेषणात्अवृत्तित्वमादायपक्षेसा(ध्यपर्यवसानायोगात्)ध्योपसंहारायोगात् । स्वसमवायिकारणेवृत्तिमतामपिप

दार्थानां अत्यन्ताभावस्य केवलान्वयित्वे साधिते सति स्वसमवायिकारणे पितदत्यन्ताभावप्राप्त्या मिथ्यात्वसिद्धिरिति भावः ॥ आत्मत्वावच्छिद्येति ॥ आत्मत्वावच्छिन्नधर्मिताकात्मभेदप्रतियोगिनः प्रपञ्चस्यापारमार्थिकत्वासिद्ध्या मिथ्यात्वसिद्धिरिति द्रष्टव्यं । आत्मानात्मानौ शुक्तिरूप्येनेति प्रतीतेः शुक्तिरूप्यप्रतियोगिके आत्मानात्मधर्मिकभेदे सिद्धसाधनत्ववारणाय आत्मभेद इत्यनुक्त्वा आत्मत्वावच्छिन्नधर्मिताको भेद इत्युक्तं । आत्मत्वेन व्यावर्तिता आधर्मिता तत्कः तद्वानित्यर्थः । तस्मिंश्च भेदेनात्मत्वधर्मितावच्छेदक मनात्मन्य (वृत्तित्वे) भावेन न्यूनवृत्तित्वात्किं तु द्वित्वमेवेति भावः ॥ अनात्ममात्रेति ॥ शुक्तिरूप्यमात्मानात्मानेनेति प्रती

आत्मत्वावच्छिन्नधर्मिताको भेदो न परमार्थसत्प्रतियोगिकः । अनात्ममात्रप्रतियोगिकत्वात् । शुक्तिरूप्यप्रतियोगिकभेदवदित्याहुः । मिथ्यात्वं च यद्यपि नात्यन्तासत्त्वं अपसिद्धांतात् । नाप्यनिर्वाच्यत्वं

तेः शुक्तिरूप्यधर्मिके आत्मानात्मप्रतियोगिके भेदे परमार्थसदात्मप्रतियोगिकत्वसद्भावेन साध्याभावाद्वाभिचारवारणाय मात्रपदं ॥ शुक्तिरूप्येति ॥ तत्प्रतियोगिकतात्मधर्मिकभेदवदित्यर्थः । अत्र सामान्यपक्षः विशेषोऽष्टांत इत्यवधेयं । मिथ्यात्वं पञ्चधानिवर्तुं संभावितप्रकारानां शक्यस्वयमेव दूषयति ॥ मिथ्यात्वं च यद्यपीति ॥ यद्यपीत्यस्य व्यवहितेनाग्रेतेन तथापीत्यनेन संबन्धः ॥ अपसिद्धांतादिति ॥ मिथ्यात्ववादिभिरस्माभिः प्रपञ्चस्यासद्भेदलक्षणयांगीकारा (दत्यन्तासत्त्वसाधनेन तत्त्ववादिभिरपसिद्धांतोऽ

द्भाव्येत्यर्थः ॥ अप्रसिद्धेरिति ॥ सत्यत्ववादिना निर्वाच्यवस्त्वन्गीकारेण (अस्माभिरेतादृश) मयैतादृशमिथ्यात्वसाधनेऽप्रसिद्धविशेषणतांमांप्रतिदद्यादित्यर्थः । एवमेवोत्तरत्रापि द्रष्टव्यं ॥ निर्धर्मकत्वरूपहेतोरिति ॥ ब्रह्मसत्त्वानधिकरणं भवति निर्धर्मकत्वादित्यत्र निर्धर्मकत्वरूपहेतोः पक्षे सत्त्वे निर्धर्मकत्वरूपधर्मस्यैव प्राप्या निर्धर्मकत्वहेतुना व्याधातः । निर्धर्मकत्वस्य पक्षेऽभावस्यैव प्राप्या निर्धर्मकत्वहेतुना व्याधातः । एवं सत्त्वानधिकरणत्वाभाव रूपसाध्यस्य पक्षे सत्त्वेतादृशसाध्य रूपधर्म

अप्रसिद्धः । नापिसिद्धिविक्तत्वं सतोपि सदंतरिविविक्तत्वात् । नापि सत्त्वानधिकरणत्वं निर्धर्मके ब्रह्मण्यपि सत्त्वात् । नच निर्धर्मकत्वादेव तत्र सत्त्वानधिकरणत्वमपि निति वाच्यं । निर्धर्मकत्वरूपहेतोः सत्त्वानधिकरणत्वाभाव रूपसाध्यस्य च भावाभ्यां व्याधातेनाभाव रूपधर्मनिषेधायोगात् । अन्यथाऽसत्त्वानधिकरणत्वस्यापि तत्राभावेन तद्व्यावृत्त्यर्थमनिर्वाच्यलक्षणे सत्त्वानधिकरणत्व रूपविशेषणयोगात् । नच प्रमित्यविषयत्वं मिथ्यात्वं । ब्रह्मतु वेदांतजन्यवृत्तिव्याप्यमिति वाच्यं । सैवलाभेन निर्धर्मकत्वहेतुना व्याधातएव । तादृशसाध्य रूपधर्माभावे सत्त्वानधिकरणत्व रूपधर्मस्यैव प्राप्या पुन निर्धर्मकत्वहेतुना व्याधातएवेत्यर्थः ॥ अभावरूपेति ॥ तथाच सत्त्वानधिकरणत्व रूपेऽभाव रूपधर्मब्रह्मण्यंगीकार्ये मिथ्यात्वलक्षणमिति व्याप्तिरिति वाच्यः । ब्रह्मण्यभाव रूपधर्मनगीकारे वाधकमाह ॥ अन्यथेति ॥ तत्र ब्रह्मणि । अनिर्वाच्यलक्षणे सदसत्त्वानधिकरणत्वरूपे मिथ्यात्वलक्षणे ॥ ब्रह्मात्विति ॥ तथाच वेदांतजन्यवृत्तेऽप्रमिति त्वान्न ब्रह्मण्युक्तलक्षणस्याऽतिव्याप्तिरिति भावः । शुक्तिरूप्या

दावसंभवीदंक्षणमित्याह ॥ शुक्तीति ॥ अनुव्यवसायमिति ॥ शुक्तिरूप्यज्ञानवानहमित्यनुव्यवसायप्रतीत्यर्थः । ननु साक्षात्प्रमित्यविषयत्वंमिथ्यात्वंविवक्षितं । शुक्तिरूप्यादिकंतुव्यवसायद्वारैवानुव्यवसायरूपप्रमितिविषयः । नसाक्षात् । अतोनासंभवइत्यतआह ॥ साक्षाच्चेति ॥ सत्वप्रकारकेति ॥ बाधकज्ञानरूपप्रमांप्रतिनिषेधत्वेनसाक्षाद्विषयत्वादसंभवपरिहारायसत्वप्रकारकेत्युक्तंअनुव्यवसायरूपसत्त्वप्रकारकप्रमांप्रतिव्यवसायद्वाराविषयत्वेनाऽसंभवपरिहारायसाक्षादित्युक्तं ॥ आवश्यकत्वादिति ॥ (आवश्यकत्वादिति । घटादीनांसत्वप्रकारकप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयत्वमस्तिरूप्यादौनास्तीतितावत्सिद्धं ।

शुक्तिरूप्यादेरपिव्यवसायद्वारा अनुव्यवसायंप्रतिसाक्षाच्चबाधकज्ञानंप्रतिमिथ्यात्वनिषे

ध्यत्वेनविषयत्वात् । सत्वप्रकारकप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयत्वंचेदावश्यकत्वात्सत्त्वाभा

वएवमिथ्यात्वंस्यात् । नापिभ्रांतिविषयत्वं । ब्रह्मणोप्यधिष्ठानत्वेनतद्विषयत्वात् ।

तत्रकिंनियामकमितिपृष्ठघटादौसत्वस्यविद्यमानत्वात्सत्वप्रकारकप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयत्वमस्ति । शुक्तिरूप्यादौतदभावान्नास्तीत्युत्तरंवक्तव्यं । तथाचसत्वप्रकारकप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयतावच्छेदकतयासत्त्वाभावस्यावश्यकत्वात्सत्त्वाभावएवमिथ्यात्वंस्यात् । तथाचनिर्धर्मकेब्रह्मणिअतिव्याप्तिरित्यर्थइतिसांप्रदायिकोर्थइतिपाठांतरकचित्दृश्यते । रूप्यादीनांसत्त्वप्रकारकप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयत्वंनास्तीत्यत्रकिंनियामकमितिपृष्ठेसाक्षात्सत्वप्रकारकप्रमांप्रतिविषयतावच्छेदकतयासत्त्वस्यघटादौदृष्टत्वाच्छुक्तिरूप्यादौचतदभावादितिसत्त्वाभावस्यावश्यकत्वंवाच्यं । तथाचसत्त्वप्रकारकप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयत्वप्रयोजकतयासत्त्वाभावस्याऽव

श्यकत्वात्सत्त्वाभावएवमिथ्यात्वस्यात् । तथाचनिर्धर्मकेब्रह्मण्यतिव्याप्तिरितिप्रदायिकोऽर्थः ॥ भ्रांतिमात्रेति ॥ ब्रह्मतु प्रमांप्रत्यपिविषयइतिभावः ॥ उक्तेरीत्येति ॥ व्यवसायद्वारानुव्यवसायंप्रतीत्याद्युक्तेरीत्यर्थः । तथाचभ्रांतिमात्रविषयत्वाभावादव्याप्तिरितिभावः । अस्तुतर्ह्यध्यस्तत्वमेवमिथ्यात्वमित्यतआह ॥ विशेषणमात्रस्यचेति ॥ साधकंकारणमितियथापर्यायःतद्वदित्यर्थः । तथाचात्माश्रयप्रसंगइतिज्ञातव्यं ॥ नापिबाधकज्ञानविषयत्वमिति ॥ नन्वन्यथाविज्ञातस्यसम्यग्वि

भ्रांतिमात्रविषयत्वस्यचोक्तेरीत्याशुक्तिरूप्यादावप्यभावात् । अध्यस्ततयाभ्रांतिविषयत्वं चेद्विशेष्यवैयर्थ्यात् । विशेषणमात्रस्यचनिरूप्यमानमिथ्यात्वानतिरेकात् । नापिबाध्यत्वं तद्धिनतावदन्यथाविज्ञातस्यसम्यग्विज्ञातत्वं । मिथ्यात्वक्षणिकत्वादिनाविज्ञातस्यप्रपंचस्यस्यत्वस्थायित्वादिनाविज्ञातत्वेनसिद्धसाधनात् । नापिबाधकज्ञानविषयत्वं ब्रह्मण्यतिव्याप्तेः ।

ज्ञानविषयत्वबाधकज्ञानविषयत्वयोःकोभेदइतिचेन्न । सम्यग्विज्ञानविषयत्वमित्यस्यसम्यग्विज्ञाननिवर्त्यत्वमित्यत्रतात्पर्यं । अत्रबाधकज्ञाननिवर्त्यत्वेतात्पर्यं । तत्रतुज्ञाननिवर्त्यत्वमात्रे । अतएवोत्तरज्ञाननिवर्त्यत्वंपूर्वज्ञानस्यवक्ष्यति । नहिततत्पूर्वज्ञानबाधकमितिब्यवह्रियते । अतो नदोषइत्याहुः । अन्येतुब्रह्मण्यतिव्याप्तिरूपदूषणांतरं वक्तुं पूर्वोक्तेर्भाशंक्यनिराकरोति ॥ नापीति ॥ तथाचब्रह्मण्यतिव्याप्तेरपिबाधकज्ञानविषयत्वंनलक्षणमित्यपिशब्दान्वयोद्रष्टव्यइत्याहुः ॥ ब्रह्मणीति ॥ अधिष्ठानत्वेनतस्या

पिबाधकज्ञानविषयत्वादिति भावः । निषेध्यत्वेन बाधकज्ञानविषयत्वं मिथ्यात्वमतो न ब्रह्मण्यतिव्याप्तिरित्यभिप्रेत्य निषेध्यत्वं विब्रीयते ॥ नास्तीत्यादिना ॥ मन्मत इति ॥ मिथ्यात्ववादिनो मम ते आपणस्थं रूढ्यमेव नास्तीत्यादि निषेधप्रतियोगि । ननु पु रतः प्रतीयमानं रूढ्यं । तत्र प्रातिभासिकसत्वांगीकारेणैवं विधनिषेधायो गात् । एवं विधनिषेधप्रतियोगिचापणस्थं रूढ्यमेव । आभा सस्य प्रसक्त्यानाभासस्य निषेध इत्यंगीकारात् । तथा च शुक्तिरूढ्येऽसंभव इति भावः ॥ सत्त्वेपीति ॥ यथा तत्र ज्ञाननिवर्त्यत्वसद्भावेऽपि न तत्प्रयुक्तो मिथ्यात्वव्यवहारस्तद्वदिति भावः । तथा चार्थांतरतेति हृदयं ॥ स्विति ॥ प्रतियोगीत्यर्थः । मूर्तिपेडे व्यावहारिको घटोऽस्ति पार

नापि नास्ति नासीन्न भविष्यतीति बोध्यमाना भावप्रतियोगित्वेन तद्विषयत्वं । मन्मते ह्यापणस्थं रूढ्य स्यैव तत्प्रतियोगित्वात् । नापि ज्ञाननिवर्त्यत्वं उत्तरज्ञाननिवर्त्यपूर्वज्ञानादाविव सत्त्वेऽप्युपपत्तेः । ना पि स्वसमानाधिकरणात्वं ताभावात् प्रतियोगित्वं मिथ्यात्वं अव्याप्यवृत्तिसंयोगोदेरिव सत्त्वेऽप्युपपत्तेः ।

मार्थिकस्तदत्यंताभावोऽप्यस्तीत्याशयः । स्वसमानाधिकरणात्वं ताभावप्रतियोगित्वोपपादनायाव्याप्यवृत्तीत्युक्तं ॥ सत्त्वेपीति ॥ त था च तत्प्रयुक्तो मिथ्यात्वव्यवहारो यथानास्ति तद्वदित्यर्थः । अव्याप्यवृत्तित्वानाश्रयेत्यत्यंताभावविशेषणं । अनेन संयोगोदेरिवेत्युक्ता र्थांतरानवकाश इति हृदयं । व्याप्यवृत्तित्वाश्रयेत्येवौक्तौ गुणकर्मघवच्छेदेन संयोगात्वं ताभावस्यापि व्याप्यवृत्तित्वात्पुनः संयोगादि कमादायार्थांतरतास्यादौ न ऋद्वयगर्भत्वं । तथा चाधिकरणभेदेनाभावभेदाभावात् । अन्यथा प्रागभावध्वंसयोर्भेदो न स्यात् । तथा च गु

णकर्मद्यवच्छेदेनव्याप्यवृत्तिरेवसंयोगाल्यताभावोद्रव्येऽव्याप्यवृत्तिरपिभवतीत्यव्याप्यवृत्तित्वानाश्रयत्वाभावाद्भावात्ततोतिभावः । ननुद्रव्येव्याप्यवृत्तित्वालक्षणमसंभवीतिचेन्न । सर्वथालक्षणाभावएवासंभवोवाच्यः नहिस्संभवति । विशेषसामान्ययोरुभयो रपिसामान्याभावप्रतियोगित्वेनविरोधित्वाद्यथाकथंचिल्लक्षणसत्त्वेतत्सामान्याभावप्रतीतिरयोगात् । नन्वस्यलक्षणस्यारोपितेसंयोगेमिथ्यात्वेनलक्ष्येऽव्याप्तिः । अनारोपितसंयोगप्रतियोगिकाल्यताभाववदारोपितसंयोगप्रतियोगिताल्यताभावोप्यव्याप्यवृत्तिरेवेत्य व्याप्यवृत्तित्वानाश्रयत्वाभावादुभयोरप्यल्यताभावयोरैकत्वात्प्रतियोगिभेदेनाभावभेदाभावादितिमंदाशंकानिरासायाह ॥ आरो

नाप्यव्याप्यवृत्तित्वानाश्रयस्वसमानाधिकरणाल्यताभावप्रतियोगित्वं । आरोपितस्यसंयोगस्याऽल्यताभावस्तुअनारोपितस्यसंयोगस्याल्यताभावादन्यएवव्याप्यवृत्तिरितिवाच्यं । शुक्तिरूप्यादौ तदभावादित्युक्तत्वात् । नाप्यविद्यातत्कार्ययोरन्यतरत्वं अनादौजीवब्रह्मविभागादावव्याप्तेः ।

पितस्येति ॥ अन्यत्वमेवाह ॥ व्याप्यवृत्तिरिति ॥ प्रतियोगिभेदेनाभावभेदादारोपितसंयोगस्यकुत्राप्यभावात्तदल्यताभावोव्याप्यवृत्तिरेवेत्युक्तलक्षणसद्भावाल्लक्ष्येमिथ्याभूतेआरोपितेसंयोगेनाव्याप्तिरितिभावः ॥ तदभावादिति ॥ शुक्तिरूप्यस्यपुरतःप्रतीयमानत्वेनस्वसमानाधिकरणनिषेधायोगादापणस्यरूप्यस्यैवतत्प्रतियोगित्वंआभासस्यप्रसक्त्यानाभासस्यनिषेधइतिपूर्वमुक्तत्वादव्याप्तिरितिभावः ॥ अनादाविति ॥ अविद्याकार्यत्वाभावोपपादनायेदंविशेषणं । “जीवईशोविशुद्धाचिद्देदस्तस्यास्तथोद्भयोः । अ

विद्यातच्चित्तोर्योगः षडस्माकमनादयः" इति (तद्व) वचनादिति भावः ॥ परमत इति ॥ मिथ्यात्वं निर्वक्तुं मायावादिनोपेक्षयायः पर
 सत्त्ववादी तन्मत इत्यर्थः ॥ सत्त्वेनेति ॥ एतावन्तं कालं शुक्त्यज्ञानमासीद्रजतज्ञानमासीदित्यनुभवेनाज्ञानादेः सत्यत्वावगमात्त
 त्कार्यत्वेपि मिथ्यात्वाभावादिति भावः । नन्वनिर्वाच्याविद्याकार्यत्वं मिथ्यात्वं साध्यते तच्च न परं सांमतमित्याशंक्य दृष्टांतसाध्यवै
 कल्यमाह ॥ शुक्तिरूप्यादाविति ॥ ननु शुक्तिरूप्यस्यासत्त्वेन निरुक्तानिर्वाच्यत्वस्य तत्राभावाद्दृष्टांतसाध्यवैकल्यमिति चेत्त
 परमतेऽज्ञानस्य तत्कार्यभ्रांत्यादेः सत्त्व) त्वेनार्थोत्तरत्वाच्च । शुक्तिरूप्यादावनिर्वाच्याविद्याकार्यत्व
 स्य प्रतिवाद्यसंमतेऽथ । तथापि मिथ्याशब्दोऽनिर्वाच्यवचन इति पंचपादिकारीत्यासदसत्त्वानधिकर
 णत्वरूपानिर्वाच्यत्वं मिथ्यात्वं । तत्प्रसिद्धिश्च ख्यातिर्वादेव क्ष्यते ॥ १ ॥ यद्वा बाध्यत्वमनिर्वाच्य
 त्वं । तच्च शुक्तिरूप्यादिरेव पारमार्थिकत्वाकारेण त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगी गतिमते प्रतिपन्नोपाधौ त्रै
 कालिकनिषेधप्रतियोगित्वं । उक्तं हि (च) विवरणे । प्रतिपन्नोपाधावभावप्रतियोगित्वलक्षणस्य
 त्राह ॥ तत्प्रसिद्धिश्चेति ॥ वक्ष्यत इति ॥ सत्त्वासत्त्वे एकधर्मिनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगिनी धर्मत्वात् रूपरसवत् । सत्त्वं अ
 सत्त्वानधिकरणनिष्ठं असत्त्वं वा सत्त्वानधिकरणनिष्ठं धर्मत्वादूर्परसवदिति सामान्यप्रसिद्धिर्वक्ष्यत इत्यर्थः ॥ तच्चेति ॥ बाध्यत्वमि
 त्यर्थः । ननु शुक्तिरूप्यस्य कथं त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वं तस्य प्रातिभासिकत्वांगीकारेण निषेधप्रसक्तेरेवाभावात् । आपणस्य
 रूप्यस्यैव निषेध्यत्वादतो संभव इत्यत आह ॥ पारमार्थिकत्वाकारेणेति ॥ असद्विलक्षणस्वरूपमंगीकृत्येत्यर्थः ॥ अभावेति ॥

त्रैकालिकनिषेधेत्यर्थः ॥ मिथ्यात्वस्येति ॥ शुक्तिरूपेऽपि सत्त्वादिति शेषः ॥ तत्त्वमस्यादीति ॥ पूर्वार्धस्य प्रकृतासंगतत्वात् तत्त्वमस्यैव रूपमिथ्यात्वपक्षेऽप्युक्तं ददाह तद्व्योनात्रेति यद्यपि तथापि अविद्यातत्कार्ययोः कालत्रयवृत्त्यभावप्रतियोगित्वं प्रतीत्यात्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपे मिथ्यात्वे समर्पितं भवतीति युक्तं तदुदाहरणमिति ध्येयं । ननु प्रतिपन्नोपाधावित्यादेः क्रोधः । प्रतियोग्याधारत्वेन प्रमाताधिकरणनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वं वा जत प्रतियोग्याधिकरणत्वेन आतिप्रतीताधिकरणनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वं वेति विकल्पाद्यं पराचष्टे ॥ प्रतिपन्नत्वं चेति ॥ विरोध इति ॥ प्रतियोग्याधारत्वेन प्रमितेति धरणे प्रतियोगिनः त्रै

मिथ्यात्वस्येति । उक्तं च वार्तिके । तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थसम्यग्धीजन्ममात्रतः ।
अविद्यासहकार्येण नासीदस्ति भविष्यतीति । प्रतिपन्नत्वं च न प्रमितत्वं येन विरोधः । नापि भ्रान्तिप्रतिपन्नत्वं । येन सिद्धसाधनं । किंतु प्रतीतत्वमात्रं ।

कालिकनिषेधस्य विरुद्धत्वादिति भावः । द्वितीयमाशंक्य निराकरोति ॥ नापीति ॥ सिद्धसाधनमिति ॥ प्रतियोग्याधारत्वे न भ्रान्त्याप्रतीतेति धरणे प्रतियोगिनस्त्रैकालिकनिषेधस्येष्टत्वेन सिद्धसाधनमित्यर्थः ॥ प्रतीतत्वमात्रमिति ॥ तथा च प्रतियोग्याधारत्वेन प्रतीयमानाधिकरणनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वं विवक्षितमित्यर्थः । ननु तथापि सत्त्ववादिनां तत्किं कादीनां मते सिद्धसाधनता । अत्र रजतत्वमितिसंसारोपे अत्र रजतत्वेनेति प्रतिषिध्यते । तत्र संसर्गमात्रमेवाऽसत् । रजतत्वं तु अन्यत्र सत्त्वात्सत्यमे

व । तथाचप्रतियोगिभूतरजतत्वाधिकरणतयाप्रतीतशुक्लक्षणाधिकरणनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वंसत्यभूतरजतत्वेङ्गीकृतमेवे
तिसिद्धसाधनतेत्याशङ्क्यविवक्षांतरमाह ॥ सर्वस्मिंश्चेति ॥ आंत्याप्रमयावाप्रतिपक्षेसर्वस्मिन्नित्यर्थः । अतएवचशब्दः । त
थाचप्रतियोग्याधारत्वेनआंत्याप्रमयावाप्रतीताधिकरणनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वस्यविवक्षितत्वान्नसिद्धसाधनावकाशइत्याह ॥
सत्त्वपक्षइति ॥ आरोपितस्यान्यत्रसत्त्वपक्षे । तथाचापणस्थरजतस्यापिरजतत्वाधारतयाग्रमाप्रतिपक्षोपाधित्वेनतत्ररजत
त्वमप्रतिषेधस्यभवतामसंसमतत्वेनआंत्याप्रमयावाप्रतिपक्षेसर्वस्मिन्नप्युपाधौनिषेधप्रतियोगित्वस्यास्माद्विवक्षितस्यरजतत्वेनङ्गीकारे

सर्वस्मिंश्चप्रतिपक्षोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वंविवक्षितं । सत्त्वपक्षेरज
तत्वंप्रतिपक्षोपाधौशुक्तौनिषिध्यमानमपिरजतेननिषिध्यतइतिनसिद्धसाधनं ।

णनसिद्धसाधनमित्यर्थः । प्रकृतेचआंतिप्रतिपक्षोपाधौपारमार्थिकत्वाकारेणनिषेधप्रतियोगित्वं । ग्रमाप्रतिपक्षेमृत्पिंडाद्युपाधाव
पिपारमार्थिकत्वाकारेणघटादिर्नास्येवेतिलक्ष्येक्षणेपपादनंद्रष्टव्यं । विवादस्तुअनिर्वचनीयवादिनामस्माकंभूषणमेवेतिहृद
यं ॥ ननुप्रतिपक्षोपाधिस्थस्त्रैकालिकनिषेधस्तावन्नतात्विकः । अद्वैतहानेः । निरुपाधिकेनसोपाधिकस्यैक्यायोगेनब्रह्मात्मकत्वा
योगाच्च । नापिव्यावहारिकः । तत्प्रतियोगिनोप्रातिभासिकस्यप्रपंचस्यपारमार्थिकत्वापातात् । नापिप्रातिभासिकः । तादृशनिषे
धप्रतियोगित्वसाधनस्येष्टत्वेनसिद्धसाधनापत्तेः । किंचशुक्तिरूप्यमेवपारमार्थिकत्वाकारेणत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वेकमतं ।

शुक्तिरूप्यस्याविद्यकसत्त्वोपेतस्यननिषेधः किंत्वापणस्थस्यैवाभासस्यप्रसक्त्यानाभासस्यप्रतिषेधइतिमांतारं । तत्रोक्तलक्षणाभावादसंभवइत्यस्वसादाह ॥ मतांतरेत्विति ॥ अलंताभावगर्भलक्षणबाध्यत्वस्यशुक्तिरूप्येअसंभवादितिभावः ॥ अज्ञानस्येत्यादिना ॥ अज्ञानस्यज्ञानेननिवृत्तिर्बाधइत्युक्तेऽज्ञानकार्यस्यविधदादेर्बाध्यत्वनसिद्ध्यतिअतउक्तं ॥ स्वकार्येणेत्यादि ॥ तथाप्यतीतस्यबाधोनसिद्ध्येत्यतउक्तं ॥ प्रविलीनेनेति ॥ ननुप्रविलीनस्यकथंज्ञानेननिवृत्तिरितिचेदुच्यते । कार्यरूपेणप्रविलीनत्वेपितस्यकारणात्मनासत्त्वात् । अतएवकार्यकारेणवर्तमानेनकार्यकारेणप्रविलीनेनकारणात्मनाविद्यमानेनेतिव्याख्ये

मतांतरेतुबाध्यत्वंज्ञानत्वेनज्ञाननिवर्त्यत्वं । उक्तं हि विवरणे । अज्ञानस्यस्वकार्येणवर्तमानेनप्रविलीनेनवासहज्ञानेननिवृत्तिर्बाधइति ।

यं । ज्ञानत्वेनेतिविशेषणस्यकृत्यदर्शयति ॥ अनुमितिमित्यादिना ॥ यदिज्ञाननिवर्त्यत्वंबाध्यत्वमित्येवोच्येत तर्ह्युत्तरज्ञाननिवर्त्यपूर्वज्ञानादावतिव्याप्तिरतोज्ञानत्वावच्छिन्ननिवर्तकताकज्ञाननिवर्त्यत्वंविवक्षितमित्याशयेनज्ञानत्वेनेत्युक्तं । तथाचनिवर्तकतावच्छेदकज्ञानत्वमभिप्रेतं । एवंचपूर्वज्ञाननिवर्तकतावच्छेदकचोत्तरज्ञानेउत्तरात्मविशेषगुणत्वमेव नज्ञानत्वं । कुतइतिचेत् । जानातीच्छतिप्रवर्ततइतिक्रमसद्भावेनयदेच्छयापूर्वज्ञानंनिवर्तते तत्रपूर्वज्ञाननिवर्तकतावच्छेदकंनज्ञानत्वं । निवर्तकतान्यूनदेशवृत्तित्वात् । तथाउत्तरज्ञाननिवर्त्यपूर्वज्ञानेपिसत्त्वेनाधिकवृत्तित्वाच्च । किंतूत्तरात्मविशेषगुणत्वमेव । तच्चेच्छासाधारणमिती

दंप्रमेयं सूचयितुमिच्छादेरितीच्छाग्रहणं कृतमिति द्रष्टव्यं । इच्छादेरित्यादिपदेन भावनासंस्कारग्रहणं पूर्वज्ञानेनात्मनि भावनासंस्कारोत्पत्त्यनंतरं तन्निवर्तनादिति द्रष्टव्यं । तथा च ज्ञानत्वावच्छिन्ननिवर्तकता कज्ञाननिवर्त्यत्वमित्यर्थः । नन्वेकस्यैव ज्ञानस्य ज्ञानत्वेन न पूर्वज्ञाननिवृत्तिहेतुत्वं किंतु त्तरात्मविशेषगुणत्वेनेत्येतदयुक्तं । एकस्यैव केन चिद्रूपेण हेतुतायाः केन चिद्रूपेणाहेतुतायाश्चादर्शनादित्यत उक्तं ॥ अनुमितिं प्रतीतिं ॥ हेतुत्वेपीति ॥ तस्य सर्वोपलब्धिसाधनत्वादिति भावः ॥ इन्द्रियत्वेनेति ॥ मनसो यद्यनुमितिं प्रतीतिं द्रियत्वे न हेतुत्वं तर्ह्यनुमितेः प्रत्यक्षत्वप्राप्त्या साक्षात्कारत्वापत्तिः यथाहुः । “साक्षात्कारिणी च प्रमासैवोच्यते” इति ॥ “इन्द्रियत्वेनेन्द्रिय

अनुमितिं प्रति मनसो मनस्त्वेन हेतुत्वेपीन्द्रियत्वेनाहेतुत्वतत्पूर्वज्ञानादिकं प्रति उत्तरस्य ज्ञानेच्छादेरुत्तरात्मविशेषगुणत्वेन निवर्तकत्वेपि ज्ञानत्वेनानिवर्तकत्वात् ॥ २ ॥ अथवा चित्तुत्तरात्मा स्वसमानाधिकरणात् तत्ताभावप्रतियोगित्वं मिथ्यात्वं । संयोगतद्व्यंताभावयोरवच्छेदकभेदेन भिन्नाश्रितत्वस्यैवानुभवेन

जन्यज्ञानं प्रत्यक्ष” इति मणिमृताप्रत्यक्षलक्षणस्योक्तत्वादिति भावः । ननु ज्ञाननिवर्त्यत्वं नाम ज्ञानजन्यध्वंसप्रतियोगित्वं । तथा च शुक्तिज्ञानानंतरं रूप्यनास्तीत्यवप्रतीत्यारूप्यं नष्टमित्यप्रतीतेः शुक्तिरूपादौ साध्यवैकल्यमित्यस्वरसादाह ॥ अथेवेति ॥ स्वशब्देन प्रतियोगी । तथा च स्वसमानाधिकरणेत्यस्य प्रतियोग्याधिकरणाधिकरणकैल्यर्थो वर्णनीयः । तथा च न संयोगादिना सिद्धसाधनतेत्याह ॥ संयोगेति ॥ अवच्छेदकभेदेनेति ॥ अग्रे वृक्षः कपिसंयोगी मूलेनेति प्रतीतेरिति भावः ॥ अयोगादिति ॥ तथा च यदधि

करणसंयोगः तदधिकरणेनतदत्यंताभावइतितदधिकरणाधिकरणकृत्वरूपसामानाधिकरण्यायोगादित्यर्थः। अस्मत्पक्षेयदधिकरणे व्यावहारिकः संयोगः तदधिकरणेपारमार्थिकस्तदत्यंताभावोप्यस्तीतिसत्त्वपक्षइत्युक्तं ननु तथाप्यापणस्थरूप्यस्यैव तथाभूतात्यंताभावप्रतियोगित्वेन शुक्तिरूप्येतदभावात्साध्यैवैक्यमित्यत आह ॥ शुक्तिरूप्यादेरिति ॥ प्रातिभासिकत्वेन सदपिरूप्यं पारमार्थिकत्वरूपव्यधिकरणधर्मेण स्वाधिकरणाधिकरणकाल्यंताभावप्रतियोगीति नोक्तदोषइति भावः ॥ तात्त्विकेति ॥ प्रतियोग्य

सत्त्वपक्षे सामानाधिकरण्या (योगात्) भावात् । शुक्तिरूप्यादेरपि पारमार्थिकत्वाकारेण स्वसमानाधिकरणाल्यंताभावप्रतियोगित्वाच्च । नचाधिकरणशब्देन तात्त्विकाधिकरणोक्तौ समवायिनिर्णयसंयोगिनिवातत्त्वतस्तदधिकरणेतदत्यंताभावायोगेनासंभवः । अधिकरणत्वेन प्रतीतत्वं (प्रतीतित्वं) मात्रोक्तौ

धिकरणाधिकरणकाल्यंताभावेत्यत्र तात्त्विकप्रतियोग्यधिकरणविवक्षायामित्यर्थः ॥ समवायिनीत्यादि ॥ घटादेः समवायेन तत्त्वतोऽधिकरणं भूत्पिडादि । संयोगेनाधिकरणं भूतलादि । समवायेन संयोगेन वासंधेन तत्त्वतो घटादिरूपप्रतियोग्यधिकरणे मृदादौ भूतलादौ च तदत्यंताभावायोगेन घटादौ लक्ष्ये लक्षणाभावादसंभवइति भावः ॥ अधिकरणत्वेन प्रतीतिरिति ॥ प्रतियोग्यधिकरणत्वेन यत्प्रतीतं तदधिकरणकाल्यंताभावविवक्षायामित्यर्थः । तथाच प्रतियोग्यधिकरणत्वं तात्त्विकं न विवक्षितमित्याशयः । मा

यिमेतेशुक्त्यादौप्रातिभासिकरजतस्यसत्त्वान्नतत्रतदत्यंताभावोक्त्युक्तोत्तकं ॥ अन्यथाख्यातिपक्षइति ॥ शुक्तिरेवात्यंतासद्रजतात्मनाप्रतीयतइत्यभिनवान्यथाख्यातिपक्षेन्यत्रविद्यमानमेवान्यत्रप्रतीयतइत्येवंरूपान्यथाख्यातिपक्षेचेत्यर्थः ॥ स्वेति ॥ प्रतियोगिभूतरजतत्वेत्यर्थः । संसर्गारोपाभिप्रायेणेदं ॥ स्वेति ॥ प्रतियोग्यधिकरणत्वेनप्रतीयमानाधिकरणकाल्यंताभावस्यस्वात्यंताभावाधिकरणएवप्रतीयमानत्वमर्थतयाविवक्षितमित्यर्थः । एतादृशमिथ्यात्वसाधनेतत्त्ववादिनासिद्धसाधनता

चान्यथाख्यातिपक्षेरजतत्वादेःस्वाधिकरणत्वेनप्रतीतशुक्त्या(दौतदत्यंतावत्यंताभावस्यसत्त्वान्तिसिद्धसाधनमितिवाच्यं । स्वात्यंताभावाधिकरणएवप्रतीयमानत्वस्यविवक्षितत्वात् । तत्पक्षेचरजतत्वादिकंस्वात्यंताभावानधिकरणेरजतेपिभाति ॥ ३ ॥ यद्वाऽऽनंदबोधोक्तरीत्यासद्विविक्तत्वंमिथ्यात्वं । तच्चसद्रूपत्वाभावः ।

नाभिधातुंशक्येत्याह ॥ तत्पक्षेचेति ॥ अन्यथाख्यातिवादिनांपक्षइत्यर्थः ॥ रजतेपीति ॥ आपणस्थरजतेपीत्यर्थः । तथाचैवंविवक्षाकरणेन “प्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वंमिथ्यात्व”मितिलक्षणेनपुनरुक्तिरपिपरिहृतेतिद्रष्टव्यं । नन्वेवमत्यंतासत्त्वापत्तिः । नचात्यंतासतःप्रतीयमानत्वमेवनेतिवाच्यं । शशविषाणमितिशब्दाभासादिनातस्यापिप्रतीयमानत्वादित्यस्वरसादाह ॥ यदेति ॥ सतोपिसदंतरविविक्तत्वासिद्धसाधनमितिचेत्तत्राह ॥ तच्चेति ॥ सद्विविक्तचेत्यर्थः । ननुतर्हिब्रह्म

ण्यतिव्याप्तिः । तस्य सत्ताजातिशून्यत्वेन सद्रूपत्वाभावस्यैव सत्वादित्यत आह ॥ ब्रह्मचेति ॥ सद्रूपमित्यन्वयः । सत्ताजातिशून्यत्वं सद्रूपत्वाभावसाधकं । सामान्येव्यभिचारात् । अतः सत्ताजातिशून्यमपि सामान्यस्वरूपसत्त्वेनैव यथासदित्युच्यते । एवं ब्रह्मसत्ताशून्यमपि स्वरूपसत्त्वेनैव सद्रूपमिति सद्रूपत्वाभावाभावातिव्याप्तिरित्यर्थः । एवंसाध्यनिरुच्यहेतुनिर्वक्ति ॥ इदं दृश्यत्वं चेति ॥ न्यायदीपावलीमायावादिग्रन्थविशेषः ॥ दृग्विषयत्वमित्यर्थः ॥ ज्ञानविषयत्वमित्यर्थः । इदं दृश्यत्वं हेतुर्ब्रह्मणि व्यभिचारं वक्तुं ब्रह्मणो दृश्यत्वमुपपादयितुमाह ॥ नन्वेति ॥ इदं दृश्यत्वं हेतोरन्वयव्यतिरेकित्वादिति भावः । इदं दृश्यत्वानुमानेनैव

ब्रह्मचसत्तारहितमपि सामान्यमिव सद्रूपं । इदं दृश्यत्वं च न्यायदीपावलीरीत्याह ग्विषयत्वं । ननु यन्नामिथ्यानतदृश्यमिति व्यतिरेकस्याग्रहे संदिग्धानैकाल्यं । तद्ग्रहश्च न तावदस्मि । तत्र सद्ब्रवित्तत्वरूपमिथ्यात्वस्य व्यतिरेकाभावात् । मिथ्यात्वांतरव्यतिरेकसद्भावेऽपि तत्र (मिथ्यात्व) साध्यव्यतिरेकग्रहार्थतस्यापि ज्ञातव्यत्वेन व्यभिचारात् ।

तिरेकव्याप्तिनिश्चयोऽस्ति न वा । नेतिपक्षे आह ॥ यन्नामिथ्येति ॥ इति व्याप्तौ व्यतिरेकस्य व्यतिरेकव्याप्तेरग्रे हेति निश्चितसाध्याभाववति हेतुसंदेहरूपसंदिग्धानैकाल्यमित्यर्थः । आद्ये आह ॥ तद्ग्रहश्चेति ॥ हेतुसाध्यव्यतिरेकनिश्चयश्चेत्यर्थः । नन्वसत्येतादृशमिथ्यात्वसत्त्वेऽपि ज्ञाननिर्वृत्यादिरूपमिथ्यात्वांतरव्यतिरेकोऽस्तीति तत्र व्यतिरेकव्याप्तिग्रहः संभवतीति चेत्तत्राह ॥ मिथ्यात्वांतरेति ॥ तस्यापि असतोऽपि ॥ ज्ञातव्यत्वेनेति ॥ अभावज्ञाने अधिकरणज्ञानस्य कारणत्वादित्यर्थः ॥ व्यभिचा

रादिति ॥ यन्नदृश्यत्वं तन्मिथ्यात्वाभावः । यन्नमिथ्यात्वाभावः तन्नदृश्यत्वाभाव इत्यन्वयव्यतिरेकव्याप्त्योरसतिव्यभिचारइत्यर्थः ॥ ब्रह्मापीति ॥ अन्यथामिथ्यात्वव्यतिरेकग्रहसंभवादितिभावः । तथाचतत्रव्यभिचारइतिहृदयं ॥ घटावच्छिन्नस्येति ॥ घटावच्छेदेनेत्यर्थः ॥ व्यतिरेकावच्छिन्नस्येति ॥ मिथ्यात्वव्यतिरेकावच्छेदेनेत्यर्थः ॥ दृश्यत्वादिति ॥ शुद्धस्यचेतिशेषःअयमर्थः । मिथ्यात्वव्यतिरेकग्रहः । शुद्धएवब्रह्मण्यंगीक्रियते । तर्हि तत्रदृश्यत्वहेतोर्व्यभिचारइतिनवाच्यं । शुद्धस्यब्रह्मणःस्वरूपेणादृश्यत्वांगीकारान्नव्यभिचारः । तस्यैवमिथ्यात्वव्यतिरेकावच्छेदेनदृश्यत्वोपपत्तेर्व्यतिरेकग्रहस्यापिसंभवात् । नचैवदृश्यत्वादृश्यत्वेविरुद्धे अदृश्यत्वमेवस्वाभाविकंमिथ्यात्वव्यतिरेकावच्छेदप्रयुक्तं दृश्यत्वंत्वापाधिकमस्वाभाविकमित्यंगीकारात् ।

ब्रह्माणिमिथ्यात्वव्यतिरेकग्रहे(च)पिब्रह्मापिदृश्यमितिचेन्न । आकाशस्यस्वरूपेणापरिच्छेदे

पिघटावच्छिन्नस्यपरिच्छेदवद्ब्रह्मणःस्वरूपेणादृश्यत्वेपिव्यतिरेकावच्छिन्नस्यदृश्यत्वात् ॥४॥

स्वाभाविकमेवचदृश्यत्वंहेतुतयाविवक्षितं । अतो नतत्र(हेतुरित्यंगीकारात्तनतत्र)व्यभिचारप्रसक्तिः स्वाभाविकत्वास्वाभाविकत्वाभ्यामविरोधेदृष्टांतः ॥ आकाशस्येति ॥ यथैकस्यैवाकाशस्यस्वरूपेणापरिच्छेदेपिघटाद्यवच्छेदेनपरिच्छेदेसत्यपिस्वाभाविकत्वास्वाभाविकत्वाभ्यांनविरोधस्तद्वदित्येवतद्गतार्थःसंप्रदायागतः । व्यतिरेकावच्छिन्नस्येत्यस्यव्यतिरेकावच्छेदेनशुद्धस्यैवदृश्यत्वादित्यव्याख्यानेयथास्थितार्थांगीकारेव्यतिरेकावच्छिन्नेविशिष्टेमिथ्यात्वस्यापिसत्त्वेनव्यतिरेकव्याप्तिग्रहायोगः । शुद्धेचतद्गृहेतस्यदृश्यत्वावश्यक्यंभावेनव्यभिचारइतिग्रन्थोऽसंगतएवस्यादितिद्रष्टव्यं । एवमेव “व्यतिरेकावच्छिन्नस्यस्यादेवदृश्यतेतिचे

ण्यतिव्याप्तिः । तस्य सत्ताजातिशून्यत्वेन सद्रूपत्वाभावस्यैव सत्वादित्यत आह ॥ ब्रह्मचेति ॥ सद्रूपमित्यन्वयः । सत्ताजातिशून्यत्वं सद्रूपत्वाभावसाधकं । सामान्येव्यभिचारात् । अतः सत्ताजातिशून्यमपि सामान्यस्वरूपसत्त्वेनैव यथासदित्युच्यते । एवं ब्रह्मसत्ताशून्यमपि स्वरूपसत्त्वेनैव सद्रूपमिति सद्रूपत्वाभावाभावातिव्याप्तिरित्यर्थः । एवंसाध्यनिरुच्यहेतुनिर्वक्ति ॥ इदं दृश्यत्वं चेति ॥ न्यायदीपावलीमायावादिग्रन्थविशेषः ॥ दृग्विषयत्वमित्यर्थः ॥ ज्ञानविषयत्वमित्यर्थः । इदं दृश्यत्वं हेतुर्ब्रह्मणि व्यभिचारं वक्तुं ब्रह्मणो दृश्यत्वमुपपादयितुमाह ॥ नन्वेति ॥ इदं दृश्यत्वं हेतोरन्वयव्यतिरेकित्वादिति भावः । इदं दृश्यत्वानुमानेनैव

ब्रह्मचसत्तारहितमपि सामान्यमिव सद्रूपं । इदं दृश्यत्वं च न्यायदीपावलीरीत्याह ग्विषयत्वं । ननु यन्नामिथ्यानतदृश्यमिति व्यतिरेकस्याग्रहे संदिग्धानैकाल्यं । तद्ग्रहश्च न तावदस्ति । तत्र सद्ब्रवित्तत्वरूपमिथ्यात्वस्य व्यतिरेकाभावात् । मिथ्यात्वांतरव्यतिरेकसद्भावेऽपि तत्र (मिथ्यात्व) साध्यव्यतिरेकग्रहार्थतस्यापि ज्ञातव्यत्वेन व्यभिचारात् ।

तिरेकव्याप्तिनिश्चयोऽस्ति न वा । नेतिपक्षे आह ॥ यन्नामिथ्येति ॥ इति व्याप्तौ व्यतिरेकस्य व्यतिरेकव्याप्तेरग्रे हेतिनिश्चितसाध्याभाववत्तिहेतुसंदेहरूपसंदिग्धानैकाल्यमित्यर्थः । आद्ये आह ॥ तद्ग्रहश्चेति ॥ हेतुसाध्यव्यतिरेकनिश्चयश्चेत्यर्थः । नन्वसत्येतादृशमिथ्यात्वसत्त्वेऽपि ज्ञाननिर्वृत्यादिरूपमिथ्यात्वांतरव्यतिरेकोऽस्तीति तत्र व्यतिरेकव्याप्तिग्रहः संभवतीति चेत्तत्राह ॥ मिथ्यात्वांतरेति ॥ तस्यापि असतोऽपि ॥ ज्ञातव्यत्वेनेति ॥ अभावज्ञाने अधिकरणज्ञानस्य कारणत्वादित्यर्थः ॥ व्यभिचा

स्यादित्याशंकापरिहारायोग्यत्वमित्युक्तं । सहकारिविरहप्रयुक्तकार्याभावोयोग्यतावनस्थदंडादौयथादृष्टातद्विहापिज्ञानेनव्यवहारेजननीयेव्यासंगाभावःसहकारीति तदभावाद्भवहारो न भवति । तत्सद्भावेतु भवत्येवेत्येवंव्यासंगदशायामपि अपरोक्षव्यवहारविषयत्वयोग्यत्वरूपविशेष्यसद्भावेन विशेषणाभावेन विशेषिष्ठाभावो वक्तव्यो न तु भयाभावेनेति सूचयितुं योग्यत्वमित्युक्तमित्यवगंतव्यं ॥ चैतन्यमिति ॥ तथाच ब्रह्मणः प्रकाशरूपत्वेन प्रकाशरूपे प्रकाशांतरानुदयाच्चैतन्यरूपफलाव्याप्यत्वमस्ति स्फुरणरूपत्वेनापरोक्षव्यवहारयोग्यत्वमप्यस्तीत्यवगंतव्यं । दृष्टान्तेश्चुक्तिरूपे चैदं दृश्यत्वमस्ति । प्रातिभासिकरूप्याकाराऽविद्यावृत्तिरे

चैतन्यं । स्वप्रकाशत्वाभावश्च (प) घटादौ विशेषणाभावेन धर्मादौ विशेष्यभावेनेति विशेषिष्ठाभावो नुगतः । अस्मिंश्च पक्षे जडत्वमसंविद्रूपत्वमित्यसंकरः ॥ ५ ॥

वनांतःकरणवृत्तिः । अतौतःकरणवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यरूपफलाव्याप्यत्वसत्त्वेपि अपरोक्षव्यवहारयोग्यत्वरूपविशेष्यभावाद्द्विशिष्टाभावो नुगतो द्रष्टव्यः । अपरोक्षव्यवहारायोग्येपितत्र तद्व्यवहारस्तु अधिष्ठानभूतसाक्षिचैतन्यगतं यदापरोक्ष्यं तदध्यासाद्युक्तः । इदमिति व्यवहारायोग्येपितस्मिन्नाधिष्ठानगतं दंतारोपादिदमिति व्यवहारवदित्यग्रे स्पष्टं । ननु जडत्वमप्यस्वप्रकाशत्वमेव । तथाच दृश्यत्वजडत्वहेत्वोऽसांकर्यमित्यत आह ॥ अस्मिंश्च पक्ष इति ॥ अस्वप्रकाशत्वं दृश्यत्वमिति पक्ष इत्यर्थः ॥ असंविद्रूपत्वमिति ॥ अचिद्रूपत्वमित्यर्थः । इदंच पक्षैकदेशे वृत्तिज्ञानेऽप्यस्तीति न भागासिद्धिरिति भावः । ज्ञानरूपत्वाभाव इति व्या

ख्याननुवृत्तिज्ञानेनागसिद्धिप्रसंगाच्चित्तं ॥ प्रत्यक्षेति ॥ जगत्सत्यताग्राहिसन्धटइत्यादिप्रत्यक्षेत्यर्थः ॥ अमुख्यार्थेति ॥ समाननिषेधादिपरत्यर्थः । ननुप्रत्यक्षमपित्रिकालाबाध्यत्वरूपपरमार्थिकसत्त्वमेवगृह्णातीतिग्राह्याभावावगाहित्वेनसमानविषयकत्वाद्युक्तंबाधकत्वमित्यतआह ॥ नहीति ॥ वर्तमानमात्रग्राहि वर्तमानकालाबाध्यत्वग्राहि । नन्वेवंभिन्नविषयतयाऽनुमानस्यप्रत्यक्षविरोधाभावोपपादनेकालात्ययापदिष्टमात्रोच्छेदः । प्रत्यक्षेणव्यावहारिकौण्यग्रहात् अनुमानेनपुनःपारमार्थिकौण्यश्रुतिश्चात्रप्रमाणं । “एकमेवाद्वितीय ”मित्यादौअद्वितीयमित्यादिशब्दैर्द्वितीयमात्रनिषेधात् । नचप्रत्यक्षबाधादनुमानममानंश्रुतिश्चामुख्यार्थेतियुक्तं प्रत्यक्षेणव्यावहारिकसत्त्वग्रहात् । अनुमानादिभिश्चपरमार्थिकसत्त्वनिषेधात् । नहि वर्तमानमात्रग्राहिप्रत्यक्षंत्रिकालाबाध्यत्वग्राहि । वहिरनुष्णइत्यत्रतु उष्णत्वस्यप्रत्यक्षसिद्धव्यावहारिकसत्त्वप्रतिषेधाद्बाधः । दृश्यतेचनभोनैल्यचंद्रप्रादेशत्वग्राहिप्रत्यक्षयोरनुमानागमाभ्यांबाधइति । उच्यते ।

निषेधेनभिन्नविषयतायाःतत्रापिक्लृप्तव्यत्वादित्यतआह ॥ वहिरिति ॥ उष्णत्वस्यप्रत्यक्षसिद्धयद्वावहारिकंसत्त्वतस्यैववहिरनुष्णइत्यनुमानेननिषेधात्साक्षाद्ग्राह्याभावावगाहित्वेनयुक्तस्तत्रबाध्यबाधकभावइतिनबाधोच्छेदइतिभावः । किंचपौरुषेयत्वेनानांशंकितदोषायाःएकमेवेत्यादिश्रुतेः तदनुगृहीतास्मदनुमानस्यचसंभावितदोषप्रत्यक्षापेक्षयाप्राबल्यात्प्रत्यक्षगृहीतमपिसत्यत्वमनुमानागमाभ्यामेवबाध्यतइत्याशयेनप्रत्यक्षस्याऽनुमानादिबाध्यत्वंदृष्टमित्याह ॥ दृश्यतेचेति ॥ नीलंनभइतिप्रत्यक्षं न

भोननीलंविमुत्वादित्यनुमानेनबाध्यं दृष्टं । तथा प्रादेशमात्रपरिमितश्चन्द्रमाइतिप्रत्यक्षं “अष्टाशीतिसहस्राणी” त्याद्यागमबाध्यं दृष्टमितिप्रकृतेपितथास्त्वितिभावः ॥ ७ ॥ पक्षांतरनिषेधेनेति ॥ यद्यपीत्यादिग्रन्थसंदर्भेणेत्यर्थः ॥ पंचवेति ॥ तथापीत्यादिग्रन्थेन सदसत्त्वानर्धिकरणत्वं सर्वस्मिन्प्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वंवा ज्ञानत्वेनज्ञाननिवर्त्यत्वंवा स्वात्यंताभावाधिकरणएवप्रतीर्यमानत्वंवा सद्रूपत्वाभावोवेतिपंचप्रकारेणनिरुक्तमित्यर्थः । सदसत्त्वेत्यत्रसच्चतदसच्चेतिकर्मधारयाभिप्राये

मिथ्यात्वांहित्त्वयैवपक्षांतरनिषेधेनपंचधानिरुक्तं । तत्राद्योक्तिसत्त्वेसत्यसत्त्वरूपविशिष्टस्याभावोभिप्रेतः । किंवासत्त्वात्यंताभावासत्त्वात्यंताभाववरूपधर्मद्वयं । यद्वासत्त्वात्यंताभाववत्त्वेसतिअसत्त्वात्यंताभाववत्त्वरूपविशिष्टं । नाद्यः । मन्मतेसदेकस्वभावैजगतितस्यसिद्धत्वात् । नद्वितीयः । व्याहृतेः ।

णाह ॥ सत्त्वेसतीति ॥ सच्चासच्चसदसतीतयोर्भावःसदसत्त्वं द्वंद्वंतेऽश्रयमाणस्त्वप्रत्ययोनधिकरणपदंचप्रत्येकंसंबध्यते । तथाचसत्त्वानधिकरणत्वमसत्त्वानधिकरणत्वंचेतिधर्मद्वयंसाध्यमित्याशयेनाह ॥ किंवेति ॥ तस्येति ॥ सत्त्वेसत्यसत्त्वरूपविशिष्टाभावस्येत्यर्थः ॥ व्याहृतेरिति ॥ परस्परविरुद्धयोरन्यतरनिषेधस्यान्यतरविधिनांतरीयकत्वात्सत्त्वात्यंताभावेसाध्येऽसत्त्वस्यैवप्राप्त्यापुनस्तदत्यंताभावेसाध्येवप्राप्त्यापुनस्तदत्यंताभावसाधनेव्याहृति

रित्यर्थः । ननु कथं व्याहतिः सत्त्वासत्त्वयोः परस्परप्रागभावादिरूपतया परस्परविरह रूपत्वासंभवेनात्यंताभाव रूपतयैव परस्परविरह रूपतावाच्या । तथा च सत्त्वात्यंताभावः कथमसत्त्वं । सिद्धांते अत्यंताभावस्याप्रामाणिकप्रतियोगिकत्वस्वीकारेण सत्त्वस्य प्रामाणिकत्वात् । तथा असत्त्वस्यापि तुच्छे प्रामाणिकत्वेन तदत्यंताभावासंभवेनासत्त्वात्यंताभाव एव सत्त्वमित्यस्याप्ययोगात् । न च ताकिंकादिमेते प्रामाणिकस्याप्यत्यंताभावप्रतियोगित्वस्वीकारात्तन्मतेन तयोः परस्परविरहरूपत्वाभिधानमिति वाच्यं । सिद्धांतेऽप्यसत्त्वाभाव एव सत्त्वं सत्त्वाभाव एवासत्त्वमिति स्वीकारात् । यद्वक्ष्यति । “ मया लाघवादावश्यकत्वादसत्त्वाभाव एव सत्त्वं तदभाव एवासत्त्वमिति स्वीकारा ” इति । तथा च प्रामाणिकस्यात्यंताभावासंभवेन असति किंचिदारोपितं सत्त्वमस्ति तदत्यंताभाव एवासत्त्वं । सति चारोपितं किंचिदसत्त्वमस्ति तदत्यंताभाव एव सत्त्वमिति वाच्यं । आरोपितयोश्चासत्त्वेनात्यंताभावप्रतियोगित्वसंभवात् । एवं चारोपितसत्त्वाद्यभावस्यैवासत्त्वादित्वे आरोपितसत्त्वासत्त्वयोरेव व्याहतिप्राप्त्या वास्तवसत्त्वासत्त्वयोः कथं व्याधातः । तस्मादेतत्कथमिति चेदत्र वदंति । सत्त्वासत्त्वयोः परस्परविरहरूपत्वोक्तेः परस्परविरह व्यापकत्वेनात्यंताभावः । तथा च यत्रारोपितसत्त्वात्यंताभावस्तत्र सत्त्वमिति व्याहतेः । न च धेद्वेवास्तवसत्त्वसद्भावेनारोपितसत्त्वात्यंताभावसत्त्वेऽप्यसत्त्वाभावात् । एवं तुच्छेवास्तवासत्त्वसत्त्वेनारोपितासत्त्वात्यंताभावसद्भावेऽपि सत्त्वाभावाद्वाच्यमिति । तथा च कथं परस्परविरह व्यापकत्वमपीति वाच्यं । अत्यंताभावस्य प्रतियोग्यारोपपूर्वकत्वाद्यथाप्रतियोगिना सह विरोधः तथा प्रतियोग्यारोपे यत्प्रधानं तेनापि विरोधस्यांगीकार्यत्वात् । एवं चानात्यंताभावप्रतियोगिभूतं यदारोपितं सत्त्वं तत्र यत्प्रधानं वास्तवसत्त्वं तेन सममत्यं

ताभावस्यविरोधात् । घटेचप्रधानभूतवास्तवसत्त्वसद्भावेनतत्रारोपितसत्त्वाल्यंताभावस्यवक्तुमशक्यत्वात् । एवमुच्छेदसत्त्वारोप
 प्रधानभूतवास्तवसत्त्वसद्भावेनारोपितासत्त्वाल्यंताभावस्यवक्तुमशक्यत्वात् । एवंचनव्यभिचारः । तथाचपरस्परविरहव्यापक
 त्वेनविरोधोयुक्तइति । नन्वथापिप्रधानभूतवास्तवसत्त्वबंधेस्ति तत्रारोपितसत्त्वाल्यंताभावोप्यस्ति । तुच्छेप्रधानभूतवास्तवास
 च्वमस्ति आरोपितसत्त्वाल्यंताभावोप्यस्तीतिकथंप्रतियोग्यारोपेप्रधानेनाविविरोधइतिचेदुच्यते । यत्रप्रधानंवास्तवंसत्त्वंतत्रारो
 पितसत्त्वाल्यंताभावोनास्तीत्यस्यप्रतियोग्यधिकरणसंसर्गारोपपूर्वकप्रतीतिविषयाभावोनास्तीत्यर्थकरणत् । यत्रघटेप्रधानभूतं
 वास्तवंसत्त्वमस्ति तत्रसत्त्वमारोप्यननिषिध्यते । एवंयत्रतुच्छेप्रधानभूतंवास्तवासत्त्वमस्ति तत्रासत्त्वमारोप्यननिषिध्यतइतिकृ
 त्वाअसत्त्वारोपपूर्वकप्रतीतिविषयाभावरूपारोपितासत्त्वाल्यंताभावोनास्तीतियुक्तःपरस्परविरहव्यापकत्वेनविरोधइति । एवमे
 वदोषाल्यंताभावरूपभगवच्छक्षणंसंभवति । दोषाणांप्रामाणिकत्वेनतदल्यंताभावायोगादितिशंकितेआरोपितदोषाल्यंताभावस्य
 लक्षणत्वंवाच्यं । ननुतर्हिजीवेतिव्याप्तिरितिचेन्न । तत्राप्यल्यंताभावस्यप्रतियोग्यारोपप्रधानेनविरोधात् । दोषाणामारोपेप्रधा
 नभूतानांवास्तवदोषाणांजीवेसत्त्वेनतत्रदोषानारोप्यनिषेधःकर्तुंनशक्यते । तथाचप्रतियोग्यधिकरणसंसर्गारोपपूर्वकप्रतीतिवि
 षयाभावाख्यारोपितदोषाल्यंताभावोजीवेनास्ति । अस्तिचभगवति । भगवतिआरोप्यदोषा)पितादोषानसंतीतिनिषेधःकर्तुंश
 क्यत्वात् । अल्यंताभावस्यप्रतियोग्यारोपप्रधानेनविरोधात् । दोषारोपप्रधानभूतवास्तवदोषाणांचभगवत्यभावेननिषेधसंभवे
 नदोषाभावादितिद्रष्टव्यं । सत्त्वाल्यंताभावोपपादनायनिर्धर्मकेत्युक्तं । सत्त्वाहिल्यस्यसद्रूपत्वानुपमर्दकत्वादितिभावः । किंच

दित्रयोदशान्योन्याभावानांसाध्यत्वात्जलाद्यैकैकान्योन्याभावानामपिघटोनजलादिरितिप्रतीत्याघटत्वावच्छेदेनसिद्धत्वादंशे
सिद्धसाधनतापत्तिरित्यनुमानंदुष्टस्यादित्यतआह ॥ पृथिवीति ॥ जलाद्यैकैकान्योन्याभावस्यघटघटत्वावच्छेदेनसिद्धावपि
पक्षतावच्छेदकीभूतपृथिवीत्वावच्छेदेनघटेनसिद्धिरतोनांशेसिद्धसाधनतेत्यर्थः । पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येनैवसाध्यसि
द्धेरुद्देश्यत्वात्तस्याश्चाजातत्वादितिभावः । पृथिवीत्वोपहिते घटइतिशेषः । प्रकृतेचपक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येनैवासिद्धे
लक्षण्यस्यसिद्धत्वात्सिद्धसाधनतेतिद्रष्टव्यं ॥ दृष्टान्तस्येति ॥ धर्मद्वयस्यसाध्यत्वान्मन्मतेशुक्तिरूप्यसत्त्वात्यंताभावस्यसत्त्वे

पृथिवीतरभिन्नेत्यत्रतुजलाद्यैकैकान्योन्याभावोपिनपृथिवीत्वोपहितेसिद्धः।दृष्टान्तस्यसाध्यैकल्या

च्चापृथिवीत्वहेतुस्तुकेवलव्यतिरेकीत्रयोदशान्योन्याभावरूपसाध्यस्यव्यतिरेकनिरूपणंतुभिन्नाश्रि

तानामपित्रयोदशान्योन्याभावानांसमूहालंबनैकज्ञानोपाख्यत्वमात्रेणयुक्तं । अतएवनतृतीयः ।

प्यसत्त्वस्यैवसत्त्वेनतदत्यंताभावस्यतत्राभावात्साध्यैकैकत्वमित्यर्थः । नन्वेवंताहिपृथिवीतरभिन्नेत्यत्रापित्रयोदशभेदानांसाध्य
त्वाज्जलादौतेजःप्रभृतिद्वादशभेदानांसत्त्वेपिजलभेदस्याभावात्साध्यैकैकत्वं । एवंतेजःप्रभृतिष्वपिस्वस्वेतरप्रतियोगिकद्वादशभे
दसत्त्वेपिस्वस्वभेदाभावात्साध्यैकैकत्वमेवस्यादित्यतआह ॥ पृथिवीत्विति ॥ यत्रेतरत्वंतत्रपृथिवीत्वाभावइतिव्यतिरेकजलादि
र्दृष्टान्तइतिभावः । ननुपृथिवीत्वहेतौव्यतिरेकिणिदृष्टान्ताभावेत्रयोदशान्योन्याभावानांसाध्यभूतानांप्रसिद्ध्यभावेनसाध्यव्यतिरे
कनिरूपणंनस्यादित्यतआह ॥ त्रयोदशेति ॥ जलादित्रयोदशान्योन्याभावानांतेजःप्रभृतिषुप्रत्येकप्रत्येकज्ञानानंतरंप्रत्येकत्रयो

दशान्योन्याभावाइतिसमूहलंबनरूपकज्ञानोपरूढानांप्रसिद्धिसंभवेनव्यतिरिक्तरूपणसंभवतीतिभावः । पूर्वधर्मद्वयसाधन
पक्षेव्याहृत्यार्थोशेसिद्धसाधनसाध्यवैकल्याख्यदोषचतुष्टयस्योक्तत्वेनात्रातएवत्यतिदेशदोषचतुष्टयस्याव्यतिदेशःप्रतीयेततः
अतएवेत्युक्तंविशदयति ॥ व्याहृतेरित्यादिना ॥ धर्मद्वयसाधनद्वयविशिष्टसाधनेपिपरस्परविरुद्धयोर्विशेषणविशेष्यभावायो
गाद्व्याहृतिरेव । निर्धर्मकब्रह्मवत्सत्त्वात्यंताभाववत्त्वेसत्यपिद्रूपत्वेनाप्युपपत्त्याऽर्थातराच्छ्रुकिरूप्येविशेष्यशाभावेनविशिष्टा
भावात्साध्यवैकल्यंचेत्यर्थः विशिष्टसाधनपक्षेसिद्धसाधनातिदेशःकुतोनाक्रियतइतिशंकायामस्मिन्पक्षेशेसिद्धसाधनस्यानवका
व्याहृतेरर्थोतरा(तदृष्टान्ते)त्साध्यवैकल्याच्च । किंचयथाअनित्येवाङ्मनसइत्यत्रपक्षतावच्छे

दकनानात्वेनांशेसिद्धसाधनत्वेषिपृथिवीतरभिन्नेत्यत्रपक्षतावच्छेदैकक्यान्नां(शतः)शेसिद्धसाध
नं तथेहापियद्यपिकथंचित्साध्यतावच्छेदैकक्यान्नांशेसिद्धसाधनत्वं । नापिव्यर्थेविशेष्यत्वं ।

शंवदंस्तथाव्यर्थविशेष्य(त्वाख्यं)त्वरूपंदोषांतरंचनास्तीतिवदन्नप्रसिद्धविशेषण(त्वरूपं)त्वाख्यंदोषांतरमाह ॥ किंचेत्यादिना ॥
किंचाप्रसिद्धविशेषणत्वमित्यन्वयः ॥ पक्षतावच्छेदकनानात्वेनेति ॥ तथाचवाकत्वावच्छेदेनानित्यत्वस्यसिद्धत्वादितिभा
वः ॥ पक्षतावच्छेदैकक्यादिति ॥ पक्षतावच्छेदैकक्येहिपक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येनसाध्यस्यसिद्धत्वात्संपूर्णसिद्धसा
धनमेव नांशतःसिद्धसाधनं । पृथिवीतरभिन्नेत्यत्रतुपृथिवीत्वरूपपक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येनसाध्यसिद्धिरूपोद्देश्यप्रती
तेरसिद्धत्वेनांशेसिद्धसाधनानवकाशादित्यर्थः ॥ साध्यतावच्छेदकेति ॥ पक्षतावच्छेदकनानात्वएवांशेसिद्धसाधनवत्साध्य

तावच्छेदकनानात्वएवांशेसिद्धसाधनता । अतएवधर्मद्वयसाधनपक्षेऽंशेसिद्धसाधनतोक्ता । पक्षतावच्छेदकैक्येऽंशेसिद्धसाधनत्वाभाववत्साध्यतावच्छेदकैक्येऽपिनांशेसिद्धसाधनं । एवंचप्रकृतेविशिष्टस्यैकस्यसाध्यत्वेनसाध्यतावच्छेदकैक्येनतदवच्छिन्नसाध्यस्याऽसिद्धत्वान्नांशेसिद्धसाधनावकाशइत्यर्थः । विशिष्टविशेषणाद्यात्मकमितिपक्षेसाध्यतावच्छेदकैक्यंनास्त्येवेत्याशयेनकथंचिदित्युक्तं । कुतो नव्यर्थविशेष्यत्वमित्यतोव्यापकगतविशेषणानामुद्देश्यप्रतीतिसिद्ध्यर्थत्वस्यदर्शनानादित्याह ॥ विमतमित्यादिना ॥ चिकीर्षादेरिवेति ॥ चिकीर्षापरोक्षज्ञसिधिविशिष्टेश्वरसिद्धेरुद्देश्यत्वादित्यर्थः । समानाधिकृतत्वात् । शुक्लःपटइत्येक

विमतंउपादानापरोक्षज्ञसिचिकीर्षाकृतिमज्जन्यमित्यत्रकृतिग्रहणेनैवश्वरसिद्धावपिचिकीर्षादेरिव गुणादिकं गुण्यादिनाभिन्नाभिन्नं समानाधिकृतत्वादित्यत्रताकिंकांगीकृततभिन्नत्वस्येवचव्यापकविशेषणानामुद्देश्यप्रतीत्यत्वात् । इह(च)तुसद्विलक्षणत्वेसत्यसद्विलक्षणमितिप्रतीतेरुद्देश्यत्वात् ।

विभक्त्यंतपदवाच्यत्वादितिव्याख्यानंचित्याघटःकलशइत्यादौव्यभिचारापत्तेर्यदिचेत्युत्तरग्रंथविरोधाच्च । किंतुविशेषणविशेष्यभावेनव्यवहियमाणत्वादित्येवार्थोद्भूतव्यः।दंडीदेवदत्तइत्यादौदंडित्वस्यैवविशेषणत्वाद्विशिष्टस्यचविशेष्येणभिन्नाभिन्नत्वान्नदोष इतिद्रष्टव्यं । यथाहिभेदाभेदवादिनामीमांसकेनताकिंकप्रतिप्रयुक्तेभिन्नाभिन्नमितिसाध्येभिन्नत्वविशेषणस्यताकिंकेणांगीकृतत्वेपिनैवैयर्थ्यं । भिन्नाभिन्नत्वप्रकारकप्रतीतेरुद्देश्यत्वात् । एवमिहापिसद्विलक्षणत्वेसत्यसद्विलक्षणमिति विविशिष्टप्रतीतेरुद्देश्यत्वात्

अव्यर्थविशेष्यत्वमित्यर्थः । विशेषणानां धर्माणां । ननु भेदाभेदानुमानदृष्टान्तो न युक्तः । तत्र गुणादिकं गुण्यादिनाऽभिन्नमित्येव कृतेऽभेदरूपसाध्यवति घटकलशादौ घटः कलश इति प्रयोगदर्शनेन समानाधिकृतत्वरूपहेत्वभावेनाभेदरूपसाध्यप्रतिसमानाधिकृतत्वस्य प्रयोजकत्वाभावात् । हेतुरस्तु साध्यमास्ति त्वेवं रूपप्रयोजकतात्रनाभिप्रेता । किं नाम । “तस्मिन्सत्यं भवतः तेन विनापि भवतः तदप्रयोज्यत्वादि”तिवचनात्साध्ये सत्यं भवतो हेतोः साध्यप्रयोजकत्वाभावात् । अतो प्रयोजकतानिरासाय भेदविशिष्टाधीस्तत्रोद्देश्या । घटकलशादौ च हेत्वभाववति भेदाभेदरूपसाध्यस्याप्यभावाच्चाप्रयोजकत्वमित्यप्रयोजकतापरिहारायैव भिन्न

यदि चाभेदसत्यपि घटः कलश इति सामानाधिकरण्यादर्शनादप्रयोजकत्वनिरासाय विशिष्टाधीस्तत्रोद्देश्या तर्हि तुच्छे सद्रूपक्षणे सत्यपि दृश्यत्वादर्शनादिहापि सोद्देश्येति समं । तथाप्यऽप्रसिद्धविशेषणत्वं ।

त्वविशेषणोद्देश्यप्रतीत्यर्थमित्याशङ्क्य तर्हि प्रकृतेऽपि सत्त्वाभावमात्रस्यैव साध्यत्वे सत्त्वाभाववति तुच्छेऽविद्यमानस्य दृश्यत्वस्याऽऽप्यप्रयोजकत्वं माभूदिति अप्रयोजकतापरिहारार्थैव साद्विलक्षणत्वमपि साध्यकोटौ निवेशितं । तन्निवेशे तु तुच्छे दृश्यत्वाभाववति विशिष्टसाध्यमपि नास्तीत्यप्रयोजकताया अभवादित्यप्रयोजकतापरिहारार्थैव विशिष्टाधीस्तत्रोद्देश्या । अतो नोद्देश्यप्रतीत्यर्थविशिष्टोपादानं । अतो न व्यर्थविशेष्यत्वमित्याह ॥ यदि चेत्यादिना ॥ अप्रसिद्धेति ॥ विशिष्टसाध्यस्य कुत्राऽप्यप्रसिद्धत्वादि तिभावः । ननु यदि सत्त्वात्यंताभाववत्त्वे सत्यसत्त्वात्यंताभावरूपविशिष्टसाधने अप्रसिद्धविशेषणत्वं तदाप्युपविहीतं परिहरेत्यत्रापि

जलादिद्वादशान्योन्याभाववत्त्वेसतिसमवायान्योन्याभावरूपविशिष्टस्यैवसाध्यत्वमंगीकृत्यतस्यकुत्राप्यप्रसिद्धत्वेनाप्रसिद्धविशेषणत्वंतत्रापिस्यात् । तथाचत्रयोदशान्योन्याभावानांप्रत्येकंप्रसिद्ध्यासाध्यप्रसिद्धिव्युत्पादनंव्याहृतंस्यादित्यतआह ॥ पृथिवीति ॥ साधनपक्षएवेति ॥ नोक्तरीत्याविशिष्टसाधनपक्षइतिवाक्यशेषः । विशिष्टस्यसाध्यापक्षेतुसमुदायालंबनरूपैकज्ञानोपाकृतत्वमादायनसाध्यप्रसिद्धिसंपादनंसंभवतीतिद्रष्टव्यं । ननुविशिष्टस्यसाध्यत्वेपिनाप्रसिद्धविशेषणत्वं । सदैवलक्षण्यादीनांविशकलितानांप्रसिद्धिसंभवादित्यतआह ॥ अन्यथेति ॥ भूःशशविषाणोल्लिखिताभूत्वादित्यत्राप्यप्रसिद्धविशेषणत्वंसर्वसंपृथिवीइतरभिन्नेत्यत्रत्वनेकधर्मसाधनपक्षएवप्रत्येकंप्रसिद्ध्यासाध्यप्रसिद्धिरुक्ता । अन्य

थाशशादीनांप्रत्येकंप्रसिद्ध्याशशशृंगोल्लिखितत्वस्यापिसास्यात् । नद्वितीयः । त्रैकालिकनिषेधस्यतात्त्विकत्वेऽद्वैतहानेः । प्रातिभासिकत्वेसिद्धसाधनात् । व्यावहारिकत्वेपि

तस्यबाध्यत्वेनतात्त्विकसत्त्वाविरोधित्वेनार्थांतरात् । अद्वैतश्रुतेरतत्त्वावेदकत्वापाताच्च । मंतंनस्यात् । तत्रापिशशादीनांविशकलितानांप्रसिद्धिसंभवादितिभावः ॥ सिद्धसाधनादिति ॥ प्रातिभासिकत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वस्यसत्यत्वाविरोधित्वेनेष्टत्वादितिभावः ॥ बाध्यत्वेनेति ॥ ब्रह्मज्ञानबाध्यत्वेनेत्यर्थः । तात्त्विकसत्त्वं त्रैकालिकसत्त्वं । तात्त्विकसत्त्वाविरोधित्वोपपादनायतस्यचबाध्यत्वेनेत्युक्तं । त्रैकालिकसत्तानिषेधस्यबाध्यत्वेत्रैकालिकसत्त्वमेवसिद्ध्यतीतिभावः । अर्थान्तरादित्युपलक्षणं । व्यावहारिकप्रतियोगिमतिव्यावहारिकनिषेधसाधनेबाधोपिद्रष्टव्यः ॥ अततत्वेति ॥

व्यावहारिकमिथ्याभूतनिषेधप्रतिपादकत्वान्नेहानेत्याद्यद्वैतश्रुतेरतत्वावेदकत्वंस्यादित्यर्थः । तत्रप्रतियोगिनः व्यावहारिकनिषेधप्रतियोगिनः ॥ पारमार्थिकत्वापत्तेरिति ॥ प्रतियोगितदभावयोर्भिन्नसत्ताकत्वांगीकारादितिभावः । नन्वथापिव्यावहारिकनिषेधप्रतियोगिनः प्रपञ्चस्य पारमार्थिकत्वं कुतः प्रातिभासिकत्वेनाप्युपपत्तेः । रूपात्यन्ताभावस्य व्यावहारिकत्वेपिरूपस्य प्रातिभासिकत्ववदित्यत उक्तमप्रातिभासिकस्येति । तच्चोभय(वादि)सिद्धमितिभावः । विद्यदादेरसद्विलक्षणस्वरूपोपपादनाय तत्प्रतियोगिनोऽप्रातिभासिकस्य प्रपञ्चस्य पारमार्थिकत्वापत्तेश्च । किञ्च निषेधप्रतियोगित्वं ।

किंस्वरूपेण । किंवा असद्विलक्षणस्वरूपानुपमदेन पारमार्थिकत्वाकारेण । नाद्यः । श्रुत्या दिसिद्धोत्पत्त्यादिकस्यार्थक्रियासमर्थस्याविद्योपादानकस्य तत्त्वज्ञाननाशस्य च विद्यदादेरूप्या देश्च धीकाले विद्यमानेनासद्विलक्षणस्वरूपेण त्रैकालिकनिषेधायोगात् । त्रैकालिकनिषेधप्रतिस्वरूपेणापणस्थरूप्यं पारमार्थिकत्वाकारेण प्रातिभासिकरूप्यं वा प्रतियोगीतित्वन्मतहानेश्च ।

श्रुत्या दीतिविशेषणद्वयं । असद्विलक्षणस्वरूपाभावेऽपत्तिरयुक्ता स्यात् । न चेष्टापत्तिः । तस्याः श्रुत्यादिसिद्धत्वात् । अर्थक्रियापिनिःस्वरूपत्वेन स्यादितिभावः । विद्यदादेरूप्या देश्चोभयोरप्यसद्विलक्षणस्वरूपोपपादनाया विद्येत्यादि । निस्स्वरूपत्वे सोपादानत्वादेरयोगादितिभावः ॥ धीकाल इति ॥ सदिति प्रतीयमानस्यापि निस्स्वरूपत्वं युक्तमिति वक्तुमिदमुक्तमिति द्रष्टव्यं । तथा चैतादृशमिथ्यात्वसाधने विद्यदादौ बाधः । शुक्तिरूप्यादौ त्वद्रीत्यासाध्यवैकल्यंचेत्युक्तं भवति ॥ आपणस्येति ॥ आभास

स्यप्रसक्त्याअनाभासस्यनिषेधांगीकारादितिभावः । तथाचस्वरूपेणनिषेधप्रतियोगित्वंशुक्तिरूप्येनास्तीतिलक्षणस्यासंभवइति
हृदयं ॥ अत्यन्तासत्त्वेति ॥ वियदादेःस्वरूपेणनिषेधांगीकारइत्यर्थः । तदुपपादयति ॥ प्रतिपन्नेत्यादिना ॥ स्वरूपेणेति
शेषः । प्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमपिसर्वत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वपर्यन्तमितिवन्मतमित्यन्वयः ॥ सर्व
त्रेति ॥ स्वोपाधौपरोपाधौचेत्यर्थः । ननुपटादेःस्वोपाधावेवत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वंनपरोपाधावित्यतउक्तं ॥ अन्यत्रास
त्त्वेनसंमतस्येति ॥ मृदादिरूपेपरोपाधावसत्त्वेनसंमतस्येत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ पटादेरन्यत्रपरोपाधावसत्त्वस्यासंमतत्वे ।

अत्यन्तासत्त्वापाताच्च । प्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमपिहान्यत्रा
सत्त्वेनसंमतस्यपटादेःसर्वत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वपर्यन्तमितिवन्मतं ।

अन्यथाअन्यत्रतत्सत्त्वापातात् । नहिनेषामन्यत्रसत्तासंभाविनीतित्वदुक्तेश्च ।
तथाचकथंनान्यतासत्त्वापत्तिः । नहिशशशृंगादीनामपीतोन्यदसत्त्वमस्ति ।

अन्यत्रसत्त्वांगीकारइतिथावत् ॥ अन्यत्रतत्सत्त्वापातादिति ॥ सत्त्वपदंनतत्प्रतीतिव्यवहारयोरुपलक्षणं । तथाचपटादेःमृ
दाद्युपाधौसत्त्वप्रतीतिव्यवहारयोरापातादित्यर्थः । तथाचायंपटात्तत्तुनिष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगीतिमिथ्यात्वानुमानेएतत्तत्तुभिन्ने
तत्त्वंतरेमृदादौचसत्त्वापत्त्याअर्थातरतास्यादितिभावः । पटादेरन्यत्रसत्त्वांगीकारोस्वोक्तिविरोधश्चस्यादित्याह ॥ नहिनेषामि
ति ॥ तेषां पटादीनां । अन्यत्र परोपाधौ ॥ तथाचेति ॥ प्रतिपन्नोपाधौस्वरूपेणत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वस्यसर्वत्रैका

लिकनिषेधप्रतियोगित्वपर्यंतत्वेसतीत्यर्थः । ननु सर्वत्रस्वरूपेणैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वं नाल्यं तां सत्त्वं । शशशृंगादौ असत्त्वं स्यैतदन्यस्यैव सत्त्वादित्यत आह ॥ नहीति ॥ शशशृंगादीनामितिोन्यदसत्त्वं मस्तीत्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेत्यादिना ॥ तेषां शशशृंगादीनां । निरुपाख्यत्वं नाम उपाख्यायते अनेनेति व्युत्पत्त्या (शब्द) प्रदशन्त्यविषयत्वं वा प्रतीत्यविषयत्वं वा । नाद्यइत्याह ॥ निरुपाख्यपदेनैवेति ॥ तथाच निरुपाख्यपदशक्तिविषयतया तत्पदेनैव व्यवहियमाणत्वादित्यर्थः । तथाचासत्त्वेन संप्रतिप

नच निरुपाख्यत्वमेव तेषामसत्त्वं । निरुपाख्यपदेनैव लयायमानत्वात् । असतोऽप्रती तावत्सद्वैलक्ष्यज्ञानस्यासत्प्रतीतिनिरासस्य असत्पदप्रयोगस्य चायोगाच्च । नाप्यपरो क्षतोप्रतीयमानत्वमसत्त्वं । नित्यातीन्द्रियेऽपि सत्त्वात् । नापि क्वचिदप्युपाधौ सत्त्वेनाप्र तीयमानत्वमसत्त्वं जगति शुक्तिरूप्यादौ चैवं विधासद्वैलक्षण्यस्य शून्यत्वादपि सत्त्वात् ।

अस्याप्यसत्त्वं न स्यादिति भावः । द्वितीये दोषमाह ॥ असत्तइति ॥ असद्वैलक्षणेयति ॥ अभावज्ञाने प्रतियोगिज्ञानस्य कार णत्वादिति भावः ॥ असत्प्रतीति ॥ तस्यासत्प्रतीतिप्रसक्त्यपेक्षत्वादिति भावः ॥ असत्पदेति ॥ प्रेक्षावत्कृतशब्दप्रयोगस्य शब्दार्थज्ञानपूर्वकत्वादसत्पदप्रयोगार्थमसंज्ञानस्यावश्यकत्वादित्यर्थः ॥ क्वचिदपीति ॥ स्वोपाधौ परोपाधौ चेत्यर्थः ॥ जग तीति ॥ शून्यत्वादनाजगतो सत्त्वमंगीकृतमितितद्वैलक्षण्यत्वयासाधनीयं । तेनच निस्स्वरूपत्वमेवासत्त्वमंगीकृतमितितद्वैल

क्षण्यमेवत्वयासाधनीयं । ननुक्वचिदप्युपाधौसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वमसत्त्वमित्यंगीकृत्यतद्वैलक्षण्यं । तथात्वोसिद्धसाधनतास्यात् । तेनापिसांवृतसत्त्वांगीकारेणैतादृशासद्वैलक्षण्यस्यांगीकारादितिभावः ॥ नप्रतीयेतेति ॥ सत्त्वेननप्रतीयेतित्यर्थः । उक्ताप्रतीतिंप्रति आपाद्यभूतसत्त्वेनाप्रतीतिंप्रति । क्वचिदप्युपाधौसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वंशशशृंगादीनांकुतइत्युक्तेअसत्त्वादित्येवंसत्त्वेनाप्रतीतिप्रयोजकीभूतमसत्त्वंसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वादन्यदेववाच्यं । अन्यथेदमेवचेदसत्त्वंस्यात्तद्वत्सत्त्वेनप्रतीयेतेत्यापादनायोगः । असत्त्वेदित्यस्यसत्त्वेननप्रतीयेतेचेदित्यर्थः । तथाचसत्त्वेननप्रतीयेतेचेत्सत्त्वेननप्रतीयेतेत्यापाद्यापादकयोर्भेदःस्यादि

त्वयाऽप्यसत्त्वेनप्रतीयेतेतिवदतोक्ताप्रतीतिंप्रतिप्रयोजकस्यान्यस्यैवासत्त्वस्यवक्तव्यत्वाच्च । ब्रह्माण्यंगीकृतंयत्प्रपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वात्मकाबाध्यत्वरूपंसत्त्वंतद्विरुद्धस्यैवासत्त्वरूपत्वाच्च । अन्यथाप्रतीत्यनुपाधिकासत्त्वाभावेब्रह्माण्यपिसत्त्वेनप्रतीतिरेवसत्त्वंस्यात् ।

त्यर्थः ॥ तद्विरुद्धस्यैवेति ॥ सत्त्वासत्त्वयोःपरस्परविरहरूपत्वस्यैवानुभवेनप्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वात्मकबाध्यत्वमेवासत्त्वंवक्तव्यनोक्तरूपंसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वमित्यर्थः । तथाचेतोऽन्यदसत्त्वंनास्तीतिभावः । अन्यथेत्यस्यविवरणमप्रतीति । सत्त्वासत्त्वयोःपरस्परविरहरूपत्वस्यस्थितत्वाज्जगतिअप्रतीत्यनुपाधिकासत्त्वाभावेऽप्रतीत्यघटितासत्त्वानंगीकारेसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वमित्यप्रतीतिघटितासत्त्वांगीकारेइतियावत् । ब्रह्माण्यपि असत्त्वविरहरूपंसत्त्वंनामसत्त्वेनप्रतीतिरेवस्यान्नवस्तुतस्तत्रसत्त्वमस्तीतिप्राप्तेरित्यर्थः । सत्त्वेनाप्रतीयमानत्वरूपासत्त्वलक्षणस्यशशृंगेऽव्याप्तिरित्याह ॥ येनेति ॥ ज्ञानोत्पत्तेः सत्त्व

प्रकारकज्ञानोत्पत्तेः । तथाचसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वंनास्तीतिभावः । ननुशशशृंगमस्तीतिवाक्यान्नशशशृंगास्तित्वप्रकारकज्ञानमुत्पद्यते । शशशृंगंनस्तीत्ययोग्यतानिश्चयस्यतत्रप्रतिबंधकत्वादित्यतउक्तं ॥ येनपुंसेति ॥ अयोग्यतानिश्चयाभावदशायांयोग्यताभ्रमेणेत्यर्थः । नन्वव्याप्तिःकुत्रदीयते । नतावच्छशशृंगे तस्यास्तित्वप्रकारकारोपंप्रत्यधिष्ठानत्वेनसत्यत्वस्यावश्यकत्वेनासत्त्वाभावेनालक्ष्यत्वात् । नहिशून्यवादिमतइवाधिष्ठानमपित्वन्मतेऽसत् । नाप्यस्तित्वे । तस्यारोप्यत्वेनासद्विलक्षणत्वरूपानिर्वाच्यत्वेनालक्ष्यत्वादतःकथमेतदित्यतआह ॥ त्वन्मतेपिहीति ॥ अधिष्ठानं शशशृंगं । नचाधिष्ठानस्यासत्त्वेशून्यत्वादाप

येनपुंसाशशशृंगाभावोननिश्चितः । तस्यगोशृंगमस्तीतिवाक्यादिबशशशृंगमस्तीतिवाक्यादपिज्ञानोत्पत्तेश्च । त्वन्मतेपिहितत्राध्यस्तस्यास्तित्वस्यानिर्वाच्यत्वेप्यधिष्ठानमसदेव वक्ष्यतेचैतदनिर्वाच्यत्वभंगे ।

स्तिः । नहित्वयाभ्रममात्राधिष्ठानमसदित्युच्यते । किंनमतुच्छाधिकरणकभ्रमोयत्रतत्रैतदधिष्ठानमसदित्यतोनिर्वचनीयास्तित्वप्रकारकभ्रमाधिष्ठानमपिशशशृंगमसदेवेतितत्राव्याप्तिरेवेतिमांप्रदाधिकोर्थः । ननुशशशृंगादिशब्दत्रासतःप्रतीतिर्जायते किंनमविकल्पमात्रमेव । यथोक्तं । “ शब्दज्ञानानुपातीवस्तुशून्योविकल्प ” इति । अतःसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वमस्येवेतिनाव्याप्तिरित्यतआह ॥ वक्ष्यतेचेति ॥ विकल्पस्येच्छादिवज्ज्ञानान्यवृत्त्यंतरत्वंनास्तीतिवक्ष्यतइत्यर्थः । तथाचाव्याप्तिःस्यदेवे

तिभावः ॥ तद्वैकइति ॥ असदासीदित्याहुरित्यनुवादमुखेनोक्तत्वेनासतः सत्त्वप्रतीत्यासत्त्वेनाप्रतीयमानत्वरूपासत्त्वलक्षणस्यासंभवइतिभावः ॥ अन्योन्याश्रयादिति ॥ अनिर्वाच्यत्वस्यासद्विलक्षणत्वरूपत्वेनासत्त्वज्ञाने तद्वटितानिर्वाच्यत्वज्ञानं तज्ज्ञाने च तदन्यत्वरूपासत्त्वज्ञानमित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः ॥ लाघवेनेति ॥ सार्वत्रिकैकालिकनिषेधाप्रतियोगिरूपं यत्सत्तदन्यत्वमेवासत्त्वमस्तु लाघवात् । न तु तत्रानिर्वाच्यभिन्नत्वमपि प्रवेश्यं गौरवादित्यर्थः । अस्तुवानिर्वाच्यभिन्नत्वस्य लक्षणप्रवेशः

“तद्वैकआहुरसदेवदमग्रआसी”दिति श्रुत्याप्यसतस्सत्त्वेन प्रतीतेः । नापि सदनर्वाच्याभ्यामन्यत्वमसत्त्वं अनिर्वाच्यत्वस्यासत्त्वनिरूप्यत्वेनान्योन्याश्रयात् । लाघवेन सार्वत्रिकैकालिकनिषेधाप्रतियोगिरूपसदन्यत्वस्यैव तत्त्वाच्च । अनिर्वाच्यस्यापि स्वरूपेण त्रैकालिकनिषेधेऽसतो निर्वाच्यादन्यत्वासिद्धेः । अर्थक्रियासामर्थ्याभावादिकमसत्त्वमित्यशक्यशङ्कं । शुक्तिरूप्यादौ शुद्धब्रह्मणि च सत्त्वात् । न च निःस्वरूपत्वमसत्त्वं मिथ्याभूतं तु सस्वरूपमिति वाच्यं ।

तथाप्यसंभवइत्याह ॥ अनिर्वाच्यस्यापीति ॥ विद्यदादेरूप्यादेश्चेत्यर्थः । निषेधे निषेधांगीकारपक्षे । अनिर्वाच्यस्याप्यसत्त्वप्राप्त्यासतो निर्वाच्यादन्यत्वाभावादसंभवइत्यर्थः । कुतोऽशक्यशङ्कमित्यतस्त्वन्मतेऽशुक्तिरूप्ये ब्रह्मणि चातिव्याप्तेरित्याह ॥ शुक्तीति ॥ मिथ्याभूतं विद्यदादिकं रूप्यादिकंच ॥ सस्वरूपमिति ॥ असद्विलक्षणस्य व्यावहारिकस्य प्रातिभासिकस्य वा स्व

रूपस्यांगीकारादितिभावः ॥ मिथ्याभूतस्यापीति ॥ रूप्यादेरित्यर्थः । तथाचातिव्याप्तिरितिभावः । ननुरूप्यादावियदादौ चनिस्वरूपत्वंनास्ति किंतुस्वरूपमस्येव । नचमिथ्याभूतस्यापिस्वरूपेणैवत्रैकालिकनिषेधइतिपक्षेनिस्वरूपत्वंदुर्वारमित्युक्तमितिवाच्यं । मिथ्याभूतंस्वरूपमंगीकृत्यैवत्रैकालिकनिषेधांगीकारेणमिथ्याभूतस्वरूपस्यस्वरूपेणत्रैकालिकनिषेधेनसामानाधिकरण्यांगीकारात् । नचविरोधः । मिथ्यात्वादेवाविरोधादित्याशङ्क्यनिषेधति ॥ नचेति ॥ स्वदेशकालयोरिति ॥ विद्यदादिरूपप्रतियोग्याधारभूतदेशकालयोरित्यर्थः ॥ तत्स्वरूपेति ॥ प्रतियोगिस्वरूपसहिष्णोस्तदनुपमर्दकस्येत्यर्थः ॥ तत्स्वरूपं

मिथ्याभूतस्यापिस्वरूपेणैवत्रैकालिकनिषेधइतिपक्षेनिःस्वरूपत्वस्यदुर्वारत्वात् । नचमिथ्याभूतं स्वरूपमिथ्यात्वादेवस्वरूपेणत्रैकालिकनिषेधसामानाधिकरण्याविरोधीतिवाच्यं । स्वदेशकालयोस्तत्स्वरूपसहिष्णोस्तत्स्वरूपप्रतिषेधत्वस्यपारिभाषिकत्वापातात् । अन्यथातंतुष्विवातंतुष्वपि

पेति ॥ विद्यदादिस्वरूपप्रतिषेधत्वस्येत्यर्थः । अयंभावः । लोकेअलंताभावतत्प्रतियोगिनोर्विरोधेनाभावस्यप्रतियोगिस्वरूपासहिष्णुत्वदर्शनानात्तत्स्वरूपस्यकथंतत्प्रतिषेधेनसामानाधिकरण्यंवक्तुंशक्यं । तथात्वेप्रतियोगिस्वरूपसमानाधिकरणस्यतदत्यंताभावत्वंपारिभाषिकंस्यात् । तथाचपारिभाषिकालंताभावप्रतियोगित्वेपिस्वरूपेणवास्तवात्यंताभावप्रतियोगित्वंनसिद्ध्यदित्यतस्तत्सिद्ध्यर्थतत्ररजतस्वरूपंनारतीत्यंगीकार्यं । एवंचासत्त्वापत्तिर्दुर्वारेतिभावः ॥ अन्यथेति ॥ मिथ्यात्वादेवविरोधाभावात्

गीकृत्यनिषेधाधिकरणेपिप्रतियोगिनःसत्त्वांगीकारइत्यर्थः । ननुमुदादावपिप्रतिभासिकपटस्वरूपमस्त्येवेत्यतउक्तं ॥ व्यावहारिकेति ॥ नचविरोधः । पटस्यमिथ्यात्वादेवाविरोधोपपत्तेरितिभावः । निषेधाधिकरणेपिप्रतियोगिनःसत्त्वमंगीकृत्यतयोः सर्वजनसिद्धदैशिकविरोधानंगीकारेप्रतियोगिनःप्रागभावेनापिसमानकालीनत्वापत्त्याकालिकोविरोधोपिनस्यात् । मिथ्यात्वादेवाविरोधस्यतत्रापिबहुंशक्यत्वादित्याह ॥ प्रागभावादीति ॥ किंचयदिप्रपंचेरूप्यादौचस्वरूपेणत्रैकालिकनिषेधसामानाधिकरण्याविरोधिस्वरूपंकिंचिदंगीक्रियते तर्हितुच्छेपिएतादृशस्वरूपंस्वात्यंताभावसामानाधिकरण्याविरोधिस्वरूपंकिंचिदंगीक्रियते

व्यावहारिकपटस्वरूपापातात् । प्रागभावादिसमानकालीनत्वेनाप्यविरोधापाताच्च ।

तुच्छेपिपरोक्षप्रतीत्याद्यन्यथानुपपत्त्याएतादृशस्वरूपस्यापिसुवचत्वाच्च । तस्मात्सर्वत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमेवात्यंतासत्त्वं । तत्रतदानीमसदित्यनेनतत्रतदनिषेधप्रतियोगित्वस्येवात्यंतासदित्यनेनापिसर्वत्रसदनिषेधप्रतियोगित्वस्यैवप्रतीतिः ।

यतां तथाचनिस्स्वरूपत्वोत्तययोगः । विरोधश्चमिथ्यात्वादेवसमाधातुंशक्यः । यदिप्रपंचेअपरोक्षतःप्रतीत्यन्यथानुपपत्त्याकिंचित्स्वरूपमंगीकार्यमित्युच्यते तर्हितुच्छेपिपरोक्षतःशब्दादिनाप्रतीतिसंभवात्तदन्यथानुपपत्त्याकिंचित्स्वरूपमंगीक्रियतां । तथाचासंभवइत्याह ॥ तुच्छेपीति ॥ तथाचासंभवइतिभावः ॥ तस्मादिति ॥ प्रकारांतरस्यासंभवादितिभावः । सर्वत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमत्यंतासत्त्वमित्यनयोरेकार्थत्वादिदमेवासत्त्वलक्षणवाच्यमित्याशयोनोपपादयति ॥ तत्रतदानीमि

ल्यादिना ॥ तत्रतदाअसदितियथादेशविशेषकालविशेषचनिषेधप्रतियोगित्वंप्रतीयते एवमन्यतासदित्यनेनापिअत्यंतसर्वस्मि
न्देशेसर्वस्मिन्कालेचासन्निषेधप्रतियोगीतीतिप्रतीतेरित्यर्थः । तथाचसर्वत्रकालिकनिषेधप्रतियोगित्वस्यैवात्यंतासत्त्वात्प्रपंचस्य
स्वरूपेणैकालिकनिषेधेतुच्छवदत्यंतासत्त्वंदुवारमितितात्पर्यं । ननुप्रपंचस्य नतुच्छसास्यं प्रपंचनिषेधस्यमिथ्याभूतप्रपंचप्र
तियोगिकत्वात् तुच्छसंबन्धित्रैकालिकनिषेधस्यनिष्प्रतियोगिकत्वादितितन्निषेधयोर्वैलक्षण्यादित्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेति ॥
तदभावः प्रपंचनिषेधः । इतिवैषम्यवक्तुंनचशक्यमित्यन्वयः । कुतइत्यतउक्तं ॥ मिथ्याभूतस्येत्यादि ॥ मिथ्या

नचमिथ्याभूतस्यापिस्वरूपेणैवनिषेधइतिपक्षेतदभावःसप्रतियोगिकः ।

तुच्छाभावस्तुनिष्प्रतियोगिकइतिवा । मिथ्याभूतस्यसदासर्वत्रस
द्वैलक्षण्यमात्रंतुच्छस्यतुस्वरूपेणैवप्रतिषेधइतिवैषम्यंवक्तुंशक्यं ।

भूतस्यापिस्वरूपेणनिषेधइतिपक्षेतदभावोपितुच्छभाववन्निष्प्रतियोगिकएव नसप्रतियोगिकः । प्रतियोगिस्वरूपस्यैवाभावादिति
भावः । ननुतथापिप्रपंचतुच्छयोःप्रकारांतरेणवैषम्यमस्ति । मिथ्याभूतस्यप्रपंचस्यसदासर्वत्रसद्वैलक्षण्यमात्रमस्ति नस्वरूपेणप्र
तिषेधः । असद्विलक्षणस्वरूपंगीकारात् । तुच्छस्यतुस्वरूपेणैवप्रतिषेधइतिवैषम्यादित्याशंक्यनिषेधति ॥ मिथ्याभूतस्य
ति ॥ सदासर्वत्रेति ॥ सद्वैलक्षण्यमात्रमिति नस्वरूपेणैवप्रतिषेधइत्येवमात्रशब्दार्थानन्तत्वंसद्वैलक्षण्यंनस्तीति तस्यांगी

कारणमात्रशब्दव्यवच्छेद्यत्वाभावादिति द्रष्टव्यं । इति वावैषम्यं वक्तुं न च युक्तं । कुत इत्याशंकायां मिथ्याभूतस्यापि स्वस्वरूपेणैव निषेध इति पक्ष इत्येतदत्रापि योज्यं । तथाच मिथ्याभूतस्यापि स्वस्वरूपेणैव निषेध इति पक्षे प्रपञ्चस्य न सदा सर्वत्र सद्रूपं लक्षण्यमात्रं स्वरूपेणैव प्रतिषेधादित्यर्थः । तथाच तुच्छसाम्यं दुर्वारमिति भावः । इदानीं सर्वत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमेवासत्त्वमित्युक्ता सत्त्वलक्षणस्यासंभवमाशङ्कते ॥ अथ मत्तमिति ॥ असत्त्वादेव स्वस्यैवाभावेन सकलधर्मशून्यत्वादेव ॥ आत्यंतिकेति ॥ सर्वत्रैकालिकेत्यर्थः । तथाचासदात्यंतिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपधर्मशून्यं असत्त्वादित्यनुमानमुक्तं । तथाचोक्ता सत्त्वलक्षणस्यासंभव इति भा-

अथ मत्तं । असतो सत्त्वादेवात्यंतिकनिषेधप्रतियोगि (त्वम) तापि नेति । तन्न । असत्त्वस्योक्तनिषेधप्रतियोगित्वरूपत्वेन हेतोर्विरुद्धत्वात् । असतो सत्त्ववत्सद्रूपं लक्षण्यवत्त्वयोच्यमानप्रतियोगित्वाभावव-

वः ॥ असत्त्वस्येति ॥ हेतुकृतस्येत्यर्थः ॥ विरुद्धत्वादिति ॥ असत् आत्यंतिकनिषेधप्रतियोगित्वरहितं असत्त्वात् । आत्यंतिकनिषेधप्रतियोगित्वादिति साधने हेतोर्विरुद्धत्वादित्यर्थः । साध्याभावव्याप्तत्वरूपं लक्षणं चाभेदेऽपि व्याप्यव्यापकभावाङ्गीकारेणोपपादनीयं । (अन्यथाशब्दो नित्यः कृतकत्वादित्यत्र कृतकत्वमुपाधिस्यात्) । एवं विरुद्धत्वमुक्त्वाऽप्रयोजकतां चाह ॥ असत् इत्यादिना ॥ नन्वसतो निर्धर्मकत्वान्नात्यंतिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपधर्माङ्गीकार्य इत्यत आह ॥ असत्त्ववदिति ॥ त्वयोच्यमानेति ॥ असतोऽसत्त्वादेवात्यंतिकनिषेधप्रतियोगितापि नेति त्वयोच्यमानेत्यर्थः । नन्वसत्त्वसद्रूपं लक्षण्यदिधर्माणामभावरू-

पाणांसत्वेपि भावरूप आत्यंतिक निषेधप्रतियोगित्वरूपो धर्मो नांगीक्रियत इति चेत्तत्राह ॥ परोक्षेति ॥ नन्वसत्त्वादीनां धर्माणां धर्मिसत्ता निरपेक्षत्वादसति धर्मिण विनाप्यवस्थानमस्तु आत्यंतिक निषेधप्रतियोगित्वस्य तु धर्मिसत्ता सापेक्षत्वात्कथमसत्युपपत्तिरित्यत आह ॥ प्रतियोगित्वस्येति ॥ अत्यंताभावप्रतियोगित्वस्येत्यर्थः । रूपादिवादिदितिव्यतिरेकदृष्टान्तः ॥ निरपेक्षत्वादि ति ॥ प्रत्युत धर्मिणः सत्त्वेतन्नात्यंताभावप्रतियोगित्वस्यैवासंभवादिति भावः । प्रतियोगित्वस्य धर्मिसत्तानिरपेक्षत्वेदृष्टान्तः ॥ प्रागभावादीति ॥ असतः अविद्यमानस्य ॥ तत्प्रतियोगित्वेति ॥ विद्यमानप्रागभावप्रतियोगित्वेत्यर्थः । नन्वविद्यमान

त्परोक्षज्ञानव्यवहारौ प्रतिविषयत्ववदसद्वैलक्षण्यं प्रतिप्रतियोगित्ववच्च निषेधप्रतियोगित्वस्याप्युपपत्तेश्च । प्रागभावादिदशायामसत् एव घटादेस्तत्प्रतियोगित्वदर्शनेन प्रतियोगित्वस्य रूपादिवच्च धर्मिसत्ता (निर) (त्तासापेक्षाभावाच्च) निरपेक्षत्वाच्च । कालांतरे सत्त्व (स्य च) स्येदानीमनुपयोगात् ।

स्यापि घटादेः प्रागभावप्रतियोगित्वं युक्तं । उत्तरकाले घटादेः सत्त्वात् । अत्यंताभावप्रतियोगिनस्तुकदाप्यभावेनैव षम्यादित्यत आह ॥ कालांतर इति ॥ इदानीमिति ॥ घटोत्पत्तेः प्राक् प्रागभावप्रतियोगी घट इति (व्यवहारस्य) निरूपणसमय इत्यर्थः । ननु पूर्वोक्तादृष्टान्तानुक्ताः । तथा हि । प्रागभावादिदशायामित्येतदयुक्तं । प्रागभाव एव घटप्रतियोगिकत्वमंगीक्रियते न तु घटे अविद्यमानतादशायां तत्प्रतियोगित्वं । तथा सदैवैलक्षण्यवदित्यप्ययुक्तं । सत्येवासदैवैलक्षण्यं गीकारेण सतिसदैवैलक्षण्यं नंगीकारा

त । तथाप्रतियोगित्वाभावोपिनासति । किंतुप्रतियोगित्वाभावेअसदाश्रयकत्वमेवांगीकृतं । तथाअसज्ज्ञानव्यवहारयोरैवास
द्विषयकत्वं । नत्वसतितद्विषयत्वंस्वीकृतं । तथाअसद्वैलक्षण्यएवासत्प्रतियोगिकत्वं । नत्वसद्वैलक्षण्यंप्रत्यसतःप्रतियोगित्वं
स्वीकृतमित्यतआह ॥ शिष्टमिति ॥ प्रागभावादूर्ध्वादिप्रतियोगिकत्वघटादेरविद्यमानतादशायांतत्प्रतियोगित्वमवर्जनीयमे
व । तयोःसमानसंवित्संवेद्यत्वादित्यादिकंक्षयतइत्यर्थः । पुनरप्युक्तसत्त्वलक्षणस्यासंभवाशंखयनिराकरोति ॥ एतेनेति ॥
मकरंदोनाममायावादग्रंथविशेषः । प्रतियोग्याधिकरणसंसर्गज्ञानंप्रसक्तिः । तथाचासन्नत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगिअप्रसक्तत्वादि

शिष्टमनिर्वाच्यत्वभंगेवक्ष्यते । एतेनयदुक्तंमकरंदे । असतोप्रसक्तेर्निषेधाप्रतियोगित्वमिति
तच्चनिरस्तं । असतोप्रसक्त्याब्रह्मजगतोरसद्वैलक्षण्यस्यनासदासीदितिश्रौतनिषेधस्यासतिचसद्वै
लक्षण्यस्यप्रतियोगित्वाभावस्यचासिद्ध्यापातात् । तस्यापिप्रतियोगिप्रतीत्यधीनसिद्धिकत्वात् ।

त्यनुमानंद्रष्टव्यं । असतःप्रसक्त्यनंगीकारेबाधकतकसद्भावात्प्रसक्तिरंगीकार्या ततश्चस्वरूपासिद्धिरित्याह ॥ असतोऽप्रसक्त्ये
ति ॥ तथाचप्रतियोगित्वेनासत्प्रसक्तिरंगीकार्येत्याशयः ॥ असतिचेति ॥ असतिसत्त्वंनास्तीतिसद्वैलक्षण्यसिद्धेरधिकरणत्वे
नाऽसत्प्रसक्तिरपेक्षितेत्यर्थः । एतदेवोपपादयति ॥ तस्येति ॥ प्रतीतिः प्रसक्तिः । असद्वैलक्षण्यसिद्धेःप्रतियोगित्वेनासत्प्रस
क्तिसापेक्षत्वादसतिसत्त्वंनास्तीतिसद्वैलक्षण्यसिद्धेरधिकरणत्वेनासत्प्रतीतिसापेक्षत्वादित्यर्थः । असतःप्रसक्त्यभावेजगदादिव

सद्वैलक्षण्यादिकंनसिद्ध्येदितिबाधकतर्कैरुपादकासिद्धिसारांशकते ॥ ननुतत्रेति ॥ असद्वैलक्षण्यादिस्थलइत्यर्थः । शशविषा
णमस्तीतिशब्दाभासेनबुद्धिपूर्वकारोपेणवेत्यर्थः । [पाठान्तरंबाधकतर्कप्रयोजकतांचाह ॥ परार्थेनेत्यादि ॥ अनिषेधेपि ।
प्रत्यक्षेणेत्याद्यन्यः । नासदासीदितिश्रौतनिषेधसंग्रहायोक्तं ॥ शब्देनेति ॥ अप्रसक्तस्यापिशब्देननिषेधःकुतो नयुक्तइत्यत
उक्तं ॥ परार्थेनेति ॥ शब्दस्यपरार्थत्वात्परस्यचप्रतियोगिप्रसक्तस्यभावेशब्दादिनातन्निषेधकरणेशब्दस्यतत्प्रत्यबोधकत्वप्राप्त्या
परस्यप्रवृत्तिनिवृत्त्योर्योगादितिभावः । यथोक्तं । संदिग्धविपर्ययस्तान्यतरं प्रत्येशब्दस्यार्थवत्त्वादिति ॥ अप्रसक्तस्यैवेति ॥

ननुतत्रशब्दाभासादिनावुद्धिपूर्वारेपणवाप्रसक्तिर्वा । परार्थेनशब्देनाप्रसक्तस्यानिषेधे
पिशब्दाभासादिमूलकप्रतियोगिस्मृत्यादिकेसतिप्रत्यक्षेणाप्रसक्तस्यैववा निषेधोयुक्तः ।

शब्दाभासादिनाबुद्धिपूर्वकारोपेणवेतिवर्तते । प्रत्यक्षेणनिषेधेएतावतीसामग्रीअपेक्षितेत्याह ॥ शब्देत्यादि ॥ ब्रह्मजगद्वाऽस
दित्येवंशब्दाभासजन्यानुभवमूलकेप्रतियोगिस्मृत्यादिकेसतिचक्षुराद्युन्मीलनानंतरंझडितिअप्रसक्तस्यैवनिषेधानुभवादित्यर्थः ।
प्रतियोगिस्मृतिमात्रस्यप्रतियोग्यधिकरणसंसर्गज्ञानरूपत्वाभावाद्वास्त्युक्तप्रसक्तिकुंशक्येतिहृदयं । प्रत्यक्षेणेत्युत्पन्नानासदासी
दितिश्रौतोनिषेधोव्यावर्तितः । स्वप्नकाशेब्रह्मणिअसद्वैलक्षण्यप्रत्यक्षेणैवास्ति । स्फुरणमित्यादिनाप्रतीतेः । जगत्तुस्पष्टमेवा
ऽसद्वैलक्षण्यप्रत्यक्षसिद्धं । अप्रत्यक्षेण्यऽसतिसद्वैलक्षण्यप्रतियोगित्वाभावस्यचचार्यैरूपभाववत्प्रत्यक्षत्वमभवादितिभावः ॥

अन्यथेति ॥ शब्दाभासादिनाप्रसक्तिर्वाअप्रसक्तस्यैववाप्रत्यक्षेणनिषेधइत्यनंगीकारेइत्यर्थः ॥ नसिध्येदिति ॥ तथाचतत्रागुल्यग्रेकरिशतमितिशब्दाभासेनप्रतियोग्यधिकरणसंसर्गज्ञानरूपाप्रसक्तिर्वाशब्दाभासादिजन्यानुभवजन्यसंस्कारत्वरूपोहेतुः सिद्धइतिभावः ॥ प्रकृतेर्पीति ॥ अप्रसक्तेर्निषेधाप्रतियोगित्वमूलकस्मृत्यादिकेसतिप्रत्यक्षेणैवाप्रसक्तस्यैवानिषेधइत्यंगीकार्यमितिहेतुबाधकतर्कस्यायुक्तत्वमितिप्रकृतेपीत्यर्थः । तदुपपादयति ॥ शशशृंगमिति ॥ यथाअनुभवसिद्धायाःअंगुल्यग्रेकरिशतनास्तीतिप्रतीतेःदुरपह्वत्वात्तदुपपादकंशब्दाभासादिनाप्रतियोग्यधिकरणसंसर्गज्ञानरूपप्रसक्तिरंगीकार्येतिभावः । तथाचाऽसतोऽप्रसक्तेःनिषेधाप्रतियोगित्वमनुमानेस्वरूपासिद्धिरनेनैवोक्तेतिज्ञातव्यं । प्रत्यक्षेणैववाऽप्रसक्तस्यैववाप्रतिषेधइति

अन्यथाअंगुल्यग्रेहस्तिशताभावोनसिद्ध्यदितिचेत्समं प्रकृतेपि । शशशृंगनास्तीत्यबाधितप्रतीतेः । पक्षेअनुमानेऽप्रयोजकतेतिज्ञातव्यं ॥ अबाधितेति ॥ निर्बाधसाक्षिसिद्धेत्यर्थः । असतोपिशब्दाभासादिनाप्रसक्तिसम्भवात् निषेधाप्रतियोगित्वमित्युक्तं तदयुक्तं । शशशृंगनास्तीत्यत्रयद्वास्तवमसत्शृंगं तन्ननिषिध्यते । यन्निषिध्यते । तन्नासत् । किंत्वनिर्वाच्यमेव । तथाचानासतोनिषेधप्रतियोगित्वमित्यसत्त्वलक्षणस्यासंभवइत्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ शृंगस्य । शशशृंगस्य । इतिपाठांतरंक्वचित्दृश्यते ।] बाधकर्तृकआपादकासिद्धिमुक्त्वाअसतःप्रसक्त्यभावेपिजगदादावसद्वैलक्षण्यसिद्धिः प्रत्यक्षेणैवमविष्यतीत्यप्रयोजकतांचाह ॥ परार्थेनेत्यादिना ॥ नासदासीदित्यनेनअसत्तदानीं प्रलयेनासीदित्येवंशब्देनयत्रासतःसत्त्वंनिषिध्यते । तत्रासतःप्रसक्तिरपेक्षिता । कुतइतिचेत् । शब्दस्यपरबोधनार्थप्रयुज्यमानत्वात् । परस्यप्रतियोगिप्रस

त्स्यभावेपिशब्देनतन्निषेधशब्दस्यतत्प्रत्यबोधकत्वापातेनपरस्यप्रवृत्तिनिवृत्त्योरयोगात् । यथोक्तं । “संदिग्धविपर्यस्तान्यतरं
 प्रत्येवशब्दस्यार्थवत्त्वा”दिति । तथाचयत्रशब्देननिषेधस्तत्राप्रसक्तस्यनिषेधयोगेनशब्दाभासेनाहार्यारोपेणवासत्यतीतिसापे
 क्षत्वेपियत्रशब्दाभासादिमूलकानुभवजन्यसंस्कारमूलकप्रतियोगिस्मरणेजातेचक्षुराद्युन्मीलनानंतरमसत्प्रसक्त्यभावेपिद्वादिति
 जगदादावसद्वैलक्षण्यसिद्धिःतत्रप्रत्यक्षेणैवभविष्यति । भूतलेघटाभावज्ञानवत् । नचप्रतियोगिस्मरणमेवतत्राप्रसक्तिरितिवा
 च्यं । स्मरणस्यप्रतियोगिज्ञानरूपत्वेपिप्रतियोग्यधिकरणसंसर्गज्ञानरूपप्रसक्तित्वाभावादितिभावः । प्रत्यक्षेणाप्रसक्तस्यैवनिषे
 धानंगीकारेबाधकमाह ॥ अन्यथेति ॥ नह्यंगुल्यग्रेहस्तिशतंप्रसक्तमितिभावः । यदितत्रांगुल्यग्रेहस्तिशतमितिशब्दाभासज
 न्यानुभवजनितसंस्कारमूलकप्रतियोगिस्मरणेसतिअप्रसक्तस्यैवनिषेधइतिब्रूतेर्हिजगदादावप्येवमेवप्रतियोगिस्मरणेसतिअसत्प्रस
 क्त्यभावेपितन्निषेधरूपासद्वैलक्षण्यस्यप्रत्यक्षेणैवसिद्धिसंभवादसतःप्रसक्त्यभावेजगदादावसद्वैलक्षण्यंनसिद्ध्यदितितर्केअप्रयोज
 कतेतिभावः ॥ प्रकृतेपीति ॥ असतोऽप्रसक्तेर्निषेधाप्रतियोगित्वमितिप्रकृतमेकरंदोक्तानुमानेप्यप्रयोजकत्वंसमानमित्यर्थः ।
 अत्रापिअसतोप्रसक्तत्वेपिशब्दाभासजन्यानुभवजनितसंस्कारमूलकाऽसद्रूपप्रतियोगिस्मरणानंतरंप्रत्यक्षेणैवनिषेधप्रतियोगित्व
 सिद्धिसंभवेनाप्रयोजकत्वसाम्यादित्यर्थः । ननुअसत्प्रतियोगिकोनिषेधोनप्रत्यक्षसिद्धइतिचेत्तत्राह ॥ दशशृंगनास्तीत्यबा
 धितप्रतीतेरिति ॥ अबाधितप्रत्यक्षप्रतीतेरनुभवसिद्धत्वादित्यर्थः । यदुक्तंअसतोपिनिषेधप्रतियोगित्वंशशृंगनास्तीत्यबा

धितप्रत्यक्षप्रतीतिसिद्धमितितन्न । मन्मतेऽसद्विविधमस्ति वास्तवासदेकं अनिर्वाच्यभूतमाभासासदपरं । तत्रशशशृंगनास्तीतिनिषिध्यमानंयच्छृंगंतन्नवास्तवासत् । किंत्वनिर्वाच्यभूताभासासदेव । तथाचैत्रकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपासत्त्वलक्षणस्यवास्तेवेऽनाभासरूपेअसत्यसंभवइत्याशयेनाशंक्यनिराकरोति ॥ नचेत्यादिना ॥ अनिर्वाच्यस्यैवेति ॥ आभासासद्रूपस्यशशृंगस्येत्यर्थः । नवास्तवासद्भूतशृंगस्येत्येवकार्थः । तथाचाऽसत्त्वलक्षणस्यासंभवइतिभावः । कुतोनेतिचेत् । अत्रप्रष्टव्यं । अनिर्वाच्यस्यैवशशृंगस्यानिषेधइत्येवंतार्किकरीत्योच्यतेत्वद्रीत्यावा । नाद्यइत्याह ॥ अनाभासस्यैवेति ॥ अन्य

नचतत्रापिवुद्धिपूर्वकमारोपितस्यानिर्वाच्यस्यैवशृंगस्यनिषेधः । अनाभासस्यैवरोप्यनिषेधइतितात्त्विकमतेआभासस्यानिर्वाच्यस्यप्रसक्त्यानाभासस्यनिषेधइतित्वन्मतेचानिर्वाच्यान्यस्यैवशृंगस्यनिषेद्धव्यत्वात् । जगदादावनिर्वाच्यभूताभासासद्वैलक्षण्यमेव नत्वनाभासासद्वैलक्षण्यमित्यापाताच्च ।

त्रविद्यमानस्यवास्तवस्यप्रधानभूतस्यैवेत्यर्थः । तार्किकमतेअनिर्वाच्यान्यस्यैवेत्यन्वयः । तथाचानिर्वाच्यान्यददनाभासभूतवास्तवासद्भूतंशशशृंगंतस्यैवनिषेद्धव्यत्वादित्यर्थः । नापिद्वितीयइत्याह ॥ आभासस्येति ॥ अनिर्वाच्यान्यस्य आभासभूतानिर्वाच्यान्यस्यानाभासस्यवास्तवासद्भूतशृंगस्यैवेत्यर्थः । तथाचासत्एवनिषेधप्रतियोगित्वान्नलक्षणस्यासंभवइतिभावः । यत्आभासासत्अनिर्वाच्यतदेवनिषेध्यंयदनाभासासद्वास्तवंतन्ननिषेध्यमितिद्विविधासत्कल्पनेदूषणमाह ॥ जगदादाविति ॥

अनिर्वाच्यभूतं यदाऽभासासत्तद्वैलक्षण्यमित्यर्थः । तथा च शून्यवादिनो निमित्तमिति भावः । असत् आभासत्वं चा निर्वाच्यत्वेनारोपितत्वादिति ज्ञातव्यं । अनाभासासत् वास्तवासत् । तथा चैवं द्विविधालक्षणेन अतिप्रसंगाद्वास्तवासत् एव निषेद्धव्यत्वेऽसत्त्वलक्षणस्यासंभवो नास्तीति सिद्धमिति द्रष्टव्यं । इदानीमसत्त्वलक्षणस्यातिव्याप्तिमाशङ्कते ॥ नन्विति ॥ सदा सर्वत्राविद्यमानत्वमिति ॥ सर्वत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमित्यर्थः ॥ अनाश्रितेति ॥ समवायेन कुत्राप्यनाश्रितत्वात् सदा सर्वत्र तदत्यन्ताभावएवास्तीति भावः । नन्वात्मानमिथ्यातदत्यन्ताभावस्य केवलान्वयित्वेनात्मादौ त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वेऽपि प्रति

ननु सदा सर्वत्राविद्यमानत्वमसत्त्वं चेदनाश्रितात्मादिविभुद्रव्यालंताभावेऽपि के

वलान्वयीत्यात्मादिरप्यसन्स्यादिति चेत् तर्हित्वन्मतेऽपि आत्मा मिथ्या स्यात् ।

“तस्यापि स एवाधस्तादि”त्यादिश्रुतिप्रतिपन्नोपाधौ कालत्रयेऽप्यभावात् ।

पन्नोपाधेरभावेनोक्तमिथ्यात्वलक्षणाभावान्नातिव्याप्तिरित्यत आह ॥ तस्यापीति ॥ भूमरूपात्मनः प्रतिपन्नेऽप्याधौ अधरादिप्रदेशरूपे । ननु नात्मनो मिथ्यात्वप्रतिपन्नोपाधौ त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपलक्षणाभावात् । न चोक्तरीत्या श्रुतिप्रतिपन्नोपाधौ कालत्रयेऽप्यभावादित्युक्तमिति वाच्यं । सदा सर्वत्रात्मेत्यबाधितप्रतीत्या स्वोचिते सर्वस्मिन्देशस्वोचिते सर्वस्मिन्काले च सत्त्वेन सर्वदेशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपलक्षणाभावात् । किंच प्रतिपन्नोपाधिरपि तस्य नास्ति । न च श्रुतिप्रतिपन्नोपाधिरस्तीति

वाच्यं । कुंडबदरादाधिवोर्ध्वाधरीभावेनप्रतिपन्नोपाधेर्विवक्षितत्वात् । आत्मनश्चविभुत्वेनश्रुतिप्रतिपन्नोपाधौऊर्ध्वाधरीभावे
नाभावात् । प्रत्युताधरादर्ब्रह्मण्यारोपितत्वएवश्रुतेस्तात्पर्याच्च । ननूर्ध्वाधरीभावहीनश्चेदात्मास्वोचितेदेशेकथमस्तीतिचेत्सा
मान्यादिवदितिब्रूमः । नहिघटेघटत्वमूर्ध्वाधरीभावेनास्ति । अयुतसिद्धिस्थलेऊर्ध्वाधरीभावाभावात् । तथाचोर्ध्वाधरीभावही
नमपिसामान्यथास्वदेशादावस्ति । एवमात्माप्यूर्ध्वाधरीभावहीनोपिस्वदेशकालयोरस्तीतिमिथ्यात्वलक्षणाभावाच्चातिव्याप्ति
रितिद्यद्युच्यते । तर्हिततएवसदासर्वत्रात्मेतिसर्वदैशिकसर्वकालिकसत्त्वावगाह्यबाधितप्रतीतिबलादेवस्वोचितदेशकालयोःस

अथविभुत्वेनोर्ध्वाधरीभावहीनोप्यात्मासामान्यादिवत्स्वदेशकालयोरप्यस्तिसदास
र्वत्रात्मेत्यबाधितप्रतीतेरिति न तस्य मिथ्यात्वं । तर्हिततएवनासत्त्वं । देशकालावपिस
दासर्वत्रदेशकालावित्यबाधितप्रतीत्याप्रमेयत्वाभिधेयत्ववत्तार्किकाभिमत(देशका)

त्वावगमात्सर्वदैशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपासत्त्वमप्यंगीकर्तुमशक्यमितिनास्मदुक्तासत्त्वलक्षणस्यात्मन्यतिव्याप्ति
रित्याह ॥ अथेत्यादिना ॥ नन्वथाप्यसत्त्वलक्षणस्वदेशकालयोरतिव्याप्तिः । आत्माश्रयप्रसंगेनेदेशकालयोर्देशकालयोरेव
वेनसर्वदैशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वसद्भावादित्यतआह ॥ देशकालावपीति ॥ देशःसर्वदासर्वत्रास्तिकालःसदासर्व
त्रास्तीत्यबाधितप्रतीत्यादेशकालयोरपिदेशकालयोःसद्भावावगमादित्यर्थः । तथाचसर्वदैशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वा
भावाच्चातिव्याप्तिरितिभावः । नन्वेवंतर्ह्यात्माश्रयइत्यतआह ॥ प्रमेयत्वेति ॥ प्रमेयत्वंप्रमेयत्वेतिअभिधेयत्वंचास्ति एवम

भिषेयत्वमभिषेयत्वेस्तिप्रमेयत्वेचास्तीत्येवंस्ववृत्तित्वमन्योन्यवृत्तित्वंचास्तीत्यर्थः ॥ दिक्कालेति ॥ तदल्यंताभावस्य सर्वत्र सत्त्वाद्दिगल्यंताभावोदिगल्यंताभावोपिकालाल्यंताभावेदिगल्यंताभावेचास्तीत्यर्थः । तथाचात्माश्रयः प्रामाणिकइतिभावः ॥ अन्यथेति ॥ स्ववृत्तित्वान्योन्यवृत्तित्वयोरभावइत्यर्थः ॥ प्रातिभासिकत्वमिति ॥ तथाहि । देशकालयोः पारमार्थिकत्वायोगात् (गात् व्यावहारिकप्रति)लौकिकप्रतिपक्षोपाधेरभावेन तत्र निषेधप्रतियोगित्वासंभवात् । तथा ब्रह्मणोऽप्यहमिति स्वप्रकाशतया सिद्धस्य शुक्तिवदध्यस्तभूतदेशकालसंभिन्नतया प्रतीयमानत्वाभावेन प्रतिपक्षोपाधित्वासंभवे

दिक्कालाल्यंताभाववच्चस्ववृत्तीभ्योन्यवृत्तीच । अन्यथा त्वन्मतेऽपि तयोः प्रातिभासिकसत्त्वं स्यादिति न काश्चिदोषः ।

न तत्रापि निषेधप्रतियोगित्वासंभवेन व्यावहारिकत्वायोगात् । प्रतीयमानत्वेन चासत्त्वायोगात् । देशः सदा सर्वत्रास्तिकालः सदा सर्वत्रास्तीत्यबाधितप्रतीतेरपलपितुमशक्यतया तयोः स्ववृत्तित्वाद्यनङ्गीकारे देशकालयोर्देशकालौ प्रतिभ्रातिप्रतिपक्षोपाधित्वाप्रामाण्यतन्निषेधप्रतियोगिनो देशकालयोरूप्यवत्प्रातिभासिकत्वमेव परिशेषात् स्यादित्यर्थः । तथा च देशकालयोः स्ववृत्तित्वादङ्गीकार्ये सार्वदेशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वाभावाच्चासत्त्वलक्षणस्य देशकालयोरतिव्याप्तिरिति भावः । तथा चासत्त्वलक्षणस्य देशकालयोरपि न काश्चिदतिव्याप्तिरूपदोषइति सिद्धमिति ज्ञातव्यं । निषेधप्रतियोगित्वं स्वरूपेणेति पक्षे आपादितमत्यन्तासत्त्वमुपसं

हरति ॥ तस्मादिति ॥ स्वोक्तमुपपादनं विद्यत्पादीयानुव्याख्यानसंमत्याद्रढयति ॥ तदुक्तमिति ॥ अनेन “क्वाप्युक्तस्योपपादना” दित्युक्तं प्रदर्शितं भवति ॥ अन्योन्याश्रयादिति ॥ अबाध्यत्वरूपपारमार्थिकत्वज्ञानेन सतितद्वदितबाध्यत्वरूपमिथ्यात्वज्ञानं बाध्यत्वरूपमिथ्यात्वज्ञानेन च सतितद्विरूप्याबाध्यत्वरूपपारमार्थिकत्वज्ञानमित्यन्योन्याश्रयइत्यर्थः ॥ स्वरूपेणैवेति ॥

तस्मात्स्वरूपेणैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वे अत्यंतासत्त्वंदुर्वारं । तदुक्तं । “नासीदस्ति भविष्यच्च तादिति ज्ञानमेयता । यदि बाधस्तदाऽसत्त्वेनैवांगीकृतं पुन” रिति । नापि पारमार्थिकत्वाकारेणैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमित्यल्यः । अबाध्यत्वत्वरूपपारमार्थिकत्वस्य बाध्यत्वरूपमिथ्यात्वनिरूप्यत्वेनान्योन्याश्रयात् । रूप्यनास्ति नासीन्न भविष्यतीति नेहनानास्ति किंचनेति च स्वरूपेणैव निषेधाच्च । अन्यथानृशृंगादेरपि न स्वरूपेण निषेधः किंतु सत्त्वेनेति स्यात् । रूप्यवत्तत्पारिमार्थिकत्वस्याप्यपरोक्षप्रतीत्यन्यथानुपपत्त्याधीकाले वर्तमानतया निषेधायोगाच्च ।

तथा च पारमार्थिकत्वाकारेण निषेधाभावात् पारमार्थिकत्वाकारेण निषेधप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वलक्षणस्यासंभवइत्यर्थः ॥ त्याशयः ॥ सत्त्वेनेति ॥ पारमार्थिकत्वाकारेणेत्यर्थः । प्रकारांतरेणाप्यसंभवमाह ॥ रूप्यवदिति ॥ अयमर्थः । रूप्यं पारमार्थिकत्वाकारेण कुतो निषिध्यते स्वरूपेणैव कुतो न निषिध्यत इति पृष्टे स्वरूपेण निषेधेऽसत्त्वापत्त्या अपरोक्षप्रवृत्तेरनुपपत्त्याऽसद्विलक्षणस्वरूपस्य धी

पारमार्थिकत्वस्य पारमार्थिकत्वेन निषेधे त्वनवस्था । सुखाद्यनुभव रूपस्य
ब्रह्मणोपि मयि सुखाद्यनुभव इत्यादि प्रत्यक्षेण स एवाधस्तादित्यादि श्रुत्या च प्र
तिपन्नोपाधौ निर्धर्मकत्वेन पारमार्थिकत्वाकारेण निषेधेनातिव्याप्त्यापत्तेश्च ।

हृणःपारमार्थिकत्वात्कथंपारमार्थिकत्वाकारेणनिषेधइत्यतउक्तं ॥ निर्धर्मकत्वेनेति ॥ ननुप्रतिपन्नोपाधावितिलक्षणेविशेषण
दानात्तत्तस्यचब्रह्मण्यभावाच्चातिव्याप्तिरितिचेन्न । उपाधेःप्रतिपन्नत्वंप्रत्यक्षेणश्रुत्यावावाच्यं । तादृशोपाधिद्वयमपिअहमर्थाध
रादिरूपब्रह्मण्यस्तीत्युक्तं ॥ मयीत्यादि ॥ मयीत्यनेनाहमर्थस्याधिष्ठानत्वंप्रत्यक्षेणप्रतीयतइत्यर्थः । ननुमदंशस्यसुखानुभवं
प्रत्येवाधिष्ठानत्वंनब्रह्मप्रतीयतआह ॥ सुखादीति ॥ ननुनब्रह्मण्यतिव्याप्तिःप्रतिपन्नोपाधिशब्देनाध्यस्तंप्रतियदधिष्ठानतेतद

वविवक्षितं । नचब्रह्माधिष्ठानभूतोमंशोधरादिश्चाध्यस्ताधिष्ठानं । ब्रह्मणोऽनध्यस्तत्वात् । एवंचाध्यस्ताधिष्ठानतयाप्रतिपन्नो पाधेरभावेनतद्धतिलक्षणस्यनातिव्याप्तिरित्यतआह ॥ प्रतिपन्नोति ॥ आत्माश्रयादिति ॥ अध्यस्ताधिष्ठानत्वेनप्रतिपन्नो पाधौनिषेधप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वलक्षणस्याध्यस्तत्वरूपमिथ्यात्वघटितत्वेनात्माश्रय(यादित्य)इत्यर्थः । लक्षणमादौज्ञात्वाते नलक्ष्यपश्चात्प्रतिपत्तव्यं । लक्षणमपिचेल्लक्ष्यघटितंस्यात्तदास्वापेक्षयास्वस्यपूर्वज्ञातव्यत्वप्राप्त्याज्ञप्तावात्माश्रयइतिभावः । एवमेवैवजातीयकेसर्वत्रद्रष्टव्यं । ननुअसिद्धिर्ब्रह्मत्वमेवाध्यस्तत्वंविवक्षितं । नेनपर्यायत्वप्राप्त्याआत्माश्रयःस्यादि

प्रतिपन्नोपाधिशब्देनाध्यस्ताधिष्ठानविवक्षायांचाध्यस्तत्वस्यनिरु
च्यमानमिथ्यात्वानतिरेकेणात्माश्रयात् । शेषैवैवथ्याच्च ।

तिचेत्तर्हिलाघवान्निरुक्ताध्यस्तत्वमेवमिथ्यात्वमस्तु । अमितिचेत्तर्हिप्रतिपन्नोपाधावित्यादिशेषैवैवथ्यादित्याह ॥ शेषेति ॥ नचासिद्धिर्ब्रह्मत्वरूपाध्यस्तत्वमेवमिथ्यात्वमस्तुशिष्टंत्यज्यतइतिवाच्यं । तादृशमिथ्यात्वस्यजगत्यस्माभि(रप्यंगी)रंगीकारेण सिद्धसाधनापत्तेरित्याशयः । ननुप्रतिपन्नोपाधौपारमार्थिकत्वाकारेणत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वलक्षणस्यनब्रह्मण्यतिव्याप्तिस्तस्यप्रतिपन्नोपाधेरेवाभावात् । नचमंशोधरादिश्चतथाभूतोस्तीतिवाच्यं । सएवाध्यस्तादित्यादिश्रुत्यामंशोधरादेःसमस्तस्यापिब्रह्मण्यारोपितत्वावगमेनतस्यैवसर्वारोपाधिष्ठानतयामंशोदेःब्रह्मप्रत्यधिष्ठाननत्वायोगादित्यस्वरसादेतादृशमिथ्यात्वस्यज

गतःसद्रूपत्वाविरोधित्वात्तत्साधनेअर्थातरतास्यादित्याह ॥ ब्रह्मणइत्यादिना॥ यथानिर्धर्मकत्वेनब्रह्मणिपारमार्थिकत्वरूपधर्मा
भावेपिसद्रूपत्वमस्ति । एवंघटादावपिपारमार्थिकत्वरूपधर्माभावेपिसद्रूपत्वमेवास्तु नमिथ्यात्वं । नचब्रह्मणःप्रतिपन्नोपाधिर्ना
स्तिघटादेःसोस्तीतिवैलक्षण्यमितिवाच्यं । किंतावता ब्रह्मणःप्रतिपन्नोपाध्यभावतत्प्रयुक्तपरिच्छिन्नत्वंनास्तीतिप्राप्तं । तथाचा
परिच्छिन्नसद्रूपजातं घटादेस्तुप्रतिपन्नोपाधिसद्भावेनतत्रसतोघटादेःतत्प्रयुक्तंपरिच्छिन्नत्वमस्तीतिप्राप्तं । तथाचघटादिकंपरि
च्छिन्नसद्रूपजातं । एवंचब्रह्मजगतोःपरिच्छिन्नत्वापरिच्छिन्नत्वाभ्यामेवविशेषेपिसद्रूपत्वेविशेषाभावाद्ब्रह्मवज्जगदपिपरमार्थसद्रू

ब्रह्मणःप्रतिपन्नोपाध्यभावोपिपारमार्थिकत्वरूपधर्माभावस्यब्रह्मण्यपरिच्छिन्नसद्रूपत्वाविरो
धित्ववद्धटादेःप्रतिपन्नोपाधिसद्भावेपिपारमार्थिकत्वाभावस्यघटादौपरिच्छिन्नसद्रूपत्वाविरो
धित्वोपपत्तेश्च । नहिब्रह्मण्यपिस्वरूपातिरिक्तंपारमार्थिकत्वंतत्त्वतोस्ति । अद्वैतहानेः ।

पंस्यादित्यर्थातरतेतिभावः । ननुयथाद्रव्यत्वहीनगुणादिकमद्रव्यमेव । एवंपारमार्थिकत्वहीनंजगदपरमार्थमेवभवति न(पार
मार्थिकमिति)परमार्थसदितिचेत्तर्हिब्रह्माप्येवमपरमार्थसत्स्यात्कुतइत्यतआह ॥ नहीति ॥ कुतःपारमार्थिकत्वंतत्त्वतोनास्ती
त्यतःपारमार्थिकत्वस्यतात्त्विकत्वेअद्वैतहानिःस्यादित्याह ॥ अद्वैतेति ॥ इदमुपलक्षणं । निर्धर्मकत्वादित्यपिद्रष्टव्यं । तथाच
ब्रह्माप्यपरमार्थसत्स्यादितिभावः । ननुपारमार्थिकत्वस्यतत्त्वतःसत्त्वेपिनाद्वैतहानिः तस्यब्रह्मस्वरूपत्वेनब्रह्माद्वैताविरोधित्वा

दित्यतआह ॥ नचेति ॥ नन्वेवंब्रह्मजगतोरुभयोरपिपारमार्थिकत्वसत्त्वेतयोःसाम्यमेवस्यात् । नचतद्युक्तं । ब्रह्मणोऽसदृश
 त्वावगमादतःसत्यत्वमिथ्यात्वाभ्यामेववैषम्यवाच्यमित्याशंकायामाह ॥ एवंचेति ॥ कालत्रयेपीति ॥ तथाचनित्यमिति
 भावः ॥ कदाचिदेवेति ॥ तथाचानित्यमितिभावः । मिथ्यात्वस्ययद्वितीयलक्षणतन्निराकरणंकारिकयासंगृह्णाति ॥ तथाच
 ति ॥ रूप्यादेरिति ॥ स्वरूपेणनिषेधेऽसत्त्वाप(त्तिरि)त्तेरितिभावः । तात्विकत्वेन पारमार्थिकत्वेन । आत्मनोपिच समान
 नचसोपाधिकबाधाभावगर्भितंपारमार्थिकत्वंनिरुपाधिकब्रह्ममात्रं । एवंचब्रह्मकालत्रयेपिसत्त्व
 यदादिरूप्यादिचकदाचिदेवेतिनित्यत्वानित्यत्वाभ्यामेववैषम्यं । नतुसत्यत्वमिथ्यात्वाभ्यां । तथाच ।
 “ स्वरूपेणत्रिकालस्थनिषेधोनास्तितेमते । रूप्यादेस्तात्विकत्वेननिषेधस्त्वात्मनोपिच ” । नापिज्ञानत्वे
 नज्ञाननिवर्त्यत्वमितितृतीयः । अतीतिघटादावव्यासेः । शुक्तिज्ञानेनरूप्यंनष्टमिति कदा(चिदनुभवा
 भावेन)प्यननुभवेनतत्राप्यव्यासेश्च । एतावंतंकालंशुक्त्यज्ञानमासीद्भ्रमआसीदित्यनुभवेनशुक्तिव
 त्सत्येअज्ञानभ्रमादौशुक्तिज्ञानेनतदज्ञानंनष्टमित्यनुभवेनज्ञानत्वेनज्ञाननिवर्त्यत्वस्यसत्त्वेनातिव्यासेश्च ।
 मितिशेषः । निर्धर्मकत्वादितिभावः ॥ अतीतेति ॥ ज्ञानेनविनास्वतएवनिवृत्तत्वादितिभावः ॥ अव्यासेश्चेति ॥ तथाचा
 नुमानेसाध्यवैकल्यमितिभावः । लक्षणोपपादनायशुक्तिज्ञानेनतदज्ञानमित्यादि । इदमुपलक्षणं । भ्रमश्चनष्टइत्यनुभवेनेत्यपि
 द्रष्टव्यं । नन्वज्ञानभ्रमयोर्मिथ्यात्वेनलक्ष्यत्वान्नातिव्याप्तिरित्यतउक्तं ॥ एतावंतमिति ॥ भ्रमरूपज्ञानस्वरूपस्यसत्यत्वेपिवि

षयस्य बाध्यत्वं तु परमते ब्रह्मस्वरूपत्वेन सत्यभूतसाक्षिविषयस्य दुःखादेरिवोपपन्नमिति भावः । लक्षणस्यासंभवं चाह ॥ अपरोक्षेति ॥ अपरोक्षाध्यास(स्य) निवर्तकतावच्छेदकज्ञानेन ज्ञानत्वं शंखः श्वेतः शंखत्वादित्यानुमानिकविशेषदर्शनरूपज्ञाने सत्यपि पीतः शंख इत्यपरोक्षभ्रमानिवृत्तेरिति प्रसक्तत्वात् । अतोपरोक्षज्ञानत्वमेव वाच्यं । तथाच मिथ्याभूते अपरोक्षजगदध्यासे केवलज्ञानत्वावच्छिन्ननिवर्तकताकज्ञाननिवर्त्यत्वाभावादसंभव इति भावः ॥ ज्ञानत्वव्याप्यधर्मेणेति ॥ तथाचापरोक्षज्ञानत्वस्यापि ज्ञानत्वव्याप्यधर्मत्वेन ब्रह्मापरोक्षज्ञाननिवर्त्येज्जगदपरोक्षाध्यासेनासंभव इति भावः ॥ स्मृतित्वेनेति ॥ स्मृतित्वस्य ज्ञानत्वव्याप्यधर्म

अपरोक्षाध्यासं प्रति ज्ञानस्यापरोक्षतया निवर्तकत्वेन ज्ञानत्वेन निवर्तकत्वाच्च । ज्ञानत्वव्याप्यधर्मेण ज्ञाननिवर्त्यत्वस्य चेच्छाद्यनिवर्त्ये स्मृतित्वेन स्मृतिति निवर्त्ये संस्कारादावतिव्याप्तेः ।

त्वादिति भावः । ननु स्मृतौ संस्कारनिवर्तकतावच्छेदकं न स्मृतित्वं । येन ज्ञानत्वव्याप्यधर्मेण ज्ञाननिवर्त्यत्वसत्त्वादतिव्याप्तिः स्यात् । किंतूत्तरात्मविशेषगुणत्वमेव । न चेदं ज्ञानत्वव्याप्यधर्मः । अतो लक्षणाभावाच्चातिव्याप्तिरिति चेन्न । संस्कारनिवर्तकतावच्छेदकं स्मृतित्वमेव वाच्यं । नोत्तरात्मविशेषगुणत्वं । यद्युत्तरात्मविशेषगुणत्वसंस्कारनिवर्तकतावच्छेदकस्यात्ताहि धदानुभवेन संस्कारोत्पत्त्यनंतरं यदौमेभूयादिति चेष्टापि कदाचिद्भवति । तथापि संस्कारनिवृत्तिः स्यान्निवर्तकतावच्छेदकस्योत्तरात्मविशेषगुणत्वस्य तत्रापि सत्त्वात् । न चेष्टापत्तिरिति वाच्यं । कुत इत्यत उत्तरं ॥ इच्छाद्यनिवर्त्य इति ॥ न च लक्ष्यत्वाच्चातिव्याप्तिरिति

वाच्यं । तत्प्रयुक्तो मिथ्यात्वव्यवहारः स्यादित्यत्र तात्पर्यात् ॥ अनुभवत्वव्याप्यधर्मेणेति ॥ स्मृतित्वस्यानुभवत्वव्याप्यधर्मत्वाभावाच्च संस्कारोऽतिव्याप्तिरिति भावः ॥ यथार्थस्मृतिनिवर्त्येति ॥ यथार्थस्मृतिवत्त्वेन यथार्थस्मृतिनिवर्त्येत्यर्थः ॥ अव्याप्तेरिति ॥ अयथार्थस्मृतिविषयनिवर्तिकायां यथार्थस्मृतौ अनुभवत्वव्याप्यधर्माभावादिति भावः ॥ अत्र प्रमादो न यथार्थानुभवपरः । तथात्वे अयथार्थस्मृतिविषये व्याप्त्यनिवारणात् । अतो यथार्थज्ञानमात्रपरः । अत्र यथार्थपदाभावे धारावाहिकभ्रमस्थले पूर्वभ्रमविषये भ्रमोत्तरभ्रमरूपज्ञाननिवर्त्यत्वाभावादव्याप्तिः स्यात् । अतो यथार्थपदं । भ्रमोत्तरपदाभा

अनुभवत्वव्याप्यधर्मेण तद्विवर्त्यत्वस्य च यथार्थस्मृतिनिवर्त्या यथार्थस्मृतिविषयेऽव्याप्तेः । भ्रमोत्तरप्रमानिवर्त्यत्वस्य च तत्त्वज्ञानसंस्कारनिवर्त्या ज्ञानसंस्कारो अव्याप्तेः ।

वेदयंश्च किरिति यथार्थज्ञानानन्तरं तत्रैव पुनर्दोषवशादिदं रजतमिति भ्रमरूपज्ञानं जा(तां)यते । तथा च तद्विषये रजते पूर्वतनयार्थज्ञाननिवर्त्यत्वाभावादव्याप्तिः स्यात् । अतो भ्रमोत्तरपदमिति द्रष्टव्यं । तथा चायथार्थस्मृत्यनन्तरभाविन्याः यथार्थस्मृतेरपि भ्रमोत्तरयथार्थज्ञान(त्वेन तत्)त्वात्तद्विवर्त्यत्वमयथार्थस्मृतिविषयेऽस्तीति नाव्याप्तिरिति भावः ॥ अज्ञानसंस्कार इति ॥ तत्त्वज्ञानेनाज्ञाननिवृत्त्यनन्तरमपि जीवन्मुक्त्यवस्थायामज्ञानसंस्कारोऽस्तीत्यङ्गीकार्यं । अन्यथा भिक्षाटनादौ प्रवृत्तिर्न स्यात् । स चाज्ञानसंस्कारः तत्त्वज्ञानसंस्कारेण निवर्तत इत्यङ्गीकृतं । तथा च तस्य भ्रमोत्तरभावि तत्त्वज्ञानसंस्कारनिवर्त्यत्वेन प्रमानिवर्त्यत्वाभावादव्या

सिरित्यर्थः ॥ खेति ॥ स्वशब्देनाज्ञानकार्यप्रपञ्चोग्राह्यः । तदुपादानभूतयदज्ञानं तन्निवर्तकयज्ज्ञानं तन्निवर्त्यत्वमित्यर्थः । “यतो ज्ञानमज्ञानस्य तत्कार्यस्य वानिवर्तक” मित्यङ्गीकारात् । अस्यापिलक्षणस्य स्वशब्देनाज्ञानसंस्कारः तदुपादानभूतयदज्ञानं तस्य जगदुपादानत्वात् । तन्निवर्तकयत्तत्त्वज्ञानं तन्निवर्त्यत्वं नास्ति । तत्संस्कारनिवर्त्यत्वात् । अतोऽज्ञानसंस्कारे व्याप्तिः स्पष्टेतिता मनुक्त्वादूषणांतरमाह ॥ अनादीति ॥ जीवईशो विशुद्धाचि (भेदः तस्यास्तयोर्द्वयोरित्या) दित्यादिवचनेनाऽनादिषु अध्येस्तेष्व विद्यादिषु लक्षणाभावादव्याप्तिः । स्वशब्देना (ज्ञाना) विद्यादयो ग्राह्याः । तेषां चानादित्वेनोपादानाभावेन तद्वदितलक्षणस्याप्य

स्वोपादानाज्ञाननिवर्तकज्ञाननिवर्त्यत्वस्य चानाद्यध्यासेऽभावात् । लाघवेनाज्ञानोपादानकत्वस्यैवलक्षणत्वापाताच्च । तथाच “विज्ञाननाशयता मिथ्यारूप्यादौ नानुभूयते । किंत्वधिष्ठानवत्स्येतदज्ञानेऽनुभूयते” । एतेन स्वात्यंताभावाधिकरणएव प्रतीयमानत्वं मिथ्यात्वमिति चतुर्थोपिनिरस्तः । अत्यंताभावस्य तात्त्विकत्वे प्रातिभासिकत्वे व्यावहारिकत्वे च दोषस्योक्तत्वात् ।

भावादिति भावः ॥ लाघवेनेति ॥ स्वोपादानेत्यादिलक्षणापेक्षया स्थलघ्रुत्वादनानिपदार्थाव्याप्तेरुभयत्रापितुल्यत्वादिति भावः । अस्त्विति चेन्न । अज्ञाननिराकरणेन दूष्यत्वात् । सिद्धंति अज्ञानशब्दवाच्यप्रकृत्या (लघुपा) ल्युपादानकत्वाङ्गीकारे (ण) णैतादृशमिथ्यात्वसाधने सिद्धसाधनेति बोध्यं । तृतीयलक्षणनिराकरणमुपसंहरति ॥ तथा चेति ॥ नानुभूयते । तथाचाव्याप्तिरिति भावः । अनुभूयते । तथाचातिव्याप्तिरिति भावः । एतेनेत्युक्तं विशदयति ॥ अत्यंताभावस्येति ॥ तात्त्विकत्वेऽद्वैतहानिः ।

प्रातिभासिकत्वसिद्धसाधनं । व्यावहारिकत्वेतादृशाख्यताभावप्रतियोगिनोप्रातिभासिकस्यप्रपञ्चस्यपारमार्थिकत्वापत्तिरित्यादि
दोषस्योक्तत्वादितिभावः ॥ इतिचपक्षेदोषस्येति ॥ रूपादावव्याप्तिरात्मन्यतिव्याप्तिरितिदोषस्येत्यर्थः । पञ्चमे सद्विविक्त
त्वपक्षे ॥ सत्त्वादिति ॥ तथाचान्योन्याभावस्यप्रतियोगितावच्छेदकविरुद्धत्वात्(सत्त्ववति)त्सत्ताजातिमद्विविक्तत्वाभावादसं
भवइतिभावः ॥ सिद्धसाधनादिति ॥ ब्रह्मवैलक्षण्यंगीकारादितिभावः । सद्विविक्तत्वंनामसद्रूपत्वाभावइत्यर्थस्योक्तत्वात्प

अख्यताभावप्रतियोगित्वंस्वरूपेणेतिपक्षेपारमार्थिक(त्वेनेतिचपक्षे)त्वाकारेणेतिचपक्षेदोषस्यो
क्तत्वाच्च । पञ्चमेपि(किंसत्)सत्किंसत्ताजातिमद्विवक्षितं अबाध्यंवा ब्रह्मवा । नाद्यः । त्वन्मते
घटादौजातेस्सत्वात् । द्वितीयेबाध्यत्वंमिथ्यात्वमितिस्यात् । तच्चनिरस्तं । नतृतीयः । सिद्ध
साधनात् । नृशृंगादावपिसद्रूपत्वाभावादन्यस्यासत्त्वस्याभावेनाख्यतासत्त्वापाताच्च । मन्मतेअ
बाध्यत्वादिरूपस्यसत्त्वस्याऽभिधेयत्वादिवत्त्वाश्रितत्वेनब्रह्मणिसत्त्वाभावेसद्रूपत्वासिद्धेश्च ।

क्षेत्यतासत्त्वापत्तिरित्याह ॥ नृशृंगादावपीति ॥ अनेनमिथ्यात्वलक्षणस्यनृशृंगादावतिव्याप्तिश्चस्यादितिमुचितंभवतीतिज्ञा
तव्यं । ब्रह्मण्यपिसद्रूपत्वाभावस्यसत्त्वादतिव्याप्तिश्चस्यादित्याह ॥ मन्मतइति ॥ सत्त्वरूपधर्मस्यनिर्धर्मकब्रह्मण्यभावेनसद्रू
पत्वमपितत्रनास्ति । ननुब्रह्मसत्त्वरहितत्वात्सद्रूपंनभवतीत्युक्तौसत्त्वएवव्यभिचारस्स्यात् । आत्माश्रयप्रसंगेनसत्त्वेसत्त्वाभावा

त । सत्त्वंसदितिप्रतीत्यासद्रूपत्वंचास्तीतिचेन्न । अबाध्यत्वादिरूपसत्त्वस्याभिधेयत्वादिवत्त्वाश्रितत्वांगीकारेणहेतोरेवाभावा
न्नव्यभिचारः । तथाचात्माश्रयस्यग्रामाणिकत्वेनसहत्वात् । ब्रह्माणिसद्रूपत्वाभावावश्यभावादतिव्यप्तिः स्यादेवेतिभावः ।
मिथ्यात्वलक्षणपंचकद्रूपमपिसंगृह्णाति ॥ तस्मादिति ॥ अनिर्वच्येसदसिद्धिलक्षणत्वपक्षे प्रतीते प्रतिपन्नोपाधौ प्रतिषेध्य
ता । त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वं । धीनाश्रयत्वे ज्ञाननिवर्त्यत्वपक्षे । ननुभवन्मतेपिथुकिरजतादेर्मिथ्यात्वात्त्वयापितन्निर्वक्त

तस्मात् । “अनिर्वच्येऽप्रसिद्ध्यादिप्रतीतेप्रतिषेध्यता । स्वाश्रयेऽत्यंतविरहःसिद्धिलक्षणतात
था । इतिपक्षत्रयेऽत्यंतासत्त्वंस्यादनिवारितं । धीनाश्रयत्वेत्वनित्यत्वमेवस्यान्नमृषात्मता ” ।
ममत्वत्यंतासत्वमेवमिथ्यात्वमितिनास्मत्प्रतिबन्दी ॥ ४ ॥ इतिमिथ्यात्वनिरुक्तिभंगः ॥ १ ॥
अस्तुवामिथ्यात्वयत्किंचित् । तथापिमिथ्यात्वमबाध्यबाध्यंवा । आद्येअद्वैतहानिः । न
हिप्रपंचोपाधिकंभ्रमकालानिश्रितंतन्मिथ्यात्वंनिरुपाधिकंभ्रमकालनिश्चिताधिष्ठानब्रह्ममात्रं ।

व्यमेवेतिनमैवपर्यनुयोगइत्यतआह ॥ ममत्विति ॥ मदभिमतंमिथ्यात्वंतुनत्वयाप्रपंचस्यांगीकर्तुंशक्यं । सदसिद्धलक्षणया
गीकारेणपसिद्धांतापातादितिभावः ॥ ४ ॥ इतिमिथ्यात्वनिरुक्तिभंगविवरणं ॥ १ ॥ ननुमिथ्यात्वस्याबाध्यत्वेपिब्रह्म
स्वरूपत्वांगीकारान्नाद्वैतहानिरित्यतआह ॥ नहीति ॥ प्रपंचेति ॥ कालादिप्रपंचघटितत्वादितिभावः ॥ भ्रमकालेति ॥

रूप्यमिथ्यात्वस्य भ्रमकाले निश्चये रूप्य भ्रमाद्रूप्यार्थिनः प्रवृत्तिर्न स्यादिति भावः । ब्रह्मणो भ्रमकाले निश्चितत्वोपादनायाधिष्ठाने
त्युक्तं ॥ तस्य मां प्रत्यपि सिद्धत्वादिति ॥ मिथ्यात्वस्य ब्रह्मस्वरूपत्वे प्रपञ्चो मिथ्येत्यस्य प्रपञ्चो ब्रह्मस्वरूपवानित्यर्थः स्यात् । इ
दं च मां प्रत्यपि सिद्धं । ब्रह्मणो व्याप्तत्वेन प्रपञ्चेऽपि सत्त्वेन सिद्धसाधनतेति भावः ॥ व्यभिचारश्चेति ॥ दृश्यत्वसत्त्वेऽपि मिथ्यात्वा
भावादिति भावः । हेतोरेवाऽभावाद्ब्रह्मव्यभिचार इत्याशङ्क्य निराकरोति ॥ मिथ्यात्वस्येति ॥ कुतो नु मानवैयर्थ्यमित्यत आह ॥

तस्य मां प्रत्यपि सिद्धत्वात् । दृश्यत्वादेर्मिथ्यात्व एव व्यभिचारश्च । मिथ्यात्वस्य चादृश्यत्वे नु मान
वैयर्थ्यं । तस्य साध्यज्ञस्यर्थत्वात् । अल्ये सिद्धसाधनं अद्वैतश्रुतेरतत्वावेदकत्वं च स्यात् । जगच्च
सत्यं स्यात् । आत्मवत् । न चात्मत्वमुपाधिः । सत्यत्वं विना तद्विरुद्धस्य मिथ्यात्वस्य मिथ्या
त्वे व्याघातवदज्ञातृत्वादिरूपानात्मत्वस्यासत्यत्वं विनाव्याघाताभावेनोपाधेरप्रयोजकत्वात् ।

तस्येति ॥ सिद्धसाधनमिति ॥ जगन्निष्ठमिथ्यात्वस्य बाध्यताया अस्माभिरङ्गीकारादिति भावः ॥ अतस्त्विति ॥ बाध्यभूत
मिथ्यात्वावेदकत्वादिति भावः ॥ जगच्चेति ॥ जगत्सत्यमिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वादात्मवदित्यनुमानमुक्तं भवति ॥ उपाधिर
ति ॥ आत्मनि साध्यव्यापकत्वात्पक्षे जगत्त्वभावेन साधनाव्यापकत्वाच्चेति भावः ॥ सत्यत्वं विनेत्यादि ॥ अयमभिप्रायः ।
आत्मत्वमुपाधिमुक्त्वा तद्व्यतिरेकेण जगत्सत्यं । अनात्मत्वाद्व्यतिरेकेणाऽऽत्मवदितिसत्प्रतिपक्षोन्नयनं कार्यं । तन्न संभवति ।

अनात्मत्वमस्तु सत्यत्वमेवास्त्वित्यप्रयोजकत्वेन सत्यत्वे आत्मत्वोपाधे प्रयोजकत्वात् । न चैवं भवदीये स्थापनानुमानेनोपि अस्तु मिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वं सत्यत्वं मास्त्वित्यप्रयोजकत्वमेवेति साम्यामिति वाच्यं । मिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वे सत्यत्वस्यैव प्राप्त्या पुनः सत्यत्वं मास्त्वित्युक्तेः स्वक्रियाविरुद्धत्वेन व्याघाताख्यानुकूलतर्कस्य हेतुसाध्यव्याप्तिग्राहकस्य सत्त्वाद्वा प्रयोजकता शङ्कया । शंकायाः व्याघातावधित्वात् । “व्याघातावधिशङ्के”त्युदयनोक्तेः । ननु (तर्हि) मदीये सत्यप्रतिपक्षानुमानेनोपि व्याघातरूपानुकूलतर्कस्य हेतुसाध्यव्याप्तिग्राहकस्य (सत्त्वाद्वा प्रयोजकतेति चेन्न । अनात्मत्वमस्तु सत्यत्वमेवास्त्वित्यत्रानात्मत्वसत्यत्वयोर्व्याघाताभावात् । नन्वस्त्वित्यव्याघातः । असत्यत्वमनात्मत्वं सत्यत्वमेव चात्मत्वमिति चेन्न । अनात्मत्वस्याज्ञातृत्वादिरूपत्वात् सत्यत्वस्य चावाध्यत्वादिरूपत्वेन विरोधाभावादिति । यद्वा इत्थं व्याख्येयं । आत्मत्वं नोपाधिः कुत इत्यत उक्तं अप्रयोजकत्वादिति । साध्याभावाविनाभाव्यभावत्वाभावेन सत्यत्वे आत्मत्वस्याप्रयोजकत्वादित्यर्थः । “साध्याभावाविनाभावी सत्प्राधिर्यदत्यय” इति वचनात् । तथाचोपाधेः साध्याभावाविनाभाव्यभावत्वेन यत्रात्मत्वाभावस्तत्र सत्यत्वाभाव इति व्याप्तिस्तावदवश्यं ग्राह्या । सानयुक्ता । अनात्मत्वेऽपि सत्यत्वोपपत्तिरित्यप्रयोजकत्वात् । ननु तर्हि भवदनुमानेनोपि मिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वेऽपि सत्यत्वं मास्त्वित्यप्रयोजकता स्यादिति चेन्न । सत्यत्वं विनामिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वेऽङ्गीक्रियमाणे व्याघातेनाप्रयोजकतायाः शङ्कानर्हत्वात् । ननु तर्हि यत्रात्मत्वभावः तत्र सत्यत्वाभाव इत्युपाध्यभावसाध्याभावयोर्व्याप्तिरपि नाप्रयोजकता । असत्यत्वरूपानात्मत्वमङ्गीकृत्य सत्यत्वाभावाङ्गीकारे व्याघातसाम्यादिति चेन्न । अज्ञातृ(त्वादिरूप)त्वरूपानात्मत्वस्य असत्यत्वं सत्यत्वाभावाविनास्थित्यङ्गीकारे व्याघाताभावादिति

योजनाद्वयेऽपि प्रमेयत्वमेव । इथांस्तु विशेषः । उपाधिमुक्त्वा क्रियमाणे सत्प्रतिपक्षोन्नयेन अप्रयोजकता परत्वेन प्राचीनव्याख्यानं उपाधेरप्रयोजकत्वादिति मूलग्रन्थस्वारस्यानुसारेण साध्याभावाविनाभाव्यभावत्वस्योपाधिलक्षणत्वेनोपाध्यभावसाध्याभावयोरेव त्रयं व्याप्तिग्राह्या । तत्राप्रयोजकता परत्वेन द्वितीयव्याख्यानमिति । ननु मिथ्यात्वमबाध्यमित्यंगीक्रियते । न चाद्वैतहानिः । ब्रह्मस्वरूपत्वांगीकारात् । न च सोपाधिकनिरुपाधिकयोरैक्यायोगः । निरुपाधिकब्रह्ममात्रत्वाभावेऽपि द्वितीयाभावोऽपलक्षितब्रह्मस्वरूपत्वांगीकारात् । द्वितीयाभावोऽपलक्षितं च ब्रह्मस्वरूपं निरुपाधिकं न वा भ्रमकाले निश्चितं । द्वितीयरूपप्रपञ्चभ्रमकाले तदभावो

न च मिथ्यात्वं न ब्रह्ममात्रं किंतु द्वितीयाभावोऽपलक्षितं ब्रह्मतिवाच्यं । उपलक्षणे द्वितीयाभाव एव बाध्याऽबाध्यविकल्पत्वात् ।

पलक्षितब्रह्मस्वरूपस्यानिश्चितत्वात् । अतो नोक्तदोष इत्याशङ्कय निषेधति ॥ न चेति ॥ उपलक्षण इति ॥ उपलक्षणे द्वितीयाभावरूपमिथ्यात्व एव बाध्याबाध्यविकल्पस्येदानीमस्माभिः क्रियमाणत्वेन मिथ्यात्वं मिथ्यात्वोऽपलक्षितब्रह्मस्वरूपमित्युक्तं स्यात् । तथा चात्माश्रय इति सांप्रदायिकोर्थः । केचित्तु उपलक्षणस्य द्वितीयाभावस्य बाध्यत्वे द्वितीयस्य प्रपञ्चस्याबाध्यत्वेन सत्यत्वं स्यात् । अबाध्यत्वेऽद्वैतहानिरित्येवं मिथ्यात्वं यदुपलक्षितं ब्रह्मस्वरूपमित्युच्यते तस्मिन्नुपलक्षणे द्वितीयाभाव एव बाध्याबाध्यविकल्पप्रसरादित्यर्थ इत्याहुः । द्वितीयाभावस्योपलक्षणत्वमेवायुक्तं । उपलक्ष्यस्याभावादित्याह ॥ द्वितीयेत्यादि ॥ अप्रसिद्धस्योपलक्ष्य

स्यप्रसिद्धमुपलक्षणंभवति । ब्रह्मतु द्वितीयाभावरूपोपलक्षणज्ञाना(तपूर्वमेव)त्यागेवज्ञातमितिनतस्योपलक्ष्यत्वयुक्तं । कथं तत्पूर्वं ज्ञातमस्तीत्यतउक्तं ॥ द्वितीयाभावेति ॥ अभावज्ञाने अधिकरणज्ञानस्यकारणत्वाद्वितीयाभावरूपोपलक्षणस्यज्ञानार्थतदधि करणभूतशुद्धब्रह्मज्ञानमावश्यकमित्यर्थः । तथाचोपलक्षणज्ञाना(तपूर्वमेव)त्यागेवज्ञातंशुद्धब्रह्मप्रतिनिद्वितीयाभावस्योपलक्षण त्वंयुक्तमितिभावः । किंचाहमज्ञइतिप्रतीयमानत्वेनांगीकृतायाअविद्यायाःप्रतीतिस्तदधिष्ठानभूतशुद्धब्रह्मस्फुरणंविनानसंभव तीत्यविद्यारोपार्थमधिष्ठानभूतशुद्धब्रह्मज्ञानमावश्यकमित्यभिप्रायेणोक्तंअविद्याधिष्ठानतयेति । प्रकारांतरेणापिभासमानत्वमु

द्वितीयाभावाधिकरणतयाऽविद्याधिष्ठानतया(अविद्यासाक्षि)तत्साक्षितयाचभासमानचिदन्य स्योपलक्ष्यस्याभावेनद्वितीयाभावस्योपलक्षणत्वयोगाच्च । ननुरूप्यधर्मोमिथ्यात्वमपिमिथ्यैव ।

पपादयति ॥ तत्साक्षितयेति ॥ (अविद्यासाक्षितयेति ॥) अविद्याविषयकसाक्षिरूपज्ञानतयेत्यर्थः । तच्चब्रह्मस्वरूपस्व प्रकाशमितिसदाभासतइत्यर्थः । ननुकाकेनगृहगतोत्तृणत्वादिसंस्थानविशेषइवप्रकाशमानब्रह्मगतं धर्मातमेवद्वितीयाभावोनोपल क्ष्यतामित्यतउक्तं ॥ अन्यस्येति ॥ निर्धर्मकत्वादितिभावः । जगत्सत्यमिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वादात्मवदित्युक्तानुमानरूप्ये व्यभिचारइत्यारथेनतत्रहेतुसत्त्वसाधयति ॥ नन्वित्यादिना ॥ रूप्यधर्मइतिहेतुर्गर्भविशेषणं । धर्मेणैवाभावादितिभावः । तथाचरूप्यगतमिथ्यात्वंमिथ्याअविद्यमानधर्मिकत्वादित्यनुमानमुक्तंभवति । एवंचरूप्येमिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वसत्यपिसत्य

त्वाभावाद्वाभिचारइतिहृदयं । सिद्धांतीडकानुमानस्यप्रतिकपराहतिमाशङ्कते ॥ नचेति ॥ तथात्वइति ॥ रूढ्यगतमिथ्या
 त्वंयदिमिथ्यास्यात्तदापरस्परविरुद्धयोरेकस्याभावेन्यतरस्यसत्त्वनिमित्तमात् तत्सत्यत्वंसत्यंस्यादितिप्रतिकपराहत्तत्वादुकानुमान
 मसत् । तथाचरूढ्येहेतोरेवाभावान्नव्यभिचारइतिहृदयं । ननुयदिधर्मिणएवमिथ्यात्वेनतत्रत्ययोर्विरुद्धयोस्सत्यत्वमिथ्यात्वरू
 पधर्मयोर्द्वयोरपिमिथ्यात्वमुच्यते तर्हिपरस्परविरुद्धयोरित्युक्तनियमभंगइत्यतआह ॥ परस्परैरेति ॥ ननुयत्रधर्माअसन्तत्रा
 प्यर्थनियमःकिंनस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥ तयोरपिसहानवस्थानरूपविरोधसद्भावादितिभावः । ननुवंध्यामुतेदयामत्वा

नचतथात्वेरूप्यस्यसत्यत्वंसत्यंस्यादितिवाच्यं । धर्मिणोमिथ्यात्वेविरुद्धयोरपिधर्मयोर्मिथ्यात्वात् ।
 परस्परविरुद्धयोरेकस्याभावेऽन्यस्यसत्यत्वनिमित्तमस्तुयत्रधर्मास(न्त)त्यस्तत्रैव । नहिवंध्यामुतस्य
 दयामत्वाद्यभावेगौरत्वंसत्यं । नवास्वमेज्ञातस्यगजस्यमिथ्यात्वेतत्रैवज्ञातस्तदभावस्सत्यइतिचेन्न ।

भावेगौरत्वंनसत्यं तयोःपरस्परविरुहव्याप्यत्वेनपरस्परविरुहरूपत्वाभावात् । तथाचपरस्परविरुहोपविरोधवतोरेकस्याभावेन्य
 स्यसत्त्वमितिविवक्षितनियमस्यव्यभिचाराभावात् । प्रकृतेचरूढ्यगतमिथ्यात्वसत्यत्वयोःपरस्परविरुहरूपत्वसद्भावेनतन्मध्ये
 मिथ्यात्वस्यमिथ्यात्वे(सत्यत्वस्यसत्यत्वंस्यादेवे)सत्यत्वंसत्यंस्यादेवेत्यतोस्यापिनियमस्यव्यभिचारमाह ॥ नवेति ॥ तत्रैवेति॥
 स्वमएवेत्यर्थः । तदभावो गजाभावः । तथाचस्वाग्गजतदभावयोःपरस्परविरुहरूपविरोधवतोरेकस्याभावेऽपरस्यसत्त्वाभावा

द्व्यभिचारइतिभावः । तथाचरूप्यगतेमिथ्यात्वसत्यत्वेमिथ्याअविद्यमानधर्मिकत्वात्प्रागजतदभाववादित्यनुमानेनोभयोरपिमिथ्यात्वावगमेनमिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वस्यजगत्सत्यत्वसाधकस्यरूप्येव्यभिचारःसुस्थइतिहृदयं । किंचरूप्यधर्मोमिथ्या(त्वमपि) त्वमिथ्याअविद्यमानधर्मिकत्वादित्यत्राविद्यमानधर्मिकत्वेपिमिथ्यात्वंसत्यमेवास्त्वत्यप्रयोजकता । ननुधर्मिणएवाभावेतद्गतमयंताभावप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वंकथंभविष्यतीत्यतआह ॥ प्रतिपन्नोति ॥ ततःकिमित्यतआह ॥ नचप्रतियोगित्वमिति ॥ धर्मांतरवद्रूपादिवदितिव्यतिरेकदृष्टांतः । ननुतर्हिधर्म्यसत्त्वेधर्मासत्त्वनियमभंगइत्यतआह ॥ धर्म्यसत्त्वइति ॥

प्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वं हि मिथ्यात्वं । नचप्रतियोगित्वं धर्मांतरवद्भर्मिसत्त्वा(त्तासा)पेक्षमित्यनिर्वाच्यत्वभंगेवक्ष्यते । धर्म्यसत्त्वेधर्मासत्त्वंतु धर्मिसत्तासापेक्षधर्मविषयं मिथ्यात्वंतुतत्प्रतिकूलं । अन्यथासिद्धसाधनात् ।

ननुतर्ह्येतान्ताभावप्रतियोगित्वाख्यमिथ्यात्वरूपधर्मस्यापिरूपादिवद्भर्मिसत्त्वसापेक्षत्वेननाप्रयोजकताशंकावकाशइत्यतआह ॥ मिथ्यात्वंत्विति ॥ मिथ्यात्वंतुधर्मिभूतप्रपंचसत्यत्वस्यविरह रूपं अतोर्धर्मसत्त्वंनापेक्षते प्रत्युतधर्मिभूतप्रपंचसत्त्वप्रतिक्षिपतीत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ प्रपंचेत्यंताभावप्रतियोगित्वरूपधर्मस्यसत्त्वाविरोधित्वइत्यर्थः ॥ सिद्धेति ॥ लोकेत्यंताभावप्रतियोगित्वरूपधर्मस्यधर्मिसत्त्वप्रतिकूलत्वस्यैवदर्शनात् अत्रतदंनंगीकारेप्रपंचेत्यंताभावप्रतियोगित्वं धर्मिसत्त्वसिद्धिणुभूतं पारि

भार्षिकं स्यात् । तथाचपारिभाषिकात्यंताभावप्रतियोगित्वसाधनेतत्प्रपञ्चसत्त्वाविरोधित्वेन दृश्यत्वानुमाने सिद्धसाधनता स्यादिति भावः । [इति सांप्रदायिको ऋजुः पंथाः । तरंगिणीकारास्तु । परोक्षरूप्यमिथ्यात्वमिथ्यात्वसाधके मिथ्यात्वोपेतधर्मिकत्वे हेतावप्रयोजकतामुक्त्वा धर्म्यसत्त्वप्रयुक्तसत्त्वाभावत्वमुपाधिरित्याह ॥ धर्मीति ॥ वंध्यासु तस्यामत्वगौरत्वयोः साध्यव्यापकत्वात् साधनाव्यापकतामाह ॥ मिथ्यात्वमिति ॥ रूप्यगतमिथ्यात्वमित्यर्थः । तथाच तस्य धर्मसत्यत्वविरह रूपत्वेन तत्प्रतिक्षेपकतया धर्म्यसत्त्वप्रयुक्तं सत्त्वमेवास्तीति साधनाव्यापकत्वमिति भावः । धर्मसत्त्वप्रयुक्तसत्त्वत्वमित्येवोक्तं वंध्यासु तगतश्यामत्वगौरत्वयोः साध्याव्यापकत्वापत्तेर्न जूझ्यगर्भत्वमिति मतव्यं । ननु यदि अत्यंताभावप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वं विवक्षितं स्यात् । तदा त किंच प्रतिपन्नोपाधावनिषिद्धं प्रत्युत बाधकज्ञानेन विहितमपि रूप्यमिथ्यात्वं यादि प्राति

भासिकरूप्यसंबंधमात्रेण प्रातिभासिकं तर्हि सति ब्रह्मणि निषिद्धा अपि धर्मास्संतः स्युः । तर्धर्मसत्त्वप्रतिकूलं स्यात् । नचैवं । किंतु ब्रह्मभिन्नत्वादिरूपमन्यदेव । तच्च धर्मसत्तानुकूलं । तथाच धर्म्यसत्त्वप्रयुक्तसत्त्वाभावस्यैव सत्त्वात्साधनव्यापकत्वमुपाधेरित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ तथाच रूप्यमिथ्यात्वं मिथ्यानामब्रह्मभिन्नमिति च साधितं स्यात् । तथाच सिद्धसाधनतेत्यर्थ इति धर्म्यसत्त्वइत्यादि ग्रंथं व्याकुर्वते ।] किंच रूप्यमिथ्यात्वं मिथ्या अविद्यमानधर्मिकत्वादित्यस्य ह्ययमर्थः । प्रातिभासिकरूप्यसंबंधित्वमात्रेणैव मिथ्यात्वप्रातिभासिकं यद्यत्संबंधितत्तत्समानमिति नियमादिति । तत्र चातिप्रसंगाः स्युरित्याह ॥ किंचेत्यादिना ॥ अनिषिद्धमित्यादिविशेषणद्वयमिथ्यात्वस्याप्रातिभासिकत्वापपादनायेति ज्ञातव्यं । रूप्यव

तुअनिषिद्धमिथ्यैवरजतंप्रत्यभादितिबाधकज्ञानेनास्तीतिविहितमित्यर्थः । रूप्यसंबंधो रूप्यधर्मिकत्वरूपः । निषिद्धाःधर्माः दोषादयः । संतःस्युरितिभावः । निषेध्यतयासद्ब्रह्मसंबंधादित्यर्थः । तथाचाद्वैतहानिरितिभावः ॥ रूप्येति ॥ प्रातिभासिकरूप्यसंबंधादित्यर्थः ॥ रूप्येप्रपंचेचेति ॥ वस्तुगत्यारूप्येप्रपंचेचप्रातिभासिकव्यावहारिकसत्त्वेनवस्तुगत्यासद्वैलक्षण्याभावादित्यर्थः ॥ सत्स्यादिति ॥ सत्संबंधादित्यर्थः ॥ असद्वैलक्ष्ण्यंचेति ॥ रूप्येप्रपंचेचेतिवर्तते । ब्रह्मणीत्यापिद्रष्टव्यं ॥ असत्स्यादिति ॥ असत्संबंधादित्यर्थः ॥ असतिचेति ॥ अधिकरणत्वेनासतासंबंधादित्यर्थः । रूप्यमिथ्यात्वमिथ्यात्वसाधनात्स्यादिति ॥

रूप्याधिष्ठानशुक्तिरपिप्रातिभासिकीस्यात् । रूप्येप्रपंचेचसद्वैलक्ष्ण्यंचसत्स्यात् । असद्वैलक्ष्ण्यंचासत्स्यात् । असतिचसद्वैलक्ष्ण्यमसत्स्यात् । रूप्यतन्मिथ्यात्वयोर्मिथ्यात्वेभ्रांतिबाधव्यवस्थाचनस्यात् ।

नुमानस्यतर्कपराहतिमाह॥भ्रांतिबाधेति॥ मिथ्याभूतार्थविषयकतयाभ्रांतिवदृष्टं । इदंरूप्यमित्यत्रमिथ्याभूतरूप्यविषयकतयाज्ञानस्यभ्रांतिवदर्शनात् । सत्यार्थविषयकतयाचबाधवदृष्टं । नेदंरूप्यइदंरूप्यमित्येत्येवंसत्यभूतरूप्यमिथ्यात्वविषयकत्वेनबाधत्वदर्शनात् । एवंचत्वयारूप्यतन्मिथ्यात्वयोरुभयोरपिमिथ्यात्वयद्यंगीक्रियतेतदोभयोरपिमिथ्याभूतार्थविषयकत्वाविशेषाद्बाधस्यापिभ्रांतित्वापत्त्याभ्रांतिबाधव्यवस्थानस्यादित्यर्थः । किंचमिथ्याभूतरूप्यधर्मिकत्वेनेहेतुनायथारूप्यमिथ्यात्व

स्यमिथ्यात्वंतयासाध्यते एवमेवास्माभिरपिसाध्यभूतंयद्रूप्यमिथ्यात्वमिथ्यात्वं तस्यापिमिथ्यात्वंतदुक्तेनैवहेतुनासाधयितुंशक्यते । तथाहि । रूप्यमिथ्यात्वमिथ्यात्वंमिथ्या प्रातिभासिकमितियावत् । मिथ्याभूतरूप्यमिथ्यात्वधर्मिकत्वादितिप्रयोगसंभवात् । तथाचप्रातिभासिकंयद्रूप्यनिष्ठमिथ्यात्वमिथ्यात्वंतत्साधकत्वेमिथ्याभूतरूप्यधर्मिकत्वरूपहेतोरनुष्णत्वसाधककृतकत्ववद्वाधितार्थकत्वेनाप्रामाण्यंस्यादित्याह ॥ त्वदुक्तेनेति ॥ मिथ्यात्वेत्यतःपूर्वरूप्यनिष्ठेत्येषः । ननुसर्वस्यापिब्रह्मज्ञानबाध्यत्वेनतदंतःपातिनोस्यानुमानस्यबाधितत्वमिष्टमेवेतिशंकापरिहारायात्यंतैत्युक्तं । व्यवहारदशायामपिप्रातिभासिकाथसाधकत्वे

त्वदुक्तेनधर्मिणोमिथ्यात्वेनहेतुनासाध्यस्यमिथ्यात्वमिथ्यात्वस्यापिप्रातिभासिकत्वापत्त्याहेतोरत्यंताप्रामाण्यंचस्यात् । हेतुकृतस्यधर्मिमिथ्यात्वस्यमिथ्यात्वेघटरूपादौव्यभिचारपत्त्यासत्यत्वावश्यंभावाद्विरोधश्चस्यात् ।

नाप्रामाण्यंस्यादित्यर्थः ॥ हेतुकृतस्येति ॥ रूप्यमिथ्यात्वेमिथ्यात्वसाधनायेत्यर्थः । धर्मिमिथ्यात्वस्य मिथ्यात्वोपेतधर्मिकत्वस्य मिथ्यात्वे मिथ्याभूतेतिविशेषणयुक्तत्वेइतिव्याख्येयं । यथाश्रुतेत्वसिद्धिरवस्यान्नव्यभिचारइतिध्येयं । (सत्यत्वावश्यंभावात् । सत्यत्वाख्यविशेषणयुक्तत्वावश्यंभावादित्यर्थः । यथाश्रुतेत्वसिद्धिपरिहारएवस्यात् । नविरोधइतिध्येयं ।) अयंभावः । रूप्यमिथ्यात्वंमिथ्यामिथ्यात्वोपेतधर्मिकत्वादित्यत्रमिथ्याभूतमिथ्यात्वोपेतधर्मिकत्वादितिहेतुविवक्षितश्चेद्धटरूपादौव्यभिचा

मतस्यनहानिः । ब्रह्मसमसत्ताकत्वाङ्गीकारएवसास्यादित्यर्थः ॥ त्वन्मतइति ॥ त्वन्मतइत्यर्थः ॥ स्वसमेति ॥ प्रपञ्चसमसत्ताकेत्यर्थः । भवद्भिःप्रपञ्चेपारमार्थिकसत्त्वाङ्गीकारात्तत्समसत्ताकमित्यात्वस्य भवतामसमतत्वात्प्रपञ्चसमसत्ताकमित्यात्वस्यैवाऽस्माभिःसाध्यमानत्वान्नसिद्धसाधनेतिभावः । ननुमित्यात्वस्यव्यावहारिकत्वेमित्यात्वविरोधिनोविश्वसत्यत्वस्यपारमार्थिकत्वंकुतः प्रातिभासिकत्वंकिनस्यादित्यतउक्तं ॥ अप्रातिभासिकस्येति ॥ न केवलंपरिशेषात्पारमार्थिकत्वसिद्धिः । प्रत्यक्षसिद्धत्वाच्चेत्युक्तं ॥ प्रत्यक्षादीति ॥ सन्वदइत्यादिप्रत्यक्षसिद्धस्येत्यर्थः । तदप्रमाणंकिनस्यादित्यतउक्तं ॥ स्वतःप्रामा

नापिसिद्धसाधनं । त्वन्मतेप्रपञ्चेस्वसमसत्ताकमित्यात्वासिद्धेरितिवाच्यं । मित्यात्वस्यव्यावहारिकत्वेतद्विरोधिनोप्रातिभासिकस्याऽनपेक्षितत्वं । तत्स्वतःप्रामाण्यप्रत्यक्षादिसिद्धस्यचविश्वसत्यत्वस्यपारमार्थिकत्वापातात् ।

ण्येनेति ॥ स्वतःप्रामाण्योपेत्यर्थः । बलवद्वाधकात्प्रामाण्यस्यापवादःकिनस्यादित्यतउक्तं ॥ अनपेक्षेति ॥ एतच्चेत्तत्रसाधयिष्यामइतिभावः ॥ पारमार्थिकत्वेति ॥ नहिविरुद्धयोरुभयोर्मित्यात्वसत्यत्वयोःसमसत्ताकत्वमुक्तमितिभावः । एवंचप्रपञ्चसमसत्ताकमित्यात्वसाध्यताव्यावहारिकमित्यात्वसाधितंस्यात् । तस्यजगतिपारमार्थिकसत्यत्वाविरोधि(त्वादर्थोत्तरतेति)त्वासिद्धसाधनेतिभावः । प्रपञ्चमित्यात्वस्यप्रपञ्चसमसत्ताकत्वेव्यावहारिकत्वप्राप्त्यानेहनानेतिश्रुतेर्जगन्मित्यात्वरू

पाद्वैतपरायास्तत्वावेदकत्वंयदंगीकृतंतदपिभग्नस्यादित्याह ॥ द्वैतेति ॥ प्रातिभासिके रूपादौ व्यावहारिके घटादौ ॥ प्रातिभासिकतयेति ॥ अद्वैतहानिप्रसंगेनपारमार्थिकत्वस्यवक्तुमशक्यत्वादितिभावः । तयोः प्रपंचतन्मिथ्यात्वयोः ॥ अयोगादिति ॥ तथाचमिथ्यात्वंप्रपंचसमसत्ताकंसाध्यतइत्युक्तमसदितिभावः ॥ विरुद्धयोरैकत्रसमसत्ताकत्वेप्रपंचेतात्त्विकसत्यत्वमिथ्यात्वेवातात्त्विकौतदभावौवास्यातामित्यतिप्रसंगादित्यर्थः ॥ जातिरिति ॥ धर्मस्यतदतद्रूपविकल्पेनप्रवृ

द्धैताद्वैतप्रमाणयोर्व्यावहारिकपारमार्थिकविषयत्वेनव्यवस्थोत्तययोगाच्च । मिथ्यात्वस्यप्रातिभासिकेव्यावहारिकतयाव्यावहारिकेचप्रातिभासिकतयाचदृष्टत्वेनतयोस्तुल्यसत्ताकत्वायोगाच्च । अन्यथाप्रपंचसत्यत्वमिथ्यात्वयोर्विधिसमुच्चयोवानिषेधसमुच्चयोवास्यात् । तथाच“मिथ्यात्वंयद्यबाध्यंस्यात्सदद्वैतमतक्षतिः । मिथ्यात्वंयदिबाध्यंस्याज्जगत्सत्यत्वमापतेत् ।” नचमिथ्यात्वस्यसत्यत्वमिथ्यात्वाभ्यांदूषणंनित्यसमाजातिः स्वव्याघातादेरभावात् ।

सत्त्वात्त्वदीयंदूषणजात्युत्तरमितिभावः । जातिसामान्यलक्षणाभावान्नैदंजात्युत्तरं । “स्वव्याघातकमुत्तरंजाति”रितिवचनात् । प्रकृतेचस्वव्याघातादेरभावादित्याह ॥ स्वव्याघातादेरिति ॥ आदिपदेनयुक्तांगहान्ययुक्तांगाधिक(त्वादिग्र)त्वसंग्रहः । ननुकथंस्वव्याघाताभावः । अनयैवरीत्यासत्यत्वंसत्यमिथ्यावेतिविकल्पदूषणसंभवादितिचेन्न । मिथ्यात्वस्यमिथ्यात्वमिथ्यात्वं

यथाबाधितं भवति एवं सत्यत्वस्य सत्यत्वे सत्यत्वं न बाधितं भवति । प्रत्युत स्थापितमेव भवतीति न स्वव्याघात इत्याशये न तत्र विद्वत्संमतिमाह ॥ उक्तं हीति ॥ वादरत्नावल्यां विष्णुदासाचार्यैरित्यर्थः । न केवलं सामान्यलक्षणाभावाद्भेदं जात्युत्तरं । किं नाम नित्यसमजातिलक्षणाभावादपीत्याह ॥ किंचेति ॥ उदाहरणं तु अनित्यः शब्द इति प्रतिज्ञायां वदति । अनित्यत्वं अनित्यं नित्यं वेति । अनित्यत्वे कदाचित्तदभावाच्छब्दो नित्यः स्यात् । तथाच शब्द अनित्य इति शब्दरूपधर्मिणः अनित्यत्ववैशिष्ट्यभंगः । नित्यं चेद नित्यत्वधर्मस्य नित्यत्वाच्चित्यधर्माधिकरणत्वेन धर्मिणोऽपिशब्दस्य नित्यता स्यात् । अनाश्रयधर्मवस्थानायोगात् । तथाच शब्दो

उक्तं हि “ मिथ्यात्वस्य हि मिथ्यात्वे मिथ्यात्वं बाधितं भवेत् । सत्यत्वस्य च सत्यत्वे सत्यत्वं स्यापितं भवे ” इति । किंच “ धर्मस्य तदतद्रूपविकल्पानुपपत्तिः । धर्मिणस्तद्विशिष्टत्वभंगो नित्यसमो भवे ” इति तल्लक्षणं । न चात्र मिथ्यात्वस्य सत्यत्वे धर्मिणो मिथ्यात्ववैशिष्ट्यभंग उक्तः । किंतु अद्वैतहानिः ।

अनित्य इति शब्दस्यानित्यत्ववैशिष्ट्यभंग इति तद्विशिष्टत्वभंगः तद्रूपत्वात् तद्रूपत्वोभयपक्षपीत्यर्थः । लक्षणं नित्यसमजातेरिति शेषः । न चात्रेति ॥ यद्यपि मिथ्यात्वस्य मिथ्यात्वपक्षे सत्यत्वप्राप्त्या प्रपञ्चो मिथ्येति प्रपञ्चस्य धर्मिणो मिथ्यात्ववैशिष्ट्यभंग उक्तः । तथापि मिथ्यात्वस्य सत्यत्वपक्षे सन्नो कोऽस्माभिः कित्वद्वैतहानिरेव । अमिथ्यात्वरूपसाध्यस्य मिथ्यात्वरूपत्वात् तद्रूपत्वोभयपक्षपीधर्मिणस्तद्विशिष्टत्वभंगस्यानुच्यमानत्वात् तल्लक्षणस्यात्रावकाश इति भावः । प्रत्युत तत्रैव जातिवादित्वं त्वया क्रियमाणस्यास्मदीयद्रू

षणस्यस्वव्याघातकत्वादित्याशयेनाह ॥ प्रत्युतेति ॥ भिन्नइत्यादि ॥ यदिभिन्नेभेदनिवेशः तर्हिभेदपरंपरयाअनवस्था । यद्यऽभिन्नेभेदनिवेशः तर्हिविरोधइत्यादित्वदुक्तिरित्यर्थः । कथंमदुक्तेःस्वव्याघातकत्वमित्यतुक्तं ॥ अभिन्नादीति ॥ अभिन्नब्रह्मेत्यत्रापिकिमभेदःभिन्नेनिवेशितस्ताभिन्ने । आद्येविरोधात् । द्वितीयेऽभेदपरंपरयाऽनवस्थेत्यर्थः । यथोक्तंभगवत्यादैः । “अतोविशिष्टादिनिराकरणयुक्तीनामपिविशिष्टाद्यपेक्षत्वाज्जात्युत्तरमितिनयुक्तिबाधापी ”ति । नैकबलवेदांतिनांजातिवा

प्रत्युतभेदःकिंभिन्नेउताभिन्नेस्यादितित्वदुक्तिरेवाभिन्नादिरूपविशिष्टमात्रनिरासकत्वे नस्वव्याघातापाताज्जातिः । उक्तंहि । “एतामेवजातिमवष्टभ्यशुष्कतर्कवादिनांबौद्धचार्याकवेदांतिनांबालव्यामोहहेतवःकंठकोलाहला ”इति ॥ १ ॥ इतिसामान्यतोमिथ्यात्वभंगः ॥ २ ॥ दृश्यत्वहेतूक्तिरपि “स्तंभादिप्रत्ययोमिथ्याप्रत्ययत्वात्तथाहियः ।

दित्वमस्माभिरवोच्यते । किंतूदयनाचार्यैरप्याघोषितमित्याह ॥ उक्तंहीति ॥ एतामेव नित्यसमामेव । अवष्टभ्य परनिराकरणसाधनत्वेनाश्रित्य । कंठकोलाहलाः किंभिन्नेभेदनिवेशताभिन्नइत्याद्याः । ऊहापोहरहिताबालास्तेषामेवबुद्धिव्यामोहहेतवोनपंडितानां स्वव्याहतेःस्पष्टत्वादित्यर्थः ॥ १ ॥ इतिसामान्यतोमिथ्यात्वभंगविवरणं ॥ २ ॥ इदानींहेतुपराचष्टे ॥ दृश्यत्वेति ॥ दृश्यत्वहेतुतुपश्चान्निराकुर्मः । आदौदृश्यत्वहेतूकेरवबौद्धोक्तयुक्तयुद्धिरणमात्रत्वेनतवबौद्धसाम्यात्त्वतस्तस्मायामेवनिवेशनीयोनास्माभिर्दूषणायकक्षीकरणीयइत्याशयेनदृश्यत्वहेतूक्तिरपिबौद्धोक्तयुक्तिच्छेदिमात्रमित्युक्तं । मिथ्यामि

थ्यार्थविषयः । तेनप्रत्ययपक्षकमनुमानंकृतं । त्वयातुविमतमित्येतिविषयपक्षकं प्रमेयत्वेकमेव । ज्ञानस्यमिथ्यात्वविषयस्यापि मिथ्यात्वादितिद्रष्टव्यं । मीमांसकरीत्यान्यवयवप्रयोगः । (व्यवहारेभट्टनयइत्यंगीकारात् ॥) छर्दिरुत्तरिणं । विशेषोबौद्धमायि नोः ॥ तद्युक्तमिति ॥ यःप्रत्ययःसमृषादृष्टइतिज्ञानमात्रस्याऽप्रामाण्यकथनयुक्तं । ज्ञानंजायमानंअप्रमाणंसदेवजायतइति अप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वांगीकारात् । त्वन्मतेज्ञानंजायमानंप्रमाणंसदेवजायतइतिप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वांगीकाराद्यत्रदृश्यत्वंतत्रसर्वत्रमिथ्यात्वमिति वचनमयुक्तं । तथाचसत्यत्वग्राहिप्रत्यक्षादिविरोधस्तेवत्याशयः । संभावितान् दृश्यत्वनिर्वचनप्रकारानूदूषयि प्रत्ययस्समृषादृष्टःस्वमादिप्रत्ययोयथे "तिबौद्धोक्तयुक्तिच्छर्दिमात्रं । इयांस्तुविशेषः ।

बौद्धमतेह्यप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वादुक्तं । त्वन्मतेतुप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वात्तद्युक्तमिति । किंचेदंदृश्यत्वं वृत्तिव्याप्यत्वं फलव्याप्यत्वंवा साधारणंवाकदाचित्कथंचिच्चिद्विषय त्वंवा स्वव्यवहारेस्वातिरेकिसंविदपेक्षानियतिर्वा अस्वप्रकाशत्वंवा । नाद्यः ।

तुं पृच्छति ॥ किंचेदमिति ॥ असंगतिपरिहारायेदमित्युक्तं । यद्धेतूक्तंतदिदमित्यर्थः ॥ वृत्तीति ॥ इन्द्रियार्थसन्निकर्षात् बाह्येन्द्रियद्वारानिस्सृतांतःकरणपरिणामोवृत्तिः । तद्व्याप्यत्वंनमतयाप्राप्यत्वं । विषयत्वमित्यनुक्त्वाव्याप्यत्वमिति वचनंयथा तदाकोदकंकुल्यात्मनावहिर्निर्गत्यकेदारान्प्रविश्यतद्देवचतुष्कोणाद्याकारेणभवति तथासावयवैजसमंतःकरणंचक्षुरादिद्वारा बहिर्निर्गत्यविषयंव्याप्यतदाकारंभवतिसंयवृत्तिरितिपरेणोच्यमानत्वाद्विषयंव्याप्येतितदीयवचनानुसारेणेतिज्ञातव्यं ॥ फले

ति ॥ उक्तरूपायांवृत्तौप्रतिबिंबितं तदुपारूढं ज्ञातृचैतन्यमस्ति । तथाचघटादिविषयाधिष्ठानचैतन्यंचास्ति । घटाद्यावरकाज्ञा
 नंचतत्रैवास्ति । अस्मन्मतेतुपुंगंतमः । तन्मतोविषयगतमज्ञानं । तथाचचैतन्या(धिष्ठितया)धिष्ठान(चैतन्य)वृत्त्याअज्ञाननाशे
 ऽनंतरंविषयाधिष्ठानचैतन्यंव्यज्यते । अनंतरंवृत्तिप्रतिबिंबितंज्ञातृचैतन्यंविषयाधिष्ठानचैतन्यंचैकीभवति । अ(त)तएवमयाज्ञा
 तोघटइत्यादिव्यवहारः । यद्यपिकेवलायावृत्तेर्नाज्ञाननाशकत्वं । चैतन्यस्यचाऽज्ञानस्फोरकत्वाद्वाज्ञाननाशकत्वंयुक्तं । तथा
 पिवृत्त्युपारूढस्यतद्युक्तं । यथोक्तं “तृणादेर्भासिकाप्येषासूर्यदीप्तिस्तृणंदहेत् । सूर्यकांतमुपारुह्यतद्व्यायंचितियोजये ”दिति ।
 तथाचज्ञप्तिज्ञानमितिभावव्युत्पत्त्याऽधिष्ठानचैतन्यंज्ञानमित्युच्यते वृत्तिस्तुज्ञायतेऽनयाचैतन्यमितिकरणव्युत्पत्त्याज्ञानमित्यु
 च्यतइतितत्प्रक्रिया । यथोक्तं“स्वच्छैतःकरणेऽशनिप्रसुमरेनेत्रादिमागोद्भूतेतत्तद्वाह्यचयात्मनापरिणतेर्बिंबीभवतीचितिः । ए
 काग्र्यर्थमनोविशेषकवशाद्धैतंप्रपन्नाहरत्यज्ञानंप्रकटीकरोतिविषयान्ज्ञातंभयेदंत्विति ”ति । प्रसुमरे समाने । बाह्यचयात्मना
 घटादिबाह्यपदार्थसमूहात्मना । चितिः ज्ञातृचैतन्यं । अर्थमनोलक्षणविशेषकवशात् व्यावर्तकवशात् ज्ञातृचैतन्यंविषयाधि
 ष्ठानचैतन्यमितिद्वैविध्यंप्राप्ता विषयान् विषयाधिष्ठानचैतन्यानीतियावत् । अतउक्तरूपायांवृत्तौप्रतिबिंबितंचैतन्यंतदभिव्य
 क्तमधिष्ठानचैतन्यंवाफलं तद्व्याप्यत्वंतत्संबंधइत्यर्थः । साधारण मुभयानुगतंहश्यत्वमात्रमित्यर्थः । अतीतादौभागसिद्धिवार
 णायकदाचिदिति । साक्षिरूपचिद्विषयत्वस्यसुखादावेवसत्त्वेनबाह्येघटादौनित्यातींद्रियेच धर्मादावभावाद्भागासिद्धिरित्यतःक
 थंचिदित्युक्तं । तथाचसाक्षाच्चिद्विषयत्वाभावेपिक्थंचिद्वदादिकं(जानामीति)ज्ञातमितिज्ञानविषयकज्ञानस्यसाक्षिरूपत्वात्तत्रसा

क्षिणि ज्ञानावच्छेदकतया घटादेः धर्मादिकं न जानामीति अज्ञानविषयकज्ञानस्य साक्षिरूपत्वात् तत्र साक्षिणि अज्ञानावच्छेदकतया घ
र्मादेर्भासमानत्वाददोष इति भावः । आत्मनि स्वव्यवहारे स्वाख्यसंविदपेक्षासद्भावेनातिव्याप्तिवारणाय स्वातिरेकीति । तस्यैवा
द्वितीयत्वादिव्यवहारे एकमेवेत्यादिविशेषणोपनायकमानापेक्षासद्भावेनातिव्याप्तिवारणाय नियतिग्रहणं । तथाच स्वरूपमात्रस्य
स्वप्रकाशत्वेन तद्व्यवहारे स्वातिरेकिसंविदपेक्षाया अभावाद्भास्वातिरेकिसंविदपेक्षानियतिरिति भावः ॥ आत्मनोपीति ॥ वेदांत

आत्मनोपिवेदांतज(न्य)नितवृत्तिव्याप्यत्वात् । अन्यथा ब्रह्मपराणां वेदानां ब्रह्म
ज्ञानार्थश्रवणादिविवेधश्चैवार्थः । ब्रह्मविचारयतोर्गुरुशिष्ययोर्मानमोह्यचस्यात् ।
किंच ब्रह्मजिज्ञासा ब्रह्मज्ञानमित्यादौ कर्मणि षष्ठी तमेव धीरो विज्ञायेत्यादौ द्वितीया दृ
श्यते तत्त्वग्रययबुध्येत्यादौ तिङ् आत्मावाअरेद्रष्टव्य इत्यादौ तन्व्यादि(प्रलय)श्च न स्यात् ।

जन्यया उक्तरूपमनःपरिणामरूपचरमवृत्त्या आत्मनोपिव्याप्यमानत्वात् तत्र व्यभिचार इत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ आत्मनोपिवृत्ति
व्याप्यत्वानङ्गीकार इत्यर्थः । ननु न वेदांतैवैवार्थं जपाद्यर्थत्वेन सार्थक्यादित्यत आह ॥ ब्रह्मपराणां मिति ॥ तत्सतीतीच्छयो
च्चरितत्वं तत्पर्यं । एवं चोपक्रममादिभिर्ब्रह्मप्रतीतीच्छया पूर्वपूर्वाध्यापकोच्चारितानामित्यर्थः ॥ श्रवणादीति ॥ फलाभावादि
ति भावः । ननु न फलाभावः विश्वजिज्ञायेन स्वर्गार्थत्वोपपत्तेरित्यत उक्तं ब्रह्मज्ञानार्थमिति । “ आत्मावाअरेद्रष्टव्यः श्रोतव्यः ”

इत्यत्र दर्शनार्थं श्रोतव्यइति श्रवणादेर्(ब्रह्मज्ञानार्थं) दर्शनार्थत्वस्यैव प्रतीतेर्नन्यवहितस्वगार्थत्वमित्यर्थः । ब्रह्मविचारयतोः ब्रह्मविचार(यितुमुपक्रांतयो)मुपक्रांतवतोरिति व्याख्येयं । अन्यथा विचारकरणकाले मौनभावादिति ध्येयं । गुरोर्मानं शिष्यस्य मौल्यं । गुरोर्मानं शिष्यस्य मौल्यं स्वत एवायातं उपदेशाभावेन ब्रह्मज्ञानाभावादिति भावः ॥ दृशोऽज्ञानइति ॥ दृशः ब्रह्मचित्तः । सर्वस्यापि जगतः पक्षत्वेन चिद्विषयत्वरूपदृश्यत्वधर्मस्यापि पक्षकोटिनिविष्टत्वेन तज्ज्ञानमपि वाच्यं । तच्च न संभवति । विशेषणी भूताया दृशः ब्रह्मरूपचित्तः अज्ञाने चिद्विषयत्वरूपविशिष्टस्याप्यज्ञानात् । तथा च तस्मिन्नाश्रयैकदेशे वृत्तिव्याप्यत्वस्य ज्ञातुमशक्यत्वात् हेतोर्भागेऽज्ञानासिद्धिरिति सांप्रदायिकोक्त्यर्थः ॥ दृग्विषयत्ववेति ॥ वृत्तिविषयत्वत्वेत्यर्थः । केचित्तु दृग्विषयत्वरूपदृश्यत्वज्ञानं च न स्यादित्यस्य चिद्विषयत्वरूपदृश्यत्वज्ञानं न स्यादित्यर्थः । तथा च दृशश्चित्तो ब्रह्मणोऽज्ञाने कदाचित्कथंचिच्चिद्विषयत्वरूपस्य दृश्यत्वस्य ज्ञातुमशक्यत्वात् चिद्विषयत्वरूपदृश्यत्वहेतोरसिद्धिरित्यर्थ इत्याहुः । तच्चित्तं । वृत्तिव्याप्यत्वरूपदृश्यत्वदूषणा वसरे चिद्विषयत्वस्यासिद्धिवचनस्यानवसरग्रस्तत्वादिति ॥ इत्यादीति ॥ “प्रपञ्चस्य प्रविलयः शब्देन प्रतिपाद्यते” इत्युत्तरार्धः । न च विशिष्टमेव सर्वप्रत्यये वदं न शुद्धमिति वाच्यं । उत्तरार्धे प्रपञ्चविलयाधिष्ठानत्वोत्तया सर्वप्रत्यये वदस्य शुद्धत्वावगमादित्यर्थः ।

दृशोऽज्ञाने दृग्विषयत्वरूपदृश्यत्वज्ञानं च न स्यात् । “सर्वप्रत्यये वदये च ब्रह्मरूपे व्यवस्थित” इत्यादि स्ववचनविरोधश्च स्यात् ।

व्यक्त्वात् हेतोर्भागेऽज्ञानासिद्धिरिति सांप्रदायिकोक्त्यर्थः ॥ दृग्विषयत्ववेति ॥ वृत्तिविषयत्वत्वेत्यर्थः । केचित्तु दृग्विषयत्वरूपदृश्यत्वज्ञानं च न स्यादित्यस्य चिद्विषयत्वरूपदृश्यत्वज्ञानं न स्यादित्यर्थः । तथा च दृशश्चित्तो ब्रह्मणोऽज्ञाने कदाचित्कथंचिच्चिद्विषयत्वरूपस्य दृश्यत्वस्य ज्ञातुमशक्यत्वात् चिद्विषयत्वरूपदृश्यत्वहेतोरसिद्धिरित्यर्थ इत्याहुः । तच्चित्तं । वृत्तिव्याप्यत्वरूपदृश्यत्वदूषणा वसरे चिद्विषयत्वस्यासिद्धिवचनस्यानवसरग्रस्तत्वादिति ॥ इत्यादीति ॥ “प्रपञ्चस्य प्रविलयः शब्देन प्रतिपाद्यते” इत्युत्तरार्धः । न च विशिष्टमेव सर्वप्रत्यये वदं न शुद्धमिति वाच्यं । उत्तरार्धे प्रपञ्चविलयाधिष्ठानत्वोत्तया सर्वप्रत्यये वदस्य शुद्धत्वावगमादित्यर्थः ।

ननुनात्मनिव्यभिचारः तल्लक्षणाभावात् । तथाहि । विपक्षहेतोः सत्त्वमात्रं न व्यभिचारः । तथा त्वेधूमवत्त्वस्यापि हेदेव्यभिचारः स्यात् । तत्रापि प्रातिभासिकधूमवत्त्वस्य सत्त्वात् । तस्माद्धर्मिसमसत्त्वस्य हेतोर्वृत्तिव्यभिचारः । धर्मिभूतदृश्यव्यावहारिकत्वे न तत्समसत्ताकधूमवत्त्वस्य तत्राभावान्न व्यभिचार इति कव्यं । एवं ब्रह्मण्यपि न व्यभिचारः । पारमार्थिके ब्रह्मणि दृश्यत्वस्य व्यावहारिकत्वे न धर्मिसमसत्ताकदृश्यत्वहेतोर्ब्रह्मण्यवृत्तेरित्याशंक्य निषेधति ॥ अद्यापीति ॥ तथा च ब्रह्मजगतोः पारमार्थिकत्वव्यावहारिकत्वविभागे सिद्धे लक्षणाभावेन दृश्यत्वस्य व्यभिचाराभावादनुमानस्य सम्यक्त्वसिद्धिः । तत्सिद्धौ चास्य

न च विपक्षे धर्मिसमसत्त्वस्य हेतोर्वृत्तिव्यभिचारः न त्वारोपितस्य अतिप्रसंगात् । दृश्यत्वं च व्यावहारिकजगतीव पारमार्थिकात्मन्यपि व्यावहारिकमेवेति न व्यभिचार इति वाच्यं । ब्रह्मजगतोः पारमार्थिकत्वव्यावहारिकत्वविभागस्याद्याप्यऽसिद्धेः । किंच पक्षे धर्मिसमसत्त्वस्य साध्यस्याभावो बाधः ।

विभागस्य सिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादिति भावः । ननु नान्योन्याश्रयः । विभागसिद्धेरनुमानसम्यक्त्वसिद्ध्यधीनत्वाभावात् । अपि तद्भिन्नानां शकितदोषया तत्सत्यं अतो न्यदार्तमित्यादि श्रुत्यैव विभागसिद्धौ उपोद्धलकतयैवानुमानस्योच्यमानत्वादित्यस्वरसादाह ॥ किंचेति ॥ यदि धर्मिसमसत्त्वस्य हेतोर्वृत्तिव्यभिचार इति लक्षणं कल्पयित्वा व्यभिचारपरिहारः क्रियते तर्हि साध्याभावमात्रं न बाधलक्षणं । तथा त्वेव हि रणुण इत्यत्रापि प्रातिभासिकानुगुणत्वस्य सद्भावेन साध्याभावाद्बाधाभावापत्तेः । तथा पक्षे हेतो

रसत्त्वमात्रं न सिद्धिः । तथा त्वेशब्दो नित्यश्चाधुषत्वादित्यत्रापि प्रातिभासिकहेतोः पक्षे सत्त्वेनासिद्ध्यभावापत्तेः । तस्मात्तत्परिहा-
 राय धर्मिसमसत्ताकस्य साध्यस्याऽभावो बाधः पक्षे धर्मिसमसत्ताकस्य हेतोः सत्त्वं सिद्धिः तदभावोऽसिद्धिरिति लक्षणं वाच्यं । त-
 था च अनुभूतिः स्वप्रकाशा अनुभूतित्वादिति ब्रह्मणस्वप्रकाशत्वसाधकानुमानोपि अनुभूत्याख्यपारमार्थिकब्रह्मरूपधर्मिसमसत्ता-
 कस्य स्वप्रकाशत्वरूपसाध्यस्याभावाद्बाधः स्यात् ब्रह्मणि स्वप्रकाशत्वस्य व्यावहारिकत्वेन पारमार्थिकब्रह्मसमसत्ताकत्वाभावात् ।
 तथा धर्मिसमसत्ताकस्यानुभूतित्वरूपहेतोः पक्षेऽभावेनासिद्धिश्च स्यात् ब्रह्मण्यऽनुभूतित्वस्यापि व्यावहारिकत्वेन पारमार्थिकब्रह्म-
 समसत्ताकत्वाभावादित्यपि स्यात् । एवं विपक्षे साधनाभावमात्रमव्यभिचारो न भवति । तथा त्वेव पर्वतो धूमवान्वह्नेरित्यत्रापि विपक्षे
 ऽयोगोलकेव हिरूपसाधनाभावस्यारोपितस्य सत्त्वादव्यभिचारित्वापत्तेः । तस्माद्धर्मिसमसत्ताकः साधनस्याभावोऽव्यभिचारि-
 त्वं विपक्षे ऽयोगोलके व्यावहारिकैव हिरूपसाधनाभावस्य प्रातिभासिकत्वेन धर्मिसमसत्ताकत्वाभावाद्वाव्यभिचारइति वाच्यं । त-
 था च मिथ्यात्वसाधकदृश्यत्वानुमानस्य व्यभिचारः स्यात् । ब्रह्मणि दृश्यत्वरूपं यत्साधनं तदभावस्याऽद्वैतभंगापत्त्या ब्रह्मरूपधर्मि-
 समसत्ताकत्वाभावेनाव्यभिचारित्वलक्षणाभावात् । तस्मात्स्वप्रकाशत्वानुमाने व्यावहारिकस्य साध्यस्य व्यावहारिकस्य हेतोश्च
 पक्षे सत्त्वमात्रेण बाधासिद्धीपरिहरणीये । एवमेव विपक्षे ब्रह्मणि व्यावहारिकस्य दृश्यत्वस्य सत्त्वाद्वा व्यभिचारस्तदवस्थः । ननु तथा
 पि नात्मनि व्यभिचारः धर्मिसमसत्ताकदृश्यत्वादिति दृश्यत्वे धर्मिसमसत्ताकत्वविशेषणं दीयत इति चेत्तर्हि दृश्यत्वं नाम वृत्तिव्याप्यत्वं
 व्याप्यत्वं च विषयत्वं । एवं च धर्मिसमसत्ताकविषयत्वादित्येवास्तु । वृत्तीति विशेषणं व्यर्थं न च ब्रह्मणि धर्मिसमसत्ताकं विषयत्वमस्ती-

तितत्रव्यभिचारवाराण्यवृत्तीतिविशेषणमितिवाच्यं । ब्रह्मणिधर्मिसमसत्ताकस्यकस्यापिधर्मस्याभावेनधर्मिसमसत्ताकविषयत्व
रूपधर्मस्याप्यभावेनहेतोरैवाभावेनव्यभिचाराप्रसक्त्यावृत्तीतिविशेषणंव्यर्थमेवस्यादित्याह ॥ पक्षइत्यारभ्यमिथ्यात्वेहेतुः
स्यादित्येतेनग्रन्थेन ॥ धर्मिसमसत्ताकंसाध्यनास्तीत्युपपादनायतात्विकधर्महीनइत्युक्तं । दृश्यत्वादीनां वृत्तिव्याप्यत्वादीनां ॥

पक्षेहेतोर्धर्मिसमसत्ताकस्यसत्त्वंचासिद्धिःतद्भावोऽसिद्धिः । तथाचात्मनितान्त्विकधर्मही
नेस्वप्नकाशत्वादिरूपसाध्यस्यबाधः । तत्साधकानुभूतित्वादेश्चासिद्धिः । एवंविपक्षधर्मि
समसत्ताकःसाधनस्याभावोऽव्यभिचारित्वं । तथाचदृश्यत्वादीनांआत्मनिव्यभिचार
इतिचस्यात् । तस्माद्यथात्मनःपक्षत्वेतत्रव्यावहारिकस्यहेतोस्सत्त्वान्नासिद्धिः । तथा
(अस्य)तस्यविपक्षत्वेपिव्यावहारिकस्यहेतोस्सत्त्वाद्याभिचारः । अथधर्मिसमसत्त्वंहेतु
विशेषणं । तर्ह्यात्मन्येवंविधधर्मस्यकस्याप्यभावाद्दिषयत्वादिरेवमिथ्यात्वेहेतुःस्यात् ।

नासिद्धिरिति ॥ व्यावहारिकसाध्यस्यापिसत्त्वान्नाबाधइत्यपिद्रष्टव्यं ॥ विषयत्वादिरेवेति ॥ वृत्तिविषयत्वमित्यत्रव्याप्य
त्वापरपर्यायंविषयत्वमेवहेतुःस्यात्तवृत्तीतिविशेषणंव्यर्थमितिभावः । ननुनवृत्तीतिविशेषणंव्यर्थं । धर्मिसमसत्ताकवृत्तिविषय
त्वस्याखंडोपाधित्वात् । अखंडोपाधौचनवैयर्थ्यं व्यर्थविशेषणतबीजाभावात् । एकस्मिन्धर्मिणिलघुरुधर्मद्वयसावेशलघुना

व्याप्त्यवच्छेदे गुरोरावश्यकत्वं हितद्वीजं । यथानीलधूमवत्त्वादित्यत्र नीलधूमवतो भावो नीलधूम एव तत्र हेतुः तत्र एकस्मिन् धर्मि
 णि धूमे धूमत्व नीलधूमत्व रूपधर्मद्वय समावेशे लघुना धूमत्वेन व्याप्तिज्ञानोपपत्तेरु नीलधूमत्वस्यानावश्यकत्वं दृष्टमित्येतद्वीजस
 म्भावेन व्यर्थविशेषणत्वं दृष्टं । न ह्येवं वृत्तीत्यस्यैवैयं वक्तुं युक्तं । अत्र विषयत्वत्वं हेतुः । तत्र विषयत्वत्वं धर्मोऽस्ति वृत्तिविषयत्वे वृत्ति
 विषयत्वत्वधर्मोऽस्तीत्येवं विषयत्वत्ववृत्तिविषयत्वत्वयोर्लघुगुरुधर्मयोरेकस्मिन् धर्मि णि विषयत्वे समावेशाभावेन व्यर्थविशेषणता बी
 जाभावेन वृत्तीति विशेषणैवैयं स्य वक्तुमशक्यत्वादित्यस्वरसादाह ॥ ममरीत्येति ॥ मन्मते ह दृश्यत्वादि धर्माणां ब्रह्मणि तात्वि

ममरीत्या आत्मनि व्यभिचारश्च । दृष्टान्तस्य साधनैवैकल्यं च । ननु शुद्धं ब्रह्म न दृश्यं
 किंतु विशिष्टमेव दृश्यत्वं श्रुतयोपितद्विषयाः । अन्यथा यत्तद्दे दृश्यमित्यादि श्रु
 तिविरोधादिति चेन्न । स्वतः सिद्धेर्निराकरिष्यमाणत्वेन शुद्धसिद्धिप्रसंगात् ।

कत्वेन धर्मिसमसत्ताकत्वादिति भावः ॥ दृष्टान्तस्येति ॥ रजतंदृष्टमित्यनुभवेन व्यावहारिकदृश्यत्वाधिकरणे शुक्तिरूप्ये धर्मिस
 मसत्ताकदृश्यत्वस्य त्वन्मतेऽभावादित्यर्थः । ब्रह्मणि व्यभिचाराभावशंकरे ॥ नन्विति ॥ ननु शुद्धब्रह्मणोऽदृश्यत्वे दृश्यते त्व
 ग्रया बुद्धयेत्यादि श्रुतिविरोध इत्यत आह ॥ दृश्यत्वेति ॥ तद्विषयाः विशिष्टविषयाः । नच विशिष्ट एव व्यभिचारः । तत्र मिथ्या
 त्वस्यापि सत्त्वादिति भावः । अन्यथा शुद्धस्य दृश्यत्वांगीकारे । अदेदं अदृश्यं ॥ स्वत इति ॥ यदि शुद्धब्रह्म दृश्यं न स्यात्तर्हि

तत्सिद्धरेव न स्यात् । न च स्वप्रकाशत्वात्स्वतएव तत्सिद्धिरिति वाच्यं । स्वतइतिकोर्थः स्वेनेति वा प्रमाणेन विनेति वा । नाद्यः । कर्तृकर्मविरोधात् । न द्वितीयः । शशविषाणादीनामप्येवं सिद्धिप्रसंगादित्येवं स्वतः सिद्धेर्नि (राकारि) रसिध्यमाणत्वादित्यर्थः । विधातुमिति दृष्टांतार्थः । “सिद्धधर्मिणमुद्दिश्य साध्यमाविधीयते” इत्युक्तेरिति भावः ॥ ज्ञेयत्वाच्चेति ॥ अभावज्ञानेऽधिकरणज्ञानस्य कारणत्वादित्यर्थः । न न्यज्ञाने धर्मिणीत्येतदयुक्तं स्वप्रकाशतया स्वतस्सिद्धत्वेन तज्ज्ञानसंभवात् । तत्र च वृत्तिविषयत्वरूपदृश्यत्वनिषेधोपपत्तेरित्याशङ्क्य निषेधति ॥ न चेति ॥ वृत्त्या दृश्यत्वेति ॥ वृत्तिविषयत्वरूपदृश्यत्वेत्यर्थः । तथापि ब्र

अज्ञाने धर्मिणिकस्य चिद्धर्मस्य विधातुनिषेधं वा अशङ्क्यत्वेन शुद्धे दृश्यत्वं निषेधता शुद्धस्य ज्ञेयत्वाच्च । न च स्वप्रकाशत्वं न स्वतः सिद्धे शुद्धवृत्त्या दृश्यत्वनिषेधधीः । शुद्धं स्वप्रकाशमिति शब्दजन्यविशिष्टवृत्तौ शुद्धाप्रकाशतया स्वप्रकाशत्वासिद्धेः लाघवेन स्फुरणमात्रमेव मिथ्यात्वेन तत्र मिति स्वतः स्फुरदपि ब्रह्ममिथ्यैव ।

ह्यपि वृत्तिव्याप्यत्वनिषेधो न संभवति । तथाहि । शुद्धं स्वप्रकाशमिति शब्दजन्यवृत्तौ ब्रह्मप्रकाशते न वा । नेति पक्षे तस्य स्वप्रकाशत्वासिद्धेरित्याह ॥ शुद्धमिति ॥ आद्ये वृत्तिविषयत्वस्यैव प्राप्त्या व्याप्यभिचारस्तदवस्थ इति द्रष्टव्यं ॥ विशिष्टवृत्ताविति ॥ स्वप्रकाशत्वविशिष्टशुद्धविषयकवृत्तावित्यर्थः । किंच मिथ्यात्वे वृत्तिव्याप्यत्वापेक्षया स्फुरणमात्रस्य लघुत्वात् तस्यैव प्रयोजकत्वमस्तु । तथा च जगद्ब्रह्मणोऽपि स्फुरणान्मिथ्यात्वं स्यादित्याह ॥ लाघवेनेति ॥ इयं स्तु विशेषः । जगत्प्रमाणेन स्फुरति ब्रह्मतु स्व

तः स्फुरतीति । ननु ब्रह्मणो मिथ्यात्वे तत्सत्यामित्यादि श्रुतिविरोध इति चेत्तर्हि जगतो मिथ्यात्वेऽपि विश्वं सत्यामित्यादि श्रुतिविरोधसाम्यात् । ननु जगत्सत्यता श्रुतिः विमतं मिथ्या दृश्यत्वादित्यनुमानविरोधादसद्वैलक्षण्यपरिते च तर्हि ब्रह्मसत्यता श्रुतिरपि ब्रह्ममिथ्यास्फुरणादित्यनुमानविरोधादसद्वैलक्षण्यपरैव स्यादित्याह ॥ तत्सत्यत्वेति ॥ अभिधया शक्त्या ॥ तत्प्रयोगेति ॥ शुद्धपदप्रयोगेत्यर्थः ॥ वैयर्थ्यादिति ॥ अर्थबोधकत्वरूपप्रयोजनाभावादिति भावः । शुद्धबोधकत्वे च दृश्यत्वप्राप्त्याव्यभिचारइ

तत्सत्यत्वश्रुतिस्तु जगत्सत्यत्वश्रुतिवदनुमानादिविरोधेनासद्वैलक्षण्यपरेत्यापाताच्च । शुद्धं न दृश्यत इत्यत्र शुद्धशब्दस्याभिधया लक्षणया वा शुद्धाबोधकत्वे तत्प्रयोगवैयर्थ्याच्च । विशिष्टे मिथ्यात्वदृश्यत्वयोर्व्यतिरेकासंभवेन शुद्धनिष्ठव्यतिरेकज्ञानाय शुद्धसंज्ञेयत्वाच्च । विशिष्टज्ञाने विशिष्टेऽप्यस्यापि भावेन विशिष्टस्य दृश्यत्वेनैव शुद्धस्यापि दृश्यत्वसिद्धेश्च । न च विशेषणवशिपिविष्टायेत्यादौ देवतात्ववत्विषयत्वमपि विशिष्टएव । नतु विशेष्येऽपीति युक्तं ।

तिहृदयं ॥ शुद्धेति ॥ दृश्यत्वहेतोरन्वयव्यतिरेकित्वाद्धेतुसाध्यव्यतिरेकप्रहाधिकरणत्वेन शुद्धसंज्ञेयत्वादित्यर्थः । ननु व्यतिरेकप्रहोपिविशिष्टएवास्तामित्यत उक्तं ॥ विशिष्टइति ॥ ननु विशिष्टस्य ज्ञानविषयत्वे विशेष्यभूतशुद्धस्यापि तत्सिद्धमित्युक्तं । विष्णवे शिपिविष्टायेत्यादौ यथा देवतात्वं विशिष्टभूतविष्णुमात्रे न वा शिपिविष्टे किं नाम शिपिविष्टत्वविशिष्टएव एवं वृत्तिविषयत्वमपि विशिष्टएव नतु विशेष्येऽपि विशिष्टस्य विशेष्यत्वातिरिक्तत्वादित्याशङ्क्य निषेधति ॥ न चेति ॥ विषयत्वमपि ज्ञानविषयत्व

मपि ॥ देवतात्ववदेवेति ॥ तस्य शिपिषिष्टमात्रेऽभावादिति भावः । विषयत्वस्य ज्ञानविषयत्वस्य ॥ भागेति ॥ कर्तृत्वादि
रूपविशेषणभागस्यापि जगदंतःपातित्वादिति भावः ॥ ननु विशेष्ये घट इति ॥ ततश्च तस्य मिथ्यात्वं न स्यादिति भावः । विशि
ष्टएव दृश्यत्वं न तु विशेष्य इत्यंगीकारो बाधकांतरमाह ॥ विशिष्ट इति ॥ ननु विशिष्टज्ञानानंतरं व्यवधानेन विशेष्यज्ञानं जायते त
ज्ज्ञानादेव विशेष्यविषयका ज्ञानस्य निवृत्तिर्न तु विशिष्टज्ञानात् अतो विशिष्टज्ञानेपि विशेष्येऽज्ञानादिकमुपपद्यत इत्यत आह ॥ दं

देवतात्ववदेव विषयत्वस्यापि विशेषणस्य भावेन भागासिद्धेः । घटा विशिष्ट एव दृश्य
त्वं न तु विशेष्ये घट इत्यापाताच्च । विशिष्टज्ञानेपि कदाचिद्विशेष्ये अज्ञानाद्यापा
ताच्च । दंडीचैत्र इति ज्ञानेनैव चैत्रोपि ज्ञात इत्यनुभवाच्च । एतेनानुभवविरोधादिनै
वाग्नीषोमयोर्देवतात्ववद्विषयत्वमपि व्यासज्यवृत्तीति न विशेष्येतदिति निरस्तं ।

डीचैत्र इति ज्ञानेनैवेति ॥ तथाच व्यवहितविशेष्यज्ञानकल्पनमप्रामाणिकमिति भावः ॥ अग्नीषोमयोरिति ॥ यथा देवता
त्वपर्याप्त्यधिकरणत्वमग्नीषोमयोरैव नैकस्य । एवं दृग्विषयत्वपर्याप्त्यधिकरणत्वं कर्तृत्वादि विशेषणब्रह्मणोरेव नैकस्येतिकेवलंब्र
ह्मणिनव्यभिचार इति भावः । एतेनैत्युक्तं विशदयति ॥ अनुभवेति ॥ दंडीचैत्र इति ज्ञानेनैकवले विशेष्येपि ज्ञानविषयत्वानुभवेन
तद्विरोधादित्यर्थः । आदिपदेन घटत्वघटयोरैव वृत्तिविषयत्वपर्याप्त्यधिकरणत्वप्राप्त्या केवलघटे तदभावापातेन भागासिद्ध्यापत्ते

रित्यवधेयं । ननुब्रह्मणोद्दृश्यत्वेऽद्दृश्यत्वश्रुतिविरोधइत्यतआह ॥ अतएवेति ॥ ब्रह्मणोद्दृश्यत्वस्ययुक्तयोपपादितत्वादेवत्यर्थः । सर्वथाद्दृश्यत्वपरत्वेबाधकमाह ॥ अन्यथेति ॥ यदित्यनेनब्रह्मोद्दृश्यतत्राद्दृश्यत्वादिकंविधीयते । तथाचयदित्यादिपदेनैवब्रह्मणोज्ञातत्वात्तस्यपुनरद्दृश्यत्वाभिधानेस्वाक्रियाविरोधइतिभावः । तथाचोक्तं । “यतइत्यादिकैर्वद” न्नित्यादि ॥ एतेनेति ॥ चरमवृत्त्युपहितस्यात्मनएवचरमवृत्तिविषयत्वरूपद्दृश्यत्वांगीकारेऽप्येवम्यशुद्धस्यापिवृत्तिविषयत्वस्यप्राप्तत्वेनव्यभिचारादितिपूर्वोक्तरीत्यानिरस्तमित्यर्थः । किंचचरमवृत्त्युपहितस्यात्मनःचरमवृत्तिविषयत्वंवदन्प्रष्टव्यः । वेदांतजन्यचरमवृत्तौ

अतएवाद्दृश्यत्वश्रुतिस्माकल्पेनाद्दृश्यत्वपरा । अन्यथायत्तदेद्दृश्यमित्यादौयच्छब्दाद्ययोगात् । एतेनचरमवृत्त्युपहितस्यैवात्मनस्तद्विषयत्वात्तस्यचामिथ्यात्वान्नव्यभिचारइतिनिरस्तं । चरमवृत्तौःस्वविषयांतर्भावतस्याःस्वप्रकाशत्वस्याप्रमात्वस्यचापातात् । वृत्त्युपरागोत्रसत्तयोपयुज्यते

ब्रह्मविशेषणीभूताचरमवृत्तिःप्रतीयते नवेति । आद्येआह ॥ चरमवृत्तोरिति ॥ खेति ॥ स्वशब्देनचरमवृत्तिर्ग्राह्या । तद्विषयश्चरमवृत्त्युपहितंब्रह्मतदंतर्भावेब्रह्मवत्तद्विशेषणीभूतायाःस्वस्यावृत्तेरपिस्वविषयत्वइत्यर्थः ॥ स्वप्रकाशत्वस्येति ॥ स्वप्रकाशत्वंचकर्तृकर्मविरोधात्त्वयानांगीकृतमितिभावः ॥ अप्रमात्वस्यचेति ॥ चरमवृत्त्युपहितस्यब्रह्मणोमिथ्यात्वात्तद्विषयिण्याश्चरमवृत्तेरप्रमात्वंस्यादित्यर्थः । वृत्त्युपरागः ब्रह्मणोवृत्तिसंबंधः । अत्र चरमवृत्तौ । सत्तया स्वरूपसत्तयैव । तद्भाव

त्यदर्शयति ॥ नत्विति ॥ प्रतिभास्यतयास्वस्यापिचरमवृत्तेश्चरमवृत्तिविषयतयेत्यर्थः । तथात्वेचरमवृत्तेः स्वप्रकाशत्वाप्रभा-
त्वयोरापातादेवेतिभावः । द्वितीयेत्याह ॥ बहिर्भवेवेति ॥ वेदांतजन्यचरमवृत्तेर्ब्रह्ममात्रविषयकत्वेनस्वविषयकत्वानङ्गी-
कारइत्यर्थः ॥ विषयस्येति ॥ ब्रह्मणइत्यर्थः । तथाचचरमवृत्तेर्ब्रह्ममात्रविषयकत्वेनतस्मिन्वृत्तिविषयत्वस्येपिमिथ्यात्वाभा-
वाद्वाभिचारइत्यर्थः ॥ स्वरूपेणेति ॥ विशेषणाविशिष्टकेवलस्वरूपेणैववृत्तिविषयत्वमित्यर्थः ॥ विशिष्टरूपेणैवेति ॥ विशेष-
णवाच्छिन्नस्वरूपेणेत्यर्थः । तथाचहेतोरैवाभावान्नशुद्धब्रह्मणिव्यभिचारइतिभावः । ननुनघटादेरपिविशिष्टरूपेणैवदृश्यत्वं ।

ननुप्रतिभास्यतयेतिकल्पतरुविराधाच्च । बहिर्भवेचिविषयस्यसत्यत्वेनव्यभिचारानुद्धारात् । नच
स्वरूपेणदृश्यत्वहेतुः । ब्रह्मतुविशिष्टरूपेणैवदृश्यमितिवाच्यं । निर्विकल्पकाभावपक्षेघटादेरपित
त्सद्भावपक्षेनित्यातीन्द्रियस्यापिविशिष्टरूपेणैवदृश्यत्वेनासिद्धेः । नहिलिंगादिनानिर्विकल्पकधीः ।

निर्विकल्पकज्ञानविषयस्यघटादेःस्वरूपेणैवदृश्यत्वादतानासिद्धिरित्यतउक्तं ॥ निर्विकल्पकेति ॥ ननुनित्यातीन्द्रियस्यापिनि-
र्विकल्पकविषयत्वसंभवेनस्वरूपेणदृश्यत्वोपपत्तेर्नविशिष्टरूपेणैवदृश्यत्वमित्यतानासिद्धिरितिचेन्न । नित्यातीन्द्रियस्यज्ञानंनता-
वत्प्रत्यक्षेणभवितुमर्हं किंतुलिंगागमाभ्यामेवेतिवाच्यं । अस्तुतीर्हलिंगागमाभ्यामेवधर्माद्यतीन्द्रियविषयकनिर्विकल्पकज्ञानोदयः ।
तथाचनासिद्धिरित्यतआह ॥ नहीति ॥ लिंगजन्यानुमितिरूपज्ञानस्यननिष्प्रकारकनिर्विकल्पकज्ञानरूपत्वं । अनुमितेर्व्याप

कतावच्छेदकप्रकारकत्वनियमात् । तथाशब्देनापिजायमानंज्ञानंनिर्विकल्पकं । तस्यशक्यतावच्छेदकप्रकारकत्वनियमात् । किंचब्रह्मणोनस्वरूपेणवृत्तिविषयत्वं किंतुविशिष्टरूपेणैवेतिप्रयुच्यते तर्हिवेदांतानांकल्पितविशिष्टपरत्वेनातत्वावेदकत्वंस्यादित्याह ॥ वेदांतानामिति ॥ तरतिशोकमिति ॥ तदुपादानाज्ञानंचेतिद्रष्टव्यं । यतोज्ञानमज्ञानस्यतत्कार्यस्यवानिवर्तकमित्यंगीकारात् । तथाचशोकाज्ञानतरणरूपनिवृत्तिप्रतिसाधनत्वेनोकायाआत्मसंविदोभ्रमत्वयुक्तं । भ्रमस्याज्ञानानिवर्तकत्वात् । किंतुप्रमात्वमेव । प्रमात्वंचतस्याःकल्पितविशिष्टाविषयकत्वेनैववाच्यं । एवंचवेदांतानांकल्पितविशेषविनिर्मुक्तशुद्धवेदांतानांकल्पितविशिष्टपरत्वेतत्वावेदकत्वायोगाच्च । “तरतिशोकमात्मवि”

दित्यादौमोक्षसाधनशुद्धरूपप्रमोक्तेश्च । किंचशुद्धज्ञानाभावेतदाच्छादकस्यमूलाज्ञानस्यनिवृत्तिर्नस्यात् । ज्ञानस्याज्ञाननिवर्तकत्वेहिंसमानविषयत्वंतंत्रं ।

ब्रह्मज्ञानजनकत्वमेवेतितत्रव्यभिचारइत्यर्थः मोक्षसाधनेतिप्रमाविशेषणं ॥ तदाच्छादकस्येति ॥ शुद्धावरकस्येत्यर्थः । (शुद्धब्रह्मविषयकस्येत्यर्थः) । ननुशुद्धज्ञानाभावेपिघटादिज्ञानेनतदज्ञाननिवृत्तिर्दृष्टा यावतिज्ञानानितावांतितन्निवर्त्याज्ञानानीतिमतसम्भवात् । अतउक्तंमूलति । घटज्ञानेनतदधिष्ठानचैतन्यावरकाज्ञानविवृत्तावपिसर्वजगदारोपाधिष्ठानभूतशुद्धब्रह्माच्छादकंयन्मूलाज्ञाननतन्निवृत्तं । तन्निवृत्तिश्चशुद्धब्रह्मज्ञानेनैव । तस्यचज्ञानाविषयत्वेतदाच्छादकमूलाज्ञाननिवृत्तिर्नस्यादित्यर्थः । ननुशुद्धज्ञानस्यशुद्धविषयकत्वाभावेपिशुद्धाज्ञाननिवर्तकत्वंकिंनस्यादित्यतआह ॥ ज्ञानस्येति ॥ ननुज्ञानस्याज्ञाननिवर्तकत्वे

ऽज्ञानसमानविषयकत्वं तत्रं अप्रामाणिकत्वात् । न च घटादिज्ञानेन दृष्टमिति वाच्यं । घटादिज्ञानेन पितृदज्ञाननिवर्तकत्वे घटान्या विषयकत्वमेव तत्रं न समानविषयकत्वं । एवं च ब्रह्मज्ञानस्य ब्रह्माविषयकत्वेऽपि ब्रह्मान्याविषयकत्वाद्ब्रह्माज्ञाननिवर्तकत्वं युक्तमि त्याशङ्क्य निराकरोति ॥ न चेति ॥ तत्र घटाद्यज्ञाननिवर्तकत्वे । कुतो न चेत्यत आह ॥ गौरवादिति ॥ भावरूपत्वेन लघुत्वात् समानविषयकत्वमेव तत्रं न तु तदन्याविषयकत्वं तत्रं । अभावरूपत्वेन गुरुत्वादिति भावः ॥ दीपेति ॥ यद्विषयकतमः तद्विष

न च घटादिविषयज्ञानेष्वप्यन्याविषयत्वमेव तत्र तत्रं । गौरवात् । दीपेच्छादौ समान विषयत्वेनैव विरोधितमोद्देशादिनिवर्तकत्वदर्शनाच्च । घटपटाविति ज्ञानेन घटाज्ञानस्य विशिष्टज्ञानेन च विशेषणज्ञानस्य च निवृत्तिदर्शनाच्च । ब्रह्मज्ञानस्य निविषयत्वे ज्ञानत्वायोगस्य वक्ष्यमाणत्वाच्च । अथ तदज्ञाननिवर्तकत्वे तदाकारत्वमेव तत्रं ।

यकस्यैव दीपप्रकाशस्य विरोधितमो निवर्तकत्वं । तथा यद्विषयकोद्देशः तद्विषयिण्या अयं प्रयोभूयादिति छायाविरोधद्वेषनि वर्तकत्वं समानविषयकत्वेनैव दृष्टमित्यर्थः । न न्वत्रापि तदन्याविषयकत्वमेव तत्रं तस्मिन् स्वस्वरसादाह ॥ घटपटाविति ॥ घटपटाविति समूहं न ज्ञानस्य घटाज्ञाननिवर्तकत्वमस्ति तत्र तदन्याविषयकत्वं नास्ति घटान्यपटविषयकत्वात् । तथा विशिष्टज्ञाने न विशेषणज्ञाननिवर्तते । तत्र च न तदन्याविषयकत्वं विशेषणान्यविशेषविषयकत्वादिति भावः ॥ ज्ञानत्वायोगस्येति ॥ न

तावद्ब्रह्मरूपज्ञानस्यब्रह्मान्योविषयः । तस्यमिथ्यात्वेनब्रह्मज्ञानस्यभ्रमत्वापत्तेः । ब्रह्मणस्तुविषयत्वंकर्तृकर्मविरोधादयुक्तमित्येवंनिर्विषयत्वाद्ब्रह्मज्ञानस्यज्ञानत्वेवायुक्तमितिवक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः । यथोक्तं । “ निर्विषयत्वेज्ञानमेव न स्याद्दृढव ” इति । ननुतदाकारत्वमपितद्विषयकत्वाभावेकथंयुक्तमित्यतआह ॥ तच्चेति ॥ तदाकारत्वंचेत्यर्थः ॥ तद्विषयत्वाभावेपीति ॥ ज्ञानस्यतद्विषयकत्वाभावेपीत्यर्थः ॥ करणसामर्थ्यादेवेति ॥ आकांक्षादिमच्छब्दरूपकरणस्यतदाकारज्ञानजनकत्वरूपसामर्थ्यादेव नविषयसामर्थ्यादित्यर्थः । तथाहि शशशृंगादिशब्दाच्छशशृंगादिज्ञानशशशृंगाद्याकारंतावज्जायते तत्रतदाकारत्वेन

तच्चतद्विषयत्वाभावेपिकरणसामर्थ्यादेवशशशृंगादिशब्दजन्यज्ञानस्येवयुक्तं । दृश्यत्वश्रुत्यादिकमपितद्विषयमितिचेत् ।

तद्विषयकत्वंप्रयोजकं विषयत्वंहिकर्मत्वं तच्चकारकविशेषः(क्रियाजनकत्वविशेषः) । तस्यचसकलसामर्थ्यविधुरेशशशृंगेऽभावात् । तस्मादाकांक्षादिमच्छब्दरूपकरणसामर्थ्याज्जायमानं शशशृंगाविषयकमपिशशशृंगाकारमेवजायतइत्यनुभवसिद्धं । एवंब्रह्मणःसकलसामर्थ्यविधुरस्य कारकविशेषकर्मत्वापरपर्यायविषयत्वाभावेप्याकांक्षादिमेदंतावक्यरूपकरणसामर्थ्याज्जायमानंज्ञानंब्रह्माविषयकमपिब्रह्माकारमेवजायतइ(त्यंगीकारादि)तिभावः । ननुब्रह्मज्ञानस्यब्रह्मविषयकत्वाभावे दृश्यतेत्वग्रथाबुद्ध्येतिब्रह्मणोदृश्यत्वोक्तिविरोधइत्यतआह ॥ दृश्यत्वेति ॥ तद्विषयमिति ॥ तदाकारत्वविषयमित्यर्थः । तथाचदृश्यतइत्य

स्यवेदांतजन्यब्रह्मज्ञानंतदाकारंभवतीत्येवाथोक्तव्यइतिभावः । वेदांतजन्यावृत्तिरात्माकारेत्यत्रविकल्पयति ॥ सएवेति ॥ सएव आत्मैव । तदाकारएव आत्माकारएव । तदाकारइव आत्माकारसदृशइत्यर्थः ॥ वृत्त्यनाश्रितस्येति ॥ आकारोह्याकारिणमाश्रयते । नचात्माख्याकारोवृत्तिरूपमाकारिणमाश्रयते अतोनात्मावृत्तराकारइत्यर्थः ॥ साकारवादेति ॥ ज्ञानस्य विशेषः । बौद्धमतएवज्ञानंसाकारं नत्वन्मतेऽतइदंतवानिष्टमितिभावः । इदंचदूषणंपक्षत्रयेपिदृष्टव्यं ॥ जडाद्याकारेति ॥

सएवाकारोयस्येतिवा । तदाकारएवाकारोयस्येतिवा । तदाकारइवाकारोयस्येतिवा । नाद्यः । वृत्त्यनाश्रितस्यात्मनोवृत्त्याकारत्वायोगात् । नद्वितीयः । साकारवादापातात् । जडाद्याकारवृत्तावात्मीयस्यज्ञानानंदंदाद्यपरिच्छेदाकारस्याभावाच्च । सत्तथैकाकारत्वे चघटज्ञानस्याप्यात्माकारत्वापाताच्च । आत्मनोनिराकारत्वाच्च अतएवनतृतीयः ।

जडानानंदपरिच्छेदानृतरूपाकारयुक्तायावृत्तेर्ब्रह्मसंबधिज्ञानानंदपरिच्छेदसत्यरूपाकारयुक्तत्वंनसंभवतीत्यर्थः । नन्वसाधारणो ज्ञानानंदपरिच्छेदादिरात्माकारोवृत्तेराकारइतिनब्रूमः । किंतुसर्वसाधारणीसत्तैवेत्यतआह ॥ सत्तयेति ॥ सत्तायाघटात्माभयनिष्ठत्वादितिभावः । ननुसत्तादिरूपसाधारणज्ञानादिरूपासाधारणाकारव्यतिरिक्तः संस्थानविशेषएवात्माकारोवृत्तेराकारइत्युच्यतइत्यतआह ॥ आत्मनइति ॥ आत्माकारसदृशकारत्वंवृत्तेरितितृतीयोपिनसंभवतीत्यत्रोक्तमतएवेतिहेतुंविशदयति ॥

ज्ञानेति ॥ अतिप्रसक्तेरिति ॥ घटज्ञानस्याप्यात्माकारतापातादित्युक्तातिप्रसक्तेरित्यर्थः ॥ घटतद्दृत्त्योरिति ॥ यथातदा कोदकस्यकुल्यात्मनाबहिर्निस्सृतस्यकेदारान्प्रविष्टस्यकेदारवदेवचतुष्कोणत्वाद्याकारत्वंभवति तद्वदेवसावयवस्यतैजसस्यांतःकरणस्यचक्षुरादिद्वाराबहिर्निस्सृतस्यघटादिविषयंव्याप्यघटाकारत्वंभवति सेयवृत्तिरित्युच्यमानत्वेनघटतद्दृत्त्योःपृथुबुद्धौदरत्वादिसंस्थानसाम्यसंभवतीत्यर्थः । एतादृशवृत्तेरप्रामाणिकत्वात्कथंचिदित्युक्तं । तद्विषयत्वमेवहितदाकारत्वमितिभगवत्पादवाक्यंमनसिनिधायाह ॥ तस्मादिति ॥ ननुशशविषाणशब्दात्तदाकारंज्ञानमुपजायतइतिताव(त्साक्षि)दनुभवसिद्धं । ननुतत्स

ज्ञानानंदादिनासाम्यस्यासंभवात् । सत्तयासाम्यस्यचातिप्रसक्तेः । संस्थान(सारूप्य)साम्यस्यचघटतद्दृत्त्योःकथंचित्संभवेपिअपरिच्छिन्नपरिच्छिन्नयोर्ब्रह्मतद्दृत्त्योरयोगात् । तस्मात्तद्विषयत्वमेवतदाकारत्वमितिवाच्यं ।

विषयकं । सकलसामर्थ्यविधुरस्यकर्मत्वापरपर्यायविषयत्वायोगादेव । प्रकृतेपितथास्त्वितिचेत् । अत्रब्रूमः । शशविषाणशब्दादुपजायमानंज्ञानंविषयंनिर्विषयं । निर्विषयत्वेज्ञानमेवनस्याद्घटवत् । विषयत्वेकथमकर्मकस्यात् तयोरैकत्वात् । अथकथंसकलसामर्थ्यविकलस्यशशविषाणस्यकर्मत्वमितिचेत् विषयत्वमपिकथं । ननुनविषयत्वंनामवस्तुसामर्थ्यं किंनाम करणसामर्थ्याद्यदुल्लेखिज्ञानमुपजायतेतस्यविषयइत्युच्यतइतिचेत् । अथज्ञानंप्रतिकर्मत्वमपिकिमधिकंपश्यसि कर्तृकारकाद्यन्यत्वे

सतिज्ञानजनकत्वमिति चेन्न । ज्ञानजनकत्वमित्यत्र किं ज्ञानत्वाविच्छिन्नज्ञानजनकत्वविवक्षितं अपरोक्षज्ञानजनकत्वा । नाद्यः । ज्ञानप्रत्यर्थस्य व्यभिचारेण कस्मिन्नपि ज्ञाने जनकत्वासंभवात् । न द्वितीयः । यद्यप्यपरोक्षज्ञाने विषयस्य नियतपूर्ववृत्तित्वम(स्ये व)स्ति तथापि नान्यथासिद्धिः । विषयस्यैन्द्रियसन्निकर्षनिष्पादकत्वेनान्यथासिद्धत्वात् । न च वर्तमानविषयकजन्यप्रत्यक्षत्वा वच्छेदेनाव्यभिचारादन्यथासिद्धश्चक्रमणोपि हेतुत्वं । अन्यथा विषयसन्निकर्षनिष्पादकत्वेन कारणस्याप्यन्यथासिद्धत्वात्तया जनकत्वं न स्यादिति वाच्यं । वर्तमानविषयकानुमितित्वावच्छेदेनापि क्रमणो हेतुत्वापत्तेः । सामान्यरूपतया लघुभूतविद्यमानविषयकज्ञानत्वावच्छेदेनापि जनकत्वापत्तेश्च । तत्र विषयस्य व्याख्यादिलक्षणसन्निकर्षनिष्पादकत्वेनान्यथासिद्धत्वेऽत्रापि तथास्तु । न चैवमिन्द्रियस्यापि विषयसन्निकर्षजनकत्वेनान्यथासिद्धत्वात्तयाऽजनकत्वमस्त्वित्युक्तमिति वाच्यं । या क्रिया सा कारणजन्येति क्रियायाः कारणजन्यत्वनियमेन व्यापारवत एव च कारणत्वेन सन्निकर्षजनकस्यापि चक्षुरादेः ज्ञानजनकत्वं युक्तमिति न विषयस्य कारणसमानयो गक्षेभवत्ता । ननु चक्षुरादेः कारणस्य कारणत्वसिद्ध्यर्थं कर्मसन्निकर्षरूपव्यापारजननद्वारा क्रियाजनकत्वं । एवमेव घटादेः कर्मत्वसिद्ध्यर्थं कारणसन्निकर्षरूपव्यापारजननद्वारा क्रियाजनकत्वमस्तु । अन्यथा कारणत्ववत्कर्मत्वमपि न स्यादिति चेन्न । न हि कारणत्वमिव कर्मत्वमपि व्यापारवत्त्वं । अतीतादिविषयकशाब्दादिज्ञानकर्मण्यव्याप्तेरिति । यथोक्तं तत्त्वोद्योतटीकायां । “यत्र शाब्दादौ ज्ञाने विनापि विषयसत्त्वेन कारणसन्निकर्षोत्पत्तिस्तत्रासतोपि कर्मत्वे किमनुपपन्न” मिति । ननु विनापि विषयसत्त्वं सन्निकर्षोत्पत्तिरिति कथमुच्यते कथं वा शाब्दानुमितिरूपज्ञानस्थले सन्निकर्षोपेक्षेति चेन्न । न हि सन्निकर्षो विषयसत्त्वव्याप्यः सामान्यादेरतीतादिवि

षयप्रत्यासत्तिवाभ्युपगमात् । नवाशब्दादिकमसन्निकृष्टकरणं । घटशब्दादिनापटादेर्धूमेनघटादेरपिबोधप्रसंगात् । नचशक्ति
व्याख्यादिकमेवातिप्रसंगभंजकमितिवाच्यं । तस्यैवसन्निकर्षशब्दार्थत्वोपगमात् । नन्वेवंपद्मत्यादिविरोधः । तत्रप्रमा
तुप्रमेयव्यवच्छेदार्थसाधनग्रहणमित्युक्त्याप्रमेयापरपर्यायस्यविषयस्यापिजनकत्वांगीकारादितिचेन्न । तस्यपररीत्यांगीकारवाद्
त्वादित्यवसेयं ॥ अन्यथेति ॥ तद्विषयत्वमेवतदाकारत्वमित्यनंगीकारइत्यर्थः । घटादिज्ञानेआत्मज्ञानेइत्यनयोरनंतरतदज्ञा

अन्यथाघटादिज्ञानेतद्विषयत्वंतत्र । आत्मज्ञानेतुतदाकारत्वमित्यनुगमादितिमुस्यआत्म
निव्यभिचारः । अनिर्वचनीयत्वादिकंमिथ्यात्वमितिपक्षेतुतुच्छेव्यभिचारश्च । असद्वैलक्ष
ण्यज्ञानार्थतस्यापिज्ञेयत्वात् । अथप्राचांरीत्यामास्तुदृग्विषयत्वंदृश्यत्वं । किंत्वाधुनिकरी
त्याफलव्याप्यत्वमितिद्वितीयोस्त्वितिचेत् । फलंहिमद्रीत्याव्यवहारोवा भदरीत्याज्ञातता
वा त्वद्रीत्यावृत्तिप्रतिफलितंचैतन्यंवा तदभिव्यक्तंविषयाधिष्ठानंचैतन्यंवा । नाद्यः ।

ननिर्वर्तकत्वइतिशेषः । ननुसद्विविक्तरूपमिथ्यात्वाख्यसाध्यस्यापितुच्छेसत्त्वात्तनतत्रव्यभिचारइत्यतउक्तं ॥ अनिर्वचनी
यत्वादिकमित्यादि ॥ आदिपदेनज्ञाननिवर्त्यत्वादि । ननुतत्रदृश्यत्वाख्यहेतोरेवाभावान्नव्यभिचारइत्यतआह ॥ असद्वैल
क्षण्येति ॥ अभावज्ञानायप्रतियोगिनोज्ञातव्यत्वादितिभावः ॥ भदरीत्येति ॥ व्यवहारेभट्टनयइत्यंगीकारादितिभावः ।

व्यवहारः किं हानादिरूपो विवक्षितः अभिलपना (लापा) दिरूपो वा । नाद्य इत्याह ॥ हानादेरिति ॥ आदिपदेनोपादानोपेक्षग्राह्ये । तथा च गगनादेव्याप्तित्वेन हानोपादानयोरभावाद्भागासिद्धिः । तत्रोपेक्षाबुद्धिविषयत्वसद्भावेऽपि कदलीफलादावुपादेयेऽसिद्धिः । तत्राप्युपादानबुद्धिविषयत्वसत्त्वेऽपि अहिंकटकादौ हेतुतदभावादसिद्धिः । तत्र हानविषयत्वसत्त्वेऽपि तस्योपेक्षणीयतृणादावभावादसिद्धिरित्येवं प्रत्येकं हानादिविषयत्वस्य हेतुत्वे भागासिद्धिरित्यर्थः । ननु हानाद्यन्यतमविषयत्वस्य विवक्षितत्वात् न्नलक्षणस्य परस्परस्य राव्याप्तिः नाप्यनुमाने भागासिद्धिरिति चेन्न । त (स्या) ध्याप्यानंदरूपतया सर्वोपादेये ब्रह्मण्यव्यभिचारापरिहारादिति द्रष्टव्यमिति

हानादेर्गगनादावभावात् । अभिलापस्य चात्मन्यपि भावात् । न द्वितीयः । ज्ञाततायाममघटादौ परस्याप्यतीतादावभावात् । न तृतीयचतुर्थौ । अतीतादावसिद्धेः । तदपि स्वसत्ताकाले फलव्याप्यमिति चेन्न । नित्यातीन्द्रियेऽसिद्धेः ।

संप्रदायः ॥ आत्मन्यपीति ॥ अयमात्मेत्याद्यभिलपनरूपव्यवहाराख्य फलव्याप्यत्वस्यात्मन्यपि भावाच्च भिचार इति भावः ॥ अतीतादाविति ॥ असति धर्मिणि धर्मजननायोगादिति भावः । तथाचोभयरीत्या भागासिद्धिरिति भावः ॥ अतीतादाविति ॥ तत्रातीतेऽनागते च सन्निर्घर्षसंभवात्तत्रांतःकरणवृत्तेश्चक्षुरादिद्वारा बहिर्निस्सरणाभावेन तत्प्रतिफलितचेतन्यतदभिव्यक्ताधिष्ठानचेतन्यरूपफलाभावेन तद्व्याप्यत्वाभावादिति भावः । तदपि अतीतादिकमपि ॥ नित्यातीन्द्रिय इति ॥ धर्मादीनां

नित्यातीन्द्रियत्वेन चक्षुराद्यसन्निकृष्टतयाद्वाराभावेनांतःकरणवृत्तेर्नबहिर्निस्सरणं किंनामांतरेवतदाकारवृत्तिर्भवतीतितन्मतं । एवंचांतःकरणवृत्तेश्चक्षुरादिद्वाराबहिर्निस्सरणाभावेनतत्प्रतिफलितचैतन्यतदभिव्यक्त्याधिष्ठानचैतन्यरूपफलथोरसंभवेनतद्व्याप्यत्वाभावाद्भागासिद्धिरित्यर्थः ॥ योगिनंप्रतीति ॥ धर्मादेर्योगिप्रत्यक्षत्वाद्योग्यतःकरणवृत्तेर्बहिर्निस्सरणसंभवेनतत्प्रतिफलितचैतन्यादिरूपफलव्याप्यत्वंसंभवतीतिनासिद्धिरितिभावः ॥ चोदनेकैति ॥ यथोक्तैजमिनिना“ चोदनागम्योर्धोधर्म” इतिचोदनाविधिवाक्यं । तथाचशास्त्रैकसमधिगम्यत्वेनयोगिप्रत्यक्षविषयत्वमपि धर्मादीनानास्तीत्युक्तत्वेनत्वयाधर्मादीनांयोगि

तदपियोगिनंप्रतिफलव्याप्यमितिचेन्न । चित्सुत्वेनचयोगिप्रत्यक्षगम्यतयाऽपरोक्षत्वधर्मादीनां चोदनेकप्रमाण(गम्य)योग्यत्वादित्युक्तत्वेनतद्विरोधात् । तुच्छमपितुच्छत्वेनयोगिनंप्रत्यक्षपरोक्षमिति सुवचत्वाच्चापक्षैकदेशेसाक्षिवेद्याविद्यांतःकरणतद्धर्मसुत्वादौ दृष्टान्तिशुक्तिरूप्येचफलव्याप्यत्वाभावाच्च ।

नंप्रतिफलव्याप्यत्वांगीकारेतद्विरोधादित्यर्थः । नित्यातीन्द्रियस्यापियोगिप्रत्यक्षविषयत्वेनापरोक्षत्वेऽतिप्रसंगमाह ॥ तुच्छमपीति ॥ तथाचासच्चेदपरोक्षतयानप्रतीयेतेत्यापादनानुपपत्तिरितिभावः ॥ पक्षैकदेशइति ॥ चक्षुरादिद्वाराबहिर्निस्सृतान्तःकरणवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यादिरूपफलव्याप्यत्वंबाह्यपदार्थएवांगीकृतं नसाक्षिवेद्याविद्याद्यांतरपदार्थ अतोभागासिद्धिः । तथाशुक्तिरूप्यादेःप्राप्तिभासिकत्वेनसाक्षिवेद्यांतरपदार्थत्वांगीकारान्नोक्तवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यादिरूपफलव्याप्यत्वंत्वयांगीकृत

मिति दृष्टं ते साधनवैकल्यं चेत्यर्थः ॥ सामान्यस्यापीति ॥ दृश्यत्वरूपसामान्यस्यापि साधारणस्यापीत्यर्थः । ननु ब्रह्मणि वृत्तिव्याप्यत्वसत्त्वेऽपि न साधारणं दृश्यत्वमस्तीत्यत उक्तं ॥ वृत्तिव्याप्यत्वरूपविशेषस्येति ॥ ऋग्वेदिनिब्रह्मणत्ववद्विशेषसद्भावे सामान्यस्यापि सत्त्वाद्ब्रह्मणि व्यभिचार इति भावः । कदाचिदिति विशेषणं भागासिद्धिवारणायेत्याशयेनोपपादयति ॥ अतीतादेरपीत्यादिना ॥ कदाचि त्वसत्ताकाले ॥ स्वाकारेति ॥ स्वविषयकेत्यर्थः ॥ आविद्यादेरिति ॥ आंतरपदार्थस्येत्यर्थः ॥

नापि साधारणमिति तृतीयः (पक्षः) । ब्रह्मणि वृत्तिव्याप्यत्वरूपविशेषस्य सत्त्वेन (दृश्यत्वरूप) सामान्यस्यापि सत्त्वात् । नन्वस्तु तर्हि चतुर्थः । अतीतादेरपि कदाचित्त्वाकारवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वात् । आविद्यादेरपि साक्षिविषयत्वात् । नित्यातीन्द्रियस्यापि ज्ञातत्वेन ज्ञातत्वेन वा साक्षिविषयत्वात् । दृग्रूपस्य पातमनस्तु तद्विषयत्वादिति चेन्न ।

साक्षीति ॥ साक्षिरूपचिदित्यर्थः । नित्यातीन्द्रिये भागासिद्धिवारणाय कथंचिदित्युक्तमित्याशयेनोपपादयति ॥ ज्ञातत्वेन त्यादिना ॥ धर्मादिकं जानामीति ज्ञानावच्छेदकत्वेन वा न जानामीत्यज्ञानावच्छेदकत्वेन वा कथंचित्साक्षिरूपचिद्विषयत्वादित्यर्थः । अस्य हेतुर्न ब्रह्मणि व्यभिचार इत्याह ॥ दृग्रूपस्येति ॥ चिद्रूपस्येत्यर्थः ॥ तद्विषयत्वादिति ॥ ज्ञानरूपत्वेन धात्वर्थक्रियारूपस्य ब्रह्मणः कर्मत्वात् संभवेन चिद्विषयत्वादित्यर्थः । नित्यातीन्द्रियाणां यथा ज्ञानाद्यवच्छेदकतया कथंचित्साक्षिरूपचिद्वि

षयत्वमस्ति (एवं) तथा ब्रह्मणोऽपि ज्ञानाद्यवच्छेदकतया कथञ्चिद्विषयत्वमस्तीत्याह ॥ नित्यातीन्द्रियमिति ॥ प्रकारांतराणापि
 चितो ब्रह्मणाश्चिद्विषयत्वमुपादयति ॥ तद्व्यवहारेति ॥ चित्चिद्विषयिणी । तद्विषयकव्यवहारजनकत्वात् । यद्यद्विषयक
 व्यवहारजनकं तत्तद्विषयं यथा घटव्यवहारजनकं घटज्ञानं घटविषयकमित्यनुमानं द्रष्टव्यं । ननु ज्ञानस्य तद्विषयकव्यवहारजनक
 त्वेतद्विषयकत्वरूपसाध्यं न प्रयोजकं किंतु तदन्याविषयकत्वमेवेत्यत उक्तं ॥ तद्व्यवहारेति ॥ तदन्याविषयकत्वस्य घटव्यवहार
 जनके घटपटाविति समूहलंबनज्ञानेन व्यभिचारेण गौरवेण च तद्विषयकव्यवहारजनकत्वेऽप्रयोजकत्वादिति भावः । ननु चितो ज्ञान
 नित्यातीन्द्रियपूर्वनज्ञानं इदानीं शब्देन ज्ञातमिति वत्शुद्धं ब्रह्म पूर्वनज्ञातमिदानीं वेदान्तेन ज्ञात
 मित्यनुभवेन ब्रह्मण्यव्यभिचारात् । तद्व्यवहारजननेन तद्विषयत्वस्य तत्र त्वेन स्वव्यवहारहेतो
 र्श्चितोऽप्यभिधानस्याभिधेयत्ववच्चिद्विषयत्वाच्च । कल्पितभेदेन विवप्रतिविंबयोर्लिंगलिङ्गिभा
 ववज्जीवब्रह्मणोर्ज्ञातृज्ञेयभाववच्चात्मनोऽपि स्वाकारवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वसंभवाच्च ।
 रूपत्वेन क्रियात्वात्कथं तस्याः स्वविषयकत्वेन कर्मत्वं क्रियायाः कर्मत्वादर्शनादित्यत उक्तं ॥ अभिधानस्येति ॥ अभिधाया इत्य
 र्थः । अभिधेयत्वस्य केवलान्वयित्वादभिधारूपक्रियाया अपि अभिधाविषयत्वेन कर्मत्वमस्ति तद्वदित्यर्थः । नन्वपि चित्चिद्वि
 षयत्वं नोपपन्नं भेदाभावादित्याशङ्क्य कल्पितभेदसद्भावाद्युक्तमित्येतदृष्टांताभ्यामुपादयति ॥ कल्पितभेदेनेति ॥ विवेति ॥
 त्वन्मतो विवप्रतिविंबयोर्भेदेऽपि कल्पितभेदमादाय यथा प्रतिविंबस्य विंबानुमापकत्वं यथा वा जीवब्रह्मणोरभेदेऽपि कल्पितभेदमादा

यज्ञातृज्ञेयभावः तथाचित्तएकत्वपिकल्पितभेदमादायस्वविषयकांतःकरणवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वसंभवादित्यर्थः ॥ अन्य
थेति ॥ आत्मनःस्वाकारवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वाभावे । तथा स्वाकारवृत्तिप्रतिफलितचित्ता । यथाघटादेःस्वाकारांतःकर
णवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वेनघटाज्ञाननिवृत्तिर्दृष्टा एवमात्मनोऽपि तदज्ञाननिवृत्त्यर्थस्वाकारवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वेवाच्ये
व्यभिचारएवेतिभावः । ननुतदाकारवृत्त्यैवतदज्ञाननिवृत्तिरित्याशङ्क्यां तदाचचिद्विषयत्वाभावाद्भव्यभिचारइत्यतआह ॥
तदाकारेति ॥ तद्व्यनयैवरीत्याघटाद्याकारवृत्त्यैवघटाज्ञाननिवृत्त्युपपत्तौघटादेरपिचिद्विषयत्वाभावापत्त्याऽसिद्धिः स्यादितिभा
वः । ननुघटाकारवृत्तौचित्प्रतिफलनंविनानाऽज्ञाननिवृत्तिः घटाद्याकारवृत्तिमात्रस्याज्ञानानिवर्तकत्वात् । यथाहुः “तृणादे

अन्यथातयातदज्ञाननिवृत्त्ययोगात् । तदाकारवृत्त्यैवचतस्त्रिवृत्तौघटादावपितथात्वापातेनासिद्धेः ।

भौसिकाथेषामसूर्यदीप्तिस्तृणंदहेत् । सूर्यकांतमुपारुह्यतद्व्यायचित्तियोजये”दिति । अतोंतःकरणवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वं
घटादेर्वक्तव्यमितिचेत्तद्व्यात्मन्यपिवृत्तिमात्रस्याज्ञानानिवर्तकत्वादात्मनोऽप्यात्माकारवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वाच्यमितिसमं ।
नन्वात्मनोतःकरणवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वाभावेऽप्यात्मनःस्फुरणरूपत्वात्स्फुरणरूपात्माकारवृत्त्यातदज्ञाननिवृत्तियुक्तेतिचेत्त
र्हिघटस्यापिस्फुरणरूपत्वात्स्फुरणरूपघटाकारवृत्त्यैवाज्ञाननिवृत्त्युपपत्तेरस्यायंतःकरणवृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वंनस्यादितिस
मं । ननुघटस्यस्फुरणरूपत्वेघटाज्ञानमेव नस्यादितिचेत् तर्हिब्रह्मणोपिस्फुरणरूपत्वेतदज्ञानमपिनस्यादितिसमं । नन्वज्ञानावि

रोधिस्फुरणरूपं ब्रह्मेति चेत्तत्राह । अज्ञानेतीति संप्रदायः । किंच घटादौ स्वाकारो द्रियजन्यवृत्तिविषयत्वमात्रविहाय तत्प्रतिबिंबित-
चैतन्यरूपज्ञानविषयत्वं कस्मात्कल्प्यते किंच घटादिव्यवहारार्थं उतानुभवबलात् अथ श्रुतिबलात् यद्वा घटादौ विषये स्वतोपरोक्षा-
भावादपरोक्षचित्संबन्धेनैवापरोक्ष्य(त्व)स्य वक्तव्यत्वात् घटादिविषयस्यापरोक्ष्य(त्व)सिद्ध्यर्थं । नाद्य इत्याह ॥ अस्फुरणरूप-
ष्वित्यादिना ॥ इन्द्रियजन्यांतःकरणवृत्तावेव चित्प्रतिफलनं न त्वनुमित्यादिरूपांतःकरणवृत्ताविति हि परसिद्धांतः । एवं च यथा
नुमित्यादिविषयेष्वतीन्द्रियेषु धर्मादिषु वृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वाभावेऽप्यवहारः तथैन्द्रियकेष्वपि घटादिषु वृत्तिप्रतिफलितचि-

अज्ञानाविरोधिस्फुरणरूपत्वस्य चात्मनीव घटादावपि सुवचत्वात् । अस्फुर-
णरूपेष्वतीन्द्रियेष्वेवैन्द्रियकेष्वपि वृत्तिविषयत्वमात्रेण व्यवहारोऽदिसंभवे तत्प्र-
तिफलितचैतन्यविषयत्वस्य तदभिव्यक्तचैतन्यविषयत्वस्य वा कल्पनायोगाच्च ।

द्विषयत्वाभावेऽपि स्वाकारो द्रियजन्यवृत्तिविषयत्वमात्राद्व्यवहारोऽस्तु । एवं च व्यवहारान्यथानुपपत्त्या न वृत्तिप्रतिफलितचिद्विषय-
त्वं कल्प्यमित्यर्थः । नन्वतीन्द्रियार्थानां स्फुरणरूपत्वाद् वृत्तिप्रतिफलितचिद्विषयत्वाभावेऽप्यवहारो भविष्यतीति न दृष्टांत इत्यत उ-
क्तं ॥ अस्फुरणरूपेष्विति ॥ न द्वितीय इत्याह ॥ घटादाविति ॥ चैतन्यस्याज्ञानस्फोरकत्वेनाज्ञानाविरोधितयाऽज्ञानानि-
वर्तकत्वाद् द्वौ तेरेवाज्ञाननिवर्तकत्वमंगीकृत्य तथाऽज्ञाने निवृत्ते तदभिव्यक्तचैतन्यरूपज्ञानेनैव घटः प्रकाशत इत्युच्यते तर्हि वयमपि व-
दामो लोके यथा प्रभयांधकारो निवर्तते तथैव प्रभया घटः प्रकाशत इत्यनुभवसिद्धं तदपि न स्यात् । तत्रापि प्रभयांधकारे निवृत्ते तदभि-

व्यक्तं पुनः किञ्चित्प्रभांतरं कल्पयित्वा तेनैव घटादिकंप्रकाशत इत्यपि कल्पनीयं स्यादिति । अस्त्विति चेत्तत्राह ॥ घटादाविति ॥ अन्यथेति ॥ अज्ञाननिवृत्तिरूपकार्यस्यान्यथोपपन्नत्वेऽपि अज्ञाननिवृत्तिरूपकार्यजनकं घटाद्याकारापरोक्षतः करणवृत्त्यतिरिक्तं तत्प्रतिफलितं चैतन्यरूपं तदभिव्यक्तं चैतन्यरूपं वा ज्ञानमनभूतं कल्प्यत इत्यर्थः । ज्ञानप्रतिफलितं तद्व्यंग्यं वा ज्ञानांतरं कल्प्येत इति यावत् । इच्छाद्यंतःकरणवृत्तौ त्वेव पाठः । अतः करणस्येच्छादिरूपेण परिणतत्वादिच्छारूपाया अंतःकरणवृत्तिस्तत्प्रतिफलितं तद्व्यंग्यं वा ज्ञानांतरं कल्प्येत इति चेत्तत्राह ॥ घटादाविति ॥

घटादावंधकारानि वर्तकप्रभाया इवाज्ञानानां विरोधिज्ञानस्याननुभवाच्च । अन्यथा इच्छा (धाकारां) ब्यंतःकरणवृत्तिप्रतिफलितं तद्व्यंग्यं वा इच्छादिकंपरोक्षवृत्तिप्रतिफलितं तद्व्यंग्यं वा परोक्षज्ञानंतमो निवर्तकप्रभाप्रतिफलितं तद्व्यंग्यं वा प्रभांतरं च कल्प्यं स्यात् । “तमेव भांतं” मि (त्यादि) ति श्रुत्यर्थं स्तुप्रतिकर्मव्यवस्थाभंगे वक्ष्यते । चैतन्याविषयस्याप्यापरोक्ष्यं चैतन्याभिव्यंजकत्वाथमावश्य

ग्यं वा किञ्चिदिच्छादिकमपि कल्पनीयं स्यादित्याद्यतिप्रसंग इत्यर्थः । प्रभाप्रतिफलितं प्रभायां प्रतिफलितं । तमेव भांतं मिति श्रुतं तं भांतं प्रकाशमानं वृत्तिप्रतिफलितं चैतन्यरूपात्मानं अनुघटादिकंप्रकाशत इति श्रुतिबलाद्भूतिप्रतिफलितं चिद्विषयत्वघटादीनामंगीकार्यमिति तृतीयं निराचष्टे ॥ तमेवेति ॥ विषयस्यापरोक्ष्यान्यथानुपपत्त्या चैतन्यरूपज्ञानमंगीकार्यमिति चतुर्थं निराचष्टे ॥ चैत

न्येति ॥ विषयस्यापरोक्ष्यान्यथानुपपत्त्याचैतन्यविषयत्वं नाङ्गीकार्यं चैतन्यविषयत्वाभावेऽपि विषये आपरोक्ष्यं तु वृत्तिगतोयः साक्षात्कारत्वरूपो विशेषस्तेनैवोपपन्नं । अयं च विशेषस्तवाप्यावश्यकइत्युक्तं चैतन्येति । वृत्त्याचैतन्यव्युत्पत्त्यङ्गीकारेण चैतन्याभिव्यञ्जकत्वार्थवृत्तिगतविशेषस्यावश्यकत्वादित्यर्थः । अन्यथा परोक्षवृत्त्यापि चैतन्याभिव्यञ्जनापत्तेरिति भावः । नन्वपरोक्षवृत्तिनिष्ठं (परोक्षवृत्त्यनिष्ठं) साक्षात्कारत्वं घटादिवृत्तौ कुत इत्यत उक्तं ॥ इन्द्रियजन्यत्वेति ॥ अतः करणवृत्तेश्चक्षुरादिद्वारा बहिर्निस्सृतत्वादिति भावः । अपरोक्षवृत्तिगता परोक्षत्वविशेषेण विषये आपरोक्ष्यं युक्तं । परोक्षवृत्तिगतेन ज्ञानत्वरूपविशेषेण विषयस्य ज्ञात

केनैन्द्रियजन्यत्वप्रयुक्तेन वृत्तिगतेन साक्षात्कारत्वरूपविशेषेणैवोपपन्नं । इ

च्छादिवृत्त्यनिष्ठेन परोक्षवृत्तिगतेन ज्ञानत्वरूपविशेषेण विषयस्य ज्ञातत्ववत्स्य

त्वाद्यनिष्ठेनानुभवादिगतेन विशेषेण तद्विषयस्यानुभूतत्वानुमितत्वादिवच्च ।

त्वमदित्याह ॥ परोक्षवृत्तीति ॥ विषये ज्ञातत्वं परोक्षवृत्तिगतज्ञानत्वविशेषाधीनमित्युक्ते इच्छादिवृत्तावपि ज्ञानत्वरूपविशेषप्रसक्तौ सत्यां वृत्तावपि संकोचः कार्य इत्यत उक्तं ॥ इच्छादीति ॥ इच्छादिरूपायांतःकरणवृत्तिः तदनिष्ठेनेत्यर्थः । ज्ञातत्वेऽपि पुनरवांतरभेदोऽस्त्येवेत्याह ॥ अनुभवादीति ॥ अनुभवगतो विशेषो न ज्ञानमात्रनिष्ठ इति ज्ञानेऽपि संकोचः कार्य इत्याशयेन स्मृत्याद्यनिष्ठेनेत्युक्तं । अनुभूतत्वेऽपि पुनरवांतरभेदोऽस्तीत्युक्तं अनुमितत्वेति । साक्षात्कारप्रमाऽवृत्तेनानुमितिगतविशेषेण तद्विषयस्यानु

मितत्ववदित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ अंतःकरणवृत्तावपरोक्षत्वमनंगीकृत्यतस्याः परोक्षत्वमेवांगीकृत्यतत्र्यतिफलितचैतन्यएवापरोक्षत्वं न वृत्तावित्यंगीकारोपरोक्षत्वापरोक्षत्वयोर्ज्ञानत्वव्याप्यत्वं न स्यात् । चैतन्यनिष्ठापरोक्षत्वस्य चैतन्यनिष्ठज्ञानत्वव्याप्यत्वेऽपि वृत्तिनिष्ठापरोक्षत्वस्य ज्ञानत्वव्याप्यत्वाभावात् । वृत्तौ परोक्षत्वसद्भावेऽपि तत्र ज्ञानत्वाभावात् । भावव्युत्पत्त्या ज्ञातिरूपज्ञानत्वंचैतन्यस्यैव वृत्तेस्तज्ज्ञातिरूपचैतन्यव्यंजकतया ज्ञानकरणत्वमेव न ज्ञानत्वमित्यंगीकारात् । तथा वृत्तिगत परोक्षत्वस्य वृत्तिव्याप्यत्वमेव स्यात् । तथा च करणभावव्युत्पत्तिभ्यां वृत्तिचैतन्ययोरुभयोरपि ज्ञानत्वात्तन्मध्ये यद्भावव्युत्पत्त्या ज्ञातिरूपमेकज्ञानतश्चिष्टं

अन्यथा परोक्षत्वापरोक्षत्वेऽप्येकज्ञानत्वव्याप्ये न स्यातां । (नपंचमः ।) आत्मनोऽपि स्वप्रकाशत्वाद्धितीयत्वादिविशिष्टव्यवहारे तदपेक्षानियमात् । नन्वात्मनि विशिष्टव्यवहारे विशेषणोपनायकमानोपेक्षानियमोऽपि स्वरूपमात्रव्यवहारे तदपेक्षेति चेन्न । घटादावपि तथेत्यसिद्धेः ।

ज्ञानत्वं तद्व्याप्यत्वं सर्वजनसिद्धं न स्यात् । अतः सर्वजनसिद्धैकज्ञानत्वव्याप्यत्वनिर्वाहाय वृत्तावपि ज्ञानत्वंगीकार्येऽद्रियत्वेनैन्द्रियजन्यतया चापरोक्षत्वे चांगीकार्येऽपरोक्षज्ञानरूपवृत्तिविषयत्वमात्रेण विषयेऽपरोक्ष्योपपत्तौ तदर्थवृत्तिप्रातिबिंबितचैतन्यस्य तदभिव्यक्तचैतन्यस्वाकल्पनाऽयोगादिति चिद्विषयत्वरूपहेतोः स्वरूपासिद्धिरिति भावः ॥ तदपेक्षेति ॥ स्वातिरेकिसंविदपेक्षेति भावः । अतिव्याप्तिपरिहारमाशङ्कते ॥ नन्वेति ॥ घटत्वादिविशिष्टघटव्यवहारएव स्वातिरेक्यद्विशेषोपनाय

कमानंतदपेक्षा ननुघटस्वरूपमात्रव्यवहारइत्यपिबहुंशक्यत्वादसिद्धिरितिभावः । असिद्धिपरिहारंशङ्कते ॥ नन्विति ॥ निर्विकल्पकाभावाभिप्रायेणदं । तथाचविशिष्टव्यवहारस्यैवसत्त्वातिरिक्तसंविदपेक्षानियतिसत्तास्तीतिनासिद्धिरित्यर्थः । नन्वात्मन्यपिघटादविवस्वरूपमात्रव्यवहाराभावेनविशिष्टव्यवहारस्यैवसत्त्वात्तत्रचविशेषणोपनायकप्रमाणपेक्षानियतिसद्भावेन हेतोरात्मनिव्यभिचारइत्यतआह ॥ आत्मनित्विति ॥ परामर्शेनपरामर्शबलेन तस्यसौषुप्तिकव्यवहारस्य विशिष्टत्वेनकाला

ननुघटादौस्वरूपमात्रव्यवहारएवनास्तिआत्मनितुसुषुप्तावस्तीतिचेन्न । एतावंतंकालंमुखमहमखाप्समितिपरामर्शेनतस्यविशिष्टत्वेनैवसिद्धेः । नन्वात्मनिविशिष्टव्यवहारेतदपेक्षायामपिनविशेष्यांशेतदपेक्षा । स्वप्रकाशत्वात् । घटादौतदंशेपीतिचेन्न । नियतिपदवैयर्थ्यात् ।

दिविशिष्टत्वेन तथाचस्वरूपमात्रव्यवहारस्यैवाभावादात्मनिव्यभिचारएवेतिभावः । ननुस्वव्यवहारेस्वांशावच्छेदेनापिस्वातिरिक्तसंविदपेक्षानियतिरितिहेतुर्विवक्षितः । सुषुप्तिकालीनेआत्मगोचरकालादिविशिष्टव्यवहारेतुकालादिविशेषणांशएवतदपेक्षानत्वात्मांशेपि । तस्यस्वप्रकाशत्वादतोनात्मनिव्यभिचारइत्याशङ्कते ॥ नन्वात्मनीति ॥ असिद्धिपरिहरति ॥ घटादाविति ॥ घटादेस्वप्रकाशत्वात्स्वांशावच्छेदेनापिस्वातिरिक्तसंविदपेक्षानियतिरस्तीतिनासिद्धिरितिभावः ॥ नियतिपदेति ॥

अद्वितीयत्वादिविशिष्टब्रह्मव्यवहारस्वातिरिक्तसंविदपेक्षासद्भावेनब्रह्मणिदृश्यत्वप्राप्तौतद्व्यावृत्त्यर्थंनिनियतिपदं दत्तं । तथाच स्वरूपमानत्रव्यवहारैरेतदपेक्षायाअभावेननस्वातिरिक्तसंविदपेक्षानियतिरित्येवंब्रह्मणिदृश्यत्वाभावोक्तव्यः । तथाचनियतिपदनिवारणीयब्रह्मण्यतिव्याप्तिरूपातिप्रसंगनिवारणस्यस्वांशावच्छेदेनापिस्वातिरिक्तसंविदपेक्षावत्त्वंदृश्यत्वमित्यस्यविवक्षयेवोपपत्तौ नियतिपदंव्यर्थमित्यर्थः । ननुतर्हिस्वांशावच्छेदेनापिस्वातिरिक्तसंविदपेक्षावत्त्वमेवदृश्यत्वमित्येवहुतुविवक्षितइतिनियतिपदं त्यज्यतइतिचेन्न शुद्धएवव्यभिचारोदित्याह ॥ आसंसारमिति ॥ अज्ञानावृत्तेःशुद्धब्रह्मेतिव्यवहारस्यापलापयोगेनशुद्धस्व

आसंसारमज्ञानावृत्तस्यशुद्धस्यस्वव्यवहारैरनधिगता
र्थबोधकवेदांतजन्याज्ञाननिवर्तकवृत्त्यपेक्षानियमाच्च ।

रूपव्यवहारोऽशुद्धरूपस्वांशावच्छेदेनापिस्वातिरिक्तवेदांतजन्याज्ञाननिवर्तकवृत्तिरूपसंविदपेक्षास्येवेतिव्यभिचारः नचस्वांशस्य शुद्धस्यस्वप्रकाशत्वेनस्वास्वसंविदैवव्यवहारोपपत्तौतत्राज्ञानाभावात्तस्वांशावच्छेदेनाज्ञाननिवर्तकस्वातिरिक्तवेदांतजन्यवृत्तिरूपसंविदपेक्षानियमइतिवाच्यं । शुद्धस्यस्वप्रकाशत्वेनस्वतःस्फुरणगीकारेत्स्याज्ञानावृत्तत्वंनस्यात् । तदिदमाह ॥ अज्ञानावृत्तस्येति ॥ नन्यात्माज्ञानावरणकालेस्वातिरिक्तसंविदैवव्यवहियतां तदनावरणकालेस्वातिरिक्तसंविद्विनैवव्यवहियतमित्यत उक्तं ॥ आसंसारमिति ॥ आसंसारमज्ञानावृत्तत्वेनतदनावरणकालएवनास्तीत्यर्थः । नन्वासंसारमज्ञानावृत्तोऽप्यात्माकदाचि

तत्त्वयमेवावरणमज्ञानं निवर्तयिष्यति अनंतरमुक्तसंविदं विनैव व्यवह्रियतामित्यतः शुद्धस्यैकैवल्यस्याज्ञानस्फोरकत्वे
नाज्ञानानिर्वर्तकत्वाच्चिदपि स्वाज्ञाननिर्वर्तकत्वं किं नाम वेदांतजन्यचरमवृत्तेरेव अन्यथा वेदांतजन्यचरमवृत्तेरेव अन्यथापत्तेः ।
तस्या अज्ञाननिर्वर्तकत्वेनैव सार्थक्यादित्याशयेनोक्तं । वेदांतजन्याज्ञाननिर्वर्तकवृत्तीति । किंच यद्यात्मव्यवहारः स्वतः स्फुरणादे
व भवति न तत्र स्वांशवच्छेदेन स्वातिरेकिसंविदपेक्षल्युच्यते तर्हि वेदांतानां प्रकाशमानार्थप्रकाशकत्वेनानधिगतार्थावगति साधन
(त्वा) ताऽभावेन प्रमाणलक्षणाभावाद् प्रामाण्यं स्यादित्याशयेनोक्तं ॥ अनधिगतार्थबोधेति ॥ तथा चाज्ञानावृत्ते शुद्धस्वरूपे
स्वांशवच्छेदेनापि स्वातिरेकिवेदांतजन्यवृत्तिरूपसंविदपेक्षा सद्भावेन मिथ्यात्वाभावात् नियतिपदत्यागेऽपि व्यभिचार इति भावः । न

वृत्त्यन्यसंविदपेक्षायाश्चतवनित्यातीन्द्रियममघटादावप्यभावादियुक्तत्वाच्च ।

नुस्वांशावच्छेदेन स्वातिरेकि वृत्त्यन्यच्चैतन्यरूपसंविदपेक्षावत्त्वमितिसंविदिवृत्त्यन्यत्वं विशेष्यते । शुद्धे स्वांशावच्छेदेन व्यवहारस्वातिरेकि वृत्त्यपेक्षाया एव सत्त्वेनोक्तहेतोर्न व्यभिचारः । घटादौ तु वृत्त्यन्यच्चैतन्यरूपसंविदपेक्षाया एव सत्त्वेन नासिद्धिरित्याशंक्य निराकरोति ॥ वृत्त्यन्येति ॥ अभावादिति ॥ वृत्त्यन्यायासंविद्वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यतदभिव्यक्तचैतन्यवातदुभयंचाप्रामाणिकमित्युक्तमित्यर्थः । नन्वात्मव्यवहारेन वेदांतजन्यसंविदंतरापेक्षा किंवात्माज्ञाननिवृत्तिमात्रे । आत्मव्यवहारस्तु स्वतः स्फुरणादेव अतो नात्मनि व्यभिचारः । घटादौ त्वस्फुरणरूपतया स्वव्यवहारस्यातिरेकसंविदपेक्षासीति नासिद्धिरित्याशंक्य

निराकरोति ॥ नचेति ॥ नहीत्यर्थः । तथाचासिद्धिरेवेतिभावः । ननूकमस्फुरणरूपतयाघटादौस्वव्यवहारेस्वातिरेकिसंविदपेक्षेति । सत्यमुक्तं दुरुक्तं तत् । तथात्वेघटादिवद्ब्रह्माणोप्यस्फुरणरूपत्वमेवास्तुस्फुरणरूपत्वेतदज्ञानयोगात् । अज्ञानाविरोधिस्फुरणरूपत्वस्य चात्मनीयघटादावपि सुवत्त्वादित्युक्तत्वादिति भावः ॥ एतेनेति ॥ उक्तप्रबंधेन ब्रह्मणो ज्ञानविषयत्वस्योपपादनेनेत्यर्थः ॥ स्वावच्छिन्नेति ॥ स्वशब्दः समभिव्याहृतपरः । स्वविषयकेत्यर्थः । तथाच स्वव्यवहारे स्वविषयकसंवित्सापेक्षत्वं दृश्यत्वं । वर्तते चेदं घटादौ नास्ति च ब्रह्मणि क्रियाकर्मभावविरोधेन स्वव्यवहारहेतोः स्वाख्यसंविदो ब्रह्मविषयकत्वाभावात् । स

नचघटादावपिपृत्त्याऽज्ञानेनिवृत्तेव्यवहारार्थसंविदंतरापेक्षाअनुभूयते। एतेनस्वव्यवहारेस्वातिरिक्त
स्वाविच्छिन्नसंवितापेक्षत्वंदृश्यत्वमितिनिरस्तां। (नषष्ठः ।) घटादौविशेष्यवत्फलव्याप्यत्वाभावरूप

कलसामर्थ्यविधुरस्यकर्मत्वापरपर्यायेवेदांतजन्यवृत्तिविषयत्वस्याप्यभावाच्च । अतो न तत्रव्यभिचारइत्येतदपिनिरस्तं । ब्रह्मणोपिवेदांतजन्यवृत्तिव्याप्यत्वस्योपपादितत्वात् । क्रियाकर्मभावाविरोधस्यचभिधानस्याभिधेयत्ववदुपपन्नत्वेनस्वविषयकत्वाख्यसंवित्सापेक्षत्वाच्चेतिसंप्रदायिकोर्थः । फलाव्याप्यत्वेसत्यपरोक्षव्यवहारयोग्यत्वाभावरूपास्वप्रकाशत्वरूपइयत्वस्यभागासिद्धिमुपपादयति ॥ घटादाविति ॥ विशेषवत्अपरोक्षव्यवहारयोग्यत्ववत् ॥ उक्तन्यायेनेति ॥ वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यरूपस्यतदभिव्यक्ताधिष्ठानचैतन्यरूपस्यवाफलस्योक्तन्यायेनाऽग्रामाणिकतयापक्षकदेशघटादौविशेषणविशेष्ययोरुभयोरपिसत्त्वे

नविशिष्टाभावरूपास्वप्रकाशत्वाभावाद्भागासिद्धिरित्यर्थः । प्रातिभासिकाविद्याशुक्तिरूप्यादिदृष्टान्तेसाधनवैकल्यमुपपादयति ॥
 अविद्यादाविति ॥ विशेषणवदिति ॥ अतःकरणवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यस्यैवात्रफलशब्देनाभिप्रेततयाप्रातिभासिकस्यस
 र्वस्याप्यविद्याशुक्तिरूप्यादेरांतरपदार्थतयाबाह्यत्वाभावेनांतःकरणवृत्तेर्नबहिर्निस्सरणं ततोत्रांतःकरणवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्या
 दिरूपफलव्याप्यत्वंनतत्रास्ति किंतुअविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यरूपसाक्षिविषयत्वमेव । तथाचतत्रविशेषणवदपरोक्षव्यव
 हारयोग्यत्वरूपंविशेष्यंचास्ति । अतो नतत्रविशिष्टाभावरूपास्वप्रकाशत्वमस्तीतिदृष्टान्तेसाधनवैकल्यमित्यर्थः । उत्तरग्रंथोपक्षे

विशेषणस्याप्युक्तन्यायेनसत्त्वेनाविद्यादौशुक्तिरूप्यादौचविशेषणवद्विशेष्यस्यापिसत्त्वेनविशिष्ट
 रूपस्वप्रकाशत्वव्यतिरेकरूपपहेतोःपक्षैकदेशेदृष्टान्तेचाभावात् । अत्रोक्तंचित्सुखेन । “शुक्तिरूप्या

पार्थविशेष्यस्यापिसत्त्वेनेत्युक्तं अत्रोक्तमिति । साधनवैकल्यापादनायविशेष्यस्यापिसत्त्वेनेतिथदुक्तंतदुपरिचित्सुखेनसमाधान
 मत्रोक्तमस्तीत्यर्थः । तदेवाह ॥ शुक्तिरूप्यादाविति ॥ शुक्तिरूप्यादेर्व्यवहारकालएवबाधितत्वात्तत्रापरोक्षव्यवहारयोग्य
 त्वंव्यवहारदशायामपिनास्तीत्यर्थः । तथाचविशेष्यभावाप्रयुक्तविशिष्टाभावस्यशुक्तिरूप्यादौसत्त्वेनास्वप्रकाशत्वसद्भावान्नदृष्टां
 तःसाध्यविकलइतिभावः । ननुशुक्तिरूप्यादेरापरोक्ष्याभावेशुक्तिरूप्यंसाक्षात्करोमीत्येवंशुक्तिरूप्यादौआपरोक्ष्यावगाहानुव्यव

सायरूपव्यवहारविरोधइत्यतआह ॥ अपरोक्षव्यवहारायोग्येपीति ॥ अविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यरूपसाक्षिविषयत्वेनांतरत्वादितिभावः ॥ साक्षीति ॥ साक्षिगंत्यदापरोक्ष्यंतदध्यासादित्यर्थः । तत्रदृष्टांतःइदमिति । तस्मिन् शुक्तिरूप्योपरवत्त्वाभावादिति व्यवहारायोग्यत्वंतस्येतिभावः ॥ अधिष्ठानगतेति ॥ इदमाकारवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यगतेदंतारोपइत्यर्थः । ननुयदिरूपस्याध्यस्तत्वात्तत्रापरोक्ष्यमधिष्ठानभूतसाक्षिगतापरोक्ष्याध्यासादित्युच्यते तर्हिघटादीनामप्यापरोक्ष्यंनस्यात् । तेषामप्यध्यस्तत्वेनाधिष्ठानचैतन्यगतापरोक्ष्यमेवप्रतीयतइत्यपिबुंशक्यत्वेनतत्राप्यापरोक्ष्यप्रातिभासिकंस्यादित्याशंक्यनिराकरा

दौविशेषणमस्ति ननुविशेष्यं । अध्यस्तत्वात् । अपरोक्षव्यवहारायोग्येपितत्रतद्व्यवहारस्तुअधिष्ठानभूतसाक्षिगतापरोक्ष्याध्यासाद्युक्तः । इदमिति व्यवहारायोग्येपितस्मिन्नधिष्ठानगतेदंतारोपादिदमिति व्यवहारवत् । यद्यपि घटादिरप्यध्यस्तः । तथापि तत्र सत्त्वमिबाऽऽपरोक्ष्यं व्यावहारि

रोति ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ तथाचरूप्यादेरपरोक्षव्यवहारायोग्यत्वत्वाभावसाधकस्याध्यस्तत्वहेतोर्घटादौव्यभिचारइतिभावः । अध्यस्तत्वाविशेषपिब्रह्मज्ञानेतरज्ञानाबाधितत्वात्तत्रसत्त्वंयथाव्यावहारिकंएवमापरोक्ष्यमपिव्यावहारिकमेव । रूप्यादेस्तुब्रह्मज्ञानेतरज्ञानबाध्यत्वात्तत्रसत्त्वमिवापरोक्ष्यमपिप्रातिभासिकमेवातोऽधिष्ठानगतमेवभासतइत्यर्थः । तथाचघटादिनिष्ठमापरोक्ष्यंव्यावहारिकंव्यावहारिकधर्मिनिष्ठत्वात्सत्त्ववदित्यनुमानमुक्तंभवति । तथाचरूप्यादेरपरोक्षत्वाभावसाधकमध्यस्तत्वंब्रह्मज्ञानेतरज्ञान

बाध्यत्वापरपर्यायंप्रातिभासिकत्वरूपं विवक्षितमिति न घटादौ व्यभिचार इति भावः । एवं साधनवैकल्यपरिहारेऽपि अविद्यादौ भागासिद्धिः स्यादित्याशयेनाह ॥ तन्नेत्यादिना ॥ सर्वव्यावहारिकोपादानत्वमज्ञानस्यैव विशेषणं नांतःकरणादेः ब्रह्मज्ञानादित्यादिविशेषणद्वयमुभयोरिति ज्ञेयं । व्यावहारिके व्यावहारिकतयांगी (कर्तव्ये) कृत इत्यर्थः । तथाच प्रातिभासिकतया त्वयोच्यमानमज्ञानं व्यावहारिकं व्यावहारिकोपादानत्वात् ब्रह्मज्ञानात्मागबाधितत्वात् तमभासीदित्यादि (श्रुत्यादि) सिद्धत्वाच्चेत्यनुमानत्रयम

कं । रूप्यादौ तु प्रातिभासिक"मिति । तन्न । सर्वव्यावहारिकोपादाने ब्रह्मज्ञानात्मागबाधिते श्रुत्यादिसिद्धे च व्यावहारिकेऽज्ञाने अंतःकरणादौ च योग्यत्वस्यापि व्यावहारिकत्वात् । न ह्यापरोक्षैकरसेन साक्षिणा साक्षाद्व्येयज्ञानादावापरोक्ष्यं प्रातिभासिकं । वृत्तिद्वारा तद्व्येयघटादौ तु व्यावहारिकत्रद्रष्टव्यं । योग्यत्वस्याऽपरोक्षव्यवहारयोग्यत्वस्य । व्यावहारिकत्वादिति । न त्वधिष्ठानगतत्वं तस्येत्यर्थः । तथाचाज्ञानादावुक्तरीत्या विशेषणस्य विशेष्यस्य च सत्त्वेन विशिष्टाभावरूपा स्वप्रकाशत्वस्यासिद्धिरिति भावः । आपरोक्ष्यघटादौ व्यावहारिकं रूप्यादौ प्रातिभासिकमिति वदतोऽकौशलमित्याह ॥ नहीति ॥ वृत्तिद्वारेति ॥ ज्ञानवच्छेदकत्वेन साक्षिवेद्य इत्यर्थः । (अपिच) अनुपरोक्षव्यवहारविषयत्वयोग्यत्वाभावरूपा स्वप्रकाशत्वस्य ब्रह्मण्यतिव्याप्तिः । तस्य निर्धर्मकत्वेनापरोक्षव्यवहारविषय

तथोग्यत्वरहितत्वात् । किंचापरोक्षव्यवहारविषयत्वयोग्यत्वाभावोनामअपरोक्षव्यवहारविषयत्वात्यंताभावानधिकरणत्वाभावः अपरोक्षव्यवहारविषयत्वात्यंताभावाधिकरणत्वमितियावत् । इदमपिब्रह्मण्यतिव्याप्तं । कल्पितैतादृशशर्मसद्भावादित्यादिदूषणमभिसंधायाह ॥ शिष्टमिति ॥ अस्यलक्षणस्यब्रह्मण्यतिव्याप्तिरूपदूषणमित्यर्थः ॥ वक्ष्यतइति ॥ द्वितीयपरिच्छेदेस्वप्रकाशत्ववादे “प्रमाणंचान्नानुभूतिःस्वप्रकाशे”त्यादिग्रन्थेनेत्यर्थः । एवमेतद्वक्तव्यव्याख्यानेउत्तरत्रसंग्रहश्लोके“(अस्तिचात्मनीति) ” अस्वप्रकाशलक्षणस्यात्मन्यतिव्याप्तिःसंगृह्यतेतदप्युपपन्नमितिध्येयमितिसंप्रदायागतःपंथाः।ननुफलव्याप्यत्वमेवास्वप्रकाशत्वं

मितियुक्तं । शिष्टस्वप्रकाशत्ववादेवक्ष्यते । किंचास्वप्रकाशत्वस्यपंचमप्रकाराविद्यानिवृत्तौव्यभिचारः । यत्तुप्रमाणवस्त्वन्यतराधीनवृत्तिविषयत्वंदृश्यत्वं । तुच्छस्यघटादिवत्प्रमाणाधीनवृत्ति

घटादीनांफलव्याप्यत्वंचवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यजन्यातिशययोगित्वं अतिशयश्च भग्नावरणचित्संबंधएवेतिलक्षणांतरमभिधीयतेइत्यतआह ॥ शिष्टमिति ॥ भग्नावरणचित्संबंधरूपातिशयस्यैवाप्रामाणिकत्वेननोक्तलक्षणसाध्वितिस्वप्रकाशत्वभेगेवक्ष्यतइतिव्याख्यानेतुलुक्तास्वप्रभवंचरूपेनास्त्यस्तिचात्मनीतिसंग्रहश्लोकेआत्मन्यतिव्याप्तिःसंगृह्यते तदयुक्तं स्यात् । उक्तस्यैवसंग्राह्यत्वात् आत्मन्यतिव्याप्तेश्चपूर्वमनुक्तत्वादित्यस्वारस्यद्रष्टव्यं । अस्वप्रकाशत्वस्यतदाख्यदृश्यत्वस्य ॥ पंचमेति ॥ इदंचचतुर्थप्रकाररूपसदसद्ब्रह्मलक्षणाख्यमित्यात्वरूपसाध्याभावोपपादनाय । प्रतियोगितदभावयोर्वैलक्षण्यस्या

वश्यकत्वादितिभावः ॥ वस्त्विति ॥ प्रातिभासिकस्यापिरूप्यादेरसद्विलक्षणत्वमात्रेणवस्तुत्वंमतव्यं । तथाचतदधीनवृत्तिर्ना मतदाकाराविद्यावृत्तिरित्यर्थः । प्रमाणाधीनवृत्तिविषयत्वरूपं दृश्यत्वं मिथ्याभूते प्रातिभासिकेरूप्यादौ नास्तीति साधनैवैकल्यपरि हारायवस्त्वधीनवृत्तिविषयत्वमित्युक्तं । घटादावसिद्धिवारणायप्रमाणाधीनवृत्तिविषयत्वमित्युक्तं । अननुगमवारणायान्यतरे त्युक्तमिति द्रष्टव्यं । तथाच नासिद्धिसाधनैवैकल्ये इति भावः । घटादावसिद्धिपरिहारं दृष्टान्ते साधनैवैकल्यपरिहारं च सूचयंस्तुच्छे व्यभिचारोपि नास्तीत्याह ॥ तुच्छस्येति ॥ व्यासेरिति ॥ तथाचैतादृशदृश्यत्वं साध्याभावेनैव व्याप्तत्वाद्विरुद्धमिति भावः ॥

विषयत्वस्य प्रातिभासिकवद्भस्त्वधीनवृत्तिविषयत्वस्य चाभावात्तत्रव्यभिचारइति । तत्त्वतितुच्छं । प्रमाणाधीनवृत्तिविषयत्वस्यामिथ्यात्वेन व्याप्तेः । प्रमाणशब्देन ज्ञापकोक्तौ तु तुच्छे व्यभिचारः । तज्ज्ञा नस्यापि ज्ञापकाधीनत्वात् । धीमात्रशरीररूप्यादिवृत्तौ वस्तुपरतंत्रत्वस्याप्यभावाच्च । वस्तुपरतं त्रशब्देनासद्विषयकत्वस्यासद्विलक्षणविषयकत्वस्याचौक्तौ मद्गीत्यादृष्टान्तस्य साधनैवैकल्यत्वात् ।

ज्ञापकोक्ताविति ॥ तथाचनास्य मिथ्यात्वेनैव व्याप्तिरिति भावः ॥ ज्ञापकाधीनत्वादिति ॥ शशशृंगादिपदरूपज्ञापकाधीन त्वादित्यर्थः । रूप्यादौ साधनैवैकल्यंचाह ॥ धीमात्रेति ॥ धीमात्रशरीरं यद्व्यादितदाकाराविद्यावृत्तिरित्यर्थः । वस्तुपरतंत्र त्वस्यवस्त्वधीनत्वस्य । वस्तुपरतंत्रत्वाभावोपपादनाय धीमात्रशरीरेत्युक्तं । तथाच प्रातिभासिकतया धीमात्रस्य रूप्यादेर्धटादिव द्भूत्यपेक्षया पूर्वभाविताभावेन तदाकाराविद्यावृत्तेः शुक्तिरूप्यादिरूपवस्त्वधीनत्वाभावात्साधनैवैकल्यमिति भावः । मद्गीत्येति ॥

रूपस्यात्यन्तासत्त्वेनासदविषयकवृत्तिविषयत्वं नवाऽसद्विलक्षणाथविषयत्वमित्यर्थः ॥ ब्रह्मणीति ॥ असदविषयकासद्विलक्षणार्थविषयकवेदांतजन्यवृत्तिविषयत्वेनवस्त्वधीनवृत्तिविषयत्वसद्भावाद्वाभिचारइत्यर्थः ॥ अन्यापेक्षेति ॥ स्वव्यवहारे स्वातिरेकीत्यादिलक्षणमित्यर्थः ॥ औपनिषदेति ॥ हेतुगर्भमिदंविशेषणं । अद्वितीयत्वादिविशिष्टव्यवहारविशेषणोपनायकं क्रमेवाद्वितीयमित्यादिमानापेक्षास्तीत्यतिव्याप्तिरित्यर्थः ॥ रूप्येनास्तीति ॥ तथाचसाधनवैकल्यमितिभावः ॥ अस्तिचा ब्रह्मणिव्यभिचारापरिहाराच्च । एवंच नधर्मादौफलव्याप्तिवृत्तिव्याप्यत्वमात्मनि । अज्ञातत्वादि रूपेणचिद्वद्यत्वंतुचित्यपि । अन्यापेक्षाभिलाषत्वमस्त्यौपनिषदात्मनि । त्वदुक्तास्वप्रभत्वंचरूप्ये नास्त्यस्तिचात्मनि ॥ ४ ॥ इतिदृश्यत्वेहेतुभंगः ॥ ३ ॥ जडत्वमप्यज्ञातृत्वंवा अज्ञानत्वंवा अस्वप्रकाशत्वंवा अनात्मत्वंवा पराभिप्रेतंवा । नाद्यः । त्वन्मतेपक्षनिक्षिप्तस्याहमर्थस्यैवज्ञातृत्वात् । शुद्धात्मनोप्यज्ञातृत्वाच्च । शुद्धेपिकल्पितंज्ञातृत्वमस्तीतिचेन्न । कल्पितेनहेत्वभावेनव्यभिचारापरिहृतात्मनीति ॥ शिष्टंस्वप्रकाशवादेवक्ष्यतइत्यात्मनिअतिव्याप्तेःपूर्वमुक्तत्वात्तत्संग्रहोयमितिसंप्रदायः । तथाचातिव्याप्तिरितिभावः ॥ ४ ॥ इतिदृश्यत्वेहेतुभंगविवरणं ॥ ३ ॥ परेति ॥ मायावाद्यपेक्षयापरेषांतत्त्ववादिनामस्माकंयदभिप्रेतंतद्वे(तदि)त्यर्थः ॥ अहमर्थस्यैवेति ॥ तथाचभागासिद्धिरितिभावः ॥ शुद्धेति ॥ तथाचात्मनिव्यभिचारइतिभावः ॥ शुद्धेपीति ॥ तथाचहेतोरेवाभावान्नव्यभिचारइतिभावः ॥ अपरिहारादिति ॥ अज्ञातृत्वरूपोयोहेतुस्तदभावस्यकल्पितत्वमुक्तंस्यात् ।

तथाचनव्यभिचारपरिहारः । अन्यथापर्वतोद्धूमवान्वहेरित्यत्रापि अयोगोलेककल्पितस्य बह्व्यभावस्य सत्त्वाद् व्यभिचारित्वं न स्यादिति भावः । ननु कल्पितत्वं नाभावविशेषणं किं नामाभावप्रतियोगिनो ज्ञातृत्वस्यैव । एवं च ब्रह्मणिकल्पितज्ञातृत्वसद्भावेन तदभावाभावाच्च व्यभिचार इति शङ्कते ॥ कल्पितस्येति ॥ गौरोहमिति ॥ अहमर्थनिष्ठस्य ज्ञातृत्वस्य गौरूपवति देहे कल्पितत्वादि ति भावः । नन्वत्राहमर्थ एव ज्ञातृत्वप्रतीयते न देह इति चेन्न । गौरोहमिति गौरत्वाहंत्वयोः सामानाधिकरण्यप्रतीत्या शरीराहमर्थयो रभेदप्रतीतेरिति भावः । देहादौ पक्षीभूते तथा च भागासिद्धिरिति भावः ॥ धर्मीति ॥ तथा च नासिद्धिः । देहे प्रतीयमान

रात् । कल्पितस्य ज्ञातृत्वस्याभावो हेतुरिति चेन्न । गौरोहंजनानामीतिकल्पितज्ञातृत्ववति देहादौ तदभावाभावासिद्धेः । धर्मिसमसत्तस्य ज्ञातृत्वस्याभावो हेतुरिति चेन्न । तादृशज्ञातृत्ववत्यंतःकरणे तदभावा

स्य ज्ञातृत्वस्य कल्पिततया प्राप्तिभासिकत्वेन व्यावहारिकधर्मिभूतदेहसमसत्ता कत्वाभावादिति भावः ॥ तादृशज्ञातृत्ववतीति ॥ व्यावहारिकधर्मिभूतान्तःकरणसमसत्ता कज्ञातृत्ववतीत्यर्थः । एवं च भागासिद्धिरिति भावः ॥ तादृशेति ॥ पारमार्थिकधर्मिभू तशुद्धब्रह्मसमसत्ता कज्ञातृत्वाभावस्य शुद्धे सत्त्वाद् व्यभिचार इति भावः । ननु वृत्तिज्ञानेन भागासिद्धिः । अज्ञानत्वादित्यस्याज्ञप्ति त्वादित्यर्थो विवक्षितः । वृत्तिरूपज्ञानं च न भावव्युत्पत्त्या ज्ञानशब्दवाच्यं किंतु ज्ञायतेऽनया चैतन्यमिति करणव्युत्पत्त्यैव । भा

वव्युत्पत्त्यातद्वाच्यं तु वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यमेवेत्यतो न दोष इत्याशंक्य दूषयति ॥ यदि चेति ॥ यदि च वृत्तिरज्ञप्तिरित्यन्वयः । तत्र विवरणसंभतिमाह ॥ सांख्येति ॥ सांख्या वेदांतिनश्च सांख्यवेदांतिनस्तेषां । सांख्यरूपा वेदांतिन इत्यर्थ इत्यप्याहुः । मत इति शेषः । बुद्धेरंतःकरणस्य वृत्तिः करणव्युत्पत्त्या ज्ञानमित्यन्वयः । अज्ञप्तिरूपमिव वृत्तिरूपे ज्ञानेनास्तीत्यासिद्धिरेवेत्याह । न हीति ॥ अपरोक्षवृत्तौ चैतन्यप्रतिबिंबितत्वनिमित्तस्य च ज्ञप्तित्वात्ततोऽज्ञाननिवृत्त्यादिकं भविष्यतीत्यत उक्तं परोक्षवृत्त्येति । परोक्षवृत्तौ चैतन्य प्रतिफलननियमादेस्त्वन्मतेऽभावादज्ञाननिवृत्त्यादेशेऽपि कार्यस्य ततोऽपि दर्शनात् परोक्षवृत्तेरपि ज्ञप्तिरूपमवश्यमभ्युपेयमतोऽसिद्धि

सिद्धेः । शुद्धेतादृशज्ञातृत्वाभावाच्च । न द्वितीयः । वृत्तिज्ञाने भागासिद्धेः । यदि च सांख्यवेदांतिनां तु करणव्युत्पत्त्या बुद्धिवृत्तिज्ञानमिति विवरणोक्तं वृत्तिरज्ञप्ति स्तीहि परोक्षवृत्त्यास्वविषये अज्ञाननिवृत्ति व्यवहारस्मृतयोनस्युः । तासां ज्ञप्तिरकार्यत्वात् । धर्माधर्मादिकं च ज्ञानामीत्यनुभवश्च न स्यात् ।

रित्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ तासामिति ॥ स्मृतेः संस्कारद्वारज्ञप्तिरकार्यत्वं द्रष्टव्यं । तथा च ज्ञप्तिभिर्ज्ञातृज्ञप्तिरकार्यनदृष्टमिति भावः ॥ जानामीति ॥ ज्ञाअवबोधन इति धातोः धर्मादिज्ञप्तिमानित्यनुव्यवसायरूपानुभव इत्यर्थः । ज्ञाधात्वर्थभूतज्ञप्तिविषयत्वधर्मादौ प्रतीयते । तथा च ज्ञप्तिरहितायां परोक्षरूपायां धर्मादिवृत्तौ ज्ञप्तिरूपमवगहमानोऽनुभवः प्रमानस्यादित्यर्थः । घटादिकं ज्ञानामीत्यनुभवः प्रमानस्यादित्यापादनं तु न शक्यं । ज्ञप्तिरहितायां अपरोक्षरूपायां घटादिवृत्तौ ज्ञ

चित्त्वमवगाहमानानुभवस्यप्रमात्वं भविष्यति अपरोक्षवृत्तेरज्ञप्तिवैपचित्यरूपज्ञप्तिप्रतिबिम्बनसद्भावादतो धर्मादिकमित्युक्तं ॥ किं चात्मनीति ॥ त्वदभिप्रेते आत्मरूपे ज्ञाने ज्ञानत्वाभावस्यापाद्यमानत्वेन तत्राज्ञानत्वरूपहेतोः सत्त्वाद्यभिचारइत्यर्थः । ज्ञानत्वव्यापकानां सविषयत्वज्ञातृसाहित्यप्रमाऽप्रमान्यतरत्वादीनामभावाच्चात्मनो ज्ञानत्वमिति ज्ञानत्वाभावं कुं ज्ञानत्वव्यापकसविषयत्वाभावं तावदुपपादयति ॥ तथाहीति ॥ आत्मरूपज्ञानं चैतन्यरूपाज्ञप्तिरित्यर्थः ॥ स्ववृत्तिविरोधेनेति ॥ तथाहि । लोके क्रियाद्विविधा दृष्टा सकर्मका अकर्मका चेति । तत्राकर्मका क्रियाकर्त्रा श्रितैव दृष्टा । यथा शयनासनादिक्रियादेव दत्ता श्रितैव । सकर्म

किं चात्मनि व्यभिचारः । तथाहि । आत्मरूपज्ञानं सविषयं निर्विषयं वा । आद्येऽपि स्वविषयं परविषयं

काचक्रियाद्विविधा । काचनकर्त्रा श्रिता यथा भोजनगमनादिक्रियादेव दत्ता श्रिता काचनकर्माश्रिता यथा छिदा छेद्यरूपकर्माश्रिता । तदिह ज्ञानरूपाचक्रिया सकर्मकेतिकर्माश्रिता कर्त्रा श्रिता वा वाच्या तदत्र चैतन्यस्वरूपभूतज्ञानरूपक्रियाप्रतिब्रह्मण एव विषयत्वांगीकारे तस्यैव कर्तृत्वात्तस्यैव च कर्मत्वात्कर्तृकर्मक्रियाणां सर्वासामप्येकत्वात्क्रियायाः कर्मभाभूतायां स्वस्यामेव वृत्तिः प्राप्ता । इदंच विरुद्धं । नहि छिदा छिदायां वर्तते शयनं वा शयने एवं च स्ववृत्तिविरोधेन ब्रह्मस्वरूपज्ञप्तेः स्वविषयत्वं परैर्नागीकृतं । मि(त्यर्थः) तिसंप्रदायः । (ननु स्यादयं स्ववृत्तिविरोधः । यद्यात्मनः कर्मत्वं स्यात् न चैतदस्ति येन कर्मभाभूतायां स्वस्यामेव वृ

त्तिप्राप्त्यास्ववृत्तिविरोधः स्यात् किंतु) । ननु ब्रह्मणः स्वरूपज्ञानं प्रतिकर्मत्वाभावेऽपि विषयत्वमस्येव । न च तदेव कर्मत्वमिति वाच्यं । तयोर्भेदात् तथा च न स्ववृत्तिविरोध इत्याशङ्कते ॥ नन्विति ॥ (तथा च ब्रह्मस्वरूपभूतं ज्ञानं स्वविषयमेवेति न ज्ञानत्वव्यापकस्य विषयत्वव्यावृत्तिर्ब्रह्मस्वरूपज्ञाने इति न व्यभिचार इति शङ्कते ॥ नन्विति ॥) कर्मत्वातिरिक्तं ज्ञानजन्यव्यवहारयोग्यत्वमेव विषयत्वाज्ञाने च स्वविषयविषयकव्यवहारजननयोग्यत्वं स विषयकत्वमित्यर्थः । यत्र ज्ञानानंतरं व्यासंगादिनाव्यवहारो न जातस्तत्र ज्ञाने स्वविषयविषयकव्यवहारजनकत्वाभावात् तद्विषये च ज्ञानजन्यव्यवहारास्पद (रस्य दृष्ट) त्वाभावादव्याप्तिवारणाय योग्यत्वमित्युक्तं । योग्यत्वं च सहकारिविरहप्रयुक्तकार्यभावः । तदिह ज्ञानानंतरं व्यववहारजननीये व्यासंगाभावः सहकारी तदभावाद् व्यवहारो न भवति ।

यंवा । नाद्यः । स्ववृत्तिविरोधेन परैरस्वीकारात् । ननु स्वकर्मकत्वाभावेऽपि स्वव्यवहारजननयोग्यत्वरूपं स्वविषयत्वमस्ति । तत्स्वभावस्यापि स्फुरणस्य तद्व्यवहारजनकतया तद्विषयत्वमिति चित्सुखोक्ते

तत्सद्भावे तु भवत्येवेत्येवं व्यासंगदशायामपि उक्तरूपयोग्यता सद्भावाद्वा व्याप्तिरिति भावः । ब्रह्मज्ञानस्य स्वकर्मकत्वाभावेऽपि स्वव्यवहारजननयोग्यत्वरूपं स्वविषयत्वमस्तीत्यत्र परस्वाचार्यसंमतिमाह ॥ तत्स्वभावस्यापीति ॥ आत्मस्वभावस्यापीत्यर्थः स्फुरणस्य ज्ञानस्य तद्विषयत्वं तद्विषयकत्वं । एतदन्यस्य ज्ञानजन्यव्यवहारयोग्यत्वमिन्नस्य । तथा च धट्टादौ ज्ञप्तिविषयत्वकर्मत्वयोरेकत्वदर्शनात् ब्रह्मणो ज्ञप्तिकर्मत्वमनंगीकृत्य तद्विषयत्वांगीकारो विरुद्ध इत्यर्थः । ननु ज्ञानजन्यव्यवहारयोग्यत्वरूपविषय

त्वातिरिक्तं ज्ञप्तिर्यत्कर्मत्वं घटादावस्त्येवेति उक्तमसदित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ नहीत्यादिना ॥ एकदेशिमेतेनाह ॥ तदाकारावृत्तिरिति ॥ घटाद्याकारांतःकरणवृत्तिरित्यर्थः ॥ तांच प्रतीति ॥ तदाकारावृत्तिर्ज्ञप्तिरिति मते तां प्रति कर्मत्वं नाम तत्कारकविशेषत्वं । तत्प्रतिबिंबितं चैतन्यं ज्ञप्तिरिति मते तां प्रति कर्मत्वं नाम तज्जन्येत्यादिरूपमिति विवेकः । घटादेश्चैतन्यकारकत्वाभावेन तत्कारकविशेषत्वरूपकर्मत्वस्य द्वितीयमतेऽयोगादिति ध्येयं । कर्त्रादिकारकव्यावृत्त्यर्थविशेषपदं ॥ तज्जन्येति ॥ वृत्तिप्रतिबिंबितं चैतन्यजन्येत्यर्थः । अतिशयविशेषणमेतत् । अतिशययोगित्वं अतिशयजन्यव्यवहारयोगित्वमित्यर्थो द्रष्टव्यः ।

रिति चेन्न । घटादावप्येतदन्यस्य ज्ञप्तिर्यत्कर्मत्वस्याभावात् । नहि घटादावपि तदाकारवृत्तिः तत्प्रतिबिंबितं चैतन्यं वा ज्ञप्तिः । तांच प्रतिकर्मत्वं तत्कारकविशेषत्वं वा तज्जन्यावरणाभिभवरूपातिशययोगित्वं वेति युक्तं । ज्ञातैकसत्सिद्धिस्तु स्वादौ शुक्तिरूप्यादौ चोक्तं रूपज्ञप्तिर्यत्कर्मत्वाभावापातात् ।

अन्यथा प्राप्तप्रकाशप्रतिबंधरूपावरणस्य योऽभिभवोऽध्वंसः तद्रूपातिशययोगित्वं । तदभिव्यक्ताधिष्ठानचैतन्यएव स्यात्तदनघटादाविति ध्येयं । यद्वा वृत्तिप्रतिबिंबितं चैतन्यजन्योऽयं आवरणाभिभवरूपोतिशयः भग्नावरणचित्संबंध इति यावत् । तद्रूपातिशययोगित्वमिति व्याख्येयं । इदं च घटादावस्तीति ध्येयं । ज्ञानकर्मत्वेन संप्रतिपक्षे दुःखादैनिरुक्तं कर्मत्वमव्याप्तमित्याह ॥ ज्ञातैकसतीति ॥ दुःखादीनामविद्यावृत्तितत्प्रतिबिंबितसाक्षिचैतन्यविषयत्वेनोक्तं रूपज्ञप्तिद्वयं प्रतिकारकविशेषत्वाभावादित्यर्थः । एतदुपपादनाय ज्ञातैकसतीत्युक्तं । दुःखादीनां शुक्तिरूप्यादीनां च प्रातिभासिकत्वेन प्रतीतिसमयमात्रवृत्तिरेव ज्ञातैकसत्त्वात्तत्र चाव

रणाभावेन आवरणाभिभवरूपातिशययोगित्वाभावेन कर्मत्वाभावापातात् । तथा दुःखादेशैकसत्त्वेन ज्ञस्य पेक्षया पूर्वभाविताभावेन वृत्तिरूपज्ञसि कारकत्वरूपं कर्मत्वमपि नास्ति । कारकत्वस्य जनकत्वगमत्वेन तस्य पूर्ववृत्तित्वघटितत्वात् अतोऽव्याप्तिरित्यर्थः । उक्तयोः कर्मत्वलक्षणयोरतिव्याप्तिंचाह ॥ ब्रह्मणोपीति ॥ चरमवृत्ते ब्रह्माकारतया तां प्रतिब्रह्मणः कारकत्वात् चरमवृत्ते श्रित्यातिफलनाभावे वृत्तेर्मूलज्ञाननिवर्तकत्वायोगात् तदन्वयानुपपत्त्या घटाकारवृत्तिवत् चित्प्रतिफलनयुक्तताया अवश्यं वाच्यत्वेन ब्रह्माकारवृत्तिप्रतिफलितचैतन्यं प्रतिब्रह्मणोपिकर्मत्वात् । सकलसामर्थ्यविधुरस्य कारकत्वं नास्तीत्येतच्च निराकरिष्यत इति ह दयं ।

ब्रह्मणोपि चरमवृत्तिविषयस्योक्तरूपांज्ञसिप्रत्युक्तरूपकर्मत्वापाताच्च किंतु वृत्त्यभिव्यक्तं घटाद्यधिष्ठानचैतन्यं तज्ज्ञसिः न च तस्य घटादावपि व्यवहारादन्यत्कृत्यमस्ति । इयांस्तु भेदः घटादिः स्वान्यज्ञसि कर्म चैतन्यं तु स्वस्वरूपज्ञसि कर्मैति । न द्वितीयः मोक्षेप

तादृशचैतन्यजन्यावरणाभिभवरूपातिशययोगित्वात् ब्रह्मण्यतिव्याप्तिरित्यर्थः । विषयत्वातिरिक्तं कर्मत्वं निरस्य ज्ञानजन्यव्यवहारयोग्यत्वरूपं विषयत्वमेव कर्मत्वघटादावित्याह ॥ किं त्विति ॥ तज्ज्ञसिः घटज्ञसिः । इत्येव त्वया वाच्यमिति शेषः । तस्य ज्ञसि रूपा घटाधिष्ठानचैतन्यस्य । एवं घटचैतन्ययोर्ज्ञसि कर्मत्वेऽपि आंतरालिकमेव भेदमाह ॥ इयांस्त्विति ॥ (स्वस्वरूपास्वाख्या) एवं सति कर्मत्वविषयत्वयोरैक्येन ब्रह्मणोपिकर्मत्वावश्यंभावात्स्ववृत्तिविरोधादिति भावः ॥ मोक्ष इति ॥ तथा च मोक्षकाले साक्षिणो

निर्विषयत्वंस्यादितिभावः । मोक्षकालेपिसाक्षिणोमयापूर्वसुखादिकमनुभूतमित्येवंरूपेणातीतविषयकत्वंभविष्यतीत्याशंक्यतदतीतंकिंसाक्षान्मोक्षसाक्षिणोविषयः । ज्ञानादिद्वारावा । नतावद्वितीयः । उपनायकस्यवृत्तिज्ञानस्यमोक्षेऽभावादित्यभिप्रेत्यप्रथमपक्षंनिराचष्टे ॥ त्वन्मतेचेति ॥ वर्तमानस्यैवेति ॥ योग्यस्यैवसुखादेरित्यर्थः । तथाचातीतसुखादेःनसाक्षात्साक्षिविषयत्वमितिभावः । साक्षिणोतीतविषयत्वेदूषणांतरमाह ॥ वह्निरिति ॥ वह्निरत्रपर्वतेपूर्वमासीदित्यनुमितौयथातीतवह्नयुल्लेखोभवत्येवंमोक्षेसुषुप्तौचअतीतविषयोल्लेखरूपसंसारख्योपप्लवःस्यात् । तथाचमोक्षसुषुप्त्योर्निष्प्रपंचतानस्यादित्यर्थः । त

राभावात् त्वन्मतेचवर्तमानस्यैवसाक्षात्साक्षिविषयत्वात् वह्निरासीदित्याद्यनुमिताविवसाक्षिज्ञानेमोक्षसुषुप्त्योरतीतविषयोल्लेखरूपोपप्लवापाताच्चनिर्विषयत्वेतुज्ञानत्वमेव न स्यात् तद्विविषयानुल्लेखित्वं । नतूल्लिखितस्यविषयस्यावर्तमानत्वमत्यंता

थाच्चज्ञानत्वव्यापकसविषयत्वरहितत्वाच्चज्ञानमात्मेतितत्राज्ञानत्वहेतोर्व्यभिचारःसुस्थइतिभावः । आत्मरूपंज्ञानंनिर्विषयमिति द्वितीयपक्षंदूषयति ॥ निर्विषयत्वइति ॥ आत्मानज्ञानं निर्विषयत्वात् घटवदित्यत्रनिर्विषयत्वंनामअवर्तमानविषयत्वंवा अत्यंतासद्विषयकत्वंवा । आद्येऽतीतज्ञानेव्यभिचारः । द्वितीयेतुच्छज्ञानेव्यभिचारइत्याशंकांनिराकुर्वन्हेतुस्वरूपमाह । तद्धीति ॥ निर्विषयत्वमित्यर्थः । अत्रबालमूकादिज्ञानव्यतिरिक्तत्वंहेतौविशेषणीयं । अतो न तत्रव्यभिचारइतिध्येयं । ननुनिर्विषयत्वज्ञानमेव न स्यादित्युक्तमयुक्तं निर्विषयत्वेपिकदाचित्सविषयत्वमात्रेणज्ञानत्वमस्तु । तथाचमोक्षकालीनात्मरूपज्ञानस्यसंसारवस्थायांस

विषयकत्वाज्ज्ञानत्वमुपपन्नमित्यप्रयोजकतामाशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ सप्रतियोगिकइति ॥ तथाचाभावादौ सप्रतियोगिकत्वादीनां स्वभावत्वमिव ब्रह्मरूपज्ञानेनैव विषयत्वस्वभाव एवेत्यङ्गीकर्तव्ये कदाचित्सविषयत्वस्याप्रयोजकत्वात् । मोक्षे चात्मरूपज्ञानस्य सविषयकत्वाभावाज्ज्ञानत्वं न स्यादेवेत्यर्थः । मोक्षे विषयानुल्लेखे ब्रह्मरूपज्ञानस्य ज्ञानस्वभावहान्यापत्त्या ज्ञानत्वाभावमुक्त्वादौ शङ्कतरमाह ॥ परमेति ॥ मोक्षे आत्मरूपज्ञानस्य निर्विषयत्वाङ्गीकारे आनन्दस्य आत्मरूपज्ञानाविषय (त्वापत्त्या) त्वप्राप्त्या आनन्द (दम्प्रकाश एव) दाप्रकाश एव स्यात् । तथाच मोक्षस्य परमपुरुषार्थत्वं न स्यादित्यर्थः । नचानन्दरूपत्वाद्युक्तं परमपुरुषार्थत्वमिति वाच्यं । द्रवि

सत्त्वं वा येनातीतादिज्ञानेन तुच्छज्ञाने च व्यभिचारः स्यात् नच कदाचित्सविषयत्वमात्रेण ज्ञानत्वं । सप्रतियोगिके अभावादौ सप्रतियोगिकत्ववत्सविषयके इच्छादौ घटादिज्ञाने च सविषयकत्वादेः स्वभावत्वदर्शनात् परमपुरुषार्थे मोक्षे आनन्दप्रकाशापाताच्च । अर्थप्रकाशत्वरूपज्ञानस्वभावाभावेऽपि ज्ञानत्वेणवत्त्वे हि पारिवृद्धं न तु द्रविणत्वेऽतस्तद्व्यायेनानन्दप्रकाशोऽवश्यं वाच्य इति भावः । निर्विषयत्वे ज्ञानमेव न स्याद्ब्रह्मवदिति भगवत्पादीयवाक्ये निर्विषयत्वाज्ज्ञानमेव न स्यादित्यंशमुपपाद्य घटवदित्यंशमुपपादयति ॥ अर्थेति ॥ ज्ञानस्वभावेति ॥ ज्ञानस्वरूपलक्षणेत्यर्थः । “बुद्धिरर्थप्रकाशन” मिति वचनादिति भावः । नन्वर्थप्रकाशात्मकत्वरूपज्ञानस्वभावाभावेऽपि ज्ञानत्वमस्तु नच घटादेरपि ज्ञानत्वापत्तिः अर्थाप्रकाशकं यज्जडं तद्वावृत्तत्वेमेव ज्ञानत्वमित्यङ्गीकृतत्वात् घटादेस्त्वार्थाप्रकाशात्मकजडव्यावृत्तेरभावादिति चेन्न । ज्ञानस्यार्थप्रकाशात्मकत्वाभावेऽर्थाप्रकाशकजडव्यावृत्तेरेव वक्तुमशक्यत्वादित्याह ॥ अर्थाप्रकाशेति ॥

ज्ञानभावादिति॥ नतावदात्मस्वरूपभूतज्ञानस्य आत्मैवज्ञाता कर्तृत्वकर्मत्वयोरेकत्रविरोधात्नानापिपरः मोक्षेपराभावादित्यर्थः। एवं कर्तृकर्मणोरभावपिज्ञानत्वमस्त्वित्यत आह ॥ नहीति ॥ नन्वात्मस्वरूपज्ञानस्यानादित्वाद्ब्रह्मज्ञात्राद्यपेक्षा अनादिनः परानपेक्षत्वादित्यत आह ॥ यदि चेति ॥ तदनपेक्षा कर्त्राद्यनपेक्षा । ब्रह्मसत्तायाः ब्रह्मकर्तृकसत्तायाः अस्ति ब्रह्मेत्यादाविति शेषः । ब्रह्म

घटादेरपिज्ञानत्वापात्ताच्च अर्थप्रकाशात्मकजडव्यावृत्तेरपिअर्थप्रकाशात्मकत्वं विनाऽयोगाच्च । एवंज्ञानभावादपिनज्ञानं । नहिभोज्यभोक्तृरहिताभुक्तिरस्ति । यदिचज्ञानस्यानादित्वात्तदनपेक्षातर्हनादेः प्रागभावादेःप्रतियोगिनिजातिरूपस्य धर्मस्य व्यक्तिरूपे धर्मिणि जीवब्रह्मविभागस्य च धर्मिप्रतियोगिनोर्वैदरूपस्य द्वावदस्य च वक्तृवाच्ययोरज्ञानस्य चाश्रयविषययोर्ब्रह्मसत्तायाश्च कर्तृयपेक्षानस्यात् । तथाचास्ति ब्रह्मेत्यादौ कर्तरिरलकारो न स्यात् । अतीतादिज्ञानस्यैश्वरज्ञानस्योत्पत्त्यर्थविषयाद्यनपेक्षत्वेपितन्निरूप्यत्वदर्शनेन ज्ञानस्य ज्ञातृज्ञयनिरूप्यत्वस्यैवभावत्वाच्च ।

सत्तायाः कर्तृयपेक्षानास्येवेति च तत्राह ॥ तथा चेति ॥ कर्तरि कर्त्रर्थे लकारः अस्तीत्यत्र लङ् । कर्तरिरित्येव विधानादिति भावः । ननु ज्ञातृज्ञेयादिरूपस्वभावत्वमप्युत्पत्त्यर्थमेवांगीकारार्थं आत्मज्ञानस्य चानादित्वेन तदभावाद्भततिरूपस्यैवभावत्वकल्पनमिति मंदाशङ्कानिरासार्थोक्तं ॥ अतीतादीति ॥ दृष्टातोऽयं । ईश्वरादिज्ञानं दाष्टातिक्रमिति बुद्ध्याविवेकः । अतीतादिज्ञानस्य विष

याभावाच्चापत्त्यर्थतदपेक्षा ईश्वरज्ञानस्यतुनित्यत्वादितिज्ञेयं । ज्ञानस्यज्ञेयादिनिरूप्यस्वभावत्वेऽनुभवंप्रमाणयति॥इदमिति॥
इदमिति विषयस्य अहमिति ज्ञातुरुल्लेख इति ज्ञातव्यं ॥ ज्ञातुरिति ॥ ज्ञातुर्योर्थप्रकाशः तदेव ज्ञानमित्यर्थः । ज्ञातुरितिकत्रापेक्षाअर्थे
तिज्ञेयापेक्षाचोक्तेतिभावः ज्ञानविशेषाभ्यां प्रमाभ्यां बहिर्भूतत्वाच्च न ज्ञानमित्याह ॥ किंचात्मनेति ॥ तदेद्वयस्य प्रमारूपसा
क्षिवेद्वयस्य प्रमायास्सदर्थविषयकत्वनियमादितिभावः । नन्वित्यनंतरं यइति यदिति शेषः ॥ अंतःकरणेति ॥ अंतःकरण

इदमहं जानामीति ह्यनुभवः । उक्तं हि विवरणे । “ज्ञातुरर्थप्रकाशस्य ज्ञानत्वा” इति । तथाच “ज्ञातृज्ञेय
विहीनं ते ब्रह्म ज्ञानात्मकं यदि । भोक्तृभोज्यविहीनापि भवेत्तर्हि भुजि क्रिया” । किंचात्मा ज्ञानं चेत्प्र
माभ्रमोवा । नाद्यः । तदेद्वयस्याविद्यादेस्तात्त्विकत्वापातात् । नान्यः । दोषाजन्यत्वात् । नन्वंतःकरणवृ
त्तिप्रतिबिंबितस्स प्रमा । अविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितस्तु भ्रम इति चेन्न । स्वभावप्रश्रं प्रत्यस्यानुत्तरत्वात् ।

वृत्तिप्रतिप्रबिंबितात्मचैतन्यमिति यावत् ॥ अविद्येति ॥ अविद्यावृत्तिर्बिंबितसाक्षिचैतन्यमिति यावत् ॥ स्वभावेति ॥
यन्मोक्षेय(नु) निर्वर्तमानं शुद्धात्मस्वभावभूतज्ञानं तत्प्रमारूपं वा भ्रमरूपं वेति प्रश्रं स्यातः करणवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यादेः प्रमात्वा
दिकथनस्यानुत्तरत्वात् । वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यादेः संसारकालीनत्वात् प्रमात्वादिकथनमयुक्तमित्यर्थः । नन्वात्मरूपं ज्ञानं स्व
भावतः प्रमाऽप्रमा बहिर्भूतमिति स्वभावप्रश्रस्योत्तरं वदाम इति चेत्तत्राह ॥ स्वभावत इति ॥ प्रमात्वा प्रमात्वाख्यध

र्मद्वयेत्यर्थः ॥ ज्ञानमपीति ॥ यावद्विशेषभावसामान्यायोगाद्वाभिचारइतिभावः ॥ निरस्तत्वादिति ॥ अस्वप्रकाशत्वं दृश्यत्वमित्यत्रेशेषः ॥ आत्मत्वमिति ॥ अनात्मत्वप्रतियोगिभूतमित्यर्थः ॥ एकत्वादिति ॥ जातेरनेकानुगतत्वावश्यंभावादित्यर्थः । ननु विशिष्टात्मनांबहूनांसत्त्वात्तदनुगतमात्मत्वंजातिर्भविष्यतीत्यतआह ॥ विशिष्टेति ॥ तथाचविशिष्टात्मनामिथ्यात्वेनपक्षनिक्षिप्तत्वेनतत्रानात्मत्वहेतोर्भागासिद्धिरित्यर्थः ॥ निरस्तत्वादिति ॥ तथाचज्ञातृत्वादीनामात्मत्वेअज्ञातृत्वम

स्वभावतोरूपद्वयहीनश्चेत्स्वभावतोज्ञानमपिनस्यात् । नतृतीयः । निरस्तत्वात् ।
चतुर्थेपिनतावदात्मत्वंजातिविशेषः । आत्मनएकत्वात् । विशिष्टात्मनंभे
देपितेषांपक्षनिक्षिप्तत्वात् । नापिज्ञातृत्वंवाज्ञानत्वंवास्वप्रकाशत्वंवा निरस्त
त्वात् । नाप्यानंदत्वं । जन्मादिमल्यऽनात्ममनिवैषयिकानंदेऽनानंदत्वासिद्धेः ।

ज्ञानत्वमस्वप्रकाशत्वंचानात्मत्वमित्युक्तंस्यात् । तथाचाद्यस्याहमर्थेऽसिद्धिःद्वितीयस्यवृत्तिज्ञानेतृतीयस्यफलाव्याप्यत्वेसत्यपरो
क्षव्यवहारयोग्यत्वाभावरूपस्यघटादौअविद्यादौचासिद्धिः शुक्तिरूप्यसाधनैककल्यंचेतिनिरस्तमित्यर्थः ॥ वैषयिकेति ॥
तस्यमिथ्यात्वेनपक्षनिक्षिप्तत्वादितिभावः । ननुवैषयिकानंदस्यात्माभिन्नत्वेनपक्षबहिर्भावएवेतिनासिद्धिरित्यतउक्तंजन्मादिम
ल्यनात्मनीति । अनात्मनि जडइत्यर्थः । तथाचानादिभूतेनचेतनभूतेनात्मनानाभेदइतिभावः । ननुनात्मस्वरूपानंदतिरिक्तो

त्वादित्यर्थः स्यात् । सचपरिच्छिन्नत्वहेतुः देशकालादावसिद्ध्यादिनानिसिष्यतइतिभावः ॥ साध्येति ॥ तथाचानात्मत्वंनाम बाध्यत्वमित्युक्तं स्यात् । तदेवचमिथ्यात्वमितिसाध्यावैशिष्ट्यमित्यर्थः ॥ आत्मशब्दवाच्यइति ॥ “आत्मादेहेतुर्जीवे(जीवे धृतौदेहे)स्वभावेपरमात्मनी”त्यभिधानादितिभावः ॥ तल्लक्ष्यत्वमिति ॥ तथाचात्मनिआत्मशब्दालक्ष्यत्वरूपानात्मत्वाभावाच्चव्यभिचारः । आत्मशब्दवाच्येदेहादौसत्त्वात्तासिद्धिरितिभावः ॥ तत्प्रतिपाद्यत्वमिति ॥ वाच्यत्वलक्ष्यत्वसाधारणमित्यर्थः । हेतोः आत्मशब्दालक्ष्यत्वहेतोः । आत्मशब्दलक्ष्यत्वस्यैकलान्वयित्वादितिभावः । आत्मशब्दाप्रतिपाद्यत्वरूपहेतोर

(हेतोः)साध्यावैशिष्ट्यात् । नाप्यात्मशब्दवाच्यत्वं । अवाच्येआत्मनिहेतोर्व्यभिचारात् आत्मशब्दवाच्येदेहादावसिद्धेश्च । नापितल्लक्ष्यत्वं । तत्प्रतिपाद्यत्वमात्रंवा । इन्द्रियादावात्मशब्दलक्ष्येहेतोर्भागासिद्धेः । नापिपराभिप्रेतं । मयाज्ञातृत्वमात्मत्वमित्यङ्गीकारात् । तस्मान्नचतुर्थः । नापिपंचमः । मयाअज्ञातृत्वंजडत्वमित्यङ्गीकारात् ।

पिलक्षणयातत्प्रतिपाद्यैन्द्रियादावसिद्धिश्चद्रष्टव्या ॥ परेति ॥ मायावाद्यपेक्षयापरेषांतत्वादिनामस्माकंयदभिप्रेतमात्मत्वतदेवमयापिहेतूक्रियतइतिवक्तुंनशक्यतइत्यर्थः ॥ मयेति ॥ यथोक्तमाचार्यैः “जडत्वंचाप्रमातृत्वमेव”ति । तथाचतदभावरूपानात्मत्वंचनत्वयाहेतूक्तुंशक्यं । आत्मनिव्यभिचारादहमर्थेऽसिद्धेश्चेतिभावः । पराभिप्रेतमेवजडत्वमितिपंचमःकुतो नयुक्तइत्यतआह ॥ मयेति ॥ तच्चात्मादौव्यभिचारादिनात्वयावक्तुंनशक्यतइतिभावः । तत्त्वशुद्धिः मायावा(दि)दग्रंथविशेषः ॥

निरस्तइति ॥ अचेतनत्वं जडत्वमेव तच्च दूषितमिति भावः । यद्वाऽचेतनत्वं चेतनत्वाभावः तत्र चेतनत्वं जातिविशेषो वा ज्ञातृत्वं वेत्याद्यात्मत्वनिर्वचनदूषणेन दूषितप्रायं । अतो मिथ्यात्वसाधनाय परोपन्यस्तोऽचेतनत्वे हेतुरपि रास्तइत्यर्थः ॥ इति जडत्वहेतुभंगविवरणं ॥ ४ ॥ देशतइति ॥ देशान्तरेऽसत्त्वमित्यर्थः ॥ कालतइति ॥ कालान्तरेऽसत्त्वमित्यर्थः ॥ वस्तुतइति ॥ अन्योन्याभाववच्चमित्यर्थः । देशकालयोर्हेत्वभावं प्रत्यक्षा(गमानुमानै) नुमानागमैरुपादयति ॥ अवकाशरूपेति ॥ अ

एतेन तत्त्वशुद्ध्युक्तोऽचेतनत्वे हेतुरपि निरस्तइति ॥ ५ ॥ इति जडत्वहेतुभंगः ॥ ४ ॥ परिच्छिन्नत्वमपि देशतः कालतो वस्तुतो वा । नाद्याद्वितीयौ । देशकालाज्ञानेषु त्वदभिमतो विषयदादेरूप्यादश्रमतिपन्नोपाधिस्थानिषेधेचासिद्धेः । अवकाशरूपदेशस्य कालस्य चाऽपरिच्छिन्न(तथैव) त्वेनैव धर्मिग्राहिणा साक्षिणा “आकाशवत्सर्वगतश्चानित्यः । स देवसौम्येदमग्रे । दृष्ट्वन्तमुच्यते ।

व्याकृताकाशरूपेत्यर्थः ॥ अपरिच्छिन्नत्वेनैवेति ॥ देशस्य देशान्तरनिष्ठात्वं ताभावाप्रतियोगित्वेनैव कालस्य च प्रध्वंसाप्रतियोगित्वेनैवेत्यर्थः ॥ इदमग्रइति ॥ जगत्सृष्टेः प्राक्प्रलयकालस्य सत्त्वोक्त्या नित्यत्वसिद्धिरित्यर्थः ॥ दृष्ट्वेति ॥ दृष्ट्वत्यस्य दर्शनानन्तरमित्यर्थः । तथा चापरोक्षज्ञानेन सर्वस्यापि जगतो निवृत्तत्वात् कर्तृजो वद्वेषु संघर्षजान्निवच्च स्वस्यापि नष्टत्वात् तदनन्तरमित्युक्त्या साक्षात्कारानन्तरमपि कालः प्रतीयते । तथा च तस्य निवर्तकाभावेन नित्यत्वावगमाच्च कालतः परिच्छिन्नत्वमित्यर्थः ॥

अथेति॥ “यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामायेऽस्य हृदि स्थिता” इति ज्ञानेन सर्वकामप्रहाणानंतरममृतो भवतीत्युच्यते । तथा च ज्ञानेन सर्वकामप्रहाणानंतरमपि कालसत्त्वस्याथेत्यनेनावगातुं नित्यत्वसिद्धिरित्यर्थः ॥ यत्र त्विति ॥ यत्र त्वस्येत्यस्य स्यामवस्थामित्यर्थः कवेन विद्वानिवृत्तिरूपमोक्षवस्थायामपि कालसत्त्वप्रतीत्या तस्य नित्यत्वसिद्धेर्न तस्य कालतः परिच्छेद इति भावः । न न्वाकाशेना नित्यत्वरूपकालपरिच्छेदराहित्यं “तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत” इति श्रुतेः सिद्धजन्यत्वेन हेतुना ध्वंसप्रतियोगित्वरूप कालपरिच्छिन्नत्वस्याकाशेऽनुमातुं शक्यत्वादित्यत आह ॥ आकाश इति ॥ नाव्याकृताकाशविषया (येयं) श्रुतिः किंतु भूताका

अथ मर्त्योऽमृतो भवति । यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभू ”दित्यादि श्रुत्या सदा सर्वत्र कार्यदर्शनादियुक्त्या च सिद्धेः । “आकाशः संभूत” इत्यादि श्रुतेः भूताकाशविषयत्वात् । उक्तं चाकाशैकैतमन्यत्र । अत्र देशो नास्ति इदानीं कालो नास्तीत्यस्य व्याहृतत्वाच्च ।

शविषया । भागासिद्धिश्चाव्याकृताकाशा एवास्माभिरभिहितेत्याशयः । आकाशद्वयमप्रामाणिकमिति चेत्तत्राह ॥ उक्तं चेति ॥ भूताकाशोऽव्याकृताकाशश्चेत्याकाशद्वयवियत्यादेः सुधायां टीका कृद्भिस्माभिश्च चंद्रिकायां प्रतिपादितमित्यर्थः । देशकालयोर्देशांतरेऽसत्त्व रूपं देशतः परिच्छिन्नत्वं कालांतरेऽसत्त्वरूपं कालतः परिच्छिन्नत्वं च वदतात्र देशो नास्ति इदानीं कालो नास्तीति प्रतीतिरंगीकार्या अस्तीति चेत्तत्राह ॥ अत्रेति ॥ अत्रेदानीं शब्दाभ्यामधिकरणतया देशकालौ निर्दिश्य पुनस्तयोर्निषेधव्याहृतिरित्यर्थः ।

नन्वत्रदेशो नास्ति इदानीं कालो नास्तीति प्रतीत्या देशकालयोर्देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छिन्नत्वं नोच्यते येन व्याहृतिः स्यात् किंतु ब्रह्मकुत्रचित्कदाचिद्देशकालौ विनास्तीति । तथाच त्रयदा ब्रह्मास्ति तत्र तदा देशकालयोरभावप्राप्त्या देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छेदसिद्धिरित्यत आह ॥ ब्रह्मेति ॥ कुत्रचित्कदाचिच्छब्दाभ्यां देशकालौ निर्दिश्य पुनस्तौ विना ब्रह्मास्तीत्यभिधाने व्याघात इत्यर्थः । किंच देशकालयोर्देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छेद निरूपणार्थमपि देशकालयोरपरिच्छेदसिद्धिरित्याह ॥ देशकालयोरिति ॥ देशादेशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छिन्नत्वं वदता यदुपाधौ देशकालौ वर्तते तदुपाधौ तयोर्निषेधे विरोधापत्त्या देशकालयोर्निषेधोपाधौ निषेधविरोधेनाविरोधाय निषेधोपाधितया देशकालांतरयोरवश्यकत्वाच्च ।

ब्रह्मकुत्रचित्कदाचिद्देशकालं विनास्तीत्यस्यापि व्याहृतत्वाच्च । देशकालयोः
स्वोपाधौ निषेधविरोधेनाविरोधाय निषेधोपाधितया देशकालांतरयोरवश्यकत्वाच्च ।

धोपाधिभूतावन्यासत्यभूतौ देशकालौ देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छेदशून्यावपरिच्छिन्नावेव वक्तव्यौ । तयोरापि पुनर्देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छेदवत्त्वे पुनस्तयोर्दुपाधौ तौ देशकालौ वर्तते तदुपाधौ वेवतयोर्निषेधविरोधापत्त्या पुनस्तयोर्देशकालयोर्निषेधाधिष्ठा नभूतावन्यासत्यभूतौ अपरिच्छिन्नावेव वाच्यावित्येव मनवस्था स्यादतस्तस्मैत्याकयोश्चिद्देशकालयोर्देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छेदाभावमपरिच्छिन्नत्वसंगीकार्यमतो सिद्धिरिति भावः । ननु देशांतरादावसत्त्वरूपं परिच्छिन्नत्वं नोच्यते । येनैतन्निषेधाधि(करण)ष्ठान(भूत)तया देशकालांतरयोस्सत्यभूतयोरपरिच्छिन्नयोः स्वीकारापत्तिः । किं नाम (अंतरपदं विहाय) देशादावस

त्त्वमेव देशादिपरिच्छिन्नत्वमित्युच्यते । इदं च देशकाले चास्ति देशस्वरूपे देशस्यावृत्तित्वात् कालस्वरूपे च कालस्यावृत्तेः । अन्यथाऽऽत्माश्रयात् । अतो देशादौ निषेधरूपपरिच्छिन्नत्वमद्भावेन नासिद्धिरित्यत आह ॥ देश इति ॥ स्वनिर्वाहकतयेति ॥ स्वस्मिन्स्वस्याधारेण भवद्यदकतयेत्यर्थः । नात्माश्रयोपेक्षेण देशकालयोः स्वस्वरूपेऽवृत्तिर्वाच्या । प्रमेयत्वादिवदभेदेन संबन्धे न स्वस्मिन्नपि वृत्तेऽप्रामाणिकत्वात् । तथा च देशकालयोर्देशादावसत्त्वरूपं परिच्छिन्नत्वमप्यसिद्धमिति भावः । प्रतिज्ञातामज्ञानहेत्वसिद्धिमुपपादयति ॥ अज्ञानस्येति ॥ अपरिच्छिन्नत्वोपपादनाय सर्वगतेत्युक्तं । (सर्वगत) अपरिच्छिन्नदेशकालोपादानं

देशस्सर्वत्रास्ति कालस्सदास्ति पूर्वः काल इत्याद्यबाधितप्रतीत्या तयोः स्वनिर्वाहकतया प्रमेयत्वादि वत्त्वसंबन्धसंभवाच्च । अज्ञानस्य च सर्वगतदेशकालोपादानत्वेन सर्वगतं ब्रह्मप्रतिविषयसंबन्ध्यावरणत्वेन च देशादिपरिच्छेदायोगात् ।

चाज्ञानं नत्वा दज्ञानं सर्वगतमेव वाच्यमिति न तस्य परिच्छिन्नत्वमित्यर्थः । अज्ञानस्यापरिच्छिन्नत्वे युक्त्यन्तरं सर्वगतं ब्रह्मेति । द्विविधमावरणलोके दृष्टं । एकं ज्ञातृसंबन्धि यथानेत्रपटलादि । एकं विषयसंबन्धि यथा धकारादि । तत्र ज्ञातृसंबन्ध्यावरणं (नेत्र) नयनपटलादिस्वयंपरिच्छिन्नमपि महत्तत्त्ववता दर्शनप्रतिबंधकं । तदिहाज्ञानस्य ज्ञातृसंबन्ध्यावरणत्वेऽपरिच्छिन्नत्वेन सिध्यतीत्यत उक्तं विषयसंबन्धीति । अत्र च ब्रह्मणो विषयत्वात्तस्य चापरिच्छिन्नत्वात्तदावरणभूतमप्यज्ञानं अपरिच्छिन्नमेव वाच्यमित्यसिद्धिरित्य

र्थः । प्रतिज्ञातांविद्यदादेरूप्यादेश्चप्रतिपन्नोपाधिस्यनिषेधेहत्वसिद्धिमुपपादयति ॥ प्रतिपन्नोपाधाविति ॥ कुत्रचिदिति ॥ देशांतरादावसत्त्वरूपपरिच्छिन्नत्वेप्रोच्यमानइत्यर्थः ॥ प्रतियोगिनइति ॥ अभावाभावस्यप्रतियोगिसत्त्वव्याप्यत्वादितिभावः । संगृह्णाति ॥ तथाचेति ॥ इत्यादिश्रुतिभिः प्रमाणैः कालादिर्नपरिच्छिन्नइत्यन्वयः । नपरिच्छिन्नः कालांतरेऽसत्त्वात्नेत्यर्थः ॥ नोचेदिति ॥ कालादेःकालांतरादावसत्त्वरूपपरिच्छिन्नत्वांगीकारेइदानींकालोनास्तीत्यादिप्रतीत्याव्याहतिर्दुर्वीत्यर्थः । एवंकालांतरादौनिषेधएवकालादिपरिच्छिन्नत्वमित्यंगीकृत्यदूषणमुक्तं । इदानींकालादिपरिच्छिन्नत्वंनामकिमेककाला

प्रतिपन्नोपाधौनिषेधस्यचकुत्रचित्कदाचिद्भावेतत्रतदाप्रतियोगिनःसत्त्वापातात् ।
तथाच । “कालादिर्नपरिच्छिन्नअग्रआसीदथासृतः । इत्यादिश्रुतिभिर्नोचेद्दुर्वी
राव्याहतिर्भवेत् ।” किंचकालादिपरिच्छिन्नत्वंनतावेदेककालादिमात्रेसत्त्वं

दिमात्रेसत्त्वंवा कालांतरादावसत्त्वंवेतिविकल्प्याद्यनिराह ॥ किंचेत्यादिना ॥ एककालमात्रइति ॥ एककालादौसत्त्वमात्रंनासत्त्वमित्योज्यं । एवमुत्तरत्रापि । यथास्थितेतुएककालादिमात्रेसत्त्वोक्त्यामात्रपदव्यवच्छेद्यतयाकालांतरादावसत्त्वस्यलब्धत्वान्नापिकालांतरादावसत्त्वमितिपृथग्विकल्पानुपपत्तिरितिध्येयं । नचभवत्पक्षेपिकालांतरादावसत्त्वरूपस्यकालांतरादिपरिच्छिन्नत्वस्याग्रआसीदित्यादिश्रुतिविवरोधेनदूषितत्वान्नापीतिपुनर्निषेधःकिमर्थइतिवाच्यं । दूषणांतरदानायपुनराशंक्यनिषे

धोपपत्तेरिति ध्येयं ॥ रूप्यादाविति ॥ रूप्यादेरत्यन्तासत्त्वांगीकारेणैककालेसत्त्वस्याभावात्साधनवैकल्यमिति भावः ॥ त्रैकालिकनिषेधेति ॥ तद्रूपमिथ्यात्वेत्यर्थः ॥ विरोधाच्चेति ॥ एककालादौ सत्त्व रूपपरिच्छिन्नत्वे हेतोः त्रैकालिकसत्तानिषेधाख्य मिथ्यात्वाभावव्याप्यत्वाद्विरोधइत्यर्थः ॥ धीमात्रमिति ॥ एककालेसत्त्वेन ज्ञानमात्रमित्यर्थः । एककालेसत्त्वेन ज्ञानमात्रं तु रूप्यादावस्येव । अन्यथा प्रवृत्तिर्न स्यादिति भावः ॥ मात्रशब्देनेति ॥ सत्त्वेन ज्ञानमात्रं न तु सत्त्व रूपोऽर्थइत्यर्थसत्त्वं मात्रपदव्य वच्छेद्यमिति भावः ॥ अमोक्ताविति ॥ सत्त्वेन ज्ञानमात्रं तज्ज्ञानं तु प्रमारूपं न भवति किंतु सत्त्वमस्ति । परंतु तज्ज्ञानं अमरूप

रूप्यादौ ममासिद्धेः । तेन त्रैकालिकनिषेधसाधने विरोधाच्च । नापि तथा धीमात्रं । मात्रशब्देनैककालादिमात्रे सत्त्वरूपार्थाभावोक्तौ अमोक्तौ च प्रपंचे ममासिद्धेः । प्रमा अमसाधारणधीत्वसामान्योक्तावात्मन्यपि तादृश अमसंभवेन व्यभिचारात् । व्यावहारिकप्रमोक्तौ रूप्यादावभावात् ।

मिति मात्रशब्दाभिप्रायइत्यर्थः । पूर्वोत्तरपक्षयोरीतिभेदे एव न त्वर्थभेदः । ज्ञानस्य अमत्वेऽर्थस्यासत्त्वनियमादिति द्रष्टव्यं ॥ प्रपंचइति ॥ प्रपंचे सत्त्वांगीकारेण सत्त्वरूपार्थाभावस्वरूपमात्रपदार्थस्य तथा तज्ज्ञाने अमत्वस्य चानगीकारेणासिद्धिरित्यर्थः ॥ सामान्येति ॥ सामान्यतः प्रयुक्तस्य विशेषविकल्पेन निराकरणेऽनुमानमात्रोच्छेदइत्यर्थः । यावद्विशेषातिरिक्तं सामान्यनास्तीत्यभिप्रेत्यद्रूपणमाह ॥ आत्मन्यपीति ॥ तादृशेति ॥ एकका(लादि)लमात्रे सत्त्वेन अमसंभवादिति भावः ॥ व्यावहारि

केति ॥ एककाले(लादौ)सत्त्वप्रकारकव्यावहारिकप्रमाविषयत्वमात्रशब्दार्थइत्यर्थः ॥ रूपादाविति ॥ व्यावहारिकप्रमा विषयत्वाभावेनसाधनैकत्वमितिभावः । पूर्वदूषितमपिद्वितीयपक्षदूषणांतरदानायाशंक्यनिराकरोति ॥ नापीति ॥ कालांतरादावसत्त्वरूपकालादिपरिच्छिन्नत्वमितोपिनोपपद्यतइत्यर्थः । कुतो नोपपद्यतइत्यतोऽतिप्रसंगादित्याह ॥ तेनेत्यादि ॥ अयमर्थः । तेनकालांतरादावसत्त्वरूपपरिच्छिन्नत्वहेतुनायथेदानीमपिस्वोपाधावसत्त्वरूपमिथ्यात्वंसाध्यते तथावयमपिवदामः । इदानींस्वदेशकालयोःसत्त्वेनकालांतरादावपिसत्त्वं(त्वसाधनं)किनस्यादिति । नन्विदानींसत्त्वेनकालांतरादावपिसत्त्वसाधनेभा

नापिकालांतरादावसत्त्वं । तेनस्वकालादावप्यसत्त्वसाधनेप्रमाणविरोधस्याविशिष्टतयास्वकालादौ सत्त्वेनकालांतरादौसत्त्वसाधनापातात् । रूपांतरेणासतोब्रह्मणःस्वरूपेणाप्यसत्त्वापाताच्च ।

विबाधकशंकादिरूपबाधकसद्भावान्नतत्साधनंयुक्तमितिचेत् तर्हि कालांतरेऽसत्त्वेनेदानीमप्यसत्त्वसाधनेसन्वदइत्यादिप्रत्यक्षबाधस्याविशिष्टत्वादिति कालांतरेऽसत्त्वादिदानीमप्यसत्त्वमिल्यस्यकेनचिद्रूपेणासतःप्रतीयमानस्वरूपेणाप्यसत्त्वमितिहिफलितोर्थः । तत्रातिप्रसंगमाह ॥ रूपांतरेणेति ॥ निर्धर्मकतयापारमार्थिकत्व(त्वेन)रूपेणासतइत्यर्थः । यद्वामिथ्यात्वादिरूपेणासतइत्यर्थः । किंचकालांतरेऽसत्त्वादिदानीमप्यसत्त्वसाधनेरुन्ध्यादेर्विषयदादेशकालांतरेऽसत्त्वादिदानीमपिस्वरूपेणासत्त्वंस्यात् । नचेष्टापत्तिः । असद्विलक्षणस्वरूप(पमंगीकृत्यतदनुपमदेन)पांगीकारात् । असद्विलक्षणस्वरूपानुपमदेनपारमार्थिकत्वाकारेणैवनि

प्रेषइतित्वत्सिद्धांतविरोधादित्याशयेनाह ॥ रूप्यादेरिति ॥ एतेनेति ॥ कालांतरादावसत्त्वेनेदानीमप्यसत्त्वसाधनेरूप्यादेरित्युक्तातिप्रसंगापातेनेत्यर्थः ॥ कदाचिदिति ॥ भाविबाधकदशायामित्यर्थः । तथाचतदानीमसत्त्वादिदानीमप्यसत्त्वमितिभावः ॥ शून्यवादीति ॥ तेनेदानींजगदसत्त्वांगीकारात् मायिनाचासद्विलक्षणत्वांगीकारादिदानीमप्यसत्त्वसाधनंशून्यवाद्युक्किच्छादिरवेत्यर्थः । ननुदेशपरिच्छिन्नत्वनाम नदेशांतरेऽसत्त्वमेकदेशमात्रेसत्त्वाविवक्षितं येनोक्तदोषः कित्वन्यदेवेति

रूप्यादेर्वियदादेशस्वकालेप्यसद्विलक्षणस्वरूपाभावापाताच्च । एतेनयत्सत्तत्सदा सर्वत्रसदेव । नहिरूपंकदाचित्कुत्रचिद्गोधोभवति । तथाचयत्कदाचित्कुत्रचिदसत्तत्सदासर्वत्रासदेवेतिवाचस्पतीयंशून्यवाद्युक्त्युद्भिरणनिरस्तं । ननुदेशपरिच्छिन्नत्वंसर्वमूर्तासंयोगित्वंवा परममहत्परिमाणानधिकरणत्वंवा महत्त्वानधिकरणपरिमाणाधिकरणत्ववेतिचेन्न । आद्ययोरसंगेनिर्गुणेचब्रह्मण्यपिभावात्

तार्किकरीत्याशङ्कते ॥ नन्विति ॥ परिमाणाधिकरणत्वविमुद्रव्येऽतिव्याप्तमतोमहत्त्वानधिकरणेतिपरिमाणविशेषणं । महत्त्वानधिकरणत्वमात्रगुणेऽतिप्रसक्तमतःपरिमाणाधिकरणत्वमित्युक्तमितिद्रष्टव्यं ॥ आद्ययोरिति ॥ “असंगोह्ययंपुरुष” इतिश्रुतेःब्रह्मणोसंगत्वावगमात्सर्वमूर्तासंयोगित्वमस्ति । “केवलोनिर्गुणश्च” तिश्रुतेर्ब्रह्मणोनिर्गुणत्वावगमात्परममहत्परिमाण

रूपगुणाभावेननपरमहृत्परिमाणाधिकरणत्वंचास्तीत्यतिव्याप्तिरितिभावः ॥ गुणादाविति ॥ गुणकर्मादौगुणानंगीकारादि
तिभावः । तथाचभागसिद्धिरितिभावः । लक्षणत्रयस्याप्यवकाशप्रकृत्यादावसिद्धिःस्पष्टेतिनोक्तेतिदृष्टव्यं । कालांतरासत्त्वा
ख्यानित्यत्वमेवकालतःपरिच्छिन्नत्वमितिपक्षपूर्वानुक्तदूषणांतरमाह ॥ कालेति ॥ अन्योन्याभावादावित्यत्रादिपदेननित्यभूत
प्रध्वंसाभावग्रहणं । अन्योन्याभावस्याऽनित्यत्वेसर्वपदार्थानांतादात्म्यापत्तिः । प्रध्वंसस्यानित्यत्वेचप्रतियोग्युन्मज्जनापत्तिरि
तिहृदयं ॥ तर्हीति ॥ वस्तुतःपरिच्छिन्नत्वमित्यर्थः । किंतात्विकभेदवत्त्वंवा कल्पितभेदवत्त्वंवा धर्मिसमसत्ताकभेदवत्त्वं

अंत्यस्यगुणादावप्यभावात् । कालपरिच्छिन्नत्वमन्योन्याभावादौप्रतिवाद्यासिद्धंचनतृती
यः तद्धिभिन्नत्वं । तस्यचतात्विकस्यप्रपंचेप्यभावात् । आत्मन्यप्यनृतव्यावृत्तिस्तात्विकी
तिवक्ष्यमाणत्वाच्च । कल्पितस्यत्वात्मन्यपिभावात् धर्मिसमसत्वस्यरूप्येपिममाभावात्

वा उभयसाधारणभिन्नत्वमात्रंवा । नाद्यइत्याह ॥ तस्येति ॥ तथाचप्रपंचैत्वयातात्विकभेदवत्त्वानंगीकारादसिद्धिरित्यर्थः ।
आत्मन्यपिअनृतव्यावृत्तिरूपतात्विकभेदवत्त्वसत्त्वेनब्रह्मण्येवव्यभिचारश्चेत्याह ॥ आत्मन्यपीति ॥ नद्वितीयः । ब्रह्मण्ये
वव्यभिचारादित्याह ॥ कल्पितस्येति ॥ नतृतीयः । मन्मतेऽन्योन्याभावस्यधर्मिस्वरूपत्वेनासतिचधर्मिणएवाभावेनान्यो
न्याभावमात्रस्यैवानंगीकारेणधर्मिसमसत्ताकभेदवत्त्वंरूप्येऽसिद्धिमितिसाधनवैकल्यमित्याह ॥ धर्मीति ॥ धर्मिसमसत्वस्येति

बहुव्रीहिः । तस्येत्यनुवर्तते । अनृतव्यावृत्तत्वात्किन्वेनधर्मिसमसत्ताकभेदवत्त्वस्य ब्रह्माणिव्यभिचारोऽपि द्रष्टव्यः । नचतुर्थः । तत्रापिकिमध्यस्ताद्भिन्नत्वंविवक्षितमुतसत्याद्भिन्नत्वं । नाद्यः । अध्यस्ताद्भिन्नत्वस्यअमिथ्यात्वेनव्यासतयासत्यत्वसाधकत्वाद्विरुद्धत्वंस्यादित्याह ॥ भिन्नत्वमिति ॥ अध्यस्ताद्भेदेन विद्यमानेननिमित्तेन नद्वितीयइत्याह ॥ सत्यादिति ॥ प्रपञ्चस्यमया सत्यत्वांगीकारादितिभावः ॥ स्वानुगतेनि ॥ स्वान्प्रत्यनुगतत्वेनप्रतिभासमानयद्वस्तुतत्रकल्पिताइत्यर्थः । विभक्तत्वा दननु

भिन्नत्वमात्रस्यचाध्यस्ताद्भेदेनसत्त्वेऽप्युपपत्तेः सत्याद्भेदस्यचासिद्धेः एतेनयदुक्तंप्रमाण

मालायां “विवादाध्यासिताः स्वानुगतप्रतिभासेवस्तुनिकल्पिताः । विभक्तत्वात् ।

यथासर्पमालादिकंस्वानुगतेरज्ज्वाद्भेदमंशसदर्थेचब्रह्मण्यनुगच्छतिपटादिकंविभज्यते

सन्धटःसन्पटइतिप्रतीते” रितिनिरस्तं । विभक्तत्वंहिनतावद्विभिन्नत्वं । कादा

चित्कत्वंवा काचित्कत्वंवा । निरस्तत्वात् । नापिबाधकदशायांनिषिध्यमानत्वं

गतत्वादित्यर्थः । अननुगतंस्वानुगतेवस्तुनिकल्पितमितितदभिप्रेतार्थः । सर्पमालादिकमित्यत्रादिपदेनबलीवदमूत्रग्रहणं । य

थैकस्मिन्नज्जाविदमंशेऽयंसर्पःइयंमालाअयंबलीवदमूत्रखंडइत्याद्याारोपदर्शनात्त्वान्सर्पादीनननुगतान्प्रत्यधिष्ठानतयानुगतेर

ज्जाविदमंशेसर्पादिकंकल्पितमित्यर्थः । अनुगच्छतिसति विभज्यतेऽननुगतंभवति । तदेवदर्शयति ॥ सन्नित्यादि ॥ विभक्त

त्वादितिसामान्यतएवहेतोःकरणात्तदर्थतयाप्रसक्तपक्षानशङ्क्यनिषेधति ॥ विभक्तत्वंहीति ॥ निरस्तत्वादिति ॥ आद्यस्य

वस्तुपरिच्छिन्नत्वरूपेहेतुनिरासेनद्वितीयतृतीययोःकालपरिच्छिन्नत्वदेशपरिच्छिन्नत्वरूपहेतुनिरासेननिरस्तत्वादित्यर्थः ॥ सा
ध्येति ॥ स्वानुगतप्रतिभासेवस्तुनिकल्पितत्वमपीदमेवेतिसाध्यवैशिष्ट्यमित्यर्थः ॥ सुखदुःखादीति ॥ सुखादेशैतैकसत्त्वे
नस्वोत्पत्त्यनंतरंयावत्सर्वसर्वदाप्रकाशमानत्वेनकदाचिदेवप्रकाशमानत्वंनास्तीत्यर्थः ॥ अप्रयोजकत्वाचेति ॥ कदाचिदे
वप्रकाशमानत्वरूपंविभक्तत्वंकल्पितत्वंविनासत्यत्वेनाप्युपपन्नमित्यप्रयोजकत्वाच्चेत्यर्थः । ननुनाप्रयोजकता सत्त्वेसर्वदाप्रका
शप्रसंगेनकदाचिदेवप्रकाशमानत्वंनस्यादित्यनुकूलतकसद्भावादित्यतोऽत्रान्यथासिद्धिमाह ॥ युक्तोहीति ॥ सतोपिसत्यस्या

साध्यावैशिष्ट्यात् । नापिकदाचिदेवप्रकाशमानत्वं सुखदुःखा(दौभागा)दिभोगेअसि

द्धेः । अप्रयोजकत्वाच्च । युक्तोहिसतोपिप्रकाशसामग्र्याःकादाचित्कत्वेनकदाचिदेवेच्छा

दिवत्प्रकाशोपि । नाप्यननुगतत्वं । अननुगतानांघटपटादीनांचलनादौरूपादौद्रव्य

त्वादौध्वंसादावनात्मत्वादौचक्षुरूपदृशुंगादीनांचासतिआत्मनश्चसदर्थेऽनध्यासात् ।

पिवस्तुनःइच्छादिवत्कदाचिदेवप्रकाशोपियुक्तइत्यन्वयः । प्रकाशसामग्र्याः इन्द्रियार्थसंनिकर्षादिरूपायाः ॥ इच्छेति ॥ यथा
कदलीफलदेःसत्त्वेपिनसर्वदाइच्छा किंनामाथाद्रियसन्निकर्षजन्यज्ञानादिरूपतत्सामग्र्यांसत्यामेवतथेत्यर्थः । एवंसंभावितान्प
क्षान्निषिध्येतःपरंपराभिप्रेतंविभक्तत्वमाशंक्यनिराकरोति ॥ नापीति ॥ कुतोनेत्यतोव्यभिचारादित्याशयेनाह ॥ अननुग
तानामिति ॥ नन्वननुगतस्यानुगतेऽध्यासोऽस्माभिःसाध्यते । तस्यचनघटादौव्यभिचारः । तत्रघटादौअननुगतत्वसद्भावे

पिचलनादीनामनुगतत्वाभावादित्यतोघटादीनामननुगतत्वसद्भावेपिचलनादीनामनुगतत्वमुपपादयति ॥ अस्तिहीत्यादिना ॥ आत्मासन्नित्यादीति ॥ आत्मासन्निति द्वितीयाभावः सन्नित्येवमात्माद्वितीयाभावयोरननुगतत्वेपिसदर्थस्यानुगमोद्गृह्यः । अतएवपूर्वमप्यात्मनश्चेत्यत्रद्वितीयाभावस्यचेत्यपिग्राह्यं । एवमव्याख्यानेघटपटौप्रतिचलनादिवत्सदर्थस्योभयानुगतत्वंनसिध्येदितिद्रष्टव्यं । किंचयद्यनेकेषामननुगतानामेकस्मिन्ननुगतेऽध्यासदर्शनात्प्रपञ्चस्यसदर्थब्रह्मण्यध्यासउच्यतेतर्हि एकस्यापिरु

अस्तिहिघटश्चलतिपटश्चलतिघटोरूपीपटोरूपीघटोद्रव्यंपटोद्रव्यंघटोऽध्वस्तःपटोऽध्व

स्तःअनात्माघटःअनात्मापटःखण्डपमसत्तदृशृंगमसत् आत्मासन्नित्यादिधीः ॥ ७ ॥

दृश्यतेचैकत्रानेकेषामिवैकस्यापिरूप्यस्यानेकेषुशुक्तिवंगादिष्वध्यासः। एवंचसदर्थस्यै

वघटादिष्वारोपःकिंनस्यात् । एतेनविवादाध्यासितंसद्रूपेकल्पितं । प्रत्येकंतदनु

विद्धतयाप्रतीयमानत्वात् । प्रत्येकंचंद्रानुविद्धजलतरंगंचंद्रवदितिब्रह्मसिद्ध्युक्तंनिरस्तं ।

प्यस्यानेकेषु शुक्त्यादिष्वध्यासदर्शनादेकस्यैवसदर्थस्यब्रह्मणेनेकेषुपटादिष्वेवाध्यासःकिंनस्यादितिपरीत्यमेवस्यादित्याह ॥

दृश्यतेचेति ॥ वंगं सीसं ॥ तदनुविद्धतयेति ॥ सूत्रेऽनूतनानां नामणीनां सूत्रानुस्यूततया यथाप्रतीतिस्तथा घटः सन्पटः स

न्नितिसदर्थानुविद्धतया प्रतीयमानत्वादित्यर्थः । यद्यदनुविद्धतया प्रतीयते तत्तत्र कल्पितमिति सामान्यव्याप्तौ दृष्टांतमाह ॥

प्रत्येकंचंद्रेति ॥ जलतरंगेषु प्रतिबिंबितंचंद्रस्यायंचंद्रोयंचंद्रइत्यादिरूपेण गगनस्थंचंद्रानुवेधोऽस्तीत्यवधेयं । ब्रह्मसिद्धिर्भाया

वादग्रंथविशेषः । प्रत्येकंचलनाद्यनुविद्धत्वेनप्रतीयमानयोर्घटपटयोश्चलनादावनध्यासेनव्यभिचारादितिदूषणमेतेनेत्यतिदिश्य
दूषणांतरमाह ॥ खंडोगौरिति ॥ तत्र गोत्वे । तथाचोक्तहेतोःस्वानुविद्धतयाप्रतीयमानेगोत्वादौव्यक्तीनामकल्पितत्वात्खं
डमुंदादिव्यक्तौव्यभिचारइत्यर्थः । उक्तहेतोःस्वरूपासिद्धिमध्याह ॥ किंचेति ॥ सन्धटःसन्शब्दइत्यादिज्ञानविषयतयाप्रती
यमानेघटादौब्रह्मानुविद्ध(तयाप्रतीयमान)त्वंनास्तीतिकुतइत्यतआह ॥ रूपा(दिहीनमि)दीति ॥ रूपादीत्यादिपदेनगंधादि
ग्रहणं । अशब्दमस्पर्शमरूपमित्यादिश्रुतेरित्यर्थः । (नतावतब्रह्मचाक्षुषादिज्ञानविषयः । रूपादिहीनत्वात् । धर्मादिवत्इत्य

खंडोगौमुंडोगौरितिप्रत्येकंगोत्वानुविद्धस्यापिखंडोदेस्त

न्नानध्यासात् । किंचरूपादिहीनमासंसारमज्ञानावृत्तं

नुमानमुक्तंभवति । नन्विदमयुक्तं । गुणगुणानंगीकारेरूपपादावेवव्यभिचारादितिचेत्सत्यं । रूपादिशब्दस्यमहत्त्वसमानाधि
करणोद्भूतरूपवच्चतद्वत्समेवेतत्वादिरूपचाक्षुषत्वादिप्रयोजकधर्मपरत्वेनव्यभिचाराभावादित्यवधेयं ।) महत्त्वसमानाधिकर
णोद्भूतरूपवच्चतद्वत्समेवेतत्वरूपचाक्षुषत्वश्रावणत्वादिप्रयोजकधर्महीनमितिव्याख्येयं । यथाश्रुतेरूपरूपत्वतदभावादियुव्य
भिचारइतिध्येयं । तथाचब्रह्मचाक्षुषश्रावणादिज्ञानविषयः । तत्प्रयोजकधर्मरहितत्वात् अतीन्द्रियवदित्यनुमानमुक्तंभवति ।
हेत्वंतरमाह ॥ आसंसारमिति ॥ तथाचब्रह्मनचाक्षुषादिज्ञानविषयः । आसंसारमज्ञानावृत्तत्वात् । व्यतिरेकेणघटादिवदि

त्यनुमानमुक्तंभवति । घटादौसंसारप्रसक्तैरेवाभावेनहेत्वभावोऽस्तीतिज्ञातव्यं । विमुक्तिकालीनेब्रह्मचैतन्यस्वरूपसिद्धिवारणायाऽसंसारमित्युक्तं । व्यतिरेकेणघटादिदृष्टांतः । तत्रसंसारप्रसक्तेरेवाभावेनहेत्वभावस्यसत्त्वादितिदृष्टव्यं । हेत्वंतरमाह ॥ शब्दैकेति ॥ ब्रह्मनचाक्षुषादिज्ञानविषयः शब्दैकसमाधिगम्यत्वाद्भूमिदिवत् व्यतिरेकेणघटादिवच्चैत्यनुमानंद्रष्टव्यं । ननुचाक्षुषादिज्ञानेतावत्सन्धटइत्यादिप्रतीयते । सच्चब्रह्मैवेतिअनुमानानांबाधइतिचेन्न । सत्तुब्रह्मनभवत्येव । तर्हि किमितिपृच्छति ॥ किंत्विति ॥ उत्तरयति ॥ अनित्यइति ॥ ननुरूपादिराहिल्याद्युक्तहेतुत्रययुक्तस्यापिब्रह्मगश्चाक्षुषेज्ञानेभानमस्तु कथमितिचे

शब्दैकगम्यं ब्रह्मसन्धटः सन् शब्दइत्यादिचाक्षुषादिज्ञानेन भाति । किं त्वनित्यो घटइत्यादौ अनित्यत्वादिकमिव सत्त्वमपि घटगतमेव । न च स्वरूपेणाप्रत्यक्षस्यापिराहोऽंशद्रावच्छेदेनेव ब्रह्मणोऽपि घटाद्यवच्छेदेन प्रत्यक्षतेति युक्तं । शब्दाद्यवच्छिन्नस्य गगनादेः श्रावणादित्वापातात् ।

तु व्यंजकविशेषसमवधानादिति वदामः । यथा हिरूपादिरहिततया स्वरूपेणाप्रत्यक्षायोग्यस्यापिराहोऽप्रत्यक्षीभूतचंद्रसंबंधो यदा तदोपरागकाले चंद्रावच्छेदरूपव्यंजकसमवधानेन प्रत्यक्षत्वं दृष्टं । एवं स्वरूपेण रूपादिरहिततया प्रत्यक्षायोग्यस्यापि ब्रह्मणः प्रत्यक्षीभूतघटाद्यवच्छेदरूपव्यंजकसमवधानेन प्रत्यक्षत्वोपपत्तेरित्यप्रयोजकतामाशंक्य निषेधति ॥ नचेति ॥ कुतो न चेत्यतोतिप्रसंगानाह ॥ शब्दादीति ॥ तथा त्वे स्वरूपेणाश्रावणस्यापि गगनस्य शब्दसंबंधो यदा तदा श्रावणीभूतशब्दावच्छेदेन तस्यापि श्रा

वणत्वंस्यादित्यर्थः । एवंस्पर्शावच्छेदेनवायोरपिस्पर्शजनत्वंस्यादित्याद्यतिप्रसंगआदिशब्दार्थः । ननुराहोरिवोपपत्तिरित्युक्तमितिचेन्न । स्यादिदं यदिराहोःस्वरूपेणरूपादिरहिततयाप्रत्यक्षायोग्यत्वंस्यात् । नचैवं । नीलरूपांगीकारेणचाक्षुषतायास्सत्वात् । तर्हिक्स्मान्नदृश्यतइतिचेत् दूरस्थत्वादिदोषयुक्तत्वात् । ननुतर्हिदूरस्थत्वादिदोषयुक्तत्वादेवराहुप्रतीतिःकदापिनस्यादितिचेन्न । राहुमंडलस्यदूरस्थत्वपिपर्वणिचंद्रप्रसिन्युयदातत्संबद्धंभवति तदानीलरूपवतोरराहोःशुक्लभास्वरूपोपेतचंद्रसंबंधाच्चाक्षुषत्वोपपत्तेः । लोकेनीलस्यवस्तुनोदूरस्थस्यापिसौरादिप्रकाशसंबंधेनचाक्षुषतायाअनुभवसिद्धत्वात् । प्रकृतेचब्रह्मणोरूपादि

राहोस्तुदूरदोषेणाज्ञातस्यनीलस्यशुक्लभास्वरचंद्रसंबंधाच्चाक्षुषतायुक्तेति ॥ ७ ॥ इतिपरिच्छिन्नत्वहेतुभंगः ॥ ७ ॥ ५ ॥ अंशित्वादिहेतुष्वपिमतद्वयेपिकार्यस्यकारणाभेदेनतदनाश्रितत्वात्सिद्धसाधनं । अनाश्रितत्वेनान्याश्रितत्वेनवोपपत्त्यार्थान्तरंच ।

रहितत्वेनप्रत्यक्षायोग्यतयाचाक्षुषादिज्ञानेभानायोगात्सदनुविद्धतयाप्रतीयमानत्वंविवादाध्यासितेघटादौस्वरूपासिद्धमित्याशयेनाह ॥ राहोस्त्विति ॥ तथाचप्रत्यक्षायोग्यस्यापीत्युक्तमसिद्धिभावः ॥ ७ ॥ इतिपरिच्छिन्नत्वहेतुभंगविवरणं ॥ ५ ॥ मतद्वयेपीति ॥ आवयोर्मतइत्यर्थः ॥ कार्यस्येति ॥ कार्यकारणयोरभेदेनआश्रयाश्रयिभावानंगीकारात्एतत्तंतोरेवपट्वेनतत्तंतुनिष्ठालंताभावप्रतियोगित्वंसिद्धमिति सिद्धसाधनमितिभावः ॥ अनाश्रितत्वेनेति ॥ अन्यत्रानाश्रितत्वंसिद्धमेवास्ति

एतत्तत्तुष्वपिनास्तीत्युक्तेऽनाश्रितत्वेनाप्युपपत्तेः । अथवाविशेषनिषेधःशेषविध्यनुज्ञापकइतिन्यायेनएतत्तत्तुष्वसत्त्वेऽन्याश्रितत्वमेवसिद्धेयमिथ्यात्वमित्यर्थः । अर्थांतराभावमाशङ्क्यनिषेधति ॥ यदिचेति ॥ अनाश्रितत्वेऽन्याश्रितत्वेवाप्रत्यक्षबाधः । एतत्तत्त्वारब्धःपटस्तावत्प्रत्यक्षः । अंशित्वंचहेतुः । तत्रांशित्वंनमांशवत्त्वं पटस्यांशश्चतैतवएव तद्वत्त्वंचाश्रयाश्रयिभावसंबन्धेनैव । एवंचांशित्वहेतुर्दृष्टाएतत्पटप्राप्तस्तदैतत्पटस्यनानाश्रितत्वादिकमित्यर्थः । असत्त्वमलंताभावप्रतियोगित्वं । एतत्तत्तुष्वसत्त्वसाधनेपिप्रत्यक्षबाधातुःकरीत्यांशित्वहेतोःपक्षधर्मताबलाद्वाएतत्तत्तुष्वप्यसत्त्वनसाधयितुंशङ्क्यमित्यर्थः । उक्तमप्यधिक

यदिचप्रत्यक्षबाधादेतत्तत्त्वारब्धस्यपक्षत्वेनपक्षधर्मताबलाद्नानाश्रितत्वादिक् । तर्हिततएव तत्तत्तुष्वपिनासत्त्वं । अपिचात्यंताभावःप्रामाणिकोप्राप्तामाणिकोवा । आद्येऽद्वैतहानिः । अत्येसिद्धसाधनं । एतेनात्यंताभावमात्रंसाध्यमितिनिरस्तं । अत्यंताभावोव्यावहारिकइतितुनिरस्तं ।

विवक्षयाह ॥ अपिचेति ॥ प्रामाणिकइत्यादि ॥ प्रामाणिकात्यंताभावप्रतियोगित्वंवासाध्यमप्रामाणिकात्यंताभावप्रतियोगित्वंवेत्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ यावद्विशेषातिरिक्तसामान्याभावेनेत्यर्थः । व्यावहारिकात्यंताभावप्रतियोगित्वंसाध्यतइतिचेत्तत्राह ॥ अत्यंताभावइति ॥ प्रतियोगितदभावयोर्वैलक्षण्यस्यावश्यकत्वेनात्यंताभावस्यव्यावहारिकत्वेतत्प्रतियोगिनोप्राप्तिभासिकस्यजगतःपारमार्थिकत्वस्यादित्येवंनिरस्तमित्यर्थः । ननुप्रामाणिकात्यंताभावप्रतियोगित्वमेवसाध्यते तथात्वेऽद्वैतहानिः

स्यादिति चेन्न । कुत इत्यत आह ॥ अभावरूपा इति ॥ नेह नानेत्यादि श्रुतीनां भावद्वैतनिषेधपरत्वमेवेति भावः । अभावस्य द्वितीयस्यांगीकारे द्वितीयभावोऽप्यवर्जनीय इत्याह ॥ अभाव इति ॥ तदाश्रय इति ॥ अभावस्य साधिकरणत्वादभावश्रये ब्रह्मणि अभावाश्रयत्वं आदिपदेन अभावे तदाश्रितत्वमित्यादि भावरूपबहुधर्मीकारापत्तिरित्यर्थः । ब्रह्मणीवाऽभावोऽप्यव्यावहारिकाधर्मास्सत्येवेति नानिष्टमेतदित्यस्वरसादाह ॥ अभावरूपेति ॥ अद्वितीयादीत्यादिपदेन निर्गुणनिराकारादिशब्दग्रहणं । अत्र किंचित्प्रष्टव्यं । त्वन्मते ब्रह्मणः कस्मात्सर्वशब्दावाच्यत्वमंगीकृतमिति । शब्दप्रवृत्तिनिमित्तभूतानां द्रव्यगुणकर्मभावाणां

नन्वभावरूपाधर्मानां द्वैतं तद्वैतमिदं नोक्तेरभावद्वैतं स्वीकृतमिति चेन्न । अभावे अभावत्वादेस्तदाश्रये चाभावाश्रयत्वादेः भावस्यावश्यकत्वात् । अभावरूपप्रवृत्तिनिमित्तसंभवेन ब्रह्मणोऽद्वितीयादिशब्दवाच्यत्वापातात् । अखंडार्थेन वेदांतेन ब्रह्माभावयोर्द्वयोरसिद्धेश्च ।

दीनानिर्धर्मके ब्रह्मण्यभावादिति चेत् तर्हि ब्रह्मणो द्वितीयादिशब्दवाच्यत्वं स्यात् । द्वितीयाभावरूपप्रवृत्तिनिमित्तस्य प्रामाणिकस्य ब्रह्मणिसद्भावादित्यर्थः । किंच तात्त्विके द्वितीयाभावे प्रमाणाभावेन तस्यासिद्धेश्च । ननु कथमसिद्धिः । “एकमेवाद्वितीय” मित्यादि वेदांतेनैव तत्सिद्ध्युपपत्तेरिति चेत् तत्राह ॥ अखंडार्थेनेति ॥ अयमर्थः । वेदांतानां लक्षणया ब्रह्ममात्रप्रतिपादकत्वरूपां लब्धार्थत्वांगीकारेणाभावाप्रतिपादकत्वात्तदसिद्धिरिव स्यात् । ननु स्वातंत्र्येणाभावाप्रतिपादकत्वेऽपि ब्रह्मविशेषणत्वेन तत्प्रतिपादकत्वं

भविष्यतीति चेन्न । तथापि निविशेति शब्दार्थानिष्ठत्वरूपा खंडार्थत्वहानिरेवेति न वेदते न तस्मिद्धिरिति । व्यासस्य वृत्त्यभावाभिप्रायेण द्वयोरित्युक्तं । तथाप्यागमातिरिक्तप्रमाणेन तस्मिद्ध्युपपत्तिरिति चेत्तत्राह ॥ अन्यस्य चेति ॥ आगमातिरिक्तयोः प्रत्यक्षानुमानयोरतत्त्वावेदकत्वात् तत्त्वावेदकप्रमाणसागमएवेति वाच्यं । तेन च तस्मिद्धिर्न संभवतीत्युक्तमित्यर्थः ॥ औतेति ॥ अयमत्र कक्षाक्रमः । ब्रह्मव्यतिरिक्तद्वितीयाभावाप्रमाणिकमंगीकुर्वता त्वया ब्रह्मव्यतिरिक्तस्य सर्वस्याभावबोधि कायाः “एकमेवाद्वितीय” मित्यादि श्रुतेरभावव्यतिरिक्तद्वितीयभावमात्रनिषेधपरत्वेन संकोचः कार्यो न त्वभाव रूपद्वितीयनिषेधपरत्वेनैत्युच्यते तत्र वदामः ।

अन्यस्य च तत्त्वावेदकस्याभावात् । औताद्वितीयपदस्याभाव रूपद्वितीयनिषेध इव भावरूपद्वितीयनिषेधेपि मानांतरेणाग्रइति स्वपदेन च विरोधाविशेषे भावरूपद्वितीयनिषेधपरत्वेनैव संकोचो न त्वभाव रूपद्वितीयनिषेधपरत्वेनैत्यत्र हेत्वभावाच्च ।

अद्वितीयमित्यत्र ब्रह्मव्यतिरिक्तं भावरूपं द्वितीयमस्ति अभावरूपं द्वितीयमेव नास्तीत्यापि संकोचः क्रियतां विशेषहेत्वभावात् । न न्वस्ति विशेषहेतुः । तात्त्विकद्वितीयाभावबोधयताऽद्वितीयपदेन पुनरभावनिषेधे स्वविरोधः । “यत्तदद्रश्य” मिति मानांतरेण च विरोधः । तत्राभावरूपधर्मप्रतिपादनात् अतो भावरूपद्वितीयनिषेधपरत्वेनैव संकोचः कर्तव्य इति चेत् तर्हि भावरूपद्वितीयमात्रनिषेधेऽप्यग्रासीदित्यादिकालसत्त्वप्रतिपादकेन स्ववाक्यांतर्गतपदेन विरोधः । सन्धटइत्यादि प्रत्यक्षरूपमानांतरेण च विरोधः

समानएवेति(भावरूपपदार्थमंगीकृत्याभावरूपपदार्थनिषेधपरत्वेनस्वतंत्रभावनिषेधपरत्वेनवासंकोचःक्रियतामिति)भावाभावरूपं पदार्थमंगीकृत्यभावरूपपदार्थएवस्वतंत्रभावनिषेधपरत्वेनवसंकोचःक्रियतामिति । अभावस्यसत्यत्वांगीकारे(सत्यत्वज्ञानत्वानं तत्वादिरूपस्य)भावमात्रस्यापिसत्यत्वलब्धं सर्वस्यापिभावस्यस्वाभावाभावत्वेनाभावरूपत्वादित्याह ॥ भावस्यापीति ॥ अभावस्यैवसत्यत्वमंगीकृत्याभावप्रतियोगित्वमात्रेणमित्यात्वांगीकारेबाधकमाह ॥ अभेदस्येति ॥ अन्योन्याभावरूपभेदप्रतियोगित्वेनेत्यर्थः । तादात्म्यप्रतियोगिकाभावस्यैवान्योन्याभावत्वादितिभावः । अभावस्यसत्यत्वांगीकारेभेदस्यसत्यत्वंसिद्धयती

भावस्यापिस्वाभावाभावत्वाच्च । अभेदस्याप्यन्योन्याभावप्रतियोगित्वेनतत्सत्यत्वासिद्धेश्च । भेदस्याप्यन्योन्याभावत्वेनतत्सत्यत्वापत्तेश्च । प्रध्वंसादेःप्रतियोगिनासहविरोधायस्वतुल्यसत्वप्रतियोगिसापक्षत्वाच्च ।

त्याह ॥ भेदस्यापीति ॥ अन्योन्याभावत्वेन अन्योन्याभावरूपत्वेन । अभावस्यसत्यत्वांगीकारेभावस्यापिसत्यत्वंप्राप्तमित्याह ॥ प्रध्वंसादेरिति ॥ अभावस्यप्रतियोगिनासहतावद्विरोधोस्ति । सचतुल्यसत्ताकयोरेव नभिन्नसत्ताकयोः । तथात्वंप्रातिभासिकघटव्यावहारिकतदभावयोर्विरोधापत्तेः । तथाचप्रकृतेप्रध्वंसाद्यभावतत्प्रतियोगिनोर्विरोधायप्रतियोगिनोभावसमसत्ताकत्वमवश्यंवाच्यमेव । अतोऽभावस्यपारमार्थिकत्वेनतत्प्रतियोगिनोभावस्यापिपारमार्थिकत्वापत्तिरित्यर्थः । अभावस्यसत्यत्वां

गीकारेऽन्यदप्यनिष्टमापतितमित्याह ॥ भावत्वेति ॥ सर्वस्यापि भावस्य त्वया सत्त्वेन वा भावत्वेन वाऽन्येन वा केनापि प्रकारेण निर्वक्तुमशक्यत्वादेव हि अनिर्वचनीयत्वं स्वीकृतं सत्यत्वे केनापि प्रकारेण निर्वक्तव्यत्वापत्तेस्तच्चाशङ्क्यं एवमेवाभावोऽभावत्वानिर्वचने तस्यानिर्वचनीयत्वप्राश्यापारमार्थिकसत्यत्वासंभवेन तदर्थमभावत्वादिनिर्वचने महाप्रयासस्तव स्यात् तच्च त्वया निर्वक्तुमशक्यं अतस्तस्याप्यनिर्वचनीयत्वापातेन सत्यत्वं न स्यादिति भावः । अभावत्वप्रकारकप्रमाणं प्रति विशेष्यत्वमभावत्वमित्यस्यात्माश्रयदुष्टत्वात् प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वादेस्ताकिं करीत्यासमवायेऽस्मद्ग्रीत्यासादृश्ये चातिव्याप्तत्वादित्यादिद्रष्टव्यं । अभावस्य

भावत्वानिर्वचने भावस्येवाभावत्वानिर्वचनेऽभावस्यापि सत्त्वा सिद्धेरभावे सत्त्वार्थतवाप्यभावत्वादिनिर्वच(ने)न प्रयासापाताच्च । अभावे दृश्यत्वादेव्यभिचारस्य(वा)चाभाववद्भावस्यापि सत्यत्वेऽपि दृश्यत्वोपपत्त्या अप्रयोजकत्वस्य(वा)चापाताच्चाभावस्य प्रतियोगिघटितत्वेन भावादपि विशिष्याद्वैतविरोधित्वाच्च ।

सत्यत्वाङ्गीकारे दृश्यत्वानुमानं च दुष्टं स्यादित्याह ॥ अभावइति ॥ नन्वभावव्यतिरिक्तत्वे सतीति विशेषणं दीयत इति चेत्तत्राह ॥ अभाववदिति ॥ यथाऽभावे विद्यमानोऽपि हेतुर्न तत्र मिथ्यात्वप्रयोजको जातः किंतु तद्व्यतिरिक्तस्थल एवेत्युच्यते एवं पक्षे विद्यमानोऽपि हेतुः साध्ये प्रयोजको न स्यादित्यप्रयोजक इत्यर्थः । यत्र व्यवभिचारोऽग्राप्ते तद्व्यतिरिक्तत्वे सतीति विशेषणं दीयते तत्र सर्वत्राप्यन्यैवरीत्याऽप्रयोजकत्वेऽप्येति संप्रदायः ॥ प्रतियोगिघटितत्वेनेति ॥ प्रतियोगिनिरूप्यत्वेनेत्यर्थः । ब्रह्मव्यतिरिक्तस्य भाव

स्यसत्यत्वांगीकारेऽद्वैतविरोधस्त्वयादीयते तदपेक्षयापितवैवविशिष्याद्वैतविरोधः स्यात् ब्रह्मव्यतिरिक्तस्याद्वितीयाभावस्यसत्यत्वांगीकारे तस्यप्रतियोगिनिरूप्यत्वेनप्रतियोगिभूतभावरूपद्वितीयस्यापिसत्यत्वापत्त्याभावाभावाद्वयस्यसत्यत्वांगीकारोविशिष्याद्वैतविरोधीत्याशयः ॥ निरस्तत्वादिति ॥ एतत्तन्निष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वंनस्वरूपेण अनंगीकारात् नापिपारमार्थिकत्वेन । ब्रह्मवत्सत्यत्वेप्युपपत्त्यार्थान्निरस्तमित्यर्थः । एतच्चमिथ्यात्वनिरुक्तिदूषणप्रस्तावेऽपि अनुमानदूषणायात्रोच्यते ।

किंचाल्यंताभावप्रतियोगित्वंस्वरूपेणवा पारमार्थिकत्वेनवा । नोभयमपि निरस्तत्वात् । अन्या(न्यत्रा)समवेतस्यांशित्वमेतत्तंतुसमवेतत्वंविना(ऽनुपपन्नमि)नयुक्तमिति विरुद्धश्च । कस्यचित्पटस्यसंयोगवृत्त्याएतत्तंतुषुसत्त्वादैनैकांतिकश्च । समवायवृत्त्याएतत्तंतुष्वसत्त्वंतुविशेषणसत्त्वेनापियुक्तं । इहंतंतुषुपटइतिप्रत्यक्षबाधितश्च ।

तद्व्यपौनरुक्त्यं । अंशित्वहेतोर्विरुद्धानैकांतिकबाधसत्प्रतिपक्षोपाध्याभाससाम्यानिक्रमेणदर्शयिष्यन्विरुद्धत्वंतावदाह ॥ अन्यसमवेतस्येति ॥ अंशित्वंतंतुरूपांशवत्त्वं तच्चाश्रयाश्रयिभावसंबन्धेनैव नान्यथा एवंचान्यासमवेतत्वेनसिद्धस्यपटादेरंशित्वंएतत्तंतुसमवेतत्वंविना(ऽनुपपन्नं)नयुक्तं । तथाचांशित्वरूपहेतोरेतत्तंतुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वरूपसाध्येनविरोधइत्यर्थः । साध्याभावोपपादनायसंयोगवृत्त्येत्याद्युक्तं ॥ समवायवृत्त्येति ॥ तथाचसाध्यस्यापिसत्त्वान्नपूर्वोकोव्यभिचारइतिध्ये

यं ॥ विशेषणासत्त्वेनेति ॥ समवायस्यैवाप्रामाणिकत्वादिति भावः ॥ एतत्तु निष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वाभावोहेतत्तु सुसत्त्वं तच्च पक्षादन्यत्र कुत्राप्यप्रसिद्धमित्यर्थः । न च तत्तु गतरूपादौ विशेषणप्रसिद्धमिति वाच्यं । अत्र हि एतत्तु निष्ठैतत्पटमात्रस्यैव न पक्षत्वं किं नाभैतत्तु निष्ठतया संप्रतिपन्ना ये पदार्थाः पटतद्गतरूपादयस्तस्यैव पक्षत्वेनाभिमतसिद्धिः । सामान्यमानन्यायत्वादतो न तत्र विशेषणप्रसिद्धिर्युक्तेति हृदयं । पटमात्रपक्षीकरणं तुलाघवायेति ज्ञेयं । तथा च पटादिरित्यर्थः । सामान्यतः प्रसिद्धिरस्तीत्याह ॥ एतत्तत्त्विति ॥ किञ्चिदिति ॥ यन्निष्ठात्यंताभावप्रतियोगितत् एतत्तु निष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वर

अयं पटः एतत्तु निष्ठात्यंताभावप्रतियोगीन । एतत्तत्त्वारब्धत्वाद्वातिरेकेण पटांतरवादिति सत्प्रतिपक्षश्च । न चाप्रसिद्धविशेषणता । एतत्तु निष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वं किञ्चिन्निष्ठात्यंताभावप्रतियोगिसंसर्गाभावप्रतियोगित्वव्याप्यत्वात् ।

हितमेवाऽऽयास्यतीति भावः ॥ संसर्गाभावेति ॥ अत्राभावप्रतियोगित्वाभावादित्युक्ते अन्योन्याभावप्रतियोगित्वदशायां घटादौ व्यभिचारः स्यात् अन्योन्याभावप्रतियोगित्वदशायां अत्यंताभावप्रतियोगित्वव्यवहाराभावेन साध्याभावात् अतः संसर्गाभावेत्युक्तं । तावत्युक्ते (स्वरूपाऽसिद्धिः दृष्टान्ते साधनैकत्व्यंच स्यात् । पक्षीभूतमत्यंताभावप्रतियोगित्वदृष्टान्तीकृतं प्रागभावप्रतियोगित्वंच संसर्गाभावप्रतियोगित्वव्याप्यमेव न तु संसर्गाभावप्रतियोगित्वरूपमेव तदुभयं । न हि नीलघटत्वघटत्वैकमेवेत्यतोऽ

सिद्धिसाधनैकल्यपरिहारायव्याप्यत्वादित्युक्तमिति द्रष्टव्यं ॥ साध्येति ॥ संयोगस्याव्याप्यवृत्तित्वेन स्वात्यंताभावसमानाधिकरणत्वादेतत्तनुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वरूपं साध्यमस्तीति द्रष्टव्यं ॥ खेति ॥ यदधिकरणावच्छेदेन स्वयमस्ति तदधिकरणावच्छेदेन स्वयमस्तीति तत्र साध्यमेव नास्तीति भावः । अव्याप्यवृत्तित्वमंगीकृत्याप्याह ॥ द्रव्यत्वमेति ॥ तथाच पक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकोपाधिरयमिति भावः । ननु अयं पद एतत्तनुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगी अशित्वादित्यत्र एतत्तत्वनारब्धत्वं नोपाधिः । हेतुसाध्ययोर्व्याप्यव्यापकभावग्राहकानुकूलतर्कसम्भवेन पक्षएव साध्यव्यापकताभंगात् । यथोक्तं । “ अनुकूलेन तर्केण प्रागभावप्रतियोगित्ववदिति सामान्यतस्तत्सिद्धेः । एतत्तत्वनारब्धत्वं चोपाधिः । न चैतत्तत्वारब्धसंयोगे साध्याव्यापकं । आवयोः संयोगः स्वात्यंताभावासमानाधिकरण इति संमतः । द्रव्यत्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वोपपत्तेश्च उपाधिरेव प्रयोजकः । साध्यवति ब्रह्मणि उपाधिवद्देतोरभावात् ।

सनाथे सतिसाधने । साध्यव्यापकताभंगात्पक्षेनोपाधिसंभव ” इति । ततश्चानुकूलतर्कसत्त्वे साध्ये हेतुरेव प्रयोजकतया प्राप्तो नोपाधिरित्यत आह ॥ उपाधिरेवेति ॥ साध्ये उपाधिरेव प्रयोजको नाशित्वहेतुः । कुत इत्यत आह ॥ साध्यवतीति ॥ ब्रह्मणः एतत्तनुवृत्तित्वेनैतत्तनुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वरूपसाध्यवति ब्रह्मणि एतत्तत्वनारब्धत्वरूपोपाधिवत् अशित्वाख्यहेतोरभावेन तस्मिन्सत्यभवतोऽशित्वहेतोस्तस्मिन्साध्येऽप्रयोजकत्वात् अत उपाधिरेव साध्ये प्रयोजक इति भावः । ननु हेतुसाध्योर्व्याप्यव्यापकभावग्राहकानुकूलतर्कसम्भवाद्दशायां साध्यवति पक्षे उपाधेरभावेन पक्षएव व्यभिचारादुपाध्यभावसाध्याभावयोर्व्याप्यहेतुभा

वात्साध्याभावाविनाभावप्रतियोगित्वरूपोपाधिलक्षणाभावाद्भास्योपाधिविमित्यतआह ॥ अनुकूलतर्काभावेचेति ॥
व्यतिरेकहीनस्यापीति ॥ उपाधिव्यतिरेकसाध्यव्यतिरेकयोर्व्याप्तिहीनस्यापीत्यर्थः । अयमाशयः । स्यादव्ययत्रानुकूलत
र्कः स्यात् सचनहीतिवक्ष्यमाणरीत्यानास्त्येव तथाचैवमनुकूलतर्काभावेतुपक्षेसाध्यानिश्चयेनव्यभिचाराभावेनोपाध्यभाववति
पक्षेसाध्याभावसद्भावादुपाधिव्ययुक्तमेव । नन्वनुकूलतर्काभावदशायांपक्षएवोभयव्यतिरेकसद्भावात्कथं व्यतिरेकहीनस्यापीत्यु
क्तमिति चेन्न । पक्षादन्यत्रव्यतिरेकहीनस्यापीतिव्याख्यानात् । तंतुरूपादीनांचपक्षतुल्यत्वात् । एवंचयत्रैतत्तत्त्वनारब्धत्वाभा
वः एतत्तत्त्वारब्धत्वमितियावत् । तत्रैतत्तंतुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वाभावः एतत्तंतुसत्त्वमितियावत् । इत्येवमुपाधिसाध्य

अनुकूलतर्काभावेचव्यतिरेकहीनस्याप्युपाधित्वाच्च । नह्यंशित्वंसाध्यंविनानयु

क्तं । उक्तहेतुनैवेतत्पदार्थक्रियाकारित्वाद्यभावस्यापिमुसाधत्वादाभाससाम्यंच ।

व्यतिरेकयोःपक्षेसद्भावेपितंतुरूपादीनांपक्षतुल्यतयापक्षादन्यत्रकुत्राप्यभावेनोपाधित्वमुपपद्यतएवेति । ननुकथमत्रानुकूलतर्का
भावः यद्येतत्तंतुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वंनस्यात् तर्ह्यंशित्वंनस्यादितिहेतूच्छित्तिरूपबाधकतर्कस्यसत्त्वादित्यतआह ॥ नही
ति ॥ साध्यविनापियुक्तमेवेत्यर्थः । एतत्तंतुनिष्ठात्यंताभावप्रतियोगित्वाभावरूपापादकस्यांशवत्स्वरूपयदंशित्वतदभावरूपय
दापाद्यंतदभावनैवव्याप्ततयातर्कस्यविरुद्धत्वापत्त्याऽनुकूलतर्कस्यदुष्टत्वेनवक्तुमशक्यतयापक्षेव्यभिचाराभावेनयुक्तमेतत्तत्त्वना
रब्धत्वस्योपाधिविमितिभावः ॥ उक्तहेतुनैवेति ॥ अयंपटः एतत्पटोचितार्थक्रियाकारीन । अंशित्वात्पटांतरवदित्याभासानु

मानेनसाम्यं । अत्रबाधादिकस्यत्वदुक्तानुमानेपिसाम्यादितिभावः ॥ ज्ञानेति ॥ ज्ञानंचब्रह्मैवेतिज्ञेयं ॥ सहोपलंभेति ॥ सहोपलंभनियमेत्यर्थः । यथोक्तंबौद्धेन “सहोपलंभनियमादभेदोनीलतद्भिद्यो” रिति । तद्विरहस्य उपलब्धिविरहस्य ॥ तद्विरहेति ॥ ज्ञानविरहेत्यर्थः । तथाचासिद्धिरित्यर्थः । तर्ह्युपलब्धिविरहः किंविरहप्रयुक्तइतिप्रसंगात्पृष्टवंतंग्रत्याह ॥ उपलब्धि

यतुविमतंज्ञानव्यतिरेकेणासत्ज्ञानव्यतिरेकेणानुपलभ्यमानत्वादिति विद्यासागरियंबौद्धोक्तस
होपलंभयुक्त्युद्गिरणं । तत्रज्ञानाद्भेदेनानुपलभ्यमानत्वंवाहेतुः । ज्ञानविरहप्रयुक्तोपलब्धिविर
हवत्त्वंवा । आद्येऽसिद्धिः । घटस्यज्ञानमितिहिधीः नतुघटोज्ञानमिति । नांयः । ज्ञानस्योपल
ब्धित्वेनतद्विरहस्यतद्विरहाप्रयुक्तत्वात् । उपलब्धिसामग्रीविरहप्रयुक्तत्वाच्च । यत्तुविमतंमिथ्या
धीकालएवान्यथाप्रमितत्वाच्चिन्ननिम्नोन्नतादिवत् । भारूपवस्तुसंलग्नत्वात्सवितृच्छिद्रवत् । न
चासिद्धिः । इदानीमेव “इदंसर्वयदयमात्मे”तिश्रुत्याअशेषाऽनात्मनःआत्मत्वप्रमितेः । घ
टादिकंस्फुरतीतिभारूपवस्तुसंलग्नत्वाच्चेतिकौमुद्युक्तं । तत्राद्येऽन्यथेत्यस्ययद्यात्मत्वेनेत्यर्थः ।

सामग्रीति ॥ चित्रेति ॥ सभायामपिचित्रमिच्चौलिखितयन्निम्नोन्नतादिकतत् अविद्यमानमेवलिखितमस्तीतिधीकालएवद्र
ष्टुरन्यथाप्रतीयतइत्यर्थः ॥ असिद्धिरिति ॥ हेतुद्वयस्यापीत्यर्थः । पक्षहेतुद्वयस्यापिसत्त्वक्रमेणोपपादयति ॥ इदानीमेव

ति ॥ धीकालएवेत्यर्थः ॥ सदात्मेनेति ॥ सन्त्योयमात्मातदात्मत्वेनेत्यर्थः ॥ असिद्धिरिति ॥ अस्माकंपक्षेऽसिद्धत्वादित्यर्थः ॥ व्यर्थेति ॥ प्रतिपन्नोपाधौनिषेधप्रतियोगित्वेनप्रतीयमानत्वादित्येतावतापूर्वोधीकालएवेतिविशेषणव्यर्थमित्यर्थः । तत्त्यागेचसाध्याविशिष्टत्वादितिभावः । सवित्रादेरपिमिथ्यात्वान्नतत्रव्यभिचारइत्यस्वरसादुक्तमात्मनिचेति । तत्रभारूपवस्तुसंलग्नत्वरूपहेतोरेवाभावान्नव्यभिचारइत्यतआह ॥ तस्यापीति ॥ सवितुरात्मनश्चेत्यर्थः ॥ आद्यइति ॥ एतत्पटाल्यंताभावए

तदासदात्मत्वेनप्रमितत्वस्यामिथ्यात्वव्याप्तत्वाविरुद्धोहेतुः । यदिप्रतिपन्नोपाधिस्यनिषेधप्रतियोगित्वेनेति तर्ह्यसिद्धिः । व्यर्थविशेषणताच । द्वितीयस्तुसवित्रादावात्मनिचानैकांतिकः । तस्यापिसवित्राप्रकाशतेआत्मास्फुरतीतिभारूपसंलग्नत्वादितिदिक् । एतेन नवीनानामनुमानानिनिरस्तानि । आद्येसिद्धसाध(नादि)नदोषात् । द्वितीये अव्याप्यवृत्तित्वानधिकरणशब्देनावयवावृत्तित्वोक्तावयवव्यादेरपक्षत्वापातात् ।

तत्तत्तुनिष्ठः एतत्पटानाद्यभावत्वात् एतत्पटान्योन्याभाववादित्याद्यनुमानइत्यर्थः ॥ सिद्धेति ॥ कार्यकारणयोरभेदेनततोरेवपटत्वेनस्वस्मिन्स्वस्याभावेनपटाल्यंताभावस्तत्तुनिष्ठत्वंसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ द्वितीयइति ॥ ब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिविप्रतिपत्तिवाक्योक्तविशेषणत्रयवत्त्वेसति अव्याप्यवृत्तित्वानधिकरणंस्वसमानाधिकरणांल्याताभावप्रतियोगि अनात्मत्वात्संयोगवदितिद्वितीयानुमानइत्यर्थः ॥ अवयवावृत्तित्वोक्ताविति ॥ कथमिदंलभ्यतइतिचेदुच्यते । संयोगादिकअव्याप्यवृत्तीत्युक्तेआश्र

यंव्याप्यनवर्तते किं नामाश्रयैकदेशेतदवयवेस्तीति लभ्यते । तथाचाव्याप्यवृत्तित्वं नामाऽवयववृत्तित्वं । अव्याप्यवृत्तित्वानधि
करणत्वं नाम अवयवावृत्तित्वं लभ्यत इति द्रष्टव्यं ॥ अवयवव्यादेरिति ॥ अवयवरहितत्वेन तदवृत्तिनोगगनादेरेव पक्षत्वापत्त्या
वयव्यादेरेव यववृत्तिनः पक्षत्वं न स्यात् । तथाचावयवव्यादेर्मिथ्यात्वं न सिद्ध्येदित्यर्थः । नन्वव्याप्यवृत्तित्वं नाम स्वसमानाधिकर
णालंताभावप्रतियोगित्वं अव्याप्यवृत्तित्वानधिकरणत्वं च स्वसमानाधिकरणालंताभावाप्रतियोगित्वमिति विवक्षितं नावयवावृ
त्तित्वं अतोऽवयवव्यादेः पक्षत्वोपपत्तिरित्यत आह ॥ स्रेति ॥ बाधितत्वादिति ॥ तथाच स्वसमानाधिकरणालंताभावाप्रति
स्वसमानाधिकरणालंताभावाप्रतियोगित्वोक्तौ च तदप्रतियोगिनितत्प्रतियोगि

त्वस्य बाधितत्वात् । अनात्मत्वस्य निरस्तत्वाच्च । तृतीये स्वरूपेणालंताभावप्र
तियोगित्वे साध्ये अलंतासत्त्वापातात् । धर्मावच्छेदेन तत्प्रतियोगित्वे साध्ये अर्थो
तरत्वात् । नित्यद्रव्याणामपि काले सत्त्वेन दृष्टांतस्य साध्यैव कल्याच्च । चतुर्थे

योगिनिविमते स्वसमानाधिकरणालंताभावप्रतियोगित्वसाधने बाधः ॥ निरस्तत्वादिति ॥ जडत्वभङ्गे “न तावदात्मत्वं जाति”
रित्यादिना निरस्तत्वादिति भावः ॥ तृतीय इति ॥ “विमतं नित्यद्रव्यान्यत् केवलान्वथ्यलंताभावप्रतियोगि । पदार्थत्वात्
नित्यद्रव्यव” इति तृतीयानुमान इत्यर्थः ॥ धर्मावच्छेदेनेति ॥ पारमार्थिकत्वाकारोणेत्यर्थः ॥ अर्थोत्तरत्वादिति ॥ ब्रह्म
वत्सत्त्वेऽप्युपपत्त्यर्थोत्तरत्वादित्यर्थः ॥ नित्यद्रव्याणामपीति ॥ इदानीमाकाश इत्यबाधितप्रतीतेः सत्त्वादित्यर्थः ॥ चतुर्थ इ

ति ॥ “आत्मत्वाच्छ्रद्धर्मिताकोभेदःआत्माअनात्मानेत्वेवरूपःनपरमार्थसत्यतियोगिकः । अनात्ममात्रप्रतियोगिकत्वात् शुक्तिरूप्यप्रतियोगिकभेदवदि” तिचतुर्थानुमानइत्यर्थः ॥ इत्यपीति ॥ यथानपरमार्थसत्यतियोगिकइतिआत्मधर्मिकभेदप्रतियोगिनोऽनात्मनःपारमार्थिकत्वाभावःसाध्यते । एवंनव्यावहारिकसप्रतियोगिकइत्यपिसुसाधत्वेनआत्मधर्मिकभेदप्रतियोगिनोव्यावहारिकसत्वमपिनस्यादित्यर्थः ॥ वक्ष्यमाणेति ॥ सन्धटइत्यादिप्रत्यक्षबाधादिरूपवक्ष्यमाणदोषेत्यर्थः ॥ ७ ॥ इत्थं शित्वहेतुभंगविवरणं ॥ ६ ॥ स्वबाधेकेति ॥ दिदर्शयिषितोपाध्यधिकरणंस्वशब्दार्थः । शुक्तिरूप्येदृष्टान्तिमित्यात्वमस्ति

नव्यावहारिकप्रतियोगिकइत्यपिसुसाधत्वेनाभाससाम्यात् । वक्ष्यमाणदूषणगणग्रासाच्च

॥३॥इत्थंशित्वादिहेतुभंगः ॥६॥ सोपाधिकाश्चदृश्यत्वादयः । स्वबाधकाभिमतबाध्यदोषप्र

युक्तभानत्वस्यतदबाध्यबाधकंप्रतिनिषेध्यत्वेनविषयत्वस्यवापक्षाद्वृत्तस्यसमव्याप्तिमतो
उपाधिश्चास्ति । तथाहि । स्वशब्देनशुक्तिरूप्यंतद्बाधकत्वेनाभिमतंयन्नेदंरजतमितिज्ञानंतदबाध्योदोषःकाचादिस्तज्जन्यभ्र
मरूपज्ञानविषयत्वेनतत्प्रयुक्तभानत्वस्यसत्त्वात् । दृश्यत्ववतिपक्षेचोपाधिर्नास्ति । तथाहि । स्वशब्देनप्रपंचः तद्बाधकत्वेना
भिमतंयेदंतज्जन्यचरमवृत्तिरूपंज्ञानं तदबाध्यदोषप्रयुक्तभानत्वंनास्ति जगद्भ्रमनिमित्तेमायाऽविद्या(दि)रूपेदोषेस्वबाधका
भिमतबाध्यत्वस्यैवसत्त्वेनविशेषणाभावप्रयुक्तविशिष्टाभावस्यैवसत्त्वात्साधनाव्यापकइतिभवत्युपाधिः । दोषप्रयुक्तभानत्वमा
त्रोक्तौसाधनव्यापकतास्यादतःस्वबाधकाभिमतबाध्यतिदोषविशेषणं ॥ तदबाध्येति ॥ स्वबाधकाभिमतबाध्येत्यर्थः । तथा

चर्मिथ्यात्ववतिरूप्येउपाधिरस्ति । तथाहि । स्वबाधकाभिमतंयन्नेदंरूप्यमितिज्ञानंतदबाध्यंयद्बाधकज्ञानंस्वयमेव स्वेनैवस्य
स्याबाध्यत्वात् तत्र्यतिनिषेध्यत्वेनविषयत्वमस्ति । साधनवतिचपक्षेनास्ति । स्वबाधकाभिमतंयद्बाधकज्ञानंचरमवृत्तिरूपंतद्बा
ध्यबाधकंप्रत्येवनिषेध्यत्वेनविषयत्वमस्ति नतुतदबाध्यबाधकंप्रतिनिषेध्यत्वेनविषयत्वं । जगद्बाधकस्यवेदांतजन्यचरमवृत्तिरू
पज्ञानस्यकतकरजोवद्द्वेणुसंघर्षजाग्निवच्चस्वेनैवबाध्यत्वात् । यथोक्तं । “ वेणुसंघर्षजोवह्निर्दग्ध्वाशाम्यतितद्हनं । एवंगुणव्य
त्ययजोवेदःशाम्यतितद्यथे ”ति । वेदोवृत्तिज्ञानमित्यर्थः । एवंचपक्षेस्वबाधकाभिमताबाध्यबाधकंप्रतिनिषेध्यत्वेनविषयत्वंना

व्यतिरेकव्याप्तिमतश्चोपाधित्वात् । नचपर्वतावयववृत्त्यन्यत्वापर्वतीयव
हिसामग्रीयुक्तत्वादेरिवपक्षमात्रव्यावर्तकविशेषणवत्त्वात्पक्षेतरत्वं ।

स्तीतिविशेषणाभावप्रयुक्तविशिष्टाभावस्यसत्त्वात्साधनाव्यापकत्वमित्यर्थः । पक्षेसाधनाव्यापकतालाभायस्वबाधकाभिमताबा
ध्येतिबाधकज्ञानविशेषणोपादानं ॥ व्यतिरेकेति ॥ साध्याभावाविनाभाव्यभावप्रतियोगित्वस्योपाधित्वेनउपाध्यभाववतिन्न
ह्यणिसाध्याभावसत्त्वादित्यर्थः ॥ पर्वतेति ॥ अन्यत्वस्यकेवलान्वयित्वेनसाधनव्यापकत्वात्साधनाव्यापकत्वार्थपर्वतावय
ववृत्तीत्युक्तं । नन्वथापिसाधनव्यापकत्वमेवपर्वतेपर्वतावयववृत्तिरूपाद्यन्यत्वसद्भावादितिचेन्न । अन्योन्याभावस्यप्रतियोगि
तावच्छेदकव्यधिकरणत्वेनपर्वतावयववृत्तित्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकवतिपर्वतेतदन्यत्वप्रतीतिर्विरुद्धत्वेनसाधनाव्यापकत्वमेव

त्यवधेयं । वह्नि सामग्रीयुक्तत्वस्यापि साधनव्यापकत्वात्साधनाव्यापकत्वलाभायापवर्तयेत्युक्तं । ननु पर्वतावयववृत्तौ लक्षणपक्षमात्रव्यावर्तकत्वं पर्वतावयवगतरूपादिव्यावर्तकत्वात् । तथा च कथं पर्वतावयववृत्त्यन्यत्वस्य पर्वततत्त्वमिति चेत् सत्यं । पक्षमात्रव्यावर्तकविशेषणवत्त्वादित्यापाततः वस्तुतस्तु हेतुसाध्ययोर्व्याप्तिग्राहकानुकूलतर्कसद्भावेन साध्यस्य पक्षे निश्चितत्वादुपाधेः साध्यव्यापकताग्राहकानुकूलतर्काभावे पक्षएव साध्यव्यापकताभंगात्पर्वतावयववृत्त्यन्यत्वादेनोपाधित्वं यथा तथा प्रकृतयोरप्युपाध्योर्मिथ्यात्वव्यापकताग्राहकानुकूलतर्काभावाच्चोपाधित्वमिति शङ्कितुरभिप्रायः । अतएव वक्ष्यमाणानुकूलतर्कैः साध्यव्यापक

वह्निना धूमे साध्ये आर्द्रधनप्रभववह्निमत्त्वादेरिव वक्ष्यमाणानुकूलतर्कैः
रसाध्यव्यापकत्वं निश्चयात् । बाधिते पक्षे तत्त्वस्याप्युपाधित्वाच्च ।

तानिश्चयादित्यनुकूलतर्केण साध्यव्यापकतानिश्चयं वक्ष्यतीति द्रष्टव्यं । प्रकृतोपाध्योः पक्षे तत्त्वतुल्यत्वं परिहर्तुं अनुकूलतर्करूपाधेः साध्यव्यापकतानिश्चयोस्तीत्याह ॥ वह्निरेति ॥ आर्द्रधनप्रभववह्निमत्त्वोपाधेः साध्ये न धूमेन व्यापकत्वग्राहक आर्द्रधनोत्कर्षणधूमोत्कर्षरूपानुकूलतर्कोस्ति । एवं प्रकृतोपाध्योरपि साध्यभूतं भ्रमविषयत्वरूपमिथ्यात्वव्यापकताग्राहको दोषोत्कर्षणभ्रमोत्कर्षरूपानुकूलतर्कोस्ति । अतः साध्यव्यापकत्वं निश्चयादुपाधित्वं युक्तमित्यर्थः । साध्यव्यापकताग्राहकानुकूलतर्काभावात्पक्षे तत्त्वस्योपाधित्वं नास्तीत्यङ्गीकृत्यानुकूलतर्कोपपादनं कृतं । वस्तुतस्तु क्वचित्पक्षे तत्त्वमप्युपाधिरेवेत्याह ॥ बाधित इति ॥ तर्हि प्र

कृतानुमानेकथबाधितत्वमित्यत आह ॥ इह चेति ॥ यथा वह्निः पदार्थत्वादित्यत्र बाधेन हेतुसाध्यो व्याप्तिग्राहकानुकूलत
र्काभावेन पक्षे साध्यव्यापकताभंगा (योगे) भावेन तत्र वह्नीतरत्वमुपाधिरेव तद्वदत्रापिसन्धटइत्यादिप्रत्यक्षबाधेन हेतुसाध्यो व्या
प्तिग्राहकानुकूलतर्काभावात्पक्षे साध्यव्यापकत्वभंगाभावेनोक्तोपाध्योः पक्षमात्रव्यावर्तकविशेषणवत्त्वेन पक्षेतरत्वेऽप्युपाधित्वं यु
क्तमित्यर्थः । पक्षमात्रव्यावर्तकविशेषणवत्त्वरूपपक्षेतरत्वशंकाया अविषयमुपाधिमाह ॥ यद्वेति ॥ ननु विपरीतप्रमाविषयत्वरू
पोपाधेरपि दृश्यत्वे हेतुना पक्षे साध्यमानत्वेन साधनव्यापकत्वाद्योपाधित्वमित्यत उक्तं तस्मिन्साध्य इति । न चैतद्दृष्टचरमित्यतो

इह च वक्ष्यमाणप्रत्यक्षादिबाधात् । यदा यथानुकूलतर्काभावान्मित्रातनयत्वेन श्यामत्वे
साध्ये शाकपाकजत्वं तस्मिन्साध्ये श्यामत्वमुपाधि स्तेऽहोपि बाध्यत्वादिरूपेभिः श्यामत्वे
साध्ये विपरीतप्रमाविषयत्वदोषप्रयुक्तभाजानत्वादिकं तस्मिन्साध्ये मिथ्यात्वमुपाधिरस्तु ।

यथेत्युक्तं । हेतुसाध्यो व्याप्तिग्राहकानुकूलतर्काभावादित्यर्थः । मित्रातनयत्वेनैव हेतुना गर्भस्थस्य शाकपाकजत्वमपि साध्यतेऽ
तः साधनव्यापकत्वमित्यत उक्तं तस्मिन्निति ॥ इहापीति ॥ दृश्यत्वमिथ्यात्वयोरपि व्याप्तिग्राहकानुकूलतर्काभावादित्यर्थः ।
ननु विपरीतप्रमाविषयत्वदोषप्रयुक्तभानत्वयोरपि मिथ्यात्वेन कथमुपाधित्वमित्यत उक्तं बाध्यत्वादीति । यदानयोरुपाधित्वं तदमि
थ्यात्वं बाध्यत्वादिरूपमन्यदेवोच्यत इत्यर्थः । ननु तत्र मित्रातनयत्वेनैव हेतुना युगपदेव गर्भस्थः शाकपाकजश्चेत्येवंशामत्व

राकपाकजत्वयोरुभयोरपि साधनं क्रियते । ततश्च न परस्परौपाधि त्वयुक्तं । एवं दृश्यत्वेन हेतुनापक्षमिथ्यात्वविपरीतप्रमाविषयत्वयोर्मिथ्यात्वदोषप्रयुक्तभानत्वयोर्वायुगणदेवसाधनं क्रियतेऽतो न परस्परौपाधिग्रस्तत्वमित्यत आह ॥ युगपदिति ॥ कथमित्यत आह ॥ मिथ्यात्व एवेति ॥ ननु बाध्यत्वरूपे मिथ्यात्वेऽपि कथं विपरीतप्रमाविषयत्वस्योपाधित्वं विपरीतप्रमाविषयत्वस्यैव बाध्यरूपत्वेन तयोरेकत्वादित्यत आह ॥ बाध इति ॥ यत्रेदं रजतमिति आतिपूर्वकनेदं रजतमिति ज्ञानं जायते तद्बाध इत्युच्यते । अतएव “पूर्वप्रसंजितान्यथाकारविलोडकं ज्ञानं बाध” इति बाधलक्षणमाहुः । विपरीतप्रमा तु न आतिपूर्विका यथामार्गे गच्छतः पुरु

युगपदुभयसाधने त्वर्थान्तरं । मिथ्यात्व एव विप्रतिपत्तेः । बाधो
आतिपूर्वकः विपरीतप्रमा तु नेतितयोर्भेदः । यद्वा अधिष्ठा
नाभिमतसमसत्ताकदोषवच्छेदज न्यज्ञानविषयत्वमुपाधिः ।

षस्य इदं रजतमिति भ्रमप्रसक्त्यभावोपिशु किं दृष्ट्वाङ्गडिति इदं रूप्यं न भवतीति ज्ञानं जायते सा विपरीतप्रमेतितयोर्भेद इत्यर्थः । प्रमाया विपरीतत्वं च निषेधविषयकत्वादित्यवगंतव्यं ॥ अधिष्ठानेत्यादि ॥ मिथ्यात्ववति रूप्येऽधिष्ठानाभिमतशुक्ति समसत्ताककादिदोषवर्तिद्रियादिजन्यज्ञानविषयत्वमस्तीति साध्यव्यापकः दृश्यत्ववतिपक्षे उपाधिर्नास्ति प्रपञ्चविषयकज्ञानजनकेमायाविद्यारूपदोषे प्रपञ्चोपाधिष्ठानभूतब्रह्मसमसत्ताकत्वाभावेन विशेषणाभावप्रयुक्तविशिष्टाभावस्य सत्त्वात्साधनाव्यापकत्वमित्यर्थः ।

अस्योपाधेः पक्षमात्रव्यावर्तकविशेषणवत्त्वेन पक्षेतरत्वमिति शङ्कावारणाद्युपाधौ विशेषणकृत्यं दर्शयति ॥ ब्रह्मण इति ॥ बौद्धकल्पिताये दोषाः यदनृतं तदप्रमाणं दृष्ट्यर्थोन्मत्तवाक्यं । अनृतं च पुत्रकामः पुत्रकामेष्टया यजेतेत्यादिवेदवाक्यं कृतायामपीष्टानुब्रजन्मानुपलंभादित्येवमनृतव्याघाताद्यास्तद्वान्यो हेतुर्वेदरूपकरणं तज्जन्यज्ञानविषयत्वेऽपि मिथ्यात्वाभावेन व्यभिचारात्समव्याप्त्यभावादित्यर्थः । विशेषणं दोषाणां विशेषणमित्यर्थः । तथा च वेदे दोषाणां बौद्धेन कल्पितया तानां प्रातिभासिकत्वेनाधिष्ठाना

ब्रह्मणोऽपि बौद्धकल्पितदोषवेद्वेदजन्यज्ञानविषयत्वात् । समव्याप्त्यर्थमधिष्ठानसमस्तत्ताकेति विशेषणं । ननु पक्षव्यावृत्त्यर्थः । येन पक्षेतरत्वं स्यात् । यद्वा वेदतात्पर्यविषयत्वाच्च मर्यादिरूपात्साक्षिवेद्यात्सुखदुःखादिरूपाद्वा पक्षैकदेशाद्वा वृत्तं श्रुतितात्पर्याविषयत्वं दोषजन्यधीविषयत्वं वा पक्षमात्राद्वा वृत्तं प्रातिभासमात्रशरीरत्वं वा पाधिः ।

भिमत्तब्रह्मसमस्तत्ताकत्वाभावेन तादृशदोषवेद्वेदजन्यज्ञानविषयत्वरूपोपाधेरेवाभावेनोपाधिपुरस्सरव्याप्तौ न व्यभिचार इति भावः । पक्षव्यावृत्त्यर्थं पक्षमात्रव्यावृत्त्यर्थः । समग्रपक्षव्यावृत्तोपाधिमुक्त्वा पक्षैकदेशव्यावृत्तोपाधिद्वयमाह ॥ यद्वेति ॥ श्रुतितात्पर्याविषयत्वस्य घटादिप्रपञ्चे सत्त्वेऽपि धर्मादिरूपपक्षैकदेशव्यावृत्त्युपपादनाय वेदतात्पर्यविषयादित्युक्तं । धर्मादेः श्रुतितात्पर्याविषयत्वाभावादिति भावः । दोषजन्यधीविषयत्वस्य परमते घटादौ सत्त्वेऽपि सुखदुःखादिरूपपक्षैकदेशव्यावृत्त्युपपादनाय सा

क्षीत्युक्तं । साक्षिरूपज्ञानस्य दोषजन्यत्वाभावादिति भावः । ननु दृष्टिसृष्टिपक्षे सर्वस्यापि जगतः प्रतिभासमात्रशरीरत्वेन प्रातिभासिकत्वात् साधनव्यापकउपाधिरित्यत आह ॥ नचेति ॥ तवापीति ॥ तवमतेपीत्यर्थः । कुतोनेत्यत आह ॥ प्रतिकर्मेति ॥ देवदत्तज्ञानस्यैवायं विषय इत्येवमादिरूपव्यवस्थेत्यर्थः । परेण हि ब्रह्मरूपे ज्ञाने घटादीनामध्यासाद्युपपत्तवेषां प्रकाशप्रसक्तौ यदि द्वियसन्निकर्षजन्यातः करणवृत्त्यायदवच्छिन्नचैतन्यावरणाज्ञानशक्त्यपगमस्तत्प्रत्येतच्चैतन्यरूपज्ञानेन प्रकाशत इत्येवं व्यवस्थांगीक्रियते सा दृष्टिसृष्टिपक्षे न युज्यते अन्योन्याश्रयात् । सति चैतन्यरूपे ज्ञाने तन्मात्रशरीरघटादिस्वरूपसिद्धिः तत्स्वरूपे च सति ते नैन्द्रियसन्निकर्षे जाते तदवच्छिन्नचैतन्यावरकाज्ञानशक्त्यपगमानंतरंचैतन्यरूपज्ञानसिद्धिरिति । घटादेः प्रतिभासमात्रशरीरत्वे

न च तवापि जगत्प्रतिभासमात्रशरीरं प्रतिकर्मव्यवस्थाद्ययोगादिति दिक् ॥ ७ ॥

न सन्निकर्षात्पूर्वसत्त्वाभावादिति च द्रष्टव्यं । (सर्वमिथ्येत्यंगीकारे चलाघवं) तस्मात्प्रतिकर्मव्यवस्थानुपपत्त्या दृष्टिसृष्टिपक्षस्याप्रामाणिकत्वेन न जगत्प्रतिभासमात्रशरीरमिति साधनवतः पक्षाद्वावृत्तत्वेनोपाधित्वं युक्तमिति भावः । संप्रदायस्तु शुक्तिरूप्यस्य दृष्टांतत्त्वमुपलक्षणत्वेन वस्तुतस्तु प्रातिभासिकत्वेन तत्समानानां सुखादीनामपि दृष्टांतत्वेन व्याहारिकपक्षमात्राद्वावृत्तत्वेन समप्रपक्षव्यावृत्तत्वमेवेत्याशयात् । ननु प्रातिभासिकत्वस्यापि सुखदुःखादौ पक्षकदेशे सत्त्वेन विषयदादावसत्त्वेनास्यापि पक्षकदेशव्यावृत्तत्वमेव न पक्षमात्रव्यावृत्तत्वमिति चेत् पक्षमात्रव्यावृत्तत्वमापातत एव वस्तुतस्तु पक्षकदेशव्यावृत्तत्वमेवेत्याहुः ॥ ७ ॥ दृश्यत्वादे

रूपाधिविवरणं ॥ ७ ॥ ननु जगतः प्रातिभासिकत्वे तदप्रातिभासिकत्वग्राहिसन्धटइत्यादिप्रत्यक्षविरोधः । ब्रह्मणश्च मिथ्यात्वे तत्सत्यत्वग्राहिश्रुतिविरोध इत्यत आह ॥ जगत इति ॥ अत्राप्रयोजकतापरिहारायानुकूलतर्कमाह ॥ विपक्षे चेति ॥ जगतो दृश्यत्वमंगीकृत्य प्रातिभासिकत्वानंगीकारे जगतः पारमार्थिकत्वग्राह्या जगद्ब्रह्मरूपसत्यद्वयांगीकारापत्त्या गौरवं स्यात् । व्यावहारिकत्वांगीकारेऽपि ब्रह्मजगद्गूढ्यादीनां त्रिविधसत्त्वांगीकारैर्त्रैरूप्यापत्त्या गौरवं । ब्रह्मण एकस्यैव सत्यत्वं तदितरस्यैव सत्यप्रातिभासि

इति दृश्यत्वादेरुपाधिविवरणं ॥ ७ ॥ विमतं प्रातिभासिकं दृश्यत्वाच्छ्रुतिरूप्यवत् । ब्रह्म मिथ्या व्यवहारविषयत्वात् । द्विलक्षणत्वादाश्रुक्तिरूप्यवदित्याभाससाम्यं च । जगतो प्रातिभासिकत्वग्राहिप्रत्यक्षं ब्रह्मणस्सत्यत्वश्रुतिश्चानुमानविरोधादप्रमाणं । विपक्षे च गौरवं । व्यवहृतिव्यवहारयोः संबंधांतराभावात् तत्सर्वव्यवहार्यं व्यवहृतावध्यस्तिमित्यादि च बाधकमिति सुवचत्वात् ॥

कत्वांगीकारे लाघवं । तथा ब्रह्मणोऽपि व्यवहारविषयत्वमंगीकृत्य मिथ्यात्वानंगीकारे सत्यत्वग्राह्या ब्रह्मसत्यं जगन्मिथ्येति द्वैरूप्यांगीकारापत्त्या गौरवं विपक्षे बाधकं सर्वमिथ्येत्यंगीकारे च लाघवमिति र्थः । द्वितीयानुमानाप्रयोजकतापरिहाराय हेतुच्छित्तिरूपं बाधकांतरमाह ॥ व्यवहृतीति ॥ बाधकं अप्रयोजकतांशकायां बाधकं । ब्रह्मणो व्यवहारविषयत्वमंगीकृत्य मिथ्यात्वानंगीकारे सत्यत्वग्राह्या सत्यभूत ब्रह्म व्यवहारयोः संबंधांतरायोगात्सर्वव्यवहार्यं ब्रह्मादिव्यवहृतावध्यस्तिमित्याध्यासिकसंबंध एव वक्तव्यः । त

थाचब्रह्मणोव्यवहृतावध्यस्तत्वप्राप्त्यामिथ्यात्वसिद्धिरित्यर्थः । एवमेवदृश्यत्वमङ्गीकृत्यप्रातिभासिकत्वानङ्गीकारेदृश्ययोःसंबंधोनस्यादित्याध्यासिकएवसंबंधोवाच्यस्तथाचजगतोज्ञानेऽध्यस्ततयाप्रातिभासिकत्वसिद्धिरितिहेतूच्छित्तिरूपबाधकंचद्रष्टव्यं ॥ ४ ॥ दृश्यत्वादेराभाससाम्यविवरणं ॥ ८ ॥ प्रतिज्ञाश्रयंप्रबलप्रमाणविरोधाख्यदोषविवक्षुःप्रमाणज्येष्ठप्रत्यक्षविरोधं तावदाह ॥ सन्धदृहीतीति ॥ प्रत्यक्षगृहीतसत्त्वविरोधिमिथ्यात्वसाधकमनुमानंप्रत्यक्षबाधितमन्यनौषयानुमानवदित्यर्थः । ननुनिमिथ्यात्वानुमानस्यप्रत्यक्षबाधः प्रत्यक्षगृहीतव्यावहारिकसत्त्वस्यानुमानगृहीतपारमार्थिकसत्त्वनिषेधरूपमिथ्यात्वाविरोधि

॥ ४ ॥ इतिदृश्यत्वादेराभाससाम्यविवरणं ॥ ८ ॥ सन्धदृहत्यादिप्रत्यक्षबाधिताश्चदृश्यत्वादयः । ननुकिमिदंसत्त्वयत्प्रत्यक्षसिद्धं परजातिर्वा असद्वैलक्षण्यंवा अर्थाक्रियाकारित्वंवा प्रमाविषयत्वंवा तन्नोग्यत्वंवा अत्राऽविषयत्वंवा स्वसमानाधिकरणस्वसमानकालीननिषेधाप्रतियोगित्वंवा अबाध्यत्वंवा ।

त्वात् । अनुमानगृहीतमिथ्यात्वविरोधिसत्त्वस्यचप्रत्यक्षेणाग्रहणादित्याभिप्रायेणसत्त्वंपृच्छति ॥ नन्विति ॥ असंगतिपरिहारायाह ॥ यदिति ॥ घटादौयत्प्रत्यक्षसिद्धमनुमानगृहीतमिथ्यात्वविरोधीतीतिशेषः ॥ परजातिरिति ॥ द्रव्यत्वगुणत्वकर्मत्वव्यापिकासत्ताजातिरित्यर्थः ॥ तद्योग्यत्वमिति ॥ प्रमाविषयत्वयोग्यत्वमित्यर्थः ॥ स्वेति ॥ स्वाधिकरणाधिकरणकोयःस्वसमानकालीनोनिषेधस्तदप्रतियोगित्वमित्यर्थः । निषेधाप्रतियोगित्वमित्युक्तेघटादेःकालांतरीयनिषेधप्रतियोगित्वादसंभवोऽतः

स्वसमानकालीनेति । तस्य घटादिसमानकालीनत्वाभावेन तादृशनिषेधाप्रतियोगित्वसत्त्वेनानसंभवः । तावत्युक्तेस्वसमानकाली
नदेशांतरीयनिषेधप्रतियोगित्वात्पुनरसंभवः स्यादतः स्वसमानाधिकरणेत्युक्तं । देशांतरीयनिषेधस्य स्वाधिकाणाधिकरणकत्वा
भावाच्चासंभवः ॥ नाद्याहति ॥ चतुर्थापेक्षया आद्याः । प्रथमद्वितीयतृतीया इत्यर्थः ॥ सिद्धसाधनादिति ॥ ननु इदमयुक्तं
सिद्धसाधनताया अनुमान एव वक्तव्यं (तथा प्र)त्वात्सत्यक्षेण तादृशसत्त्वं विषयीक्रियत इत्युक्ते सिद्धसाधनोद्भावनस्या कौशलव्यंजक
त्वमिति चेत्सत्यं । सिद्धसाधनात् सिद्धार्थावगाहिवा इत्यर्थः । परजात्यादिरूपस्य सत्त्वस्य मिथ्यात्ववादिनामयापि प्रत्यक्षविषय

नाद्याः । सिद्धसाधनात् । नचतुर्थः । असतिप्रमाणाप्रवृत्त्या
तद्विषयत्वात्प्राक्सत्त्वस्य वक्तव्यतया तस्य सत्त्वादन्यत्वात् ।

त्वांगीकारादनुमाननिषेध्यपारमार्थिकसत्त्वावगाहिवाभावान्न तेन बाध इति भाव इत्याहुः । वस्तुतस्तु परजात्यादिरूपसत्त्वस्य मि
थ्यात्ववादिनामयापि प्रत्यक्षविषयत्वांगीकारादेतादृशसत्त्वं प्रत्यक्षविषय इति भवदीयवचनं मां प्रति सिद्धसाधनं सिद्धार्थसाधकं सिद्धा
र्थबोधकं असंगतमित्यर्थः । तथा चानुमाननिषेध्यपारमार्थिकसत्त्वावगाहिवाभावेन भिन्नविषयत्वान्नानुमानस्य तेन बाध इति भावः
॥ असतीति ॥ सत्येव प्रमाणं प्रवर्तते नासतीति तावत्सिद्धं तत्कुत इति पृष्टे प्रमाणप्रवृत्तिप्रयोजकीभूतं सत्त्वं सति वर्तते ऽसति च ना
स्तीति वक्तव्यं । एवं च प्रमाणप्रवृत्तिप्रयोजकतया प्रमिति विषयत्वात्प्राक्सत्त्वस्यावश्यं वक्तव्यत्वेन प्रमिति विषयत्वस्य सत्त्वादन्यत्वे

नतदेवसत्त्वेनेत्यर्थः । किंचप्रमाविषयत्वंपरयावा साक्षाद्वा । नाद्यः । शुक्तिरजतमहं(असत्परोक्षतो)जानामीतिव्यवसायद्वा राऽसतोप्यनुव्यवसायविषयत्वात्असत्यतिव्याप्तिः । नद्वितीयः । इदंरजतमसदितिअसत्त्वप्रकारकप्रमांप्रतिअसतोपि साक्षाद्विषयत्वेनासत्वेवातिव्याप्तिरित्याह ॥ असतोपीति ॥ आत्माश्रयादिति ॥ सत्त्वलक्षणेस्त्वप्रवेशादित्यर्थः ॥ अन्योन्याश्रयादिति ॥ सत्त्वज्ञानप्रतियोगि(गिज्ञानग्राह्या)नःप्राप्त्याऽसत्त्वज्ञानंतज्ज्ञानेतद्धतिसत्त्वज्ञानमित्यन्योन्याश्रयइत्यर्थः ॥ अ

असतोपिव्यवसायद्वारासाक्षाचासत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाच्च । सत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वेचात्माश्रयात् । असत्त्वाप्रकारकप्रमाविषयत्वेचासत्त्वस्यसत्त्वनिरूप्यत्वेनान्योन्याश्रयात् । अतएव नपंचमः । नषष्ठः । सतोप्यसत्त्वप्रकारकभ्रमविषयत्वात् । सत्त्वप्रकारकभ्रमविषयत्वेचात्माश्रयात् । असत्त्वाप्रकारकभ्रमविषयत्वेचान्योन्याश्रयात् । नसप्तमः । संयोगादावव्याप्तेः ।

तएवेति ॥ सत्त्वस्यप्रमाविषयत्वयोग्यत्वप्रयोजकत्वेनतस्यसत्त्वादन्त्यवादेवेत्यर्थः ॥ सतोपीति ॥ घटोऽसन्नितिभ्रमसंभवेन तत्रलक्षणाभावादसंभवइतिभावः ॥ असत्त्वाप्रकारकेति ॥ असत्त्वप्रकारकभ्रमविषयत्वंतदप्रकारकभ्रमविषयत्वंचनास्तीत्येवंसर्वथाभ्रमाविषयत्वेनैवपर्यवसानंनतुअसत्त्वप्रकारकभ्रमविषयत्वेनेतिध्वेयं ॥ अन्योन्येति ॥ पूर्ववदसत्त्वस्यसत्त्वनिरूप्यत्वेनाऽन्योन्याश्रयादितिभावः ॥ संयोगादाविति ॥ संयोगस्याव्याप्यवृत्तित्वेनसंयोगाधिकरणाधिकरणक्रोयःस्वसमा

नकालीनोनिषेधः संयोगालंताभावएवतदप्रतियोगित्वाभावेनाव्याप्तिरित्यर्थः ॥ श्रुक्तीति ॥ रूपस्यासतोऽधिकरणस्यैवाभावेनस्वसमानाधिकरणस्वसमानकालीननिषेधस्यैवाभावेनतदप्रतियोगित्वंविशेषणाभावप्रयुक्तविशिष्टाभावमादायासीत्यर्थः ॥ अन्योन्येति ॥ बाध्यत्वज्ञानेऽबाध्यत्वज्ञानं । तत्रतस्यप्रतियोगित्वात् । अबाध्यत्वज्ञानेचबाध्यत्वज्ञानं बाध्यत्वस्याऽबाध्यत्वरूपसत्त्वघटितत्वादित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । इह जगति । तत्र ब्रह्मणि । तत् सत्त्वं । अनिर्वाच्यं निर्वक्तुमशक्यमित्यर्थः ॥

श्रुक्तिरूप्यादेरधिकरणाद्यभावेनाव्याप्तेः । नाप्यष्टमः । बाधस्यप्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकसत्त्वंनिषेधत्वेनान्योन्याश्रयात् । उच्यते । तवात्मनियत्सत्त्वंतदेवहमम । उक्तं हि “यादृशं ब्रह्मणः सत्त्वं तादृशं स्याज्जगत्पि”ति । तत्रतदनिर्वाच्यं चेदिहापितथास्तु । सत्त्वानिर्वचनेनपितद्देवस्वरूपपारमार्थ्यापत्तेः । यदिचतत्रानृतव्यावृत्तिमात्रंअबाधितस्वरूपंवासत्त्वं । बाधश्चप्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधः । ज्ञानेननिवृत्तिर्वितिनान्योन्याश्रयः । तर्हीहापितथास्तु

इहापीति ॥ जगत्पिनिर्वक्तुमशक्यमित्यर्थः । दूषणांतरमाह ॥ सत्त्वेति ॥ ब्रह्मणिसत्त्वस्यनिर्वक्तुमशक्यत्वेपियथातत्परमार्थसद्रूपंएवंजगन्निष्ठसत्त्वस्यापिनिर्वक्तुमशक्यत्वेपिब्रह्मवदेवपरमार्थसद्रूपमस्त्वित्यर्थः । तत्र ब्रह्मणि ॥ अन्तेति ॥ अपोहवादाश्रयणेनेत्यर्थः । “अनृतजडविरोधिरूप”मित्यादितद्वचनात् । नन्वबाधितस्वरूपं सत्त्वं चेद्बाधस्यत्रैकालिकसत्त्वनिषेधरूपत्वेनपूर्वोक्तरीत्यान्योन्याश्रयइत्यतआह ॥ बाधश्चेति ॥ निषेधःस्वरूपनिषेधः । तथाचबाधोनसत्त्वघटितइत्यर्थः । ननु

ब्रह्मजगतोरेकप्रकारसत्ताकत्वेजगतोब्रह्मसाम्यापत्तिरित्यतआह ॥ ब्रह्मसाम्यस्यैवेति ॥ पारमार्थिकसत्त्वरूपधर्मेणेत्यर्थः । ननु “यादृशंब्रह्मणस्सत्त्वंतादृशंस्याज्जगत्पि”त्युक्तं । कुतइत्यतआह ॥ अपरिच्छिन्नत्वमिति ॥ तत्र ब्रह्मणि । नहिजगत्येतादृशंसत्त्वंकुंतुयुक्तमित्याशयः ॥ शुक्तिरूप्ययोरित्यादि ॥ अयमत्रोत्तरक्रमः । यथाऽपरिच्छिन्नत्वंसत्वमंगीकृत्यजगतितदभावात्सत्त्वंनास्तीत्युच्यते एवंवयमपिवादामः । परिच्छिन्नत्वमेवसत्त्वंब्रह्मणितुतदभावात्तत्रापिसत्त्वंनास्तीति । ननुपरिच्छिन्नत्वंसत्त्वंनभवतिशुक्तिवद्रूप्यस्यापिपरिच्छिन्नत्वेनतत्रातिव्याप्तेरितिचेत्तर्ह्यपरिच्छिन्नत्वमपिनसत्त्वं शून्यवादिनाशून्यस्या

ब्रह्मसाम्यस्यैवापेक्षितत्वात् । अपरिच्छिन्नत्वंतत्रसत्वमितिचेन्न । शुक्तिरूप्ययोः

परिच्छिन्नत्वेब्रह्मशून्ययोश्चापरिच्छिन्नत्वेतुल्येपिसत्त्वासत्त्वयोर्व्यवस्थितत्वेनजग

त्युक्तपारिभाषिकसत्त्वाभावस्यब्रह्मणिपरिच्छिन्नत्वरूपसत्त्वाभावस्येवेष्यत्वात् ।

प्यपरिच्छिन्नत्वांगीकारेणशून्येऽतिव्याप्तेः । एवंचापरिच्छिन्नत्वंसत्वमितिस्वीकुर्वतात्वयाब्रह्मशून्ययोरपरिच्छिन्नत्वेतुल्येपिब्रह्मण्येवसत्त्वमस्तिनशून्यइतिथ्यासत्त्वासत्त्वयोर्व्यवस्थितत्वंस्वीकृतं एवंपरिच्छिन्नत्वंसत्त्वमितिस्वीकुर्वतामयापिशुक्तिरूप्ययोः परिच्छिन्नत्वेसमानेपिशुक्तावेवसत्त्वंनरूप्यइत्यपिसत्त्वासत्त्वयोर्व्यवस्थितत्वमेवस्वीकृतं । सतिचैवंब्रह्मणिमदभिप्रेतपारिभाषिकपरिच्छिन्नत्वरूपसत्त्वाभावेप्यपरिच्छिन्नसद्रूपंब्रह्मभवति । एवंजगत्पित्वदभिप्रेतपारिभाषिकापरिच्छिन्नत्वरूपसत्त्वाभावेपिप

रिच्छन्नसद्रूपत्वेनैवोपपत्तेः अपरिच्छिन्नत्वं सत्त्वमित्यङ्गीकृत्य जगत्तदभावेनासत्त्वं नक्तव्यमिति । प्रतिबन्धा अनुत्तरत्वादाह ॥
 सौहार्दोदित्विति ॥ सुहृद्भावेन विचारे त्वित्यर्थः । तं प्रति त्रिकालसर्वदेशीयनिषेधं प्रति । श्लोकं व्याचष्टे ॥ सर्वेति ॥ ननु वृक्षकपि
 संयोगस्तावदितरत्र कुत्रापि नास्ति । स्वयं यत्रास्ति तत्रापि तदत्यन्ताभावोऽस्येव संयोगस्याव्याप्यवृत्तित्वेन स्वात्यन्ताभावसमानाधि
 करणत्वाद् तः सार्वदेशिकनिषेधप्रतियोगित्वसद्भावेन तदप्रतियोगित्वाभावादव्याप्तिरित्यत आह ॥ यदवच्छिन्नमिति ॥ भावे
 कः यदवच्छेदेनेत्यर्थः । आवयोर्मते संयोगस्य स्वात्यन्ताभावसमानाधिकरण्यरूपाव्याप्यवृत्तित्वस्यासंमतत्वेन यत्र तदवच्छेदेन सं

सौहार्दोदितु । “ त्रिकालसर्वदेशीयनिषेधाप्रतियोगिता । सत्तोच्यतेऽध्यस्तनुच्छेतं प्रतिप्रतियो
 गिनी । ” सर्वदेशकालसंबन्धिनिषेधाप्रतियोगित्वंसत्वं । यदवच्छिन्ने संयोगस्तदवच्छिन्ने तदत्यं
 ताभावोनेति न तत्राव्याप्तिः । गगनादेरप्यत्यन्ताभावः केवलान्वयीनेत्युक्तत्वाच्च गगनादावव्याप्तिः ।

योगस्तत्प्रदेशावच्छेदेनैव तदत्यन्ताभावाभावाच्च सार्वदेशिकनिषेधप्रतियोगित्वमिति नाव्याप्तिः । नन्वथापि गगनादनित्यद्रव्यात्यं
 ताभावस्य केवलान्वयित्वेन सार्वदेशिकत्वाद् गगनादौ सार्वदेशिकनिषेधप्रतियोगित्वस्यैव सद्भावेनाव्याप्तिरित्यत आह ॥ गगनादेर
 पीति ॥ उक्तत्वादिति ॥ देशकालावपि सदा सर्वत्र देशकालविलयबाधितप्रतीत्या प्रमेयत्वाभिधेयत्ववत्स्ववृत्ती अन्योन्यवृत्ती
 चेत्युक्तत्वेन देशकालयोर्देशकालयोरेव सत्त्वेन सार्वदेशिकनिषेधप्रतियोगित्वं अतो नाव्याप्तिरित्यर्थः । तुच्छेऽध्यस्ते चातिव्याप्ति

परिहरति ॥ तुच्छमिति ॥ उक्तत्वादिति ॥ अद्यस्तुच्छेत्प्रतिप्रतियोगिनीइतिकारिकायामुक्तत्वादित्यर्थः । मन्मतेध्यस्तस्यतुच्छत्वपिपररीत्येयमुक्तिरितिज्ञातव्यं । सत्वस्यलक्षणेकृत्यपदानांतुविचार्यते । विद्वत्प्रमोदकःसस्यात्तदयथाश्रीपतेर्गुरोः॥१॥ तथाहि । अत्रलक्षणेविद्वत्प्रमोदार्थपदकृत्यादिविचारःक्रियते । तथाहि । सावदेशिकसार्वकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वंसत्त्वमित्यत्रसावदेशिकनिषेधाप्रतियोगित्वंसत्त्वमित्येवोक्तेसमवायिकारणनाशजन्यनाशप्रतियोगिनिर्किंचित्कालमनाश्रिततयाविद्यमानेपदेऽव्याप्तिःस्यात् । तस्यपटस्यकपालादिदेशेष्वभावस्यसर्वसमतत्वेनस्वसमवायिदेशेऽवस्थानेनभाव्यं । समवायिकार(णनाशेतु तत्रा)णभावात्तत्रावस्थानासंभवेनसावदेशिकनिषेधाप्रतियोगित्वसद्भावेनतदप्रतियोगित्वाभावादव्याप्तिःस्यादतःसार्वकालिकेत्यु

तुच्छमध्यस्तंचउक्तप्रतिषेधाप्रतियोगीत्युक्तत्वान्नातिव्याप्तिरपि ।

क्तं । तथाचतस्यपटस्यसमवायिकारणनाशात्पूर्वस्वसमवायिकारणस्थितत्वेनत्रैकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वसद्भावान्नाव्याप्तिः । नन्वत्रनिषेधपदस्यात्यंताभावपरत्वात्समवायिकारणनाशजन्यनाशप्रतियोगिपटंकथमव्याप्तिः । नाशस्यात्यंताभावत्वाभावेननाशप्रतियोगित्वादेवतत्रात्यंताभावाप्रतियोगित्वमस्तीतिकथमव्याप्तिः । अतःसार्वकालिकपदंव्यथामितिचेन्न । निषेधपदस्यसंसर्गाभावपरत्वांगीकारात् । तथाचनाशप्रतियोगिनिसंसर्गाभावप्रतियोगित्वसद्भावद्व्याप्तिःस्यादेवेत्यतःसार्वकालिकपदंसार्थकमेव । सार्वकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वमित्येवोक्तौअश्वेगोत्वंकदापिनास्तीतिप्रतीत्याश्वनिष्ठगोत्वात्यंताभावप्रतियोगिनिगोत्वेसार्वकालि

कनिषेधप्रतियोगित्वस्यैव सत्त्वेन तदप्रतियोगित्वाभावादव्याप्तिः स्यादतः सार्वदेशिकेत्युक्तं । तथा च गौत्वस्याश्वादिदेशेऽभावोपि गविसत्त्वेन सार्वदेशिकनिषेधप्रतियोगित्वाभावाद्भाव्याप्तिः । ननु गौत्वस्य प्रामाणिकतया निषेधप्रतियोगित्वा संभवाद्गौत्वसंसर्गएव निषिध्यत इति मते गोत्वेऽश्वनिष्ठ सार्वकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वसद्भावेन अव्याप्तेरेवाभावात्सार्वदेशिकपदं व्यर्थमिति चेत् सत्यमेवेति वदामः । तदिदमाह ॥ अश्वे गौत्वमिति ॥ निषेधपदस्यात्यन्ताभावपरत्वे तु समवायिकारणनाशजन्यनाशप्रतियोगिनिपटेऽव्यास्यभावात्सार्वकालिकपदमप्यनपेक्षितमित्यपि द्रष्टव्यं । ननु ताहि अश्वे गौत्वसंसर्गः कदापि नास्तीति प्रतीत्याऽश्वनिष्ठात्यन्ताभा

अश्वे गौत्वं कदाचिदपि नास्तीत्यादौ तत्संसर्गएव निषिध्यत इति मते देशपदमनपेक्षितं । केचिच्च पुराभिप्रेतमिथ्यात्वाभावोवाऽसिद्धिलक्षणत्वे सत्यनारोपितत्वं वा

वप्रतियोगिनिगोत्वसंसर्गएवाव्याप्तिरिति चेन्न । आतोसि । अश्वे गौत्वसंसर्गस्यारोपितत्वेनात्यन्तासत्त्वादलक्ष्यत्वमेवेति तत्र लक्षणाभावो न दोषाय । अतएवोक्तं “अध्यस्ततुच्छे तं प्रतिप्रतियोगिनी” इति । ननु कथमस्मदनुमानानां प्रत्यक्षबाधः । सत्त्वग्राहित्वादिति चेन्न । चक्षुराद्ययोग्यातीतवर्तमानैष्यत्कालदेशाद्यनेकपदार्थघटितसत्त्वस्य कथं प्रत्यक्षसिद्धत्वं चक्षुरादेरेतादृशसत्त्वग्रहणेऽसामर्थ्यादिति चेत् उच्यते । देशकालयोश्चक्षुराद्ययोग्यत्वेपि साधुपनीतयोश्चाभुषप्रत्यक्षेभानं संभवत्येव । कथमन्यथा अत्रेदानीं घटइत्यत्रापि तयोर्भानमिति । पुनः प्रकारान्तरं चात्रोपदिशंति । तथाहि । सार्वदेशिकसार्वकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वं नाम

सर्वदैशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वा भावः । सचप्रत्यक्षयोग्यएव । कथमिति चेदुच्यते । अत्रादावभावस्यप्रत्यक्षयोग्यतायांतंत्रकिमितिप्रष्टव्यं । प्रतियोगियोग्यत्वमिति चेन्न । तथात्वेजलपरमाणौपृथिवीत्वाभावःप्रत्यक्षःस्यात् । पृथिवीत्वस्यघटादौप्रत्यक्षयोग्यत्वात् अतो न प्रतियोगियोग्यत्वं तंत्रं किं नाम मणिकारो करीत्यायोग्यानुपलब्धिरेव । ननु तथापि योग्यस्यानुपलब्धिर्योग्यानुपलब्धिः । तथाच पृथिवीत्वस्य घटादौ योग्यस्यानुपलब्धेः सत्त्वात्तदभावो जलपरमाणौ प्रत्यक्षः स्यादित्यतिप्रसंगानि स्तारएवेति चेन्न । योग्यस्यानुपलब्धिर्योग्यानुपलब्धिरिति नार्थः । किं नाम । तर्कितप्रतियोगिसत्त्वप्रसंजितोपलब्धिप्रतियोगिकाभावएव हि योग्यानुपलब्धिः । तथा हि । यद्यत्र भूतले घटः स्यात्तच्छुपलभ्येत । घटस्य महत्त्वसमानाधिकरणोद्भूतरूपवत्त्वेन योग्यत्वात् नोपलभ्यते तस्मान्नास्तीत्येवंरूपा । एवं च जलपरमाणौ पृथिवीत्वाभावो न प्रत्यक्षः । तत्रोक्तरूपयोग्यानुपलब्धेरभावात् । तत्र हि यदि जलपरमाणौ पृथिवीत्वं स्यात्तदोपलभ्येत योग्यव्यक्तित्वज्जातेर्योग्यत्वादित्यापादनं कर्तुमशक्यं । जलपरमाणोः पृथिवीत्वजातिप्रत्ययोग्यव्यक्तित्वेन पृथिवीत्वस्य योग्यव्यक्तित्वाभावात् । अतएव मापादनासंभवेन तत्रोक्तरूपयोग्यानुपलब्धेरभावेन पृथिवीत्वाभावो न प्रत्यक्षः । प्रकृतं ते चास्त्युक्तरूपा योग्यानुपलब्धिः सर्वदैशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वाभावमात्रा हि का । तथा हि । यद्यत्र घटादौ सर्वदैशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगित्वं स्यात्तच्छुपलभ्येत । योग्यव्यक्तित्वमत्वात् न ह्युपलभ्यते ऽतो न त्रानास्तीत्यापादनासंभवो नोक्तरूपयोग्यानुपलब्धेः संभवादुक्तनिषेधप्रतियोगित्वाभावस्य प्रत्यक्षयोग्यत्वं युक्तमिति । अत्र पुनर्निष्कर्षमुपदिशति । निषेधाप्रतियोगित्वा मेत्यत्रान्योन्याभावएव न अर्थतया विवक्षितः । तथाच सर्वदैशिकसर्वकालिकनि

पेधप्रतियोगिभिन्नत्वमित्यर्थः । इदंच प्रत्यक्षयोग्यमेव । तथाहि । अन्योन्याभावप्रत्यक्षेऽधिकरणयोग्यत्वमेव तंत्रनप्रतियोगि योग्यत्वं । स्तंभेपिशाचान्योन्याभावश्च प्रत्यक्षत्वात् । “स्तंभेपिशाचान्योन्याभावः प्रत्यक्ष एव अधिकरणस्य प्रत्यक्षत्वा” इति । एवंच प्रकृतेऽन्योन्याभावाधिकरणस्य घटादिजगतो योग्यत्वात् तन्निष्ठसर्वदेशिकसर्वकालिकनिषेधप्रतियोगि भिन्नत्वरूपसत्त्वंप्रत्यक्षयोग्यमेवेति नवोपदिष्टः । अतएतादृशसत्त्वग्राहिप्रत्यक्षविरोधोऽनुमानस्य सुस्थ इति सर्वमेव दातं । स्वोत्प्रे क्षितान्यपक्षानेव केचिच्चित्वा हेतिसंप्रदायः । परैरिति । परैर्मिथ्यात्वयत्किंचिदेवोच्यतां नास्माकं तत्र निर्वधः । तथाच सामान्यतः पराभिप्रेतयन्मिथ्यात्वं तदभाव इत्यर्थः । असद्विशेषस्य कूर्मरोमादेः प्रधानाभावेन कुत्राऽप्यऽनारोपात्तत्राऽतिव्याप्तिवारणाय अस

अस्तित्वप्रकारकप्रमांप्रतिकृदाचित्साक्षाद्विषयत्वं वा कालसंबन्धित्वं वा सत्त्वं । अस्तित्वं च वर्तमानत्वं ।

द्वैलक्षण्ये सतीत्युक्तं । पररीत्याशुचिः रूप्येऽतिव्याप्तिवारणाय विशेष्यं ॥ अस्तित्वेति ॥ प्रमाविषयत्वमात्रोक्तौ इदं रजतमिति ज्ञानवानहमित्यनुव्यवसाये व्यवसायद्वारारजतस्यापि विषयत्वेन भानादतिव्याप्तिः स्यादतः साक्षादित्युक्तं । नेदं रजतमिति बाधक प्रमांप्रतिनिषेध्यत्वेन साक्षाद्विषये रजतेऽतिव्याप्तिवारणाय अस्तित्वप्रकारकेत्युक्तं । तावत्युक्तेऽतीतादावसंभवः स्यादतः कदाचिदि त्युक्तं । स्वसत्तादशायां पूर्वमेतल्लक्षणमस्तीति न दोषः । नन्वस्तित्वं नाम सत्त्वमेव । तथाचात्माश्रय इत्यत आह ॥ अस्तित्वं चेति ॥ वर्तमानत्वमिति ॥ घटादेर्वर्तमानत्वं नाम स्वप्रागभावविरह रूपत्वं प्रति योग्यापत्तेरेवाभावविपत्तित्वात् । यथोक्तं शिवादित्ये

न । “तच्चप्राक्संबद्धस्वाभावविरहस्वरूपत्व”मिति । नन्वतीतादौवर्तमानत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावादव्याप्तिः स्यादित्यत आह ॥ अतीतादिर्पीति ॥ कदाचित् स्वसत्तादशायां । अनेन कदाचिदिति विशेषणकृत्य (मपि) मुपदर्शितं । ननु कालसंबंधित्वरूपसत्त्वशुक्तिरूप्येऽतिव्याप्तं । तस्य प्रातिभासिकत्वेन प्रातिभासकालसंबंधित्वादित्यत आह ॥ आरोपितं त्विति ॥ बाधबोधितमिति ॥ नास्ति नासीन्नग्राविष्यतीति त्रैकालिकनिषेधरूपे (ण) बाधेन कालत्रयासंबंधित्वेन आरोपितस्य बोधिततया प्रातिभा

अतीतादिरपि कदाचिद्वर्तत एव । आरोपितं तु कालत्रयासंबंधित्वेन बाधबोधितमिति न दोष इत्याहुः ॥ ४ ॥ इति सत्त्व निरुक्तिः ॥ ९ ॥ नन्विदं रूप्यमित्यत्रेदमिति वत्स न्यद इत्यत्रापि सन्नित्यधिष्ठानब्रह्मानुबोध एवेति चेन्न । चाक्षुषादिज्ञानरूपादिहीनब्रह्मास्फुरणादित्युक्तत्वात् ।

सिकस्य कालासंबंधित्वेन कालसंबंधित्वलक्षणस्य आरोपितेनातिव्याप्तिरित्यर्थः ॥ ४ ॥ इति सत्त्व निरुक्तिविवरणं ॥ ९ ॥ स न्यद इत्यादिप्रत्यक्षस्य घटादौ स (त्ता) च्चग्राहकत्वेन न तद्विरोधो नुमानस्येत्याशङ्कते ॥ नन्विति ॥ यथा इदं रूप्यमित्यत्र रूप्ये इदं ताविरहात् अधिष्ठानभूतशुक्तिकायां इदंत्वेन गृह्यमाणार्थांतरा आरोपितं रजतमपीदमिति भ्रमे निदिश्यते तथा सद्रूपे ब्रह्मणि घटादेरभ्यस्तत्वेन तद्गतमेव सत्त्वघटादौ व्यववर्हियते । तथा च न घटादौ सत्त्वप्रत्यक्षविषय इत्यर्थः ॥ उक्तत्वादिति ॥ परिच्छिन्नत्वहेतुभंग इति ॥ ९८ ॥

शेषः ॥ अन्योन्याश्रयादिति ॥ घटादेरारोपितत्वसिद्धौ सत्त्वाभावसिद्धिः तत्सिद्धौ चाधिष्ठानगतमेव सत्त्वं प्रतीयते न वस्तुतस्त्येतत्प्रमेयसिद्ध्या आरोपितत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । प्रतिबंदी गृह्णाति ॥ अन्यथेति ॥ सदित्यधिष्ठानगतमेव सत्त्वं प्रतीयत इत्यंगीकार इत्यर्थः । ननु सत्यं ज्ञानमित्यत्र सदित्यधिष्ठानानुबोधो न भवति । ब्रह्मणः सद्रूपत्वात् घटादौ त्वधिष्ठानानुबोध एव तस्य मिथ्यात्वादित्यत आह ॥ नहीति ॥ तथा च ब्रह्मैव सद्रूपमन्यन्मिथ्येति विभागसिद्धौ सत्यं ज्ञानमित्यत्र सत्यमिति नाधिष्ठा

नीलो घटः मिथ्यारूप्यं असद्वृशृंगमित्यादावपि नील इत्यादि रधिष्ठानानुबोध इत्यापाताच्च । नैल्यादिकं घटेऽस्ति सत्त्वं तु नेति चेन्न । अस्यारोपितत्वसिद्ध्यधीनत्वेनान्योन्याश्रयात् । अन्यथा सत्यं ज्ञानमित्यत्रापि सत्यमित्यधिष्ठानानुबोध इति स्यात् । न ह्यद्यापि ब्रह्मैव सद्रूपमन्यन्मिथ्येति सिद्धं । ननु तथापि कथं प्रत्यक्षमात्यंति का बाध्यत्वग्राहि ।

नानुबोधः । सन्धट इत्यत्र तु तदनुबोध इति प्रमेयद्वयसिद्धिस्तत्सिद्धौ चोक्तविभागसिद्धिरित्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः । एवं च यथासत्यं ब्रह्मेत्यत्र ब्रह्मगतमेव सत्त्वं प्रतीयते न त्वधिष्ठानगतं (तथा) एवं सन्धट इत्यत्रापि घटगतमेव सत्त्वं प्रतीयत इत्यंगीकार्यमिति भावः । प्रतिपन्नोपाधौ त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वसाधकानुमानस्य प्रत्यक्षविरोधो नास्तीत्याशङ्कते ॥ नन्वेति ॥ आत्यंति का बाध्यत्वं कालत्रयेऽपि सत्त्वं । तथा च ग्राह्याभावानवगाहित्वान्न विरोध इति भावः । ननु वर्तमानकालीनबाधाभावग्राहकत्वमात्रे

णैवविरोधोस्त्वित्यत आह ॥ तात्कालिकेति ॥ तात्कालिकबाधाभावश्चनवस्तुसत्त्वसाधकः । तथात्वेरूप्यादेरपितदापातादि
तिभावः । आद्यपक्षस्यत्रेधाविकल्पितत्वाच्चाद्यावित्युक्तं । तयोः अनुमानागमयोः ॥ मानेति ॥ प्रत्यक्षरूपप्रमाणाविरोधेने
त्यर्थः । ननुभवत्पक्षेऽप्यन्योन्याश्रयः । प्रत्यक्षस्यप्रामाण्येतद्विरोधादनुमानादेरप्रामाण्यं तयोरप्रामाण्येतद्विरोधाभावात्प्रत्यक्ष

तात्कालिकाबाधस्तु रूप्यादेरिवेष्टइति चेत्किंप्रत्यक्षमप्रमाणमेवउतप्रमाणमपिवर्तमान
मात्रग्राहित्वात्रिका लाबाधग्रहाक्षमं । आद्येपिस्वतः प्राप्तस्यतत्त्वावेदनरूपप्रामाण्यस्य
त्यागः किमनुमानविरोधादागमविरोधाद्वाभाविबाधकशंकामात्रेणवा । नाद्यौ । तयोः
प्रामाण्येतद्विरोधेन प्रत्यक्षप्रामाण्यंसतिचतसिन्मानाविरोधेनतयोः प्रामाण्यमित्यन्यो
न्याश्रयात् । अक्षस्यनुप्रबलस्यप्रामाण्यमनुमितिश्चादि विरोनुमानागमाविरोधापे
क्षेनेतिनान्योन्याश्रयः । नहिसिंहः शशशाबकाभा(वंप्रतीक्ष्य)वमपेक्ष्यवनंगाहते ।

स्यप्रामाण्यमितिचेन्न । प्रत्यक्षप्रामाण्यसिद्धेरनुमानादिविरोधाभावानपेक्षत्वान्नान्योन्याश्रयइत्याह ॥ अक्षस्यत्विति ॥ प्र
बलस्यदुर्बलविरोधाभावापेक्षानास्तीत्यत्रदृष्टांतमाह ॥ नहीति ॥ “पोतलोकोर्भकोडिभः पृथुकः शाबकः शिशु” रित्यभिधानं ।
स्यादयमन्योन्याश्रयपरिहारः यदिप्रत्यक्षस्यानुमानादितः प्राबल्यस्यात्तदेवकुतइत्यतः तस्यानुमानादितोज्ञाप्राबल्यंसमर्थय

ते ॥ प्रत्यक्षस्यानुमानादितः प्राबल्यं च तदसाध्यकार्यकारित्वेन । तच्च कार्यद्विविधं । तद्दृष्टहीनार्थविषयकत्वं तदनिवर्त्यनिवर्तकत्वं चेत्यभिप्रत्योक्तं ॥ तद्दृष्टहीनेत्यादि ॥ अनुमित्याद्यदृष्टहीतव (हिगत) स्तुगतेरेखोपरेखादिग्राहकत्वादित्यर्थः ॥ दिङ्मोहादीति ॥ प्रतीच्याप्राचीत्वा रोपेनेयं प्राचीत्याद्याप्तवाक्यजन्यज्ञानेनेयं प्राचीसूचोदयशून्यत्वादित्याद्यानुमानिकज्ञाने च सत्यापि यावत्प्रत्यक्षेण सूचोदयादिवर्जनपश्यति तावत्स भ्रमो न निवर्तत इत्यर्थः । ननु धर्मिप्रतियोग्यादिग्राहकत्वेनोपजीव्य तथैव प्राबल्यलोके दृष्टं तदतिरिक्तं जाला प्राबल्यं नाम कीदृशमित्यतस्तद्दर्शयति ॥ दृष्टं हीति ॥ बहिः शीत इत्यनुमाने स्पर्शेन प्र

प्रत्यक्षस्यानुमित्यादितः प्राबल्यं च तद्दृष्टहीतेरेखोपरेखादिविशेषग्राहित्वादनुमि
त्याद्यनिवर्तितदिङ्मोहादिनिवर्तकत्वाद्यजात्यैव । दृष्टं हि बहिः शैल्यानुमाने
धर्म्यादेश्च क्षुरादिनापि सिद्धानुपजीव्यत्वेपि भौषण्यप्रत्यक्षस्य जालैव प्राबल्यं ।

त्यक्षस्य प्राबल्येन बाधकत्वं तावदस्ति । तत्रा प्राबल्यं कथमिति प्रष्टव्यं । धर्मिग्राहकत्वेनोपजीव्यत्वादिबुद्धिचेन्न । चक्षुरादिना धर्मिभू
तवह्नेः सिद्धत्वात् नाप्यनौषण्यप्रतियोग्यौषण्यग्राहकत्वेनोपजीव्यत्वं संभवति । स्यादेतदेवं यद्यनौषण्यं साध्यं स्यात् । न चैवं भाव
रूपस्य शैत्यस्य साध्यत्वात् । तदिदमुक्तं बहिः शैत्येति । तथा च एतादृशस्थले धर्मिप्रतियोगिग्राहकत्वादिना प्रत्यक्षस्योपजीव्यत्वाद्य
भावेपि केवलजात्यैव प्राबल्यं दृष्टमिति त्वर्थः । नन्वेवं प्रत्यक्षस्यैवानुमानागमाभ्यां जाला प्राबल्ये “प्राबल्यमागमस्यैव जालातेषु त्रिषु

स्मृत "मिति ब्रह्मतत्कवचनविरोधइत्यत आह ॥ प्राबल्यमिति ॥ वैदिकपरब्रह्मादिरूपार्थनिर्णयविषये आगमस्यैव जात्याप्राबल्यं । अत्र तु घटादिप्रपञ्चरूपलौकिकार्थस्य प्रस्तुतत्वाच्च द्विषये जात्याप्रत्यक्षस्य प्राबल्याभिधानेन तद्विरोधइत्यर्थः ॥ अतएवेति ॥ एवं लौकिकार्थविषये प्रत्यक्षस्यैव जात्याप्राबल्यदर्शनादेत्यर्थः । उक्तं भगवत्पादैः । एवं जात्याप्राबल्यमुपपाद्याऽनुपसंजातविरोधित्वाच्च प्रत्यक्षस्य प्राबल्यमित्याह ॥ उपक्रमाधिकरणन्यायेनेति ॥ तृतीयाध्याये तृतीयपादे चितितं । "श्रुतेर्जाताधिकारः स्या"दित्यत्र ज्योतिष्टोमे श्रूयते "प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति सतपो तप्यत तस्मात्ते पानात्रयो देवा असृज्यन्त अग्निवो युरादित्य

प्राबल्यमागमस्यैव जात्यानेषु त्रिषु स्मृतमिति तु वैदिकार्थविषयं । अतएवोक्तं । "क्वच प्रत्यक्षतः प्राप्तमनुमागमबाधितं"मिति । उपक्रमाधिकरणन्यायेनोपसंहारादुपक्रमस्यैवानुपसंजातविरोधित्वाच्च । उक्तं हि । "असंजातविरोधित्वादर्थवादो यथा श्रुतः । व्याख्येयस्ति द्विरुद्धस्य विध्युद्देशस्य लक्षणे"ति ।

सेतपो तप्यन्त तेभ्यस्ते पानेभ्यस्त्वयो वेदा असृज्यन्त अग्नेर्ऋग्वेदो वायो यजुर्वेद आदित्यात्सामवेद" इत्युपक्रम्य श्रूयते "उच्चैर्ऋचाक्रियते उपांशुयजुषा उच्चैः साम्ने"ति । तत्र संदेहः किमुच्चैर्ऋदयो ऋगादिधर्माः ऋचामन्त्रेण यत्क्रियेत तदुच्चैः कर्तव्यमिति । किं वा ऋग्वेदादिधर्माः ऋग्वेदेनोच्चैरिति । तत्राक्रियत इति लकारव्यत्ययेन कुर्यादिति विधेरभिप्रेततयोपसंहारात्तेषु विध्युद्देशेषु ऋगादिशब्दश्रवणादुपक्रमगतार्थवादो ऋग्वेदादिशब्दसत्त्वेऽपि अर्थवादस्य विधिबोधितार्थप्राशस्त्यमात्रप्रतिपादकस्य विधिदेशत्वेन गुणप्रधानयो

विरोधेप्रधानस्यविध्युद्देशस्यैवानुसरणीयत्वाद्गगादिधर्माश्चैष्ट्वादयः । तथाचार्थवादादगतऋग्वेदादिपदलक्षणयास्वार्थत्यागेनविध्युद्देशानुसारेणऋगादिमात्रपरमेव । एवंचयजुर्वेदेपिऋग्वेदस्यार्चासत्त्वाद्यजुर्वेदादिगतेष्वप्यृगादिषुश्चैष्ट्वादयःकर्तव्याइतिपूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तुलब्धात्मनएवप्रधानस्यगुणाद्वलीयस्त्वंवाच्यं । नचेहविध्युद्देशानांऋगादिविषयतयालब्धात्मता । उपक्रमेवेदशब्दसंकीर्तनेनवेदानामतःपरंकिंचित्विधास्यतइत्याकांक्षायांअनंतरंविधास्यमानस्योच्चैष्ट्वादेवैवधर्मत्वावगमात्तदेकवाक्यतयापश्चादापततउपसंहारस्यतद्विरुद्धार्थबोधकत्वासंभवात् असंजातविरोध्युपक्रमगतार्थवादानुसारेणपश्चादापततस्तद्विरुद्धस्योपसंहारस्थविध्युद्देशस्यलक्षणैवकार्या । तथाचऋकशब्दस्यऋग्वेदलक्षकत्वेनोच्चैष्ट्वादयऋग्वेदधर्माएवेति । एवंचऋग्वेदेनयत्क्रिय

लिंगाच्छ्रुतेरिवशीघ्रगामित्वाच्च । उक्तंच ।

तेतदेवोच्चैःकर्तव्यं अतोयजुर्वेदादिगतेष्वप्यृगादिषुश्चैष्ट्वादिकंनकर्तव्यंकिंतूपांशुत्वादिकमेवेति । एवंचयथाऽसंजातविरोधित्वादुपक्रमस्योपसंहारापेक्षयाप्राबल्यंतथाप्रत्यक्षसिद्धान्पदार्थान्पक्षीकृत्यानुमानंप्रयोक्तव्यं । एवंचसन्धटइत्यादिप्रत्यक्षस्याप्यसंजातविरोधित्वेनप्रबलत्वादद्वैतागमाद्यपेक्षयाप्राबल्यमित्यर्थः । विध्युद्देशस्य विधिर्विधानमेवोद्देशोयस्येतिविध्युद्देशोविधिर्भ्रतिपादकंवाक्यंतस्येत्यर्थः । लिंगाद्यपेक्षयाशीघ्रगामित्वाच्चप्रत्यक्षप्राबल्यमित्याह ॥ लिंगाच्छ्रुतेरिवेति ॥ तृतीयाध्यायेतृतीयपादे “श्रुतिलिंगवाक्यप्रकरणस्थान (जै० अ० ३. पा. ३ अधि. ७ सूत्र. १४) समाख्यानांसमवायेपरदौर्बल्यमर्थप्र

कर्षात्” इति बलाबलाधिकरणसूत्रं । तत्र श्रुतिलिंगयोर्विरोधे इदमुदाहरणं । अग्निचयने श्रूयते “ ऐद्वागाहपत्यमुपतिष्ठत ” इति । अत्र लकारव्यत्ययेन गार्हपत्योपस्थानं कुर्यादित्यर्थः । तत्र “प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानां वज्रघन्यान् नैन्द्रसाश्चिद्” त्याद्यैश्चाइन्द्रप्रकाशिकया ऋचा इन्द्रस्योपस्थानं कर्तव्यं उत गार्हपत्यस्याग्नेरिति संशये “वस्तुशस्त्रयनुसारी हि शब्दः सर्वप्रवर्तत” इति न्यायेन अशक्यार्थे वस्तुनः केनापि विनियोक्तुमशक्यत्वादेद्वैततृतीयाश्रुत्या ऐद्रीशक्यएव विनियोक्तव्या । तस्याश्च शक्तिरद्रप्रकाश न एवेति तस्यैवोपस्थानं कर्तव्यं । गार्हपत्यशब्दस्तु यज्ञसाधनत्वसाधर्म्यादिना इन्द्रप्रवर्तयितव्य इति पूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तु यत्र वस्तु नः सर्वथाऽसामर्थ्यतत्रैव विनियोगो न संभवति अस्ति त्विन्द्रशब्दस्य गार्हपत्ये गौणतत् यथोक्तं “गार्हपत्ये तु सामर्थ्यगौणं मंत्रस्य वि

“ प्रत्यक्षे चानुमाने च यथा लोके बलाबलं । शीघ्रमंथरगामित्वात् तथेह श्रुतिलिंगयो ” इति ।

द्यत ” इति । अवश्यं च मंत्रस्यैन्द्रशब्दस्यैव विनियोजकत्वात् यपरब्राह्मणस्थ गार्हपत्यशब्दस्यैव कस्यचिदमुख्यार्थत्वं कल्पनीयं । तच्च मंत्रस्यैन्द्रशब्द एव युक्तं विधौ लक्षणाया अन्याय्यत्वात् । न च विध्यनुसारेण ऐद्वा ऋचो लक्षणाया गार्हपत्योपस्थाने विनियोगेऽपि इन्द्रप्रकाशनशक्तिरूपयामुख्यवृत्त्या लिंगात्मिक्या इन्द्रोपस्थाने विनियोगोऽस्त्विति वाच्यं । गार्हपत्यमुपतिष्ठत इति प्रत्यक्षश्रुत्या शीघ्रं मंत्रे विनियुक्ते सति तावत्तैव मंत्राद्भानस्य चरितार्थतया मंथरगामिलैंगिकविनियोगकल्पनाऽयोगात् । तस्माद्गार्हपत्यस्यैवोपस्थानं कर्तव्यमिति । एवं च प्रकृते व्याख्यादि सापेक्षतया मंथरगाम्यनुमानाद्यपेक्षया प्रत्यक्षस्य द्रिड्यर्थवागाहिवासाबल्यमित्यर्थः ॥ प्रत्यक्ष इति ॥ यथा लोके प्रत्यक्षे चानुमाने च शीघ्रमंथरगामित्वात् बलाबलं तथेह श्रुतिलिंगयो रित्यर्थः । एवं च श्रुतिलिंगयोः शीघ्र

मंथरगामित्वेन बलाबलचिंतायां उदाहरणतया प्रत्यक्षानुमानयोर्गृहीतत्वात् प्रत्यक्षस्यानुमानापेक्षया प्राबल्यं निश्चितमस्तीत्याशयः । विशेषविषयत्वाच्च प्रत्यक्षस्य प्राबल्यमुपपादयति ॥ यदा हवनीय इत्यादिना ॥ दशमेध्यायेऽष्टमपादे चित्तं “अविशेषेण यच्छास्त्रमन्याय्यत्वाद्विकल्पस्य तत्संदिग्धमाराद्विशेषशिष्टस्या” दित्यत्र ज्योतिष्टोमे “अरुणयैकहाधिन्यापिंगाध्यागवासोमं क्रीणाती” त्यत्र सोमक्रयणकाले “पदे जुहोति वर्त्मनि जुहोती” ति श्रूयते । गवांपदसंबंधो यत्र तत्र होमादिकं कार्यमित्युक्तेऽतिप्रसंगप्राप्तौ गौर्येन वर्त्मना सोमक्रयणार्थनीयते तद्वर्त्मनि विद्यमानेन पदे होमः कर्तव्य इति तदर्थः । “गार्हपत्ये पत्नी संयाजान्यजती” त्यादिच श्रूयते तथा “यदा हवनीये जुहोती” ति च । तत्र होमसामान्येऽधिकरणतया श्रुतस्या हवनीयस्य होमविशेषेऽधिकरणत्वेन विहितवर्त्म

यदा हवनीये जुहोतीत्यस्मात्पदे जुहोतीत्यस्यैव विशेषविषयत्वाच्च ।

पदगार्हपत्यादिना विकल्पो बाधो वेतिसंशये सामान्यविशेषशास्त्रयोर्द्वयोरपि प्रत्यक्षत्वेन कृततया बलाबलानवधारणात् विकल्प इति पूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तु सामान्यविशेषशास्त्रयोः कृतत्वेऽपि विशेषशास्त्रतः सोमक्रयणार्थनीयमानावस्था विशेषकालीनहोमविशेषपत्नी संयाजादिहोमविशेषे चाधिकरणतया वर्त्मपदगार्हपत्यादेः स्पष्टश्रुत्यवप्राप्तिः । “यदा हवनीय” इति सामान्यशास्त्रतस्तु आहवनीयादेः होमसामान्याधिकरणता विधानाच्छ्रुतहोमसामान्यमुखेन तद्विशेषे लक्षणया प्राप्तिरित्येवं सन्निकर्षविप्रकर्षसद्भावाद्विशेषविषयैर्वर्त्मपदगार्हपत्यादिभिः सामान्यतो विहिता हवनीयस्य बाध एवेति । एवं च प्रकृतेऽपि प्रत्यक्षस्य विशेषविषयत्वात्तेन सामान्यविष

पिण्याः श्रुतेरेवबाधइत्यर्थः । कथंप्रत्यक्षश्रुत्योः सामान्यविशेषविषयकत्वमित्यत आह ॥ प्रत्यक्षं हति ॥ किंच प्रत्यक्षस्य निर्वकाशत्वात्सावकाशश्रुतेः प्राबल्यमित्याह ॥ किंच यथा यत्किंचित्प्राचीनमिति ॥ नवमेध्याये प्रथमपादे चितं “देशबद्धमुपांशुत्वं तेषां स्याच्छ्रुतिर्निर्देशात्तस्य च तत्राभावादि” त्यत्र ज्योतिष्टोमेश्रुते “यत्किंचित्प्राचीनमग्नीषोमीयात्तेनोपांशुचरतीति” । तत्राग्नीषोमीयपश्वालंभनात्पूर्वयत्किंचित्कर्तव्यं दीक्षाकालमारभ्य क्रियमाणदीक्षणीयेष्टिपूपावटबहिर्गस्तरणऋत्विग्वरणादितत्समस्तमपि कर्म किमुपांशुमन्त्रोच्चारणपूर्वकं कर्तव्यमुतनेति संशयेऽग्नीषोमीयात्पूर्वतनं समस्तमप्युपांश्वेव कर्तव्यं समस्तव्यक्तिवाचि या

प्रत्यक्षं हि विशिष्य घटसत्त्वग्राहि । श्रुतिस्तु सामान्येन द्वितीयनिषेधिका । किंच यथा “यत्किंचित्प्राचीनमग्नीषोमीयात्तेनोपांशुचरती” त्यत्रत्यस्य यत्किंचिच्छब्दस्य प्रकृतविशेषवाचित्वेन सामान्याविषयत्वेपि

वदर्थक्यत्किंचिच्छब्दश्रवणात् । अन्यथा यत्किंचिच्छब्दो व्यर्थः स्यात् इति पूर्वपक्षप्राप्ते सिद्धातिं । नाग्नीषोमीयात्प्राचीनं समस्तमुपांशुकर्तव्यं तत्साधकाभावात् । न च यत्किंचिच्छब्दो स्तोत्रातिवाक्यं । तस्य प्रकृताग्नीषोमीयपूर्वकालीनदीक्षणीयादिसमस्तविशेषवाचित्वेन सामान्याविषयत्वेपि दीक्षणीयाव्यतिरिक्तस्य सावकाशत्वेन संकोचकरणात् । कुत इति चेत् “यावत्यावाचाकामगीत तावत्यादीक्षणीयायामनुब्रूयादि” तिनिरवकाशवाक्यसम्भवात् । अतोऽग्नीषोमीयात्प्राकृद्दीक्षणीयेष्टिव्यतिरिक्तमेवोपांशुकर्तव्यमिति ॥ प्रकृतेनेति ॥ प्रकृताग्नीषोमीयपश्वालंभपूर्वकालीनदीक्षणीयेष्टिऋत्विग्वरणयूपावटादिसमस्तविशेषवाचित्वेनेत्य

र्थः ॥ दीक्षणीयेति ॥ प्रकृतविशेषेष्वपीतिशेषः । ननुतर्हिप्रकृते श्रुतिप्रत्यक्षयोः कथं सावकाशत्वनिरवकाशत्वे इत्यतस्तदुपपादयति ॥ तथा वृत्त्यन्तरेणेत्यादिना ॥ “तत्त्वमसीत्यादौ” वृत्त्यन्तरेणलक्षणया “ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येती” त्यादौब्रह्मशब्दस्यानेकार्थत्वेन “सर्वएकीभवन्ती” त्यादौस्थानैक्यादिरूपविषयांतरपरत्वेनवाऽद्वैतश्रुतेः सावकाशत्वमित्यर्थः ॥ निरवकाशेनेति ॥ वृत्त्यन्तरादिनावकाशानर्हणेत्यर्थः । पूर्वसामान्यविशेषभावेनबाधेतात्पर्यं अत्रतुसावकाशत्वादिनासंकोचेइतिभेदः । यद्यपिसा

दीक्षणीयाव्यतिरिक्तेसावकाशत्वात् “यावत्यावाचाकामयीततावत्यादीक्षणीयायामनुब्रूया” दित्यनेननिरवकाशेनसंकोचः । तथावृत्त्यन्तरेणवाअनेकार्थत्वेनवाविषयांतरपरत्वेनवासावकाशायाः श्रुतेर्निरवकाशेनाक्षेणसंकोचः किंनस्यात् । किंचपंचदशरात्रेप्रथमेहनिअग्निष्टुन्नामकेनामातिदेशेनएकाहाग्निष्टुद्धर्मभूतासुब्रह्मण्याग्नेयीप्राप्ता ।

मान्यविशेषभावावस्थलेपिसावकाशत्वादिनासंकोचएवक्रियते तथाप्युदाहरणभेदेनशब्दभेदेनचोपपादनमात्रमितिदृष्टव्यं । किंच “बहुबाधस्यान्याय्यत्वादि” तिन्यायेनद्वैतग्राहिप्रत्यक्षादिवहुप्रमाणाऽबाधायाऽद्वैतवाक्यस्यप्रतीतिार्थवाधएवकार्यइत्याशयेनाह ॥ किंचपंचदशरात्रइत्यादिना ॥ द्वादशाध्यायेद्वितीयपदेचितं । “जै. अ. १२. पा. २. अधि. ७ सू. २२ विप्रतिपिद्धधर्माणांसमवायेभूयसांस्यात्सधर्मत्व” मित्यत्र । अयमत्राधिकरणनिष्कर्षः । अस्तिपंचदशरात्राख्यसंप्रपंचदशशुत्यात्मकं

तस्यप्रथमसौत्यअहराग्निष्टुन्नामकं ततःपराणित्रीणग्रहानि ज्योतिर्गौरायुरित्येतन्नामकानि अग्निष्टुत्ज्योतिर्गौरायुरित्येतन्नामकाए
 काहिकाःप्रसिद्धाः । अपरेपिक्तवोवर्तते तेषानामन्यग्निष्टुदादीनि तदीयेतिकर्तव्यताप्राप्त्यर्थपंचदशरात्रस्यप्रथमदिवसचतुष्टये
 स्थाप्यन्ते । ततःपराण्येकादशाहानिद्वादशाहक्रतुप्रकृतिकानि । तत्रपंचदशस्वयहस्सुउपसदःसन्ति । आज्यहविष्काष्टष्टयोह्युप
 सदइत्युच्यते । तत्रसुब्रह्मण्यानामकायजुर्वेदीयनिगदविशेषाःसन्ति । तत्र “यदस्यकर्मणोत्यरीरिचयद्वा न्यूनमिहाकरं । अग्निष्ट
 त्स्विष्टकृद्विद्वान्सर्वस्विष्टमुहुतं करोति” त्याग्नेयीसुब्रह्मण्या । “गौरावस्कंदिनेमेधातिथेमषवृषाणअहल्यायैजारे” त्यैद्रीसुब्रह्म
 ण्या । इत्येवंसुब्रह्मण्याद्वयमस्ति । तेनाग्नीद्रयोराह्वानंतत्रोपसत्कालेकार्यं । तत्रपंचदशरात्रस्यत्यथममहराग्निष्टुन्नामकंतत्रोपस
 त्कालेएकाहाग्निष्टुन्नामधेयसाम्येन आग्नेयीसुब्रह्मण्याप्राप्ता । एकाहाग्निष्टुतिउपसत्कालेआग्नेय्याःसुब्रह्मण्यायाःसत्त्वात् । ज्यो
 तिर्गौरायुरित्येतत्संज्ञकेषुत्रिष्वहस्सुक्रियमाणोपसत्कालेज्योतिर्गौरायुरित्येतत्संज्ञैकाहनामधेयसाम्येनैद्रीसुब्रह्मण्याप्राप्ता । ए
 काहिकज्योतिरादिदिवसेउपसत्कालेऽष्ट्याःसुब्रह्मण्यायाःसत्त्वात् । परिशिष्टेष्वेकादशाहस्सुक्रियमाणोपसत्कालेऽष्टेवसुब्रह्मण्या
 चोदकेनप्राप्ता । एतत्प्रकृतिभूतेद्वादशाहकृतौक्रियमाणोपसत्कालेऽष्ट्याःसुब्रह्मण्यायाःसत्त्वात् । एवंचपंचदशरात्रेआद्याहीयो
 पसदःआग्नेयीसुब्रह्मण्याअंगं । परिशिष्टानांचतुर्दशानामह्नाऽद्रीअंगं । तत्रचैद्रीत्रिषूपसत्कालेनामधेयेनप्राप्नोति । एकादशाह
 स्सुचचोदकेनेतिविवेकइतिवस्तुगतः । तत्राग्निष्टुन्नामकेप्रथमेह्निउपसत्कालीनसुब्रह्मण्यायांसंदेहः किमाग्नेयीआह्वातव्याऽद्री
 ति । ननुप्रथमेह्निउपसत्कालेऽष्ट्याःप्राप्तेरेवाभावात्संदेहएवानुपपन्नइतिचेत् संप्रदायानभिज्ञोसि । याउपसदस्ताऽष्टइतिसामा

न्यश्रुत्याउपसन्मात्रस्यइंद्रदेवताकत्वावगमेनैद्वाःसुब्रह्मण्यायाअग्निष्टुन्नामकप्रथमाहःसंबंध्युपसत्कालेपिप्राप्त्यासंशयसंभवात् । तत्रैकाहाग्निष्टुदुपसदःआग्नेयीसुब्रह्मण्यांगत्वेनतन्नामसाभ्येनप्रथमोपस्थितत्वेनमुख्यत्वात् । असंजातविरोधित्वेनचाग्नेय्येवआह्वातव्या । नत्वैद्री चरमोपस्थितत्वेनसंजातविरोधित्वेनचामुख्यत्वात् । तथाचैतदनुसारेणचतुर्दशाहस्त्वप्याग्नेय्येवाह्वातव्येतिपूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तुएद्ध्येवाह्वातव्येति । चतुर्दशस्वहस्सुउपसत्कालेएद्ध्येवाहूयमानत्वात् । भूयसांसाधम्यायात्रापिएद्ध्येवाह्वातव्या । बहुबाधस्यान्याय्यत्वात् । “त्यजेदेकंकुलस्वार्थ” इतिन्यायादिति । प्रथमेह्रीत्यनंतरंउपसत्कालइतिशेषः ॥ अ

तस्याअल्पविषयायाश्चतुर्दशाहस्सुचोदकेनप्राप्तयाएद्ध्येवाबहुविषययाबाधः । बहुबाधस्यान्याय्यत्वात् । तथाइतग्राहिप्रत्यक्षतदुपजीव्यनुमानकर्मकांडसृष्टयादिवाक्यसगुणोपासनावाक्यादिरूपबहुप्रमाणाबाधायाइतवाक्यस्यप्रतीतिार्थबाधःकिंनस्यात् ।

ल्पविषयायाइति ॥ अग्निष्टुन्नामकप्रथमाहस्संबंध्युपसन्मात्रविषयत्वादित्यर्थः । ननुचतुर्दशाहस्सुचोदकप्राप्तयेत्यनुपपन्नं । उक्तरित्याएकादशस्वेवाहस्सुचोदकेनप्राप्तेःत्रिष्वहस्सुचनामधेयैर्नैवप्राप्तेर्निर्णीतत्वादितिचेत्सत्यं । चोदकेनेत्यनंतरंनामधेयसहितेनेतिशेषः । तथाचनामधेयसहितेनचोदकेनप्राप्तयाएद्ध्येत्यथोद्ग्रह्यः । तत्रत्रिषुनामधेयनएकादशसुचोदकेनेतिविवेकः । ननुकथमत्रइतग्राहिप्रमाणानांबहुत्वमित्यतआह ॥ इतग्राहिबहुप्रमाणविरोधादेवाइतवाक्यस्यप्रतीति

र्थेऽप्रामाण्यमित्यत्र भगवत्पादवाक्यसंवादयति ॥ तदुक्तमिति ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षस्य जात्योपक्रमोऽद्वितीयैश्च प्राबल्यविवरणं ॥ १० ॥ श्रुतेः स्मृतित इति ॥ स्मृतीनां श्रुतिमूलकत्वेनोपजीव्यत्वाद्यथा श्रुतेः स्मृतितः प्राबल्यं तथा द्वैतग्राहिप्रत्यक्षस्याप्यद्वैतश्रुत्यपेक्षया प्राबल्यमित्यर्थः । तदुपपादयति ॥ तच्चेति ॥ तच्चोपजीव्यत्वेन प्राबल्यं अक्षेण चाक्षुषप्रत्यक्षेण ग्राह्यत्वाद्धेतोरित्यन्वयः ॥ अनुमितिकारणस्येति ॥ स्वरूपसतः पक्षादेरनुमितिकारणत्वाभावात्कथमेतत् । न च पक्षशब्देन तज्ज्ञानग्रहणं

तदुक्तं “बहुप्रमाणविरोधैकस्याप्रामाण्यं दृष्टं श्रुतिक्रिजतादावि” ति ॥ ७ ॥ इति प्रत्यक्षस्य जात्योपक्रमोऽद्वितीयैश्च प्राबल्यं ॥ १० ॥ किंचोपजीव्यत्वात् प्राबल्यमक्षस्य श्रुतेः स्मृतित इव । तच्चाक्षेणानुमितिकारणस्य पक्षसाध्यहेतुव्याप्त्यादेः शब्दधीहेतोः शब्दस्वरूपस्य तद्धर्मस्य योग्यतादेः उपक्रमोपसंहारैकरूप्यादेः अनुमितिशाब्दधीस्वरूपतत्प्रामाण्यादेः च ग्राह्यत्वात् । यदा हि घटो व्यापकः सत्त्वादित्यत्राक्षधर्मिमात्रग्राहित्वेन शुचि नरशिरः कपालं प्राण्यंगत्वादित्यत्र शब्दः

तथात्वेऽक्षेण पक्षस्य ग्राह्यत्वादित्युक्त्ययोगात् । उच्यते । अनुमितिकारणस्येतत् अनुमितिप्रयोजकस्येति व्याख्येयं । पक्षादीनां च ज्ञानद्वारा प्रयोजकत्वं त्वस्तीति ध्येयं ॥ शब्दस्वरूपस्येति ॥ तस्य ज्ञानकरणत्वादिति भावः । उपक्रमोपसंहारयोर्नैकरूप्यं तदादेः ॥ धर्मिमात्रग्राहित्वेनेति ॥ एतदनुमानबाधकं यदक्षतं स्वव्यापकत्वविरोधिपरिच्छिन्नपरिमाणग्राहकस्य पक्षीभूतघट

ग्राहकत्वेनैवोपजीव्यत्वं । यदिचसत्त्वरूपहेतुग्राहकत्वेनाप्युपजीव्यत्वंब्रूयात्सिद्धिर्हि सिद्धातेऽतिरिक्तसत्तायाअभावात्तस्याअपिपक्ष
कोटावेवनिवेशइत्यवधेयं । प्राण्यगत्वादित्यनेतरंशंखवदितिशेषः ॥ साध्यमात्रग्राहित्वेनेति ॥ दृष्टांतसाध्यग्राहकगमजा
तीयत्वमात्रेणेतिव्याख्येयं । अयमभिप्रायः । नरशिरःकपालंशुचिप्राण्यंगत्वाच्छंखवदितिनरशिरःकपालशुचित्वानुमानस्य
बाधकतयाऽभिप्रेतोयो “नारंस्पृष्ट्वास्थिसस्त्रायुसवासाजलमाविशे” दित्यशुचित्वागमस्तस्यदृष्टांतेशंखशुचित्वग्राहकोयः “त्रैलो
क्येयानितीर्थानिवासुदेवस्यचाज्ञया । शंखेतिष्ठतिर्विप्रैर्द्रुतस्माच्छंखंप्रजये” दित्याद्यागमस्तज्जातीयत्वमात्रेणग्राह्यमितिसंप्र

साध्यमात्रग्राहित्वेनमनोविभुज्ञानासमवाय्याधारत्वा

दित्यत्रानुमानंहेतुमात्रग्राहित्वेनाऽनुमानस्योपजीव्यं ।

दायः ॥ ज्ञानासमवायीति ॥ ज्ञानासमवायिकार(णभूतात्म)णात्मनस्संयोगाधारत्वादात्मवदित्यर्थः ॥ हेतुमात्रेति ॥
“युगपज्ज्ञानानुत्पत्तिर्मनसोलिंग” मित्युक्तत्वेनयत्संयोगवशाज्ज्ञानेक्रमःप्रक्रमते । तदेकंक्रमिकज्ञानासमवायिकारण(भूतसं)सं
योगाधारभूतंकिंचिद्रव्यमणुभूतमंगीकार्यं । तथाचमनोविभुत्वानुमानस्यबाधकीभूतंयत् “सुखादिप्रतीतिःक्रमिकसंयोगवत्क
रणसाध्याक्रियात्वाच्छिदिक्रियावदि” त्येवमाद्यनुमानं तत्हेतुमात्रग्राहकत्वेनोपजीव्यमित्यर्थः । यद्यपीदंपक्षीभूतमनोग्राहक
मपीतिनेहेतुमात्रग्राहकं तथापिज्ञानासमवाय्याधारत्वेनैवमनोग्राहकं । नमनस्त्वेनकेवलंमनःस्वरूपमात्रग्राहकमितिसंप्रदायः ॥

पेक्षा तथाप्रत्यक्षस्यापिस्वस्वरूपसिद्धिप्रत्यनुमानापेक्षातुल्येत्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ यद्यपीति ॥ तथापीति ॥ इन्द्रियस्याऽज्ञातकरणत्वाज्ज्ञानजननार्थं नस्वस्वरूपज्ञानापेक्षा । अनुमानादीनांतुज्ञानजननार्थमेवप्रत्यक्षापेक्षेतिविशेषसद्भावानुमानाप्रत्यक्षंप्रत्युपजीव्येत्यर्थः । नन्वनुमानविरुद्धत्वात्प्रत्यक्षस्यैवाप्रमाण्यं किंनस्यादित्यतआह ॥ अक्षेति ॥ तदिति ॥ चक्षुस्साक्ष्यादीत्यर्थः । अनुमाननिष्ठव्याख्यादेःशब्दनिष्ठयोग्यतादेरिति विवेकः । व्याख्यादेर्बाधेऽनुमेयस्ययोग्यतादेर्बाधेशब्दार्थस्यचकुतो

यद्यपीन्द्रियमनुमेयं तथापितस्याज्ञातकरणत्वाद्यानुमोपजीव्या । अक्षामाप्रामाण्येहिततिसिद्धस्य व्याख्यादेर्योग्यतादेश्चबाधेनानुमेयस्यशब्दार्थस्यचबाधः स्यात् । अनुमेयस्यव्याख्यादिनानुमितिप्रामाण्यादिनाशब्दार्थस्यचयोग्यतादिनाशाब्दधीप्रामाण्यादिनाचतुल्ययोगक्षेमत्वात् ।

बाधइत्यतस्तदुपपादयति ॥ अनुमेयस्येत्यादिना ॥ तुल्येति ॥ समसत्ताकत्वादित्यर्थः । नन्विदमयुक्तंअनुमेयस्यव्याख्यादिसमसत्ताकत्वनियमाभावात् धूलीपटलेधूमम्रमादिनानुमितिर्जायते । तत्रैवाद्वाद्द्विरप्यस्ति तथाचतत्रानुमेयस्यव्यावहारिकत्वेनव्याख्यादेःप्रातिभासिकतयाऽनुमेयस्यव्याख्यादिनासमसत्ताकत्वाभावाद्वाभिचारइतिचेत् । अत्रयदंति । अत्रव्याख्यादीत्यादिपदेनचित्रगुमानयेत्यादिवदतदुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणापंचरूपमध्येऽबाधितत्वाख्यंरूपंग्राह्यं । तथाचानुमेयस्याबाधितत्व

१ पक्षवृत्तित्वसपक्षवृत्तित्वविपक्षावृत्तित्वबाधितत्वासत्यतिपक्षत्वानिपंचरूपाणि ।

रूपेणसमसत्ताकत्वनियमोभिप्रेतः । एवंचाक्षाप्रामाण्ये तद्गृहीतस्यसाध्याभा(वप्रमाभावरू)वाप्रमारूपाबाधितत्वस्यापिबाधेना
नुमेयस्यापिबाधोनियतएवेति । गुरुचरणान्तु यादृच्छिकस्थलेऽनुमेयस्यस्वतःसिद्धत्वेनव्याप्त्यादिवलसिद्धिसिद्धिकत्वाभावात् ।
तथात्वेवहिरहितस्थलेपिकदाचिद्धूलोपटलेधूमश्चमेणापिवह्निसिद्ध्यापत्तेः (अतो)ततोव्याप्त्यादिवलसिद्धिसिद्धिकयदनुमेयंतद्या
ह्यादिसमसत्ताकं यथाधूमानुमानेव(ह्यादीति)हिरितिव्याप्तेरत्राभिप्रेतत्वात् । अस्याश्चव्यभिचाराभावाद्ध्याद्यादीत्येतद्यथा

अन्यथाप्रातिभासिकव्याप्त्यादिमताबाष्पाध्यस्तधूमेनतात्विकोव्यावहारिको(बहिः)वाग्निःव्यावहारि
कव्याप्त्यादिमताचधूमेनतात्विकोऽग्निःव्यावहारिकेणाबाधेनचिरुद्धमार्माधिकरणत्वेनचविश्वस्यजीवेश
भेदस्यचतात्विक(स)त्वंसिध्येत् । प्रातिभासिकयोग्यतादिमताऽनाप्तवाक्येनचतात्विकोव्यावहा
रिकोवार्थःव्यावहारिकयोग्यतादिमताचलौकिकवाक्येनाग्निहोत्रादिवाक्येनचतात्विकोर्थःसिध्येत् ।

स्थितमेवेत्युपदिशंति । अतएवोक्तमुधायां “यादृच्छिकस्थलेव्याप्त्यादिवलसिद्धिसिद्धिकत्वाभावादनुमेयस्य”ति ॥ अन्यथेति॥
अनुमेयस्यव्याप्त्यादिसमसत्ताकत्वाभावइत्यर्थः । बहिः इदे व्यावहारिकव्याप्त्यादिमतेत्येतत् व्यावहारिकाबाधितत्ववेति
व्याख्येयमित्याहुः । व्यावहारिकेणाबाधेनविश्वस्यतात्विकत्वंव्यावहारिकेणविरुद्धमार्माधिकरणत्वेनजीवेशभेदस्यचतात्विकत्वं
सिध्येदित्यन्वयः । शब्दार्थस्ययोग्यतादिनासमसत्ताकत्वाभावेऽतिप्रसंगमाह ॥ प्रातिभासिकेति ॥ नन्वयंप्रदेशोबिबबान्

प्रतिबिंबवत्त्वादिति प्रतिबिंबेन बिंबानुमानं क्रियते तत्र बिंबस्य सत्यत्वात् प्रतिबिंबस्य प्रातिभासिकतया मिथ्यात्वेन तत्र सामानाधिकरण्यगर्भव्याप्तेरेवाभावात्कथं सत्यभूतबिंबरूपाऽनुमेयस्य व्याख्यादिसमसत्ताकत्वमित्यत आह ॥ प्रतिबिंबस्येति ॥ प्रतिबिंबस्य मिथ्यात्वेन साध्यसामानाधिकरण्यरूपव्याप्त्यभावेऽपि बिंबरहितस्थलेऽवृत्तित्वं वा बिंबराहित्येनावृत्तित्वं वा व्याप्तिरस्येव । तथा च प्रतिबिंबस्य सत्यत्वादिमतेऽपि बिंबरहितावृत्तित्वमस्येव । प्रतिबिंबस्य मिथ्यात्वादिमतेऽपि प्रतिबिंबस्य सत्यत्वाभावादेव प्रतिबिंबर

प्रतिबिंबस्य मिथ्यात्वेऽपि बिंबरहितावृत्तित्वरूपा व्याप्तिरस्येव । न च धूमस्य ता

त्त्विकाग्निना न व्याप्तिः दृश्यत्वस्य तु तात्त्विकमिथ्यात्वेन व्याप्तिरित्यस्ति । न (चा)

ह्यद्यापि मिथ्यात्वप्रमाणं तत्त्वावेदकमन्यदतत्त्वावेदकमिति व्यवस्थसिद्धा ।

येन क्लृप्तनियमत्यागः । अकस्मात्त्यागे च दृश्यत्वस्य मिथ्यात्वनियमोऽपि त्याज्यः ।

हितावृत्तित्वमस्येव । अविनाभावरूपव्याप्तिरस्येवेत्यर्थः । ननु धूमाद्यनुमानस्यातत्त्वावेदकत्वेन तन्निष्ठव्याख्यादेरपि व्यावहारिकत्वेनाग्नेरपि व्यावहारिकतया तात्त्विकत्वाभावेनानुमेयस्य व्याख्यादिसमसत्ताकत्वमस्ति । दृश्यत्वानुमानस्य तु तत्त्वावेदकतया व्याख्यादिसमसत्ताकत्वाभावेऽपि न दोष इत्यप्रयोजकतायामाह ॥ न चेति ॥ कुतो न चेत्यत आह ॥ न हीति ॥ कारणं विनापि क्लृप्तनियमत्यागे बाधकमाह ॥ अकस्मादिति ॥ एवमनुमेयस्य व्याख्यादिसमसत्ताकत्वमुपपाद्यानुमिति प्रामाण्यादिनापि समसत्ताकत्वमुपपादयि

तुमुत्तरोग्रंथः । तत्रेदमाशङ्कते ॥ नन्विति ॥ तथापीति ॥ अनुमेयस्यव्याख्यादिसमसत्ताकत्वेसत्यपीत्यर्थः ॥ कथमिति ॥ येनानुमितिप्रामाण्यस्यसत्यत्वेऽनुमेयस्यसत्यत्वंस्यादितिभावः । अप्रमाणत्वेन अतत्वावेदकप्रमाणत्वेन । तद्विषयस्यअतत्वावेदकप्रमाणविषयस्य । तथाचानुमित्यादिप्रामाण्यग्राहकस्यप्रत्यक्षस्याप्रामाण्येऽनुमितिप्रामाण्यस्यापिमिथ्यात्वापत्त्याविषयस्यानुमेयस्यापिमिथ्यात्वमेव । प्रमाणांतरेणतत्सिद्धेरसंभवात् प्रत्यक्षस्यचाप्रमाणत्वात् । अद्वैतश्रुतिजन्यज्ञानप्रामाण्यग्राहकस्यप्रत्यक्षस्याप्र

ननुतथापिकथंप्रामाण्यमिथ्यात्वेविषयमिथ्यात्वं । प्रत्यक्षस्याप्रमाणत्वेनतद्विषयस्यश्रौतधीप्रामाण्यस्यमिथ्यात्वेपिश्रुतेःप्रमाणत्वात्तद्बोद्ध्याद्वैतस्यसत्यत्वोपपत्तेरितिचेन्न । रूपादिज्ञानेषुप्रामाण्यमिथ्यात्वेविषयमिथ्यात्वदर्शनात् । अर्थाबाधरूपप्रामाण्यस्यातात्त्विकत्वेऽर्थस्यतात्त्विकत्वायोगाच्च । यच्चूक्तंवाचस्पतिना “उपजीव्यविरोधेनश्रुत्यप्रामाण्येइदंरूप्यमितिपूर्वधीविरोधान्नोदंरूप्यमितिधीरप्रमास्यादि” ति तन्न ।

माणत्वेन तद्विषयस्यश्रौतधीप्रामाण्यस्यमिथ्यात्वेपिश्रुतिबोद्ध्याद्वैतस्यसत्यत्वमुपपद्यते । श्रुतेःप्रमाणत्वेनतथैवतत्सिद्धिसंभवादित्यर्थः ॥ अर्थाबाधेति ॥ अर्थाबाधरूपप्रामाण्यस्यार्थसत्त्व(घटिततया)पर्यवसन्नतयाप्रामाण्यबाधेऽर्थबाधएवेतिभावः । ननुश्रुतेःप्रमाणत्वात्तद्बोद्ध्याद्वैतस्यसत्त्वमुपपद्यतइतिचेन्न । श्रुतेरन्यार्थत्वेनस्वार्थतात्यर्थाभावादित्याशयात् ॥ उक्तमिति ॥ किंचोपजी

व्यवत्वाबल्यमक्षयेतदुपरिसमाधानमुक्तमित्यर्थः । पूर्वधीत्युक्त्या उपजीव्यत्वमुक्तं भवति । नेदं रूपाय मिति धीरेव ॥ यत्प्रामा
ण्यमिति ॥ अनुमित्यादि प्रामाण्यं स्वस्वरूपसिद्ध्यर्थं साक्षिप्रामाण्याय तं व्याख्यादिज्ञानप्रामाण्याय तं च भवतीति तत्तस्योपजीव्यं
नन्वेवमनुमितिप्रामाण्यस्य स्वरूपसिद्ध्यर्थं स्वोत्पत्त्यर्थं व्याख्यादिज्ञानप्रामाण्या (धीनत्वे) यत्तत्त्वे प्रामाण्यस्य गुणजन्यत्वापत्त्या पर
तत्त्वापत्तिरित्यत उक्तं ॥ अपवाद निरासार्थे वेति ॥ तथा चानुमित्यादि प्रामाण्यता किं कमेते उत्पत्तौ व्याख्यादिज्ञानप्रामाण्या

यत्प्रामाण्यं स्वरूपसिद्ध्यर्थं अपवाद निरासार्थं वा यत्प्रामाण्याय तं तत्तस्योपजीव्यं । इह न च व्याख्या
दिज्ञानाप्रामाण्ये नुमित्याद्यप्रामाण्यवत्सर्वज्ञ (त्वनिर्दुःख) त्वादि रूपब्रह्मबुध्यप्रामाण्ये ब्रह्मात्मैक्यबु
ध्यप्रामाण्यवच्च प्रतिषेध्यज्ञानाप्रामाण्ये प्रतिषेधकज्ञानाप्रामाण्यं । येन तदुपजीव्यं स्यात् । यद्वा येन वि
नायस्यानुत्थानं तत्तस्योपजीव्यं । इदं रूपाय मिति धीश्च प्रतिषेधार्थं पकतया धर्म्यपकतया चोपजीव्यैव ।

यत्तं । अस्मन्मते त्वपवाद निरासार्थं बुद्धिदोष निरासार्थं यत्प्रामाण्याय तं तत्तस्योपजीव्यमित्यर्थः । यत्प्रामाण्याधीनसिद्धि कं यत्प्रा
माण्यं तत्तस्योपजीव्यमित्यर्थो (बोद्धव्यः) द्रष्टव्यः । एवं सति पूर्वस्येदं रूपाय मिति ज्ञानस्योपजीव्यत्वमेव नास्तीत्याह ॥ न चेति ॥
सर्वज्ञत्वादीति ॥ ब्रह्मात्मैक्यबोधेनैव स्वरूपमात्रस्य नोपजीव्यत्वं । तथा त्वेचैतन्यं चैतन्याभिन्नमिति बोधनापत्त्या सिद्ध्यर्थबोध
नापत्तेः । तथा च सर्वज्ञत्वादि विशिष्टं चैतन्यं आत्माभिन्नमिति बोधनीयं । तथा च सर्वज्ञत्वादि विशिष्टब्रह्मबुद्धेरुपजीव्यत्वात्तदप्रा

माण्येतदुपजीविब्रह्मात्मैक्यबुद्धेरप्यप्रामाण्यमेवेत्यर्थः । प्रतिषेध्यज्ञानं इदं रूप्यमिति ज्ञानं ॥ न दोष इति ॥ उपजीव्यत्वे कथं
 बाध्यत्वमिति दोषो नेत्यर्थः ॥ तत्रामिति ॥ येन इदं रूप्यमिति ज्ञानमुपजीव्यं स्यादित्यर्थः ॥ परीक्षितत्वेति ॥ इदं रूप्यमिति
 ज्ञानं चापरीक्षितमिति भावः । येन विनेत्यादिरूपं पूर्वमुक्तमुपजीव्यत्वं परीक्षितत्वविशेषितमेव प्राबल्ये तत्रमित्येवं नास्माकमेव परी
 क्षितत्वविशेषणमावश्यकं किं नाम भट्टोक्तं पश्चात्तत्त्वापरपर्यायं परत्वं प्राबल्ये प्रयोजकमित्यंगीकुर्वतस्तवाप्यावश्यकमित्याह ॥

तथापि न दोषः । न ह्युपजीव्यत्वमेव प्राबल्ये तत्र । किंतु परीक्षितत्वाविशिष्टं । उक्तं हि “यावच्छ
 क्तिपरीक्षायामुपजीव्यस्य बाधने । दोषो नाशोधिते दोष उपजीव्यत्वमस्त्वल” मिति । नहि पर
 त्वं प्राबल्ये तत्रामिति त्वन्मतेऽपि परत्वमात्रं तत्र । किंतु परीक्षितत्वविशिष्टं । अन्यथा प्रमानंतरं
 मस्य वेदात्परस्य बाह्यागमस्य च तत्त्वं स्यात् । परीक्षितत्वं च न तावत्प्रतिषेध्यापेक्षया चिरूप्या

नहीति ॥ इति भट्टेनांगीकृतत्वाद्धेतोः । त्वन्मतेऽपि व्यवहारो भट्टनय इत्यंगीकुर्वतस्तवमतेऽपि । परत्वमात्रमेव कुतो न प्राबल्ये तं
 त्रमित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ बाह्येति ॥ वेदस्यापौरुषेयत्वेन पूर्वत्वात् बाह्यागमस्य बाह्यागमस्य पौरुषेयत्वेन पश्चात्तत्त्वादिति
 भावः । तत्त्वं स्यात् प्राबल्यं स्यात् । ततश्च भ्रमबाह्यागमाभ्यां प्रमावेदयोरेव बाधापत्तिरिति भावः । एवं सति परीक्षितत्वस्य तवा
 प्यावश्यकत्वात् परीक्षितत्वविशिष्टमेवोपजीव्यत्वं प्राबल्ये तत्र । इदं च इदं जतमिति ज्ञानेनास्तीत्याह ॥ परीक्षितत्वं चेति ॥ अ

भेदज्ञानांशइति ॥ तादा(त्म्यरूपांशे)त्म्यारोपांशइत्यर्थः । इदमंशेत्येवपरीक्षितत्वं । तदंशेऽपजीव्यत्वमप्यस्यैवेतिभावः । कुतोऽपजीव्यत्वंतादात्म्यरूपांशइत्यतआह ॥ सजातीयेति ॥ इदंरजतंइदंरजतमितिज्ञानद्वयंजातं तत्रापिस्वसमानविषय कश्चमरूपज्ञानांतरसंवादसत्त्वेनतस्यापिसजातीयसंवादत्वापत्तिरतलंकं । विशेषदर्शनजन्येतिज्ञानांतरविशेषणं । तादृशंचज्ञानं प्रमारूपमेवभवति । अतएवसाक्षात्स्वविषयविषयकमानांतरसंवादोहिसजातीयसंवादइतिप्रवादः ॥ रूप्यार्थक्रियेति ॥

भेदज्ञानांशेति । सजातीयविजातीयसंवादविसंवादभावाभावौहिपरीक्षा ।

नचात्रविशेषदर्शनजन्यस्वसमानविषयकज्ञानांतररूपःसजातीयसंवादोवारू प्यार्थक्रियादिरूपोविजातीयसंवादोवास्ति प्रत्युततद्विसंवादएव । दृश्यतेचोत्तरस्यैवसंवादिकामितिपूर्वधार्याध्या । जगत्सत्यत्वप्रत्यक्षेतुविशेषदर्शनजन्यं सन्वदइतिज्ञानांतरं घटार्थक्रियाप्रत्यक्षेच्छुसदूरादिदोषाभावश्चास्तीतिनतद्वाध्यं ।

ज्ञाननिष्ठप्रामाण्यव्यवस्थापनद्वाराज्ञानविषयविषयरूप्योचितार्थक्रियाकारित्वरूपोविजातीयसंवादइत्यर्थः । नन्वेतादृशसंवादादिकंपूर्वज्ञानस्यचेत्स्यात्तदातस्यापिपरीक्षितत्वमेवस्यादितिचेत्तत्राह ॥ दृश्यतेचेति ॥ प्रकृतेचजगत्सत्यत्वग्राहिप्रत्यक्षेतुपरीक्षितमित्याह ॥ जगत्सत्यत्वेति ॥ नन्वेवंप्रतिषेध्यसमर्पकस्योपजीव्यस्योपजीवकेनबाधांगीकारेऽभेदश्रुतिंप्रतिप्रतिषेध्या

र्पकभेदश्रुतिरेवबाध्यास्यदिति चेत्तत्राह ॥ जीवेशाभेदश्रुतौ चेति ॥ तथाच निषेधार्पकतयोपजीव्यमपियदिपरीक्षितं तद्व्युपजीवकस्यैव बाधकमिति भावः । ननु परीक्षितत्वमप्यप्रयोजकमेव परीक्षाया अपि दोषभावादज्ञानरूपत्वेन तत्राव्यनाश्वनास एवेत्यत आह ॥ इत्थमेवेति ॥ अपौरुषेयत्वेन हेतुना तज्ज्ञाने दोषभावज्ञाने तदूपरीक्षायामित्यर्थः ॥ त्वदुक्तेत्यादि ॥ इत्यत्राद्यनुमानहेत्वाभासादिदोषरहितं अनुमानयोग्यानां दोषाणामनुपलंभात् इत्येवं हेत्वाभासादिराहित्यरूपपरीक्षायामित्यर्थः । आनुगुण्य

जीवेशाभेदश्रुतौ च निषेधार्पिकाभेदश्रुतिः साक्षिप्रत्यक्षचार्पणत्वात् परीक्षितमिति न तदपि बाध्यं । इत्थमेव च दोषभावादज्ञानरूपपरीक्षायामनाश्वनासैव दस्यापौरुषेयत्वेन तज्ज्ञाने त्वदुक्ता नुमाने च योग्यानुपलंभादिना हेत्वाभासादिराहित्यज्ञाने ब्रह्ममीमांसायां च प्रत्यक्षिकरणं सिद्धांत्य भिप्रेतार्थोऽपक्रमाद्यानुगुण्यज्ञाने चानाश्वनासः स्यादिति प्रमाणतदाभासादिव्यवस्थान स्यात् । यद्यपि धर्म्यर्पके इदं ज्ञानं शेषपरीक्षितत्वाविशिष्टमुपजीव्यत्वमस्ति । तथापि तन्न बाध्यते ।

ज्ञानरूपपरीक्षायां । नन्विदं रूप्यमिति ज्ञानेऽपि परीक्षितत्वाविशिष्टमुपजीव्यत्वमस्तीत्याशङ्क्य निषेधति ॥ यद्यपीति ॥ नेदं रजतमिति ज्ञाने धर्मिभूतो य इदं मंशः तदपकर्तव्यः ॥ तथापीति ॥ नेदं रजतमित्यत्र इदं मंशमात्रं धर्मि न नुरजतत्वविशिष्टं इदं मंशमात्रे रूप्यनिषेधेन वेष्टसिद्धेः । एवं च यदुपजीव्यं तन्न बाध्यं इदं मंशमात्रस्याबाधात् । यच्च बाध्याध्वं रजतत्ववैशिष्ट्यं न तदुपजीव्यं

रजतत्वविशिष्टस्याधर्मित्वादित्यर्थः । नन्वेवमैक्यबोधनेपिब्रह्मस्वरूपमात्रमेवधर्मि नतुसर्वज्ञादिविशिष्टब्रह्मस्वरूपं । एवंचयदुपजीव्यन्तन्नबाध्यं य(च्चबा)द्बाध्यन्तदुपजीव्यमितिनैक्यश्रुतेरुपजीव्यविरोधइत्यतआह ॥ शिष्टमिति ॥ ऐक्यवाक्येसर्वज्ञादिनाभावरूपेणनिर्दुःखत्वादिनाऽभावरूपेणवाऽसाधारणधर्मेणैवब्रह्मोद्देष्टव्यं उत्तबित्वादिनासाधारणधर्मेण । द्वितीयेचितएवजीवैक्यसिद्ध्येन्नब्रह्मणः जीवचितोजीवैक्यस्यमपिसिद्धत्वात् । तस्मादाद्यएवांगीकार्यः । तथाचोपजीव्यविरोधःसुस्थइत्याद्यैक्यभंगेवक्ष्यतइत्यर्थः ॥३॥ प्रत्यक्षस्योपजीव्यत्वेनप्राबल्यविवरणं ॥११॥ औदुंबरीमिति ॥ प्रमाणलक्षणेस्मृतिपादे

शिष्टमैक्यभंगेवक्ष्यते ॥ प्रत्यक्षस्योपजीव्यत्वेनप्राबल्यविवरणं

॥ ११ ॥ यदितुप्रत्यक्षलिंगबाध्यन्तर्हि “औदुंबरीस्पृष्टोद्गायेत्”

चितितं । “विरोधेत्वनपेक्षंस्यादसतिह्यनुमान”मित्यत्र ज्योतिष्टोमे“औदुंबरीस्पृष्टोद्गाये”दितिश्रुत्याउदुंबरमयीयज्ञसदस्स्थूणास्पृष्टाउद्गात्राउद्गानंकर्तव्यमितिविहितं । स्मृतिकारास्तुतत्स्पर्शनविरुद्धतस्याःकार्त्तयेनवाससावेष्टनंस्मरंति । “औदुंबरीवासवावेष्टयितव्ये”ति । तत्स्मरणंप्रमाणं (अप्रमाणंवेति)नवेतिसंशयेस्मृत्यधिकरणेस्मृतीनामूलश्रुत्यनुमापकतयाश्रुतिमूलकत्वेनप्रामाण्यसमर्थनादियमपिस्मृतिर्मूलश्रुतिमनुमापयतीप्रमाणमितिपूर्वपक्षः । स्पर्शनवेष्टनयोर्विरुद्धत्वेनतत्कर्तव्यताबोधकयोरपि औष्ण्यशैत्यवाद्विरुद्धत्वाद्द्वौवाष्ण्यप्रत्यक्षेणशैत्यानुमानस्येवप्रत्यक्षसिद्धस्पर्शनश्रुत्यासर्ववेष्टनश्रुत्यानुमानस्यबाधान्मूलश्रुत्यभा

वेनाप्रमाणं स्मरणमिति सिद्धांतः ॥ ऐद्यनि ॥ गार्हपत्यमिति प्रत्यक्षश्रुत्या बाधादिद्रव्यप्रकाशकत्वेन देशेष्वनुमानं अप्रमाणमिति सिद्धांतितं । एतदधिकरणं च पूर्वमुपन्यस्तं ॥ शरमयमिति ॥ दशमाध्याये चतुर्थपादे चित्तं । “चोदनालिंगसंयोगतद्विकारः प्रतीयेत प्रकृतिसंनिधानात्” इत्यत्र सोमाराद्रचरौ श्रूयते “शरमयं बहिर्भवती” ति । तत्र किं दर्शणमासिकाः कुशाननिवर्तते निवर्तते वेति संशये उपदेशेन शराणां “प्रकृतिवद्विकृतिः कर्तव्ये” त्यतिदेशेन कुशानां चावगतत्वेन द्वयोरपि प्रमाणत्वात् समुच्चयइति पूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तु बहिर्दशब्दलक्षिते बहिः कार्ये शराणां विधायकस्वचनस्य प्रत्यक्षत्वात् तैरेव कृतस्वका (कर्मणां) घातां कुशानां

“ऐद्या गार्हपत्यमुपतिष्ठते” “शरमयं बहिर्भवति” इति श्रुतित्रयग्राहि प्रत्यक्षं च यथाक्रमं औदुंबरीवा सर्वावेष्टयितव्येति स्मृतिरूपेण सर्ववेष्टनश्रुत्यनुमानेन “नेद्रसश्चक्षिदाशुष” इति मंत्रसामर्थ्यरूपेण इंद्रशेषत्वश्रुत्यनुमानेन चोदनालिंगसारूप्येण कुशश्रुत्यनुमानेन बाध्येतेति सर्ववर्तमानां सोऽन्मूलिता स्यात् ।

प्रापकस्य कुशधारणस्यातिदेशवाक्यस्य कल्पनं प्रवर्तते । किंतु कुशव्यतिरिक्तं ग्रापक एव समाधारणोतिदेश इत्यनुमीयते । अतः प्रापकाभावात् कुशानि वर्तत इति सिद्धांतितं ॥ स्मृतिरूपेणेति ॥ स्मृत्या ख्यलिंगेनेत्यर्थः ॥ चोदनालिंगसारूप्येणेति ॥ चोदनाविधिवाक्यं तत्सारूप्यरूपलिंगेनेत्यर्थ इति व्याख्येयं । यथा प्रकृतिवद्विकृतिः कर्तव्येति चोदनया इतरांगानां प्राप्तिः तथा तत्सारूप्येण कुशरूपां गस्यापि प्राप्यनुमानमिति त्यर्थः । अत्र सर्वत्राप्यनुमानप्रकारस्त्वर्थः । औदुंबरीश्रुत्युक्तं सर्ववेष्टनयुक्ता । बाध

काभावेसतिसर्वेष्टनप्रतिपादकस्मृतियुक्तत्वात् । यत्पदार्थप्रतिपादकस्मृतियुक्तं तत्छ्रुत्युक्ततदर्थयुक्तं यथासंमतमितिसामान्यव्याप्तिः । कदाचनस्तरारसिर्नेद्रसश्चसिदशुषइतिमंत्रः इंद्रशेषत्वप्रतिपादकश्रुतियुक्तः बाधकाभावेसर्तौद्रप्रकाशनसामर्थ्योपेतत्वात् यद्यत्प्रकाशनसमर्थं तत्तत्स्यशेषत्वप्रतिपादकश्रुतियुक्तं यथासंमतं । सोमरौद्रश्चरुः कुशबर्हिः प्रतिपादकश्रुतियुक्तः कुशश्रुतियुक्तदर्शणमासचोदनासदृशनिर्वापशब्दाष्टाकपालादिसंख्याद्विदेवतादियुक्तचोदनायुक्तत्वात् यद्यत्सदृशचोदनोपेतं तत्तदीयधर्मप्रतिपादकश्रुतियुक्तं यथासंमतमिति । नन्विदमापादनमीमांसकमतविरुद्धं । औदुंबर्याद्युदाहरणेषुप्रत्यक्षेणश्रु

अश्रुौष्ण्यप्रत्यक्षंचतच्छैलानुमित्याविवरणोक्तं आत्मस्यायित्वप्रत्यभिज्ञानंचबौद्धोक्ततत्क्ष

णिकत्वानुमित्याबाध्येतेतिकालालयापदिष्टोच्छेदः स्यात् । तथाचशृंगित्वेपश्रुत्वंतंत्रननुत

द्विशेषो गोत्वादीत्यादितर्कानुगृहीतेन पशुत्वादिनाशशादेस्तात्त्विकंव्यावहारिकं वा शृंगं ।

तिरेवबाध्यतइत्येवप्रतिपादितमस्ति । ननुश्रुत्याऽनुमानं बाध्यतइति । अतः प्रत्यक्षस्यशब्दबाध्यत्वांगीकारएवेदमापादनीयं नतुप्रत्यक्षस्यलिंगबाध्यत्वांगीकारे । अतइदमापादनमयुक्तमित्यस्वरसादूपणांतरमाह ॥ अश्रुौष्ण्येति ॥ आत्मस्यायित्वप्रत्यभिज्ञानमस्माभिर्नोक्तमित्यनुकोपालं भइतिशंकापरिहारायोक्तं ॥ विचरणोक्तमिति ॥ तत्क्षणिकत्वेति ॥ आत्मक्षणिकत्वार्थः । प्रत्यक्षस्यानुमानबाध्यत्वेऽतिप्रसंगांतराण्याह ॥ तथाचेत्यादिना ॥ शशः शृंगीपशुत्वादित्यत्रशृंगित्वेपश्रुत्वंतंत्रं किंतु गोत्वादिरूपः पशुत्वविशेषएवेत्यप्रयोजकतापरिहारायातिप्रसंगंतर्कानुसारेणोपपादयति ॥ शृंगित्वइति ॥ पशुत्वादिनेत्यत्रादि

काभावेसतिसर्ववृष्टनप्रतिपादकस्मृतियुक्तत्वात् । यत्पदार्थप्रतिपादकस्मृतियुक्तं तत्तच्छ्रुत्युक्ततदर्थयुक्तं यथासंमतमितिसामान्यव्याप्तिः । कदाचनस्तरारिसिर्नेद्रसश्चसिदशुषइतिमंत्रः इंद्रशेषत्वप्रतिपादकश्रुतियुक्तः बाधकाभावेसर्तौद्रप्रकाशनसामर्थ्योपेतत्वात् यद्यत्प्रकाशनसमर्थं तत्तत्स्यशेषत्वप्रतिपादकश्रुतियुक्तं यथासंमतं । सोमरौद्रश्चरुः कुशबर्हिः प्रतिपादकश्रुतियुक्तः कुशश्रुतियुक्तदर्शणमासचोदनासदृशनिर्वापशब्दाष्टाकपालादिसंख्याद्विदेवतादियुक्तचोदनायुक्तत्वात् यद्यत्सदृशचोदनोपेतं तत्तदीयधर्मप्रतिपादकश्रुतियुक्तं यथासंमतमिति । नन्विदमापादनमीमांसकमतविरुद्धं । औदुंबर्याद्युदाहरणेषुप्रत्यक्षेणश्रु

अश्रुौष्ण्यप्रत्यक्षंचतच्छैलानुमित्याविवरणोक्तं आत्मस्यायित्वप्रत्यभिज्ञानंचबौद्धोक्ततत्क्ष

णिकत्वानुमित्याबाध्येतेतिकालालयापदिष्टोच्छेदः स्यात् । तथाचशृंगित्वेपश्रुत्वंतंत्रननुत

द्विशेषोगोत्वादीत्यादितर्कानुगृहीतेनपश्रुत्वादिनाशशादेस्तात्त्विकंव्यावहारिकंवाशृंगं ।

तिरेवबाध्यतइत्येवप्रतिपादितमस्ति । ननुश्रुत्याऽनुमानंवाध्यतइति । अतःप्रत्यक्षस्यशब्दबाध्यत्वांगीकारएवेदमापादनीयं नतुप्रत्यक्षस्यलिंगबाध्यत्वांगीकारे । अतइदमापादनमयुक्तमित्यस्वरसादूपणांतरमाह ॥ अश्रुौष्ण्येति ॥ आत्मस्यायित्वप्रत्यभिज्ञानमस्माभिर्नोक्तमित्यनुकोपालंभइतिशंकापरिहारायोक्तं ॥ विचरणोक्तमिति ॥ तत्क्षणिकत्वेति ॥ आत्मक्षणिकत्वार्थः । प्रत्यक्षस्यानुमानबाध्यत्वेऽतिप्रसंगांतराण्याह ॥ तथाचेत्यादिना ॥ शशःशृंगीपश्रुत्वादित्यत्रशृंगित्वेपश्रुत्वंतंत्रंकिंतु गोत्वादिरूपःपश्रुत्वविशेषएवेत्यप्रयोजकतापरिहारायातिप्रसंगंतर्कानुसारेणोपापादयति ॥ शृंगित्वइति ॥ पश्रुत्वादिनेत्यत्रादि

र्थवादयोर्दिवाप्याचिर्दर्शनान्नक्तमपि धूमदर्शनात् ह (ष्टिवि)ष्टविरोधेनाप्रामाण्यं “शास्त्रदृष्टविरोधाच्चे” तिसूत्रेण पूर्वपक्षयित्वादि-
वानक्तं चाचिर्धूमयोर्दर्शनशब्दो गौण इति “गुणवादस्त्विति” तिसिद्धांतसूत्रेण हृष्टविरोधः समाहितः । गौणतानिमित्तं च “दूरभूय
स्त्वादि” तिसूत्रेणोक्तं यथादिवाधूमो दूरस्थं भूम्ना दृश्यते न तथा चिर्दूरस्थं भूम्ना दृश्यते न तथा धूमः । अतो न हृष्ट
विरोधादप्रामाण्यमिति ॥ अदितिद्यौरिति ॥ प्रमाणलक्षणे मन्त्राधिकरणे “अदितिद्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्माता सपिता स
पुत्र” इति मन्त्रस्य एकस्या अदितेः परस्परभिन्नद्युगगनाद्येनैकात्मकत्वस्य हृष्टविरोधेनार्थविवक्षाया अयोगादप्रामाण्यमिति “विप्रति

अदितिद्यौरित्यादि मन्त्रस्य च हृष्टविरोधेनाप्रामाण्ये प्राप्ते तदविरोधाय “गुण
वादस्तु गुणादविप्रतिषेधः स्यादि” त्यादिना गौणार्थतानोच्येत । तत्तिसिद्धि
रित्यादितत्तिसिद्धिपेडिकया च “यजमानः प्रस्तर” इत्यादेर्गौणार्थतानोच्येत ।

षेधादि” तिसूत्रेण पूर्वपक्षयित्वा “गुणादविप्रतिषेधः स्यादि” तिसिद्धांतसूत्रेण द्व्यन्तरिक्षादिवत्मुखकरत्वादिना द्युशब्दादीनां गौ-
णार्थत्वमंगीकृत्य हृष्टविरोधः समाहितः । तदेतत्सर्वशब्दस्य प्रत्यक्षबाधकत्वे विरुध्येत मुख्यार्थपरत्वमेव स्यादित्यर्थः ॥ तत्तिसि-
द्धिरित्यादितत्तिसिद्धिपेडिकयेति ॥ एकार्थप्रतिपादकानेकाधिकरण (समूहः) संग्रहः पेडिकेत्युच्यते । मीमां (सकशा) साशास्त्र
प्रसिद्धो यशब्दः । प्रमाणलक्षणेनामधेयपादे “तत्तिसिद्धिजातिसारूप्यप्रशंसाभूमिलिंगसमवाया” दितिसूत्रेण “यजमानः प्रस्तरः

अग्निर्वैब्राह्मणः आदित्योयूपः अपशवोवाअन्येगोअध्वेभ्य” इतिश्रुतिषुप्रस्तरस्ययज्ञसाधनभूतदभमुष्टिविशेषस्ययजमानत्वं ब्राह्मणस्याग्नित्वं यूपस्यादित्यत्वं गवाश्वव्यतिरिक्तानांअजादीनामपशुत्वं प्रत्यक्षविरुद्धमिति तत्परिहारयप्रस्तरादिषुयजमानादिशब्दागौणाइति तेषांप्रवृत्तिनिमित्तभूतागुणाःप्रदर्शिताः । तत्रयजमानशब्दस्यप्रस्तरप्रवृत्तौ(तत्सिद्धिः)तत्कार्यकरत्वगुणः । उभयोरपियज्ञसाधनत्वेनएककार्यकरत्वात् । ब्राह्मणेऽग्निशब्दप्रवृत्तौ(जातिः)जन्मएकप्रभवत्वंगुणः । “ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीत् मुखार्दिद्रश्चाम्निश्चे” तिव्राह्मणादयोमुखजत्वश्रवणात् । यूपेआदित्यशब्दस्यप्रवृत्तौ आज्यांजननिमित्तमौज्वल्यंगुणः । तदेवसारूप्यमित्युक्तंसूत्रे । यद्यपितत्सिद्ध्यादिकमपिसारूप्यमेव । तथापिइदंचक्षुर्ग्राह्यसारूप्यमिति विशेषात्तथोक्तं । अपशुशब्दस्याजात्वयाचप्रत्यक्षाविरोधायतत्वंपदयोर्लक्षणानोच्येत । श्रुतिविरोधात्प्रत्यक्षस्यैवाप्रामाण्यसंभवात् ।

एतेनाहृतवाक्यमनन्यपरत्वाद्वामुख्याथप्रस्तरवाक्यादिकेतुअन्यपरमितिवाचस्पत्युक्तंनिरस्तं । दिषुप्रवृत्तौगवादीनांप्रशंसानिमित्तं । पशुशब्देनगवाश्वगतनोपकारातिशयेनप्रशस्तत्वेलक्षितेनआतदभावःपश्वंतरेषुबोध्यते । यथोक्तं । “गवाश्वादिगतांपूर्वमुपादायप्रशस्ततां । तदभावोन्यपश्वादौनजूसमासेनबोध्यते” इति भूमालिंगसमवायोदाहरणानितुंश्रुंगौरवभयान्नप्रदर्श्यते । एतावतैवचारिताथ्यात् । यथोक्तं “तत्सिद्धिजातिसारूप्यप्रशंसांलिंगभूमभिः । षड्विंशत्तद्वदानांगौणीवृत्तिःप्रकल्पिते” ति ॥ प्रत्यक्षाविरोधायेति ॥ सार्वज्ञादिविशिष्टदुःखादिविशिष्टयौक्त्यस्यप्रत्यक्षविरुद्धत्वात् तदविरोधायेत्यर्थः । लक्षणा सार्वज्ञादिभागत्यागेनेतिशेषः ॥ अहृतैतत्प्राथम्यलिंगानांसत्त्वेनाहृतव्य

तिरिक्तेऽर्थे तात्पर्याभावात्तत्रैव तात्पर्यं । प्रस्तरादिवाक्येतु तात्पर्यलिंगाभावेन यजमानाभेदेन तात्पर्यं । किं नामान्यत्रैव तत्कार्यकारित्वादावित्यर्थः । वाक्यस्यैकत्रतात्पर्यतदभावयोर्मानान्तराविरोधतदभावयोरेव प्रयोजकत्वं न तात्पर्यलिंगसत्त्वासत्त्वयोः व्यभिचारादित्याह ॥ सत्यपीति ॥ मानान्तरविरोधे प्रत्यक्षरूपमानान्तरविरोधे ॥ सोमेनेति ॥ सोमेन यागेनेष्टभावयेदितितदर्थः । एवं च सोमलतायागाभाभेदः प्रत्यक्षेण विरुद्ध इत्यर्थः । अनन्यपरत्वस्य प्रतीतिरर्थव्यतिरिक्तार्थोत्पत्त्याभावस्यायोगादित्यर्थः ।

सत्यपितात्पर्यलिंगे मानान्तरविरोधे प्रस्तरादिवाक्यवत् सोमेन यजेतेत्यादिवच्चानन्यपरत्वस्यैवायोगात् । न हि कुरूपां अशूरं चोद्दिश्य अहो दर्शनीयेति सिह इति च शतकृत्वः प्रयुक्तमपि वाक्यवाच्यार्थपरं भवति । न वा तत्त्वमसि वाक्यं षड्विधतात्पर्यलिंगोपेतमपि मानान्तरविरुद्धं वाच्यार्थपरं । किंचोपक्रमोपसंहारादिकं हि प्रत्येकं तात्पर्यलिंगं अस्ति च प्रस्तरादिवाक्येऽपूर्वता ।

सत्यपितात्पर्यलिंगे मानान्तरविरोधे स्वार्थे तात्पर्यनास्तीत्येतदृष्टान्तारेणोपपादयति ॥ न हीति ॥ दर्शनीया सुरूपा । शतकृत्वः शतवारं । शतकृत्व इत्यभ्यासरूपतात्पर्यलिंगसद्भावोक्तिः ॥ प्रयुक्तमपीति ॥ आप्तवाक्यमपीत्यर्थः । प्रत्यक्षविरोधस्तु स्पष्टः ॥ वाच्यार्थेति ॥ विशिष्टैक्यरूपेत्यर्थः । त्वन्मतइति शेषः । ननु प्रस्तरादिवाक्यवदिति पूर्वोक्तो दृष्टान्तो न युक्तः । तत्र तात्पर्यलिंगस्यैवाभावादित्यत आह ॥ अस्ति चेति ॥ उपक्रमादीनां षण्णामपि संभूयेव तात्पर्यलिंगत्वाच्चापूर्वतामात्रं तात्पर्यलिंगमिदमित्यत

उक्तं उपक्रमेत्यादि । किंचोपक्रमादीनां प्रत्येकमेव तात्पर्यलिङ्गत्ववक्तव्यं न तद्बहुव्यस्यातिप्रसङ्गादित्याह ॥ त्वत्पक्षे चेति ॥ बहुप्रमाणसंवादस्यास्मन्मते दाढ्यहनुत्वाच्च त्वत्पक्षे च युक्तं ॥ एकालिंगेति ॥ उपक्रमरूपेत्यर्थः । लिंगान्तरं तत्रैव प्रवर्तमानमुपसंहरादिकं । तत्र दृष्टान्तः प्रत्यक्षसिद्धेति । प्रत्यक्षसिद्धेर्भेदप्रवर्तमानायां भेदश्रुतेर्यथानुवादकत्वमुच्यते तथेत्यर्थः । तथाचैकालिंगसिद्धेतात्पर्ये लिंगान्तरस्यानुवादकत्वाभावे भेदश्रुतेरप्यनुवादकत्वं न स्यादित्याशयः ॥ अन्यशेषत्वादिति ॥ यज्ञोपयुक्तार्थप्र

त्वत्पक्षे च प्रत्यक्षसिद्धेर्भेदश्रुतिरिवैकालिंगसिद्धेतात्पर्ये लिंगान्तरमनुवादकमेवेति किञ्चित् दाढ्यल्येन । यच्चोक्तं वाचस्पतिना प्रस्तरादिवाक्यमन्यशेषत्वादमुक्त्यर्थे अद्वैतवाक्यं तु न तथा । उक्तं हि शाबरभाष्ये “न विधौ परः शब्दार्थ” इति । तन्न । अन्यशेषेऽपि प्रत्यक्षा विरुद्धलोके “इयंगौः क्रय्या बहूक्षरे” त्यादौ

तिपादकत्वादित्यर्थः ॥ न तथेति ॥ (स्वप्राधान्येन) स्वातंत्र्येणाद्वैतप्रतिपादकत्वादनन्यशेषमित्यर्थः । विधिवाक्यरूपमिति यावत् ॥ न विधाविति ॥ विधौ विधायके प्रधानवाक्ये । परः प्रतीयमानवाक्यार्थातिरिक्तोन्योवाक्यार्थो नास्तीत्यर्थः । अमुक्त्यर्थत्वेऽन्यशेषत्वं न प्रयोजकं किं नाम प्रत्यक्षविरोध एव । अन्यशेषत्वेऽपि प्रत्यक्षविरोधाभावे लोके केवदेव च मुख्यार्थत्वस्यैव दर्शनादित्याह ॥ अन्यशेषेऽपि ॥ कुतः क्रय्या यतो बहूक्षरेत्यर्थः । इयंगौः क्रय्येत्यस्य शेषभूते बहूक्षरारूपत्वाऽनवद्यप्रजेत्यादि

वाक्येप्रत्यक्षविरोधाभावेनप्रतीयमानबहुक्षीरादिसंसर्गपरत्वेनमुख्यार्थत्वात् कामधेनुरितिव्यतिरेकदृष्टांतः । यथाइयंगोःकृत्या यतःकामधेनुरित्यत्रकामधेनवभेदस्यप्रत्यक्षसिद्धायांगविबाधितत्वेनयथाऽमुख्यार्थत्वंकल्प्येततथानेत्यर्थः ॥ वेदेपीति ॥ “तस्यहिरण्यंदक्षिणे” तिहिरण्यदक्षिणाविधिषोषे “सोरोदीद्यदरोदीत्तद्द्रुद्रस्यरुद्रत्वं यदश्रुअश्रीयततद्रजतमभवत्तस्माद्रजतमदक्षिण्यमश्रुज” मित्यादिष्वपिप्रतीयमानसंसर्गेदक्षिणाभावरूपवाक्यार्थतात्पर्यविनारजतनिर्दायाअसिद्धेःप्रत्यक्षविरोधाभावात्प्रतीयमानसंसर्गपरत्वरूपमुख्यवृत्तिरेवाश्रीयतइत्यर्थः ॥ प्रस्तरादीति ॥ व्यतिरेकदृष्टांतः । यथाप्रत्यक्षविरोधात्प्रस्तरादिवा

“कामधेनु” रित्यादाविवाऽमुख्यवृत्तेर्वेदेषि “सोरोदीदि” त्यादौप्रस्तरादिवाक्यइवामुख्यवृत्तेरनाश्रयणात् । अनन्यशेषेषि “सोमेनयजेते” त्यादौवैयधिकरण्येनाऽन्वयेविरुद्धत्रिकद्रयापातात्

क्येऽमुख्यवृत्तिरश्रीयतेतथानेत्यर्थः । एवमेवमुख्यार्थत्वेऽनन्यशेषत्वंनप्रयोजकं किंनाम प्रत्यक्षाविरोधएव । अनन्यशेषत्वेपिप्रत्यक्षविरोधेऽमुख्यार्थत्वस्यस्वीकारादित्याह ॥ अनन्यशेषेपीति ॥ सोमेनयजेतेति ॥ प्रमाणलक्षणेनामधेयपादोच्यते तं “सोमेनयजेते” तिश्चयते तत्रलतारूपेणसोमेनयागंगभावयेत् यागेनचेष्टभावयेदितिवैयधिकरण्येनान्वयोवासोमेनयागेनेष्टं भावयेदितिसामानाधिकरण्येनान्वयोवेतिसंदेहसोमलतायागयोरैक्याभावेनसामानाधिकरण्ययोगाद्द्वैयधिकरण्येनान्वयइतिपूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तुवैयधिकरण्येनान्वयेपिसोमेनयागंगभावयेद्यागेनेष्टंभावयेदितिवाक्यभेदापत्तेः । तथाविरुद्धत्रिकद्रयमापद्य

ते । तथाहि । सोमन्यागं भावयेदित्यत्र यागं भावयेदिति यत्तत्सोमेनेति सोमरूपगुणविधाने यागेकमत्वानुबन्धि प्रधानत्वं अनुवाद्यत्वं उद्देश्यत्वं मिति त्रिकं तथा सोमे करणत्वानुबन्धि गुणत्वं विधेयत्वं उपादेयत्वं चेति त्रिकमस्ति । यागेन चेष्टं भावयेदित्यत्र तु यागस्य करणत्वेन पूर्वकर्मत्वानुबन्धि त्रिकवत् एव तद्विरुद्धकरणत्वानुबन्धि त्रिकवत्त्वप्राप्तेः । अतो वैयधिकरण्येनान्वयायोगात्सामानाधिकरण्येनान्वयः । तत्र च प्रत्यक्षविरोधः समायाति । यजेः सोमलतारूपत्वाभावात् । अतः प्रत्यक्षाविरोधाद्यमन्वर्थलक्षणायाः

सामानाधिकरण्येनान्वये प्रत्यक्षाविरोधाय सोमवता यागेनेति मन्वर्थलक्षणायाः
विचारविधायके च जिज्ञासासूत्रेनाद्विज्ञासत्वेत्यादि श्रुतौ च प्रत्यक्षाविरोधाया जिज्ञासाशब्देन विचारलक्षणायाः सर्वस्वत्वं ब्रह्मेत्यादौ अमुख्यार्थतायाश्च स्वीकृतत्वाच्च ।
सर्वस्यापि वाक्यस्यावाच्ये ब्रह्मणिलक्षणाया एव चेष्टत्वेनामुख्यार्थत्वं निषेधायो गाच्च

सोमद्रव्यवता यागेनैष्टं भावयेदित्यर्थो गीकारेण लक्षणाऽमुख्यार्थो गीकारादित्यर्थः ॥ श्रुतौ च प्रत्यक्षाविरोधायेति ॥ इच्छाया विधेयत्वस्यानुभवरूपप्रत्यक्षविरुद्धत्वात् तदविरोधायेत्यर्थः ॥ सर्वमिति ॥ घटादेर्ब्रह्माभेदस्य बाधितत्वादित्यर्थः । अन्यशेषत्वादमुख्यार्थब्रह्माद्वैतवाक्यनेति निषेधो न युक्त इत्याह ॥ सर्वस्यापीति ॥ मुख्यार्थत्वे वाच्यत्वात्पत्त्यालक्षणाया अंगीकारेण मुख्यार्थतैवांगीकृत्यर्थः । अद्वैतवाक्यस्य विधिवान्वयरूपत्वान्न तत्र लक्षणा युक्तेति चेन्न । लक्षणा बीजसद्भावे विधिवान्वये

पिलक्षणाआवश्यकीत्याह ॥ अन्वयेति ॥ गंगायाधोपइत्यत्रान्वयानुपपत्तिः । भोजनसमयेयष्टीः प्रवेशयेत्यादौ तात्पर्यानुपपत्तिः । तर्हि “नविधौपरःशब्दार्थ” इति शाबरवचनविरोधइत्यत आह ॥ शाबरेति ॥ कयोश्चिदनुवादकविधायकयोर्विक्ययोर्मध्ये अनुवादकस्य मुख्यार्थत्वाय विधायकवाक्ये लक्षणानन्याय्या । किं नाम । विधायकानुसारेणानुवादएव मुख्यार्थइत्येवंपरं । ननु सर्वत्रापि विधिविवाक्ये लक्षणैव नास्तीत्येवंपरमित्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षस्य शब्दबाध्यत्वे बाधकविवरणं ॥ १३ ॥ ७ ॥

अन्वयानुपपत्तेस्तात्पर्यानुपपत्तेर्वालक्षणाबीजस्य विधिविधिसाधारण्याच्च । शाबरवचनं तु अनुवादमुख्यार्थत्वाय विधौ लक्षणानयुक्तेत्येवंपरं । तस्मान्न प्रत्यक्षं शब्दबाध्यं । ननुक्तं “यजमानप्रस्तरत्वं यथानार्थः श्रुतेर्भवेत् । ब्रह्मत्वमपि जीवस्य प्रत्यक्षस्याविशेषत” इति ॥ प्रत्यक्षस्य शब्दबाध्यत्वे बाधकं ॥ १३ ॥ यत्तुक्तं वाचस्पतिना पूर्वस्य प्रत्यक्षस्य परेणागमेनापच्छेदन्यायेन बाधइति तन्न । न ह्यस्माभिः पूर्वत्वमात्रेण प्रत्यक्षस्य बाधकतोक्ता किंतु जीव्यत्वेन

परेणेति ॥ प्रत्यक्षसिद्धजीवादिधर्मिकत्वादित्यर्थः ॥ अपच्छेदन्यायेनेति ॥ षष्ठेचितितं । “पौर्वापर्येपूर्वदोर्बल्यं प्रकृतिवत्” । “अध्वर्युप्रस्तोतान्वारभते प्रस्तोतारं प्रतिहर्तारमुद्गातारं ब्रह्मातं यजमान” इत्यादि श्रुत्या विहितस्य बहिष्पवमानं प्रसर्पतां प्रस्तोत्रादीनां अध्वर्याद्यन्वारं भस्य विच्छेदे सति प्रायश्चित्तविशेषाः श्रूयन्ते । बहिष्पवमानं प्रसर्पतां मध्ये “यदि प्रस्तोतापिच्छद्या

द्रह्मणोरदद्याद्यजमानः यदि प्रतिहर्ताऽपच्छिद्यात्ताहिं सर्ववेदसंदद्यात्तद्यद्गुह्यताऽपच्छिद्यादक्षिणयज्ञमिष्टुतेन पुनर्यजेत तत्र तद् दद्यात्पूर्वसिन्दस्य न्यादि”ति । तत्र क्रमेण प्रतिहर्तुद्गान्नो रपच्छेदे किं पूर्वनिमित्तकं सर्वस्वदक्षिणारूपंप्रापयिष्यति तत्कार्यं उतोत्तरनिमित्तकोऽदक्षिणाको यागः कार्य इति संशयपूर्वस्या संजातविरोधित्वेन प्रबलत्वात् प्रतिहर्त्रपच्छेदनिमित्तकं सर्वस्वदक्षिणारूपंप्रापयिष्यति तत्कार्यमिति पूर्वपक्षे “नानुपमृद्य पूर्वतद्विरोधयुक्ता मुत्पत्तुमर्हती”ति न्यायेन पूर्वोपमर्देन परंप्राबल्यस्ववन्त्यात्वा दुह्यत्रपच्छेदनिमित्तकोऽदक्षिणाको याग एव कार्य इति परेण पूर्वस्वबाध इति सिद्धांतः ॥ न चापच्छेद इति ॥ प्रतिहर्त्रपच्छेद उद्गान्नपच्छेदस्योप

न चापच्छेदे पूर्वमुपजीव्यं । किंच प्रतिहर्तुद्गान्नोः क्रमेणापच्छेदे प्रतिहर्त्रपच्छेदनिमित्तकं सर्ववेदसदानस्य परेणोद्गान्नपच्छेदनिमित्तादक्षिणयनबाधोपि नाल्यंत बाधः प्रतिहर्तुमात्रापच्छेदे द्वयोरपि युगपदपच्छेदे क्रमेणापच्छेदेपि प्रतिहर्त्रपच्छेदस्यपश्चात्त्वे च “यदि प्रतिहर्तापच्छिद्यात्ताहिं सर्ववेदसंदद्यादि”ति शास्त्रप्रामाण्यसंभवात् ।

जीव्यो नैव भवति । येन परेणोपजीवकेन पूर्वस्योपजीव्यस्यापच्छेदनये बाधदर्शनात् प्रकृतोपि तथा स्यादित्युच्येतेत्यर्थः ॥ अत्यंत बाध इति ॥ विषयांतरेष्वनवकाशेन सर्वथाऽप्रामाण्यरूप इत्यर्थः । कुतो नाल्यंत बाध इत्यत आह ॥ प्रतिहर्त्रेति ॥ प्रतिहर्तुमात्रापच्छेदे यदि प्रतिहर्तापच्छिद्येत तदा सर्ववेदसंदद्यादिति शास्त्रप्रामाण्यसंभवादित्यन्वयः ॥ क्रमेणेति ॥ प्रतिहर्तुद्गान्नोः क्रमेणापच्छेदेपि यदा प्रतिहर्त्रपच्छेदः पश्चात्ततो भवति तदा परेण पूर्वबाधां गीकारात् सर्ववेदसंदद्यादिति शास्त्रप्रामाण्यसंभवादित्यर्थः ।

ननुप्रतिहृद्भुङ्गात्रोर्युगपदपच्छेदेकथं सर्ववेदसंदद्यादिति शास्त्रप्रामाण्यसंभव इत्यत आह ॥ अतएव षष्ठ्यहति ॥ यतो युगपदपच्छेदेऽपि सर्ववेदसंदद्यादिति शास्त्रप्रामाण्यसंभवोऽतएवेत्यर्थः ॥ विकल्प उक्त इति ॥ नाल्यंतर्बाधेनाप्रामाण्यमित्यर्थः । षष्ठेऽध्याये चित्तं तत्र विप्रतिषेधाद्विकल्पः स्यात् प्रतिहृद्भुङ्गात्रोर्युगपदपच्छेदे तन्निमित्तकं सर्वस्वदानादक्षिण्यरूपं नैमित्तिकद्वयं समुच्चीयते उत विकल्प इति संशयपुनर्यजेतेति प्रयोगद्वयसद्भावेन पूर्वस्मिन् प्रयोगेऽदक्षिणत्वमुत्तरस्मिन् सर्वस्वदानमित्युभयस्यापि संभवात् समुच्चय इति पूर्वपक्षः । यस्मिन् प्रयोगे नैमित्तिकं तस्यैवांगं नैमित्तिकं न प्रयोगांतरं तस्यावकाशसंभव इति एकस्मिन्नेव प्रयोगे द्वयमापत्तिं ।

अतएव षष्ठे “तत्र विप्रतिषेधाद्विकल्पः स्यादि” ल्यधिकरणे द्वयोर्युगपदपच्छेदे विकल्प उक्तः । किंच “यद्युद्गाता जघन्यः स्यात्पुनर्यज्ञे सर्ववेदसंदद्यादि” ल्यधिकरणे उद्गात्रपच्छेदस्य प्रतिहृद्भुङ्गात्रपच्छेदात् परत्वे उद्गात्रपच्छेदनिमित्तके प्रथमप्रयोगांगं दक्षिणाहीनं समाप्य कर्तव्ये ज्योतिष्टोमस्याद्वितीयप्रयोगे “तदद्याद्यत्पूर्वस्मिन् द्वास्त्यस्यादि”

तच्च विरुद्धमतो विकल्प इति सिद्धांतः । एवं प्रतिहृद्भुङ्गात्रोः क्रमेणापच्छेदे प्रतिहृद्भुङ्गात्रपच्छेदनिमित्तस्य सर्वस्वदानस्य परेणोद्गात्रपच्छेदेन बाधेऽपि नाल्यंतर्बाधः । प्रकारत्रयेणापि तच्छास्त्रप्रामाण्योपपत्तेरित्युपपाद्यात् इतोऽपि नाल्यंतर्बाधः प्रयोगांतरं नैमित्तिकेऽपि उपपत्त्या तच्छास्त्रप्रामाण्योपपत्तेरित्याह ॥ किंचेति ॥ षष्ठ्यस्थितं “यद्युद्गाता जघन्यः स्यात्पुनर्यज्ञे सर्ववेदसंदद्यात्” प्रतिहृद्भुङ्गात्रोः क्रमेणापच्छेदे यदोद्गात्रपच्छेदो जघन्यः परः पश्चात्तनो भवति तदा “यद्युद्गाताऽपच्छिद्याददक्षिणं यज्ञमिदृतेन पुनर्यजेत तत्र तदद्याद्यत्पूर्वस्मिन् द्वा

स्यन्त्यादि” ति श्रूयते । तत्रोद्गात्रपच्छेदनिमित्तकप्रथमप्रयोगदक्षिणाहीनसमाप्यकृतव्यज्योतिष्टोमस्यपुनःप्रयोगतद्दद्यादिति श्रुतादक्षिणाकिंप्रस्तोत्रादिप्रसर्पणाधिकरणीभूतपूर्वकृतसंकल्पकालेयादित्सिताद्वादशशतरूपासंववा । उतप्रतिहत्रपच्छेदेदित्सिता सर्वस्वरूपवेतिसंशयेपूर्वस्मिन्दास्यन्त्यादित्युक्तत्वेनयाकृतस्वभावतःप्राप्ताद्वादशशतरूपासंवेतिप्राप्तप्रथमंद्वादशशतधनंदास्यन्नासीत्तत्परणप्रतिहत्रपच्छेदनिमित्तेनसर्ववेदसेनबाधितमेवेतिपुनर्यज्ञेसर्वस्वदक्षिणैवदेया । नचसर्वस्वदक्षिणापिप्रतिहत्रपच्छेदात्परणोद्गात्रपच्छेदनिमित्तकाऽऽदक्षिण्येनबाधितेतिवाच्यं । प्रतिहत्रपच्छेदनिमित्तकसर्वस्वदक्षिणायाःप्रयोगांतरेनिक्षेपोपपत्ते

तियाश्रुत्युक्तादक्षिणासापूर्वभाविप्रतिहत्रपच्छेदनिमित्तकपूर्वप्रयोगस्थसर्वस्वादित्सायाअबाधेन सर्वस्वरूपैव नतुयाज्योतिष्टोमेनित्याद्वादशशतरूपासा तस्मान्नप्रतिहत्रपच्छेदस्यसर्वथाबाधः

रदक्षिण्येननसर्वथाबाधइतिसिद्धांतितं । प्रथमप्रयोगं बहिष्पवमानप्रसर्पणाधिकरणीभूतं ॥ नत्विति ॥ येनसर्ववेदसंदद्यादि तिशास्त्रस्यप्रयोगांतरेनिक्षेपाभावेनाप्रामाण्यस्यादितिभावः । इतिउद्गात्रपच्छेदनिमित्तकप्रयोगांतरेसर्वस्वदानेद्वादशशतदक्षिणायाअपिप्राप्तत्वेनतदंतर्भावादिज्ञातव्यं । यत्पूर्वस्मिन्नित्युक्तदक्षिणायाद्वादशशतरूपत्वप्रतिहत्रपच्छेदनिमित्तकप्रायश्चित्ताकरणेनप्रत्यवायप्राप्तेः । अयंचविचारउद्गात्रपच्छेदस्यप्रतिहत्रपच्छेदात्प्राप्त्यत्वएवसति नान्यथा । यदिचप्रतिहत्रपच्छेदाभावेपिउद्गातृमात्रापच्छेदएवजातस्तदापुनर्यजेत तत्रतद्दद्याद्यत्पूर्वस्मिन्दास्यन्त्यादित्युक्तादक्षिणाद्वादशशतरूपैव नसर्वस्वरूपा ।

तस्याःप्रतिहत्रपच्छेदमात्रनिमित्तकत्वेनतदभावेयोगादिति ॥ प्रयोगांतरइति ॥ उद्गात्रपच्छेदनिमित्तकप्रथमप्रयोगंदक्षिणा
हीनंपरिसमाप्यप्रतिहत्रपच्छेदनिमित्तेनकर्तव्येज्योतिष्टोमस्यद्वितीयप्रयोगइत्यर्थः । इतोपिनसर्वस्वदानशास्त्रस्यबाधः । तथा
हि । यथाबदरफलेद्रयामरकरूपयोःक्रमेणोत्पत्त्यनंतरंयःपूर्वश्यामःसएवेदानींपाकेनरक्तइतिज्ञानयोर्यथाऽविरोधेनप्राप्तामप्यमेवा
स्ति । एवमेवयोद्गादशशतदक्षिणाधिकरणक्रतुःप्रतिहत्रपच्छेदेननिमित्तेनसर्वस्वदानविशिष्टतयाकर्तव्योऽभूत्सएवेदानीमुद्गात्र

किंतुप्रयोगांतरेनिक्षेपइत्युक्तं । उक्तंहिदुपटीकायां “ तस्यप्रयोगांतरेनिक्षेपःक्रियत ” इति ।
अपिचैकस्मिन्नापिप्रयोगेक्रमिकाभ्यांनिमित्ताभ्यांक्रतौतत्तन्नैमित्तिककर्तव्यतयोर्बदरफलेद्रयामरक्त
रूपयोरिवक्रमेणोत्पत्तेरूपज्ञानद्रयवच्छास्त्रद्वयमपिप्रमाणमेव । उक्तंह्यपच्छेदाधिकरणे “नैमि
त्तिकशास्त्रस्यह्ययमर्थः निमित्तोपजननात्प्रागन्यथाकर्तव्योपि क्रतुर्निमित्तेसत्येवकर्तव्य ” इति ।

पच्छेदेननिमित्तेनादक्षिण्यविशिष्टतयाकर्तव्यो जातइत्येवंतयोःसर्वस्वदानादक्षिण्यप्रतिपादकशास्त्रजन्यज्ञानयोःप्राप्तमाणात्तज्ज
नकशास्त्रयोरपिप्राप्तमप्यमित्याह ॥ अपिचेत्यादिना ॥ क्रमिकाभ्यां प्रतिहत्रुद्गात्रपच्छेदरूपाभ्यां ॥ तत्तन्नैमित्तिकेति ॥
प्रतिहत्रपच्छेदनिमित्तकसर्वस्वदानवत्तयाकर्तव्यतायाःउद्गात्रपच्छेदनिमित्तकादक्षिण्यवत्तयाकर्तव्यतायाश्चक्रमेणोत्पत्तेरित्यर्थः
॥ अन्यथेति ॥ द्वादशशतदक्षिणावत्त्वेनेत्यर्थः ॥ निमित्तेसतीति ॥ प्रतिहत्राद्यपच्छेदरूपेनिमित्तेप्राप्तेसतीत्यर्थः ॥ एव

मिति ॥ सर्वस्वदक्षिणावत्त्वादिकर्तव्यइत्यर्थः । तथाचनसर्वथाऽप्रामाण्यमितिभावः ॥ (प्रामाण्यमेवेति) ॥ तथाचपूर्वस्मिन्नेकस्मिन्नेवक्रतौप्रकारद्वयेनकरणयोग्यतयोरुत्पन्नत्वेनतदुभयज्ञानस्यप्रामाण्यात्तज्जनकं तस्मिन्क्रतौसर्वस्वदानादक्षिण्याभ्यांकरणयोग्यताप्रतिपादकतज्ज्ञानजनकमितियावत् । शास्त्रद्वयंप्रमाणमेवेत्यर्थः । प्राक्तथाभूतस्य श्याम तयाभूतस्य पश्चादन्यथाभावात् रक्ततथाभावात् यथाश्यामरक्तरूपेणबदरफलरूपार्थस्यवताहशत्वात्श्यामरक्तस्वरूपत्वात्तज्ज्ञानयोर्नाप्रामाण्यंयथास्थितार्थावगाहित्वात् । एवंप्राक्तथाभूतस्यप्रतिहर्त्रपच्छेदनिमित्तकसर्वस्वदक्षिणावत्त्वेनकरणयोग्यत्ववतः

ततश्चार्थस्यैवबदरफलस्यैवश्यामरक्तरूपेणप्राक्तथाभूतस्यपश्चादन्यथाभावात् “तूर्वशास्त्रस्यप्रामाण्यमेव” तूर्पूर्वशास्त्रस्याप्रामाण्यं । नहि बदरफलेश्यामत्वविज्ञानंअनंतरस्यरक्तत्वस्यावगत्यामिथ्याभवतीति ।

क्रतुरूपार्थस्यैवपश्चादन्यथाभावात्तद्ज्ञात्रपच्छेदनिमित्तकादक्षिण्येनकरणयोग्यतावत्तथाभावात्क्रतुरूपार्थस्यवताहशत्वात्सर्वस्वदक्षिणादक्षिण्यांकरणयोग्यतावत्स्वरूपत्वात्नैकस्मिन्क्रतौतदुभयज्ञानयोरप्रामाण्यं यथास्थितार्थावगाहित्वात् ततश्चनतज्जनकशास्त्रयोरप्यप्रामाण्यमितिभावः । ननुएकस्मिन्नेवक्रतौप्रतिहर्त्रपच्छेदनिमित्तकसर्वस्वदक्षिणावत्त्वेनकर्तव्यत्वज्ञानंअनंतरभाविन्योद्गात्रपच्छेदनिमित्तकादक्षिण्यवत्तयाकर्तव्यतावगत्यामिथ्याकिंनस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥ विज्ञानं प्रागासीदि

तिविज्ञानं । अपच्छेदन्यायैवैषम्यंप्रकृतेरुपपाद्यतद्विषयसंगृह्णाति ॥ पौर्वापर्यमिति ॥ केवलमिति शेषः । यत्रेति श्रवणात्तत्रे
तिग्राह्यं । तथा चेकैवल्यमुपजीव्योपजीवकभावरहितं पौर्वापर्ययत्रास्ति तत्रापच्छेदनयोऽपच्छेदन्यायो भवेत् । न हि प्रतिहृद्ग्रा
त्रोऽक्रमेणापच्छेदपूर्वमुपजीव्यमित्यर्थः । प्रकृते च प्रत्यक्षगमयोः पौर्वापर्ये सत्यपि उपजीव्योपजीवकभावांगीकारात्ताभ्यां तद्व्याय
वैषम्यमिति भावः । तथा विरोधश्च यत्रास्ति तत्प्रयुक्तं नियमात् अत्यंतं विषयांतरेऽनवकाशरूपपूर्वप्रामाण्यं च यत्र नास्ति तत्रापच्छेद
नयो भवेत् । प्रतिहृद्ग्रात्रोऽक्रमेणापच्छेदे तन्निमित्तकसर्वस्वदानादक्षिणयोर्विरोधोऽस्ति तत्प्रयुक्तं पूर्वाप्रामाण्यं नियमान्नास्ति । स

तस्मात् पौर्वापर्यविरोधश्च पूर्वप्रामाण्यमेव च । नियमान्नास्ति यत्रासावपच्छेदन
यो भवेत् । न चैवं प्रकृते प्रत्यक्षप्रामाण्यस्यावकाशोऽस्तीति नापच्छेदन्यायः । एते
न सगुणसंप्रचक्षुत्वा निगुणनिष्प्रपञ्चश्रुतिभ्यामपच्छेदन्यायेन बाध इति निरस्तं ।

र्वेदसंदद्यादि तिसास्त्रस्य प्रतिहर्तृमात्रापच्छेदादौ सति सावकाशत्वात् । प्रकृते च प्रत्यक्षगमयोर्विरोधोऽस्ति । तन्निमित्तकं पूर्वस्य प्र
त्यक्षस्याप्रामाण्यं नियमान्नास्ति । विषयांतरे सावकाशत्वसंभवादिति वक्तव्यं । न ह्येवं वक्तुं शक्यते । अनुमानविरोधेन सत्त्वग्राहि
णः प्रत्यक्षसत्त्वरूपार्थविनाविषयांतरे प्रामाण्यस्यावकाशाभावात्तापच्छेदन्यायावकाशः । न च प्रकृतेऽपि सत्त्वग्राहिणः प्रत्यक्षस्या
पि व्यावहारिकसत्त्वावगाहित्वेन सावकाशत्वमस्तीति वाच्यं । सत्तात्रैविध्यस्योत्तरत्रदूष्यत्वादिति हृदयं ॥ एवमिति ॥ सर्ववेद
सशास्त्रवदित्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ अपच्छेदन्यायैवैषम्योपपादनेनेत्यर्थः ॥ सगुणश्रुतेर्निगुणश्रुत्यापच्छेदन्याये

नबाधः । निषेधरूपत्वेननिगुणश्रुतेःपरत्वात् । तथासप्रपञ्चश्रुतेर्निष्प्रपञ्चश्रुत्यापरायाऽपच्छेदन्यायेनबाधइतिपरोक्तमप्येतैनैव निरस्ते । नह्यस्माभिःपूर्वत्वमात्रेणबाधकत्वमुच्यते किंतूपजीव्यत्वेन । नचापच्छेदपूर्वमुपजीव्यमित्युक्तन्यायेनेत्यर्थः । यद्वा सर्वस्वदानशास्त्रवत्सप्रपञ्चादिश्रुतेरर्थान्तरेऽवकाशाभावेनेत्यर्थः ॥ तत्परत्वादिति ॥ वैदिकं अद्वैतादिवाक्यं पूर्वस्य प्रत्यक्षस्य बाधकं । कुतः अद्वैतवाक्यस्यतत्परत्वात् । तस्मिन्नद्वैतेतात्पर्ययुक्तत्वात् । परत्वात् अपच्छेदन्यायेनपरत्वादित्यर्थः ॥

एतेनैव “तत्परत्वात्परत्वाच्चनिर्दोषत्वाच्चवैदिकं । पूर्वस्यबाधकंनार्यसंप्रहत्यासवाक्यवदि”
त्यानंदबोधोक्तानिरस्तं । यतः “तत्परत्वमसिद्धत्वात्परत्वंव्यभिचारतः । निर्दोषताऽन्यथासिद्धेःप्राबल्येनैवसाधयेत्” । असिद्धिहिमानानंतरविरोधेश्रुतेःतत्परत्वं । परत्वंतुप्रमानं
तरभ्रमेव्यभिचारि । दृश्यतेच “नक्तत्वासेडि”तिपरंप्रति “मृडमृदे”त्यादिपूर्वबाधकं ।

निर्दोषत्वाच्चेति ॥ अपौरुषेयत्वेनानांशिकितदोषत्वादित्यर्थः । आप्तवाक्यवत् यथाऽयंसंप्रतिप्रत्यक्षस्यबाधकमित्यर्थः । अद्वैतेतात्पर्याभावेचनिर्दोषत्वंनसंभवतीतिभावः । तत्परत्वं अद्वैततात्पर्ययुक्तत्वादित्यर्थः । कुतः असिद्धत्वात् । अद्वैतेतात्पर्ययुक्तत्वस्यासिद्धत्वादित्यर्थः । असिद्धिमेवाह ॥ असिद्धिहीति ॥ द्वितीयस्परत्वहेतोर्व्यभिचारस्थलमाह ॥ परत्वंत्विति ॥ पुनःपरत्वस्यव्याकरणशास्त्रीयंव्यभिचारस्थलंतरमाह ॥ दृश्यतेचेति ॥ “मृडमृदगुधकुक्कु

शवदवसः कत्वा” । एभ्योधातुभ्यः परः कत्वा कित्स्यादिति कत्वाप्रत्ययस्य किञ्चकारोत्संज्ञकत्वं विहितं । इदं च सूत्रपूर्वं न कत्वासेडिति
 परंपश्चात्तनंसूत्रं । सेड्धातवोऽनिङ्हातव इति द्विविधाधातवः सति । तत्र सेट् कत्वा सेड्धातोः पुरतः प्राप्तः कत्वाप्रत्ययः कित् न इडागमो
 पेतः कत्वाककारोत्संज्ञको न स्यात् इत्येवं सेटः कत्वाप्रत्ययस्य किञ्चनिषेधः कृत इति स्थितिः । तत्र मृडमृदल्यादिनायत् कत्वाप्रत्ययस्य कि
 च्वं विहितं तदनुपपन्नं । कत्वाप्रत्ययस्य किञ्च स्वभावत एव सिद्धमिति तद्विधानैव व्यर्थत्वात् अतो “व्यर्थं सत् किं
 चिदिष्टं ज्ञापयती” तिन्यायेन “न कत्वासेडि” तिसेटः कत्वाप्रत्ययस्य यः किञ्च निषेधः कृतस्तन्निषेधार्थं मृडल्यादिविधानस्यांगीकृतं ।
 तथा च शास्त्रेऽपि पूर्वमेव परस्य बाधकं दृष्टमिति परत्वं हेतोर्व्यभिचारित्वात् न प्राबल्यसाधकत्वमिति भावः । यथोक्तं वेयाकरणैः “स्वत
 एव कितः कत्वायाः किद्वाचोऽनर्थकत्वतः । सेटः कत्वायाः किञ्च निषेधनिषेधार्थत्वमास्थितमिति” । स्वत एव स्वभावत एव कितः ककार
 उत्संज्ञकस्य कत्वायाः कत्वाप्रत्ययस्य किद्वाचः मृडल्यादिसूत्रेण किञ्च विधानस्य अनर्थकत्वतः व्यर्थत्वात् सेटः कत्वायाः यः किञ्च निषेधः
 किञ्च निषेधः न कत्वासेडिति सूत्रेण कृतस्तन्निषेधार्थत्वमास्थितमंगीकृतं पाणिनिनेत्यर्थः । अयमेवाऽर्थः पुनः कारिकांतरेण संगृहीतः ।
 “किञ्चं हि कत्वो निजं यन्न कत्वासेडिति निराकृतं । मृडल्यादिविधानंतु पुनरुज्जीवयत्यद” इति । कत्वः कत्वाप्रत्ययस्य किञ्चं निजं
 स्वाभाविकं अतो न विधेयमिति मृडल्यादिसूत्रेण तद्विधानंतु कर्तुं न कत्वासेडिति सूत्रेण यत् सेटः कत्वायाः किञ्चं निराकृतं अदः किञ्चं
 पुनरुज्जीवयति सेटः कत्वायाः किञ्च निषेधनिषेधेन किञ्चमेव पुनर्विधत्त इत्यर्थः । निर्दोषत्वाच्चेति हेतोः निर्दोषतान्यथा सिद्धेरित्यन्यथा

सिद्धिरुक्ता तामुपपादयति ॥ निर्दोषत्वंति ॥ अद्वैतादिवाक्यस्य स्वाधत्तात्पर्याभावेऽपि अर्थान्तरे प्रामाण्येन निर्दोषत्वमन्यथा सिद्धमिति तत्सम्प्राबल्यहेतुत्वमित्यर्थः ॥ ७ ॥ इत्यपच्छेदन्यायवैषम्यविवरणं ॥ १४ ॥ व्यवस्थापकं वेति ॥ एतादृशस्थले अक्षस्य लिंगबाध्यत्वं एतादृशस्थलेनेति व्यवस्थापकं वक्तव्यमित्यर्थः । उक्तं व्यवस्थापकमुक्तमित्यर्थः ॥ लिंगेति ॥ सर्ववैषम्येन स्मृत्या श्रुतिरनुमीयते यतोऽतो लिंगग्राह्यासर्ववैषम्येन श्रुतिः । पदार्थत्वादिलिंगग्राह्यमनुष्णत्वं । “यजमानः प्रस्तर” इति

निर्दोषत्वंतु अर्थान्तरे प्रामाण्येनान्यथा सिद्धमिति ॥ ७ ॥ अपच्छेदन्यायवैषम्यं ॥ १४ ॥ एवं चाक्षस्य लिंगादिबाध्यत्वे कालात्ययापदिष्टादेर्दोषतावात्याज्याव्यवस्थापकं वाच्यं । अत्रोक्तं खड्गे । तत्राक्षसिद्धरूपशेन श्रुत्युष्णत्वाय जमानत्वादिवल्लिङ्गशब्दग्राह्यासर्ववैषम्येन श्रुत्यनुष्णत्वयजमानत्वादि कमपि व्यावहारिकं । इह त्वक्षसिद्धं सत्यत्वं व्यावहारिकं । लिंगशब्दग्राह्यामित्यात्वं तु तात्त्विकं ।

शब्दग्राह्यं जमानत्वमिति विवेकः । तथा चोष्णत्वप्रत्यक्षेणानौष्ण्यानुमानं बाध्यते । उभयोरपि व्यावहारिकत्वेनाक्षसिद्धव्यावहारिकौष्ण्यनिषेधरूपत्वादनुमानस्य । अतोऽनुमानमेवाक्षबाध्यं । समानविषयकत्वात् । समानविषयकत्वं नाम तत्सिद्धसाध्यसमानसत्ताकवस्तुविषयकत्वं विवक्षितं । प्रकृते चाक्षग्राह्यासत्त्वस्य व्यावहारिकतयाऽनुमानविषयस्य सत्त्वनिषेधरूपमिथ्यात्वस्य त्वत्त्विकतया भिन्नविषयकत्वादनुमानेनैवात्र (सन्धटइत्यादि) प्रत्यक्षबाध्यं अतः समानविषयकत्वे बाध्यबाधकभावः । भिन्नविषयत्वे

तुनेत्येवंव्यवस्थापकमस्तीत्यर्थः । अद्वैतं द्वितीयनिषेधरूपमिथ्यात्वं ॥ शरणमिति ॥ तत्प्रतिपादकत्वादित्यावत् । श्रुतिः नेहनानेत्यादिका । अनुमानंचग्राह्यं । व्यावहारिकसत्त्वग्राहिणोपजीव्यप्रत्यक्षेणविरोधान्नविभेतीत्यर्थः ॥ किंवेति ॥ बाध्य बाधकभावमंगीकृत्यमिथ्यात्वग्राहिप्रमाणंतात्विकविषयकत्वाद्बाधकमेव नतुबाध्यं । बाध्यंतुप्रत्यक्षमेवेतिभावइत्यर्थः । अनु

एवंच “पारमार्थिकमद्वैतंप्रविश्यशरणंश्रुतिः । विरोधादुपजीव्येननविभेतिकदाचने” ति । तत्र किंसत्यत्वमिथ्यात्वग्राहिणोर्व्यावहारिकतात्विकविषयकत्वाद्बाध्यबाधक(भावोने)तैवेनेतिभावः किंवामिथ्यात्वग्राहितात्विकविषयकत्वाद्बाधकमेवनतुबाध्यमिति । आद्येऽप्यनुमित्यादिकंकिमक्ष सिद्धव्यावहारिकसत्त्वस्याभावमगृहीत्वैवतदसिद्धस्यतात्विकसत्त्वस्यैवाभावंगृह्णाति किंयात त्सिद्धस्यैवप्रतिपन्नोपाधौतात्विकमभावं । नाद्यः मिथ्यात्वश्रुतेत्यादेरप्रसक्तप्रतिषेधत्वापा तात् । अक्षसिद्धसत्त्वस्यप्रतिपन्नोपाधावभावाग्रहणेनस्यतात्विकत्वापाताच्च । नद्वितीयः ।

मित्यादिकं मिथ्यात्वावगाह्यनुमित्यादिकमित्यर्थः । तदसिद्धस्य अक्षसिद्धस्य । तत्सिद्धस्यैव प्रत्यक्षसिद्धतात्विकसत्त्वस्यैव । मिथ्यात्वश्रुतेः तात्विकसत्त्वनिषेधपरायाः ॥ अप्रसक्तेति ॥ तात्विकसत्त्वस्यप्रत्यक्षासिद्धत्वेनाप्रसक्तत्वादित्यर्थः ॥ अक्ष सिद्धस्येति ॥ अक्षसिद्धसत्त्वाभावमगृहीत्वैवतदसिद्धसत्त्वस्याभावग्रहणेऽक्षसिद्धसत्त्वाभावग्राहकत्वाभावेनतस्याबाधितत्व

प्राप्त्याऽक्षसिद्धसत्त्वस्यतात्विकत्वंस्यादित्यर्थः ॥ तात्विकतद्भावेति ॥ तात्विकोयःसत्त्वाभावःतद्ग्राहिणएवेत्यर्थः । तद्ग्राहकत्वेन अक्षसिद्धसत्त्वबाधकत्वेन ॥ अबाधोक्तानि ॥ समानविषयकत्वप्राप्त्याऽबाधोक्तययोगादित्यर्थः ॥ उपजीव्येति ॥ तथाच “मिथ्यात्वग्राहितात्विकविषयकत्वाद्बाधकमेव” त्युक्तमितिभावः ॥ योगेवेति ॥ उपजीव्यप्रत्यक्षबाधितस्यापितात्विकत्वयोगइत्यर्थः । तात्विकादित्यतां तात्विकादित्याभेदं ॥ श्रुतिरिति ॥ “आदित्योयूप” इतिश्रुतिरित्यर्थः ॥ उपजी

* प्रतिपन्नोपाधौतात्विकतद्भावग्राहिणएवतद्बाधकत्वेनबाधोक्तययोगात् । नांत्यः उपजीव्यप्रत्यक्षबाधितस्यमिथ्यात्वस्यतात्विकत्वायोगात् । योगेवाऽनौष्ण्यमपितात्विकंस्यात् । एवं च “आदित्योयूप” इत्यादावपि तात्विकादित्यतांयूपस्याश्रित्यशरणंश्रुतिः । विरोधादुपजीव्येननविभेतिकदाचनेतिस्यात् । नन्विदमनौष्ण्यमतात्विकविश्वान्तर्गतनजलाद्यनौष्ण्यं नतुल्यस्वभावंचेन्नतात्विकं । नचेदद्वैतस्यवनमांतरंस्यादितिचेत् न । विश्वमिथ्यात्वमपिघटादितुल्यतयाक्षसिद्धेनाऽतात्विकेनरूप्यादिमिथ्यात्वेनसमस्वभावंचेन्नतात्विकं ॥

व्येनेति ॥ व्यावहारिकभेदग्राह्युपजीव्यप्रत्यक्षविरोधान्नाविभेतीत्यर्थः । योगेवानौष्ण्यमपितात्विकस्यादित्युक्तंतदयुक्तमित्याशंकेते ॥ नन्विदमिति ॥ वह्नौसाध्यमानंतात्विकतयाभवद्भिरापाद्यमानंनौष्ण्यमिथ्यः । तुल्यस्वभावं व्यावहारिकं ॥ नचेदिति ॥ अतात्विकजलाद्यनौष्ण्येनव्यावहारिकेणसमस्वभावंचेत्तद्ग्राह्यभावास्तात्विकःप्राप्तः । तथाचास्मदभिमतता

त्विकद्वितीयाभावएवपर्यवसन्नइतितस्यैवेदनामांतरमित्यर्थः । तथाचेष्टापत्तिरितिभावः । विश्वमिथ्यात्वं अनुमानेनत्वयासा
ध्यमानं । अतात्विकेन व्यावहारिकेण । नतात्विकं तथाचमिथ्यात्वस्यतात्विकत्वाभावेजगतःपारमार्थिकत्वसिद्धिरितिभावः ॥
नचेदिति ॥ प्रपंचनिष्ठमिथ्यात्वंअर्थक्रियानहूरूप्यादिनिष्ठमिथ्यात्वसम्भवंनभवतिकित्वार्थक्रियाकारित्वाद्यविरोधिकंचि
दस्तीत्यंगीक्रियमाणेब्रह्मभिन्नसत्यप्रपंचप्राप्त्याद्वैतस्यैवनामांतरंस्यात् । अद्वैतस्यैवनामांतरंस्यादित्येतत्प्रतिबंदीत्वनोक्तं । वस्तु
तस्तुप्रपंचेमिथ्याभूतरूप्यादिवैलक्षण्यप्राप्त्यातत्स्वरूपोपपदकंनस्यात् । तथाचतत्स्वरूपसहिष्णोस्तत्प्रतिषेधत्वस्यपारिभाषिक

नचेतद्वैतस्यैवनामांतरंस्यादिति साम्यात् । ननुतात्विकत्वमात्रेणविल
क्षणमपितन्मिथ्यात्वलक्षणयुक्तमितिचेदिदमपितन्मात्रेणविलक्षणमपि
स्पर्शत्वव्याप्यजातिविशेषवदाश्रयत्वरूपानौष्ण्यलक्षणयुक्तमितिसमं ।

त्वापातादित्यत्रतात्पर्यमितिज्ञेयं । साम्याभावमाशंकेते ॥ नन्विति ॥ विलक्षणं व्यावहारिकात्तूरूप्यमिथ्यात्वात् । तत् प्रप
चनिष्ठमिथ्यात्वं ॥ मिथ्यात्विति ॥ प्रतिपन्नोपाधौनिषेधप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वलक्षणसत्त्वमात्रेणतन्मिथ्यात्वमितिव्यपदि
श्यतइत्यर्थः । इदमपि वह्नौसाध्यमानानौष्ण्यमपि ॥ तन्मात्रेणेति ॥ तात्विकत्वमात्रेणविश्वतर्गतव्यावहारिकजलाद्यनौ
ष्ण्यविलक्षणमपिअनौष्ण्यलक्षणयुक्तत्वादवानौष्ण्यमितिव्यपदिश्यतइत्यर्थः । अनौष्ण्यलक्षयति ॥ स्पर्शत्विति ॥ स्पर्शत्व

व्याप्योयोजातिविशेषः शीतत्वं तद्वन्शीतस्पर्शः तदाश्रयो जलादिरनुष्ण इत्युच्यते तन्निष्ठधर्मत्वमेवानाण्यमित्यर्थः । पुनर्व्यवस्थापकांतरं शक्ते ॥ नन्विदं ॥ प्रातिभासिकस्य मिथ्यात्वं प्रातिभासिकप्रतियोगिकप्रतिपक्षोपाधिनिषेधः ॥ व्यावहारिकस्येति ॥ व्यावहारिकप्रपञ्चप्रतियोगिको निषेधस्तत्त्विकः अतस्तत्त्विकनिषेधग्राह्यनुमानमेव व्यावहारिकसत्त्वावगाहिप्रत्यक्षस्य बाधकमिति भावः । प्रातिभासिकप्रतियोगिको निषेध एव व्यावहारिक इत्यस्य प्रतिबन्दीमाह ॥ जलादीति ॥ मिथ्यात्वं निषेधइ

ननु प्रातिभासिकस्यैव मिथ्यात्वं व्यावहारिकं व्यावहारिकस्य तु तात्त्विकमिति चेन्न । जलादिस्य स्य प्रातिभासिकौष्ण्यस्याभाव एव व्यावहारिकः अश्यादिस्थस्य व्यावहारिकौष्ण्यस्य तु तात्त्विक इत्यापातात् तस्मान्मिथ्यात्वं तात्त्विकं अनौष्ण्यं तु व्यावहारिकमिति व्यवस्थानयुक्ता । अस्तु वासा तथापि तात्त्विकमिथ्यात्वानुमिति बाधेन सत्यत्वस्य व्यावहारिकत्ववत् व्यावहारिकानुष्णत्वानुमिति बाधेनौष्ण्यं न भौनैत्यवत् स्वार्थक्रियया सह स्वप्नवत् प्रातिभासिकं स्यात् । त्वव्याख्याने औष्ण्यस्याभाव इति प्रतिबन्धयोग इति मंतव्यं । व्यावहारिकप्रतियोगिकनिषेधस्तत्त्विक इत्यस्यापि प्रतिबन्दीमाह ॥ अश्यादिस्थस्येति ॥ औष्ण्यस्य त्वित्यनंतरं अभाव इति वर्तते । खंडनकारोक्तां व्यवस्थां दूषयित्वा पसंहरति ॥ तस्मादिति मिथ्यात्वं लिंगशब्दग्राह्यं । व्यावहारिकं स्पर्शनश्रुत्युष्णत्वाय जमानत्वादिवदित्यर्थः । सा व्यवस्था सत्यत्वस्य अक्षसिद्धस्य ॥ व्यावहारिकेति ॥ तात्त्विकमिथ्यात्वविषयकानुमिति बाधेनाक्षसिद्धस्य व्यावहारिकत्वे व्यावहारिकानुष्णत्वानुमिति बाधेना

क्षसिद्धमौर्ण्यं न भोनैत्यवत्प्रातिभासिकं स्यात् न्यायसाम्यादिति शेषः । नचौर्ण्यस्य प्रातिभासिकत्वेकरतलानलसंयोगाद्वाद्यर्थक्रियानस्यादिति वाच्यं । अर्थक्रियया सह स्वप्नस्य यथा प्रातिभासिकत्वं तद्वत् दाहाद्यर्थक्रियया सह वैर्ण्यं प्रातिभासिकमित्यर्थः । नच वहावनुमिति विषयभूतमनौर्ण्यं प्रातिभासिकमेव न व्यावहारिकमिति वाच्यं । तर्हि मिथ्यात्वानुमिति विषयभूतमिथ्यात्वमपि प्रातिभासिकमेव न तात्त्विकमिति समं । पुनर्व्यवस्थापकमाशङ्क्य निषेधति ॥ तत्वेति ॥ वादिप्रतिवादीत्यर्थः । तथा च प्रत्यक्षेणैवानुमानबाधः । सत्त्वबुद्धिप्रामाण्येनोभयसंमतिः । भवतां संमतत्वेऽपि मासंमतेः । अतोत्रानुमानमेव प्रत्यक्षबाधक

तत्त्वप्रदीपिकायां तु और्ण्यधीप्रामाण्येऽभयसंमतिः सत्त्वबुद्धौ तु नेत्युक्तं तन्न । इहाऽसंमतौ हेत्वभावात् । तत्त्वशुद्धौ तु मिथ्यात्वानुमितिः श्रुत्यनुगृहीतेति नाक्षबाध्या इतरा तु नेति तद्वाध्येत्युक्तं तन्न ।

मित्यर्थः ॥ इहेति ॥ सत्त्वबुद्धिप्रामाण्यइत्यर्थः । पुनर्व्यवस्थापकांतरमाशङ्क्य निषेधति ॥ तत्त्वशुद्धाविति ॥ इतरा अनुगणत्वानुमितिः श्रुत्यनुगृहीतानेत्यक्षबाध्येत्यर्थः ॥ मिथ्यात्वानुमित्यनुग्राहिका श्रुतिरनुवादकत्वेनाप्रमाणं । नच मिथ्यात्वस्याप्राप्तत्वाच्छ्रुतेस्तदनुवादकत्वायोगः । दृश्यत्वेनानुमितासत्यमिथ्यात्वानुवादित्वसंभवात् । नचानुमानप्राप्तानुवादकत्वं श्रुतेः कथमिति वाच्यं । यथावह्नौ हिमनिवारणशक्तेरतीन्द्रियत्वेन प्रत्यक्षसिद्धत्वाभावात् अयं वह्निर्हिमनिवारणशक्तिमान् उद्भूतोऽणस्पदविशेषवत्त्वादित्याद्यनुमानसिद्धहिमनिवारणशक्त्यनुवादित्वं “अग्निर्हिमस्य भेषज”मिति श्रुतेर्दृष्टतद्वदित्यर्थः ।

पुनर्व्यवस्थापकांतरमाशंक्यनिराचष्टे ॥ मिथ्यात्वमिति ॥ अतोनाक्षबाध्येत्यर्थः । इतरा अश्वनौण्यानुमितिर्नतकानुगृहीता
तोवाध्येत्यर्थः ॥ उक्तंचेति ॥ अक्षबाधेनात्मक्षणिकत्वतर्काणामाभासत्वमित्यर्थः । ध्रुवे सति । लिंगं क्षणिकत्वसाधकंसत्त्वं
॥ प्रत्यक्षेति ॥ यतइतिशेषः । योऽहंपाकादिकर्ताऽभवंसोहमधुनाव्याख्याताभवमित्यैयमप्राहिप्रत्यभिज्ञाप्रत्यक्षसिद्धार्थविरु

मिथ्यात्वश्रुतेः (अग्निहिमस्यभेषज)मिति श्रुतेरनुमितिहिमनिवारणशक्त्यनुवादित्ववद
नुमितासत्यमिथ्यात्वानुवादित्वोपपत्तेः । मिथ्यात्वानुमितिस्तर्कानुगृहीता इतरातुनेति
चेन्न । तर्काणामिथ्यात्वानुमितिवदक्षबाधेनात्मक्षणिकत्वादितर्काणामिवाभासत्वा
त् । उक्तंचसुरेश्वरवार्तिकेबौद्धमिति । “ प्रत्यभिज्ञायमानेर्धेतदेवदमितिध्रुवे । लिंगमा
भासतामेतिप्रत्यक्षार्थविरुद्धमिति ” ति । नन्वनौण्यस्याण्यनिरूप्यत्वात्तस्यचाध्यादा
वेवग्राह्यत्वात्तत्रतदभावानुमाबाधिता मिथ्यात्वंतुनसत्यत्वाभावः । किंतुभावांतरं ।

द्वार्थज्ञानजनकमित्यर्थः । मिथ्यात्वानुमितेरश्वनौण्यानुमितिवैषम्यमाशंकते ॥ नन्विति ॥ तस्यचेति ॥ प्रतियोगिभूतौ
ण्यस्य । तत्र वह्नौ तदभावानुमा अनौण्यानुमा । प्रतियोगिग्राहकतथोपजीव्येनप्रत्यक्षेणबाधितेत्यर्थः ॥ मिथ्यात्वंत्व
मिति ॥ येनपक्षएवसत्यत्वरूपप्रतियोगिग्राहकतथोपजीव्येनप्रत्यक्षेणबाधः स्यादित्यर्थः । अभावत्वेपि सत्यत्वाभावत्वेपि प्रतियोगि

गिसत्त्वं तत्प्रतियोगिभूतसत्त्वं ॥ ब्रह्मणीति ॥ तथाचौष्ण्यस्यपक्षएवग्रहणवतनसत्यत्वरूपप्रतियोगिज्ञानपक्षएवापेक्षितं ये नपक्षएवप्रतियोगिग्राहकतयोपजीव्यप्रत्यक्षेणबाधःस्यादित्यर्थः । औष्ण्यप्रत्यक्षानौष्ण्यानुमित्योभिन्नविषयत्वाद्वाध्यबाधकभावएवनास्तीत्याह ॥ औष्ण्येति ॥ इहेति ॥ पक्षएवप्रतियोगिग्राहकत्वेनोपजीव्यत्वाभावेपीत्यर्थः । किंचमिथ्यात्वंसत्यत्वाभावःकिंतुभावांतरमभावत्वेपिप्रतियोगिसत्त्वंब्रह्मणिप्रसिद्धमित्यत्रन्यायसाम्येनदोषमाह ॥ उष्णमात्रमिति ॥ अयमर्थः ।

अभावत्वेष्वपि तत्प्रतियोगिसत्त्वं ब्रह्मणि प्रसिद्धमिति चेन्न औष्ण्यतदभावयोर्व्यावहारिकत्वतात्त्विकत्वाभ्यां प्रातिभासिकत्वव्यावहारिकत्वाभ्यां वा व्यवस्थोक्तः । तत्र प्रतियोगिग्राहिण उपजीव्यत्वे ह च धर्म्यादिग्राहिणस्तु तस्मात्पुनरुपजीव्यत्वाच्चा उष्णमात्रेणैतत्त्वस्य उष्णविशेषेवानुष्णत्वस्य साधनेऽबाधापाताच्चा एतेनौष्ण्यात्यन्ताभावात्मकमनौष्ण्यं औष्ण्यमिथ्यात्वरूपमेवेति तस्य तात्त्विकतेष्टेति निरस्ता ।

अन्यनौष्ण्यानुमितेर्न प्रत्यक्षबाधोयुक्तः । न च प्रत्यक्षे प्रतियोग्युष्णत्वग्राहकत्वेनोपजीव्यत्वाद्युक्त इति वाच्यं । यदा प्रत्यक्षसिद्धं तेजःपक्षीकृत्यानुष्णत्वं साध्यते तदा बाधो न स्यादेव । प्रतियोगिभूतौष्ण्यस्य च तेजोरेग्रहणसंभवेन पक्षएवाग्रहणात् । अथवा सर्वतेजःपक्षीक्रियते । ननु तर्ह्युष्णत्वं प्रतियोगिभूतं पक्षएव प्रत्यक्षेण ज्ञातव्यमिति तद्बाधः स्यादेवेति चेत् स्यादेतदेवं यद्यनौष्ण्यं साध्येत न चैवं किंतु शैत्यं साध्यते तथा च तस्य भावरूपत्वेन न तत्र प्रतियोगिग्राहपेक्षा अतः प्रतियोगिग्राहकतयोपजीव्येन प्रत्यक्षेण त

त्राबाधापातादिति । योगेवानौष्ण्यमपितात्विकस्यादिति पूर्वमापादितं । तदुपरिकेनचिदिष्टापत्तिः स्वग्रंथे प्रतिपादितास्तितामाशंक्यदूषयति ॥ एतेनेति ॥ एतेनेत्युक्तं विवृणोति ॥ शैल्यस्येति ॥ स्यादिदं यद्यनौष्ण्यं साध्येत न ह्येवं किं नाम शैल्यं साध्यते तदनेनैवं वक्तुं शक्यं । शैल्यस्य भावरूपत्वेन औष्ण्ययात्यंताभावात्मकत्वाभावात् । अस्माभिरपि योगे वा शैल्यमपितात्विकं स्यादित्येवापाद्यमानत्वाच्चेष्टापत्तेरवकाश इति भावः । संगृह्णाति ॥ तस्मादिति ॥ प्रत्यक्षोपजीविभिर्लिगाद्यैः । स्वविरोधात् प्रत्यक्षविरो

शैल्यस्यातद्रूपत्वात् । तस्मात् “स्वतः प्रमातृत्वप्रत्यक्षेर्लिगाद्यैः स्वोपजीविभिः । स्वविरोधान्मृत्यवस्थामापन्नैर्नैव बाध्यते” ॥ १५ ॥ मिथ्यात्वानुमितेरग्रिशैलानुमितिसाम्यं ॥ १५ ॥ इदं रूप्यमिति प्रत्यक्षमपि नेदं रूप्यमिति सयुक्तिकबलवत्प्रत्यक्षेण बाध्यं । नतु युक्त्यैव । गौरोहमिल्याद्यपि मम शरीरमिति बलवत्प्रत्यक्षबाध्यं

धात् मृत्यवस्थामापन्नैः प्रत्यक्षे विद्यमानं यत्स्वतः प्रामाण्यं तन्नैव बाध्यत इति कारिकार्थः ॥ १५ ॥ मिथ्यात्वानुमितेरग्रिशैलानुमितिसाम्यविवरणं ॥ १५ ॥ नन्विदं रूप्यमिति प्रत्यक्ष इदं रूप्यं न भवति दाहच्छेदादिमत्त्वादिति युक्तिबाध्यं दृष्टमिति चेत्तत्राह ॥ इदं रूप्यमिति ॥ ननु गौरोहमिति अहंत्वगौरत्वयोः सामानाधिकरण्यप्रतीतेरात्मनः शरीराभेदावगाहिप्रत्यक्षं आत्मानशरीरं चेत्तन्त्वादित्यादिभेदानुमानबाध्यं दृष्टमित्यत आह ॥ गौरोहमिति ॥ किंच मम शरीरमिति सर्वसिद्धभेदप्रत्ययाच्च गौरोह

मितिनैक्याध्यासः किंतूपचारइत्याह ॥ कर्दमेति ॥ गौणं उपचारः । तथाचव्यवहारमात्रमेवेदंनज्ञानमित्यर्थः । “उपचारश्चकृणोहमपिकर्दमलेपने । वस्त्रस्ये”त्यनुव्याख्यानोक्तेः । ननूणंजलमितिप्रत्यक्षेनोष्णंजलशीतत्वादित्याद्यनुमानबाध्यमितिवेत्तत्राह ॥ उष्णमिति ॥ गौणं उपचारः । तथाचप्रत्यक्षस्यानुमानबाध्यत्वगौरोहमुष्णंजलमितिउदाहरणद्वयमप्यस्युक्तमित्याशयः । प्रौढिवादोयं । संयुक्तसमवायेनउष्णंजलंकृष्णंवस्त्रमित्यनयोःप्रमाणत्वादितिध्येयं । अतएवास्वरसा

कर्दमलिसेवस्त्रेकृष्णंवस्त्रमितिवद्गौणंवा उष्णंजलमित्यपिगौणमेवनतुलिंगादिबाध्यं । यद्वा निश्चितद्रव्यांतरसमभिव्याहाररूपदोषेणशंकिताप्रामाण्येनउष्णंजलमित्यनेनावकाशेदत्तेलिंगादिकंप्रवर्ततेनतुतल्लिंगादिबाध्यं । अहमिहैवास्मिसदनेजानानइत्यादितुप्रमाणमेव जीवस्याणुत्वात् नतुलिंगादिबाध्यं ।

दूषणांतरमाह ॥ यद्वेति ॥ जलेऔष्ण्याभावस्यस्पर्शनेनपूर्वमेव(सिद्धत्वात्निश्चि)निश्चितत्वात् । निश्चितंयद्द्रव्यांतरंअनुद्भूतरूपोद्भूतस्पर्शवत्तेजोरूपंतत्समभिव्याहाररूपदोषेणोष्णंजलमितिज्ञानंशंकिताप्रामाण्योपेतमेवजायते ततःपरंप्रवर्तमानंलिंगबाधकमिवोच्यतइत्यर्थः । नन्वथापिअहमिहैवासिसदनेजानानइत्यात्माणुत्वग्राहिप्रत्यक्षं । आत्माविभुःसर्वत्रकार्योपलंभादित्यनुमानबाध्यंदृष्टमित्यतआह ॥ अहमिहैवेति ॥ अणुत्वादिति ॥ उक्तांगित्यागतीनांहेतूनांसकाशादणुरेवेत्युक्तेरित्यर्थः ।

ननुदीपज्वालैक्यग्राहिप्रत्यक्षं ह्रस्वत्वदीर्घत्वादिविरुद्धमधिकरणत्वाच्चैकापूर्वोत्तरदीपज्वालैत्यनुमानबाध्यं दृष्टमिति चेत् तत्र वि
कल्पयामः । यत्रादौ दीपो निर्वापितः पश्चात्पुनरोपितस्तत्र ज्वालैक्यग्राहिप्रत्यक्षमिति युच्यते । अथ वा यत्र निर्वापितारोपितो न भ
वति किंतु यथास्थित एवास्ति तत्र ज्वालैक्यग्राहिप्रत्यक्षमिति युच्यते । आद्ये आह ॥ निर्वापितेति ॥ नाशितेत्यर्थः ॥ भेदग्रा
हीति ॥ पूर्वोत्तरज्वालयोरिति शेषः । द्वितीयत्वाह ॥ अन्यत्रापीति ॥ निर्वापितारोपितदीपेन भवति चेदित्यर्थः । प्रत्यक्षेण

ज्वालैक्यप्रत्यक्षमपि निर्वापितारोपितदीपे चेद्देदग्राहिप्रत्यक्षेण बाधितमेव जायते । अ
न्यत्रापि दीर्घोऽदीपो ह्रस्वो नेति प्रत्यक्षेण बाध्यते न त्वऽनुमित्या । तादृशप्रत्यक्षाभावे तु न
दीपभेदमनुपपद्यामः । दूरस्थस्यायं संप्रहत्याद्यपि प्रत्यक्षं न शब्दमात्रेण बाध्यं किंतु ना
यं संप्रहत्यासत्वाक्यमूलपरीक्षितप्रत्यक्षगौरवादेव । राजगौरवादिव राजभृत्येनामाल्यः

परिणामभेदग्राहिप्रत्यक्षेण । दीर्घोऽयमित्यादि परिणामभेदग्राहिप्रत्यक्षाभावे कथमित्यत आह ॥ तादृशेति ॥ नेति ॥ एकप्र
कारेणैव दीपस्य सत्त्वात्तत्र भेदग्राहिल्लिंगस्यैवाभावात् । तथा च तत्रैक्यग्राहिप्रत्यक्षं प्रमाणमेवेति भावः । नन्वयं संप्रहतिप्रत्यक्षेना
यं संप्रहत्यासत्वाक्येन बाध्यं दृष्टमित्यत आह ॥ अयं संप्रहति ॥ अयं संप्रहतिप्रत्यक्षं पुनरुत्तरक्षणे नायं संप्रहतिस्वप्रत्यक्षेणैव बाध्यं
भविष्यतीत्यत उक्तं ॥ दूरस्थस्येति ॥ स्वस्य दूरस्थत्वेन विशेषदर्शनावकाशाभावेन भ्रम एव भविष्यति न बाधकप्रत्यक्षावकाशाद्

तिभावः । दृष्टान्तरमाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतिलिंगवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानसमवायेपरदौर्बल्यस्य निर्णीतत्वात् । दुर्बले नापिश्रुत्यनुसारिणाप्रकरणेन श्रुतिगौरवात्प्रबलमपिलिंगादिकं बाध्यं दृष्टं । तथाहि “यएषोत्तरक्षणी” त्यत्रोक्तं चक्षुरन्तस्थित्यरूपलिंगं प्रबलमपि “प्राणो ब्रह्म कं ब्रह्म खं ब्रह्मे” त्यादि ब्रह्म श्रुत्युपेतप्रकरणेन दुर्बलेनापि श्रुतिगौरवाद्बाध्यं दृष्टमित्यवधेयं ॥ शिष्टा कोपेयथोदिति मिति ॥ प्रमाणलक्षणे स्मृतिपादे चितं । “शिष्टा कोपे विरुद्धमिति चेत्तन्नास्त्रपरिमाणत्वादि” त्यत्र “वेदं कृत्वा वेदं करोती” ति श्रूयते । वेदो नाम संमार्जनसाधनभूतदर्भमुष्टिः । तस्य करणनामदृढबन्धनादिरूपः संस्कारः । वेदिनामगाह

श्रुतिगौरवादिववाश्रुत्यनुसारिप्रकरणादिनालिंगादिकं । उक्तं हि “दुर्बलस्य प्रमाणस्य बलवानाश्रयो यदा । तदापि विपरीतत्वं शिष्टा कोपेयथोदिति” मिति ।

पत्याहवनीययोर्मध्ये चतुरंगुलखाताभूमिः । तत्करणनामवेदेन संमार्जनादि संस्कारः । तथाचादौ वेदः कार्यः पश्चाद्वेदिः कार्येति श्रुतौ क्रमः प्रतिपाद्यते । अत्रैव “क्षुत आचामेदि” तिसरणमस्ति । तत्रयद्वेदकरणानन्तरं यदिक्षुतः स्यात्तर्ह्याचामेत् अनन्तरं वेदिः कार्येति स्मृत्यर्थः । तत्र तत्स्मरणं प्रमाणमप्रमाणवेतिसंशये वेदोदिक्रमवचनस्यैव प्रबलत्वात्तद्विरुद्धं स्मरणमेवाप्रमाणमिति पूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तु क्षुत आचामेदिति स्मरणं प्रधानभूता चमनादिपदार्थप्रतिपादकतया प्रबलं । श्रुतिस्तु वेदेदिरूपपदार्थयोर्धर्मभूतक्रमप्रतिपादकतया दुर्बला अतो निरन्तरानन्तर्यप्रतिपादिका श्रुतिरेव स्मृत्या बाध्यत इति । प्रबलाश्रयसद्भावदशाया मेव नीचं प्रबलबाधकं

नान्यदेत्येतदुपपादयति ॥ नहीति ॥ प्रधानभूतेति ॥ पदार्थानिष्ठधर्मापेक्षयापदार्थानां प्रधानत्वादित्यर्थः । तथाचप्रधानभू-
ताचमनादिविषयकत्वरूपबलवदाश्रयवतीस्मृतिःश्रुतिबाधिकेतिभावः ॥ अन्यत्रापि ॥ औदुम्बरीस्पृष्टोद्ग्राहयेदित्यादावपी-
त्यर्थः ॥ अतएवेति ॥ अयंसर्पइतिप्रत्यक्षंनयंसर्पइत्याप्तवाक्यंप्रतिभूलभूतपरीक्षितप्रत्यक्षगौरवादेषशब्दबाध्ययतोऽतएवेत्य

नहिप्रधानभूताचमनादिपदार्थविषयस्मृत्यापदार्थयमभूतक्रमवि-
षया “वेदंकृत्वावेदिकरोती”तिश्रुतिबाधितेत्यन्यत्रापितयासा-
बाध्यते । अतएवनायंसर्पइत्युक्तेप्रतिवदति किमेवंवदसि
केवलं अपिपुनःपरामृश्यपश्यसीति । ननुतथापिपीतः
शंखःनीलंनभइत्यादिप्रत्यक्षंश्वेत्यनीरूपत्वाद्यनुमितैवचंद्रप्रादेश-
त्वप्रत्यक्षंचाप्रत्यक्षमूलशब्देनैवबाध्यदृष्टमितिचेत् उच्यते ।

र्थः ॥ शब्देनैवेति ॥ “अष्टाशीतिसहस्राणिविस्तीर्णयोजनानिनु । प्रमाणंतत्रविज्ञेयंकलाःपंचदशैवत्वि”तिशब्देनैवेत्यर्थः ।
ननुतत्रापितन्मूलभूतप्रत्यक्षेणैवबाधइतिशंकावारणायअप्रत्यक्षमूलेत्युक्तं । चंद्रप्रादेशत्वादिसर्वापदुप्रत्यक्षवैलक्षण्यंजगत्प्रत्यक्ष-
स्योपपादयितुंचंद्रप्रादेशत्वादिप्रत्यक्षस्यापदुत्वेऽनुमानागमाबाध्यत्वंकथं । प्रत्युतापदुत्वादेवानुमानागमाबाध्यत्वमेवस्यादित्या

शंकांपरिहरन् ज्ञानप्रभेदं तावदाह ॥ द्विविधं हीत्यादिना ॥ एकाकारनियतं एककोट्यवगाहीत्यर्थः ॥ निश्चयादिति ॥ य
 दूरस्थत्वादिदोषयुक्तं तत्परिमाणानादावयथार्थमिति साक्षिणानिश्चितत्वादित्यर्थः । एवं ज्ञानप्रभेदमुक्त्वा इदानीं चंद्रप्रादेशत्वादिप्र
 त्यक्षस्य एकाकारविषयत्वात् स्तंभप्रत्यक्षवत्पदुत्वमेव । अपदुत्वेऽपि आगमादिबाध्यत्वमेवेति शंकाया उत्तरमाह ॥ एवं चेत्यादि
 द्विविधं हि ज्ञानं संदेहरूपमेकाकारं (रनियतं च) रं चेति । द्वितीयमप्यप्रामाण्यधीकलंकितं तदकलंकितं
 चेति द्वेधा । (अप्रामाण्यधीकलंकितत्वमपि द्वेधा बाधकाभिमतज्ञानोदयात् प्रागेव दोषज्ञानेन वा
 ऽर्थाभावनिश्चयेन वा । तत्राद्यं यथा चंद्रप्रादेशत्वग्राहि । शैलाग्रस्थतरुपरिमाणादिज्ञाने दूरादेशो
 षत्वनिश्चयात् । द्वितीयं यथा सवितुः शंखादौ सुषिरपीतत्वादिग्राहि । प्रागेव तत्र परीक्षितप्रत्यक्षे
 ण सुषिराद्यभावनिश्चयात् । एवं च चंद्रप्रादेशत्वादिप्रत्यक्षेण प्रागेव ज्ञातदूरादिदोषेण अप्रमाणत्वे
 न ज्ञातेन संदेहवत्स्वार्थपरिच्छेदपराङ्मुखेन निःशंकप्रवृत्त्यजनकेनावकाशेदत्तेऽपश्चाच्छब्दादिः प्रवर्तते
 न तु तेन प्रत्यक्षबाधः । यथा प्रबलप्रत्यक्षबाधितस्याक्षस्यानंतरं प्रवृत्तेन शब्दादिना न बाधस्तद्वत् । ये
 न यस्य भ्रमत्वं ज्ञायते तत्तास्य बाधकं । न च चंद्रप्रादेशत्वादिप्रत्यक्षस्यागमादिना भ्रमत्वं ज्ञायते ।
 ना ॥ आदिपदेन न भौनैत्यप्रत्यक्षग्रहः ॥ ज्ञातेनेति ॥ साक्षिणेशेषः । परिच्छेदो निश्चयः ॥ न तु तेनेति ॥ शब्दादिना न
 बाधः किंतु प्रबलप्रत्यक्षेणैवेति भावः ॥ न बाध इति ॥ तत्र प्रवर्तमानं शब्दादिबाधकमिवोच्यत इत्यर्थः ॥ आगमादिनेति ॥

येनतस्यबाधकत्वंस्यादित्यर्थः । किंनामप्रबलप्रत्यक्षेणैवातस्तस्यैवबाधकत्वमितिवाक्यशेषः । द्वितीयेद्वितीयमुदाहरति ॥ अ
कलंकितमिति ॥ स्वार्थपरिच्छेदे स्वार्थनिश्चये ॥ नह्यत्रेति ॥ घटस्तन्नेवेत्यादिजगत्प्रत्यक्षइत्यर्थः । तथाचसर्वोपदुप्रत्यक्ष
वैलक्षण्यमितिभावः ॥ प्रत्यक्षेऽहमेति ॥ चंद्रप्रादेशत्वादिप्रत्यक्षेऽहमेत्यर्थः । कल्पयेत जगत्प्रत्यक्षेपीत्यर्थः ॥ विप्रलंभेति ॥

अकलंकितंस्वार्थपरिच्छेदेऽभिनिविष्टनिःशंकप्रवृत्तिजननयोग्यं । यथा अग्निरुष्णएव
प्रस्तरोयजमानोनैव घटस्तन्नेवेत्यादि । नह्यत्रप्रागेवदूरादिदोषधीर्वाऽर्थाभावनिश्चयो
वाऽस्ति । यदिचप्रत्यक्षेऽहमेतदूरादिदोषाभावेऽप्यन्यःकल्पयेत तर्हिश्रुतावपिशब्देऽहमे
विप्रलंभाद्यभावेऽप्यन्यःकल्पयेत । नचाविद्यकतैवदोषः मेयाविद्यकत्वस्याद्याप्यसिद्धेः ।
मानाविद्यकत्वस्यतुश्रुतावपिसत्त्वात् । नाप्यनादिभेदभ्रमवासनादोषः श्रौतज्ञान
स्यापिप्रकृतिप्रत्ययादिभेदवासनाजन्यत्वात् । भेदधियोद्यापिभ्रांतित्वासिद्धेश्च ।

विप्रलंभादिदोषेत्यर्थः । अपौरुषेयत्वेनपुरुषदोषनिबन्धनदोषाभावादितिभावः । जगत्प्रत्यक्षेऽन्यत्रऽहमेतदोषव्यतिरिक्तदोषांतरमा
शंक्यनिषेधति ॥ नचेत्यादिना ॥ जगत्प्रत्यक्षेदोषत्वेनोच्यमानमाविद्यकत्वंकिमेयस्य उत्तमानस्य नोभयमपीत्याह ॥ मेये
त्यादिना ॥ श्रौतेति ॥ तथाचतस्याप्यप्रामाण्यंस्यादितिभावः ॥ भेदवासनेति ॥ तथाचभेदभ्रमवासनायादोषत्वकथन

मयुक्तमितिभावः ॥ इदंचेति ॥ अनुमानादिबाधकतयोच्यमानंसत्त्वग्राहिप्रत्यक्षमित्यर्थः ॥ अवकाश(प्र)दमिति ॥ स्वबाधनायतिशेषः । बाह्यं साक्षिभूतस्वरूपस्वरूपद्रियव्यतिरिक्तचक्षुरादि । अन्येन । अनुमानेनागमेनवेत्यर्थः ॥ अवकाशदमिति ॥ स्वबाधनायेतिशेषः । एवंचंद्रप्रादेशत्वादिप्रत्यक्षस्यागमाबाध्यत्वमुपपाद्यमानाबाध्यत्वमुपपादयति ॥ एवंचेति ॥ दूरतःक्रोशादिपरिमितप्रदेशेनैत्यबुद्धौसत्यांसमीपितावदाकाशेसरूपनप्रतीयतएवदूरतज्ज्ञानंदोषजन्यमिति समीपगमनात्प्रागेवनिश्चिततयापश्चात्पुनर्धावनेनयत्प्रदेशेरूपंप्रतीतंत्रगमनेसतिरूपंनप्रतीयतएव । तथाचनभोनैत्यइदंचाकलंकितंप्रत्यक्षंसाक्षिरूपंचैककेनापिबाध्यं नकस्याप्यवकाशदं । बाह्यंतुप्रबलप्रत्यक्षेणबाध्यं नत्वन्येनबाध्यं मन्यस्यावकाशदंवा । एवंचाकाशेसमीपेनीरूपत्वनिश्चयाहूरतद्धीदूरदोषजन्येतिप्रागेवनिश्चिता नतुनीरूपत्वानुमितिबाध्या । केचित्त्वाकाशोनीलिमोदेतीतिश्रुतेनभोनीलमेव समीपेतुभूसंनिर्घस्यप्रतिबंधकत्वाच्चैल्यानुपलंभइत्याहुः । अन्येतुनैत्यधीःसाक्षिप्रत्यक्षबाधिता । प्रत्यक्षेणप्रागेवज्ञातदूरादिदोषेणाप्रमात्वेनसाक्षिणाज्ञातेनसंदेहवत्त्वार्थपरिच्छेदपराङ्मुखेननिशंकप्रवृत्त्यजनकेनावकाशेदत्तपश्चात्तनभोनीरूपंविभुत्वादितिप्रवर्तमानमनुमानंबाधकमिवोच्यते नतुतेनबाधः किंतुसमबलप्रत्यक्षेणैवेतिभावः । अन्यापदेशेनस्वयमेवपक्षांतरमुत्प्रेक्षयति ॥ केचित्त्वित्यादिना ॥ नीलमेवेति ॥ तथाचदूरनभोनैत्यप्रत्यक्षंप्रमारूपमेव नभस्वरूपमित्यर्थः । तर्हि समीपेकस्मान्नोपलक्ष्यतइत्यतआह ॥ समीपेत्विति ॥ केचिदाहुरित्यस्वरसोद्भावनं । तद्धीजंतुगुरुचरणाइत्यमु

पदिशति । तथाहि । सिद्धांतेऽव्याकृतमेवाकाशनीरूपं साक्षिवेद्यं “आकाशो नीलिमो देती” ति श्रुतिभू-
ताकाशविषयैव नीलरूपोपेतमपितद्भूताकाशमतीन्द्रियमेव । न सर्वजनप्रत्यक्षविषयः । “भूतमप्यसितं दिव्यदृष्टिगोचर” मिति
दिव्यदृष्टिगोचरत्वोक्तं । नीलं न भइति प्रत्यक्षं च सर्वजनसाधारणं । अतो नायं पक्षः साधीयानिति । ननु कथं नैव्यधियः साक्षिप्रत्य-
क्षबाधितत्वं । तथा त्वेसाक्षिणानभसिनीलरूपं नास्तीति प्रतीत्या भाव्यं । येनैन्द्रियणप्रतियोगीगृह्यते तेनैव त-
दभावोपि गृह्यत इति नियमदर्शनादत्राप्यभावप्रतियोगिभूतनीलरूपस्य बाह्यपदार्थस्य साक्षिप्रत्यक्षाविषयत्वात्कथं साक्षिणा तदभाव

अचाक्षुषपिशाचान्योन्याभावस्य स्तम्भः पिशाचो न भवतीति चक्षुषेव साक्ष्ययो-
ग्यरूपाभावस्यापि नीरूपत्वविशेषावकाशत्वग्राहिणा साक्षिणा ग्रहणात् ।

ग्रहइति चेन्न । अन्योन्याभावप्रत्यक्षेऽधिकरणप्रत्यक्षस्यैवं तत्रतायाः सर्वता किं समतत्वेन प्रतियोगियत्वस्या तत्रत्वात् । यथा प्र-
तियोगिभूतपिशाचस्याचाक्षुषत्वेऽपि अधिकरणीभूतं स्तम्भस्य प्रत्यक्षत्वमात्रेण स्तम्भः पिशाचो निति अन्योन्याभावस्य ज्ञानं चक्षुषा भवती-
त्यङ्गीकृतं । एवमिहापि अधिकरणभूता व्याकृताकाशस्य साक्षिसिद्धत्वात्प्रतियोगिनीलरूपस्यायोग्यत्वेऽपि तदभावज्ञानं साक्षिणा-
शुक्तमेवेत्याह ॥ अचाक्षुषेति ॥ साक्ष्ययोग्येति रूपविशेषणं ॥ रूपाभावस्यापीति ॥ रूपात्यन्ताभावस्यापीत्यर्थः । नील-
रूपाभावोपपादना व्याकृताकाशेऽवकाशत्वं निर्वक्ति ॥ नीरूपत्वेति ॥ नीरूपत्वोपेतपदार्थविशेषत्वमेवाकाशत्वमित्यर्थः ।

एवंप्रतियोगिभूतनीलरूपस्य साक्ष्ययोग्यत्वेपितदभावः साक्षिप्रत्यक्षएवेत्यस्मद्रीत्योक्तं । परमतेतुनेदंदुर्घटं तन्मतेनीलरूपस्यापि साक्षिवेद्यत्वांगीकारात् । नचैतदनानुभाविक् । नीलंनभइतिसाक्षिणानुभूयमानत्वात् । नचयंप्रतीतिश्चक्षुषैव न साक्षिणेति वाच्यं । निमीलितेन त्रस्यापि नीलंनभइति प्रतीतेर्दर्शनात् । तथाचप्रतियोगिनो नीलरूपस्याधिकरणीभूताकाशस्य च साक्षिवेद्यत्वांगीकारेण प्रतियोगितदभावयोरेकैर्द्रियग्राह्यत्वप्राप्त्या नैल्याभावज्ञानं साक्षिणैव भवतीति विध्यतीत्याह ॥ परमतेपीति ॥ अत्र चाक्षुषपि शाचान्योन्याभावहृष्टतेन साक्ष्ययोग्यरूपाभावस्यापि साक्षिणाग्रहणादित्युक्तं । अन्योन्याभावप्रत्यक्षे अधिकरणप्रत्यक्ष

परमतेपि ह्याकाशं साक्षिवेद्यं निमीलितेन त्रस्य नीलं नभइति धीश्रसाक्षिरूपेत्याहुः । यद्वा अत्रावणे आकाशे आबणीशब्दाभावधीरिवाचाक्षुषेऽप्याकाशेरूपाभावधीर्वाधाविवचाक्षुष्येव ।

स्यैव प्रयोजकत्वेन प्रतियोगिनो चाक्षुषत्वोपि अन्योन्याभावस्य चाक्षुषत्वोपपत्तावपि प्रकृतेन तथा संभवति । नभो नीलं नेत्यतं ताभा वस्यैव प्रतीतिः । तत्रच प्रतियोगिनोऽभावग्राहकैर्द्रियत्वस्यैव तंत्रत्वेन प्रकृतेतदभावात् । नच नभो नीलं नेति प्रतीतिरपि अन्योन्याभावप्रतीतिरेवेति वाच्यं । तथात्वेन नभो नीलं नेति प्रतीत्या नीलरूपान्योन्याभावस्यैवावकाशे सिध्द्या नीलरूपाभावा सिद्धेः । घटादां रूपान्योन्याभावसत्त्वेपितद्वत्त्वस्यैव दर्शनादित्यस्वरसमाहुरित्यनेन सूचयति । नीलरूपवदन्योन्याभावकत्वेतुस्वारस्य द्रष्टव्यं । अतएवास्वरसादाह ॥ यद्वेति ॥ आकाशे नीलरूपं नास्तीति प्रतीतिः चक्षुषैव भवति न साक्षिणा । नचाधिकरणस्याकाशस्य चक्षु

षाऽयौ)स्यायोग्यत्वात्तत्रकथंरूपाभावज्ञानंचक्षुषास्यादितिवाच्यं । आकाशश्चावणत्वाभावेपि आकाशशब्देनानास्तीतिशब्दाभा
वप्रतीतिःश्रावणत्वदर्शनात् । तथाऽचाक्षुषेपिवायोरूपभावज्ञानस्यचाक्षुषत्वदर्शनात् । अतोऽधिकरण(स्याप्रत्यक्षत्वेपि)स्यायो
ग्यत्वेपिप्रतियोगियोग्यत्वमात्रेणतद्व्यतिरिक्तभावस्यप्रत्यक्षतायास्तात्किंरंगीकारात्प्रकृतेय्यकाशस्याचाक्षुषत्वपिनीलरूपात्यंताभा
वज्ञानंचाक्षुषमेवभविष्यतीत्यर्थः । आकाशेरूपाभावज्ञानंचक्षुषैवभवतीत्येतदनुभवसिद्धमित्याह ॥ दूरस्थस्येति ॥ अन्यथे
ति ॥ आकाशेनीरूपत्वप्रतीतिश्चाक्षुषत्वानंगीकारइत्यर्थः । नन्वाकाशस्यनीरूपत्वेकथंलिंगाभावः । नभोनीरूपं परममहत्परि

दूरस्थस्यपुंसोयत्रनभःप्रदेशेनैत्यधीस्समीपस्थस्यतस्यैवतत्रैवचक्षुषैवानैत्यबुद्धेः । अन्यथा
ऽऽकाशस्यनीरूपत्वंनसिध्येत् । लिंगाभावात् । तत्पक्षेमहत्त्वद्रव्यानारंभकत्वादेरसिद्धेः ।

माणवत्त्वात् द्रव्यानारंभकत्वात् निस्पर्शत्वात् कालादिवत् पृथिव्यादित्रयेतरत्वाद्वायुवदित्यनुमानैस्तत्सिद्धिसंभवादित्यतआ
ह ॥ महत्त्वेति ॥ परममहत्परिमाणवत्त्वेत्यर्थः । अन्यथामहत्त्वमात्रस्यधटादौव्यभिचारापत्तेरितिध्येयं । ननुपरममहत्त्वस्य
कथमसिद्धिरुच्यते । भवद्भिरव्याकृताकाशेपरममहत्परिमाणंगीकारादित्यतउक्तं ॥ तत्पक्षइति ॥ अव्याकृताकाशस्यपरेणा
नंगीकाराद्धूताकाशस्यच “अवशीरनभोऽहंकृन्महत्तत्त्वगुणत्रयैः । क्रमाद्दशोत्तरै” रितिस्मृत्यापरिच्छिन्नत्वावगमेनपरममह
त्त्वस्यासिद्धिरेव । तथाद्रव्यानारंभकत्वमप्यसिद्धमेव “आकाशाद्वायु” रित्याकाशस्यवायुरूपद्रव्यारंभकत्वांगीकारादित्यर्थः ।

अंत्यावयविनिघटादौव्यभिचारोपिद्रष्टव्यः ॥ तमस्मीति ॥ ननुनीरूपत्वस्यापितत्रसत्त्वान्नव्यभिचारइतिचेन्न । “नीलंविदारयामासतमश्चक्रेणमाधव” इतिहरिवंशादौतमसोविदारणोक्त्यातमसोनीलरूपवद्द्रव्यत्वस्यास्माकंसम्मतत्वात् । “नीलरूपंतमोद्रव्य” मितिवाचस्पत्युक्त्यापरस्यापिसंमतत्वादितिभावः ॥ एतैरेवेति ॥ परममहत्त्वादितेभिरित्यर्थः ॥ अशब्दत्वस्यापीति ॥ शब्दरूपगुणराहित्यस्यापीत्यर्थः । त्रिवृत्करणपक्षेआकाशेरूपसिद्ध्यापंचीकरणेनेत्युक्तं । एवंचंपचानांभूतानांमिश्रीकरणपक्षेआकाशस्यरूपवत्तेजोजलपृथिव्यात्मकतयारूपवत्त्वसद्भावेनरूपाभावानुमानेबाधःस्यादित्यर्थः ॥ यद्वेति ॥ नभोनी

निस्पर्शत्वस्यतमसिर्व्यभिचारात् पृथिव्यादित्रयेतरत्वाद्देश्चाप्रयोजकत्वात् । एतैरेवाशब्दत्वस्याप्यापाताच्च । पंचीकरणेनरूपस्यापिसत्त्वेनबाधाच्च । यद्वाव्याप्तिप्रत्यक्षेणतन्मूलानुमित्यावातद्बाधः । अनौष्ण्यहेतोस्तुनव्याप्तिः अप्रयोजकत्वात् ।

रूपंविभुत्वात् यद्विभुतन्नीरूपमितिर्व्याप्तिग्राहकंयत्साक्षिप्रत्यक्षत्वेनैवनीरूपत्वग्राहिणानीलंनभइतिप्रत्यक्षस्यबाधो नानुमानेनेत्यर्थः ॥ तन्मूलेति ॥ साक्षिप्रत्यक्षगृहीतव्याप्तिकविभुत्वानुमानेनैवबाधः । राजगौरवेणराजभृत्ये नामाल्यस्येवेत्यर्थः । नन्वेवंचेद्भवद्रीत्येववह्निरनुणःपदार्थत्वादित्यनुमानेनस्पर्शनप्रत्यक्षस्यबाधाभावेपि यत्रपदार्थत्वंतत्रानुणत्वमितिर्व्याप्तिग्राहकंप्रत्यक्षमस्ति तेनैववा तन्मूलानुमित्यावा बाधोस्त्वित्यतआह ॥ अनौष्ण्येति ॥ स्यादिदं यदिपदार्थत्वानुणत्वयोर्व्याप्तिः स्यात्तर्ह्ये

वतद्ग्राहकप्रत्यक्षेणबाधदानावकाशः । नचैवं तत्राप्रयोजकत्वेनव्याप्तेरेवाभावादितिभावः । नन्वथापियद्दृश्यंतन्मिथ्येतिव्याप्तिग्राहकंयत्प्रत्यक्षतेनवा तन्मूलकानुमित्यावा सत्त्वग्राहिप्रत्यक्षस्यबाधोस्त्वितिसाम्यमित्याशंक्याह ॥ मिथ्यात्विति ॥ घटधीचिदिति ॥ यथाघटाधियोघटसत्त्वग्राहित्वंतथेत्यर्थः । व्याप्तिधीः व्याप्तिग्राहिप्रत्यक्षं । नैवंत्वयावक्तुंशक्यं । तथाहि । यद्दृश्यंतन्मिथ्येतिव्याप्तिग्राहिप्रत्यक्षेणस्वविषयस्यहेतुसाध्यव्याप्त्यादेःसत्त्वविषयीक्रियतेनवा । नेतिपक्षेव्याप्त्याद्यसत्त्वग्राह्यानुमानाप्रामाण्यं । आद्येनदृश्यत्वेहेतुमतिमिथ्यात्वसिद्धिः । प्रत्यक्षविषयतयाद्दृश्यत्ववतिव्याप्त्यादौमिथ्यात्वाभावेनव्यभिचारा

मिथ्यात्वहेतौतुघटाधिवत्त्व्याप्तिघोरपिस्वार्थसत्त्वग्राहितयाऽनुमितिप्रतिकूलैव नतुतस्यामूलं । अथवानिरूपत्वानुमितिरूपजीव्यव्याप्तिप्रत्यक्षाद्यविरुद्धार्थमिथ्यात्वाधिताच । मिथ्यात्वाद्यनुमितिस्तूपजीव्यव्याप्तिप्रत्यक्षादिविरुद्धाथमिथ्याहकबाधितचेतिवैषम्यं । तस्मात् स्वार्थनिश्चयरूपेणनिश्चलाद्यापरोक्षधीः ।

पक्षेरेतोनुमित्यायत्सिधयिषितंप्रंचातर्गतव्याप्त्यादेरपिमिथ्यात्वतत्प्रतिकूलतयाव्याप्तिप्रत्यक्षस्यानुमितिमूलत्वासंभवाद्यतेन वातन्मूलानुमित्यावासत्त्वग्राहिप्रत्यक्षस्यबाधइतिसंप्रदायिकोर्थः । प्रकारांतरेणापिनास्मन्न्यायेनत्वयापिमिथ्यात्वानुमित्यासत्त्वग्राहिप्रत्यक्षस्यबाधोवक्तुंशक्यतइत्याह ॥ अथवेति ॥ व्याप्तिप्रत्यक्षं साक्षिप्रत्यक्षं ॥ धर्मीति ॥ आकाशरूपधर्मिग्राहकोपिमाक्ष्येव । अतस्तादृशानुमित्यानैव्यप्रत्यक्षबाधइतिभावः ॥ व्याप्तीति ॥ उक्तरीत्येत्यर्थः । अतएतादृशानुमित्यानसत्त्वप्र

त्यक्षबाधइत्याशयः । निश्चला अप्रामाण्यशंकयाऽकलंकितेत्यर्थः ॥ विजातीयेति ॥ सजातीयप्रबलप्रत्यक्षेणविनाविजातीयानुमानादिनानबाध्येत्यर्थः । ननुतर्हि यद्वाव्याप्तिप्रत्यक्षेणेत्यादिनानीरूपत्वानुमित्याकथनैत्यप्रत्यक्षबाधोऽभिहितइत्यतउक्तं ॥ केवलेनेति ॥ अतएवतत्रव्याप्तिप्रत्यक्षमूलानुमित्यैवबाधउक्तोनेकेवलयेतिद्रष्टव्यं । परीक्षितंप्रत्यक्षंनानुमानादिबाध्यमित्येतत्तवापिसंमतमित्याह ॥ उक्तंचेति ॥ व्यवहारः प्रवृत्तिः ॥ तत्रतथेति ॥ तत्रप्रत्यक्षस्यापरीक्षितत्वादनुमानादिनाबाधितं

विजातीयप्रमाणेनेकेवलेननबाध्यते । तदुक्तं “ नहिदृष्टस्यवस्तुनोबलबहुष्टिंविनाऽन्यद्बुद्धिः क ”मिति । उक्तंचविवरणेपि “ यत्राविचारपुरस्सरमेवप्रत्यक्षावभासमप्यनुमानादिना बाधितमुच्छिन्नव्यवहारंभवतितत्रतथाभवतु यत्रपुनर्विचारपददीमुपाख्यतेज्ञानयोर्बलाबलंचिंतयाबाधनिश्चयस्तत्रनानुमानादिनाप्रत्यक्षस्यमिथ्यात्वसिद्धिरिति ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षस्यलिंगाद्यबाध्यत्वबाधकोद्धारः ॥ १६ ॥ नापिभाविबाधकशंकामात्रेणेतितृतीयः

भवतीत्यर्थः ॥ चिंतयेति ॥ परीक्षयेत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षस्यलिंगाद्यबाध्यत्वेपरोक्तबाधकानामुद्धारविवरणं ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षमप्रमाणमेवेतिप्रथमःकल्पःस्वतःप्राप्ततत्वावेदनलक्षणप्रामाण्यस्यत्यागःकिमनुमानविरोधात् आगमविरोधाद्वा भाविबाधकशंक्यावेतित्रेधाविकल्पितः । तत्रप्रथममिद्वितीयौनिराकृतौ । इदानींतृतीयमनूद्यदूषयति ॥ नापीति ॥ भव्यग्राहि

प्रत्यक्षस्य शंक्क्यमानं भाविबाधकं किमनुमानं मागमोवा प्रत्यक्षं वा । नाद्यद्वितीयं । कुत इत्यत आह ॥ उक्तरीत्येति ॥ जाल्या उपक्रमादिन्यायैश्च प्रबलेन प्रत्यक्षेण विरोधान्न लिंगशब्दयोर्बाधकत्वमित्यर्थः । न तृतीय इत्याह ॥ अक्षस्येति ॥ जगत्प्रत्यक्षवदेव तद्बाधकेऽपि प्रत्यक्षेऽप्रामाण्यशंकापातेन बाधकत्वायोऽक्यातेन बाध्यत्वायोगादित्यर्थः । ननु सामान्यतः केनचित्प्रमाणेन बाधः शंक्क्यत इति चेत्तत्राह ॥ सर्वेति ॥ सत्त्वग्राहिप्रत्यक्षं बाध्यं त्रैकालिकनिषेधरूपबाधोपेतत्वात्सामप्रत्यक्षवदिति अनुमातव्यं स्वा मगजादिज्ञानस्य हि जगत्प्रकालीनं स्वाप्नगजाद्यभावज्ञानमेव बाधकं वाच्यं । तथा च जगत्प्रकालीनं स्वाप्नगजाद्यभावप्रत्यक्षस्यापि भा

उक्तरीत्या लिंगशब्दयोरबाधकत्वात् अक्षस्याप्रमाणतया शंक्क्यमानत्वात् सर्वविशेषा

भावे च सामान्यस्याप्यभावेन बाधकशंकाया अनुदयात् । किंच त्वन्मते जाग्रदादिज्ञान

स्याप्रमाणत्वेन स्वप्नादेर्बाधासिद्धौ कथं तद्दृष्टान्तं नान्यत्र तच्छंका । तदुक्तं वार्तिके बौद्धं प्रति

“प्रतियोगिनिदृष्टे च जाग्रज्ज्ञाने सृष्टा भवेत्स्वप्नादिबुद्धिरस्माकं तव भेदोपिक्रियते” इति ।

विबाधकशंकयाऽप्रामाण्ये स्वाप्नप्रत्यक्षस्य बाधकाभावेन निषेधप्रतियोगित्वरूपबाधासिद्धौ दृष्टान्ताभावेनान्यत्र सत्त्वग्राहिप्रत्यक्षेऽपि बाधकशंकानयुक्तेत्याह ॥ किंचेति ॥ जाग्रच्छब्देन स्वप्नदृष्टस्य जाग्रदेरभावो ग्राह्यः । शुक्तिरूप्यादेरभाव आदिशब्दार्थः । तयोर्ज्ञानस्येत्यर्थः । स्वप्नादेरित्यादिपदेन शुक्तिरूप्यादि । बाधो निषेधप्रतियोगित्वं । वार्तिके भट्टवार्तिके । भट्टाचार्येण विशेषः ॥ प्रति यो गिनीति ॥ विरोधिनीत्यर्थः । स्वाप्नगजादिज्ञानविरोधिनि जाग्रज्ज्ञाने जाग्रत्प्रकालीनगजाद्यभावज्ञाने दृष्टेऽप्रामाणिके स

ति । अस्माकं सत्यमिथ्याविवेकवतां स्वप्नादिबुद्धिर्मृषामिथ्यार्थावभासिकाभवेत् । तव सर्वमिथ्यात्ववादिनः स्वप्नाज्ज्ञानयोर्भेदः किंकृतः बाधकत्वेनाभिमतस्य जाग्रद्वाद्यभावज्ञानस्यापिमिथ्यार्थावभासत्वात्स्वप्नजादेर्मिथ्यात्वं न सिद्ध्यतीति वार्तिकार्थः । विश्वबाधकत्वेनाभिमतज्ञाने बाधकत्वव्यापकाभावात्तदभावइत्याह ॥ अपि चेति ॥ अमकालीनापरोक्षबुद्धिश्चमएव स्वस्य स्वकालीनत्वात् तदविषयो यो विशेषः शुक्तित्वादिसादृश्यादयं शुक्तिरिति धीर्बाधिकादृष्टेत्यर्थः । प्रकृते तदभावमाह ॥ नचेति ॥ धीः वेदांतजन्यब्रह्मविषयकचरमवृत्तिः । अगाविषयविशेषविषयानभवति ब्रह्मणो निर्विशेषत्वादि

अपि च अमकालीनापरोक्षबुद्ध्याविषयविशेषविषयैर्बाधिका न च तव विश्वबाधिका धीस्तद्विषया । किंच सप्रकारैर्वधीर्बाधिका । निर्विकल्पिकायाः सप्रकारकप्रभावो विरोधित्वात् न च ते (तव) विश्वबाधिकाधीः सप्रकारिका । किंच न तावत्सासप्रकारा

तिभावः । बाधकत्वव्यापकांतराभावमाह ॥ किंचेति ॥ सप्रकारैरेवेति ॥ अमविरोधिप्रकारप्रकारिकेत्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ निर्विकल्पिकाया इति ॥ धर्ममात्रविषयकत्वेनाबाधकत्वादिति भावः । प्रकृते तदभावमाह ॥ नचेति ॥ किंच विश्वबाधिकाधीः किं शब्दजन्या शब्दाजन्यावा आद्येपि किंसासप्रकारा निष्प्रकारावा त्वदनभिप्रेतत्वाद्वाद्यइत्याह ॥ न तावत्सेति ॥ शब्दजन्या विश्वबाधिकाधीः न द्वितीयः । शब्दस्य संसर्गप्रतियोगितावच्छेदकप्रकारकज्ञानजनकतया निष्प्रकारकज्ञानजनकत्वा

सिद्धेरित्याह ॥ नापीति ॥ नांत्यइत्याह ॥ नचत्वन्मतइति ॥ बाधिकाधीरिति ॥ नेदंरजतमित्यादिका ॥ अमस्येत्यादि ॥ एतावत्कालं शुक्त्यज्ञानमासीद्रजतज्ञानमासीदित्यनुभवेनाज्ञानं अमस्वरूपं च न बाध्यते किंतु अगविषय एव विषयस्य बाध्यत्वेऽपि ज्ञानस्वरूपस्याबाध्यत्वं च दुःखादिविषयकसाक्षिणः परमतेः प्रसिद्धमिति भावः ॥ नेति ॥ त्वया तु नाधकत्वाभिमतचरमवृत्त्या अमस्वरूपज्ञानदोषाध्यस्तद्रष्टृभूतजीवादिसर्वप्रपंचबाधां गीकारेण दृष्टवैरूपापातइत्यर्थः । एतावत्पर्यंतं भाविबाधकतया शंक्यमानं ज्ञानं न बाधकमित्युपपाद्यतद्बाध्यत्वं सन्धदइत्यादिप्रत्यक्षेनास्ति बाध्यत्वव्यापकाभावादित्याह ॥ किंचेति ॥ दोषज

नापि निष्प्रकाराशब्दजन्येति वक्ष्यते । नचत्वन्मते साशब्दान्यजन्या । किंच बाधिकाधी अमस्य तज्ज्ञे तौरज्ञानस्य तदोषस्याध्यस्तस्य द्रष्टृश्च न बाधिकाधेति न अस्मादिबाधोऽयुक्तः । किंच दोषजन्यमेव बाध्यं नच साक्षिप्रत्यक्षं तज्जन्यं । अद्वैतज्ञाने तु श्रुतितात्पर्यभ्रमो दोषः ।

न्यं ज्ञानं । प्रकृततदभावादित्याह ॥ नचेति ॥ साक्षीति ॥ विद्यदादिजगत्सत्यत्वग्राहीत्यर्थः ॥ तज्जन्यमिति ॥ अजन्यत्वात्तस्येति भावः । ननु यथाऽपौरुषेयतया वेदस्य दोषजन्याप्यद्वैतश्रुतिर्भेदश्रुतिर्बाध्येति भवद्भिरुच्यते । एवं दोषजन्यमपि साक्षिज्ञानं बाध्यतामित्यत आह ॥ अद्वैतज्ञानेति ॥ नास्माभिर्भेदश्रुत्याऽद्वैतश्रुतिर्बाध्यतइत्युच्यते । किं नामाद्वैतश्रुतिजन्यं ज्ञानमेव । तच्चाभेदविषयकश्रुतितात्पर्यभ्रमजन्यमेवेत्यर्थः । सन्धदइत्यादिज्ञानेऽबाध्यत्वव्याप्यस्य सत्त्वादबाध्यत्वमपीकार्य

मित्याह ॥ किंचेति ॥ रूप्यज्ञानबाधक्यत्वेनेदंरजतमितिज्ञानंतत्तुल्यंयन्मानंद्यंशुकिरितिआप्तवाक्यजन्यज्ञानांतरंतत्संवादि
इयंशुक्तिरितिज्ञानंतन्नबाध्यमित्यर्थः । प्रकृतेतत्सद्भावमाह ॥ द्वैतेति ॥ अबाध्यत्वव्याप्यांतरमाह ॥ किंचेति ॥ बाधकधी
बोधयं अनिषेध्यत्वेनेतिशेषः । तेनरजतस्यापिनिषेध्यतयाबाधकधीबाध्यत्वादबाध्यत्वादबाध्यत्वापत्तिरितिशंकानवकाशः ॥
नबाध्यमिति ॥ अधिष्ठानभूतशुक्तिवदित्यर्थः । प्रकृतेतत्सद्भावमाह ॥ भेदश्चेति ॥ कथंबाधकधीबोध्यत्वंभेदस्येत्याह
तयेति ॥ बाधकधियेत्यर्थः ॥ खेति ॥ चरमवृत्तिरूपबाधकधीविषयस्यब्रह्मणोऽभेदस्येत्यर्थः ॥ भेदेति ॥ स्वबाध्योयोभे

किंचबाधकतुल्यमानसंवादिनबाध्यं । द्वैतप्रत्यक्षंचाद्वैतश्रुतितुल्यद्वैतश्रुतिसं
वादि । किंचबाधकधीबोध्यंनबाध्यं भेदश्चबाधकधीबोध्यः तयाचस्वविष
यस्यभेदाभिन्नतयौदासीन्येनवाग्रहेबाधकत्वायोगेनभिन्नतयैवग्राह्यत्वात् ।

दस्तदभिन्नतयेत्यर्थः । अयंभावः । द्वैतस्यबाधकंवेदांतजन्यचरमवृत्तिरूपज्ञानंस्वविषयंब्रह्मअभेद्वानिषेध्याद्भेदादभिन्नतयागृ
ह्णाति । औदासीन्येनवाभिन्नतयावा । नाद्यः । तथात्वेऽत्रमत्वस्यैवापत्त्याबाधकत्वायोगात् । यथानेदंरजतमितिज्ञानंस्वविषयं
शुक्तिकाशकलंनिषेध्यरजताभिन्नतयागृह्णातिचेत्तस्यऽत्रमत्वमेवदृष्टं । तथाइहापिब्रह्मअद्वैतंवास्वविषयंनिषेध्यभेदाभिन्नतयागृ
ह्णातिचेच्चमत्वमेवस्यान्नबाधकत्वं भेदौदासीन्येनग्रहणेपितथैव । भेदादिप्रपंचसाधारण्येनैवैक्यग्रहणात् । तस्माद्यदानेदंरजत

मितिज्ञानंस्वविषयभूतशुक्तिशकलंरजताद्भिन्नमितियदिगृह्णातितर्ह्यवबाधकतयादृष्टं अतोत्रापिबाधकत्वोपपत्तयेचरमवृत्तिर्ब्रह्म
अद्वैतंवास्वविषयस्वनिषेध्यभेदाद्भिन्नमितिगृह्णातीत्यवश्यमभ्युपेयं । ततश्चभेदस्यबाधकधीबोध्यत्वंसिद्धमिति । उपसंहरति ॥
तस्मादिति ॥ बाधकशंका भाविबाधकशंका सन्धटइतिप्रत्यक्षेभाविबाधकशंकाकिमबाधितबाधोभविष्यतीत्येवंरूपाआहो
स्विह्नाधितबाधोभविष्यतीत्येवंरूपा । नाद्यः । अबाधितबाधरूपकोट्यप्रसिद्धेः । नचरूप्यादिज्ञानबाधकेनदंरूप्यमितिज्ञानेऽ
बाधितत्वंप्रसिद्धमितिवाच्यं । रूप्यादिबाधेपिबाधकशंकायाःसत्त्वात् । तादृशशंकायाद्वैतोदरवाध्यत्वाविरोधि

तस्मान्नबाधशंकायुक्ता । कथंचेयंशंका रूप्यादिबाधेपिबाधकशंकापातेनाबाधितबाधरूपकोट्यप्रसिद्धः ।
बाधितबाधशंकायाश्चाबाध्यत्वाविरोधित्वात् भाविबाधेपिबाधशंकापातेनस्वव्याघाताच्च । तदुक्तंवाति
केबौद्धप्रति “दुष्टज्ञानगृहीतार्थप्रतिषेधोपियुज्यते । गृहीतमात्रबाधेतुस्वपक्षोपिनसिध्यती”ति ।

त्वात् । बाधोभविष्यतीत्येवंसामान्यतःशंकायाश्चयावद्विशेषाभावेनायोगादित्याह ॥ कथंचेयंशंकेत्यादिना ॥ स्वव्याघा
ताच्चेति ॥ खेनोक्ताभाविबाधकशंकास्वात्मानमेवधातितवतीत्यर्थः । दुष्टज्ञानं इदंरजतमितिज्ञानं । युज्यतेनंदंरजतमितिबा
धकरूपादुष्टज्ञानेनेत्यर्थः ॥ गृहीतमात्रेति ॥ त्वन्मतेऽप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वात्तयःप्रत्ययःसमृधादृष्टइतिव्याप्तिमाश्रित्यगृहीत
मात्रस्यभाविबाधकशंकायाबाधांगीकारेस्वपक्षोपिगृहीतमात्रस्यबाधरूपःस्वकीयःपक्षोपिनसिध्यति तत्रापिबाधकशंकाप्रसरणस्य

व्याघातादितिभावः ॥ धीमात्रइति ॥ तथाचनभाविबाधकज्ञानेबाधशंकेतिभावः ॥ किंत्विति ॥ तथाचद्वैतादिसाक्षात्कारएवबाधकशंकायुक्तेत्यर्थः । भाविबाधकस्यासाक्षात्काररूपत्वनैयत्येनापसिद्धांताभीरुणापरेणोक्तमंगीकृत्यदूषणमाह ॥ विशेषेति ॥ वस्तुतस्तुभाविबाधकज्ञानस्यापिवेदांतजन्यचरमवृत्तित्वेनसाक्षात्काररूपतयातत्रापिशंकास्यादेवेत्याह ॥ वृत्तिरूपेति ॥ शब्दजन्येति ॥ द्वैतादिसाक्षात्कारःशब्दजन्यइतितत्रशंकायुक्ता । अद्वैतसाक्षात्कारस्तुशब्दजन्यइतिनतत्रशंकेत्य

नचधीमात्रेनबाधशंका किंतुसाक्षात्कारइतियुक्तं । विशेषेहेत्वभावात् । वृत्तिरूपान्नैतसाक्षात्कारेतत्प्रसंगाच्च । नापिशब्दजन्यसाक्षात्कारेतच्छंका । मुक्तस्वरूपानंदसाक्षात्कारेतत्प्रसंगात् । वेदांतजन्यधीप्रामाण्यग्राहिसाक्षिप्रत्यक्षमप्यतत्त्वावेदकमेवतत्त्वावेदकत्वेनगृह्णातीतिशंकातत्त्वज्ञानायवेदांतश्रवणादिस्वक्रियाविरोधाच्च । शंकाग्राहिसाक्षिप्रत्यक्षमपिअशंकाभेवशंकात्वेनगृह्णातीतिशंकायास्वव्याघाताच्च ।

र्थः ॥ मुक्तस्वरूपेति ॥ तस्यनित्यत्वेनसर्वथाऽजन्यत्वेनशब्दजन्यत्वादितिभावः । अतत्त्वावेदकमेव वेदांतजन्यधीस्वरूपमितिशेषः ॥ स्वक्रियाविरोधाच्चेति ॥ सर्वत्रप्रत्यक्षेशंकास्तीतिवदत्तवबहुयासमाध्यावेदांतश्रवणादिक्रियावेदांतजन्यधीप्रामाण्यग्राहिसाक्षिगोचराप्रामाण्यशंकाभावसाध्याविरुद्धेत्यर्थः ॥ शंकेति ॥ भाविबाधकशंकेत्यर्थः ॥ अशंकांमिति ॥ वस्तुगत्याशंकानभवतीत्यर्थः ॥ स्वव्याघाताच्चेति ॥ घटादिसत्त्वग्राहिप्रत्यक्षंवस्तुतोऽप्रमाणमेवप्रमाणत्वेनसाक्षीगृह्णातीतिथयो

च्यते तथाशंकाग्राहिप्रत्यक्षमध्यशंकाभेदशंकात्वेनगृह्णातीतिशंकापातेनस्वन्यायेनव्याघातादित्यर्थः ॥ शब्दान्येति ॥ द्वैतसाक्षात्कारःशब्दान्यजन्यइतितत्रशंकायुक्ता । वेदांतजन्यसाक्षात्कारस्तुशब्दजन्यएवेतिनतत्रशंकेत्यर्थः । अनेनमु(क्तस्वरूपानंद) कानंदव्यावृत्तिःकृताद्रष्टव्या । शब्दान्यजन्यसाक्षात्कारेतच्छंकेत्युक्तयाशब्दजन्यसाक्षात्कारेतच्छंकानास्तीत्युक्तस्यात् अस्मि तिचेत्तत्राह ॥ दशमइति ॥ शब्दाभासेति ॥ वस्तुतो नवमेदशमस्त्वमसीतिप्रयुज्यमानंवाक्यंशब्दाभासएवेत्यर्थः ॥ साक्षात्कारेपीति ॥ दशमोऽस्मीतिभ्रमरूपसाक्षात्कारइत्यर्थः । दशमस्त्वमसीतिवाक्यंसाक्षात्कारजनकमितितन्मतरहस्यं ॥ नापिशब्दान्यजन्यसाक्षात्कारेतच्छंका । दशमस्त्वमसीतिशब्दाभासजन्यसाक्षात्कारेपिबाधदशनेनविशेषहेत्वभावात् । विश्वान्यप्रत्यक्षएवतच्छंकेतिसुवचत्वाच्च । अद्वैतश्रुत्यनुमानादिग्राहिप्रत्यक्षमपितात्विकीव्यावहारिकीवाअनेकमेवसद्वितीयमितिश्रुतिमेवव्यावहारिकेणप्रातिभासिकेनवाएकमेवाद्वितीयंब्रह्मेतिश्रुतित्वेनगृह्णातीत्यादिशंकयामिथ्यात्वादेश्रुत्यादेरेवासिद्धापत्तेश्च । विशेषेति ॥ शब्दान्यजन्यसाक्षात्कारएवतच्छंकाननुशब्दजन्यसाक्षात्कारइत्यत्रविशेषहेत्वभावादित्यर्थः ॥ विश्वान्येति ॥ शब्दान्यजन्यसाक्षात्कारएवतच्छंका ननुशब्दजन्यसाक्षात्कारइतियथोच्यते एवंवयमपिवादामो विश्वविषयकप्रत्यक्षभिन्नप्रत्यक्षएवमाविबाधशंका । ततश्चवेदांतजन्यसाक्षात्कारपितच्छंकास्यान्नाविश्वप्रत्यक्षइत्यपि(सुवचत्वा)वक्तुंशक्यत्वादित्यर्थः । यदिभाविबाधशंकयाऽप्रमाणभेदप्रमाणत्वेनप्रत्यक्षगृह्णातीत्युच्यते तर्हिमिथ्यात्वश्रुतिरेवत्वन्मतेनसिद्ध्यदित्याह ॥ अद्वैतेति ॥

अद्वैतश्रुतिस्वरूपग्राहिश्रोत्रप्रत्यक्षंलिङ्गकरणतापक्षेऽनुमानस्वरूपग्राहिचक्षुरादिकं । तथाचवस्तुगत्याएकमेवाद्वितीयमितिश्रुतिर्नास्त्येव किंनामानेकमेवसद्वितीयमित्येवास्तिश्रुतिः । एवंचानेकमेवसद्वितीयमितितात्त्विकीमेवश्रुतिंव्यावहारिकमेवाद्वितीयमितिश्रुतित्वेनअथवाव्यावहारिकीमेवानेकमेवसद्वितीयमितिश्रुतिंप्रातिभासिकमेवाद्वितीयमितिश्रुतित्वेनश्रोत्रप्रत्यक्षगृह्णातीतिशंक्यामिथ्यात्वश्रुतिरेवसिद्ध्येत्यर्थः । तथाऽधूमेवधूमत्वेनचक्षुर्गृह्णातीतिशंक्यातेनवाह्निसिद्धिरपिनस्यादित्यपि द्रष्टव्यं ॥ शून्येत्यादि ॥ अयमर्थः । त्वन्मतेब्रह्माद्वैतमेवतत्त्वं द्वितीय(स्यसतोऽभाव)स्यात्यन्ताभावएवतत्त्वं नतुशून्याद्वैतं

शून्याद्वैतं तत्त्वमिति सदैवं तत्त्वमिति च श्रुतेरभावग्राहिप्रत्यक्षमपितात्त्विक्यां व्यावहारिक्यां वातस्यां श्रुतौ सत्यामेव व्यावहारिकं प्रातिभासिकं वातदभावं गृह्णातीति शंक्या शून्याद्वैतादिसिद्ध्या (पाताच्च) पक्षेऽनानचात्मैतद्वैतश्रुतिविरोधादुक्तशंकानुदयः तस्याएवसंदिह्यमानत्वात् ।

सदैवं तत्वातत्त्वं तथा श्रुतेरश्रवणादितित्वयोच्यते । तत्रवदामः । शून्याद्वैतं तत्त्वमित्यादिश्रुत्यभावग्राहिश्रोत्रप्रत्यक्षतात्त्विक्यां शून्याद्वैतं तत्त्वमित्यादिश्रुतौ सत्यामेव व्यावहारिकं तदभावं गृह्णाति अथवा व्यावहारिक्यां शून्याद्वैतं तत्त्वमित्यादिश्रुतौ सत्यामेव प्रातिभासिकमेव तत्त्वं कृतदभावं गृह्णाति । प्रतियोगितदभावयोर्भिन्नसत्ताकत्वनियमादि(तिशं)त्याशंक्या शून्याद्वैतसद्वितीयरूपतत्त्वसिद्धेरप्यापातादिति । आदिपदेन सदैवं तदग्रहणं ॥ उक्तशंकैति ॥ शून्याद्वैतादिसिद्ध्या पादकोक्तशंकैत्यर्थः ॥ तस्याएवेति ॥ आत्माद्वैतश्रुतेरेव भाविबाधकशंक्याऽप्रमाणत्वेन संदिह्यमानत्वादित्यर्थः । तथाच शंक्या अभवेनात्मैतद्वैतश्रुतिप्रामाण्यसिद्धौ

तद्विरुद्धतया तत्त्विक्यां व्यावहारिक्यां वेत्यादिनोक्तशंकाया अभावेन शून्याद्वैताद्यसिद्धिः । तस्यांच सत्यांतद्विरोधाभावेन आत्मा
द्वैतश्रुतिप्रामाण्यसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादिति भावः । यदुक्तमद्वैतश्रुतिस्वरूपग्राहिप्रत्यक्षेऽपिशंकापत्त्या मिथ्यात्वश्रुत्यादेरेवासि
द्ध्यापत्तेश्चेति तदयुक्तं । वस्तुतो मन्मते मिथ्यात्वश्रुतिरपि नास्त्येव । सर्वस्यापि ब्रह्मातिरिक्तस्य मिथ्यात्वांगीकारात् । न च तर्हि मि
थ्यात्वसिद्धिः कथमिति वाच्यं । व्यवहारदशायां भवदीय (भेदश्रु) द्वैतश्रुतिरेवास्ति तत्त्वतः साऽद्वैतश्रुतिवेनास्माभिर्ज्ञाताऽस्ति ता
दृश्यैव च श्रुत्याऽद्वैतसिद्ध्यति । असतएव मन्मते साधकत्वेनांगीकारादित्याशंक्यातिप्रसंगनाह ॥ न चेत्यादिना ॥ भेदश्रुति

न च तत्त्वतो द्वैतश्रुत्या व्यवहारदशायामद्वैतश्रुतिस्त्वेन गृहीतयामिथ्यात्वसिद्धिः । वहित्वे
न ज्ञातादुं जापुं जाहापत्तेः । भेदश्रुतिस्त्वेन पूर्वपक्षिणा ज्ञातेनाद्वैतवाक्येन द्वैतसिद्ध्या
पत्तेश्च । न च द्वैतश्रुति तत्प्रामाण्यादेरप्यन्यत्रादृष्टा त्विकसत्त्वविरोधीतत्वावेदकेनैव बा
धः शंक्यः न तु स्वप्नादौ दृष्टः व्यावहारिकसत्त्वविरोधी अतत्वावेदकेन बाध इति राजाज्ञास्ति ।

त्वेनेति ॥ यथाऽसतएव साधकत्वेनाद्वैतश्रुतिस्त्वेन ज्ञातयाद्वैतश्रुत्यैव मिथ्यात्वं सिद्ध्यतीति त्वयोच्यते तथेत्यर्थः । असतः साधक
त्वमप्युत्तरत्र निराकरिष्यत इत्यवधेयं । ननु मया प्रत्यक्षादीनां तत्वावेदकेनाद्वैतागमेन बाधः शंकितुं शक्यते । तत्वावेदकेन बाधस्य
तात्त्विकसत्त्वविरोधित्वेन व्यावहारिकसत्त्वाविरोधित्वात् । अद्वैतागमस्य तु बाधो न शंकितुं शक्यः । सहितत्वावेदकेनैव शंक्यो
ना तत्वावेदकेन तत्वावेदकंचाऽद्वैतागमादन्यत्रास्तीति कथमद्वैतागमे बाधशंक्यत आह ॥ न चेति ॥ अद्वैतश्रुत्यादेस्तात्त्विकस

स्त्वविरोधीयस्तत्वावेदकेनबाधःसएवशङ्कयो ननुव्यावहारिकसत्त्वविरोधीअतत्वावेदकेनबाधःशङ्कनीयइतिराज्ञायाअभावेना
द्वैतश्रुत्यादेरतत्वावेदकेनैवबाधोऽस्माभिःशङ्क्यतएव प्रत्युतत्वयोच्यमानःतत्वावेदकेनबाधोन्यत्रस्वप्नादौकुत्राप्यदृष्टः । अस्मा
भिरुच्यमानोऽतत्वावेदकेननायंजइत्यादिजाग्रज्ज्ञानादिनाबाधोव्यावहारिकसत्त्वविरोधीस्वाप्नेशुकिरजतादौचहृष्टोऽतोतत्वा
वेदकेनैवबाधोऽद्वैतश्रुत्यादेःशङ्क्यते तथाचव्यावहारिकसत्त्वयदंगीकृतंश्रुत्यादेस्तन्नस्यात् तावतैवममेष्टसिद्धेरित्यर्थः । नन्विद
मयुक्तं । अन्यत्रस्वप्नादावदृष्टेपितत्वावेदकेनैवबाधेजगतिशङ्कितेतस्यचतात्विकसत्त्वविरोधित्वात्तदेवगच्छति नव्यावहारिकस
त्त्वं । अद्वैतश्रुत्यादेरन्यत्रस्वप्नादौदृष्टेनअतत्वावेदकेनबाधेशङ्कितेतस्यव्यावहारिकसत्त्वविरोधित्वात्तस्मिन्नपगतेप्रातिभासिक

अप्रातिभासिकत्वधीस्तुतात्विकत्वधीरिवयुक्ता ।

त्वमेवस्यात् । नचेष्टापत्तिरितिवाच्यं । अप्रातिभासिकत्वधीविरोधादित्यतआह ॥ अप्रातिभासिकत्वधीस्त्विति ॥ यथाब्र
ह्मव्यतिरिक्तस्यमिथ्यात्ववादिनस्तवाद्वैतश्रुतितत्प्रामाण्यादौतात्विकत्वधीस्तवास्ति साकथमितिवाच्यं । बाधविलंबाभावाच्छ्रु
किरजतादावतात्विकत्वधीः श्रुत्यादौबाधविलंबात्तात्विकत्वधीरितिथदिब्रूया स्तर्हिव्यावहारिकसत्त्वविरोध्यतत्वावेदकागमेनबा
धशं कथाश्रुत्यादेःप्रातिभासिकत्वलाभेपितत्राप्रातिभासिकत्वधीरपितात्विकत्वधीवत्बाधविलंबप्रयुक्तेतिवयमपिब्रूयामइत्यर्थः ।
ननुश्रुत्यादेःप्रातिभासिकत्वेपिअप्रातिभासिकत्वधीस्तात्विकत्वधीरिवयुक्तेत्युक्तं तथात्वे “तरतिशोकमात्मविदि”तिब्रह्मतत्त्व

ज्ञानाच्छ्रुत्यादिसर्वप्रपञ्चनिवृत्तिप्रतिपादकश्रुतिविरोधः । प्रतिभासिकस्य ब्रह्मतत्त्वज्ञानान्निवृत्त्यनुपपत्तेरित्याशङ्क्यनिषेधेति ॥
नचैवमिति ॥ वस्तुतस्तु तन्निवृत्तिश्रुतिरेव नास्ति तत्रापि भाविबाधकशंकाप्रसरादित्याह ॥ अत्रापीति ॥ अनिवृत्तीति ॥
वस्तुगत्या ब्रह्मतत्त्वज्ञानान्निवृत्तिश्रुतिस्मानभवत्येव । सावतन्निवृत्तिश्रुतित्वेन गृहीतेति शङ्कोदयादित्यर्थः । तद्दर्शनेन दोषबाध
दर्शनेन । अद्वैतलिंगं मिथ्यात्वसाधकं हृदयत्वादि । तत्त्वमसीत्यद्वैतशब्दः । तच्छंका दोषबाधशंका । सदोषानुमायानिर्दोष

नचैव ब्रह्मतत्त्वज्ञानात्तन्निवृत्तिश्रुतिविरोधः । अत्राप्यनिवृत्तिश्रुतिरेव निवृत्तिश्रुतितया गृही
तेति शङ्कोदयात् । किंचापरीक्षितेरूप्यादिप्रत्यक्षे दोषबाधयोर्दशनेन परीक्षिते जगत्प्रत्यक्षे
पितदाशंकायां लिंगशब्दाभासयोस्तद्दर्शनेनाद्वैतलिंगशब्दयोरपितच्छंका । बाधिते अ
क्षलिंगाद्याभासेऽपि भ्रमबाधितप्रमादृष्टान्तेनाबाधशंकापित्यादिति प्रमाणतदाभासव्यवस्थान
स्यात् । तदुक्तं “निर्दोषानुमायास्सदोषत्वसदोषानुमायानिर्दोषत्वमित्यव्यवस्थे” ति ।

त्वमित्युक्तातिप्रसंगांतरमाह ॥ बाधित इति ॥ बाधिते कथमबाधितत्वं शङ्किमुहमिति तदुक्तं भ्रमबाधितेति । भ्रमबाधितत्वे
नाभिमतेत्यर्थः । भ्रमनिवृत्तेत्यर्थ इत्यन्ये । इदं रजतमिति बाधितेऽक्षेऽनुष्णत्वादिसाधकेऽप्यदार्थत्वादिलिंगाभासे चाबाधशंकापि
स्यात् कुतः इयं शुक्तिरिति प्रमानंतरं जातेन इदं रजतमिति भ्रमेण सा प्रमा बाध्यते तस्याः प्रमायावस्तुगत्याऽबाध्यत्वमप्यस्ति कुतः

अमस्यअन्यथाविज्ञातस्यसम्यग्विज्ञानत्वाभावेनतदबाधकत्वात् तथाचभ्रमबाधितेष्वबाधितत्वदर्शनेनबाधितेऽक्षादावपिअबाधशंकास्यादित्यर्थः । तथाचवस्तुगत्याअबाधितेपिजगत्प्रत्यक्षेबाधितरूप्यादिप्रत्यक्षदृष्टानेनयदिबाधशंकाक्रियते तर्हिभ्रमबाधितत्वेनाभिमतायांप्रमायांवस्तुगत्याऽबाध्यत्वसत्वेनतद्दृष्टानेनवस्तुतोऽबाधितेष्वक्षेलेगेचबाधशंकास्यादितिप्रतिबंदीग्रहणमिति भावः । अद्वैतलिंगशब्दयोरपिबाधशंकास्यादित्युक्तं । लोकेदोषजन्यज्ञानएवबाधदर्शनात् श्रुतेश्चनित्यत्वेनदोषजन्यत्वाभावादित्याशंकते ॥ श्रुतिरिति ॥ नित्यत्वंस्वरूपसिद्धमित्याह ॥ त्वन्मतइति ॥ ननुनाद्वैतश्रुतौदोषबाधयोःशंका तस्याःप्र

श्रुतिर्नित्यत्वान्निर्दोषेतिचेन्न त्वन्मतेश्रुतिर्नित्यतायाआकल्पंस्थितिमात्ररूपत्वेनआकाशादिवत्प्रतिकल्पंतस्याउत्पत्तेः । तस्याःप्रमाकरणत्वेपिममद्वैतहवब्रह्ममीमांसायांप्रत्यधिकरणपूर्वपक्ष्यभिमतार्थहवचतवाद्वैतेतात्पर्यधीःभ्रमइतिशंकायातज्जन्याद्वैतधियःप्रमात्वासिद्धेश्च । उपक्रमोपसंहारतदैकरूप्यग्राहिप्रत्यक्षेष्युक्तन्यायेनशंकोदयेनतदैकरूप्यासिद्धेश्च ।

माकरणत्वरूपविशेषदर्शनसद्भावादित्यतआह ॥ तस्याइति ॥ श्रुतेःप्रमाकरणत्वेपिममतत्ववादिनोजायमानाद्वैतेतात्पर्यधीर्भ्रमइतितवशंकायातज्जन्यद्वैतधियःप्रमात्वंनसिद्ध्यति । यथावाब्रह्ममीमांसायांप्रत्यधिकरणपूर्वपक्ष्यभिमतश्रुत्यर्थतात्पर्यधीर्भ्रमइतिशंकायातज्जन्यधियःप्रमात्वंनसिद्ध्यति एवमेवश्रुतेःप्रमाकरणत्वेपिपूर्वपक्ष्यभिमतार्थहवतवाद्वैततात्पर्यधीर्भ्रमइतिममशंकायातज्जन्यायास्त्वदीयाद्वैतधियःप्रमात्वासिद्धेरित्यर्थः ॥ उपक्रमेति ॥ अद्वैतइतिशेषः ॥ उक्तन्यायेनेति ॥ अनेकरूप्येएव

करूप्यशंकेत्यर्थः । दोषजन्यत्वज्ञानरूपकारणाभावाच्चनभाविबाधकशंकेत्याह ॥ किंचेति ॥ क्लृप्तदोषाणा मतिदूरत्वादीनां । अत्र जगत्सत्यताग्राहिप्रत्यक्षे । विनिश्चितः परीक्षयेतिशेषः । अन्यस्य अक्लृप्तस्य । प्रत्यक्षेदूरादिदोषाभावस्ययोग्यानुपलब्ध्यानिश्चयेपिसन्धटइतिप्रत्यक्षेयदिदोषशंका तदाश्रुतावपिसास्यादित्यर्थः । ननुदूरादिदोषाभाविनिश्चयमात्रेणनप्रत्यक्षेणार्थसिद्धिः स्वप्नेयेतादृशनिश्चयसद्भावेनस्वप्नप्रत्यक्षतुल्यत्वादित्याशंकेते ॥ स्वाप्नेति ॥ तर्हिब्रह्मैवतत्त्वमितिवेदोपिभ्रांत्याद्यभावनिश्चयोयाजायतेसोपिशूनून्यमेवतत्त्वमितिस्वप्नेकश्चनवेदोदृष्टस्तत्रभ्रांत्याद्यभावनिश्चयोयाजातस्तत्तुल्यइत्याह ॥ स्वाप्नइति ॥

किंच प्रत्यक्षेक्लृप्तदोषाणामभावोन्नविनिश्चितः । अन्यस्यकल्पनानित्येवेदोपिननिवार्यते । स्वाप्नप्रत्यक्षेपितदादूराद्यभावनिश्चयोस्तीतिचेन्न । स्वाप्नेशून्यमेवतत्त्वमितिवेदोपितदाभ्रांत्याद्यभावनिश्चयस्यसत्त्वात् । स्वप्नवैषम्यानुभवस्तूभयत्रसमः । किंच नतावत्साक्षिणिबाधशंका तस्यनित्यानुभवरूपतयावेदइवतात्पर्यभ्रांतिरप्ययोगेनवेदादप्यनाशंकितदोषत्वात् । नन्वद्वैतश्रुतौस्वप्नशून्यप्रतिपादकवेदवैषम्यानुभवान्नस्वप्नवेदतुल्यत्वमित्यतआह ॥ स्वप्नेति ॥ सन्धटइतिप्रत्यक्षेपिस्वप्नप्रत्यक्षवैषम्यानुभवात्नतत्तुल्यत्वमित्यर्थः । एतावत्पर्यंतंभाविनोबाधकत्वमेवाऽयुक्तं तस्यबाधकत्वोपिनास्यजगतस्तद्वाध्यत्वं अतो नभाविबाधकशंकायुक्तं । इदानीमस्तुवासाशंका साकिंसाक्षिप्रत्यक्षेक्रियते बाह्यप्रत्यक्षेवा नाद्यइत्याह ॥ किंचेति ॥ ननुदोषजन्यत्वज्ञानाभावेपिप्रमाणाजन्यत्वमात्रेणसाक्षिण्यप्रामाण्यहेतुभूतबाधकशंकास्यादितिचेत्समानमेतद्वेद

पीत्याह ॥ प्रमाणेति ॥ तदप्रामाण्ये तस्याप्रामाण्यहेतुभूतबाधकशंकायां ॥ गुणेति ॥ अपौरुषेयतया आप्तोक्तत्वरूपगुणस्यैवाभावादिति भावः ॥ अप्रामाण्येति ॥ अप्रामाण्यहेतुबाधकशंकापातादित्यर्थः ॥ निश्शंक्यथास्यात्तथा । साक्षिग्राह्यत्वादिकमित्यन्वयः । अस्य त्रपुरतः पानीयमिति वाक्यं श्रुतवतः पानीयसमीपप्राप्तिः प्राप्तस्य पानं तेनोदन्यानि मित्तदुःखनाशः सुखप्राप्तिरित्येवं रूपया सुखादिपर्यंतपरीक्षयेत्यर्थः ॥ तन्निरासादिति ॥ दोषजन्यत्वज्ञाननिरासेन शंका निरा

प्रमाणाजन्यत्वमात्रेण तदप्रामाण्ये गुणाजन्यत्वमात्रेण वेदस्याप्यप्रामाण्यापातात् । नापि बाह्यप्रत्यक्षे । तत्रापि निःशंकं साक्षिग्राह्यसुखादिपर्यंतपरीक्षया तन्निरासात् । उक्तं हि “न परीक्षानवस्थास्यात्साक्षिसिद्धेत्वं संशयादि” ति । “न हि बाधः क्वचिद्दृष्टो दुःखाद्यनुभवस्य त्वि” ति च । ननु स्वाप्नजलप्रत्यक्षेऽपि स्वाप्नावगाहनपानतज्जन्यमुखपर्यन्तापरीक्षास्तीति चेन्न ।

सादित्यर्थः । प्रत्यक्षेऽसुखपर्यन्तापरीक्षापि स्वाप्नप्रत्यक्षपरीक्षा तुल्येत्याशङ्कते ॥ नन्विति ॥ यदि स्वाप्नजलप्रत्यक्षसंबन्धिपरीक्षासाम्येन जाग्रदवस्थाकालीनजलप्रत्यक्षसंबन्धिपरीक्षाया अप्यप्रामाण्येनानाश्वासः शङ्क्यते । तर्हि द्रुतश्रुतावप्यनाश्वासः स्यात् । ननु तत्र नानाश्वासः ब्रह्मैव तत्त्वमिति वेदस्यापौरुषेयत्वज्ञानषड्विधतात्पर्यलिङ्गज्ञानतदनुग्राहकतर्कानुसंधानशून्याद्वैतप्रतिपादकश्रुतिप्रतियोगिकप्राबल्यनिर्णयब्रह्मसाक्षात्कारतज्जन्यब्रह्मभावापत्तिरूपमोक्षपर्यन्तापरीक्षास्तीति चेन्न । शून्यमेव तत्त्वमिति स्वाप्नावेदप

रीक्षानुल्यत्वादित्याह ॥ स्वप्नस्येत्यादिना ॥ नन्वद्वैतश्रुतिपरीक्षायाः स्वप्नशून्याद्वैतश्रुतिपरीक्षातौ वैषम्यमनुभूयत इति चेत्
तर्हि स्वप्नजलप्रत्यक्षे सुखात्तपरीक्षायाः सकाशात् जाग्रत्कालीनप्रत्यक्षेण सुखात्तपरीक्षाया वैषम्यमनुभवसिद्धमित्याह ॥ स्वप्नेति ॥
अन्यथेति ॥ परीक्षायामप्यनाश्वास इत्यर्थः ॥ नसिद्ध्येदिति ॥ तत्सिद्धिश्च त्वया परीक्षयैव वाच्या तदप्रामाण्ये तन्नसिद्ध्येदि

स्वप्नस्य शून्यमेव तत्त्वमिति वेदस्याप्यपौरुषेय (त्वादिज्ञा) त्वज्ञानषड्विधतात्पर्यलिंगज्ञानानुग्राह
कर्तृकानुसंधानब्रह्माद्वैतश्रुतिप्रतियोगिकप्राबल्यनिर्णयस्वप्नशून्यसाक्षात्कारतज्जन्यशून्य
भावापत्तिरूपमोक्षपर्यन्तापरीक्षास्तीति फलपर्यन्ताद्वैतश्रुतावप्यनाश्वासापातात् । स्वप्नवैष
म्यानुभवेनाश्वासस्तूभयत्र समहृत्युक्तान्यथापरस्यापि प्रातिभासिकवैलक्षण्यं न सिध्येत् ।
एवं च । स्वप्नाद्विशेषस्यासिद्धौ प्रपञ्चस्याद्वयश्रुतिः । स्यात्फले न सह स्वप्नीसिद्धौ शंकाक्षजे कुतः
॥ १ ॥ न हि प्रत्यक्षशब्दत्वकृतं वैषम्यमीक्ष (क्षय) ते । बाधाबाधकृतस्त्वैव विशेषः संप्रदृश्यते ॥ २ ॥

त्यर्थः । प्रपञ्चस्य स्वप्नाद्विशेषस्येत्यन्वयः । स्वप्नी स्वप्नशून्याद्वैतश्रुतिसमाना स्यात् । सिद्धौ प्रपञ्चस्य स्वप्नाद्विशेषस्येति वर्तते ।
ननु प्रत्यक्षप्रत्यक्षत्वादेवाप्रमाणं अद्वैतश्रुतिस्तु शब्दत्वादेव प्रमाणमित्युच्यत इत्यत आह ॥ न हीति ॥ न हीक्षते प्रामाण्यमिति
शेषः । ईक्ष्यत इति पाठमंगीकृत्य प्रामाण्याप्रामाण्यप्रयोजकत्वेन न प्रदर्शयत इत्यर्थ इत्यन्वये । प्रामाण्यं कर्तुं वैषम्यं न क्षते । नापेक्षत

इत्यर्थः । विशेषइत्यनंतरंप्रामाण्येप्रयोजकतयेतिशेषः । प्रत्यक्षेश्रुतिवत्प्रामाण्यप्रयोजकोऽबाधोस्तीत्युपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥
सप्तमेति ॥ शंकाभात्रेणापवादसप्तमोरसः कश्चनस्यादित्यपिशंकास्यादितिभावः ॥ स्वव्याघातादिनेति ॥ भाविबाधकशंका
यामपि भाविबाधकशंकाप्रसरादित्यर्थः ॥ उक्तंहीति ॥ बाधाभावस्यप्रामाण्यप्रयोजकत्वमित्यर्थः । अर्थेऽत्यंतासत्यपिशब्द
स्तावदत्यंतासद्रूप्यादिविषयकज्ञानं करोत्येव तत्रविषयाभावात्तज्ज्ञानं बाध्यते । अत्रेति तद्व्युत्पद्यमानं शंकाः । तत्रस्वतः प्रामा

तस्मान्नवयाप्यौत्सर्गिकस्यप्रामाण्यस्यबलवद्बाधकदर्शनैकापोद्यत्वेनसप्तमरसशंकातु
ल्येनशंकामात्रेणानपवादात् स्वव्याघातादिनाशंकानुदयाच्चश्रुतेःप्रामाण्यनिश्चयइ
तिवाच्यं । उक्तंहिखंडने “अत्यंतासत्यपिज्ञानमर्थेशब्दःकरोतिहि । अबाधात्तुप्रमा
मत्रस्वतःप्रामाण्यनिश्चला”मिति । (ए)तत्प्रत्यक्षेपितुल्यं । उक्तंहिसुरेश्वरेणापि “अ
तोवबोधकत्वेनदुष्टकारणवर्जनात् । अबाधाच्चप्रमाणत्वंवस्तुन्यक्षादिवच्छ्रुते”रिति ।

प्यानिश्चलामचलांप्रमां करोति । तत्रहेतुरबाधात्त्विति ॥ तुल्यमिति ॥ औत्सर्गिकप्रामाण्यस्यबलवद्बाधैकापोद्यत्वेनप्रकृते
तदभावात्प्रत्यक्षस्यप्रामाण्यनिश्चयइत्यर्थः । अतःश्रुतेःप्रमाणत्वमित्यन्वयः । तत्रहेतुरवबोधकत्वेनेत्यादि । वस्तुनि वस्तुसद्भा
वे । श्रुतेरबाधितत्वेनप्रामाण्येऽक्षप्रामाण्यस्यदृष्टांतत्वेनोपादानादित्यर्थः । स्वक्रियादिविरोधतः तत्त्वज्ञानायेवेदांतश्रवणादिरू

पस्वक्रियाविरोधप्रसंगात् । अध्यक्षे श्रुताविवभाविबाधकशंकानयुक्ता । स्वक्रियाविरोधे दृष्टांतः ॥ अहेत्विति ॥ कारणविना
 पिकार्यस्यादिशंकावत् धूमार्थवह्निमुपादत्ते तृप्त्यर्थचभोजनं तत्कारणं च तन्नोति ब्रूते इत्येवं वचनक्रियाया उपपादानक्रियया विरो
 धइत्यर्थः । प्रकृते चोक्तरीत्या स्वक्रियाविरोध आयातीति न भाविबाधकशंका र्येत्यर्थः ॥ उक्तंचेति ॥ भाविबाधकशंकाराहि
 तस्मात् “अहेतुकार्यशंके वस्वक्रियादि विरोधतः । भाविबाधकशंकानयुक्ताध्यक्षे श्रुताविव” । उक्तं ह्युद
 येनेन तदेव ह्याशंकयेत यस्मिन्नाशंक्यमाने स्वक्रिया व्याघातो न भवतीति । उक्तंच वार्तिके बौद्धप्रति “इह
 जन्मनिकैषां चिन्नतावदुपलभ्यते । योग्यवस्थागतानां तु न विद्मः किं भविष्यती”ति । न हि संभवति शब्दा
 नुमानाभासयोः रूप्यादिधीप्रामाण्यग्राहिप्रत्यक्षस्य च बाधपदार्थत्वस्य च मिथ्यात्वव्यभिचारं स्वरिण्याश्चा
 नियमं पश्यन्नापि परीक्षितत्वाद्देदांततदनुकूलानुमानयोः वेदांतधीप्रामाण्यग्राहिप्रत्यक्षस्य चाबाधं दृश्यत्व
 स्य च मिथ्यात्वाव्यभिचारं स्वमातुश्च नियमं निश्चिनोति । जगत्प्रत्यक्षस्य तु परीक्षितस्याप्यपरीक्षितरूप्या
 दिप्रत्यक्षदृष्टांतमात्रेणाबाधं न निश्चिनोतीति । परीक्षितप्रत्यक्षेऽप्यनाश्वासो हि नैकापिव्यवस्थ्या सिध्येत्
 त्यमित्यर्थः । इह जन्मनिकैषां चित्कैषामपि बाधो नोपलभ्यते । योगिनां भविष्यतीति चेत्तत्राह ॥ योगीति ॥ योग्यवस्थायां बा
 धो भविष्यति वानेवेति वयं न विद्म इत्युपहासः । परः कैवलं स्वपक्षनि (क्षिप्तह) दृष्टिरित्यपहासमुखेनातिप्रसंगं सूचयन् जगत्प्रत्यक्ष
 स्वपरीक्षितत्वाद्बाधनिश्चयो युक्त इत्याह ॥ न हीत्यादिना ॥ शब्दानुमानाभासयोर्बाधपश्यन्नापि परीक्षितत्वाद्देदांततदनुकूला

नुमानयोर्बाधंनिश्चिनोति । रूप्यादिधीप्रामाण्यग्राहिप्रत्यक्षस्यबाधंपश्यन्नपिपरीक्षितत्वाद्देदांतजन्यधीप्रामाण्यग्राहिप्रत्यक्षस्या
बाधंनिश्चिनोति । पदार्थत्वरूपहेतोर्ब्रह्मणिमिथ्यात्वव्यभिचारंपश्यन्नपिपरीक्षितत्वाद्दृश्यत्वहेतोर्मिथ्यात्वाव्यभिचारंनिश्चिनोति ।
स्वैरिण्यास्संभोगकर्तृपुरुषानियमंपश्यन्नपिपरीक्षितत्वात्स्वमातुःसंभोगकर्तृपुरुषनियमंनिश्चिनोति । जगत्प्रत्यक्षस्यतुपरीक्षित
स्याप्यपरीक्षितरूप्यादिप्रत्यक्षदृष्टांतमात्रेणाबाधंननिश्चिनोतीतिसंभवति । परीक्षितप्रत्यक्षेऽप्यज्ञाश्वासेऽपरीक्षितशब्दानुमानाभा
सादिदृष्टांतमात्रेणपरीक्षितवेदांततदनुकूलगमादेरप्यबाधादिनिश्चयोनस्यादितिनकाप्युक्तव्यवस्थ्यासिध्येदित्यतिप्रसंगइत्यर्थः ।

तदवसानत्वात्सर्वस्य नहिश्रुतेनुमितेवादष्टइवाश्वा
सः । किंचैवंनहिंस्यादित्यस्याग्नीषोमीयेव्यभिचारदर्श
नेनान्यत्रापितदाशंक्येतेत्युत्सर्गापवादन्यायोभज्येत ।

कुतो न सिद्ध्यतीत्यत आह ॥ तदवसानत्वादिति ॥ परीक्षावसानत्वादित्यर्थः । प्रत्यक्षसिद्धेऽनाश्वासोनास्तीत्येतदनुभवसि
द्धमित्याह ॥ नहीति ॥ भाविबाधशंकांगीकारे(दूषणांत)बाधकांतरमाह ॥ किंचेति ॥ व्यभिचारेति ॥ अग्नीषोमीयप
शुहिंसायाःकर्तव्यत्वस्यश्रुतत्वाद्भूतत्वस्याहिंस्यत्वेनव्यभिचारदर्शनेनेत्यर्थः । अन्यत्रापि ब्राह्मणहिंसायामपि ॥ तदाशंक्येते
ति ॥ कर्तव्यत्वशंकास्यादित्यर्थः ॥ न्यायइति ॥ अग्नीषोमीयपशुहिंसाव्यतिरिक्तब्राह्मणादिहिंसायाअकर्तव्यत्वरूपस्तदर्थो

नसिद्धेदित्यप्रामाण्यस्यादित्यर्थः । इष्टापत्तिपरिहर्तुमाह ॥ उक्तंहीति ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ भाविबाधकशंक
याप्रत्यक्षमात्रस्याप्रामाण्यंनवकुंयुक्तमित्याह ॥ किंचेति ॥ अन्यथा तस्याप्रामाण्ये ॥ वृद्धिमिच्छतइति ॥ शतद्रव्यवतः
कुसीदादिनाशतद्वयमेस्यादितिद्रव्याभिवृद्धिमिच्छतोमूलहानिवत्नेदंरजतमितिप्रत्यक्षविरोधेनशुक्तिरूप्यप्रत्यक्षस्याप्रामाणतया

उक्तंहि “उत्सर्गतोपियत्प्राप्तमपवादविवर्जितं । व्यभिचार्यपवादेनमानमेवभविष्य
ती”ति । एवंच “बाधाभावोत्रनिर्णीतःशशशृंगाद्यभाववत् । अन्यथाशशशृंगादि
रपिशंक्येतबाधवत्” । तस्मात्प्रामाण्यस्योत्पत्तौज्ञसौचस्वतस्त्वादिहचोत्पत्तिस्वतस्त्वा
पवादस्यदोषस्यज्ञसिखतस्त्वापवादस्यबाधकस्यचादर्शनात्निर्मूलशंकायाश्चस्वक्रियावि
रोधादिनानुत्थानात्सुप्रत्यक्षप्रामाण्यं किंच नेदंरूप्यमितिप्रत्यक्षप्रामाण्यमाव
श्यकंअन्यथाइदंरूप्यमित्यस्याप्रामाण्यंनस्यादिति वृद्धिमिच्छतोमूलहान्यापत्तेः ।

तद्विषयस्यमिथ्यात्वात्तद्दृष्टान्तनसमस्तस्यापिजगतोमिथ्यात्वंसिषाधयिषितं । अन्यथानेदंरजतमितिप्रत्यक्षस्याप्रामाण्येइदंरूप्य
मितिप्रत्यक्षस्याप्रामाण्यसाधकाभावेन(प्रमात्वापत्त्या)प्रामाण्यापत्त्याशुक्तिरूप्यादेर्मिथ्यात्वसाधकाभावेनमिथ्यात्वाभावात्तदृष्टां
ताभावाच्चविश्वमिथ्यात्वसिद्धिरित्यर्थः । अत्रशुक्तिरूप्यमिथ्यात्वंमूलंविश्वमिथ्यात्वंवृद्धिरिति विवेकः । यद्वाइदानींत्वयारूप्यप्र

त्यक्षदृष्टानेन सर्वजगत्प्रत्यक्षस्याप्यप्राप्तमप्यमुच्यते तत्र ण्यसिषाधयिषितं तत्र नेदं जतमित्येकस्य बाधकस्य प्रत्यक्षस्याप्राप्तमप्येदं दंर
जतमिति प्रत्यक्षस्याप्राप्तमप्यनसिद्ध्यति । तस्य बाधकप्रमाणकत्वात् । तथा च दृष्टान्ताभावाद्वा न्न प्रत्यक्षमात्रस्याऽप्राप्तमप्यन्यं वक्तुं युक्त
मित्यर्थः । अत्र रूप्यप्रत्यक्षाप्राप्तमप्यंमूलं सर्वजगत्प्रत्यक्षाप्राप्तमप्यं वृद्धिरिति विवेकः । मूलसंरक्षणार्थं रूप्यादि बाधकप्रत्यक्षस्य प्र
माणत्वैरीकार्ये घटादिसत्ताग्राहकस्यापि प्राप्तमप्यस्यादित्याह ॥ तथा चेति ॥ नेदं रूप्यामिति प्रत्यक्षस्याप्राप्तमप्येसिद्धे सतीत्यर्थः ॥
तच्चुल्येति ॥ नेदं रूप्यमिति प्रत्यक्षतुल्ययोगक्षेममित्यर्थः ॥ सौषुप्तिकानंदानुभवस्येति ॥ तद्रूपसाक्षिप्रत्यक्षस्येत्यर्थः । सु

तथा च तत्तुल्ययोगक्षेमं सन्धदइत्यादि प्रत्यक्षकथनप्रमाणं । किंच सौषुप्तिकानंदानुभवस्याप्राप्तमप्येक
थमात्मन आनंदरूपता तात्विकी । आनंदश्रुतेरनुभूता तात्विकानंदानुवादित्वोपपत्तेः । किंच “स्मृतिः
प्रत्यक्ष” मित्यादि श्रुत्या “प्रत्यक्षमनुमानं च शास्त्रं च विविधागमा” इति मनुस्मृत्या च सिद्धं तत्प्राप्तमप्यं ।

खमस्वाप्समित्युत्तरकालीन परामर्शबलेन आत्मन आनंदरूपत्वं साक्षिणा सुप्तौ तात्विकमेवानुभूयत इति स्वीकृतं साक्षिप्रत्यक्षस्य
वा प्राप्तमप्येकथमानंदरूपता तात्विकी स्यात् प्रमाणाभावादित्यर्थः । ननु सौषुप्तिकानंदानुभवस्याप्राप्तमप्येपि आत्मन आनंदरूपता
“विज्ञानमानंदं ब्रह्म” त्यादि श्रुत्या सेत्स्यतीत्यत आह ॥ आनंदेति ॥ अनुभूतेति ॥ अग्रमाणभूतसाक्षिसिद्धेत्यर्थः । तत्प्राप्ता
प्यं प्रत्यक्षप्राप्तमप्यं । ननु नास्माकं श्रुतिस्मृतिविरोधः श्रुतौ तत्त्वावेदकप्राप्तमप्यस्य प्रत्यक्षेतत्त्वावेदकप्राप्तमप्यस्य चांगीकारादि

त्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतो न युक्तमिति चेत् सकृत्प्रयुक्तशब्दस्यार्थद्वयकल्पनाया बलवत्साधकाधीनत्वात् । प्रत्यक्षत्वतत्वावेदकप्रामाण्यसाधकानां भाविबाधकशंकादिरूपाणां बाधकानां परिहृतत्वादित्याशयः ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षस्य भाविबाधकशंकाभंगविवरणं ॥ १७ ॥ पूर्वप्रत्यक्षमप्रमाणमेव उत प्रमाणमपि कालत्रया बाध्यत्व रूपसत्त्वग्रहाक्षममिति द्वौ विकल्पावुक्तौ तत्राद्यखेधा विकल्प्यनिराकृतः । संप्रति द्वितीयमनूद्यनिराकरोति ॥ नापीति ॥ प्रत्यक्षस्य वर्तमानमात्राहित्वात् रसग्रहणादौ च क्षुण्णवृत्ति

न च सकृत्प्रयुक्तस्य प्रमाणशब्दस्य श्रुतौ तत्त्वावेदकत्वमर्थः प्रत्यक्षेऽतत्त्वावेदकत्वमिति यु

क्तं ॥ ७ ॥ इति प्रत्यक्षस्य भाविबाधकशंकाभंगः ॥ १७ ॥ नापि प्रत्यक्षकालत्रया बाध्यत्वग्र

हाक्षममिति द्वितीयः तद्धिनकालत्रयेऽपि सत्त्वं मन्मतेऽप्यनित्यप्रपंचेत्तदभावात् किंतु का

लत्रयवृत्तियदसत्त्वं तदभावः सच कदाचित्सत्त्वे गृहीतेऽपि गृहीत एवेति प्रतिपन्नोपाधौ स

त्वग्राहिणा प्रत्यक्षेण तदुपाधौ त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वाभावासिद्धिः ।

स्वकाले ह्यस्ति तां गृह्णन् साक्षात्कारस्त्रिकालगं । प्रतिषेधं निरुद्धानो गृह्णात्येवात्यबाध्यतां ।

काला बाध्यत्व रूपसत्यताग्रहणेऽक्षमत्वादित्यर्थः ॥ तद्धीति ॥ अबाध्यत्वरूपसत्यत्वमित्यर्थः । सत्त्वं विद्यमानत्वं । तदभावात्

कालत्रयेऽपि सत्त्वरूपा बाध्यत्वाभावादित्यर्थः ॥ कदाचित्सत्त्वं इति ॥ वर्तमानकालीने सत्त्व इत्यर्थः ॥ स्वकाल इति ॥ ननु

कथमत्र विरोधः न हि वर्तमानकालीनं सत्त्वं कालत्रयवृत्तिसत्ता प्रतिषेधाभावरूपमिति चेत् उच्यते । अनुमानग्राह्यत्वालत्रयवृत्ति

सत्त्वप्रतिषेधरूपमिथ्यात्वं तदभावव्याप्यभूतैककालीनसत्त्वावगाहित्वेन विरोधोत्राभिप्रेतइत्याहुः । तन्न । वह्निरनुष्णइत्यत्रापि कालत्रये औष्ण्याभावस्य साध्यत्वात्प्रत्यक्षेण च वर्तमानकाल एव औष्ण्यग्रहणात् त्रैकालिकानौष्ण्याभावव्याप्यभूतैककालीनौष्ण्यग्रहणात्साक्षात्साध्याभावावगाहित्वेन बाधकत्वं सर्वसंमतं न स्यादिति । गुरुचरणास्तु प्रतिपन्नोपाधौ त्रैकालिकसत्ता निषेधइत्यत्र देशकालयोरपि निषेध्यकोटौ प्रवेशः किंत्वधिकरणकोटावेव तथाच सर्वदेशकालत्रये च यासत्ता तत्र प्रतिषेधो विवक्षितः स तथाच वर्तमानकाले स्तितां सत्तां गृह्णन्साक्षात्कारः कालत्रये सत्ता प्रतिषेधमात्ररूपबाध्यत्वं निरुधानोऽत्यबाध्यतां गृह्णात्येव । तथाच साक्षाद्वाह्याभा

वेदेषि हि विषयस्याबाध्यत्वे ज्ञानप्रामाण्यमेव तत्र न तु शब्दत्वं वा वर्तमानकालाद्य

न वच्छेदे न स्वविषयसत्त्ववगाहित्वं वा सर्वकालादिसंबन्धित्वेन स्वविषयसत्त्ववगाहि

त्वं वा तत्र । उक्तप्रकारत्रययुक्तानां सवाक्यविषयस्यात्यंताबाध्यत्वापातात् ।

वावगाहित्वेनैव विरोधइति । यथोक्तं भक्तिपादीयसुधायां “तत्सत्ताप्रतिषेधमात्ररूपबाधस्य तत्सत्ताग्राहिणा प्रत्यक्षेण विरोधावश्यं भावादि” ति । एतच्च तद्विष्पण्यां गुरुचरणैर्निपुणतरमुपपादितमनुसंधेयं । किंच प्रत्यक्षं स्वविषयस्य वास्तवाबाध्यत्वमाहिप्रमाणत्वात् वेदवत् । न च वेदेशब्दत्वादिकमेव स्वविषयाबाध्यत्वे प्रयोजकं न तु तज्ज्ञान्यज्ञानप्रामाण्यमिति वाच्यं । मद्वाक्यविषयः सर्वकालसंबन्धी भाविबाधकशून्यश्चेत्यनाप्तवाक्ये व्यभिचारेण शब्दत्वाद्युपाधेः समव्याप्यभावात् । ततश्च ज्ञानप्रामाण्यमेव विषयाबाध्यत्वे तत्र मिथ्यागीकार्यमित्याह ॥ वेदेपीति ॥ उक्तानुमानदृष्टांतभूते वेदेपीत्यर्थः । उक्तप्रकारयुक्तानां सवाक्येत्येव पाठः । उक्त

प्रकारत्रययुक्तेतिपाठेऽशब्दत्वस्यसिद्धत्वात्तदनभिप्रेतमितिमतव्यं । ततःकिमित्यतआह ॥ तच्चेति ॥ ननुज्ञानग्राहक्रेणसाक्षिणाप्रामाण्यस्यग्राह्यत्वंकुतइत्यतआह ॥ प्रामाण्यस्येति ॥ स्वतस्त्वादिति ॥ ज्ञानग्राहकग्राह्यत्वस्यैवस्वतस्त्वादित्यर्थः । ननुघटादिज्ञानेकश्चिद्दोषोबाधोवाभविष्यतीतिनविषयाबाध्यत्वगर्भप्रामाण्यमित्यतआह ॥ नर्चेति ॥ कालतोमयार्थेदित्यन्वयः । मर्यादान्वयवच्छेदःतात्कालिकत्वमितियावत् । श्रुतिप्रत्यक्षयोःसत्यत्वग्रहणेऽप्यवांतरवैषम्यमस्तीत्याह ॥ इयांस्त्विति ॥ वर्त

तच्चतत्त्वावेदनरूपंप्रामाण्यंश्रौतज्ञानस्येवाक्षजज्ञानस्याऽपिज्ञानग्राहिणासाक्षिणागृह्यते प्रामाण्यस्यस्वतस्त्वात् । नचरूप्यादिज्ञानेऽप्येवबाधोवादोषोवानिश्चितः येनतदपोद्येत । तदुक्तं “यदिस्वतस्त्वंप्रामाण्येचिथश्चसत्ताकथंनते । प्रामाण्यस्यचमर्यादाकालतोव्याहताभवेदि”ति । इयांस्तुभेदः “तत्सत्य” मित्यादिश्रुत्याब्रह्मणोवर्तमाना(नकालाद्य)नादिकालाद्यनवच्छेदेनसत्तागृहीतेतितत्रसातदनवच्छिन्ना प्रत्यक्षेणतुघटादेस्तदवच्छिन्नासागृहीतेतितत्रसातदवच्छिन्नेति ।

मानेति ॥ “तत्सत्य” मित्यादिश्रुतौवर्तमानकालोपस्थापकपदाभावादितिभावः । सा सत्ता तदनवच्छिन्ना वर्तमानकालानवच्छिन्ना ॥ प्रत्यक्षेणेति ॥ प्रत्यक्षज्ञानेवर्तमानकालस्यावश्यविषयताप्रतीयते । इदमिदानीमितिहिप्रत्यक्षानुभवः । अतएव “कालःषडिन्द्रियवेद्य” इतिप्रवादइत्यर्थः । तत्र घटादौ सा सत्ता तदवच्छिन्ना वर्तमानकालवच्छिन्ना । ग्रामा

ण्यप्रयुक्ताऽबाध्यत्ववेदाक्षोभयसाधारणमित्याह ॥ यद्देशेति ॥ उभयेति ॥ वेदप्रत्यक्षोभयेत्यर्थः ॥ नित्यत्वादीति ॥ सर्वकालावच्छिन्नसत्तासंबंधरूपनित्यत्वाद्यसिद्धावपीत्यर्थः ॥ त्रैकालिकेति ॥ तद्वाप्यावगाहित्वइतिकेचित् । उक्तरीत्याकालस्य अधिकरणकोटावेवप्रवेशेन निषेध्यकोटावप्रवेशात्सत्ताग्राहित्वेनकालत्रयेयस्सत्यताप्रतिषेधस्तदप्रतियोगित्वरूपाबाध्यत्वग्राहित्वंसाक्षादस्त्येवेतिगुरुचरणाः । ननुयद्देशकालप्रकारावच्छेदेनयत्रयस्येनसत्तागृहीतातद्देशकालप्रकारावच्छेदेनतत्रतस्यतेनस

यद्देशकालप्रकारा(द्य)वच्छेदेनतुयस्येनसत्तागृहीतातदवच्छेदेनतस्याबाध्यत्वंप्रामाण्यप्रयुक्तंउभयसाधारणमितिप्रमाणेनप्रत्यक्षेणनित्यत्वाद्यसिद्धावपिखोपाधौत्रैकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वरूपमात्यंतिकाबाध्यत्वंसिध्यत्येव । कालांतरादिस्थमपिहिबाधकंकिंयत्कालाद्यवच्छेदेनानेनस्वार्थोगृहीतस्तदवच्छेदेनैवतन्निषेधति अन्यावच्छेदेनवा आद्येकथमस्यप्रामाण्यं । अत्येत्वनित्यत्वादिकमेवस्यान्नतुमिथ्यात्वं । किंचानागतकालग्राहीसाक्षीस्वविषयस्यगगनादेःसाक्षात्स्वाविषयस्यघटादेरपिनिर्दोषतद्धीप्रामाण्यग्रहणद्वाराभाविबाधाभावंगृह्णात्येव ।

स्वसिद्धावपिनैत्रैकालिकनिषेधाप्रतियोगित्वसिद्धिः । “नेहनाने” तिभाविबाधबाधितत्वादित्यतआह ॥ कालांतरेति ॥ अन्येति ॥ यत्कालाद्यवच्छेदेनेतेनस्वार्थोगृहीतस्तत्कालभिन्नकालावच्छेदेनतन्निषेधतीत्यर्थः ॥ आद्यइति ॥ अनेनबाधकप्रमाणेनरूप्यज्ञानवत्पुण्यस्मिन्कालेयत्रार्थोगृहीतस्तस्मिन्नेवकालेतत्रार्थापहारादित्यर्थः ॥ अंत्यइति ॥ यस्मिन्कालादौयोऽर्थोगृहीतः

पूर्वज्ञानेनतस्मिन्नेवकालादौबाधकज्ञानेनसोऽर्थोऽप्रतिषिद्धएव । अन्यदेवतु निषिद्धइतिअनित्यत्वमेवस्यादित्यर्थः । कथमित्यत आह ॥ नहीति ॥ अन्यथेति ॥ वर्तमानमात्रग्राहित्वइत्यर्थः । प्रत्यक्षस्यत्रिकालाबाध्यत्वरूपपरमार्थिकसत्त्वग्राहिवाभावे नाप्रामाण्येऽघटादेःप्राप्तिभासिकवैधर्म्यरूपव्यावहारिकत्वंनसिद्धेत् । नचार्थक्रियाकारित्वेनतद्वैधर्म्यसिद्धिरितिवाच्यं । तस्यैव ममतात्विकत्वसाधकत्वात् । तथाचप्रत्यक्षस्यत्रिकालाबाध्यत्वरूपतात्विकसत्ताग्राहित्वंसिद्ध्यतीत्याह ॥ किंचेति ॥ येन विशेषे नहिविषयाबाधमनंतर्भाव्यप्रामाण्यग्रहणंनाम । त्यक्तव्यंचपरैरेवप्रत्यक्षस्यवर्तमानमात्रग्राहित्वं अन्यथारूप्यादेःप्रतिपक्षोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वंप्रत्यक्षंनस्यात् । किंच “प्राप्तिभासिकवैधर्म्यतवेनप्रसिध्यति । घटादेःपरमार्थत्वंममेतेनैवसेत्स्यति” । अस्तिहित्वन्मतेपिघटादेर्व्यावहारिकसत्त्वायतज्ज्ञानेरूप्यादिधीतोविशेषः । तथाचतेनैवविशेषेणतात्विकत्वसिद्धिः । किंच “यद्यऽक्षसिद्धविश्वस्यसत्यत्वंनैवतात्विकं । तर्ह्यक्षसिद्धरूप्यादिमिथ्यात्वंतात्विककथं” । नहिघटस्सनरूप्यमिथ्येतिप्रत्यक्षयोर्मात्रयापिविशेषोभूयते । षेण वैधर्म्यव्यावहारिकत्वं कारिकार्थमाह ॥ अस्तिहीति ॥ विशेषः अर्थक्रियाकारित्वरूपः । तात्विकं त्रिकालाबाध्यं ॥ तर्हीति ॥ तथाचतदपितात्विकंनस्यादित्यर्थः । कथमिदमापादनमित्यतस्तयोरविशेषादित्याह ॥ नहिघटइति ॥ दोषाभावादिनिश्चयस्यरूप्यमिथ्यात्वप्रत्यक्षइवविश्वसत्यत्वप्रत्यक्षेणविशेषादित्यर्थः । ननुअक्षसिद्धत्वाविशेषाद्रूप्यमिथ्यात्वंतात्विकंनस्या

दित्यन्नेष्टापत्तिः यतः रूप्यधर्मो मिथ्यात्वमपि मिथ्यैव । धर्मिण एव मिथ्यात्वे धर्मस्यापि मिथ्यात्वात् । न हि वंध्या सुतस्य श्यामत्वाभावे गौरत्वं सत्स्यतीत्यत आह ॥ रूप्येति ॥ कालांतरबाध्यत्वे मिथ्यात्व इत्यर्थः ॥ तात्त्विकं स्यादिति ॥ मिथ्याभूतमिथ्यात्वकत्वाद् रूप्यस्य स्यादित्यर्थः । तथा च परस्परालंभ्यताभावरूपयोरेवान्यतरनिषेधेऽन्यतरस्य सत्यत्वं गौरश्यामरूपयोस्तु न परस्परविरहरूपत्वं अतो नैकाभावेऽपरस्य सत्यत्वमिति भावः । किंच प्रत्यक्षस्यातत्त्वावेदकत्वं तावदंगीकृतं । तत्रातत्त्वं नान्यस्यान्यात्म

रूप्यमिथ्यात्वस्य कालांतरबाध्यत्वे च रूप्यतात्त्विकं स्यात् । किंच “पारमार्थिकसत्यत्वं न चेत्प्रत्यक्षगोचरः । तन्निषेधश्रुतीनां स्यादप्रसक्तनिषेधता” । किंच “अतत्त्वं तात्त्विकत्वेन प्रपञ्चनावभासे यत् । अक्षयं दितदातस्याऽतत्त्वावेदकताकथं” । न हि व्यावहारिकं तथैव गृह्यत अतत्त्वावेदकं भवति किंतु पारमार्थिकत्वेन ।

त्वं तथा च वस्तुतो व्यावहारिकस्य प्रपञ्चस्य त्रिकालाबाध्यत्वरूपपारमार्थिकत्वरूपं यदन्यात्मत्वाख्यमतत्वं तदा वेदकत्वे खलु प्रत्यक्षस्यातत्त्वावेदकत्वं सिद्ध्यति । एवं च त्रिकालाबाध्यत्वरूपपारमार्थिकसत्त्वावगाहिताया आवश्यकत्वेन न वर्तमानमात्रग्राहित्वनियम इत्याह ॥ किंचेति ॥ अतत्त्वं तत्त्वं पारमार्थिकं तद्भिन्नमतत्त्वं व्यावहारिकं । इदमेव व्यावहारिकत्वं जगत्तत्त्वं वास्तवं रूपं तन्मत इत्यर्थः । तथैव व्यावहारिकतयैव । यद्यथा स्तित्तथैव गृह्यत तत्त्वावेदकत्वं मेव स्यात् । त्वदभिमतमतत्त्वावेदकत्वं न सिद्ध्येदित्य

र्थः । त्रिकालाबाध्यत्वरूपारमार्थिकसत्त्वग्राहित्वमनुभवसिद्धचेत्याह ॥ अनुभूयते चेति ॥ प्रत्यक्षबाधमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षस्य पारमार्थिकसत्त्वग्राहित्वविवरणं ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षबाधमभिधायानुमानबाधमाह ॥ अनुमानेति ॥ ब्रह्मप्रमान्येनेत्यादि ॥ ब्रह्मान्यदित्येवोक्तेऽसतोपि पक्षकोटिनिवेशप्राप्त्या तत्र सत्त्वसाधने बाधस्यात्तद्वारणाय असत्त्वा नधिकरणत्वे सतीत्युक्तं । तर्हि प्रातिभासिकस्यापि पक्षकोटिनिवेशापत्त्या बाधवारणाय बाध्यत्वे सतीत्युक्तं । मायि मते प्रपञ्चस्या

अनुभूयते च जगति लौकिकानां पारमार्थिकत्वधीः । तस्मात्प्रत्यक्षस्य प्रतिपन्नोपाधौ त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वरूपमिध्यात्वाभावग्राहित्वात्तद्वाधितादृश्यत्वादयः ॥ ७ ॥ इति प्रत्यक्षस्य पारमार्थिकसत्त्वग्राहित्वं ॥ १८ ॥ अनुमानबाधिताश्च दृश्यत्वादयः तथाहि ब्रह्मप्रमान्येन वा वेदां ततात्पर्यप्रमाजन्यज्ञानान्येन वा

बाध्यत्वाभावेनाश्रयासिद्धिवारणाय ब्रह्मप्रमान्येनेत्युक्तं प्रपञ्चस्य मायि मते ब्रह्मप्रमान्येनाबाध्यत्वान्नपक्षालाभः । प्रातिभासिकस्य तु ब्रह्मप्रमान्येन बाध्यत्वात्तद्व्यावृत्तिः । तत्त्ववादि मते पक्षलाभाय नञ्द्वयगर्भता । ब्रह्मवृत्तिव्याप्यमिति मतेनेदं विशेषणं । ब्रह्मवृत्तिव्याप्येनेति मते ब्रह्मप्रमेत्येव वक्तुमशक्यमत आह ॥ वेदांतेति ॥ प्रपञ्चस्य वेदां ततात्पर्यप्रमाजन्यज्ञानं चरमवृत्तिरूपं तदन्येन बाध्यत्वान्न मायि मते पक्षालाभः । प्रातिभासिकस्य तु वेदां ततात्पर्यप्रमाजन्यज्ञानबाध्यत्वात्तद्व्यावृत्तिः । तत्त्ववादि

मतेपक्षलाभायनञ्द्वयगर्भत्वं । शाब्दप्रमाप्रतितात्पर्यप्रमाहेतुरिति मतेनेदं । शाब्दप्रमाप्रतितात्पर्यप्रमानहेतुः अन्योन्याश्रयात्
मानांतरागम्यस्य वाक्यार्थस्य वाक्या (स्मृतीतौ स) दुपस्थितौ सत्यांतत्र वाक्यस्य तात्पर्यावधारणं तात्पर्यावधारणे च तेन वाक्यार्थप्रती
तिः तात्पर्यज्ञानस्य वाक्यार्थज्ञाने कारणत्वस्य परेणोच्यमानत्वादित्येव मन्योन्याश्रयान्न शब्दार्थसंसर्गरूपवाक्यार्थप्रमाप्रतितात्प
र्यप्रमाहेतुरिति मतेनाह ॥ मोक्षहेत्विति ॥ प्रपंचस्य मोक्षहेतुभूतं यज्ज्ञानं चरमवृत्तिरूपं तदन्येनाबाध्यत्वाच्च मायि मते पक्षालाभः ।
तत्त्ववादि मते पक्षलाभाय नञ्द्वयगर्भता । गौरवान्नैवंपक्षनिर्देश इत्याशयेनाह ॥ विमतं वेति ॥ सद्वापरमार्थसद्भेदतिसाध्यद्वयं ।

मोक्षहेतुज्ञानान्येन वा अबाध्यत्वे सति असत्त्वानधिकरणत्वे सति ब्रह्मान्यद्विमतं वा ।
सद्वा पारमा(र्थस)र्थिकसद्वा प्रातिभासिकत्वानधिकरणत्वे सत्यसत्त्वानधिकरणत्वात्

तत्र प्रपंचेन्यावहारिकसत्त्वं नाम सत्त्वेन प्रतीतिमात्रं वस्तुतोऽर्थगतं सत्त्वं नास्ति । अतएव प्रतिपन्नोपाधौ स्वरूपेणैव त्रैकालिकनिषे
धप्रतियोगित्वमंगीकुर्वति । तन्मतानुसारेण सदित्येव साध्यनिर्देशः । अर्थगतं मायिकं सत्त्वं नास्ति । अतएव प्रतिपन्नोपाधौ स्वरूपे
णैव सत्ताप्रतिषेधस्य कर्तुमशक्यत्वात् पारमार्थिकत्वाकारेणैव निषेधमंगीकुर्वति । तन्मते सदित्येव साध्यनिर्देशो सिद्धसाधनता स्यादतः
परमार्थसद्भेत्युक्तं । तेन पारमार्थिकसत्त्वं निषेधांगीकारात् परमार्थसद्भेतिसाधितमिति भावः ॥ प्रातिभासिकत्वेति ॥ अनधिक
रणत्वादित्येवोक्ते सत्त्वादिधर्मानधिकरणेऽसति व्यभिचारः स्यादतः असत्त्वानधिकरणत्वादित्युक्तं । तावद्युक्ते प्रातिभासिकेन्यभि

चारः स्यादतः सत्यन्तविशेषणं । असतिव्यभिचारवारणाय विशेष्यभागः ॥ अनिषेध्यत्वेनेति ॥ पुरोवृत्तिर्नरं रजततयाजाना
मीत्याद्यनुव्यवसायरूपप्रमाणप्रतिव्यवसायद्वारा विषये प्राप्तिभासिके रजते व्यभिचारवारणाय साक्षादित्युक्तं । नेदं रजतमिति बाध
कज्ञानरूपप्रमाणप्रतिनिषेध्यतया साक्षाद्विषये रजते व्यभिचारपरिहाराय अनिषेध्यत्वेनेति विषयविशेषणं । इदं रजतमिति भ्रमप्रति
अनिषेध्यत्वेन साक्षाद्विषये रजते व्यभिचारवारणाय प्रमाणप्रतीत्युक्तं ॥ अनिषेध्यत्वेनेति ॥ पदानां कृत्यपूर्ववत् । इदं रजतमि
त्यस्य आदिभ्रमरूपज्ञानं प्रति अनिषेध्यत्वेन साक्षादपरोक्षत्वं रजतेऽप्यस्तीति व्यभिचारवारणाय पूर्वप्रमाणप्रतीत्युक्तं । अत्र तत्स्थाने ई

अनिषेध्यत्वेन प्रमाणप्रतिसाक्षाद्विषयत्वात् अनिषेध्यत्वेनेश्वरं
प्रतिसाक्षादपरोक्षत्वात् सप्रकारकाबाधार्थक्रियाकारित्वात्
आरोपितमिध्यात्वकत्वात् कल्पकरहितत्वाच्च आत्मवत् ।

श्वरप्रतीत्युक्तं । रजतचेश्वरप्रतिनिषेध्यत्वेन वसाक्षादपरोक्षमित्यदोषः । इदं च “अपरोक्षदृशो मिथ्यादर्शनं न क्वचिद्भवेत् । स
र्वपरोक्षविद्विष्णुर्विश्वदृक्कन्नतन्मृषे”ति प्रमाणोक्तमनुमानं । असत्यार्थक्रियाकारित्वस्यैन्द्रजालिकेऽपि सत्त्वाद्यभिचारवारणाया बा
धेत्युक्तं । ऐन्द्रजालिकार्थक्रियातु बाधेति । नन्वेवं स्वरूपा सिद्धिः । प्रपंचगतार्थक्रियायानिष्प्रकारकब्रह्मज्ञानबाध्यत्वांगीकारा
दित्यत उक्तं ॥ सप्रकारका बाधेति ॥ तथा च नासिद्धिः । प्रपंचगतार्थक्रियायानिष्प्रकारकज्ञानबाध्यत्वेन सप्रकारका बाध्य

त्वादितिभावः । रूप्यादौव्यभिचारवारणाय आरोपितेत्युक्तं । प्रातिभासिकस्येत्यादेरुक्तरीत्यार्थः स्पष्टः । वैकल्पिकं वाशब्दो
 पेतं ॥ एतद्विशेषणेति ॥ ब्रह्मप्रमान्येनेत्यादिविशेषणेत्यर्थः । स्वबाधकाभिमतबाध्यदोषजन्यज्ञानविषयत्वेन स्वबाधकाभि
 मताबाध्यबाधविषयत्वेन परमतेपर्यवसानेन पक्षलाभः । असन्मते पक्षलाभाय नञ्द्वयगर्भत्वं । स्वबाधकस्यैवाभावेन तदबाध्यदो
 षजन्यज्ञानविषयत्वं तदभिमताबाध्यबाधविषयत्वं च नास्ति अतो नास्माकं पक्षालाभ इति ज्ञेयं । प्रातिभासिकं चैतेन पक्षाह्वावातितं
 प्रातिभासिकस्य (रूप्यादेः) बाधकं हि ज्ञानं ब्रह्म प्रमान्यत्वं वेदां ततात्पर्यप्रमाजन्यज्ञानान्यत्तमोक्षहे
 तुज्ञानान्यच्चेति तस्यापक्षत्वाय पक्षे सतीत्यतं वैकल्पिकमाद्यं विशेषणत्रयं । तत्रापि ब्रह्मवृत्तिव्याप्यमि
 ति मतेनाऽऽद्यं विशेषणं ब्रह्मवृत्तिव्याप्यमपि नेति मतेन तु द्वितीयतृतीये । तत्रापि शाब्दप्रमां प्रतिता
 त्पर्यप्रमाहेतुरिति मतेन द्वितीयं । अन्योन्याश्रयान्नहेतुरिति मतेन तृतीयं । यद्वा एतद्विशेषणस्याने
 स्वबाधकाभिमताऽबाध्यदोषजन्यज्ञानाऽविषयत्वे सतीति वा स्वबाधकाभिमता बाध्यबाधाविषयत्वं
 सतीति वा समानाधिकरणकर्मप्रागभावसमानकालीनज्ञाना बाध्यत्वे सतीति वा विशेषणं देयं ।
 प्रातिभासिकरजतविषयकज्ञानहेतुकाचादिदोषस्य रजतबाधकत्वेनाभिमतं यन्नेदं रजतमिति ज्ञानं तदबाध्यत्वेन स्वबाधकाभिमता बा
 ध्यदोषजन्यज्ञानविषयत्वस्यैव सत्त्वात् । तथा प्रातिभासिकविषयको यो बाधस्तस्य प्रातिभासिकबाधकत्वेनाभिमतेन स्वैव बाध्य
 त्वादिति ध्येयं ॥ समानाधिकरणेति ॥ ज्ञानेन बाध्यत्वे सतीत्येवोक्तेमायि मते पक्षालाभः अतः

कर्मप्रागभावसमानकालीनेत्युक्तं । जगद्धाधकंचज्ञानं कर्मप्रागभावसमानकालीनं साक्षात्कारानंतरं “क्षीयते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावर” इति वचनात् कर्मणामनुदयेन तदा कर्मप्रागभावाभावात् अतः कर्मप्रागभावसमानकालीनयंदयं घटइ (त्यादिज्ञा) तिज्ञानंतदबाध्यत्वमस्तीति नपक्षालाभः । नन्वथापि पक्षालाभः यज्ञदत्तस्य जगद्धाधकज्ञानेति त्यक्तिकाले देवदत्तकर्मप्रागभावसत्त्वे नमप्यचस्य देवदत्तकर्मप्रागभावसमानकालीनयज्ञदत्तज्ञानेन बाध्यत्वात् । अतः समानाधिकरणेति कर्मप्रागभावविशेषणं । तथाच बाधकज्ञानाधिकरणकोयः कर्मप्रागभावो यज्ञदत्तीय एव तत्समानकालीनयं ज्ञानं अयं घटइति ज्ञानं तेनाबाध्यत्वमस्तीत्यर्थः । प्रा

प्रातिभासिकविषयकज्ञानहेतुदोषः तद्धाधश्च न प्रातिभासिकबाधकबाध्यौ । तथाच रम साक्षात्कारानंतरं समानाधिकरणकर्मानंतरानुदय (वत्शु) इव शुक्ति साक्षात्कारानंतरं तदनुदयाभावात् प्रातिभासिकं समानाधिकरणकर्मप्रागभावसमानकालीनज्ञानबाध्यमिति तद्व्यवच्छेदः । व्यावहारिकसत्त्वं सत्त्वेन व्यवहारमात्रमिति मतानुसारेणाद्यं साध्यं ।

तिभासिकंचानेनपक्षाह्यावर्तितं । शुक्तिसाक्षात्कारानंतरं मर्षिकमणमुदयेन प्रातिभासिकरजतबाधकस्य शुक्तिज्ञानस्य ज्ञानसमानाधिकरणकर्मप्रागभावसमानकालीनत्वेन तादृशज्ञानेनाबाध्यत्वस्य प्रातिभासिकेऽभावादिति द्रष्टव्यं । स्वबाधकेत्यादि प्रकारत्रयेण पक्षनिर्देशेन प्रातिभासिकव्यावृत्तिर्जातेत्याह ॥ प्रातिभासिकेत्यादिना ॥ प्रातिभासिकेति ॥ प्रातिभासिकस्य द्वाधकं तेन बाध्यौ न भवतइत्यर्थः । सद्धेतिसाध्यनिर्देशकृत्यमाह ॥ व्यावहारिकेति ॥ द्वितीयसाध्ये विशेषणवैयर्थ्यपरिहरति ॥

अर्थगतमिति॥मायिकं व्यावहारिकं । ननुवादिनस्तत्त्वमतेपरमार्थसद्देतिद्वितीयसाध्येपरमार्थेतिविशेषणंव्यर्थं । नचापरमार्थसद्द्व्या(वर्तकत्वेनसार्थकमितिवाच्यं)वृत्त्यर्थतदितिवाच्यं । भवन्मतेऽपरमार्थसतोऽभावेनव्यावल्याप्रसिद्धेः अतःसदित्युक्ते(पारमार्थिकसत्त्व)परमार्थसत्त्वस्यैवप्राप्तेस्तद्विशेषणंअनुमानप्रयोक्तुर्वादिनस्तत्त्वमतेव्यर्थमित्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ सत्त्वेनति ॥ सत्त्वेनधीमात्रमेव ननुवास्तवंसत्त्वमित्येवंरूपमपरमार्थिकसत्त्वंरूप्यादौमायाग्यंगीकृतमितितद्धारणायतत्सार्थकमितिभावः । तर्हिमायिमतेप्रवेशःस्यादित्यस्वरसादेवाह ॥ अनिर्वच्येति ॥ नेदंविशेषणंव्यर्थं । प्रातिभासिकव्यावहारिकसत्त्वव्या

अर्थगतंमायिकंसत्त्वमितिमतानुसारेणद्वितीयं । नचवादिनःपारमार्थिकत्वविशेषणंव्यर्थंव्यावल्याप्रसिद्धेरितियुक्तं । सत्त्वेनधीमात्ररूपस्यापारमार्थिकसत्त्वस्यमन्मतेपिसत्त्वात् । अनिर्वच्यलक्षणेसदसत्त्वानधिकरणत्वमेसतीतिविशेषणव्यावल्यास्यसदसत्त्वस्येवपरप्रसिद्धत्वमात्रेणव्यावल्यात्वोपपत्तेश्च ।

वृत्त्यर्थत्वात् । नचभवन्मतेव्यावल्याप्रसिद्धिरितिवाच्यं । परमतेतत्सद्भावेनपरप्रसिद्धिमात्रेणव्यावल्यात्वोपपत्तेः । परप्रसिद्धिमात्रेणस्वलक्षणस्थविशेषणकृत्यकथनमदृष्टमितिचेन्न । यथाहिसत्त्वानधिकरणत्वेसत्यसत्त्वानधिकरणत्वेसतिसदसत्त्वानधिकरणत्वमनिर्वचनीयत्वमित्यनिर्वच्यत्वलक्षणेआद्याविशेषणद्वयव्यावल्याप्रसिद्धावपिसदसतोमायिमतेऽभावात्तृतीयविशेषणंव्यर्थमितिवाच्यं । परप्रसिद्धिमात्रेणलक्षणादिमतेजगतःसप्तभंगित्वेनसदसत्त्वस्यतन्मतेप्रसिद्धत्वेनव्यावल्यात्वंपरैरुक्ततद्वादित्यर्थः । परप्रसिद्धिमात्रेणेत्य

नधिकरणत्वे सतीत्येवोक्ते यत्किञ्चिदधिकरणे प्रपञ्चेऽनधिकरणत्वमसिद्धमित्यर्थः । विमतं पर्वतादिरूपं । सौरभेत्याद्यनुमानं धूमवह्नयोः सद्भावदशायामेव । अन्यथा च दनप्रभवादि विशेषणस्यासिद्धिवाकत्वायोगादिति द्रष्टव्यं । विमतं तस्यायोगोलकं ॥ दृष्टान्तेपीति ॥ आत्मनीत्यर्थः । आत्मनोपियत्किञ्चिदधिकरणत्वादिति भावः । तथाचानधिकरणत्वस्य कुत्राप्यप्रसिद्धत्वेन तदवच्छेदेन व्याप्तिगृहीतुमशक्यत्वेनाप्रसिद्धिवारकतया व्याप्तिग्रहोपयुक्तत्वं प्रातिभासिकत्वविशेषणस्येत्यर्थः ॥ रूपादीनामिति ॥ “चक्षुःतैजसरूपादिषु पञ्चसु मध्ये रूपस्यैवाभिव्यञ्जकत्वादि” त्यात्रालोकादौ रूपत्वादिव्यञ्जकत्वस्यापि सद्भावेन रूपस्यैवाभिव्यञ्जक

किञ्चानधिकरणत्वस्य दृष्टान्तेऽप्यभावेन प्रातिभासिकत्वस्य चक्षुस्तैजसत्वा अनुमाने रूपादीनां मध्यइत्यस्येव व्याप्तिग्रहोपयिकत्वात् व्यभिचारवारके पितदौपयिकत्वस्यैव तत्र त्वान्न दोषः । यत्किञ्चिदनधिकरणत्वस्य प्रातीतिकेऽपि सत्त्वाद्यभिचारवारकमेवेदं विशेषणमिति केचित् ।

त्वस्य कुत्राप्यप्रसिद्धत्वेन तदवच्छेदेन व्याप्तिग्रहा संभवात्तद्वारणाय रूपादिषु पञ्चसु मध्यइत्युक्तं । एवं च यथा तस्याप्रसिद्धिवारकत्वे न व्याप्तिग्रहोपयुक्तत्वं तद्वदित्यर्थः । ननु हेतौ व्यभिचारवारकमेव विशेषणं देयं ननु व्याप्तिग्रहोपयुक्तमिति नियमोऽस्तीति चेत्तत्राह ॥ व्यभिचारेति ॥ तदौपयिकत्वस्य व्याप्तिग्रहोपयुक्तत्वस्य । हेतोर्व्यभिचारे तत्सत्त्वावच्छेदेन साध्यनिरूपिता व्याप्तिगृहीतुमशक्येति तद्वारकेऽपि विशेषणे व्याप्तिग्रहोपयुक्तत्वमेव तन्मिति ॥ यत्किञ्चिदिति ॥ वस्तुवादीत्यर्थः । केचिदित्यस्वस्मो

ज्ञावनं । तद्वीजंतुअनधिकरणत्वहेतोःअधिकरणत्वसामान्याभावपरत्वांगीकारात्निषेधप्रतियोगित्वरूपधर्मविशेषाधिकरणेप्रा
तीतिकेसामान्याभावायोगेनव्यभिचारस्यैवाभावादिति ॥ व्यावहारिकेति ॥ पारमार्थिकसत्त्वाभावेप्युपपन्नत्वादितिभावः ।
नात्राऽप्रयोजकताशङ्कया । प्रातिभासिकत्वानधिकरणत्वेसतिअसत्वानधिकरणत्वरूपहेतोरसत्प्रातिभासिकव्यावृत्तिरूपत्वात्
तादृशहेतुंप्रातिप्रयोजकत्वेनपारमार्थिकसत्त्वस्यैवदृष्टांतैर्ब्रह्मणिह्रस्वतयाजगत्यापिपारमार्थिकसत्त्वाभावेतूच्छित्तेरेवबाधकत्वात् ।
ननुदृष्टांतैर्ब्रह्मणितथाह्रस्वत्वेपिप्रकृतेव्यावहारिकसत्त्वेनैवोक्तहेतोरुपपत्तिःकिंनस्यादितिचेत्तत्राह ॥ ब्रह्मणीति ॥ व्यावर्तक

नचव्यावहारिकसत्त्वेनाप्याद्यहेतोरुपपत्त्याऽप्रयोजकता । ब्रह्मण्यसत्प्रातिभा
सिकव्यावृत्तिरूपहेतुंप्रातिव्यावर्तकतयाप्रयोजकत्वेनह्रस्वपरमार्थसत्त्वत्यागस्य
विश्वमिथ्यात्वसिद्धिर्विनाऽयोगेनान्योन्याश्रयात् अन्यथातिप्रसंगात् ।

तथा असत्प्रातिभासिकयोरतिप्रसंगभंजकतयेत्यर्थः ॥ त्यागस्येति ॥ व्यावहारिकसत्त्वमंगीकृत्येतिशेषः ॥ अन्योन्याश्रया
दिति ॥ विश्वमिथ्यात्वेसिद्धेव्यावहारिकसत्त्वसिद्ध्यातेनैवहेतोरुपपत्त्या(अनुमानस्याप्रयो)हेतोरप्रयोजकत्वसिद्धिः । तत्सिद्धौ
चानुमानस्यदुष्टत्वेनतद्वाधाभावाद्विश्वमिथ्यात्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ ह्रस्वपरित्यागेनाह्रस्वकल्पने
वह्निंप्रातिधूममप्रयोजकीकृत्यपर्वतत्वमेवप्रयोजक(मित्यंगी)मंगीकृत्यमहानसस्यापिवह्निमत्त्वनस्यादित्यतिप्रसंगइत्यर्थः । ननुदृ

एतैर्ब्रह्मण्यपि असदादिव्यावृत्तेन सत्त्वं तत्र त्वेन क्लृप्तं । किं न ज्ञानत्वाद्यपरपर्याययद्ब्रह्मसत्त्वं तदेवेत्याशंक्यनिराकरोति ॥ न चेति ॥ अन्यथेति ॥ तद्व्यावृत्तिप्रतितद्विरुद्धधर्मवत्त्वस्य प्रयोजकत्वमनङ्गीकृत्या सद्वावृत्तिप्रतितदविरुद्धज्ञानत्वादिकमेव प्रयोजकं न तद्विरुद्धसत्त्वमित्यङ्गीकार इत्यर्थः ॥ सत्यज्ञानादीत्यादि ॥ सत्यज्ञानादिवाक्ये पि ज्ञानपदेन ज्ञानत्वप्रतिपादनद्वारानृतव्यावृत्ते रपिसिद्धिप्रसंगेन सत्यपदं व्यर्थस्यादित्यर्थः ॥ प्रपञ्च इति ॥ यद्यसद्वावृत्तौ ज्ञानत्वादिरूपं ब्रह्मत्वमेव प्रयोजकमित्युच्यते तर्ह्यस

न च ब्रह्मणि ज्ञानत्वानन्दत्वादिरूपब्रह्मत्वमेव तत्प्रयोजकं । अष्टथिवीव्यावृत्तिप्रतिष्ठथिवीत्वस्येवासद्वावृत्तिप्रतितद्विरुद्धसत्त्वस्यैव प्रयोजकत्वेन क्लृप्तत्वात् अन्यथा सत्यज्ञानादिवाक्ये ज्ञानपदेनैवानृतव्यावृत्तिसिद्धौ सत्यपदवैयर्थ्यस्यात् । प्रपञ्चेऽसत्प्रातीति कव्यावृत्तौ सत्यामपि ब्रह्मत्वाभावाच्च । न च द्वितीये तत्त्वावेदकप्रमोक्तावसिद्धिः अतत्त्वावेदकप्रमोक्तौ त्वप्रयोजकतेति वाच्यं । प्रामाण्यात् तत्त्वावेदकत्वयोर्व्याहतत्वात् ।

द्व्यावृत्तिमतिप्रपञ्चे ब्रह्मत्वाभावेन प्रयोज्यापेक्षयान्यूनवृत्तित्वान्न तत्प्रयोजकमित्यर्थः ॥ द्वितीय इति ॥ अनिषेध्यत्वेन प्रमाप्रति साक्षाद्विषयत्वादिति द्वितीये हेतावित्यर्थः । अत्र तत्त्वावेदकप्रमाविषयत्वं हेतु रतत्त्वावेदकप्रमाविषयत्वं वा । नाद्यः । ममासिद्धेरित्यर्थः ॥ व्याहतत्वादिति ॥ अर्थसत्त्वगर्भप्रामाण्यस्यार्थासत्त्वगर्भतत्त्वावेदकत्वेनात्यन्तविरोधात् प्रामाण्यात् तत्त्वावेदकत्वयोः

सामानाधिकरण्यस्यव्याहृतत्वेनविकल्पएवायुक्तइतिभावः ॥ प्रत्यक्षस्येति ॥ तथाचतत्वावेदकप्रमोक्तावपिनासिद्धिरितिभावः ॥ अनुमानादेश्चेति ॥ तत्वावेदकंयत्प्रमाणविमतंसत्यंप्रमाणदृष्ट्वादित्यनुमानरूपतद्विषयत्वस्यप्रपंचेसद्भावेनापिनासिद्धिः । नचानुमानमतत्वावेदकमितिवाच्यं । त्वयापिदृश्यत्वादेस्तत्त्वभूतमिथ्यात्वादौप्रमाणीकरणेनतस्यतत्त्वावेदकत्वांगीकारात्तज्जातीयास्मदनुमानविषयत्वेनापितत्वावेदकप्रमा(ण)विषयत्वंपक्षेनासिद्धमित्यर्थः । प्रमाणविषयत्व(सद्भा)भावोपिसत्त्वंमास्त्वित्यप्रयोजकताशंकापरिहारायाह ॥ विपक्षइति ॥ व्याघातमेवोपपादयति ॥ विषयबाधइति ॥ विषयासत्त्वइत्यर्थः । प्रमा

प्रत्यक्षस्यतत्त्वावेदकतोक्तेश्च । अनुमानादेश्चपरेणापिमिथ्यात्वादौप्रमाणीकरणात् । विपक्षेव्याघातात् । विषयबाधेप्रामाण्यायोगात् । नापितृतीयेऽसिद्धिः । त्वयापीशस्यजगत्कर्तृत्वशास्त्रयोनित्वादिनाकुलालपाणिन्यादिवदनिषेध्यत्वेनतद्द्रष्टृत्वोक्तेः । अन्यथेशस्यतत्पालनादौप्रवृत्तिर्नस्यात् ।

ण्यं प्रमाविषयत्वं । प्रपंचस्यसत्त्वाभावेविषयसत्त्वघटितप्रमाविषयत्वरूपहेतोरेवायोगादितिहेतूच्छित्तिर्बाधिकेतिभावः ॥ नापितृतीयइति ॥ अनिषेध्यत्वेनेश्वरंप्रतिसाक्षादपरोक्षत्वहेतावित्यर्थः ॥ असिद्धिरिति ॥ ईश्वरंप्रत्यपिनिषेध्यत्वेनैवविश्वस्यापरोक्षत्वादसिद्धिरित्यर्थः ॥ शास्त्रेति ॥ वेदकर्तृत्वेनेत्यर्थः । तद्द्रष्टृत्वोक्तेः स्वकृतजगच्छास्त्रद्रष्टृत्वोक्तेर्नासिद्धिरित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ निषेध्यत्वे(नैवेश्व)नेश्वरंप्रत्यपरोक्षत्वइत्यर्थः । प्रातिभासिकत्वापत्त्यतिशेषः । तत्पालनादौ प्रातिभासिकजगत्पा

लनादौ । अप्रयोजकतां परिहरति ॥ विपक्ष इति ॥ अनिषेध्यत्वेनेश्वरज्ञानविषयस्यापि विश्वसत्यत्वाभावे रूढ्यवन्निषेध्यत्व
प्राप्त्या निषेध्यमेव प्रपञ्चमनिषेध्यत्वेन ईश्वरो जानातीति स्यात् । तथा चेश्वरस्य भ्रान्तत्वं स्यादिति बाधकसद्भावाच्चाप्रयोजकतांशं व्य-
त्यर्थः । अस्वीश्वरस्य भ्रान्तिरित्यत आह ॥ सा चेति ॥ “शोकमोहं जरां मृत्युमत्येती” त्यादिश्रुतिविरुद्धेत्यर्थः ॥ चतुर्थ इति ॥
सप्रकारका बाध्यार्थक्रियाकारित्वादिति हेतावित्यर्थः । सप्रकारका बाध्यतिपदस्य कृत्यमाह ॥ अर्थक्रियाया इति ॥ सत्यभूतार्थ-
क्रियाकारित्वं हेतु रूतासत्यभूतार्थक्रियाकारित्वं नाद्य इत्याह ॥ सत्याया इति ॥ व्याप्तिपक्षधर्मतयोरिति ॥ यथायोग्यं संबं-

विपक्षे चेशस्य भ्रान्तिः स्यात् सा च श्रुत्यादिविरुद्धा । चतुर्थेऽर्थक्रियायाः सत्यायाः
पक्षे सपक्षे च परंप्रत्यसिद्ध्या व्याप्त्यपक्षधर्मतयोरयोगात् असत्यायाश्चैन्द्रजालिकादौ
व्यभिचाररत्नसप्रकारका बाध्यत्वेन साविशेषिता । व्यभिचारस्त्वस्य निरसिष्यते

घोनयथाक्रमं । सत्यभूतार्थक्रियायाः पक्षेऽसिद्ध्या पक्षधर्मतायाः सपक्षे ब्रह्मण्यसिद्ध्या व्याप्तेश्चायोगादित्यर्थः । न द्वितीय इत्याह
॥ असत्यायाश्चेति ॥ सप्रकारकेति ॥ ऐन्द्रजालिकार्थक्रिया तु सप्रकारकेण इदानीं तनबाधेन तत्र व्यभिचार इत्यर्थः ।
ननु सप्रकारकजाग्रद्वाध्याध्यचरमधातूत्सर्ग रूपाथक्रियाकारित्वस्य मिथ्याभूते स्वाप्ताप्रिया संगमे सत्त्वेन व्यभिचार इत्यत आह ॥
व्यभिचारस्त्वस्येति ॥ न स्वाप्ताप्रिया संगमस्यार्थक्रियाकारित्वं किंतु तज्ज्ञानस्य तच्च सत्यमेवेति निरसिष्यत इत्यर्थः । ननु ह्यं

ते ब्रह्मण्यर्थक्रियाकारित्वाभावात्साधनवैकल्यमित्यत आह ॥ सत्यस्येति ॥ साक्षिचैतन्यस्य ब्रह्मरूपत्वादिति भावः ॥ साधकत्वादिति ॥ यथोक्तं “साधकत्वं स तस्तेन साक्षिणा सिद्धि मिच्छता । स्वीकृतं ही” ति । “साधकत्वं तु सत्यस्य साक्षिणो ह्यावयोद्धयोः । सम्यक्संप्रतिपन्न” मिति च । नन्वविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यस्यैव साक्षित्वात्तस्यैवाज्ञानादिसाधकत्वमंगीकृतं । तस्य च मिथ्याभूतत्वाद्ब्रह्मदृष्टान्तत्वं । दृष्टान्तस्तु शुद्धब्रह्मैव तत्र हेतुरेवाभावात्साधनवैकल्यं स्यादेवेत्यस्वसादाह ॥ असद्वेति ॥ ननु सत्त्वरूपसाध्ययुक्तात्मनः सपक्षाद्धेतोर्व्यावृत्ततयाऽसाधारण्यदोषः स्यादित्यत आह ॥ असाधारण्यस्येति ॥ यथाभूनित्यागं

सत्यस्य साक्षिणोऽज्ञानादिसाधकत्वाद्ब्रह्मदृष्टान्तः साधनहीनः । असद्भाव्यतिरेकदृष्टान्तः । असाधारण्यस्यागृह्यमाणविशेषत्वावस्थायामेव दोषत्वात् । विपक्षे व्याघातः ।

धवत्त्वादित्यत्र नित्यव्यावृत्तगंधवत्त्वाद्भूः किमनित्या उतानित्यव्यावृत्तगंधवत्त्वाद्भूः किनित्येति विरुद्धोभयपरामर्शोऽप्युक्तया सत्प्रतिपक्षत्वेन सांशयिकत्वेन वानुकूलतर्कादिरूपविशेषादर्शनदशायां मेवासाधारण्यस्य दोषत्वदृष्टं । एवं प्रकृतेऽपि सत्यभूतब्रह्मव्यावृत्तार्थक्रियाकारित्वात्प्रपंचः किमिथ्या उत मिथ्याभूतरूप्यादिव्यावृत्तार्थक्रियाकारित्वात्प्रपंचः सत्यइत्येवं विरुद्धोभयपरामर्शोऽप्युक्तया सत्प्रतिपक्षत्वेन सांशयिकत्वेन वा दोषत्वं वाच्यं । इदंचानुकूलतर्कादिरूपविशेषादर्शनदशायां मेव । अत्र च मिथ्याभूतरूप्यादिव्यावृत्तार्थक्रियाकारित्वात्सत्यः प्रपंच इति परामर्शोऽनुकूलतर्काणां वक्ष्यमाणत्वेन विशेषदर्शनसद्भावाद्ब्रह्मसत्प्रतिपक्षत्वेन सांशयिक

त्वेनवातस्यदोषत्वसंभवतीत्यर्थः । यथोक्तंगोशेन “संशयःसत्प्रतिपक्षोवाऽसाधारण्यस्यदूषकतायांद्वारं सचेहविशेषदर्शनाश्चास्ती”ति । अर्थक्रियाकारित्वेपिसत्यत्वंमास्त्वित्यप्रयोजकतायामाह ॥ विपक्षइति ॥ अर्थक्रियाकारित्वस्यसत्त्वप्रयोज्यत्वेन प्रयोज्यभूतार्थक्रियाकारित्वमंगीकृत्यतत्प्रयोजकीभूतसत्यत्वानंगीकारोविरुद्धइत्यर्थः । दृष्टान्तेहेतुसाध्ययोर्व्यतिर्निर्णायित्वाङ्नाप्रयोजकत्वशंकाकार्षेय्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ हेतुत्वं सप्रकारकाबाध्यजगद्धेतुत्वाद्यर्थक्रियांप्रति अर्थक्रियाऽकारणयदसदादितद्वावृत्तस्यपरमार्थसत्त्वैवप्रयोजकत्वेनावधारणात्प्रपञ्चेतदभावेप्रयोज्यस्यार्थक्रियाकारित्वस्याप्यभावरूपविपक्षबाधकतर्केणहे

ब्रह्मणिहेतुत्वंप्रतिअकारणसदादिव्यावृत्तस्यपरमार्थसत्त्वस्यैवप्रयोजकत्वेनकृत्तत्वात् । नचपंचमेऽसिद्धिः । परमतेपिजगन्मिथ्यात्वस्यारोपितत्वात् । अत्रचहेतुत्वंगतमिथ्यात्वंसत्त्वाभावोभिप्रैतइतिनासत्यनैकांत्यं । नचषष्ठेऽसिद्धिः ।

तोव्याप्यत्वग्रहान्नाप्रयोजकत्वमित्यर्थः ॥ पंचमइति ॥ आरोपितमिथ्यात्वकत्वादितिपंचमहेतावित्यर्थः ॥ परमतइति ॥ मिथ्यात्वस्यसत्यत्वेऽद्वैतहानिप्रसंगात्सोपाधिकस्यनिरुपाधिकेनैक्यासंभवादारोपितत्वमेवतस्यक्वक्यमित्यर्थः । मिथ्यात्वस्यसत्त्वानिषेधरूपत्वेनसत्यत्वेप्यभावद्वैतांगीकारादविरोधइत्येतत्तुपूर्वमेवदूषितमितिभावः । नन्वसतोनिर्धर्मकत्वेनतत्रमिथ्यात्वाख्याभावरूपधर्मस्याप्यारोपितत्वाद्ब्रभिचारइत्यतआह ॥ अत्रचेति ॥ तथाचारोपितसत्त्वाभाववत्त्वादित्यर्थः । असतिचसत्त्वाभावोवास्तवएवेतिनव्यभिचारइतिभावः । षष्ठे कल्पकरहितत्वादितिहेतौ कल्पकंकिंचिन्मात्रं तदन्यद्वा । नाद्यइत्याह ॥

चिन्मात्रस्येति ॥ कल्पनोपयुक्तदेहद्रियाद्यभावादितिभावः । नद्वितीयइत्याह ॥ अन्यस्येति ॥ तथाचस्वेनैवस्वस्यकल्पितत्वंविरुद्धमित्यर्थः । नन्वसतःकेनाप्यकल्पितत्वेनकल्पकरहितत्वेहेतोस्तत्रव्यभिचारइत्यतआह ॥ अत्रचेति ॥ तथाचसाध्यभूतंसत्वंनामाकल्पितत्वमेवविवक्षितं । अतोसतिसाध्यस्यापिसत्त्वान्नव्यभिचारइत्यर्थः ॥ विपक्षइति ॥ कल्पकरहितत्वेपिकल्पितत्वमेवास्त्वित्यप्रयोजकतायामित्यर्थः । व्याघातमेवाह ॥ कल्पकमिति ॥ हेतोरेवाऽभावान्नव्यभिचारइत्याशयेनाह ॥

चिन्मात्रस्याद्रष्टृत्वेनान्यस्यचकल्पितत्वेनाकल्पकत्वात् । अत्रचाकल्पितत्वस्यसाध्यत्वान्नासतिव्यभिचारः । विपक्षेव्याघातः । कल्पकंविनाकल्पनाऽयोगात् । किंचविमतंनसद्विलक्षणं असद्विलक्षणत्वात् आत्मवत् । नचशुक्तिरूप्येव्यभिचारः । तस्यासद्विलक्षणत्वेनतद्विरुद्धसद्विलक्षणत्वायोगात् । विमतंनचैतन्याज्ञानकार्यं नचैतन्याज्ञानकार्यधीविषयोवा नचैतन्याज्ञानकार्यसत्त्ववद्वा चैतन्यज्ञानाबाध्यंवा चैतन्यज्ञानाबाध्यसत्त्ववद्वा तस्मिन्नपरोक्षेपिअनिषेध्यत्वेनसाक्षाद्भासमानत्वात् तस्येति ॥ शुक्तिरूप्येऽसद्विलक्षण्यमंगीकृत्यव्यभिचारदानायसद्विलक्षण्यंगीकारेव्याघातः स्यात् । असद्विलक्षण्येसत्त्वस्यैवप्राप्तेस्तद्विलक्षण्ययोगात् । नचेष्टापत्तिरितिवाच्यं । तत्रतत्त्वस्यबाधितत्वात् । अतोव्यभिचारदानाययदिसद्विलक्षण्यतस्याऽङ्गीक्रियते । तर्ह्यऽसत्त्वस्यैवप्राप्त्यासद्विलक्षणत्वायोगेनहेतोरेवाभावान्नव्यभिचारइति “तुदिलसुरतन्नाय” इतिभावः ॥ विमतमित्यादि ॥ अर्थज्ञानात्मकोभयविधभ्रमाङ्गीकारात्तद्विरोधित्वेनाद्यानुमानद्वयं ॥ तस्मिन्निति ॥ चैतन्यइत्यर्थः । नेदंरजतमि

तिज्ञानं प्रति निषेध्यत्वेन साक्षाद्विषये व्यवसायद्वारा अनुव्यवसायविषये चरजते व्यभिचारवारणाथानिषेध्यत्वेन साक्षादिति च विशेषणद्वयं । तस्मिन्नपरोक्षेपीति स्वरूपसंकीर्तनं ॥ यदेवमिति ॥ यद्यस्मिन्नपरोक्षेपि अनिषेध्यत्वेन साक्षाद्भासते न तत्तदज्ञानकार्यादीति सामान्यव्याप्तिरित्यर्थः । उक्तभानवान् । अनिषेध्यत्वेन साक्षाद्भानवान् । समूहालम्बनादाविति शेषः । ननु चैतन्यस्याऽपरोक्षत्वाभावात्तस्मिन्नपरोक्षेपीत्यस्यासिद्धिरित्यत आह ॥ चैतन्यं चेति ॥ आरोपाधिष्ठानतयेत्यर्थः । चैतन्यस्य सर्वप्रत्ययवेद्य

यदेवं तदेवं यथापदेऽपरोक्षेऽप्युक्तभानवान्यदोनपटाज्ञानकार्यादिः । चैतन्यं चाधिष्ठानतया सुखादिसाक्षित्वेन चेदानीमप्यपरोक्षमिति नासिद्धिः । शंखत्वादावऽपरोक्षेपि भासमानं पीतत्वादिकं न तदज्ञानकार्यं । किंतु श्वेतत्वाज्ञानकार्यादिकमिति न व्यभिचारः । अत्राप्यापरोक्ष्यस्याज्ञानविरोधित्वात् स तितस्मिन्नज्ञानां गीकारे व्याघातः । एवमुत्तरत्रापि विषयक्षेपाधकमुन्नेयं । विमतं नात्मन्यध्यस्तं ।

त्वांगीकारेणायं घटइत्यादावधिष्ठानत्वेन प्रमितचैतन्यस्यैव निर्देशादिति भावः । ननु शंखत्वे अपरोक्षेपि अनिषेध्यत्वेन पीतः शंख इत्यत्र साक्षाद्भासमानं पीतत्वं शंखत्वाज्ञानकार्यं भवत्येवेति पीतत्वे सामान्यव्याप्तेर्यव्यभिचारइत्यत आह ॥ शंखत्वादाविति ॥ तदिति ॥ शंखत्वेत्यर्थः ॥ श्वेतत्वेति ॥ श्वेतत्वं च नापरोक्षतया भासत इत्याशयः । अप्रयोजकतापरिहारायाह ॥ अत्रापि

ति ॥ आपरोक्ष्यस्य अधिष्ठानापरोक्ष्यस्य । आत्मनि शुद्धे ॥ तत्तत्त्वति ॥ शुद्धात्मतत्त्वसाक्षात्कारवान्यईशःशबलःशुका
दिजीवन्मुक्तश्च तयोर्याप्रवृत्तिःपालनभिक्षादनशिष्यबोधनादिरूपा तद्विषयत्वादित्यर्थः । तत्र पटे । ननुशंखगतंयच्छंखत्वंत
त्साक्षात्कारवत्प्रवृत्तिविषयमपिपैल्यंशखेअध्यस्तमितिपैत्येव्यभिचारइत्यतआह ॥ शंखइति ॥ शंखतत्त्वति ॥ श्वेतत्वेत्य
र्थः । शंखतत्त्वंचनशंखत्वं किंतुश्वैत्यमेव अतोहेतोरैवा(भावा)नागमनान्नव्यभिचारइतिभावः । “नचमायाविनामायाहृश्यते

तत्तत्त्वसाक्षात्कारवत्प्रवृत्तिविषयत्वात् यदेवं तदेवं यथापटसाक्षात्कारवत्प्रवृत्तिविषयोघटो
नतत्राध्यस्तः । नचासिद्धिः । ईशजीवन्मुक्तयोररात्मसाक्षात्कारवतोरपिजगद्रक्षणभिक्षादन
शिष्यबोधनादौप्रवृत्तेः । शंखेध्यस्तमपिपीतत्वंनशंखतत्त्वसाक्षात्कारवत्प्रवृत्तिविषयइतिनव्य
भिचारः । विमतंनेश्वरमायाकल्पितं तंप्रत्यपरोक्षत्वात् यदेवंतदेवं यथाचैत्रप्रत्यपरोक्षोघटोनचै
त्रमायाकल्पितः । विमतंनजीवकल्पितं तस्मिन्मुषुसेप्यवस्थितत्वात् आत्मवत् नचाऽसिद्धिः

विश्वमीश्वरः । सदापश्यतितेनेदंनमायेत्यवधार्यता” मितिप्रमाणोक्तानुमानमाह ॥ विमतमिति ॥ ननुजीवेसुप्तेअहमर्थपर्य
तंजगद्विलयांगीकारादसिद्धिरित्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेति ॥ सुषुप्तौजगद्विलयांगीकारेपुनरुत्थानानंतरंपूर्वस्मिन्दिनेयंघटम
हमद्रक्षंसएवायंघटइतिप्रत्यभिज्ञाविरोधात् । तदप्रमाण्येबौद्धौकक्षणिक्त्वनिरासोपायाभावेनक्षणिकवादापातात् । अप्रामा

पयस्यबाधैर्कैकोन्नेयत्वेनप्रत्यभिज्ञाप्रामाण्येबाधकाभावाच्चेत्याह ॥ प्रत्यभिज्ञानदित्यादिना ॥ यदिसुषुप्त्यवस्थायांजगद्विल
यमंगीकृत्यासिद्धिःशङ्क्यते तर्ह्यस्यसुप्त्यनंतरंपुनरुद्धोपोनस्यात् । उद्धोधकानिष्टसंस्कारादेर्नाशादित्याह ॥ अदृष्टादेरपीति ॥
सामान्येनेति ॥ सामान्यतआत्मव्यतिरिक्तंकिंचिदनात्मभूतंसत्यमस्तीत्यत्रइत्यादीत्यनुमानानिद्रष्टव्यानीत्यन्वयः ॥ आ
त्मान्येति ॥ तथाचात्मान्यस्मिन्ननात्मनिकुत्रचिन्नास्तीतिप्राप्त्याआत्मान्यदनात्मभूतंकिंचित्सत्यभूतमितिहृदयं । ज्ञेयत्वादौ

प्रत्यभिज्ञानात् तस्यात्यंताप्रामाण्येचक्षणीकवादापातात् । बाधकाभा
वाच्च । अदृष्टादेरप्यभावेनपुनरुद्धोधायोगाच्च । सामान्येनानात्मसत्यत्वे
मिथ्यात्वंनात्मान्यसर्ववृत्ति मिथ्यामात्रवृत्तित्वात् शुक्तिरूप्यत्ववत् ।
आत्मापरमार्थसदन्यः परमार्थसद्भावान्योवा पदार्थत्वात् अनात्मवत् ।

मिथ्याभूतरूपादिवातिनिआत्मान्यसर्ववस्तुवृत्तिनिव्यभिचारवारणायहेतौमात्रपदं । मात्रपदेनसत्यवृत्तित्वव्यावृत्तिः अभावद्वै
तांगीकारेणात्मनः ॥ परमार्थसद्भावान्यत्वस्यसिद्धत्वात्सिद्धसाधनतास्यादतआह ॥ परमार्थसद्भावान्यइति ॥ आ
भ्यामनुमानाभ्यामात्मव्यतिरिक्तस्यकस्यचिदनात्मनःपरमार्थसत्त्वंपरमार्थसद्भावत्वंचलब्धमितिहृदयं । दृष्टान्तेअनात्मनिपरमा

१ परमार्थसन्नयोऽभावःतदन्यत्वेत्यर्थः । २ परमार्थसन्नयोऽभावःतदन्यइति ।

र्थसद्भावभूतब्रह्मान्यत्वमस्तीतिद्रष्टव्यं ॥ यावदिति ॥ अनेनचानुमानेनानात्मनअव्याकृताकाशवर्णप्रकृत्यादेर्यावदात्मस्वरूपमनुवर्तमानत्वोक्तयत्रैकालिकनिषेधरूपमिथ्यात्वाभावसिद्धिः । अभावमादायसिद्धसाधनतावारणायाह ॥ यावदिति ॥ सिद्धसाधनतावारणायैवाह ॥ खेति ॥ स्वप्रतियोगीति ॥ मायिमतेस्वात्मतत्त्वसाक्षात्कारेणबंधोनिवर्ततइत्यंगीकृतं । ज्ञानेनबंधनिवृत्तिदशायामसर्वस्याप्यनात्मनोबाध्यत्वचांगीकृतं । तदानींबंधनिवृत्तिसमानात्मकालीनोऽबाध्यःकश्चनानात्मास्तीति

आत्मायावत्स्वरूपमनुवर्तमानानात्मवान् यावत्स्वरूपमनुवर्तमानभावरूपानात्मवान्वा स्वज्ञानाबाध्यानात्मवान्वा स्वज्ञानाबाध्यभावरूपानात्मवान्वा पदार्थत्वाद्भावत्वाद्वाघटवत् । विमताबंधनिवृत्तिःस्वप्रतियोगिविषयविषयकज्ञानाबाध्यानात्मसमानकालीना उक्तज्ञानाबाध्यभावरूपानात्मसमानकालीनावा बंधनिवृत्तित्वात् निगडबंधनिवृत्तिविद्यादीनिद्रष्टव्यानि । विशिष्यानात्मसत्यत्वेतु

साध्यते । तथाहि । स्वशब्दनिर्दिष्टाबंधनिवृत्तिः तस्याःप्रतियोगीबंधः तस्यविषयःकर्मीभूतोबंधइतियावत् । एतादृशआत्मा जीवः तद्विषयकंयद्भानंआत्मतत्त्वसाक्षात्कारः । तेनाबाध्योयोऽनात्मा तत्समानकालीनेत्यर्थः ॥ निगडेति ॥ निगडबंधनिवृत्तिप्रतियोगिनिगडबंधविषयापराधिपुरुषविषयकज्ञानाबाध्यघटाद्यनात्मसमानकालीनत्वंनिगडबंधनिवृत्तावस्तीत्यर्थः । बंधनिवृत्तेरात्मतत्त्वसाक्षात्काराबाध्याभावरूपानात्मसमानकालीनत्वमादायसिद्धसाधनतावारणायाह ॥ उक्तेति ॥ स्वप्रतियोगि

विषयिकेत्यर्थः । आत्मधीः चरमसाक्षात्कारः ॥ खेति ॥ स्वशब्देन आत्मधीः तद्विषयः आत्मा तद्विषयिणीयाधीः स्वयमेव तद्वाध्यास्वयंधीरेव कतकरजोवदिति परेणांगीकृतं । बाध्यानभवतीति चास्माभिः साध्यते । तथा चानेन विशिष्यात्मधीरूपानात्मसत्यत्वसिद्धिरिति ज्ञेयं । अमहेतुरज्ञानादिः । स्वशब्देनाज्ञानं तत्कार्योभ्रमोजगद्भ्रमः तदधिष्ठानं यद्ब्रह्म तज्ज्ञानबाध्यइति परेणांगीकृतं तदभावस्त्वस्माभिः साध्यते इत्यवधेयं । अमकत्वात् । अमजनकत्वात् ॥ काचादिरिति ॥ स्वशब्देन काचादिः तत्कार्योयोरजतभ्रमः तदधिष्ठानशुक्तिज्ञानबाध्यो नभवतीत्यर्थः । नन्वेवं चेच्छुक्त्यज्ञानेनैव्यभिचारः । अमकत्वे सत्यपिशुक्त्यज्ञा

आत्मधीः न स्वाविषयविषयकधीबाध्या धीत्वात् शुक्तिधीवत् । आत्माधिष्ठानकभ्रमहेतुः न स्वकार्यभ्रमाधिष्ठानज्ञानबाध्यः । अमक(हेतु)त्वात् यदेवंतदेवं यथाशुक्त्यधिष्ठानकभ्रमहेतुः काचादिः शुक्त्यज्ञानमपि पक्षतुल्यं । ब्रह्मान्यदनादि परमार्थसत्

नकार्यभ्रमाधिष्ठानभूतशुक्त्यज्ञानबाध्यत्वेन साध्याभावादित्यत आह ॥ शुक्त्यज्ञानमपीति ॥ एतावंतं कालं शुक्त्यज्ञानमासीदित्यनुभवेनाज्ञानस्य सत्यत्वसिद्धेः स्वकार्यभ्रमाधिष्ठानज्ञानबाध्यत्वाभावोप्यस्माभिः साध्यते इति तस्यापि पक्षतुल्यत्वाद्वाग्व्यभिचारइत्यर्थः ॥ ब्रह्मान्यदनादीति ॥ “जीवईशो विशुद्धाचित्भेदस्तस्यास्तयोर्द्वयोः अविद्यातच्चित्तो योगः षडस्माकमनादयः” इति श्लोको कमनादिजातमित्यर्थः । अनादित्वेऽप्यध्यस्तत्वमेवास्तु इत्यप्रयोजकतायामाह ॥ दोषेति ॥ स्वाध्यासात्पूर्वमनादित्वादेव सतोपीत्य

र्थः॥अनादीति॥ब्रह्मज्ञानानिवृत्तेःसत्वेनानाद्यध्यस्तत्वमित्यङ्गीकारेब्रह्मणोप्यनादित्वाविशेषादनाद्यध्यस्तत्वंस्यात् तथोत्तरत्रतन्निवर्तकाभावादनन्ताध्यस्तत्वंचस्यादित्यर्थः॥कालादीति॥अनेनकालादेर्यावद्ब्रह्मस्वरूपवर्तमानत्वोक्त्याऽबाध्यत्वसिद्धिः । पक्षेहेतूपपादनायवैकगम्यमित्युक्तं । आदिपदेनब्रह्मग्रहणेसिद्धसाधनतापरिहारायब्रह्मान्यदित्युक्तं । दोषजन्यज्ञानविषयत्वोपपादनायसाक्षिवेद्यमित्युक्तं । साक्षिरूपज्ञानस्यनित्यत्वेनदोषाजजन्यत्वादितिभावः । बाधकज्ञानस्यदोषाजजन्यत्वात्तत्प्रतिनिषेध्यत्वेनसा

अनादित्वात् ब्रह्मवत् । दोषजन्यज्ञानात्पूर्वसतोप्यनादेरनाद्यध्यस्तत्वेब्रह्माप्यनाद्यनन्ताध्यस्तं
स्यात् । ब्रह्मकालाद्यसंबद्धनावतिष्ठते पदार्थत्वात् । घटवत् ब्रह्मान्यदेकैकगम्यं धर्मादिपरमार्थ
सत् । श्रुतितात्पर्यविषयत्वाद्ब्रह्मवत् । साक्षिवेद्यंमुखादिपरमार्थसत् अनिषेध्यत्वेनदोषाजन्यज्ञा
नंप्रतिसाक्षाद्विषयत्वात् । आत्मवत् विमतंपरमार्थसत् स्वविषयकसाक्षात्कारात्पूर्वभावित्वात्
आत्मवत् नचाऽसिद्धिः त्वन्मतेपिप्रतिकर्मव्यवस्थार्थस्वविषयसाक्षात्कारात्पूर्वघटादेर्भावात् ।

क्षाद्विषयरूपेव्यभिचारवारणायानिषेध्यत्वेनेति।इदंरूप्य(रजतमि)मितिज्ञानंप्रत्येवसाक्षादनिषेध्यत्वेनविषयरूप्येतद्धारणायदो
षाजन्यज्ञानंप्रतीत्युक्तं । इदंरूप्य(रजत)मित्यस्यचदोषजन्यत्वान्नव्यभिचारः । व्यवसायद्वाराऽनुव्यवसायंप्रतिविषयरूप्येतद्धार
णायसाक्षादित्युक्तं । विमतं घटादिरूपंविश्वं ॥ त्वन्मतइति ॥ घटज्ञानस्यघटएवकस्माद्विषयः पटोपिकिनस्यादितिशंकायां
प्रतिकर्मव्यवस्थार्थघटसन्निकृष्टेद्रियजन्यत्वात्घटज्ञानस्यघटविषयकत्वमित्येवमिन्द्रियसंनिकर्षार्थघटादिसाक्षात्कारात्पूर्वम

पिघटादेर्विद्यमानत्वमावश्यकत्वं । स्वविषयकसाक्षात्कारश्चाध्यासरूपएव । तथाचततःपूर्वमपिविद्यमानस्यघटादेरधिष्ठानादिवत्स(त्य)त्वमेवसिध्यतीत्यर्थः ॥ अन्योन्याभावातिरिक्तैति ॥ मायावादिनाहिघटादन्यत्रासत्वस्यसिद्धत्वात्स्वयंयत्रास्तित्रापितदल्यंताभावोऽस्तीत्युच्यते । तद्विरोधितयाऽस्माभिःसाध्यते । अन्योन्याभावातिरिक्तैतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदप्रतियोगिकोऽल्यंताभावः सएवैतद्वदसमानकालीनइतिपरेणोच्यते । अस्माभिस्त्वेतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदप्रतियोगिकाभाव

अन्योन्याभा(वातिरि)व्यतिरिक्तैतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदप्रतियोगिकाभावत्वंएतद्वदसमानकालीनावृत्ति । अन्योन्याभावव्यतिरिक्तैतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदप्रतियोगिकाभावमात्रवृत्तित्वात् । एतद्वदप्रतियोगिकप्रागभावत्ववदित्याद्युह्यं । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावपक्षेव्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नैतिविशेषणीयं ।

त्वंएतद्वदसमानकालीनोऽल्यंताभावःतदवृत्तीत्युच्यते । एतद्वदाल्यंताभावएवैतद्वदसमानाधिकरणएतद्वदसमानकालीनश्चनभवतीतिभावत् । एवंचस्वसमानाधिकरणस्वसमानकालीनाल्यंताभावाप्रतियोगित्वरूपसत्वसिद्धिः । अन्योन्याभावातिरिक्तैत्यभावविशेषणं । एतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदप्रतियोगिकाभावःअन्योन्याभावोपिभवति । कपालमेतद्वदोनेतिप्रतीत्याएतद्वदान्योन्याभावस्यकपालेएतद्वदसमानाधिकरणत्वात् सचैतद्वदसमानकालीनोपिभवति । एवंचैतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदप्रति

योगिकाभावत्वंएतद्धटसमानकालीनावृत्तीतिसाधनेएतद्धटान्योन्याभावत्वमादायबाधःस्यात् । अतोऽन्योन्याभावातिरिक्तेति ।
 तावत्युक्तेतत्त्वादौएतद्धटप्रतियोगिकात्यंताभावस्तावदस्ति सचान्योन्याभावातिरिक्तएतद्धटसमानकालीनश्च एतद्धटस्यतत्त्वादा
 वेतद्धटालंताभावस्यचसमानकालीनत्वात् । एवंचैतद्धटप्रतियोगिकाभावत्वंएतद्धटसमानकालीनावृत्तीतिसाधनेतत्त्वादिनिष्ठत
 द्धटालंताभावमादायबाधःस्यात् । अतएतद्धटसमानाधिकरणेत्युक्तं । तंत्वादिनिष्ठतद्धटालंताभावस्यैतद्धटसमानाधिकरणत्वा
 भावान्नबाधः । अन्योन्याभावातिरिक्तैतद्धटसमानाधिकरणनिष्ठधर्मत्वमित्येतावत्युक्तेकपालरूपादिकमन्योन्याभावातिरिक्तमे
 तद्धटसमानाधिकरणमेतद्धटसमानकालीनंचभवति । एवंचकपालरूपत्वेएतद्धटसमानकालीनावृत्तित्वसाधनेबाधःस्यात् । अतः
 अभावत्वमित्युक्तं । तावत्युक्तेअन्योन्याभावातिरिक्तैकपालेएतद्धटसमानाधिकरणोयःपदालंताभावः सएतद्धटसमानकालीन
 श्चभवति । तथाचतन्निष्ठेपदालंताभावत्वेएतद्धटसमानकालीनावृत्तित्वसाधनेबाधःस्यात् अतएतद्धटप्रतियोगिकेत्युक्तं । नन्वे
 तद्धटप्रतियोगिपदेनैवकपालरूपत्वमादायबाधस्यपरिहृतत्वादेतद्धटप्रतियोगिकनिष्ठधर्मत्वमित्येवास्तु अभावत्वमित्येतत्किमर्थमि
 तिचेदुच्यते । एतद्धटसमवायोद्विनिष्ठत्वेनकपालेएतद्धटसमानाधिकरणःस्वप्रतियोगिकत्वेनैतद्धटप्रतियोगिकत्वेनैतद्धटप्रतियो
 गिकश्चभवति । तद्वृत्तियेदेतद्धटकपालसमवायत्वंतादायबाधःस्यात् । तस्यैतद्धटसमानकालीनोयःएतद्धटसमवायःतद्वृत्तित्वा
 त् । अतोभावत्वमित्युक्तं । नन्वेवंचेत्पुनर्बाधः व्यधिकरणधर्माविच्छिन्नाभावपक्षेसंयोगेनसंबधेनघटवतिभूतलेसमवेतत्वाविच्छि
 न्नघटोनास्तीतिप्रतीत्याऽन्योन्याभावातिरिक्तःभूतलादेवेतद्धटसमानाधिकरणःयःएतद्धटालंताभावःअसमवेतत्वरूपव्यधिकरण

धर्मावच्छिन्नत्वादायताभावः स एतद्वदसमानकालीनश्च भवति । एवं च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नैतद्वदायताभावत्वे एतद्वदसमानकालीनावृत्तित्वसाधने बाधः स्यात् । अतोऽन्योन्याभावातिरिक्ततद्वदसमानाधिकरणव्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नैतद्वदायताभावत्वमिति विशेषणीयं । अतो न बाधः । हेतावाद्यविशेषणत्यागे एतद्वदान्योन्याभावत्वे एतद्वदसमानकालीनान्योन्याभाववृत्तिनिहेतोर्व्यभिचारः स्यात् । अत आद्यमन्योन्याभावातिरिक्तत्वभावविशेषणं । तावत्युक्तं तत्त्वादिनिष्ठतद्वदायताभावत्वे एतद्वदसमानकालीनतनुनिष्ठतद्वदायताभाववृत्तिनिहेतोर्व्यभिचारः स्यात् । अत एतद्वदसमानाधिकरणेति द्वितीयविशेषणं । एतावत्युक्ते एतद्वदसमानाधिकरणैतद्वदसमानकालीनकपालरूपवर्तिनिकपालरूपत्वे व्यभिचारः स्यात् । अत एतद्वदप्रतियोगिकाभाववृत्तित्वादित्युक्तं । तावत्युक्ते एतद्वदसमानाधिकरणायताभाववृत्तिनिपदायताभावत्वे एतद्वदसमानकालीनपदायताभाववृत्तिनिचव्यभिचारः स्यात् । अत एतद्वदप्रतियोगिकेत्युक्तं । एतावत्युक्ते एतद्वदकपालसमवायोद्विनिष्ठत्वेन कपाले एतद्वदसमानाधिकरणः स्वप्रतियोगिकत्वेनैतद्वदप्रतियोगिकश्च भवति । तद्वृत्तिनि एतद्वदकपालसमवाये एतद्वदसमानकालीनोयः एतद्वदसमवायः तद्वृत्तिनि व्यभिचारः स्यात् । अतः अभावेत्युक्तं । तावत्युक्ते प्रमेयत्वे एतद्वदसमानकालीनयत्समवेतादिवर्तिनि व्यभिचारः स्यात् । अतो मात्रपदं । एतावत्युक्ते समवेतत्वरूपव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नैतद्वदायताभावत्वे एतद्वदसमानकालीनोयः समवेतत्वावच्छिन्नैतद्वदायताभावः तद्वृत्तिनि व्यभिचारः स्यात् । अतो व्यधिकरणधर्मानवच्छिन्नैत्यपि विशेषणं देयं । दृष्टान्ते प्रप्रागभावत्वे एतद्वदसमानकालीनोयः प्रप्रागभावः तद्वृत्तिनेन साध्यैव कल्प्यं स्यात् । एतद्वदप्रतियोगिकाभाववृत्तित्वाभावेन साधनैव कल्प्यं च स्यात् । अत

एतद्धटप्रतियोगिकेत्युक्तमितिसंप्रदायगम्यानिपदानांकृत्यानिद्रष्टव्यानि ॥ अनेनचेति ॥ अन्योन्याभावातिरिक्तैतद्धटसमानाधिकरणैतद्धटसमानकालीनाभावस्यनिषेधस्वसमानाधिकरणाल्यंताभावप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्वाभावरूपसत्वसिद्धिरित्यर्थः ॥ अत्रचेति ॥ सामान्येनात्मसत्यत्वेविशिष्यानात्मसत्यत्वेचोक्तानुमानेष्वित्यर्थः । संगृह्णाति ॥ तथाचेति ॥ असदिति ॥

अनेनचस्वसमानाधिकरणःस्वसमानकालीनःअन्योन्याभावव्यतिरिक्तोयोऽभावःतदप्रतियोगित्वरूपसत्वसिद्धिः । अत्रचाऽनुकूलतर्कावक्ष्यंतइतिनोपाध्याभाससाम्यादिशंका । तथाच “असत्प्रातीतिकान्यत्वात्प्रमाणविषयत्वतः । अर्थक्रियाकारितादेर्विश्वंसत्य” मितिस्थितं ॥ ४ ॥ विश्वमिथ्यात्वस्यानुमानबाधः॥१॥ किंच “विश्वंसत्यं यच्चिकेतसत्यमित्तन्नमोघंयाथातथ्यतोर्यान्यदधाच्छाश्वतीभ्यःसमाभ्य” इत्यादिश्रुतिभिः । “असत्यमप्रतिष्ठंतेजगदाहुरनीश्वर” मित्यादिस्मृतिभिः “नाभावउपलब्धेः वैधर्म्याच्चनस्वमादिवदि” त्यादिसूत्रैश्चबाधितादृश्यत्वादयः । नचायंप्रत्यक्षप्राप्तानुवादः त्वन्मतेसन्धदइत्यस्यसदर्थस्यव्यावृत्तघटाद्यन्यानुवृत्तब्रह्मत्वेनघटादिसत्वस्याऽप्राप्तेः ।

अनेनप्रातिभासिकत्वानधिकरणत्वेसतिअसत्वानधिकरणत्वादित्यनुमानसंग्रहः ॥ प्रमाणेति ॥ अनेनानिषेध्यत्वेनप्रमांप्रतिसाक्षाद्विषयत्वादित्यनुमानसंग्रहः । आदिपदेनारोपितमिथ्यात्वकल्पकरहितत्वाद्यनुमानानांसंग्रहःकृतइतिज्ञातव्यं ॥ ४ ॥ विश्वमिथ्यात्वस्यानुमानबाधविवरणं ॥ ४ ॥ १९ ॥ विश्वमिथ्यात्वानुमानस्यागमबाधमप्याह ॥ किंचेति ॥ प्रत्यक्षप्राप्तेति॥

प्रत्यक्षप्राप्तसत्यत्वेत्यर्थः । व्यावृत्तं अननुवृत्तं यद्वदादितदन्यद्यदनुवृत्तं ब्रह्मतत्त्वेन तत्स्वरूपत्वेन परमते घटो नित्य इत्यादिष्विव सन्धट इत्यत्र घटे सत्त्वं न प्रतीयते किंत्वधिष्ठानभूतसद्ब्रह्मानुबोधमात्रमित्यंगीकारेण घटः सन्नित्यादिप्रत्यक्षेण घटादिषु सत्यत्वस्याप्राप्तेः श्रुतेरनुवादकत्वायोगइत्यर्थः ॥ यच्चिकेतेत्यादीति ॥ “विश्वंसत्य” मित्यत्र सत्यत्वमात्रस्य प्रत्यक्षप्राप्तत्वसंभावनया कथञ्चिदनुवादकत्वशंकायामपि “यच्चिकेते” त्यादिवाक्यद्वयेन तच्छंका । अत्रेश्वरस्य सत्यजगत्स्रष्टृत्वोक्तेः तस्य च प्रत्यक्षाद्यवेद्यतया प्राप्त्यभावात्तत्प्रतिपादकश्रुतिद्वयस्य नानुवादकत्वमिति भावः । “विश्वंसत्य” मित्यस्याः श्रुतेः कथञ्चिदनुवादकत्वेपि “यच्चिकेते”

यच्चिकेतेत्यादिवाक्यद्वये ईश्वरस्य मानान्तरप्राप्तसत्यजगत्स्रष्टृत्वस्यैवोक्तेश्च । पृथिवी इतरभिन्ना न हि स्यात्सर्वाभूतानीत्यादाविव एकदेशे विधेयसिद्धावपि विश्वमात्रे तदसिद्धानुवादकत्वाच्च । अनुवादकत्वं हि वाक्यस्य न ज्ञातज्ञापकत्वमात्रं

त्यादिश्रुतिद्वयस्य तावन्नानुवादकत्वमित्यंगीकृत्योक्तं इदानीं “विश्वंसत्य” मित्यस्या अपिश्रुतेर्नानुवादकत्वमस्तीत्याह ॥ पृथिवीति ॥ यथा पृथिवी इतरभिन्नेत्यत्रैकदेशघटाद्यवच्छेदेन तत्रैकदेशस्य प्रत्यक्षेण सिद्धावपि पृथिवीत्वावच्छेदेन सर्वत्रासिद्धानुमान (स्य नानु) स्यान्नुवादकत्वं यथाच “न हि स्यात्सर्वाभूतानी” त्यत्र “ब्राह्मणो न हंतव्य” इत्यादिना ब्राह्मणादावेकदेशे हि साभावस्य सिद्धावपि भूतपदोक्तप्राणिमात्रे तदसिद्धान हि स्यादिति वाक्य (स्य नानु) स्यान्नुवादकत्वं तथेहापि विश्वसत्यमित्यत्र विश्वैकदेशघ

दाद्यवच्छेदेन प्रत्यक्षेण सत्त्वग्रहेऽपि विश्वत्वावच्छेदेन प्रत्यक्षेण तद्ग्रहात्तदयोग्येषु धर्मादिषु श्रुत्या सत्यत्वबोधनान्न विश्वस्यमित्यस्याः श्रुतेरनुवादकत्वमित्यर्थः । ज्ञातज्ञापकत्वमात्रमित्यत्र मात्रशब्दोऽयोगव्यवच्छेदार्थः ॥ अतिप्रसंगादिति ॥ सिद्धं धर्म्यं शमुद्दिश्यासिद्धिविधायकस्य “दन्नाजुहोती” त्यस्याप्यनुवादकत्वमापद्येतेत्यर्थः ॥ ज्ञातमात्रेति ॥ तथा च धर्म्यशस्यसिद्धत्वेऽपि अधिकस्याज्ञातस्य दधिरूपगुणस्यापि तत्र विधानान्न ज्ञातमात्रज्ञापकत्वमस्तीति नातिप्रसंग इत्यर्थः । एवं च प्रकृतेऽपि विश्वस्यमित्यस्या दर्शनज्ञातमात्रज्ञापकत्वं “आपश्चन्नप्रमिनंती” ति वाक्यशेषेण विश्वस्यत्वस्य समस्तदेवताप्रमिति विषयत्वस्यासिद्धस्यापि कथनादि

अतिप्रसंगात् किंतु ज्ञातमात्रज्ञापकत्वं एकशाखास्य विधिवाक्यैकार्थशाखांतरस्य विधिवाक्यस्य पुरुषांतरं प्रतीवयेन पुंसावादि विप्रतिपत्त्या दिना प्रत्यक्षेण विश्वस्यताननिर्णीता तं प्रत्यर्थवत्त्वाच्च ।

तिभावइतिसंप्रदायः । इतोऽपि विश्वस्यमित्यार्थे दर्शनज्ञातज्ञापकत्वेनैव व्यर्थमित्याह ॥ एकशाखेति ॥ “प्रातस्संध्यामुपासीते” ति ऋग्वेदशाखागतं वाक्यं तत्समानार्थकमपि यजुःशाखागतं “प्रातस्संध्या” मिति वाक्यं न व्यर्थं ऋकशाखाध्यायिनं प्रतिव्यर्थत्वेऽपि येन पुंसाः ऋकशाखाध्ययनं न कृतं तं प्रत्यर्थवत्त्वांगीकारात् । एवं प्रत्यक्षेण विश्वस्यतायेन न निर्णीता वादि विप्रतिपत्त्या दिना प्रत्यक्षेऽप्रामाण्यशंकनात् तं प्रति विश्वस्यमिति वाक्यस्याऽर्थवत्त्वसंभवादित्यर्थः । एकशाखेत्युक्त्या पूर्वमीमांसान्यायः सूचितः । तथाहि । द्वितीयाध्याये चतुर्थपादे चितितं । “शाखांतरेषु कर्मभेदः स्या” दित्यत्र नानाशाखान्नातं अग्निहोत्रादिकं कर्मभिद्यते न

वेतिसंशयेअविशेषणपुनःश्रुतिरूपाभ्यासस्यकर्मभेदाभाववैयर्थ्यापत्तेःकर्मभिद्यतइतिपूर्वपक्षः । सिद्धांतस्तुपुनःश्रुत्याशाखांतरो
 क्तमेवकर्मविधीयतइतिसिद्ध्यति ननुकर्मभेदः ताहवैयर्थ्यमिति नशं कनीयं शाखाभेदानामध्येतृभेदनियतत्वेनविहितस्यापिविधा
 नंपुरुषांतराधिकारेणसंभवत्येवेतितस्यैवकर्मणोविधानेपिनवैयर्थ्यमिति । नन्वेवंरीत्यासर्वत्रानुवादमात्रोच्छेदप्रसंगःस्यादित्यतः
 “सर्वाविवादस्थलएवकथंचिदनुवादकत्व” मितिभगवत्पादवाक्यंहृदिनिधायाह ॥ अनुवादकत्वंत्विति ॥ अतएवेति ॥
 सर्वाविवादस्थलएवानुवादकत्वस्यसावकाशत्वेनयत्रविवादस्तत्रतस्यादोषत्वादवेत्यर्थः ॥ देहेति ॥ देहातिरिक्तात्मेत्यर्थः ॥

अनुवादकत्वंतुसर्वाविवादस्थलेसावकाशं । अतएवत्वयापिबृहदारण्य
 कभाष्येदेहान्यान्यात्मबोधिकायाः “अस्तीत्येवोपलब्धव्य” इतिश्रुतेःप्रत्य
 क्षप्रासानुवादित्वमाशंक्यवादिविप्रतिपत्तिदर्शनादित्यादिनातत्परिरूतं ।

अस्तीति ॥ देहातिरिक्तोस्तीत्यर्थः ॥ प्रत्यक्षप्राप्तेति ॥ ममेदेहइतिप्रत्यक्षेणदेहात्मभेदस्यसिद्धत्वादित्यर्थः । इत्या
 दिना सिद्धांतभाष्येण । किंचविश्वंसत्यमितिश्रुतेर्नानुवादकत्वं । यथाहितवर्ततेसन्धटःसन्धटःसद्धटज्ञानंसत्तु
 खस्फुरणमित्यादिप्रत्यक्षेणात्मसत्यत्वस्यप्राप्तेरात्मसत्यत्वप्रतिपादिकायाःसत्यआत्मेत्यादिश्रुतेर्वैयर्थ्यस्यात्तन्माभूदित्येवमर्थप्रत्य
 क्षेणवर्तमानकालएवसत्ताग्रहणात्पूर्वमानकालमात्रेसत्ताग्राहिप्रत्यक्षाप्राप्तत्रिकालाबाध्यत्वरूपसत्यत्वप्रतिपादकत्वमंगीकृतं । एवं

प्रकृतेवयमपिसन्धटइत्यादिप्रत्यक्षेणविश्वसत्यत्वस्यप्राप्तत्वाद्द्विश्वंसत्यमित्यादिश्रुतेर्वैयर्थ्यस्यात्तन्माभूदित्येवमर्थवर्तमानकालमात्रेसत्ताप्राहिप्रत्यक्षाप्राप्तत्रिकालाबाध्यत्वरूपसत्यत्वप्रतिपादकत्वमंगीकुर्मोतो न दोष इत्याह ॥ इहापिश्रुतेरिति ॥ विश्वंसत्यमित्यादिकाण्यइत्यर्थः । अत्रपूर्वतंत्रसिद्धोद्घातउक्तः ॥ द्वयोःप्रणयंतीत्यादिना ॥ सप्तमाध्यायेतृतीयपादेचितं । “सौकुंतुप्रणयनमवाच्यंहीतरवदि” त्यत्रचातुर्मास्येषुज्ञेष्वैश्वदेवरुणप्रघाससाकमेधुनासीरसंज्ञकपर्वचतुष्टयमस्ति । मासानामेवपर्वसंज्ञा तत्र “द्वयोःप्रणयंती” तिश्रूयते मध्यस्थयोर्द्वयोःपर्वणोःप्रणयंतिगार्हपत्यादाहवनीयंप्रत्यग्निनेतव्यइत्यर्थः । चातुर्मा

द्वयोःप्रणयंतीतिवाक्यस्यावैयर्थ्यायचातुर्मास्यमध्यपर्वणोश्चोदकाप्राप्तप्रणयनां

तरप्राप्तकत्ववत्तद्वाह्यापिश्रुतेरवैयर्थ्यायतत्सत्यमित्यादिश्रुतिवत्तुमानमात्रप्रा

हिप्रत्यक्षाप्राप्तकालत्रयाबाध्यत्वरूपसत्यत्वप्राप्तकत्वाच्च । अन्यथाआत्मनआनं

दत्वश्रुतिरपिसुखंसुखोऽस्मीतिप्रत्यक्षप्राप्ताऽतात्विकानंदत्वानुवादिनीस्यात् ।

स्यंचकर्मदर्शणमासाख्यकर्मप्रकृतिकं तत्रचातुर्मास्यपर्वणांमध्येमध्यस्थयोर्द्वयोःपर्वणोरुच्यमानमग्निप्रणयनंकिंदर्शणमासधर्मकंडतापूर्वतद्विलक्षणमितिसंशयेचातुर्मास्यानांदर्शणमासप्रकृतिकतयाचोदकप्राप्तत्वेनतदीयांगकलापयुक्ततयाचोदकप्राप्तप्रणयनप्राप्तकत्वमेवेतिपूर्वपक्षेद्वयोःपर्वणोरग्निप्रणयनस्यदर्शणमासप्रकृतिकतयासिद्धत्वेनपुनर्द्वयोःप्रणयंतीत्यस्यवैयर्थ्यापत्तेस्तदवैयर्थ्यायचोदकाप्राप्तांगकलापयुक्तापूर्वप्रणयनप्रतिपादकत्वमेवेतिसिद्धांतितं तद्वदिहापीत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ विश्वंस

त्यमित्यादेरपूर्वसत्यत्व(प्रापकत्वा)प्रतिपादकत्वाभावइत्यर्थः ॥ स्यादिति ॥ तथाचप्रत्यक्षाप्राप्तानंदत्वप्रतिपादकत्वं श्रुतेरंगी कार्यमितिभावः । नन्वेवमपूर्वविषयांतरदानेन सर्वत्रानुवादकत्वमात्रोच्छेदः स्यादित्यत आह ॥ अनुवादकत्वंत्विति ॥ (प्रमाणंतराप्राप्तापूर्वविषयांतरयत्रनास्ति तत्रानुवादकत्वं सावकाशमित्यर्थः) । स्थलांतरेनुवादकत्वं सावकाशमित्यर्थः । दाढ्यहेतुत्वाच्चनानुवादकत्वं दोषयेत्याह ॥ निगमनवदित्यादिना ॥ पिपासितस्येति हेतुगर्भं अत्यंततृपितत्वादेव एकप्रमाणोक्तौ विश्वासा

अनुवादकत्वं तु अप्राप्तविषयांतराभावे सावकाशं । निगमनवत्तत्त्वमसीति न वक्तृत्वोभ्यामसवत्पिपासितस्य एकजलविषयकालिंगशब्दप्रत्यक्षरूपप्रमाणसंग्रहवत्त्व(न्मते)त्पक्षे प्रत्यक्षसिद्धभावरूपाज्ञाने “तमआसीदि” त्यादिश्रुतिवत्श्रुतेरैक्यतात्पर्येषु धिर्लिंगवच्च प्रत्यक्षानाश्वासनिरासेन दाढ्यार्थत्वाच्च । अनुवादकत्वं तु यत्र दाढ्यप्रागेव सिद्धं तत्रैव ।

भावादेकजलरूपार्थविषयकशब्दादिबहुप्रमाणापेक्षेत्यर्थः ॥ प्रत्यक्षसिद्धइति ॥ अहमज्ञइति प्रत्यक्षसिद्धइत्यर्थः ॥ त्वन्मतइति ॥ त्वन्मते तमशब्दस्य भावरूपाज्ञानपरत्वादिति द्रष्टव्यं । ऐक्यतात्पर्ये ऐक्यविषयकतात्पर्ये । नन्वेमेवैतत्सर्वत्राप्यनाश्वासनिरासार्थत्वेन दाढ्यार्थत्वस्य वक्तृशक्यत्वादनुवादकत्वमात्रोच्छेदइत्यत आह ॥ अनुवादकत्वंत्विति ॥ प्रागेवेति ॥ अना

श्वासपरिहारेणेत्यर्थः ॥ यथाषड्विंशतिरस्यवक्रयइति ॥ नवमेध्यायेचतुर्थपादेचितितं । अग्निष्टोमीयपशौश्रूयते “षड्विंशतिरस्यवक्रयः ता आनुष्टुचौ च्यावयतादि” ति । अस्यायमर्थः । अग्निष्टोमीयपशोर्वक्रयः पार्श्वस्थास्थीनिषड्विंशतिसंख्याकानि एकैकस्मिन्पार्श्वे त्रयोदशानामवस्थितत्वात् ताश्च वक्राः अनुष्टुपाः त्रयोदशानामवस्थितत्वात् उच्यन्त्यावयतात् उच्यतादिति । षड्विंशति वक्रिकपशुयुतामीषोमीयप्रकृतिकेऽश्वमेधेश्रूयते । “चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्वक्रा रश्वस्ये” ति । तथा “नचतुस्त्रिंशदिति ब्रूयात् षड्विंशतिरित्येव ब्रूयादि” ति च । तत्र संदेहः किंचोदकप्राप्तस्य षड्विंशतिरिति मंत्रस्य बाधोऽस्युतनेति । तत्राश्वमेधे “प्रकृतिव तदुक्तं “बहुप्रमाणसंवादश्च दाढ्यहेतुरेवे” ति । किंच यथा “षड्विंशतिरस्य वक्रय”

इति मंत्रस्याऽश्वमेधे चोदकप्राप्तस्य “चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धो” रिति वैशेषिकमंत्रेणाऽपोदितस्य प्रतिप्रसवार्थं “षड्विंशतिरित्येव ब्रूयादि” तिवचनं तथा प्रत्यक्षप्राप्तस्य जगत्सत्त्वस्याऽद्वैतश्रुत्याऽऽपाततोऽपोदितस्य प्रतिप्रसवार्थं सत्त्वश्रुतिः किं न स्यात्

द्विकृतिः कर्तव्ये” ति चोदकेन षड्विंशतिरिति मंत्रप्राप्तौ चतुस्त्रिंशदिति वैशेषिकमंत्रस्य प्रेषणपठितस्य बाधयोगाच्चोदकप्राप्तस्यैव बाध इति प्राप्ते “षड्विंशतिरित्येव ब्रूयादि” ति प्रतिप्रसवसद्भावादपवादस्यापवादो पुनरुत्सर्गस्यैवावस्थितिरितिन्यायेन चोदकप्राप्तः षड्विंशतिरस्येति मंत्र एव प्रयोक्तव्यः । अतो न तस्य बाधः चतुस्त्रिंशदित्यस्य तु मंत्रस्यास्मात्प्रकरणात् स्थानांतरं प्रत्युत्कर्षः कार्य इति सिद्धांतः । ननु षड्विंशतिरित्येव ब्रूयादित्यत्र ननु चतुस्त्रिंशदिति तीतीतरीतिनैषैकवकारश्रवणेन चोदकप्राप्तमंत्रापवादकैव शेषिकमंत्रप्रतीतस्य बाध

कत्वमस्तु विश्वंसत्यमित्यादौतुनिषेधाश्रवणात्कथंप्रत्यक्षप्राप्तसत्यतापवादकनिषेधरहिताद्वैतश्रुतिबाधकत्वमित्यतआह ॥ दृश्यं तेहीति ॥ “असंयोगाल्लिङ्गिदि” तिकित्वविधिसन्निधिपठितस्यनिषेधरहितस्य “मृडमृदगुधकुषुक्किशवदवसःकत्वे” तिसूत्रस्य “नक्त्वासेडि” तिकित्वापवादकंप्रतियथाबाधकत्वं तथाविश्वंसत्यमित्यादेर्निषेधविधुरस्यापिसत्त्वग्राहिप्रत्यक्षापवादकाद्वैतकश्रुतिबाधकत्वयुक्तमित्यर्थः । यथोक्तं “किंवाहक्त्वोनिजंयन्नक्त्यासेडितिनिराकृतं । मृडेत्यादिविधानंतुपुनरुज्जीवयत्यद इति । कत्वः कत्वाप्रत्ययस्य हि यस्मात्कित्वं निजंस्वाभाविकमेवास्ति ततोमृडेत्यादिनाकत्वाप्रत्ययस्यकित्वकथनमयुक्तं तथापि

दृश्यंतेहि मृडमृदेत्याद्याःप्रतिप्रसवार्थविधयः । तस्मात् धर्मिप्रमातृधर्मादिभेदान्नद्वैतगीर्ध्या । आसिंहावाग्भिन्नशाखावाग्द्विप्रणयनादिवत्

नक्त्वासेडितियत्कित्वंनिराकृतं तद्वाध(कभूत)कंमृडेत्यादिविधानं अदःकित्वं पुनरुज्जीवयतीत्यर्थः । “स्वतएवकितःकत्वायाः किद्वाचोऽनर्थकत्वतः । सेटःकत्वायाःकिन्निषेधनिषेधार्थत्वमास्थित” मित्यपिपठंति । संगृह्णाति ॥ तस्मादिति ॥ प्रत्यक्षाविषयेधर्मिणिसत्यत्वबोधनायधर्मिभेदः विप्रतिपत्त्यादिनाप्रत्यक्षणेनसत्त्वंगृहीतंतत्रतद्बोधनायप्रमातृभेदः प्रत्यक्षगृहीतव्यावहारिकसत्त्वभि(न्नतात्विकस)न्नाव्यावहारिकसत्त्वरूपधर्मग्रहायधर्मभेदः आदिपदेनदाढ्यार्थत्वप्रतिप्रसवयोर्ग्रेहणं । नहिंस्यादित्यहिंसावागवद्भर्मिभेदः भिन्नशाखावागवत्एकार्थकनानाशाखागतवागवत्प्रमातृभेदः द्विप्रणयनादिवत्तृधर्मभेदइतिविवेकः ।

प्रमाणं अबाधितार्थग्राहकमित्यर्थः ॥ तद्वाधइति ॥ विरुद्धयोर्द्वयोरप्यबाधितार्थत्वापुनपत्तेरित्यर्थः ॥ नचेदिति ॥ प्रमित
प्रमापकत्वाभावादित्यर्थः । अननुवादकत्वमेवदर्शयति ॥ श्रुतेरिति ॥ अननुवादकत्वोपपादनायप्रत्यक्षाप्राप्तेत्युक्तं । सदर्ध
त्वोपपादनायत्विकसत्त्वेत्युक्तमित्यथायोग्यसंबंधोद्घट्टव्यः । प्रमाणस्याप्यप्रमाणप्राप्तानुवादकत्वमस्त्वित्यतआह ॥ नही
ति ॥ येनभ्रमप्राप्तानुवादकत्वंप्रमाणस्यस्यादितिभावः ॥ यथेति ॥ द्वैतग्राहिप्रत्यक्षंअद्वैतश्रुतिविषयापहारकंयथानभवति

किंचप्रत्यक्षंप्रमाणंचेत्तद्वाधोमिथ्यात्वानुमानादेः नचेत्कथंसत्वश्रुतिरनुवादः । श्रुतेःसदर्थत्वाया
ऽननुवादकत्वायचप्रत्यक्षाऽप्रासतात्विकसत्वविषयकत्वोपपत्तेः । नहिप्रमाभ्रमयोरेकविषयता ।
किंच यथानापहरेत्तद्वैताभावश्रुत्यर्थमक्षधीः । तथानोपहरेद्वैतश्रुत्यर्थमपिदुर्बला । प्रत्यक्षंप्रमाणत्वे
ननिश्चितंचेत्तद्वाधोमिथ्यात्वानुमानादेः अनिश्चितंचेत्प्रत्यक्षंमिथ्यात्वश्रुतिविषयापहारइवसत्व
श्रुतिविषयापहारेप्यशक्तं स्वप्रामाण्यनिर्णयायश्रुतिसंवादापेक्षंसन्नश्रुत्यऽनुवादकत्वापादकं ।

दुर्बलत्वात् तथाद्वैतश्रुत्यर्थं भेदमपि नोपहरेत् नप्रापयेत् । कारिकार्थमेवाह ॥ प्रत्यक्षमित्यादिना ॥ पूर्वंप्रमाणत्वेदोषउक्तः
इदानींतन्निश्चयेदोषउच्यतइतिभेदः । तदेवविशदयति ॥ स्वप्रामाण्येति ॥ नन्वेवंचेत्स्पर्शानप्रत्यक्षेणहिमभेषजत्वरूपोयस्त
स्यगृहीतत्वात्तत्पतिपादकान्निहिमस्यभेषजमिति श्रुतेरनुवादकत्वंसर्वसंभतंसयात् तत्रापिप्रत्यक्षस्यदुर्बलत्वेनाग्निहिमस्यभेषजमि

तिश्रुतिविषयापहारकं न भवति स्वप्रामाण्यनिर्णयाय श्रुतिसंवादापेक्षं स तन् श्रुत्यनुवादकत्वापादकमिति वक्तुं मुशकत्वादित्यत आह ॥ अदयौष्ण्येति ॥ प्रमाणाप्रमाणयोरेकविषयकत्वाभावेन पूर्वताप्राप्त्या विधायकमेव तन्नानुवादकमिति भावः ॥ अन्यथेति ॥ विश्वसत्यत्वश्रुतेः प्रत्यक्षप्राप्तसत्यत्वानुवादकत्वइत्यर्थः । ननु ब्रह्मसत्त्वस्याप्राप्तत्वात्कथमनुवादकत्वमित्यत आह ॥ ब्रह्मसत्त्वस्येति ॥ लोकतइति ॥ सत्सुखस्फुरणमिति प्रत्यक्षेणेत्यर्थः । न च ब्रह्मत्वसामानाधिकरण्येन सत्त्वं न प्रत्यक्षसिद्धमिति वाच्यं । स्फुरणत्वस्यैव ब्रह्मत्वादिति भावः ॥ भ्रमेति ॥ यद्ब्रमाधिष्ठानं तत्सदिति दर्शनात् जगद्ब्रमाधिष्ठानं ब्रह्मसदिति त्वद्रीत्यानुमानेन

अदयौष्ण्यप्रत्यक्षस्य प्राप्ताप्यानिश्चयेऽग्निहिंसस्य भेषजमित्यादिरप्यनुवादो न स्यादेव । अन्यथा “सत्यज्ञानं नेहनाने” त्यादिश्रुतिरप्यनुवादिनी स्यात् । ब्रह्मसत्यस्य लोकोत्तो भ्रमाधिष्ठानत्वादिर्लिंगेन च विश्वमिथ्यात्वस्य च दृश्यत्वाद्यनुमानेनाऽवेदमूलप्रवाहानादिविज्ञानवादादिना च प्राप्तेः । उक्ताहिंसाधिकरणं मंत्रलिङ्गप्राप्तबोधकस्यापि तदर्थशास्त्रस्याऽनुवादकता ।

त्वर्थः । विश्वमिथ्यात्वप्रतिपादिकायानेह नानेति श्रुतेरनुवादित्वमुपपादयति ॥ विश्वेति ॥ नन्वनादिश्रुतेः कथं वादिप्राप्तानुवादित्वमित्यत उक्तं ॥ प्रवाहानादीति ॥ यथोक्तं “अनादिकालतो वृत्तास्समयाहिप्रवाहत” इति । तस्य वेदमूलकत्वे वेदानुप्रवेशेन वेदस्य न तत्प्राप्तानुवादकत्वमत उक्तं ॥ अवेदमूलेति ॥ नन्वनुवादप्राप्तानुवादकत्वं श्रुतेः कुत्रापि न दृष्टमिति चेत्तत्राह ॥ उक्ताहीति ॥ प्रमाणलक्षणे “तदर्थशास्त्रादि” तिसूत्रइत्यर्थः ॥ तदर्थेति ॥ तदर्थश्रुतिविनियोगार्थयच्छास्त्रं तत्तदर्थशास्त्रं

ब्राह्मणंतस्येत्यर्थः । “उरुप्रथस्वउरुतेयज्ञपतिःप्रथतामितिपुरोडाशंप्रथयतीति” श्रूयते तत्रउरुप्रथस्वेतिमंत्रविनियोजकंयत्
 “इतिपुरोडाशंप्रथयती” तिब्राह्मणवाक्यंतदनुवादकंनवेतिसंदेहेअननुवादकमेव अन्यथावैयर्थ्यापत्तेरितिप्राप्तेपुरोडाशंप्रथना
 भिधानरूपमंत्रगतलिंगेनपुरोडाशंप्रथनरूपेऽर्थेऽवितिमंत्रविनियोगस्यसिद्धत्वात् “इतिपुरोडाशंप्रथयती” तिब्राह्मणरूपतदर्थ
 शास्त्रस्यानुवादकत्वंयुक्तमित्यर्थः । तद्वैयर्थ्यमितिनाच्यं । उच्चारणमात्रेणादृष्टार्थत्वादितिप्रथमाध्यायस्यद्वितीयचरणेऽभि

उक्ताचत्वयैवेक्षत्यधिकरणेसदेवेत्यादिवाक्यस्यप्रधानपरत्वेसांख्यस्मृतिप्राप्तानुवादिता । किंचस
 त्वश्रुतेःसत्वप्रत्यक्षानपेक्षत्वाद्भासापेक्षानुवादत्वं निरपेक्षानुवादित्वंतुधारावाहिकज्ञानइवनाप्रा
 माण्यहेतुः । उक्तंहिनयविवेके “सापेक्षानुवादेहिनप्रमितिः नतुदेवादनुवादधारावाहिकवदि”
 ति । उक्तंचवाचस्पत्ये “यत्रतुप्रमाणांतरसंवादःतत्रप्रमाणांतरादिवार्थवादादपिसौर्थःप्रसिद्ध्यति

हितं । उक्तंचशास्त्रदीपिकायां “यदिदृष्टार्थैतवस्यान्मंत्रान्नानमनर्थकं । प्रत्यायनाददृष्टंचेत्तदुच्चारणतोवर” मिति । अनुवाद
 कत्वाभियाश्रुतेरपूर्वार्थत्वत्वाप्यंगीकृतमित्याह ॥ उक्ताचेति ॥ एवमनुवादित्वमुक्तत्वाब्रह्मपरत्वमुक्तमित्याशयः । किंचसत्त्व
 श्रुतेःसापेक्षानुवादित्ववानिरपेक्षानुवादित्ववा नाद्यइत्याह ॥ किंचसत्त्वश्रुतेरिति ॥ द्वितीयेत्याह ॥ निरपेक्षेति ॥ धारा
 वाहिकेति ॥ उत्तरज्ञानेनस्वार्थविषयीकरणीये नपूर्वज्ञानापेक्षा । पूर्वज्ञानगृहीतार्थविषयकत्वमात्रेणानुवादकत्वंत्यस्ति तन्ना

प्रामाण्यकारणं तद्वदि(त्यर्थः)तिभावः । नप्रमितिःअप्रामाण्यं दैवादनुवादे निरपेक्षानुवादे धारावाहिकवत्प्रामाण्यमित्यर्थः । नचधारावाहिकस्थलेपिविशेषणज्ञानत्वेनपूर्वपूर्वज्ञानापेक्षेतिवाच्यं । आद्यविशेषणज्ञानस्यैकस्यैवउत्तरभाविषवविशिष्टज्ञानहेतुत्वोपपत्तेः । अतोनिरपेक्षानुवादकत्वंधारावाहिकस्थलइतिसंप्रदायः । संवादः निरपेक्षानुवादकत्वं । अर्थवादात् अनुवादात् अनुवादादनुवादाक्यात् प्रसिद्धीतीति । तथाचप्रामाण्यमेवेतिभावः । निरपेक्षानुवादित्वमेवोपादयति ॥ द्वयोरिति ॥ संवादसंवादिप्रमाणयोः परस्परानपेक्षयोरैकत्रार्थप्रवृत्तेः । तत्रदृष्टान्तःप्रत्यक्षेति ॥ प्रमात्रिति ॥ प्रमाणयोःपरस्परनिरपेक्षतयैवस्वार्थप्रति

द्वयोःपरस्परानपेक्षयोःप्रत्यक्षानुमानयोरैकत्रार्थप्रवृत्तेः प्रमात्रपेक्षयात्वानुवादत्वं प्रमाताह्यव्युत्पन्नःप्रथमंयथाप्रत्यक्षादिभ्योऽर्थमवगच्छति नतथाऽऽज्ञायत स्तत्रव्युत्पत्त्यपेक्षत्वादि” ति । किंचवादिविप्रतिपत्तिनिरासार्थत्वान्ननिष्प्रयोजनानुवादत्वं । सप्रयोजनानुवादत्वंतुविद्वद्वाक्यवृत्त्यर्थपरत्वाविरोधि । अतएवमीमांसकैर्विद्वद्वाक्यस्य

पादकत्वान्नानुवादकत्वेनाप्रामाण्यं प्रमात्रपेक्षयाप्राप्तमनुवादकत्वंत्वस्त्वित्यर्थः । तदुपादयति ॥ प्रमाताहीति ॥ व्युत्पत्त्यनंतरमर्थवगमेतंप्रतिप्रत्यक्षादिसिद्धार्थबोधकतयानुवादकत्वंस्यादेवेत्यर्थः । तथाचनिरपेक्षानुवादित्वत्वाप्रामाण्यसाधकंनभवातीतिवाचस्पतेःसंमतमितिफलितीर्थः । किंचसत्त्वश्रुतेर्निष्प्रयोजनानुवादित्वं सप्रयोजनानुवादित्वं नाद्यइत्याह । वादीति ॥ द्वितीयेत्याह ॥ सप्रयोजनेति ॥ मीमांसकैरिति ॥ द्वितीयाध्यायेद्वितीयपादेचितं । “प्रकरणंतुपौर्णमास्यारूपावचना

दि” त्यत्रयदोषोष्कपालोमावास्यापौर्णमास्यावाच्युतो भवति तावद्भूतामग्नीषोमावाज्यस्यैवनोपांशुपौर्णमास्यायजेन्नैद्रदधिअमावास्याया” मिति तत्राग्नेयः ऐंद्रदधिऐंद्रपयः इत्यामावास्याकालसंबंधिथागत्रिकं आग्नेयः आज्यभागः उपांशुथागश्चेति पौर्णमासी कालसंबंधिथागत्रिकं विहितं । एतत्सन्निधौ “यएवंविद्वान्पौर्णमासीयजते यएवंविद्वानमावास्यांयजत” इति वाक्यद्वयं श्रुतं । तथा “दर्शपौर्णमासाभ्यांस्वर्गकामोयजेते” ति च श्रुतं । तत्र यएवंविद्वानिति विद्वद्वाक्ये संदेहः यएवंविद्वानिति वाक्याभ्यां पौर्णमास्यामावास्यासंज्ञकौ यागांतरौ विधीयते उत पूर्वप्राप्तामावास्यात्रिकपौर्णमासत्रिकानुवादएव क्रियते इति संदेहेऽनुवादस्य व्यर्थत्वात् अपूर्वथागांतरविधायकाविति पूर्वपक्षपूर्वप्राप्तषड्वागानुवादित्वमेव । न चैवं प्रयोजनाभावादनुवादवैयर्थ्यमिति वाच्यं । पूर्वप्राप्त

समुदायद्वित्वापादनरूपप्रयोजनवत्वेनानुवाद्यस्वार्थपरत्वाद्वाक्यैकवाक्यतोक्ता ।

दर्शपौर्णमासानुवादेन फलविधायके “दर्शपौर्णमासाभ्या” मिति वाक्ये द्विवचनप्रयोगोक्तिः । स च पूर्वप्राप्तषड्वागेष्वयुक्तः अतः फलवाक्ये द्विवचनेन सम्यगव्यवहारोपपत्त्यर्थं षण्णां यागानां द्वित्वसंपाद्यतेऽनेन वाक्येन । अमावास्यापौर्णमास्यासंबंधिन आग्नेयादिषड्वागान्त्रिकत्वेनैकीकृत्य “यएवंविद्वान्पौर्णमासीयजते अमावास्यांयजत” इत्युक्तमिति सिद्धांतितं । समुदायेति ॥ षड्वागरूपसमुदायस्य द्वित्वापादनरूपप्रयोजनसद्भावादित्यर्थः । तदपि द्वित्वापादनं दर्शपौर्णमासाभ्यामिति फलवाक्ये द्वित्वोपपत्त्यर्थमिति ज्ञातव्यं । एवं च पौर्णमासामावास्यायागसमुदायस्य विद्वद्वाक्यनिष्पन्नार्थस्य दर्शाख्येन समुदायेन पौर्णमासाख्यसमु

दायेनफलकामइष्टिकुर्यादितिफलवाक्येनान्वयाद्विद्वद्वाक्यस्यफलवाक्येनैकवाक्यत्वमुक्तमित्यर्थः ॥ स्वार्थेति ॥ यथा “वायुर्वक्षेपिष्ठादेवते” त्यादीनांअवांतरप्राप्तमनुवदतांअनुवाद्यस्वार्थेतात्पर्याभावेनावांतरवाक्यार्थमनाहृत्य(आलभेते)तिपदप्रतिपाद्यालंभेनेप्राशस्त्यबोधकतया(पदैक)तदेकवाक्यतोच्यते । तथाविद्वद्वाक्येपिफलवाक्योक्तद्वित्वसंपादनेनानुवाद्यस्वार्थपरत्वाभावे “स्वर्गकामोयजेते” तिवाक्येयजेतेतिपदप्रतिपाद्यागारूपार्थप्राशस्त्यबोधकतयापदैकवाक्यतैवोच्येत्यर्थः । किंचायमनुवादः

स्वार्थपरत्वाभावेह्यर्थवादवत्पदैकवाक्यतोच्येत । किंचानुवादत्वपिनैकफल्यमात्रंनत्वप्राप्ताप्यं याथार्थ्यमेवप्रामाण्यंनत्वनाधिगतार्थत्वमित्यन्यत्रोक्तत्वात् । किंचायमनुवादोनतावद्वायुर्वक्षेपिष्ठादिवाक्यवस्तुत्यर्थः नापि “दध्नाजुहोती” त्यत्रजुहोतिरिवान्यविधानार्थः विधानायप्रमाणानूदितस्यतात्त्विकत्वनियमात् । नहि “व्रीहीन्प्रोक्षती” त्यादाचारोपितव्रीह्यादेर्धोः

स्तुत्यर्थवान्यविधानार्थवानिषेधार्थोवा । नाद्यइत्याह ॥ किंचायमिति ॥ विश्वंसत्यमित्यनुवादइत्यर्थः । “वायव्यश्च्युतमा लभेतभूतिकामोवायुर्वक्षेपिष्ठादेवते” त्यादौइत्थं वायव्यश्चेतपश्चालंभःप्रशस्तः यतःशीघ्रगामिनीवायुदेवतेत्यादिवत्स्तुतेत्राभावादित्यर्थः । नापिद्वितीयइत्याह ॥ नापीति ॥ “दध्नाजुहोती” त्यत्रजुहोतीतियत्तद्वद्भेदधिरूपगुणविधानायजुहोत्यनुवादोयथा तथान्यविधानार्थो नभवतीत्यर्थः । कुतोनेत्यतआह ॥ विधानायेति ॥ कुतोयंनियमइत्यतआह ॥ नहीति ॥

ब्रीहीनितिप्रमाणवाक्यप्रत्यक्षप्राप्तब्रीह्यनुवादेनप्रोक्षणंविधत्ते । एवंचप्रमाणानूदितस्यब्रीह्यादेस्तात्त्विकत्वानियमान्नारोपितत्वमित्यर्थः । आद्यादिपदेनदक्षजुहोतीत्यादेर्ग्रहणं । द्वितीयादिपदेनहोमादेरितिज्ञेयं । अस्वारोपितब्रीह्यादेरेवधीरित्यतआह ॥ अनुवाद्यस्येति ॥ अनुवाद्यस्यासत्त्वेऽनुवाद्यविधेयसंसर्गरूपवाक्यार्थोबाधितःस्यादित्यन्वयः । तत्रदृष्टान्तआश्रयासिद्धावित्यादि । नापितृतीयइत्याह ॥ नापीति ॥ तत्रैवेति ॥ नेहनानास्ति किंचनेतिवाक्ये किंचनेत्यनेनैवसर्वानुवादोपपत्तस्तदर्थपु

अनुवाद्यस्यासत्त्वेह्याश्रयासिद्धौधर्मिधर्मसंसर्गरूपानुमितिवेद्यहवाऽनुवाद्यविधेयसंसर्गरूपवाक्यार्थोबाधितःस्यात् । नापिनेहनानेतिनिषेधार्थः । तत्रैवकिंचनेत्यनुवादकांशस्यसत्त्वात् । नहि “नसुरांपिबेदि” तिनिषेधायसुरांपिबेदितिवाक्यांतरमपेक्षितं । अत्रचापश्चनप्रामिर्नतीत्यलौकिकस्यप्रमाणस्यविधेयस्यसत्त्वाच्च ।

थक्विश्वंसत्यमितिवाक्यांतरमनपेक्षितमित्यर्थः । तदेवदृष्टान्तोपपादयति ॥ नहीति ॥ वाक्यांतरं अनुवादकभूतं । तत्रसुरामित्यस्यैवानुवादकांशत्वादितिभावः । किंचनेहनानेतिनिषेधार्थोयमनुवादो नभवति किं नामविधानार्थएव । विश्वंसत्यमिति वाक्येएववांत्रतंतत्सर्जनादिकं । आपश्चनआपोपि सर्वदेवता अपि प्रमिर्नतिजानतीत्येवं पारमेश्वरसृष्ट्यादेस्सत्यत्वेनज्ञानसर्वदेवानामप्यस्तीतिसर्वदेवसंबंधितादृशज्ञानरूपस्यालौकिकप्रमाणस्योक्तेरित्याह ॥ अत्रचेति ॥ विश्वंसत्यमितिवाक्यइत्यर्थः ॥

यत्तन्नेतीति ॥ यत्तन्नेत्येवंनिषेधार्थानुवादलिंगस्य एकस्याप्यभावादित्यर्थः । तदभावेपि तदनुवादलिंगाभावेपि । ननु तत्सत्यमित्यादिवाक्यं न ब्रह्मसत्तानुवादकं । तस्यामानंतरा प्राप्तत्वादित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ व्यवस्थिते अनुस्यूते । तथाच ब्रह्मणः सर्वप्रत्ययवेद्यत्वेन सन्धदइत्यत्र ब्रह्मसत्त्वस्य प्रत्यक्षेण प्राप्तत्वात् तत्सत्यमित्यादेरनुवादकत्वं युक्तमित्यर्थः । विशिष्टस्यैव सर्वप्रत्ययवेद्यत्वं न शुद्धस्येति शंका मपाकर्तुमुत्तरेण (उदाहृतः) प्रवृत्तः । प्रपञ्चविलयाधिष्ठानत्वेन सर्वप्रत्ययवेद्यस्य शुद्धत्वादिति भावः ॥

यत्तन्नेत्यादिनिषेधार्थानुवादलिंगाभावाच्च । तदभावेपि निषेधायानुवादे “तत्सत्य” मित्याद्यपि “न सत्तन्नासदुच्यते असद्वा इदमप्रभासीदि” ति निषेधाय ब्रह्मसत्तानुवादकं स्यात् । “सर्वप्रत्ययवेद्ये च ब्रह्मरूपे व्यवस्थिते । प्रपञ्चस्य प्रविलयः शब्देन प्रतिपाद्यत” इति मंडनोक्त्या सन्धदइत्यत्रापि ब्रह्मसत्ताप्रतीतिः । “परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता । संवित्सर्वमेव हेमयोर्वेदांतोक्तिप्रमाणत” इति सुरेश्वरोक्त्या सद्ब्रह्मज्ञानमित्यत्रापि तत्प्रतीतिश्च । सत्सुखस्फुरणं अज्ञोऽसीत्यादौ तु तत्प्रतीतौ न विवादः ।

परागर्थेति ॥ घटज्ञानस्य ब्रह्मज्ञानत्वोपपादनायेदं वाक्यांतरं परागार्थाः प्रत्यगर्थान्तराणि यानि प्रमेयानि तेषु फलभूतायां संवित् घटादिभासकं चैतन्यं तदेव वेदांतवाक्यरूपप्रमाणस्य प्रमेयं । तथाच घटज्ञानस्य ब्रह्मज्ञानत्वात् सत्पटज्ञानमित्यत्र ब्रह्मसत्ताप्रतीत्यत इत्यर्थः । ननु घटावच्छिन्नचैतन्यरूपे ब्रह्मणि सत्त्वप्रतीतावपि न शुद्धे तत्प्रतीतिरित्यतस्तदंगीकृत्य दूषणांतरमाह ॥ सदितीति ॥ त

तृतीतौ ब्रह्मसत्ताप्रतीतौ । कुतइत्यतआह ॥ शुद्धेति ॥ अज्ञोस्मीत्यत्रकथंब्रह्मसत्ताप्रतीयतइत्यतआह ॥ अज्ञानादीति ॥ अज्ञोस्मीत्यस्याज्ञानंमध्यस्मीत्यर्थः । तथाचाज्ञानाधिष्ठानचैतन्येअस्मीतिसत्ताप्रतीयतइत्यर्थः । नन्वत्रापिविशिष्टेऽज्ञानविशिष्टेवसत्ताप्रतीयतेनकेवलेइत्यतआह ॥ अधिकेति ॥ चिदस्फुरणाभावादिति ॥ विशिष्टेविशेष्यांशसद्भावादितिभावः । ननुसत्सुखस्फुरणमित्यादौब्रह्मशब्दोल्लेखाभावेनब्रह्मणिसत्त्वंनप्रतीयतइतिचेत्तत्राह ॥ ब्रह्मशब्देति ॥ यत्रब्रह्मशब्दोल्लेखोस्ति “सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्म” तितत्रापिब्रह्मणिसत्त्वंनप्रतीयतएव । “अथकस्मादुच्यतेब्रह्मोतिबृंहतोह्यस्मिन्गुणा” इतिश्रुतेब्रह्मशब्द

शुद्धचित्तएवसुखस्फुरणत्वात्अज्ञानाद्यध्यासाधिष्ठानत्वाच्च । अधिकस्फुरणेपिचिदस्फुरणाभावात् । ब्रह्मशब्दानुल्लेखेपिअखंडार्थनिष्ठवाक्यबोध्यंयत्ब्रह्मतत्सत्त्वप्रतीतेः एवमानंदश्रुतिरपिअदुःखमसुखंसममित्यादिनिषेधायप्रत्यक्षप्रासानंदानुवादिनीस्यात् ।

स्यगुणविशिष्टवाचित्वात्तस्यचमिथ्यात्वेनतत्रसत्यत्वबोधनस्यबाधिततयालक्षणयाब्रह्मचैतन्यमात्रपरत्वमेवांगीकृतं । वेदांतानामखंडार्थनिष्ठत्वेनवेदांतवाक्यबोध्यार्थस्यब्रह्मणोऽखंडत्वांगीकारात् यदाब्रह्मशब्दोल्लेखस्थलेइत्थंगतिस्तदासत्सुखस्फुरणंमध्यज्ञानमस्मीत्यत्रापिब्रह्मशब्दोल्लेखाभावेपिसुखाज्ञानविशिष्टेसत्तायाबाधितत्वेनलक्षणयाऽखंडार्थनिष्ठवेदांतवाक्यबोध्यंयद्ब्रह्मचैतन्यं तत्सत्त्वमेवप्रतीयते । विशिष्टेविशेष्यांशसद्भावादित्येववक्तव्यमितिभावः ॥ प्रत्यक्षेति ॥ सुखंसुप्तोस्मीतिसाक्षिप्रत्यक्षेत्यर्थः ॥

किंचैवमिति ॥ अबाध्यत्वरूपोयबाधनिषेधस्तदर्थमित्यर्थः । विज्ञानवादिरीत्याप्राप्तं यत्प्रतिपन्नोपाधौ निषेधप्रतियोगित्वरूपं बाध्यत्वतश्चेहनानेति वाक्येनाऽनूद्य विश्वसत्यमिति वाक्येनाऽबाध्यत्वरूपबाधनिषेधबोधेन निषिध्यते धप्रतिपादिते बाध्यत्वं निषिध्यत इत्यपि स्यादित्याशयः ॥ स्वर्गनरकादेरिति ॥ स(त्य)त्वस्येतिशेषः । विश्वान्तर्गतार्तोद्विधमार्मादिपदार्थसत्यत्वस्य प्रत्य

किंचैवं नेह नानेति श्रुतिरेव विश्वसत्यमित्यबाध्यत्वरूपबाधनिषेधाय विज्ञानवादादिप्राप्तविश्वबाधानुवादिनी किं न स्यात् । किंच धर्मार्धमस्वर्गनरकादेर्न प्रत्यक्षादिना प्राप्तिः शब्दप्राप्तस्य शब्देन निषेधायानुवादे एतच्छास्त्रास्माग्नीषोमीयवाक्यस्य न हि स्यादिति निषेधाय शाखांतरोक्ताग्नीषोमीयहिंसा अनुवादित्वं स्यात् । सत्यं ज्ञानमित्यादेरपि इदं वाअग्रैर्नैव किंच न आसीदिति निषेधाय तत्सत्यमित्यादिवाक्योक्तब्रह्मसत्तानुवादित्वं स्यात् तस्मान्नानुवादिनी श्रुतिः । नापि व्यावहारिकसत्त्वपरा वैश्यार्थात् न हि कोपि प्रपञ्चे व्यावहारिकसत्यतां नोपैति ।

क्षादिनाऽप्राप्तत्वेऽपि शब्दत्वेऽपि सत्त्वप्राप्तिसंभवाच्छब्दप्राप्तधर्मादिसत्यत्वं नेह नानेति निषेधाय विश्वसत्यमित्यनेनाऽनूद्यत इत्यत आह ॥ शब्देति ॥ अतिप्रसंगांतरमाह ॥ सत्यमिति ॥ अनुवादित्वनिराकरणमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ वैश्यार्थमेवोपपादयति ॥ नहीति ॥ येन संप्रति “विश्वसत्य” मिति वाक्येन व्यावहारिकसत्यत्वं बोधनीयं स्यात् बौद्धादिमतेऽपि जगति व्यावहारिकसत्त्वा

परपर्यायसांवृतसत्त्वसद्भावादितिभावः । प्रपंचेसर्वांगीकृतमपिव्यावहारिकसत्यत्वंश्रुतिःप्रतिपादयत्वितिचेत्तत्राह ॥ अप्राप्ते चेति ॥ तथाचापूर्वताभंगइतिभावः ॥ इष्टापत्तिरिति ॥ श्रुतेरबाध्यसत्त्वप्रतिपादकत्वमस्माकमपिसंमतमितिभावः ॥ बाध्योक्ताविति ॥ बाध्यसत्त्वप्रतिपादकत्वइत्यर्थः ॥ श्रुतिरिति ॥ श्रुतिप्रतिपादितसत्त्वस्यबाध्यत्वेभ्रान्तिहेतुत्वेनातत्वावेदक तथाऽप्रामाण्यंप्राप्तनेदंवाक्यांतराप्रामाण्यतुल्यंकिंवित्यतउक्तं ॥ चिरेति ॥ अनादिकालानुवृत्तेत्यर्थः ॥ दृढेति ॥ ब्रह्मज्ञाना त्प्राग्बाधाभावेनेत्यर्थः । अतएवात्यंताप्रामाण्यं रज्जुसर्पादिविज्ञानादप्याधिक्येनस्वकार्यहेतुभ्रान्त्यतिशयजनकत्वादितिद्रष्टव्यं ।

अप्राप्तेचशास्त्रमर्थवत् । किंचव्यावहारिकशब्देनाबाध्योक्ताविष्टापत्तिः । बाध्योक्तौश्रुतिश्चिरानुवृत्तदृढभ्रान्तिहेतुत्वेनात्यंताप्रमाणंस्यात् । नचमिथ्यात्वश्रुतिविरोधात्तदिष्टं । त्वत्पक्षेतस्यालक्षण्याअखंडचिन्मात्रपरत्वेनजगत्सत्त्वाविरोधित्वात् ।

यथोक्तं “दीर्घभ्रान्तिकरीचेत्स्यादतत्त्वावेदकप्रमा । रज्जुसर्पादिविज्ञानादाधिक्यादप्रमामते”ति ॥ नचेति ॥ मिथ्यात्वश्रुतेः प्रामाण्यांगीकारेणब्रह्मेतरसर्वमिथ्यात्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधात्तदप्रामाण्यमिष्टमेवेत्यर्थः ॥ त्वत्पक्षइति ॥ त्वन्मतेजगन्मिथ्यात्वप्रतिपादकश्रुतिरेवनास्ति सर्वश्रुतेरपिलक्षण्याचिन्मात्रपरत्वात् मिथ्यात्वस्यापिश्रुतिप्रतिपाद्यत्वांगीकारेब्रह्मप्रतिपादनमात्र परत्वादिरूपाखंडार्थत्वहानेरित्यर्थः । नचमिथ्यात्वेऽवांतरतात्पर्यमस्तिमहातात्पर्यंचिन्मात्रएवेतिवाच्यं । अवांतरतात्पर्यविषय

स्थापितत्त्विकत्वांगीकारात् धर्मादेरिव मिथ्यात्वस्यापि अतत्त्विकत्वापातेन श्रुतेरतत्त्वावेदकत्वं स्यादित्यादिवक्ष्यामइति भावः ।
नेह नानेति श्रुतिविरोधाद्धिभं सत्यमित्यादि श्रुतेर्व्यावहारिकसत्त्वपरत्वेऽतिप्रसंगमाह ॥ असद्वा इत्यादिना ॥ ब्रह्मादिसर्वास
त्त्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधात्तत्त्वसत्यमिति श्रुतेः प्रातिभासिकसत्त्वपरत्वादित्यर्थः ॥ श्रुतित्वाविशेषादित्यर्थः
॥ प्रबलमिति ॥ तथाचाद्वैतस्य सत्यत्वेन तच्छ्रुतेर्न द्वैतसत्त्वश्रुतिविरोधेनाप्रामाण्यमिति भावः । कुतः प्रबलं न चेत्यत आह ॥

असद्वा इत्यादि श्रुतिविरोधेन तत्त्वसत्यमित्यादेरपि प्रातिभासिकसत्त्वपरत्वापाताच्च ।
सत्त्वश्रुतिविरोधेन मिथ्यात्वश्रुतिरेवाप्रमाणमित्यपि सुवचत्वाच्च । न च षड्विधतात्पर्य
लिंगवत्त्वाद्वैतवाक्यं प्रबलं । लिंगानि हि तात्पर्यज्ञापकानि न त्वर्थतया त्वस्य । अस्ति
चात्रापि वाक्यशेष आपश्च न प्रमिन्नंतीति प्रामाणिकत्वरूपा । न मोघमित्यर्थं क्रियाकारि
त्वरूपा चोपपत्तिस्तात्पर्यलिंगं । लिंगबहुत्वं तु त्वत्पक्षे प्रमाणबाहुल्यवद्बलमिति युक्तं ।

लिंगानि हीति ॥ तथा च तात्पर्यलिंगैर्द्वैतसत्त्वं न सिद्ध्यति । उपक्रमादिलिंगस्तात्पर्यसिद्धे । तथा त्वं तु प्रमाणाविरोधेनैव निश्चयं
प्रकृते प्रमाणविरोधइति भावः । “विश्वं सत्यं” मित्यादि वाक्ये पि तात्पर्यलिंगमस्तीत्याह ॥ अस्ति चेति ॥ अस्मत्पक्षे षड्विधतात्पर्य
लिंगमस्ति भवत्पक्षे तु पत्तिरूपमेकमेव तत्त्वतः वैषम्यमित्यत आह ॥ लिंगेति ॥ व्यर्थमिति ॥ अनुवादकत्वादिति भावः ॥

प्रत्यक्षेति ॥ प्रत्यक्षप्राप्तसत्त्वप्रतिपादकत्वेनापूर्वतायाअभावात्तद्विरोधेनमिथ्यात्वश्रुतेरप्रामाण्यंनस्तीतिभावः॥तद्विरुद्धेति॥
 प्रत्यक्षविरुद्धमिथ्यात्वप्रतिपादकत्वादेवस्वार्थपरानस्यादित्यर्थः । ननुमानान्तरप्राप्तेरपूर्वताभंजकत्वेनातात्पर्यहेतुवद्दृष्टं ननुमा
 नान्तरविरोधस्येत्यतआह ॥ मानान्तरैति ॥ मानान्तरप्राप्तार्थत्वेऽनधिगतार्थत्वहानिः । मानान्तरविरुद्धार्थत्वेतुतथाभूतार्थत्वमे
 वनस्यादित्यर्थः ॥ प्रत्यक्षेति ॥ तथाचनमिथ्यात्वश्रुतेःप्रमाणान्तरविरोधोऽस्यतोऽद्वैतवाक्यंप्रबलमितिभावः॥तदगृहीतेति ॥

यदिचसत्वश्रुतिःप्रत्यक्षप्राप्तार्थत्वान्नस्वार्थपरा तर्हिमिथ्यात्वश्रुतिरपितद्विरुद्धार्थ
 त्वात्तथास्यात् मानान्तरप्राप्तिसिक्तद्विरोधस्याप्यतात्पर्यहेतुत्वात् । यदितुमिथ्यात्व
 श्रुतिःप्रत्यक्षागृहीतत्रिकालाबाध्यत्वनिषेधपरा तर्हिसत्वश्रुतिरपितदगृहीततद्वि
 धिपरास्तु । नचसुषुप्तौनिष्प्रपंचतायाःपुरुषार्थत्वदर्शनात्फलवत्संनिधावफलतदं
 गमितिन्यायेननिष्प्रपंचवाक्यानुसारेणसंप्रपंचवाक्यंनेयमितिविवरणोक्तंयुक्तं ।

त्रिकालाबाध्यत्वरूपसत्त्वप्रत्यक्षेणागृहीतत्वादेवसत्त्वश्रुतेरनुवादकत्वाभावात्त्रिकालाबाध्यत्वरूपसत्त्वविधिपरैवास्त्वित्यर्थः
 ॥ फलवदिति ॥ प्रयोज्योतिष्टोमादिवाक्यवदित्यर्थः । तथाचसुषुप्तौनिष्प्रपंचतायाःसुखत्वेनफलवत्त्वात्तद्वैधकास्थूलादि
 वाक्यस्यप्रधानार्थप्रतिपादकतुल्यत्वात्संप्रपंचसगुणवाक्यस्यनिष्फलप्रपंचादि)चप्रतिपादकत्वेनप्रयाजाद्यंगवाक्यतुल्यतयाप्रधा

नवाक्यानुसारेणांगवाक्यस्यनेतव्यत्वादस्थूलादिप्रपञ्चनिषेधकवाक्यानुसारेणसत्यत्वप्रतिपादकसप्रपञ्चवाक्यंस्तुत्यर्थकत्वेननेयमित्यर्थः ॥ तस्याइति ॥ निष्प्रपञ्चतायाइत्यर्थः । दुःखमात्रप्रतिस्मृतेरितिवचनेननिष्प्रपञ्चतायादुःखहेतुत्वेनफलवत्त्वव्यभिचारान्नपुरुषार्थत्वमित्यर्थः । तथाचफलवत्सन्निधावितिन्यायानवकाशइतिभावः । प्रपञ्चस्य विद्यमानस्य तथाचमूर्च्छायांनिष्प्रपञ्चतैवनास्तीतितस्याअपुरुषार्थत्वमित्यर्थः ॥ सममिति ॥ तथाचतत्रापिविद्यमानप्रपञ्चाज्ञानमेव नत्वभावः अतोनिष्प्रपञ्चतायाःसुषुप्तावपिनफलवत्त्वमित्यर्थः । ननुनिष्प्रपञ्चतायाःप्रयोजनमुत्सर्गतःबाधकादपोद्यते मूर्च्छायामपिमन्मतेनिष्प्रपञ्चतैव त

तस्यामूर्च्छायामपुरुषार्थत्वस्यापिदर्शनात् । मूर्च्छायांप्रपञ्चस्याज्ञानमेव नत्वभावइतिचेत्

समंसुषुप्तावपि । यदिचमूर्च्छादुःखयोगेनैवापुरुषार्थः तर्हिमुषुप्तिरपिसुखयोगेनैवपुरुषार्थः ।

थाचमूर्च्छायांप्रसक्तंनिष्प्रपञ्चतायाःपुरुषार्थत्वंदुःखयोगरूपाद्बाधकादपोद्यतइत्याशंक्याह ॥ यदिचेति ॥ मूर्च्छायांनिष्प्रपञ्चतादुःखयोगेनापुरुषार्थभूतेति यावत् । तर्हिमुषुप्तेरनिष्प्रपञ्चतायाःपुरुषार्थत्वदर्शनादित्युक्तमयुक्तमिमियाह ॥ तर्हीति ॥ सुषुप्तेरपिनप्रपञ्चाभावरूपफलेनपुरुषार्थत्वं तस्यपुरुषेणानर्थ्यत्वात् किंतुसुखयोगेनैवेत्यपिप्राप्त्यानिष्प्रपञ्चतायाःसुषुप्तापुरुषार्थप्रदत्वमेवनास्तीतिननिष्प्रपञ्चताप्रधानतुल्येतिभावः । ननु “द्वितीयाह्मभयंभवती”तिश्रुतेर्द्वितीयाभावरूपनिष्प्रपञ्चतायादुःखराहिल्यापादकत्वेनपुरुषार्थत्वमेवेतिचेत् । “तस्मादेकाकीनरमत” इतिश्रुतेरनिष्प्रपञ्चतायाअपिदुःखहेतुत्वादपुरुषार्थत्वस्यादित्याह ॥

१ इत आरभ्यकानिचित्पत्राणिप्रत्यंतरसंवादांविनाशोधितानि ।

अस्तिचेति ॥ नन्वेकैवानुद्रष्टव्यमित्यादिवाक्यस्वारस्यादभेदज्ञानस्यैवमोक्षहेतुत्वान्निष्प्रपञ्चतैवपुरुषार्थइत्यतआह ॥ संति चेति ॥ तेन भेदज्ञानेन । तेन परमात्मनावा तुष्टः अलंबुद्धियुतः । ततः परमात्मनःप्रसादात् तथाचसप्रपञ्चतैवपुरुषार्थइति तदेवप्रधानमितितद्वाक्यानुसारेणैवनिष्प्रपञ्चवाक्यंअस्वातंत्र्यादिनार्थातरेयोज्यमितिसिद्धमितिभावः । प्राबल्यं विधिरूपद्वैत

अस्तिच “द्वितीयाद्वैभयंभवती” तिश्रुतिरिवतस्मादेकाकीनरमतइत्यपिश्रुतिः । स तिचभेदज्ञानस्यमोक्षसाधनत्वे“पृथगात्मानंप्रेरितारंचमत्वातुष्टस्ततस्तेनामृतत्वमेती” त्याद्याःश्रुतयः । यदिचाद्वैतवाक्यस्यनिषेधवाक्यत्वात्प्राबल्यं तर्हि “कितिचे” तिवृद्धिसूत्रात् (कृति) चेतितन्निषेधसूत्रस्याऽग्नीषोमीयवाक्यादहिंसावाक्यस्यषोड शिग्रहणवाक्यादग्रहणवाक्यस्यसत्यज्ञानादिवाक्यादसद्वाइत्यादिवाक्यस्यप्राबल्या पातेनाहिंसापारमार्थिकोर्धमःअग्नीषोमीयहिंसातुव्यावहारिकोर्धमइत्यादिस्यात् ।

वाक्यादितिशेषः । निषेधकवाक्यस्यैवप्राबल्येऽतिप्रसंगमाह ॥ तर्ह्येति ॥ “कृतिचे” तिकितिङितिचप्रत्यये परेतन्निमित्तकगुणवृद्धीनस्तइतिसुतिङ्कृतसिद्धितसाधारणेकितिपरवृद्धिर्निषिद्धा । तदपवादकतया “कितिचे” तिकितितद्धिते परेपूर्ववृद्धिः स्यादिति वृद्धिर्विहितास्ति सानस्यादित्यर्थः । इत्यादीत्यादिपदेनग्रहणाग्रहणवाक्ययोरुभयोरपिसमत्वेनविकल्पएवा

श्रितोमीमांसकैः सोपिनस्यादितिग्राह्यं । प्रत्युतद्वैतवाक्यस्यैवपूर्वार्थद्वैतवाक्यात्प्रतिपादितमस्तीत्याह ॥ प्रत्यक्षेति ॥ अनुपसं
जतेत्यादिन्यायः पूर्वमुक्तोऽनुसंधेयः । ननु मिथ्यात्वानुमानस्योक्तरीत्या विश्वसत्यमित्याद्युदाहृतश्रुतिविरोधेपि “असत्यमप्रतिष्ठं
ते नाभाव” इत्यादिस्मृतिसूत्रविरोधो नास्ति । सर्वजगदलंतासत्त्ववादिशून्यवादिनिर्दाथत्वात्स्मृतेः । सूत्रस्यापितदभिमतसर्वास
त्वनिरासकत्वादित्यशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ ननु शून्यवादिनस्सकाशात्तवैलक्षण्यभावेन तन्मतनिरासकसूत्राणां त्वन्मत

प्रत्यक्षप्राबल्यप्रस्तावे उक्तप्रकारेणाऽद्वैतवाक्यात्तद्वैतवाक्यस्यानुपसंजातविरो
धित्वशीघ्रगामित्वविशेषविषयत्वनिरवकाशत्वादिना प्राबल्याच्चा न च स्मृतिस्
त्रेशून्यवादिनिरासार्थं तन्मतजगतोऽलंतासत्त्वात् मन्मते असिद्धिलक्षणत्वादि
तिवाच्यं । अर्थक्रियाकारित्वादिना शशशृंगादिवैलक्षण्यस्य तन्मतेऽपि सत्त्वात्

निरासायोदाहरणेन दोष इत्यत आवयोर्मतवैलक्षण्यमस्तीत्याह ॥ तन्मत इति ॥ असिद्धिलक्षणत्वादिति ॥ अर्थक्रियाद्यन्यथानुप
पत्त्याऽसिद्धिलक्षणस्वरूपाङ्गीकारादिति भावः । त्वदभिमतमसिद्धैलक्षण्यं शून्यवादित्मेत्यस्तीत्याह ॥ अर्थेति ॥ शशशृंगादी
ति ॥ शशशृंगादिरूपासदित्यर्थः । तन्मतेऽपि शून्यवादित्मेति ॥ ननु जगति प्रतिपन्नोपाधौ त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वमयाङ्गी
कृतमस्ति असति शशशृंगादौ तु नास्ति तस्य प्रतिपन्नोपाधेरभावात् अतोऽर्थक्रियाकारित्वादिनाऽसिद्धैलक्षण्यस्य तन्मतेऽपि सत्त्वेऽपि प्र

तिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वेनधर्मेणासद्वैलक्षण्यमयांगीक्रियतइतिचेततत्राह ॥ प्रतिपन्नोपाधाविति ॥ त्वन्मते
पीति ॥ प्रतिपन्नोपाधौस्वरूपेणत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वांगीकारेशून्यवादिमतइवत्वन्मतेपिजगतोऽत्यंतासत्त्वमेवप्राप्तमिति
शशशृंगवत्प्रतिपन्नोपाध्यभावएवप्राप्तोऽतःशून्यवादिनिरासकसूत्राणांत्वन्मतनिरासायोदाहरणंयुक्तमेवेतिभावः । किंचप्रतिप
न्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वंजगल्यंगीकृत्यासद्वैलक्षण्यंयद्युच्यते तर्हित्वन्मते “वैधर्म्याच्चनस्वप्नादिवदि” तिस्रमाद्वैध
र्म्योक्तिरयुक्ता । स्वप्नस्यत्वन्मतेप्रातिभासिकत्वेनप्रतिपन्नोपाधौनिषेधप्रतियोगित्वसद्भावेनानेनरूपेणस्वप्नजगतोःसाम्यादित्याह ॥

प्रतिपन्नोपाधौनिषेधप्रतियोगित्वेनतद्वैलक्षण्यस्यत्वन्मतेष्यभावात् । सूत्रेस्वप्नवैलक्षण्योक्तय
योगाच्च । व्यावहारिकसत्त्वेनस्वप्नवैलक्षण्यस्यतन्मतेपिसत्त्वात् । “द्वैसत्त्वेसमुपाश्रित्यबुद्ध्या
नांधर्मेदेशना । लोकेसंवृत्तिसत्यत्वंसत्त्वंचपरमार्थतः । सत्त्वंतुद्विविधंप्रोक्तंसांवृतंपारमार्थि
कं । सांवृतंव्यावहार्यस्यान्निवृत्तौपारमार्थिक” मितिबौद्धोक्तेः । तस्माच्छ्रुत्यादिबाधोदुर्वारः ।

सूत्रइति ॥ नन्वेनेनरूपेणसाम्येपिव्यावहारिकसत्त्वप्रातिभासिकसत्त्वाभ्यांजगत्स्वप्नयोर्मन्मतेवैधर्म्यमस्तीत्यतआह ॥ व्याव
हारिकेति ॥ तन्मतेपीति ॥ शून्यवादिमतेपीत्यर्थः । तथाचपुनस्तवतत्सालक्षण्यमेवेतिभावः । व्यावहारिकसत्त्वंशून्यवादि
नाप्यंगीकृतमितिकथंज्ञायतइत्यतस्तद्व्याक्यंपठति ॥ द्वैसत्त्वेइति ॥ देशना उपदेशः । संवृतिसत्यत्वंकिंनोमेत्यतस्सत्त्वंविधि
च्यदर्शयति ॥ सत्त्वंत्विति ॥ निवृत्तौ संवृतिशब्दोक्ताविद्यानिवृत्तौ । श्रुत्यादिविरोधमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥

तत्तत्प्रमाणेति॥ घटपटचक्षुर्मनोधर्मादिपदार्थप्रापकप्रत्यक्षानुमानागमेत्यर्थः । ननु तत्तत्प्रमाणैस्तत्तद्विषयस्य सत्त्वं सिद्धयतीत्ययुक्तं । तथाहि अग्निरासीदिति ज्ञानं भवति । तत्राग्निरासीदित्यस्याग्निरिदानीनास्ति ध्वंसप्रतियोगीत्यर्थः । तथा वृष्टिर्भवति इति ज्ञानं भवति । तत्र वृष्टिर्भवत्यतीत्यस्य वृष्टिरिदानीनास्ति प्रागभावप्रतियोगिनीत्यर्थः । तथारूप्यमिथ्येति ज्ञानं भवति । तत्र रूप्यमिथ्येत्यस्य रूपं त्रैकालिकनिषेधप्रतियोगीत्यर्थः । तथाचाग्निरासीदित्यादिज्ञानेन विषयस्य सत्त्वं न सिद्धति तत्र विषयभूतस्य ध्वंसप्रतियोगिनः प्रागभावप्रतियोगिनश्च ज्ञानकालेऽभावात् अत्यन्ताभावप्रतियोगिनश्च कदाप्यभावात् अतस्ते विषयभूतास्तत्तत्प्रमा

किंच त्वया पित्तत्तत्प्रमाणसिद्धाएवार्थाः पक्षीकर्तव्याः । तैश्च ते सत्त्वेनैव सिद्धा इति तत्तन्मानवाधः । अग्निरासीद्वृष्टिर्भवित्यतिरूप्यमिथ्येत्यादिधीरपि स्वविषयसत्त्वं गृह्णाति

णेन सत्त्वेनैव सिद्धा इत्येतदयुक्तमित्यत आह ॥ अग्निरासीदित्यादिना ॥ अयमर्थः नात्राग्निरासीदित्यादेरग्यादिषु ध्वंसादिप्रतियोगित्वमर्थः । येन प्रतियोगिप्राधान्येनार्थस्य विवक्षितत्वाद्ग्यादेर्ध्वसादिप्रतियोगिनस्तत्तज्ज्ञानविषयत्वमंगीकृत्य तत्तदाऽसत्त्वं शङ्कनीयं स्यात् । नचैवं किंत्वभावप्राधान्येन । तथाचाग्निरासीदित्यस्याग्निप्रतियोगिको ध्वंसोऽस्तीत्यर्थः । तथा वृष्टिर्भवित्यतीत्यस्यापि वृष्टिप्रतियोगिकप्रागभावोऽस्तीत्यर्थः । तथारूप्यमिथ्येत्यस्यापि रूप्यप्रतियोगिकोऽत्यन्ताभावोऽस्तीत्यर्थः । एवं चात्र ध्वंसप्रागभावोऽत्यन्ताभावानामेव विषयत्वात् तत्र तैस्तैर्ज्ञानैस्सत्त्वं विषयीक्रियत एवेति सत्त्वेनैव तत्तत्प्रमाणसिद्धान्प्रध्वंसादीन् पक्षीकृत्य

मिथ्यात्वसाधनेतत्तन्मानविरोधस्तदवस्थएवेति ॥ अन्यथेति ॥ ध्वंसादिरूपविषयसत्त्वंअग्निरासीदित्यादिज्ञानेननगृह्यतेचेत्त
हित्तज्ज्ञानानंतरंध्वंसाद्युचितार्थक्रियाभवति सानस्यादित्यर्थइत्येवंअग्निरासीदित्यादिकंयोज्यमितिसंप्रदायः । अन्येतुनप्रभा
णैर्विषयसत्त्वंसिद्ध्यति । अतीतादिग्राहकमानेविषयभूतार्थस्यसत्त्वाभावादित्यतआह ॥ अग्निरासीदिति ॥ नात्रसत्त्वंविद्य
मानत्वंकिंत्वबाध्यत्वं तच्चातीतादिष्वप्यस्तीतितद्गोचरज्ञानस्यापिस्वार्थसत्त्वग्राहकत्वमक्षतमेव । रूयस्यसद्विलक्षणतयातद्गतं
मिथ्यात्वमसदेवेत्यर्थइत्याहुः ॥ १९ ॥ मिथ्यात्वस्यागमादिबाधविवरणं ॥ २० ॥ सत्त्वसाधकप्रमाणापेक्षयामिथ्यात्वसा

अन्यथातदुचितप्रवृत्त्याद्ययोगादिति ॥ १९ ॥ विश्वमिथ्यात्वस्यागमादिबाधः

॥ २० ॥ किंचैतैरेवप्रयोगैःस्वप्रतिज्ञाहेतूदाहरणादिप्रापितानांसाध्यसाधनव्या

हयादीनामिथ्यात्वंनबोध्यतेचेत्तत्सर्वमिथ्यात्वसिद्धिर्बोध्यतेचेत्तत्परस्परव्याहतिः

धकानुमानानांव्याहत्यादिनादैर्बल्याच्चनतद्बाधकत्वमित्याह ॥ किंचेति ॥ एतैर्दृश्यत्वजडत्वपरिच्छिन्नत्वादिहेतुभिः । प्र
तिज्ञावाक्येनप्रापितस्यमिथ्यात्वरूपसाध्यस्य हेतुवाक्यप्रापितस्यसाधनस्य उदाहरणवाक्यप्रापितायाव्याप्ते रुपनयादिवाक्यप्रा
पितानांचार्थानामिथ्यात्वंनबोध्यते बोध्यतेवा । आद्यआह ॥ नबोध्यतइति ॥ द्वितीयेत्वाह ॥ बोध्यतइति ॥ विमतंमि
थ्येतिप्रतिज्ञारूपेणवाक्येनपक्षेमिथ्यात्वंविधीयते । अनुमानप्रयोगेणतुविश्वमिथ्यात्वंसाधयताविश्वान्तगतस्यमिथ्यात्वरूपप्रतिज्ञा

र्थस्यात्यंताभावरूपमिथ्यात्वसाध्यतेइतिव्याहतिरित्यर्थः ॥ बाधेति ॥ अनुमानेनविश्वांतर्गतमिथ्यात्वस्यापिअत्यंताभावप्रति
योगित्वरूपमिथ्यात्वबोधनेपक्षेऽभावप्राप्त्याबाधइत्यर्थः ॥ स्वरूपासिद्धीति ॥ अनुमानेनविश्वांतर्गतदृश्यत्वादिहेतूनांअत्यंता
भावसाधनेपक्षेऽसत्त्वप्राप्त्यास्वरूपासिद्धिरित्यर्थः ॥ व्याप्यत्वेति ॥ उदाहरणवाक्यप्रापितस्यव्याप्यत्वस्यमिथ्यात्वबोधने
व्याप्त्यभावप्राप्त्याव्याप्यत्वासिद्धिरित्यर्थः । नन्वनुमानप्रयोगेणदृश्यत्वादीनामिथ्यात्वबोधनेपिसाधकत्वमुपपद्यतएवमिथ्याभू

बाधस्वरूपासिद्धिव्याप्यत्वादिकंचस्यात् । परमार्थसत्त्वस्यैवसाधकत्वेतंत्रत्वात् ।
तथाहिनताबद्धीमात्रंतत्रतंत्रं । तुच्छस्यापितत्प्रसंगात् । नाप्यपरोक्षधीःअपरोक्षस
त्वधीर्वीतंत्रं । नित्यातींद्रियेतदभावात् । ह्रदंप्रंचेचापरोक्षभ्रांतिसिद्धेनधूमेनात्यंता
बाधेनचवहेःपारमार्थिकसत्त्वस्यचासिद्धेश्च । वह्निर्वेनाज्ञातस्यापिवह्नेर्दाहकत्वाच्च ।

तस्यैवमयासाधकत्वांगीकारादित्यतआह ॥ परमार्थेति ॥ परमार्थसत्त्वस्यसाधकत्वेतंत्रत्वंपरिशेषेणोपादयति ॥ तथाही
त्यादिना ॥ तत्र साधकत्वे ॥ तुच्छस्यापीति ॥ शब्दाभासादिनाव्योमकमलादीनामपिज्ञानसंभवेनसाधकत्वप्रसंगइत्यर्थः
॥ नापीति ॥ तथाचतुच्छव्यावृत्तिरित्यर्थः । प्रपंचेत्वद्रीत्याऽपरोक्षभ्रांतिसिद्धेनात्यंताबाधेनपारमार्थिकत्वस्यसिद्धिःस्यादित्य
र्थः । धीमात्रादेःसाधकत्वेव्यतिरेकव्यभिचारमाह ॥ वह्निर्वेनेति ॥ नारिकेलद्वीपवासिनोवह्नेर्वह्निर्वेनज्ञानाभावेपिदाहरूप

कार्यसिद्धेर्दर्शनादित्यर्थः । धीमात्रादेस्तत्रत्वेऽन्वयव्यभिचारमप्याह ॥ अमृतत्वेनेति ॥ विषास्यमृतत्वज्ञानेसत्यपिसंजीवनरूपकार्यादर्शनादित्यर्थः ॥ अबाधितेति ॥ तथाचहृदेऽपरोक्षभ्रांतिसिद्धेर्नधूमेनवह्नयसिद्धिः । अमृतत्वेनज्ञातेनापिविषेणसंजीवनासिद्धिःतज्ज्ञानेत्रिचतुरकक्षासुबाधसम्भवावादितिभावः । इत्येतदप्यतएवनिरस्तं । प्रपंचेऽपरोक्षभ्रांतिरसिद्धालंताबाधस्यापिब्रह्मज्ञानपर्यंतमपिबाधाभावेनत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितसत्त्वप्रकारकधीविषयत्वसत्त्वेनपारमार्थिकत्वसिद्धिःस्यादितिभावः । त्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितसत्त्वधियःसाधकत्वतंत्रत्वेदूषणांतरमाह ॥ गौरोहमिति ॥ तदेवोपपादयति ॥ गौरोहमित्यादा

अमृतत्वेनज्ञातस्यापिविषयासंजीवकत्वाच्च । अतएवनत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितासत्त्वधीस्तंत्रं । गौरोहंनीलंनभइत्यादिभ्रांतिसिद्धेर्नगौरत्वनीलत्ववादिनाआत्माकाशादेरपिअनित्यत्वस्पर्शवत्त्वाद्यापात्ताच्च । गौरोहमित्यादावपि तत्कक्ष्यासुप्रत्यक्षाबाधात् । यौक्तिकादिबाधस्यचत्वन्मतेप्रकृतेरपिभावात् ।

वर्षीति ॥ गौरत्वादेरात्मादौसत्त्वधियःत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितत्वेनआत्माऽनित्यःरूपवत्त्वादित्येवंगौररूपेणात्मन्यनित्यत्वसिद्धिःस्यात् । भौतिकंत्वेवरूपादिव्याप्तंनशेनेतिवचनात् । तथानभःस्पर्शवन्नीलरूपवत्त्वादित्येवंनीलरूपेणाकाशेऽपिस्पर्शसिद्धिः स्यादितिभावः । ननुत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितत्वंनामनप्रत्यक्षमात्रेणबाधाभावः किंतुबाधसामान्याभावः । तथाचनतत्रत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधः । आत्माकाशौनरूपवतौविभुत्वादित्यनुमानबाधोस्तीतिचेत्तत्राह ॥ त्वन्मतइति ॥ प्रपंचेसत्त्वधियोभ्यनुमान

बाधितायास्त्वयांगीकृतत्वान्नत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितासत्त्वधीस्त्वन्मतेस्तीतिदृश्यत्वादीनांसाधकत्वंनस्यादित्यर्थः ॥ लोकप्रसिद्धिरिति ॥ सत्त्वेनलोकप्रसिद्धिरित्यर्थः । इष्टसिद्धिर्मायावादग्रथविशेषः । तदप्येतैनैवनिरस्तं । गौरोहनीलंनभइत्यादेरेपि सत्त्वेनपरमलोकप्रसिद्धेःसत्त्वादित्यर्थः । एतेनेत्युक्तंविशदयति ॥ निपुणेनेति ॥ कथायांकुशललेनेत्यर्थः ॥ उक्तधीविषयेति ॥ त्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितवादिप्रतिवादिप्राश्निकसत्त्वधीविषयेत्यर्थः । तथाचनिपुणबौद्धोक्तानांशून्यमेवाद्वितीयतत्त्वमित्येतदर्थं

एतेनलोकप्रसिद्धिस्तंत्रमितीष्टसिद्ध्युक्तंनिरस्तं । एतेनैवत्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितावादिप्रतिवादिप्राश्निकानांसत्त्वधीस्तंत्रमितिनिरस्तं । निपुणेनबौद्धेनोक्तधीविषयव्याख्यादिमन्वेनन्युत्पादितैःशून्याद्वैतादिहेतुभिस्तत्तिसिद्ध्यापातात् । एतेनैवयादृशयानवसत्त्वसिद्धिस्तादृशीधीर्ममंतंत्रमितिखंडनोक्तंनिरस्तं । यादृशयाशब्देकृतदोषहीनयातवब्रह्मणिसत्त्वसिद्धिस्तादृशयाप्रत्यक्षेकृतदोषरहितयाममजगतिसत्त्वसिद्धेः ।

प्रतिपादकेहतूनामपिप्राश्निकादिभिस्त्रिचतुरकक्ष्यास्वबाधितत्वेनज्ञातत्वात्त्वांगप्रतितदुक्तैरपिहेतुभिस्तवशून्याद्वैतसिद्धिःस्यादिति भावः ॥ यादृशयेति ॥ यादृशयाबुद्धानभोनैल्यादिधीव्यावृत्तयाघटादौसत्त्वसिद्धिस्तादृशबुद्धिविषयत्वमेवमसाधकत्वेतंत्रमित्यर्थः । एतेनेत्युक्तंविशदयति ॥ यादृशयेति ॥ शब्देकृतादोषार्थबाधादयः । प्रत्यक्षेकृतदूत्वादिदोषरहितेनप्रत्यक्षेण जगतिसत्त्वस्यसिद्धत्वात्तादृशधियस्त्वयासाधकत्वांगीकारेपारमार्थिकसत्त्वधियएवसाधकत्वप्राप्तेरित्यर्थः । ननुप्रत्यक्षेकृतदोष

राहित्यमसिद्धं । शुक्तिरूप्यप्रत्यक्षदृष्टानेन जगत्प्रत्यक्षेऽपि प्रत्यक्षत्वे हेतुना दोषोऽनुमीयते तेन जगत्तिसत्त्वसिद्धिरिति चेत्तत्राह ॥
 अन्यथेति ॥ तर्हि तवापिशब्देऽहं दोषहीनवेदांतजन्यया धिया ब्रह्मण्यपि सत्त्वं न सिद्ध्येत् । तत्कुत इत्यत उक्तं ॥ पूर्वपक्षीति
 ॥ तेनेति ॥ स्वार्थानुमाने पराभावादिति भावः । स्वार्थानुमाने परसिद्धसत्त्वानेपेक्षायामपि परार्थानुमानंतदपेक्षमस्त्वित्यत आह
 ॥ परार्थेति ॥ प्रयोगस्य ज्ञानपूर्वकत्वेन स्वस्य ज्ञानाभावे परार्थप्रयोग एवायुक्त इति भावः ॥ परेति ॥ परप्रसिद्धसत्त्वोपेतेन दृश्य

अन्यथा शुक्तिरूप्यादिप्रत्यक्षदृष्टानेन जगत्प्रत्यक्ष इव पूर्वपक्षिप्रतिपन्नश्रुत्यर्थदृष्टान्ते
 न त्वत्प्रतिपन्नेपि श्रुत्यर्थे दोषांतरशंकाकालांतरभाविबाधशंका च स्यात् । नापि परप्र
 सिद्धंसत्त्वं तत्र तेन स्वार्थानुमानायोगात् । परार्थप्रयोगस्य च तत्पूर्वकत्वात् । परप्र
 सिद्धमात्रेण हेतुना वास्तवसाध्यासिद्धेश्च । न च मिथ्यात्वमपि पररीत्यैव न तु वास्त
 वमिति वाच्यं । बौद्धरीत्या मिथ्याभूतस्यात्मन इव जगतो वस्तुतस्तस्त्वापातात् ।

त्वादिहेतुनेत्यर्थः । वास्तवसाध्यं मिथ्यात्वं । असिद्धे स्तवेति शेषः । तथात्वे बौद्धप्रसिद्धे हेतुना त्वन्मते जगति वास्तवसम्भंगित्वा
 दिकमपि सिद्धोदिति भावः । पररीत्या बौद्धरीत्या । अतो बौद्धमतप्रसिद्धे नैव दृश्यत्वेन हेतुना मिथ्यात्वमपि त्वद्रीत्येव साध्यते न म
 न्मते तद्वास्तवमतो नोक्तदोष इति भावः ॥ बौद्धरीत्येति ॥ परसिद्धेन परंप्रतिमिथ्यात्वसिद्धावपि तव प्रपंचमिथ्यात्वसिद्धभावेन

वस्तुतस्त्वन्मतेजगतस्सत्यत्वमेवस्यात्वाद्धौक्तसाधनेनबौद्धमतएवात्मनोमिथ्यात्वेपित्वन्मतेतस्यसत्यत्ववादित्यर्थः ॥ मिथ्यात्वस्येति ॥ मिथ्यात्वमपिपररीत्यैव नवास्तवमित्यंगीकारे तद्वोधकस्यनेहननेतिप्रमाणस्यत्वदभिमततत्वावेदकत्वंनस्यादिति भावः ॥ गोपीति ॥ यःपदार्थःपरमतेऽसिद्धःस्वमतेसिद्धस्तत्रप्रतीकारोदूषणस्यात्स्वमतेऽसिद्धोयमितिवादिनंप्रतिकःप्रतीकारःतेनैवासिद्धत्वांगीकारात्तदूषणव्यर्थमित्यर्थः । तथाचमिथ्यात्ववास्तवमयानांगीक्रियतइत्युच्यतेचेदस्मदिष्टसिद्धान्ततदूषणेना

मिथ्यात्वस्यतत्त्वावेदकश्रुतिवेद्यत्वाच्च । तदुक्तंवार्तिकेबौद्धंप्रति “योपितावत्परसिद्धःस्वयंसिद्धोभिधीयते । भवेत्तत्रप्रतीकारःस्वतोसिद्धेतुकाक्रिये” ति । नापिव्यावहारिकसत्त्वंतत्र । प्रपंचमिथ्यात्वसिद्धेःप्राकृतदसिद्धान्योन्याश्रयापातात् । प्रातिभासिकेनहेतुव्याध्यादिनाव्यावहारिकसाध्यासिद्ध्यदर्शनेनहेतुव्याध्यादेरनुमितिविषयसमसत्ताकत्वनिर्णयमेनव्यावहारिकेणपारमार्थिकासिद्धेश्च ।

स्माकंकृत्यमित्याशयः ॥ अन्योन्येति ॥ सिद्धेप्रपंचमिथ्यात्वेव्यावहारिकसत्त्वसिद्धिस्तत्सिद्धौचतस्यसाधकत्वेतत्रत्वसिद्ध्या तादृशसत्त्ववतादृश्यत्वादिनामिथ्यात्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । व्यावहारिकेण दृश्यत्वादिहेतुना । पारमार्थिकासिद्धेः पारमार्थिकस्यमिथ्यात्वस्यासिद्धेरित्यर्थः । कुतोऽसिद्धिरितिचेत् हीनसत्ताकेनाधिकसत्ताकसाध्यसिद्धेरदर्शनादित्याशयेनोक्तं

प्रातिभासिकेनेति । नन्वेतदयुक्तं । यादृच्छिकस्थले आरोपितेनापि धूमेन व्यावहारिकवह्निः सिद्धे दर्शनादित्यस्वरसादाह ॥ किंचेति ॥ उक्तदोषा इति ॥ सत्त्वेन व्यवहारमात्रं वस्तुतस्तत्त्वं नास्तीत्यङ्गीकारे हेत्वादिवाक्यप्रतिपाद्यस्य दृश्यत्वादेः सत्त्वाभावप्राप्त्या स्वरूपसिद्धिव्याप्यत्वासिद्ध्या दयो दोषा उक्ता इत्यर्थः । बहुकालानुवृत्तभ्रांतिहेतुत्वेन न भौनैल्यन्त्रमहेतो रिव व्यावहारिकसत्त्वविषयश्रुतीनामप्राप्त्या पातात् । अतो बहुकालानुवृत्तभ्रांतेर्न साधकत्वप्रयोजकत्वं । न भौनैल्यच्छत्राकारत्वादित्यलक्षस्यापि साधकत्वापत्तेरित्यर्थः । संगृह्णाति ॥ तथा चेति ॥ साधकत्वप्रयोजकभूतं सत्त्वं यदा यद्दिव्यवहारसिद्धिं अबाध्यत्वादिरूपं विव

किंच व्यावहारिकसत्त्वस्याबाध्यत्वरूपसत्त्वविशेषत्वेऽसिद्धिः । सत्त्वेन व्यवहारमात्रत्वे चो

क्तदोषाः । भ्रांतेर्बहुकालानुवृत्तिश्चाप्रयोजिका । तथा च व्यावहार्ययदा सत्त्वमस्माकं तर्हि काक्षतिः ।

न चेदसत्साधकत्वं नास्तीत्यत्रा किमागतं । तदुक्तं वार्तिके बौद्धं प्रति “तस्माद्यन्नास्ति नास्येव यच्चास्ति

क्षितं तर्हि अस्माकं काक्षतिः इष्टापत्तिरिति भावः । न चेत् सत्त्वेन व्यवहारमात्रं वस्तुतस्तत्त्वं नास्तीत्यङ्गीकृतं चेत् असतस्साधकत्वं नास्तीत्यत्र किमायातं । हेत्वादिवाक्यप्रतिपाद्यस्य दृश्यत्वादेः सत्त्वाभावात् स्वरूपसिद्ध्यादिदोषः स्यादतः साधकत्वायोगइत्यभिहिते नासतः साधकत्वं मयोच्यते दृश्यत्वादेर्व्यावहारिकसत्त्वाङ्गीकारात् सत्त्वसाधकत्वे तत्रत्वादिति त्वयेरितं । तत्र व्यावहारिकसत्त्वस्वरूपविचारे वस्तुतस्तत्त्वं नास्तीत्युक्तं स्यात् । तथा चासत् एव पुनः साधकत्वोक्तेरसतः साधकत्वं नास्तीत्यस्माभिरभिहितप्रमये दूषणं किमायातमित्यर्थः । असतोऽपि साधकत्वमित्येतां तु दुःशां उत्तरत्रापाकारिभ्यामिति भावः ॥ तस्मादिति ॥ यन्नास्ति शश

शृंगीदि तन्नास्तेव यदस्ति तत्परमार्थतएवास्ति तस्मात्तत्सत्यमेव अन्यच्छृंगशृंगादिकमिथ्यैवेतिसत्यद्वयकल्पना सत्यद्वैविध्य कल्पना पारमार्थिकसांवृतरूपसत्त्वद्वैविध्यकल्पनानयुक्ता । पारमार्थिकमिथ्याव्यतिरिक्तसांवृतसत्त्वोपेतवस्तुनोभावात् । सां वृतत्वोक्त्याशशृंगवन्मिथ्यात्वमेवोक्तस्यात् । तथाचप्रत्यक्षादिबाधः । तेनकारणेनलालावक्रासवादिशब्दवत्मिथ्यासांवृतशब्दयोस्तुल्यार्थत्वेपर्यायत्वेसतिशशृंगमिथ्याजगत्सांवृतसत्यमित्युपन्यासः शिष्यवंचनार्थमेवेत्यर्थः । तथाचैवभट्टाचार्यबौद्धप्रत्युक्तत्वात्तवाप्रिच्छन्नबौद्धत्वात्सांवृतसत्त्वस्थानाभिषिक्तव्यावहारिकसत्त्वस्यापिमिथ्याशब्दपर्यायत्वात्तदुपन्यासोवंचनार्थएव

परमार्थतः । तत्सत्यमन्यन्मिथ्यैव न सत्यद्वयकल्पना । तुल्यार्थत्वेपितैनैवमिथ्यासंवृतिशब्दयोः । वंचनार्थमुपन्यासोलालावक्रासवादिवदिति” । अज्ञानादेः सिद्धिपर्यंतसाधकेस्वरूपेण परमार्थसतिसाक्षिणि व्यावहारिकसत्त्वाभावाच्च । न च साक्ष्यप्यविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितएवाज्ञानादिसाधकः ।

तिभावः । तथाच व्यावहारिकसत्त्वं साधकत्वोपयोगिन भवतीति ध्येयं । व्यावहारिकसत्त्वस्यासाधकतायां प्रयोजकत्वे साक्षिण्यभिचारइत्याह ॥ अज्ञानादेरिति ॥ आदिपदेन सुखादि ॥ सिद्धीति ॥ स्वरूपसतः सत्त्वपर्यंतैत्यर्थः । साक्षिणि शुद्धचैतन्ये । सिद्धिपर्यंतसाधकइत्यनेन रूप्यादिसाधकाविद्यावच्छिन्नसाक्षिणो व्यावहारिकाद्वैलक्षण्यं सूचितमिति ज्ञेयं ॥ साक्ष्यपीति ॥ अविद्याकाराऽविद्यावृत्तिर्जायते । तस्यांप्रतिबिंबितएव साक्षी अविद्यादिकं साधयति । तस्य च व्यावहारिकत्वान्न व्यभिचार इति

भावः । चैत्ररागःचैत्ररागःस्वराब्दःसमभिव्याहृतपरः । स्वराब्देनरागःतद्विषयकंयदनित्यज्ञानंअयमिच्छावान्प्रयत्नवत्त्वादित्यनुमानजन्यंतदतिरिक्तंयदध्यक्षतद्देहइत्यर्थः । घटादौतुपटविषयकंयदनित्यज्ञानंअस्मदादिज्ञानंवृत्तिरूपंतदतिरिक्तंयदध्यक्षंअधिष्ठानचैतन्यरूपंतद्देहत्वमस्तीतिज्ञेयं । अविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितसाक्षिरूपाध्यक्षवेद्यत्वेनसिद्धसाधनतावारणाय अनित्यज्ञानातिरेकिणेत्युक्तं । अविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितंविशिष्टसाक्षिचैतन्यंचानित्यमितिभावः । सुखादावपिरागवदिदमनुमेयमितिभावः ॥ नित्यधीति ॥ शुद्धसाक्षीत्यर्थः । तथाचतत्रव्यावहारिकसत्त्वाभावाद्व्यभिचारइतिभावः । सुखेच्छाज्ञानादीनामप्यविद्यावृत्ति

त्वयैव “चैत्ररागःस्वविषयानित्यज्ञानातिरेकिणा । तदध्यक्षेणसंवेद्यःप्रत्यक्षत्वाद्घटादिवदि”ति सुखादेर्नित्यधीवेद्यत्वोक्तेः । अज्ञानसुखादेश्चातैकसत्त्वाभावापाताच्च । अविद्यावृत्तिप्रतितदप्रतिबिंबितस्यैवसाधकत्वाच्च । साक्षिगतसाधकतायाअज्ञानाधीनत्वेऽपारमार्थिकतयाप्रातीतिकस्याज्ञान

प्रतिबिंबितसाक्षिवेद्यत्वेसुखाद्युत्पत्त्यनंतरं कदाचिदविद्यावृत्तिविलंबेनतज्ज्ञानविलंबापत्त्यासुखादीनांज्ञातैकसत्त्वंनस्यादित्याह ॥ अज्ञानेति ॥ अस्तुवायथाकथंचित्सुखादेरविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितसाक्षिवेद्यत्वं तथाप्यविद्यायानाविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितसाक्षिवेद्यत्वं । आत्माश्रयानवस्थापत्तेरतःशुद्धसाक्षिवेद्यत्वमेववाच्यं । तथाचाविद्यासाधकशुद्धसाक्षिणिव्यभिचारःसुस्थइत्याशयेनाह ॥ अविद्यावृत्तिंप्रतीति ॥ साधकताया अज्ञानसाधकतायाः । शुद्धसाक्षिणःसाधकत्वाभावइतियावत् ॥ अन्योन्येति ॥

अज्ञानस्वरूपसिद्धौ तदधीनस्य साक्षिणस्साधकत्वस्य सिद्धिः तत्साधकत्वे सिद्धेऽज्ञानस्य प्रातीतिकत्वसिद्धिः अज्ञानस्य प्रातीतिकत्वेन साक्षिण एव तत्सत्त्वसाधकत्वादित्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ मयोच्यमानमसतः साधकत्वं यथा त्वदसतं एवं भवदभिमतं सतसाधकत्वं नममापि संमतमित्येतदेतैर्न वसत्यस्य साक्षिणो ह्यावयोर्मेतसाधकत्वांगीकारेणैव निरस्तमित्यर्थः । विमतिर्विवादः । आनन्दबोधः चित्सुखः ॥ नापीति ॥ क्वचित्पारमार्थिकी सत्ता साधकत्वे तत्र क्वचिद्व्यावहारिकी सत्ता क्वचिद्व्यातिभासिकी सत्तेति सत्तात्रयमपि तत्र । अथवा द्वयं प्रातिभासिकसत्त्वातिरिक्तं सत्त्वं द्वयमित्यर्थः ॥ अननुगमादिति ॥ पारमार्थिक

सत्त्वस्य साक्षिणा सिद्धिर्विनाऽयोगेनान्योन्याश्रयाच्च । एतेन तत्तासत इव मम सतोपि साधकत्वे विमतिरित्यानन्दबोधाद्युक्तानिरस्तं । नापि सत्तात्रयं द्वयं वा तत्र । अननुगमात् । प्रयोज्यवैजात्याभावेन

सत्त्वाभावेपिव्यावहारिकसत्त्वोपेतादप्यर्थसिद्धेर्दर्शनाद्व्याभिचार इत्यर्थः । ननु तृणाभावेपि पर्णादिनावह्वैर्जायमानत्वेन व्यभिचाराद्वह्वैर्तृणादीनां कारणत्वं एवमेव यागस्यापि न स्वर्गसाधनत्वं सित्याशंकायां यथा तृणजन्यवह्वैः सकाशान्मणिजन्यवह्वै यथा यागजन्यस्वर्गात् दानादिजन्ये स्वर्गवैजात्यमंगीकृत्य व्यभिचारः परिह्रियते एवमिहापि पारमार्थिकसत्त्वोपेतप्रमाणजन्यसिद्धितो व्यावहारिकादिसत्त्वोपेतप्रमाणजन्यसिद्धौ वैजात्यकल्पनाद्व्यभिचार इत्याशंकापरिहरति ॥ प्रयोज्येति ॥ तृणादिप्रयोज्यवह्वैस्तृणादिजन्यतावच्छेदकीभूतजातिविशेषस्यानुभवसिद्धत्वात् तृणे सति तादृशजात्युपेतताणोर्वह्विविशेष इत्यस्य व्यभिचारेणा

स्तीतिकल्प्यतेतद्दिहपारमार्थिकसत्त्वादिप्रयोज्यजातिविशेषाणामभावेनतृणारणिमणिन्यायासंभवादितिभावः ॥ अपरमार्थे
ति ॥ पारमार्थिकसद्भिन्नव्यावहारिकादिसतइत्यर्थः ॥ असत्त्वेनेति ॥ सत्प्रभेदत्वाभावेनसत्त्वसामान्यंप्रतिअव्यक्तित्वादि
त्यर्थः । तथाचशशविषाणगोविषाणानुगतविषाणत्वसामान्यवत्सद्द्वयानुगतसत्त्वसामान्यस्याप्यभावादित्यर्थः । तथाचप
रमार्थसतएवसाधकत्वंसिद्धतीतिद्रष्टव्यं ॥ विरोधादिति ॥ अबाध्यत्वादिरूपसत्त्वस्यबाध्यत्वादिरूपमिथ्यात्वाश्रयमृषार्थे

तृणारणिमणिन्यायासंभवाच्च । नापिसत्रयानुगतंसद्द्वयानुगतंवासत्वसामान्यंतंत्रं । अपरमार्थस
तोसत्त्वेनतत्रसत्वस्याविरुद्धत्वात् । तदुक्तंवार्तिकेबौद्धंप्रति । “सत्यत्वंनचसामान्यंमृषार्थपरमार्थयोः ।

विरोधान्नहिंसिंहत्वंसामान्यंवृषसिंहयोरिति” । अपरमार्थसतःअबाध्यत्वरूपसद्विशेषत्वेचशाब
लेयस्यगोविशेषत्ववत्प्रपंचस्यापिब्रह्मवत्सद्विशेषत्वात्सद्वैलक्षण्यंनस्यात् । किंचयद्यारोपितानारो
पितानुगतंसामान्यस्यात्तर्हिब्राह्मणोयजेतेत्यादिसामान्यविधिंप्रतिब्राह्मण्यामब्राह्मणाज्जातआरो

वृत्तिर्नसंभवतिस्वाभाववतिस्ववृत्तेर्विरुद्धत्वादित्यर्थः ॥ वृषसिंहयोरिति ॥ वृषस्यासिंहप्रभेदत्वाभावादितिभावः । नन्वपर
मार्थसतोपिअबाध्यत्वरूपसद्विशेषत्वात्तत्रसत्त्वसामान्यंसंभवतीत्यतआह ॥ अपरमार्थसतइति ॥ शाबलेयस्य शबलगोज
न्यस्यगोरूपपदार्थस्य ॥ सदैवलक्षण्यमिति ॥ अबाध्यत्वरूपसत्त्वविरोधिनःअपारमार्थिकत्वस्यपारिभाषिकत्वापत्त्याऽपरमा
र्थसतोपिप्रपंचस्यवस्तुतःपरमार्थसद्विशेषत्वात्तत्रसदैवलक्षण्यंनस्यादित्यर्थः ॥ सामान्यविधिमिति ॥ अनारोपितब्राह्मण्यवा

न्यजेतेतिविशेषाश्रवणादित्यर्थः । ब्राह्मण्यांब्राह्मणस्त्रियां । अब्राह्मणात्शूद्रांलजादेर्जातश्चंडालः । एतच्चात्यंतनिषिद्धतासूच
नाय । ननुप्रतिलोमजानांयज्ञाधिकारेनिषेधवचनविरोधइत्यतआह ॥ निषेधस्यात्विति ॥ तथाचारोपितब्राह्मण्यवान्निषेधा
विषयइतितस्यापिविधिविषयत्वापत्तिरितिभावः । तदनुगतं आरोपितनारोपितानुगतंसत्त्वसामान्यं । तस्यतंत्रत्वे सत्त्वसामा
न्यस्यतंत्रत्वे । स्वाप्तेन प्रातिभासिकत्वोपेतेन ॥ तत्फलस्येति ॥ ऐक्यपत्तिस्वर्गरूपफलस्येत्यर्थः । पारमार्थिकस्येत्येतद्वैत

पितब्राह्मण्यादिरपिनियोज्यः स्यात् । निषेधस्यतुआरोपितेनापिब्राह्मण्येनहीनोविषयः स्यात् ।
अस्तुवातदनुगतंसामान्यं तथापितस्यतंत्रत्वेस्वाप्तेनैतद्वैतसाक्षात्कारेणाश्वमेधादिनाचतत्फलस्य द्वै
तश्रुत्यादिनाचद्वैतस्य धूमाभासेनचवहे व्यावहारिकेणचविरुद्धधर्मेणपारमार्थिकस्यजीवेश्वरभेद
स्य सिद्धिः स्यात् । अतएवधर्मितुल्यसत्त्वंवाअसद्विलक्षणत्वंवानंतंत्रं । गौरवाच्च । ननुधूमाभास

स्ववह्नैरित्यत्राप्यनुषजनीयं ॥ विरुद्धधर्मेणेति ॥ सर्वज्ञत्वात्पज्ञत्वादिरूपविरुद्धधर्मेणेत्यर्थः । साधकत्वप्रयोजकीभूतस्यस
त्त्वसामान्यस्यसत्त्वादितिभावः ॥ धर्मेति ॥ तादृशसत्त्ववान्धर्मी । तद्वान्हेतुः साधकइत्यर्थः । अतएव धर्मिभूतयोर्विज्ञा
ष्टयोर्जीवेशयोर्व्यावहारिकत्वेनतत्तुल्यसत्ताकेनासद्विलक्षणेनचविरुद्धधर्मरूपहेतुनापारमार्थिकजीवेश्वरभेदसिद्धिप्रसंगादेवेत्य
र्थः । ननुव्यावहारिकैश्वरभेदसिद्धिर्भवत्येवेत्यस्वरसादाह ॥ गौरवाच्चेति ॥ सत्त्वेद्वैविध्याभावेनधर्मितुल्यसत्त्वासद्विलक्षण

त्वापेक्षयासत्त्वमात्रस्यसाधकत्वेतत्रत्वोकौलाघवमित्यर्थः । धूमाभासेनपरमार्थिकवहेःसिद्धिःस्यादित्यत्रपरिहारशङ्कते ॥ न
न्विति ॥ कुतोव्याहयभावइत्यतआह ॥ बहुलेति ॥ यथाधूममात्रेनवह्निव्याप्तिः किंतुबहुलोर्ध्वत्वाविच्छिन्नमूलव्युक्ते त
थाआभासधूमेपिनवह्निव्याप्तिः किंत्वाभासभिन्नएवेत्यर्थः । व्याहयर्थत्वात् व्याहयुपयोगित्वात् ॥ अस्याइति ॥ असतःसा
धकत्वोसिद्धेधूमाभासस्यापिसाधकत्वंस्यादित्यतिप्रसंगवारणायबहुलोर्ध्वतादिवदाभासविविक्तत्वस्यापिव्याहयुपयोगित्वसिद्धिःत
त्सिद्धौतदभावादेवासाधकत्वंधूमाभासस्यनासत्त्वादितिकल्पनायाःसिद्ध्याऽतिप्रसंगाभावेनासतःसाधकत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्र

स्यासाधकत्वंनासत्वात्किंतुव्याहयभावात् बहुलोर्ध्वतादिवदाभासविवेकस्यापिव्याहयर्थत्वादि
तिचेन्न । अस्याःकल्पनायाअसतःसाधकत्वसिद्धिसापेक्षत्वेनान्योन्याश्रयात् । आभासेऽप्यारोपित
व्याप्तेरारोपिताभासविवेकस्यचसत्वाच्च । प्रकृतेपिदृश्यत्वस्यारोपितस्यब्रह्मण्यपिसत्त्वेनव्याहयर्थ

यादित्यर्थः । आरोपितेति आभासविवेकस्यविशेषणं । तथाचव्यर्थमाभासविविक्तत्वविशेषणं । धूमाभासेऽप्यभिचारस्यतदव
स्थत्वादितिभावः ॥ प्रकृतेपीति ॥ तथाचयथाहृदादावारोपितेधूमेनव्याप्तिःकिंत्वाभासविविक्तेपर्वतवृत्तिधूमएव एवंब्रह्मण्या
रोपितेदृश्यत्वेपिनव्याप्तिरस्तीतिव्याप्तिसिद्धयेप्रपंचेदृश्यत्वस्यसत्त्वस्वीकार्यमित्यर्थः । साधकत्वार्थवा साधकत्वोपयुक्तव्याहया
द्यर्थवा दृश्यत्वादेस्सत्त्वमावश्यकमितिनासतःसाधकत्वमितिभावः । किंच दृश्यत्वादिहेतोःसत्त्वमावश्यकं अन्यथाहेत्वाद्या

रोपस्यसर्वत्रसौलभ्येनासिद्ध्यादिविभागएव न स्यात् अतस्तदर्थवास्तवसत्त्वमेव वाच्यमित्याह ॥ हेत्वादीति ॥ ननु मिथ्यात्वानुमानेनासत्त्वेन बोधितानामपि पक्षहेत्वादीनां साध्यव्याप्त्यादीन् प्रत्याश्रयत्वं भविष्यति वंध्यासुतो न वक्ता अत्यंताभावप्रतियोगित्वादित्यत्रासतोपि साधनं प्रत्याश्रयत्वदर्शनादित्यत आह ॥ आश्रयादेरिति ॥ आदिपदेन साध्यसंसर्गग्रहणं । आश्रयसाध्यव्यधिकरणसिद्धयोनदूषणमिति वचनेन आश्रयासिद्ध्यादेरदूषणत्वेन तस्य सत्त्वनियमाभावोपिव्याप्तिरेव हि प्रयोजिकेत्युक्तत्वेन तस्या

मेव हेत्वादि सत्त्वस्यापेक्षितत्वाच्च । हेत्वाद्यारोपस्य सर्वसौलभ्येनासिद्ध्यादेरदोषत्वापाताच्च । आश्रयादेस्सत्त्वनियमाभावोपिव्याप्त्यादेस्तादृशियमाच्च । नाप्यप्रातिभासिकत्वं तत्रं तुच्छेऽतिप्रसक्तेः । नाप्यप्रातिभासिकसत्त्वं तत्रं गौरवात् । व्यावहारिकतात्त्विकानुगतसत्त्वसामान्यस्याभावाच्च । नाप्यसद्विलक्षणत्वे सति प्रातिभासिकवैलक्षण्यं तत्रं अतिगौरवात् । अन्यथा प्रवृत्तौ न संसर्गग्रहो

असदाश्रयकत्वनियमे न हेत्वादेः सत्त्वभावश्चकमिति भावः ॥ तुच्छइति ॥ असद्वैलक्षण्यघटितानिर्वाच्यत्वरूपप्रातिभासिकत्वस्य तुच्छेऽभावेन तस्याप्रातिभासिकत्वेन साधकत्वस्यादिति भावः ॥ गौरवादिति ॥ सत्त्वद्वैविध्यादिकल्पनमनादृत्य सत्त्वमात्रस्यैव साधकतायां प्रयोजकत्वेलाघवमिति भावः । नन्वस्तु सत्त्वमेव प्रयोजकं तत्राह ॥ व्यावहारिकेति ॥ पारमार्थिकसत्त्ववतिरिक्तव्यावहारिकसत्त्वरूपव्यस्त्यभावादिति भावः ॥ अतीति ॥ उक्तसत्त्वापेक्षेत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ लघुनिर्भवे गुरुणैर्गो

कारइत्यर्थः ॥ उपस्थितेति ॥ उपस्थितं यद्द्रव्यत्वादिकं तस्य पुरुषवृत्तिनिर्णयोऽसंसर्गः तदग्रहएव प्रवृत्तौ हेतुः स्यात् । एवं च भ्रांतिर्न सिद्ध्येत् । संसर्गग्रहेऽन्नमरूपं विशिष्टज्ञानं सिद्ध्येत् । एवं च संप्रति पञ्चविशिष्टज्ञानेनैव प्रवृत्तिर्भवति तत्रासंसर्गस्याभावादेव तदग्रहोस्ति तत्सादृश्यादसंसर्गाग्रहादिदं रजतमिति ज्ञानादपि प्रवृत्तिर्भविष्यति विद्यमानस्याप्यसंसर्गस्याग्रहणसद्भावादिति प्राभाकरेणोक्तेः त्वया वाच्यं निषेधद्वयगर्भत्वेन गौरवाद्वा घवात्संसर्गग्रहएव प्रवृत्तौ हेतुरिति । एवं सति भ्रमरूपविशिष्टज्ञानसिद्धिरिति । तथांचलाघवानादरेणैतदपि न स्यात् साध्यं न सिद्धमित्यर्थः ॥ सति ॥ सतः साधकत्वाङ्गीकारादिति भावः । नन्वसतः साध

हेतुः किंतूपस्थितासंसर्गाग्रहइति भ्रांतिर्न सिद्ध्येत् । किंचासतः साधकत्वं विप्रतिपन्नत्वात्साध्यं । तत्साधकं च न तावच्चन्मते सत् । अपसिद्धांतात्नाप्यसत् प्रतिवादिनस्तत्साधकत्वे विप्रतिपत्त्या नवस्थानात् । न च सतः साधकत्वेऽप्ययं दोषः । त्वन्मते सतः साक्षिणः साधकत्वात् । उक्तं हि “साधकत्वं

कत्वमपि अतैव साधकांतरेण प्रतिवादिनत्वाप्रतिसिद्ध्यतीति चेत्तत्राह ॥ अनवस्थानादिति ॥ ननु सतः साधकत्वमपि विप्रतिपन्नत्वात्साध्यं तत्साधकं च मानं तावन्मांप्रत्यसिद्धं । तथा हि । न तावत्सतः साधकत्वं सतासाध्यते ममासिद्धेः । नाप्यसता तवासिद्धेरित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ न चेति ॥ न सतः साधकत्वं मया साधनीयं त्वन्मते सतः साक्षिणोऽज्ञानादिसाधकत्वस्य सिद्धत्वादित्याह ॥ त्वन्मतेऽपीति ॥ तथा च सतः साधकत्वमुभयसंमतमित्यर्थः । अत्रानुव्याख्यानसंमतिमाह ॥ उक्तं हीति ॥

साक्षिणाऽज्ञानादिसिद्धिमिच्छतातेनमायावादिनासतस्साधकत्वस्वीकृतमित्येवपरंतुतन्नसंभवति । अविशेषस्यसाधकतापुनःसाधैव ननुसिद्धा सर्वशक्तिरहितस्यशून्यवत्साधकताऽयोगादित्यर्थः ॥ औत्सर्गिकेति ॥ धूमादिग्राहकस्यज्ञानस्योत्सर्गतःप्रमाणत्वात्प्रमाणस्यस्वार्थसन्वयतत्वात्प्रमाणसिद्धानांसताधूमादीनांसाधकत्वस्यतत्साधकत्वेपयवसानादित्यर्थः ॥ उपायां तरेति ॥ लोकमर्यादासिद्धोपायातिरिक्तोपायाभावेनेत्यर्थः ॥ स्वच्छायेति ॥ यथास्वकीयाच्छायास्वनैवोद्धितुंनशक्यतेएवंपर्वतवर्तिनएवसाधकत्वंननुबाष्पारोपितधूमस्येत्येवंलोकसिद्धयत्सतःसाधकत्वंतदप्युद्धितुंनशक्यतइत्यर्थः । नन्वसतःसाध

सतस्तेनसाक्षिणासिद्धिमिच्छता । स्वीकृतं ह्यविशेषसाध्यासाधकतापुनरिति” । औत्सर्गिकप्रमाणये नसिद्धत्वाच्च । तवापिव्यवहारेउपायांतराभावेनस्वच्छायावदुल्यध्यलोकमर्यादासिद्धत्वाच्च । नच सिद्धिरप्यसतीत्युक्तेनिस्तारः । अन्योन्याश्रयात् । अन्यथा प्रतीतिरप्यत्यंतासतीतिसुवचत्वेन

कत्वंनास्तीतिवदत्तलौकिकानामयमभिप्रायः । असतो जायमानासिद्धिः सतीप्रमारूपा नभवतीति मयात्वसतोऽसत्सिद्धिरुच्यतइति नममलोकमर्यादोलंघनमित्यतआह ॥ नचेति ॥ अन्योन्येति ॥ असतःसाधकत्वेसिद्धेऽसतःसाधकत्वंनास्तीतिलोकप्रसिद्धेर्विषयांतरपरत्वं लोकप्रसिद्धेर्विषयांतरपरत्वेच तद्विरोधाभावादसतोपिसाधकत्वंसिद्धतीत्यन्योन्याश्रयइत्यर्थः ॥ अ न्यथेति ॥ लोकमर्यादातिक्रमइत्यर्थः ॥ प्रतीतिरिति ॥ असच्चेन्नप्रतीयेतेतिप्रतीत्यन्यथानुपपत्तिरूपार्थापत्त्याप्रपंचेऽसद्दे

लक्षण्यसाध्यतेतन्नस्यात् । लोकमर्यादासिद्धयारूढ्यादिप्रतीतिरप्यत्यन्तासत्त्वस्यशून्यवादिनावकुंशक्यत्वादित्यर्थः ॥ सल्लक्षणेति ॥ सतस्साधकस्यलक्षणंपक्षवृत्तित्वादिरूपतद्योगित्वंसाधकत्वेतंत्रंसल्लक्षणायोगित्वमसाधकत्वेतंत्रमित्यर्थः । तच्चपर्वतवृत्तिधूमोऽस्तिअतस्तत्रसाधकत्वंनतुतदाभासइतिनातिप्रसंगः । प्रकृतेदृश्यत्वादौचसल्लक्षणयोगित्वमस्तीतिसाधकत्वंयुक्तमिति भावः ॥ असत्त्वइति ॥ दृश्यत्वादिभिरवप्रयोगैःप्रपञ्चांतर्गतस्यहेत्वादेरपिमिथ्यात्वबोधनेनासत्त्वापत्त्यासतःसाधकस्यल्लक्षणं

प्रतीत्याअसद्वैलक्षण्यंनसिध्येत् । एतेनसल्लक्षणयोगित्वायोगित्वेएवसाधकत्वासाधकत्वयोस्तंत्रेनतुसत्त्वासत्वेइतिखंडनोक्तंनिरस्तं । हेतुव्याप्त्यादेरसत्त्वेऽसिद्ध्यव्याप्त्याद्यसल्लक्षणापाताच्च । एतेनमिथ्यात्वाविशेषेपिस्वप्नबद्धेतुतदाभासव्यवस्थेतिनिरस्तं । तद्वदेववास्तवसाध्यासिद्ध्यापातात् ।

क्षणंपक्षवृत्तित्वव्याप्तिमत्त्वादिरूपतद्योगित्वाभावेनपक्षवृत्तित्वव्याप्त्यादिरहित्यरूपासत्त्साधकलक्षणयोगित्वप्राप्तेनसाधकत्वंयुक्तमित्यर्थः ॥ स्वप्नवदिति ॥ यथास्वप्नप्रतीतयोर्धूमतददाभासयोरुभयोरपिमिथ्यात्वाविशेषेपितत्रकश्चनसंज्ञेतुःसाधकत्वेनव्यवहितेकश्चनतदाभासोऽसाधकत्वेन एवमिहापिदृश्यत्वादेर्धूमाभासादेश्चमिथ्यात्वाविशेषेपिहेतुतदाभासव्यवस्थयासाधकत्वाद्युपपत्तेरित्यर्थः । एतेनेत्युक्तमेवविशदयति ॥ तद्वदेवेति ॥ स्वप्नदृष्टधूमादिनावास्तववह्निसिद्ध्यदर्शनादिहापिदृश्यत्वादिनावा

स्तवमिथ्यात्वरूपसाध्यसिद्धिर्नस्यादित्यर्थः । उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ असत्यादिति ॥ स्वबोधितमिथ्यात्वकविश्वान्त
र्गतत्वेनासत्यदृश्यत्वादेस्सकाशान्नसत्यभूतमिथ्यात्वादिसिद्धिरिति बाधादिकंदुर्वारमिति भावः ॥ साधकंचेदिति ॥ किंचिद्धे
त्यादिकंचेद्यदिसाधकंतर्हितस्य परमार्थस्तितापारमार्थिकसत्त्वं अवश्यमपेक्षितं भवेदेव । परमार्थसत्त्वस्यैव साधकत्वं तत्र त्वादिति
भावः । नन्वपरमार्थसतोपि साधकत्वं किं न स्यादित्यत आह ॥ सिद्धिर्नेति ॥ सवितृसुषिरादावपि सत्यस्यैव साधकत्वमित्यनुपद

तस्मान्नासत्यात्सत्यासिद्धिः । तदुक्तं वार्तिके बौद्धप्रति “साधकंचेदवश्यं च परमार्थास्तिता भवेत् ।
सिद्धिर्नापरमार्थेन परमार्थस्य युज्यत इति” । उक्तंच बौद्धधिकारे “लोकस्यापि व्यतिक्त्रमेविचारस्य या
दृच्छिकवाङ्मात्रत्वापत्तेरिति” ॥ असतः साधकत्वे बाधकविवरणं ॥ २१ ॥ ४ ॥ नन्वसत्यमपि प्र
तिबिंबबिंबस्य स्वाप्तार्थश्च शुभाशुभयोः स्फटिकलौहित्यंचोपाधिसंनिधानस्य रेखारोपितवर्णश्चाथ

मेव वक्ष्यत इति भावः ॥ लोकस्यापीति ॥ सदसतोऽसाधकत्वासाधकत्वातिक्रमेविचारस्यैव वशसंपन्नवनस्थेणुनिस्तुतस्वन
वधादृच्छिकवाङ्मात्रत्वापत्त्याप्रमाणसिद्धत्वाभावापातेनार्थनिश्चायकत्वाभावापातात् । अतोलोकमर्यादानुसारैव सतएव सा
धकत्वं नासतइत्यंगीकार्यमिति भावः ॥ असतस्साधकत्वे बाधकविवरणं ॥ २१ ॥ प्रतिबिंबबिंबस्येति ॥ अयंप्रदेशो बि
ंबवान्काचित्स्थले प्रतिबिंबयुक्तत्वादित्येवं बिंबानुमापकत्वं प्रतिबिंबदृष्टमित्यर्थः । स्वाप्तार्थः स्वाप्तमंत्रादिरूपः । उत्तरत्र स्वाप्तमंत्रो

पीतिव्यवहारदितिज्ञेयं ॥ अर्थभेदस्येति ॥ वृक्षहस्तिरूपाथर्भेदस्येत्यर्थः ॥ त्वन्मतेपीति ॥ स्वच्छदर्पणादिषुप्रतिफलनेनप
रावृत्तानाथनरश्मयोग्रीवास्थमुखेनसंबद्धाग्रीवास्थमेवमुखंगृह्णति । तत्रैवदर्पणस्थत्वंग्रीवास्थमुखभिन्नत्वादिकंचारोपयंति । य
थोक्तत्वया । “दर्पणाभिहतादृष्टिःपरावृत्यस्वमाननं । व्यामुवंत्याभिमुख्येनव्यत्यस्तंदेशयेन्मुखमिति” । लिंगलिङ्गिभावास्तुवृ
क्षशिंशुपावदितिपरैरङ्गीकारात् । अतोग्रीवास्थमुखस्यैवप्रतिबिंबतायास्त्वयोक्तत्वात्तस्यप्रतिबिंबस्वरूपस्यसत्यत्वादित्यर्थः ॥

स्य वर्णदैर्घ्यादिकंचनगोनागहत्यादावर्थभेदस्य शंकाविषंचमरणस्य सचित्तुसुषिरादिचारिष्टादेः
साधकंहृष्टमिचेन्न । प्रतिबिंबस्वरूपस्यत्वन्मतेपिसत्यत्वात् । स्वाप्नस्यचमन्मतेसत्यत्वात् । त्वन्मते
पिपुरुषंकृष्णंकृष्णदंतंपश्यतीत्यादिश्रुत्याज्ञानमेवसूचकं । अन्वयव्यतिरेकाभ्यांचस्वाप्नकामिन्या
दिज्ञानमेवार्थक्रियाकारीत्युपपत्तेः । स्फटिकलौहित्यस्यापिप्रतिबिंबत्वात् । रेखायाश्चवर्णे पदस्या

ज्ञानमेवेति ॥ तच्चसत्यमेवेतिभावः । ननुस्वाप्नकामिन्यादेश्चरमधातूत्सर्गाद्यर्थक्रियाहेतुत्वदर्शनात्स्वाप्नपदार्थस्यैवसाधकत्वंन
तुतज्ज्ञानस्येतिचेत्तत्राह ॥ अन्वयेति ॥ जाग्रतिअन्वयव्यतिरेकाभ्यांतज्ज्ञानस्यैवार्थक्रियाहेतुत्वदृष्टनस्वरूपसत्कामिन्यादेः
अतस्तदृष्टांतंस्वप्नेपितथात्वंकल्प्यतेऽतस्सत्यस्यैवसाधकत्वमित्यर्थः ॥ लौहित्यस्यापीति ॥ लोहितमिविशिष्टजपाकुसुमस्य
तदवयवसमुदायस्यवेत्यर्थः । तेनगंधरसादेरिवनरूपस्यप्रतिबिंबोदृष्टचरइतिचोद्यानवकाशः । पदस्यार्थइववर्णरेखायाःसंकेति

तत्वेनेत्यर्थः । वर्णस्य रेखास्मारितत्वे हेतुरयं । वर्णस्य सत्य एवेति भावः । अत्र पदस्यार्थसंकेतितत्वेनेति परीत्यैव । स्वमते स्वाभा
 विक्रीशक्तिरेवेत्यंगीकारात् । नित्ययोगोपिशब्दानामर्थमेवेत्युक्तेः ॥ अत एवेति ॥ रेखाया वर्णसंकेतितत्वादेवत्यर्थः । रेखा
 स्मारितवर्णेषु दीर्घत्वस्वतोऽस्य वतच्छ्रुतादिवत्स्वरूपसदेवार्थविशेषधीजनकं न तु ज्ञाततयेत्येकः पक्षः । वस्तुतो दीर्घत्ववर्णेषु नास्यैव
 किंत्वारोपितमेव तच्च ज्ञातं सदेव तथेत्यन्यः पक्षः । तत्राद्यपक्षे दीर्घत्वं निर्वक्ति ॥ दीर्घत्वादिका भिति ॥ वर्णेषु दीर्घत्वनामदीर्घत्वं
 निसंनिहितत्वमेव नान्यदित्यर्थः ॥ तद्व्यक्तत्वरूपमिति ॥ दीर्घध्वनिव्यक्तत्वाख्यो धर्म इत्यर्थः । तथा च वस्तुतो दीर्घयोर्ध्वनि
 र्थ इव संकेतितत्वेन रेखास्मारितवर्णस्यैवार्थबोधकत्वात् । अत एव रेखां दृष्ट्वा वर्णमुच्चारयन्ति । न गो
 नाग इत्यादौ दीर्घत्ववादि कं स्वरूपसदेवार्थविशेषधी हेतुश्च दीर्घध्वनिसाहित्यरूपं वा तद्व्यक्तत्वरूपं वा दी
 र्घत्ववर्णगतं सत्यमेव हेतुः । न ध्वनिगतं वर्णव्वा रोपितं हेतुः । ज्ञातं सद् हेतुश्च द्रक्ष्यमाणरीत्या सवितृसु
 षिरादिज्ञानमिवार्थानवच्छिन्नं सत्यं ज्ञानमेव हेतुः । एतेन “यथा सत्यत्वाविशेषेषु चक्षुषारूपज्ञानमे
 स्तद्व्यक्तत्वरूपो धर्मो वर्णव्वसितदेव दीर्घत्वं न ततोतिरिक्तं तत्सत्यमेवेति भावः । तथा चैतादृश दीर्घत्वपारिभाषिकमिति भावः । द्वि
 तीयेऽसत्यस्यैव साधकत्वं प्राप्तमिति चेत्तत्राह ॥ ज्ञातं सदिति ॥ आरोपितं सदित्यर्थः । ननु ज्ञेयभेदानवच्छिन्नस्य ज्ञानमात्रस्या
 तिस्रसंगेन तदवच्छिन्नस्य सिद्ध्यंगतायां विशिष्टस्य यद्भवतीति न्यायेनासतोऽर्थस्य हेतुत्वं प्राप्तमेवेत्यत उक्तं ॥ अर्थानवच्छिन्नमि
 ति ॥ एतच्चोत्तरत्रापाकरिभ्यामिति भावः ॥ एतेनेति ॥ आद्यपक्षानुसारं वर्णेषु वैर्धस्य सत्त्वेन द्वितीये तु सत्यस्य तज्ज्ञानस्यै

वसाधकत्ववचनेनेत्यर्थः ॥ यथेति ॥ असतःसाधकत्वेपरेणोक्ते ऽसत्त्वाविशेषाद्धूमाभासस्यापिबह्विसाधकत्वंस्यादित्यतिप्रसंगेस्माभिरभिहितेसति यथेत्यादिवाचस्पतिनाजल्पितमित्यर्थः । सदर्थभेदरूपप्रमेयं ॥ धात्विति ॥ साचसत्यैवेतिभावः । धातुव्याकुलतायांचभयं भयेचविषयशंकारूपज्ञानमेव हेतुस्तच्चसत्यमेवेतिहृदयं ॥ आत्मवादिति ॥ अबाधादितिभावः । ननुसत्यभूतस्यमंत्रस्यकथंस्वप्नेभानमित्यतआह ॥ स्वयमिति ॥ नन्वथापिभारतयुद्धादौघटोत्कचादिसृष्टमायिकगजादेरर्थक्रियाका

वजायतेनतुरसज्ञानंतथैवासत्त्वाविशेषेपिवर्णदैर्घ्यादिनासत्यज्ञायते नतुधूमाभासादिने” तिवाच स्पत्युक्तंनिरस्तं । शंकाविषेपिशंकानिमित्तभयजन्याधातुव्याकुलतैवभरणहेतुः नतुविषं । स्वाप्नमंत्रोपिफलसंवादीचेत्स्वप्नप्रतीतत्वेप्यात्मवत्सत्यएवस्वयंप्रतिभातवेदवददृष्टाभासते । भारतयुद्धादौघटोत्कचादिभिःशक्तिविशेषात्सृष्टमर्थक्रियाकारिगजादिकंसत्यमेव । सवितुसुषिररज्जुसर्पादिज्ञानमेवचारिष्टभयादिहेतुर्नत्वर्थः । सत्यप्यर्थेतदज्ञानेभयाद्यभावात् । नचैवमनुमितिंप्रत्यपिहे

रित्वंहृष्टमितिचेत्तत्राह ॥ भारतयुद्धादाविति ॥ वक्ष्यमाणरीत्येतिपूर्वमुक्तं तदुपपादयति ॥ सवित्रिति ॥ नन्वर्थएवहेतुःकिंनस्यादित्यतआह ॥ सत्यप्यर्थइति ॥ अभावादिति ॥ ज्ञानस्यैवहेतुत्वंनार्थस्येतिभावः ॥ एवमिति ॥ ज्ञानस्यैवारिष्टादिहेतुत्वंनार्थस्येत्यंगीकारइत्यर्थः ॥ अनुमितिमिति ॥ प्रमानुमितिंप्रतीत्यर्थः ॥ व्याध्यादीनि ॥ अतद्वृणसंविज्ञान

बहुव्रीहिणाऽबाधितत्वंप्राहं । तथाचाबाधितत्वज्ञानमेवेत्यर्थोद्वष्टव्यः । यथाश्रुतेतुव्याख्यादिप्रमायानहेतुत्वंतथात्वगंधप्रागभावावच्छिन्नोघटोगंधवान्पृथिवीत्वादित्यत्रव्याख्यादिप्रमाजन्यायाअप्यनुमितेर्बाधितत्वेनप्रमात्वाभावादसंगतिः स्यादित्यवधेयं ॥ ननुहेत्वादीति॥ अबाधितविषयत्वमित्यर्थः ॥ तज्ज्ञानेति ॥ अबाधितत्वज्ञानेत्यर्थः । तथाचेहेत्वाभासव्यावृत्त्यर्थअबाधितत्वप्रमायाएवानुमितिप्रमांप्रतिप्रयोजकत्वेवाच्येप्रमात्वघटकाबाधितत्वरूपार्थस्यापितत्प्रयोजकत्वंप्राप्तमित्यर्थः । इत्येवंव्याचक्षते । वस्तुतस्तुव्याख्यादिज्ञानमेवेत्यादियथास्थितएवास्तुगंधप्रागभावावच्छिन्नोघटोगंधवान्इत्यत्रतुबाधादनुमितिरवनोत्पद्यतइतितात्किंरैरंगी

तुव्याख्यादिज्ञानमेवकारणंनतुहेत्वादीतिवाच्यं । तज्ज्ञानमात्रस्यहेत्वाभासेपिसत्त्वात् । स्वन्मतेवृत्तिरूपस्यतत्प्रतिबिंबितचैतन्यरूपस्यवाज्ञानस्यापिमिथ्यात्वाच्च । सत्यसर्पादेस्त्वभिःसर्पणंदश

कृतत्वेनातिप्रसंगाभावादितिसंप्रदायः । ज्ञानमात्रस्यहेत्वाभासेपिसत्त्वात्प्रमानुमितेरभावात्तत्प्रमायाएवहेतुत्वेवाच्येप्रमात्वस्यार्थसत्ताघटितत्वाद्धेतुव्याख्यादीनामपिहेतुत्वंप्राप्तमेवेतिसंप्रदायः । किंचनहेत्वादिज्ञानमात्रस्यप्रमानुमितिंप्रतिहेतुत्वं । तथाहि । हेत्वादिज्ञानं त्वन्मतेवृत्तिर्वा वृत्तिंप्रतिबिंबितचैतन्यंवा विशिष्टं तदुभयमपिमिथ्याभूतमेव । ततश्चनमिथ्याभूतस्यहेतुव्याख्यादिज्ञानेप्रमात्वंनास्तीतिचेन्न । तत्रव्याख्यादिज्ञानस्यजनकत्वाभावात् यज्जातीयानंतरं नियमेनकार्योत्पत्तिसत्त्वमेवजनकत्वमभिप्रेतमिति नदोषइतिज्ञेयं । ननुभयादिरूपार्थक्रियातावत्सर्पजन्या साकथंसर्पभिन्ना तज्ज्ञानात्स्यादतोऽसतःसर्पस्यैवकारणत्वमित्यतो नभयादि

कंसर्पकार्यमित्युच्यते किंतु सर्पज्ञानकार्यमिति सन्निहितेऽपि सर्पज्ञानस्य भयाद्यदर्शनात् सर्पकार्यत्वभिसर्पणादिकमेवेत्याह ॥
 सत्येति ॥ अतिप्रसंगइति ॥ सर्पभावघटादिज्ञानस्यापि भयहेतुत्वापत्तिरित्यर्थः ॥ हेतुः स्यादिति ॥ अवच्छिन्नस्य यद्भवति
 तत् अवच्छेदकस्यापि भवतीति नियमादित्यर्थः । अस्य नियमस्य व्यभिचारमाह ॥ घटेत्यादिना ॥ घटावच्छिन्नस्य घटात्यंताभा
 वस्य घटदेशमृत्पिंडभिन्नदेशत्वेऽपि घटस्य तदभाववदित्यर्थः । घटावच्छिन्नस्य ध्वंसस्य घटकालभिन्नकालत्वेऽपि घटस्य तदभाववदित्य

नादिरेवार्थक्रियानुभयादिः । नन्वर्थानवच्छिन्नस्य ज्ञानस्य हेतुत्वेऽतिप्रसंगः । अवच्छिन्नस्य हेतुत्वेऽ
 र्थोऽपि हेतुः स्यादिति चेन्न । घटावच्छिन्नस्य घटात्यंताभावध्वंसोर्दघटदेशकालभिन्नदेशकालादित्वेऽपि
 अवच्छेदकस्य घटस्य तदभाववत्त्वं घटज्ञानयोर्घटज्ञानवेदांतसाध्यत्वेऽपि घटब्रह्मणोस्तदभाववत् ।
 घटप्रागभावस्य घटं प्रति विशेषदर्शनाभावस्य च भ्रमं प्रति विहितनिषिद्धकरणाभावयोः प्रत्यवाया

र्थः ॥ घटब्रह्मणोरिति ॥ घटस्य नित्यस्य ब्रह्मणश्च घटज्ञानवेदांतसाध्यत्वाभाववदित्यर्थः ॥ विहितनिषिद्धकरणाभावयोरिति
 ति ॥ विहितकरणाभावनिषिद्धकरणाभावयोरित्यर्थः । प्रत्यवायादिमित्यादिपदेन प्रत्यवायाभावसंग्रहः । ततश्च घटप्रागभावस्य घटं
 प्रति हेतुत्वेऽपि घटस्य तदभाववत् विशेषदर्शनाभावस्य भ्रमं प्रति हेतुत्वेऽपि अवच्छेदकस्य विशेषदर्शनस्य तदभाववत् विहितकरणा
 भावस्य प्रत्यवायहेतुत्वेऽपि अवच्छेदकस्य विहितकरणस्य प्रत्यवायं प्रति हेतुत्वाभाववत् निषिद्धकरणाभावस्य प्रत्यवायाभावप्रतिहे

तुत्वेपि अवच्छेदकस्य निषिद्धकरणस्य प्रत्यवायाभावहेतुत्वाभाववत् स्वर्गकामनायाथांगप्रतिहेतुत्वेपि अवच्छेदकस्य स्वर्गस्वयंगहेतुत्वाभाववत् अतीतादिवस्तुस्मृत्यादेर्दुःखादिकंप्रतिहेतुत्वेपि अवच्छेदकस्यातीतादेः तदभाववत् असद्विषयकपरोक्षज्ञानस्य तद्व्यवहारंप्रतिहेतुत्वेपि अत्यन्तासतस्तद्व्यवहारंप्रतिहेतुत्वाभाववदिति विवेकः । न च स्वर्गस्यातीतादेरसतश्चायागदुःखव्यवहारान्प्रतिहेतुत्वं किं न स्यादिति वाच्यं । कामनावत्कामनाविषयस्यापि स्वर्गस्य जनकत्वे तस्य पूर्ववृत्तित्वघटितत्वात् सुखापरपर्यायस्य स्वर्गस्य प्राप्त्यस्य दिंप्रति स्वर्गकामनायाश्चाथांगंप्रति अतीतादिस्मृत्यादेर्दुःखादिकंप्रति असद्विषयकपरोक्षज्ञानस्य च तद्व्यवहारंप्रतिहेतुत्वेपि अवच्छेदकस्य घटस्य विशेषदर्शनस्य विहितानिषिद्धकरणयोः स्वर्गस्या तीतादे रत्यन्तासतश्च तदभाववत् चिकीर्षितघटबुद्धेर्घटहेतुत्वेपि घटस्य तदभाववत् ब्रह्मज्ञानस्य तदज्ञाननिवर्तकत्वेप्युदासीनस्वभावस्य ब्रह्मणस्तदभाववत् । ब्रह्मज्ञानस्य जगत्प्रतिपरिणामिकारणत्वेपि ब्रह्मणस्तदभाववच्चा र्थावच्छिन्नस्य हेतुत्वेपि अवच्छेदकार्थस्य कुरूणां क्षेत्रवसतीत्यत्र कुरूणां मित्रत्वापत्त्या तत्कामैव व्याहन्येत । सिद्धे इच्छाविरहात् अतीतस्यापि दुःखजनकत्वे कार्याव्यवहितपूर्वमथे सत्त्वापत्तिः असतो जनकत्वेन तस्य रूपत्वव्याघात इत्यवधेयं ॥ चिकीर्षितेति ॥ कर्तुमिष्टेत्यर्थः । अनागतेति यावत् । अवर्तमानत्वोपादानायेदं विशेषणं । तथा च घटबुद्धौ भावे घटकारिण्यामीतीच्छानुदयेन घटोत्पत्त्यनुपपत्तेर्घटबुद्धेर्घटंप्रतिहेतुत्वेपि घटस्य तदभाववदित्यर्थः । ब्रह्मणस्तदनिवर्तकत्वे हेतुरुदासीनस्वभावस्येति । कर्तृत्वकरणत्वाद्युदासीनस्वभावस्य निवर्तकत्वाद्यनुपपत्तेरित्यर्थः ॥ अर्थावच्छिन्नस्येति ॥

ज्ञानस्येतिशेषः ॥ तादस्थेनेति ॥ उपलक्षणत्वेनेत्यर्थः । संगृह्णाति ॥ तथाचेति ॥ सर्पपूर्वकनैवकारणमितिसंबंधः । तस्यदृष्टान्तः फलेच्छेति। फलंस्वर्गापरपर्यायसुखमित्यर्थः। फलेच्छासाध्ययागादौफलस्यापिकारणत्वे तस्यप्राक्सत्त्वापत्त्याकामनैवा युक्ता । सिद्धेइच्छाविरहादितिभावः । ननुकेवलस्यातिप्रसंगित्वादसतोर्थस्यावच्छेदकत्वमंगीकृत्य अवच्छेदकत्वंनामव्यावर्तकत्वं तच्चव्यावृत्तिप्रत्ययजनकत्वमित्यसतोपिहेतुत्वंप्राप्तमित्याशङ्कते ॥ नन्वेति ॥ यतइति ॥ व्यावृत्तिधीजनकत्वंनव्यावर्तकत्वं सत्यपिदंडविशिष्टदेवदत्तेतदज्ञानेव्यावृत्त्यज्ञानात् अतोव्यावृत्तिधीहेतुधीविषयत्वमेवव्यावर्तकत्वं दंडविशिष्टोदेवदत्तइतिज्ञाना

तादस्थेनाहेतुत्वोपपत्तेः । तथाच रज्जुसर्पादिधीसाध्यभयादौसर्पपूर्वकं । फलेच्छासाध्ययागादौफलवन्नैवकारणं । नन्वथापिमिथ्यार्थज्ञानं प्रतिव्यावृत्तिधीहेतुत्ववरूपव्यावर्तकत्वमस्तीत्यसतोपिहेतुते निचेन्न । यतोव्यावृत्तिधीहेतुधीविषयत्वमेवव्यावर्तकत्वं । सत्यपिदंडेतदज्ञानेव्यावृत्त्यज्ञानात् । नन्व देवदत्तेऽदंडिव्यावृत्तिधीर्जायते तद्विषयत्वंनामतत्प्रकारत्वंविवक्षितं । अन्यथाविशेष्येऽतिव्याप्तेः । अतोऽविशिष्टाव्यावृत्तिधीहेतुभूतायाधीः दंडप्रकारिका देवदत्तविशेष्यका विशिष्टधीः तत्प्रकारत्वंदंडेति एवमिहापिसर्पज्ञानेऽसर्पज्ञानाद्व्यावृत्तिबुद्धिर्भवति तज्जनिकायाधीःइदंसर्पज्ञानमित्येवसर्पप्रकारिकातज्ज्ञानविशेष्यकाऽनुव्यवसायरूपाविशिष्टधीः तत्प्रकारत्वंसर्पेऽस्ति अतो नमिथ्यार्थस्यव्यावृत्तिधीजनकत्वं किंतुतज्ज्ञानस्यैवप्राप्तमितिनकोपिदोषः । सत्यपिदंडइत्येतत् दंडविशिष्टेदेवदत्ते तदज्ञाने दंडप्रकारकेदेवदत्तविशेष्यकविशिष्टज्ञानाभावेऽविशिष्टाद्व्यावृत्त्यज्ञानादिति व्याख्येयं । नन्वथापिज्ञानस्यैवहेतुत्वांगीकारेपिअ

सत्यसैवेहेतुत्वं सिद्ध्यति ज्ञानस्य भयादिजनकत्वेऽतिप्रसंगभयाय सर्पाद्यवच्छिन्नत्वकारणतावच्छेदकत्वाच्च । तथा चावच्छेदकी भूतस्य सर्पादेर्मिथ्यात्वेन तदवच्छिन्नज्ञानस्यापि मिथ्यात्वं प्राप्तमित्याशङ्कते ॥ नन्वेति ॥ स्यादिदं यद्यवच्छेदकस्य यद्भवति तत्तदवच्छिन्नस्यापीति नियमः स्यात् न चैवं व्यभिचारादित्याह ॥ तुच्छस्येति ॥ अवच्छेदकी भूतस्य तुच्छस्य तुच्छत्वेऽपि तदवच्छिन्नज्ञाने तुच्छवैलक्षण्ये च तुच्छत्वस्यादर्शनादित्यन्वयः । अविद्यानिवृत्तिः पञ्चमप्रकारावा । आत्मैवाज्ञानहानिरिति वचनात् अधिकर

थाप्यवच्छेदकस्य मिथ्यात्वेऽवच्छिन्नस्यापि तन्निमित्तमादसत्यस्य हेतुतेति चेन्न । तुच्छस्य ज्ञाने तुच्छाद्वैलक्षण्ये च तुच्छत्वस्य प्राप्तिर्भासिकाद्वैलक्षण्ये च प्राप्तिर्भासिकत्वस्य पञ्चमप्रकाराथामात्मस्वरूपभूतायां वाऽनिर्वचनीयाज्ञाननिवृत्तौ च चतुर्थप्रकाररूपानिर्वचनीयत्वस्य पारमार्थिकात्मस्वरूपेति द्विज्ञेवानुतर्ह तस्याभावे ततो व्यावृत्तौ चानृतत्वस्यादर्शनात् । तत्रावच्छेदकानामसदादीनां तादृश्येऽत्रापि विषय

णातिरिक्ताभावाभावादात्मस्वरूपवेति मतद्वयसद्भावादाह ॥ पञ्चमेति ॥ चतुर्थप्रकारानिर्वचनीयत्वाभावोपपादनाय पञ्चमप्रकारेत्यादिविशेषणं । अत्रापि मतद्वयसद्भावादाह ॥ परमार्थिकेति ॥ अनृतं यद्वैतं तस्याभावेऽइत्यर्थः । ततः अनृतात् द्वैतात् । अनृतद्वैताभावस्यानृतव्यवृत्तेश्च पारमार्थिकत्वात् पारमार्थिकात्मस्वरूपत्वमेव । तद्विन्नत्वेऽपि न द्वैतहानिः । अभाव रूपधर्मानां द्वैतं प्रतीतिमंडनवचनादिति ध्येयं ॥ तत्रेति ॥ तत्र तुच्छज्ञानादौ । असदादीनां तादृश्ये उपलक्षणत्वे अत्रापि

सर्पज्ञानादौ विषयस्योपलक्षणत्वमेवास्त्वित्यर्थः ॥ अर्थानवच्छिन्नमेवेति ॥ एवंचावच्छेदकस्य मिथ्यात्वेऽवच्छिन्नस्यापि तन्निश्चयमादसत्यस्यापि हेतुतेति चोद्यानवकाश इति भावः ॥ अतिप्रसंग इति ॥ विषयतिरिक्तस्य व्यावर्तकस्य ज्ञानेऽभावात् विषयस्य च व्यावर्तकत्वाङ्गीकारे ज्ञानमात्रस्यैव भयादौ हेतुत्वाङ्गीकारापातेन सर्पाभावघटादिज्ञानमपि भयादिहेतुः स्यादित्यतिप्रसंग इत्यर्थः । विषयावच्छेदं विषयरूपं व्यावर्तकं ॥ स्वरूपातिरिक्तेति ॥ विषयतत्संबन्धोर्ज्ञानेन सह स्वरूपसंबन्धातिरिक्तद्विष्टसंबन्धस्याभा

स्तथास्तु । वस्तुतस्तत्त्वार्थानवच्छिन्नमेव ज्ञानं हेतुः । नचातिप्रसंगः । विषयावच्छेदमनपेक्ष्यस्वतएव सर्पज्ञानस्यासर्पज्ञानाद्व्यावृत्तेः । तथाहि सर्पज्ञानमसर्पज्ञानात्तावद्व्यावृत्तं व्यावृत्तिश्च व्यावर्तकाधीना न च विषयस्तत्संबन्धोवाव्यावर्तकः । स्वरूपातिरिक्तद्विष्टसंबन्धाभावात् । असंबद्धस्य चाव्यावर्तकत्वात् । अथ संबन्धांतरमंतरेण विशिष्टव्यवहारजननयोग्यं स्वरूपमेव वा ज्ञानमात्रनिष्ठधर्मोवासंबन्धः ।

वादित्यर्थः ॥ असंबद्धस्येति ॥ विषयस्य तत्संबन्धस्य ज्ञानेनासंबद्धस्येत्यर्थः । ज्ञानं प्रत्यव्यावर्तकत्वात् । अन्यथातिप्रसंगः स्यादित्यर्थः । स्वरूपमेव संबन्ध इत्यन्वयः । किमिदं स्वरूपसंबन्धत्वमित्यतस्तन्निर्वक्ति ॥ संबन्धांतरमिति ॥ घटसंयुक्ते पटे स्वरूपसंबन्धत्वं माभूदिति संबन्धांतरमंतरेणेत्युक्तं । घटवद्भूतलस्य च त्वरीयघटाभावेन सह संबन्धांतरशून्यत्वसद्भावेन स्वरूपसंबन्धप्रसंगवारणाय विशिष्टप्रत्ययजनकत्वमित्युक्तं । विशिष्टप्रत्ययाजनकेन नित्यातीन्द्रियाभावाभूतलयोः स्वरूपसंबन्धेऽव्याप्तिवारणाय योग्ये

त्युक्तं । योग्यत्वं सहकारिविरहप्रयुक्तकार्याभावः । एतादृशयोग्यतायास्तत्रापि सद्भावाद्भावाव्याप्तिः । अयमात्मोति आत्मविषय
 कज्ञानस्यात्मनाविषयविषयिभावलक्षणस्वरूपसंबंधसद्भावात्तत्राव्याप्तिः स्यात् । समवायस्यैव संबंधांतरस्य सत्त्वादत उद्देश्यप्रतीति
 निर्वाहकेतिसंबंधांतरे विशेषणदेयं । दंडीदेवदत्तः रूपीघटइत्यत्र संयोगसमवाययो रूद्देश्यविशिष्टप्रतीति निर्वाहकत्वे सत्यपि अयमा
 त्मेति विषयविषयिभावरूपा या उद्देश्यप्रतीतिः तन्निर्वाहकत्वं सतोपि समवायस्य नास्तीति उद्देश्यप्रतीति निर्वाहकसंबंधांतरमंतरेण वि
 शिष्टव्यवहारजननयोग्यत्वस्य सत्त्वाव्याप्तिरिति संप्रदायविदः ॥ ज्ञानमात्रनिष्ठेति ॥ सर्पज्ञानमात्रनिष्ठेत्यर्थः । सचक्षीरमाधु
 र्यादिवदाख्यातुमशक्योवा तद्व्यवहारजननशक्तत्वरूपोवा वक्ष्यमाणरीत्या द्रष्टव्यः । एतच्च द्वितीयपक्षाभिप्रायेण । प्रथमपक्षे
 तर्हि विषयमनंतर्भाव्यज्ञानएव विशेषः सिद्धः । किंच सर्पज्ञानमसर्पज्ञानाद्धर्म्यंतरसंबंधमनपेक्ष्यविल

क्षणं । तज्जनकविलक्षणजन्यत्वात् । यवांकुरात्कलमांकुरवत् । तज्जन्यविलक्षणजनकत्वात् । यवबीजा
 तुज्ञानमेव विशेषइति बोध्यं ॥ सर्पज्ञानमिति ॥ रज्जावितिशेषः । धर्मीविषयः । तथाच संबंधांतरमनपेक्षेत्यर्थः । अतएवोत्तर
 त्रतथैव व्यवहारः स्वतएवेति यावत् ॥ तदिति ॥ असर्पज्ञानजनकसामग्रीविलक्षणसामग्रीजन्यत्वं पक्षे । दृष्टान्ते तु यवांकुरजनक
 सामग्रीविलक्षणसामग्रीजन्यत्वं कलमांकुरेऽस्तीति ज्ञातव्यं ॥ तदिति ॥ असर्पज्ञानजन्यत्वं सतोषादिकार्थतद्विलक्षणं यद्भयादि
 कार्यतज्जनकत्वं पक्षे स्ति । दृष्टान्ते तु यवबीजन्यं यद्वांकुररूपं कार्यतद्विलक्षणं यत्कलमांकुररूपं कार्यतज्जनकत्वं कलमबीजेस्तीति ज्ञा
 तव्यं ॥ विलक्षणेति ॥ तथाच धर्म्यंतरसंबंधमनपेक्ष्यविलक्षणत्वरूपसाध्यविनापीत्यर्थः ॥ यवबीजेत्यादि ॥ यवबीजवि

लक्षणजन्यंकलमांकुरयवांकुरविलक्षणजनकंकलमबीजतेअपीतिविवेकः । तथाचस्वाभाविकवैलक्षण्यंविनैवधर्म्यंतरसंबंधेनतज्जन
कविलक्षणजन्यत्वंचेत्तर्हि यवांकुरजनकबीजविलक्षणसामग्रीजन्यमपिकलमांकुरंकदाचित्कलमांकुरत्वरूपस्वाभाविकविशेषंवि
नैवोपलक्षणभूतचैत्रादिधर्म्यंतरसंबंधित्वमात्रेणयवांकुराद्विलक्षणंस्यात् । तथास्वाभाविकवैलक्षण्यंविनैवधर्म्यंतरसंबंधमात्रेणै
वतज्जन्यजनकविलक्षणजनकत्वंचेत्तर्हि यवबीजजन्ययवांकुरकार्यविलक्षणजनकमपिकलमबीजंकदाचित्कलमबीजत्वरूपस्वाभा
विकवैलक्षण्यंविनाप्युपलक्षणीभूतचैत्रादिसंबंधित्वमात्रेणयवबीजाद्विलक्षणंस्यात् । नचोभयत्रापीष्टापत्तिरितिवाच्यं । चैत्रादि

त्कलमबीजवत् । नचविलक्षणविषयसंबंधेनैवहेत्वोरुपपत्तेरप्रयोजकत्वं । तथात्वेहि यवबीजतदं
कुरविलक्षणजन्यजनकेकलमांकुरतद्विजेअपिकदाचिद्यवांकुरतद्विजाभ्यांकलमांकुरत्वतद्विजित्वरू
पस्वाभाविकवैलक्षण्यंविनोपलक्षणभूतचैत्रादिसंबंधित्वमात्रेणविलक्षणोस्यातां । साक्षात्कारोपि
परोक्षज्ञानादन्यसंबंधित्वमात्रेणविलक्षणःस्यात् । गृहमपिसंस्थानविशेषंविनाविचित्रकाकंहंसा

संबंधित्वाज्ञानेपिकलमांकुरत्वतद्विजत्वदर्शनमात्रेणांकुरांतरातृबीजांतराच्चैवलक्षण्यानुभवस्यसर्वजनीनत्वादित्यर्थः । कादाचि
त्कविषयसंबंधमात्रेणहेत्वोरुपपत्ताबुद्ध्यमानायांअतिप्रसंगांतरमाह ॥ साक्षात्कारोपीति ॥ अन्येति ॥ चैत्रादि
संबंधित्वमात्रेणेत्यर्थः । पुनस्तत्रैवदूषणांतरमाह ॥ गृहमिति ॥ गृहंविचित्रकारणजमितिसंबंधः । कादाचित्कविचित्रकाकंहंसा

द्युपलक्षणत्वमात्रेणेत्यर्थः ॥ विचित्रकार्यकारिणीति ॥ इतरगृहासाध्यातपवारणादिरूपकार्यविशेषकारिण्यादित्यर्थः ॥ अभावस्येति ॥ यथाघटप्रागभावइत्यादौप्रतियोगिनोऽभावंप्रत्युपलक्षणत्वमेवेत्यर्थः । ननुघटादेःप्रागभावंप्रत्युपलक्षणत्वमेवेति विशेषणत्वं तथोरेककालत्वाभावात् प्रकृतनुविषयस्यज्ञानप्रतिविशेषणत्वमेवेकिनस्यादित्यत आह ॥ अतीतादीति ॥ तथादर्शनात् विषयाभावपिज्ञानदर्शनमित्यर्थः । तदेवोपादयति ॥ नहीति ॥ अनिर्वाच्यः रूढ्यवत्प्रातिभासिकः । व्यावहारिकस्तुदूरापास्तइत्यपिशब्दार्थः । तथाचविषयस्यनविशेषणत्वंयुक्तंकिंतूपलक्षणत्वमेवेतिभावः । किंप्रकृतइत्यत आह ॥ उपलक्षणेन उपलक्षणत्वमात्रेणविचित्रकारणजांविचित्रकार्यकारिचस्यात् । अपिच ज्ञानस्यस्वकारणादुत्पत्तौ स्वकार्यकरणेचविषयः अभावस्यप्रतियोगीवोपलक्षणं । अतीतादिज्ञानेऽसिद्धिषयकपरोक्षज्ञानेच तथादर्शनात् । नहितत्रार्थः अनिर्वाच्याप्यस्ति । उपलक्षणेनचान्योव्यावर्तकउपस्थाप्यः कानेनसंस्थानविशेषइवेतिस्वतोविशेषसिद्धिः । एवंचयथाप्रतियोगिनमनंतर्भाव्यवघटस्याभावः अभावांतरात्तथाचविषयमनंतर्भाव्यवशिलोद्धरणकृतिर्माषोद्धरणकृतिनः । यथाचातीतादौ चेति । उपलक्षणीभूतविशेषणचेत्यर्थः ॥ स्वतइति ॥ उपलक्षणीभूतसर्पादिविषयोपस्थाप्योज्ञानविशेषःसिद्धइत्यर्थः ॥ एवं चेति ॥ यथेत्यस्य तथासर्पज्ञानमपीतिदूरस्थेनतथाशब्देनान्वयः ॥ अनंतर्भाव्येति ॥ प्रतिगोययदितस्यरूपतयेत्यर्थः । तस्योपलक्षणत्वेनाभावस्वरूपानंतर्गतत्वादितिभावः । अभावांतरादिति । अस्यविलक्षणमित्यनेनात्रेतेनसंबधः ।

यथाचेत्यादौ सर्वत्र विषयमनंतर्भाव्येत्यस्यानुषंगः ॥ ज्ञानानंतरादीति ॥ अतीतानागतज्ञानवर्तमानवस्तुज्ञानांतरात् असद्विषयकपरोक्षज्ञानव्यवहारौ सद्विषयकापरोक्षज्ञानव्यवहाराभ्यामित्यर्थः । ज्ञानव्यवहारौ ज्ञानानंतरादितो विलक्षणाविति लिंगवचनव्यत्ययेनान्वयः ॥ अन्यथेति ॥ परोक्षापरोक्षज्ञानं स्मृत्यनुभवादीनां विलक्षणानंगीकारोपरोक्षापरोक्षज्ञानस्मृत्यनुभवकार्याणां संकरापत्त्याऽसंकीर्णव्यवहारादिकंचन स्यात् । तथाऽभावस्याभावांतराद्विलक्षणानंगीकारेतयोस्सांकर्यापत्त्यादोषाभावगुणाभावकार्याणां भ्रमादीनामपि संकरः स्यादित्यर्थः । नन्वभावकृत्यतीतादिज्ञानेषु प्रतियोगिविषयाभ्यां कृतासंकरसंभवात्तत्कार्येष्वसंकरोपप

ज्ञानमसद्विषयकपरोक्षज्ञानव्यवहारौ च ज्ञानानंतरादितः । यथा च घटस्मृतिर्घटा नु भवात् ।

यथा च घटस्य परोक्षज्ञानं तदपरोक्षज्ञानाद्विलक्षणं अन्यथा तत्तत्कार्यसंकरः स्यात् । नचाभावाद्यवच्छेदकप्रतियोग्यादिविशेषादसंकरः । ध्वंसादेः कृतेरतीतादिज्ञानस्य च काले प्रतियोगिविषययोरसत्त्वात् । पूर्वक्षणेऽसत्तत्त्वनिमित्तपूर्ववृत्तित्वरूपकारणत्वव्याघातात् ।

त्तिरित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ नचेति ॥ कुतो न चेत्यत आह ॥ ध्वंसादेरिति ॥ आदिपदेन प्रागभावः । प्रागभावप्रध्वंसाभावकाले प्रतियोगिनोरसत्त्वात्कृतेः काले विषयस्यासत्त्वात् । कृत्यपरपर्यायत्वस्य सिद्धवस्तुकर्मकत्वाभावेन कृतेः कालेऽपि विषयाभावादतीतादिज्ञानकाले च विषयस्यासत्त्वादिति योजनम् । ननु प्रध्वंसादेः काले प्रतियोग्यादेरसत्त्वेऽपि कदाचित्सत्त्वमस्यैवेत्यत आह ॥ पूर्वक्षणेति ॥ अयमर्थः कदाचित् प्रतियोगिनः सत्त्वेऽपि ध्वंसनिर्वाह्यकार्यापेक्षया पूर्वकालप्रतियोगिनोऽसत्त्वेन प्रतियोगिसंकीर्ण

स्वरूपस्य ध्वंसादेः कारणस्यासिद्धाध्वंसादिकार्याणामसंकरोन स्यात् । एवं च कृत्युत्तरकाले शिलोद्धरणरूपविषयस्य सत्त्वेऽपि कृतिकाले तस्यासत्त्वेन असंकीर्णस्वरूपालभात् कृतिकार्याणामसंकरोन स्यात् । कार्यपेक्षया पूर्वक्षणेऽसतोऽविद्यमानस्यासंकीर्णस्वकार्यप्रतिनियतपूर्वक्षणवृत्तित्वरूपं कारणत्वं व्याहृतमिति । ननु ध्वंसादेः कालेऽप्रतियोग्यादीनामसत्त्वेन विशेषणत्वायोगेऽपि तेऽपतन्त्रोऽपलक्षणत्वं भविष्यति तथा चोपलक्षणीभूतप्रतियोग्यादिसंबन्धमात्रेण ध्वंसादिस्वरूपाणामसांकर्यसत्तत्कार्येऽप्यसांकर्यं भविष्यतीत्यत आह ॥ उपलक्षणेति ॥ अन्यथा संस्थानविशेषविना काकाहंसाद्युपलक्षणसत्त्वमात्रेण गृहं विचित्रकारणजं विचित्रकार्यकारि च स्यात् कलमबीजांकुरतद्भ्रजेऽपि उपलक्षणीभूतचैत्रादिसंबन्धमात्रेण विलक्षणे स्यातामित्यतिप्रसंगः स्यादिति भावः । इदमुपलक्षणं काकादिकं उपलक्षणभेदमात्रेण च विलक्षणकार्याद्ययोगात् । अत्यन्तासतश्च कदाप्यभावात् । शिलोद्धरणार्थमाषोद्धारप्रयत्ने कृतेऽपि तदनिष्पत्तेश्च । तथा सर्पज्ञानमपि विषयमनन्तर्भाव्यैव असर्पज्ञानाद्विलक्षणं । उक्तप्रमाणैरनुभवे ह्युपलक्षणं स्वोपलक्ष्यगृहादिना कदाचित्संबन्धसदुपलक्षणं दृष्टं । प्रतियोग्यादिकंच ध्वंसादिना कदाप्यसंबन्धमिति नोपलक्षणमित्यपि द्रष्टव्यं । शिलोद्धरणकृते माषोद्धरणकृतितो विलक्षण्ये हेतुमाह ॥ शिलोद्धरणार्थमिति ॥ माषोद्धरणे यावान्प्रयत्नः तावतिप्रयत्ने कृतेऽपीत्यर्थः । यदि शिलोद्धरणकृते माषोद्धरणकृतितो विलक्षण्यं न स्यात्साम्यस्यादितियावत् । तर्हि माषोद्धरणकृतितः शिलोद्धरणनिष्पत्तिः स्यान्न चैवं ततो विलक्षण्यं तयोऽनुभवसिद्धमिति भावः । विषयकृतैव लक्षण्याभावस्तु पूर्वमेवोपपादित इति द्रष्टव्यं ॥ विषयमिति ॥ विषयांतर्भावविना स्वतएव विलक्षणं विशेषणमित्यर्थः । नन्वसौ ज्ञानगतो विशेषः यद्यौपाधिकस्तर्हि वचकव्यइति चे

तत्राह ॥ तस्यजातिरूपस्येति ॥ तस्याप्रामाणिकत्वंनमंतव्यमित्याशयेनोक्तंउक्तप्रमाणैरिति । ननुज्ञानेविशेषःस्वतो नयुक्तः
घटज्ञानमित्यादिविषयविशेषनिरूपितत्वेनैवव्यवहारज्जातिविशेषस्यसत्त्वेतुक्तद्विचिष्यसंबंधविनाव्यवहारःस्यात् तेनज्ञायतेस
विशेषोऽप्रामाणिकइतितत्राह ॥ घटज्ञानमिति ॥ यथामाधुर्योदेःस्वतोविलक्षणत्वेपिक्षीरादिसंबंधविनापिप्रकारांतरेणप्रतिपादयि
तुमशक्यत्वात्क्षीरादिनैवनिरूपणं तथाज्ञानस्यस्वतोविलक्षणस्यापिघटादिसंबंधविनाप्रकारांतरेणनिरूपयितुमशक्यत्वात्घटादिना
निरूपणंयुक्तं । तावतानानुभवसिद्धविशेषपलापःकार्यइत्यर्थः । किंचसविशेषआख्यातुंचशक्यतइत्याशयेनाह ॥ किंचेति ॥

नचसिद्धस्य तस्यजातिरूपस्यविशेषस्याख्यातुमशक्यत्वात् । घटज्ञानमिति व्यवहारः क्षीरमाधुर्येचाक्षुष
ज्ञानमितिबुध्युक्तः । किंचत्वन्मतेतत्तद्वृत्तस्तत्तदाकारत्वेनचैतन्यस्यचतस्तत्प्रतिबिंबितत्वेनवातदभिव्यक्त
त्वेनवाममतुतत्तज्ज्ञानस्यतत्तदीयस्वभावत्वेनवातत्तद्व्यवहारजननशक्तत्वेनवास्वतएवैलक्षण्यं । नहि

तत्तदाकारत्वेन तत्तत्प्रतिबिंबितत्वेनस्वतएवैलक्षण्यमितिसंबंधः ॥ तत्तदीयेति ॥ घटपटीयस्वभावत्वादिरेवविशेषइत्यर्थः ।
नन्वेवंघटीयस्वभावस्यज्ञानस्यस्वकार्यप्रतिकारणत्वाद्घटादेरपिकारणत्वेननिवेशःप्राप्तः तद्व्यवहारजननशक्तत्वस्यवाज्ञानगतवि
शेषत्वेतत्कार्येपितत्कारणत्वेननिवेशःप्राप्तएवेत्यतआह ॥ नहीति ॥ घटीयस्वभावस्यतदभावस्येतिसामानाधिकरण्यं । अय
मत्रविवेकः । त्वन्मतेघटाकारवृत्तिरस्ति तत्रघटाकारवृत्त्यर्थत्कार्यमस्ति तत्कारणत्वेनघटादेरपिननिवेशः । तत्रदृष्टांतोगवयेति ।

गवयाकारेखाचवर्ततेतस्यायत्कार्यतत्रकारणत्वेनप्रसिद्धगवयस्यननिवेशस्तद्वत्ज्ञानस्यतदीयस्वभावत्वेपितत्तदीयस्वभावोपेत
ज्ञानकार्यं नघटादेःकारणत्वेनप्रवेशः । तत्रदृष्टांतः घटीयस्वभावस्यतदभावस्येति । घटीयस्वभावस्यघटाभावस्ययत्कार्यतत्कार
णत्वेनघटादेर्नप्रवेशस्तद्वत्तथाज्ञानस्यतद्व्यवहारजननशक्तत्वेनस्वतौवैलक्षण्येतद्व्यवहारजननशक्तस्यज्ञानस्यकार्यतच्छब्दोदितघ
टादेःकारणत्वेननप्रवेशः । तत्रदृष्टांतो दाहशक्तेरिति । दाहशक्तिमतोवह्नेरित्यर्थः । यथादाहशक्तिमतोवह्नेयत्कार्यहिमनिवार
णादितत्रकारणत्वेननवह्नेःप्रवेशस्तथेत्यर्थः । अत्रसर्वस्यापितत्तद्विषयसंबंधविनाव्यवहर्तुमशक्यत्वादेवतत्तद्व्यवहारो नतुतद्वला

गवयाकारेखायाघटीयस्वभावस्यतदभावस्यवादाहशक्तेर्वायत्कार्यतद्धेतुकोटौगवयादेर्निवेशः । त
स्माद्रज्जौसर्पज्ञानस्यभ्रमत्वेनाधिकजन्यत्वेपिसर्पज्ञानत्वेनतद्धेतुजन्यत्वात्स्वतएवासर्पज्ञानात्तैवलक्षण्य
मितिनकोपिदोषः । तदुक्तं सर्पभ्रमादावापिहिज्ञानमस्त्येवतादृशं ॥ तदेवार्थक्रियाकारितत्सदेवार्थ

त्कारणकोटौप्रवेशोस्यकल्प्यइत्याशयः ॥ तद्धेतुजन्यत्वादिति॥ सर्पज्ञानेयाह्नुप्रसामग्रीतजन्यत्वादित्यर्थः । यद्यपिसर्पज्ञान
हेतुसर्पसन्निकर्षजन्यत्वरज्जुसर्पज्ञानेनास्ति रज्जुसन्निकर्षस्यैवसर्पज्ञानहेतुत्वमित्यंगीकारात्तथापि सर्पज्ञानहेतुर्द्विविधः सर्पसन्नि
कर्षोदोषश्चेति रज्जुसर्पज्ञानेचदोषरूपसर्पज्ञानकारणमस्त्येवेतिभावः । तथाचोक्तमुधायां । सचायंविशेषः सत्यसर्पज्ञानेसमीची
नसामग्राजातोमिथ्यासर्पज्ञानेत्वसमीचीनयेतिनकाश्चिदोषइति । तदेतदाह । भ्रमत्वेनाधिकजन्यत्वेपीति । तज्जन्यत्वादिति ।

विषयकृतवैलक्षण्यभावोपपादनायेतिज्ञातव्यं । तादृशमिथ्याभूतसर्पाद्यनवच्छिन्नंस्वतएवासर्पज्ञानाद्वृत्तमित्यर्थः । खंडनकारोक्तासत्कारणत्वसाधकयुक्तिमनूद्यदूषयति ॥ अंतर्भावितसत्त्वंचेदिति ॥ अयंकारिकार्थः । अंतर्भावितसत्त्वंयस्मिंस्तदंतर्भावितसत्त्वं सत्ताविशिष्टमिति यावत् । दंडादि । तथा अंतर्भावितसत्त्वंयस्मिन्नभवतितन्नांतर्भावितसत्त्वंसत्तोपलक्षितमिति यावत् । दंडादि । तथा च सत्ताविशिष्टं वा कारणं सत्तोपलक्षितं वा कारणं नाद्यइत्याह ॥ अंतर्भावितेति ॥ अंतर्भावितसत्त्वं सत्ताविशिष्टं दंडादिकारणं चेत्तर्हिततः सत्ताविशिष्टं कारणमित्यभ्युपगमात्सत्ताविशिष्टे सत्ताया आत्माश्रयेणाभावात्सत्ताविशिष्टमसदेवेति प्राप्तं कारकमिति ॥ अंतर्भावितसत्त्वंचेत्कारणंतदसत्ततः नांतर्भावितसत्त्वंचेत्कारणंतदसत्ततइत्यादिखंडनोक्ता

तथाचासतः कारणत्वसिद्धिः । न द्वितीयइत्याह ॥ नांतर्भावितेति ॥ न समासोऽयं नांतर्भावितसत्त्वं सत्त्वोपलक्षितं सत्ताविरहितं दंडादिकं कारणं चेत्तर्हिततः सत्तोपलक्षितं कारणमित्यभ्युपगमादसदेव कारणमिति प्राप्तं । सत्ताया उपलक्षणत्वमात्रेण वस्तुतो दंडादौ सत्ताया अभावादिति प्राप्तो रिति भावः । यद्वा कारणमित्युभयत्र भवप्रधानो निर्देशः । कारणत्वं अंतर्भावितसत्त्वं अंतर्भावितसत्त्वोपेतं भवति सत्तामंतर्भाव्य कारणत्वं वर्ततेवानवा कारणत्वाश्रयको दौ सत्ता वर्ततेवानवेत्यर्थः । सत्तायां कारणत्वं वर्ततेवानवेति यावत् । आद्ये तर्ह्यसदेव कारणमिति प्राप्तं । कुतः ततः सत्तायां कारणत्वस्वीकारात् । सत्तायां च सत्ताविरहात् । एवं च सत्ताविरहितत्वेनासत्या एव सत्तायाः कारणत्वं प्राप्तमिति असतः कारणत्वसिद्धिः । द्वितीये तर्ह्यसदेव कारणमित्यायांतं कुतः ततः सत्तायां कारणत्वास्वीकारात् । अयं

भावः । सत्ताजातिस्त्वावतद्रव्यसत् गुणः सन् कर्मसदित्यनुगतव्यवहारजनकत्वेनाभ्युपेया । प्रकारान्तराभावात् । एवंचसत्तायांकारणत्वाभावेऽनुगतव्यवहारजनकत्वमेवेनस्यात् । जनकत्वस्यकारणत्वरूपत्वात् । तथाचसत्तास्वरूपएवप्रमाणाभावप्राप्त्या सत्तावर्तायाएवलोपेनसर्वेषामपिकारणानांदंडादीनामसत्त्वप्राप्त्याऽसत्तामेवकारणत्वसिद्धिरिति ॥ अस्तत्कारणतेति ॥ एतस्यस्वव्याहतेत्यादिनान्वयः । तदीयग्रथेतदीयप्रमेयेपूर्वपक्षिणोकेनचिच्छ्लोकेनदूषितेसतितेनोक्तमस्ति । त्वङ्गैवान्यथाकाराअक्षराणिकियंत्यपि । तस्मादस्माभिरप्यस्मिन्नर्थेनखलुदुष्पठेति । अस्मिन्नर्थेऽस्मदभिमतविषयेपित्वङ्गांशैवकियंत्यक्षराणिस्थापयित्वाऽन्यथाकारादुष्पठानखलुमुपठैवेतितदर्थः । एतेमेवखंडनकारोक्तंन्यायंहृदिनिधायाह ॥ अस्येत्यादिना ॥ तत्प्रकारस्तु अंऽसत्कारणता । अस्यैवश्लोकस्याकारप्र(क्षेपे)श्लेषेणपठितुंशक्यत्वात् अंतर्भावितसत्त्वंचेदधिष्ठानमसत्ततः । तर्भावितसत्त्वंचेदनसत्कारणततः । नांतर्भावितसत्त्वंचेदनसत्कारणततइतिअकारप्रश्लेषेणपठितुंशक्यत्वादित्यर्थः । कारिकार्थस्त्वर्थं अंतर्भावितसत्त्वंअबाध्यत्वरूपसत्ताविशिष्टदंडादिकारणंचेतर्हिततःसत्ताविशिष्टस्यकारणत्वाभ्युपगमात् अनसत्कारणंअसत्कारणंनकिंनामसदेवकारणमित्यायातं । अबाध्यत्वरूपसत्ताविशिष्टेऽबाध्यत्वरूपसत्तायाःसत्त्वात् आत्माश्रयत्वस्यप्रमेयत्वादेःस्ववृत्तित्वइवादाषत्वात् । नांतर्भावितसत्त्वंचेत् सत्त्वोपलक्षितंकारणंचेत् तर्हिततस्सत्त्वोपलक्षितस्यकारणत्वांगीकारादेवानसत्कारणं सदेवकारणमिति सिद्धति । अबाध्यत्वरूपसत्त्वोपलक्षितेपिअबाध्यत्वरूपसत्तायाःसत्त्वादित्यर्थः । एवंद्वितीययोजनायामपिकारणत्वंसत्तायांवर्ततेनवेत्यर्थः । तत्रकारणत्वंसत्तायांवर्ततइतिपक्षेऽनसत्कारणंसिद्धति सत्तायामप्यबाध्यत्वरूपसत्ता

याऽस्वीकारेण सत्तायां सत्तारहितत्वाभावात् । कारणत्वं सत्तायां नास्तीति पक्षेऽप्यनसत्कारणं सिद्ध्यति सत्तायां कारणत्वाभावे तस्याः स्वज्ञानं प्रत्यपि कारणत्वाभावप्रसंगेन सत्तास्वरूपस्यैवाप्रामाणिकत्वं स्यात् अतः कारणभिन्ना सत्ता सति तिष्ठतीत्यंगीकार्यं तथा च सत्ताया एव कारणत्वसिद्धिरिति किंचिद्द्रष्टव्यं ॥ अतर्भावितेति ॥ अयमिह कारिकार्थः । अतर्भावितसत्त्वं चेदधिष्ठानं सत्ताविशिष्टमधिष्ठानमिति यावत् । तर्ह्यधिष्ठानमसदेवेति प्राप्तं सत्ताविशिष्टेऽधिष्ठाने आत्माश्रयप्रसंगेन सत्ताया अभावात् । नांतर्भावितसत्त्वं चेदधिष्ठानं सत्तोपलक्षितं सत्ताविरहितं चेदधिष्ठानमिति यावत् । तर्ह्यधिष्ठानमसदेवेति प्राप्तमितत्वं दुःकन्यायेनाधिष्ठानस्याप्यसत्त्वापत्तिः स्यादित्यर्थः । यद्वा उभयत्राप्यधिष्ठानमिति भावप्रधानः । तथा चांतर्भावितसत्त्वं चेदधिष्ठानमित्यादेः सत्तामंतर्भाव्याधिष्ठानत्वं

नांतर्भावितसत्त्वं चेदधिष्ठानमसत्त इत्यपि पठितुं शक्यत्वाच्च स्वव्याहता । कथमसतः सज्जायेतेत्यादि श्रुत्या

वर्तते न वा अधिष्ठानत्वाश्रयकोटौ सत्तावर्ततेवानेवेत्यर्थः । सत्तायामधिष्ठानत्वं वर्ततेवानेति यावत् । आद्येऽसदधिष्ठानं सत्तायां सत्ताभावेनासत्त्वात् । द्वितीये सत्तायामधिष्ठानत्वं नास्ति चेत्तर्हि असदेवाधिष्ठानमिति प्राप्तं असत्तायां च सत्ताग्राव्याधातेनाभावादसत्ताऽसत्येवेति । तथा चासत्तायामेवासत्तायामधिष्ठानत्वं प्राप्तमिति अधिष्ठानमसदिति प्रसिद्ध्यतीत्युपपादनं द्रष्टव्यं । अथवा अधिष्ठानत्वस्य सत्तायामभावेतद्विरुद्धासत्त्वप्राप्त्या सर्वथा त्यतासत्त्वप्राप्तेः सत्तास्वरूपमेव कुत्रापि नास्तीति प्राप्तं तथा च यदधिष्ठानत्वेन संमतं किंचित्त्रापि सत्तानास्तीति प्राप्त्या अधिष्ठानमसदेवापन्नमिति भावः । असत्कारणता श्रुत्यादिविरुद्धा चेत्याह ॥ कथमिति ॥ असदेवेदं

मग्रआसीदित्यादिनाऽसत्कारणत्वपूर्वपक्षस्य कथंनुखलुसौम्यवस्यात्कथमसत्सज्जायेतेत्यादिनाऽसत्कारणत्वंनिषिद्धमित्यर्थः ॥ नासत्तइति ॥ असत्कारणत्वंनयुज्यतेऽदृष्टत्वादितिसूत्रार्थः । विरुद्धाऽन्यत्रनिरस्ताचअसत्कारणतेतिवर्तते । उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ असत्त्वइति ॥ दृश्यत्वादिहेतुभिर्हेतुवाक्यादिप्रापितानांसाधनव्याह्यादीनामिथ्यात्वबोधनेनतेषामसत्त्वेप्राप्तेऽसिद्ध्यादिदुर्वारमित्यर्थः ॥ असत्साधकत्वाभावेबाधकोद्धारविवरणं ॥ २२ ॥ दृग्दृश्ययोस्संबंधानुपपत्तिरूपतर्कनिराकृतमुत्थापयति ॥ अनुकूलेति ॥ मायिभिक्षवइत्यस्याऽऽहुरित्यनेनसंबंधः । विज्ञानवादिमतेज्ञानज्ञेययोराधिष्ठानाध्यस्तभावोनाऽभेदात् नासतोऽदृष्टत्वादित्यादिसूत्रेणअसद्भूतःशशविषाणादिभ्यःसदुत्पत्त्यदर्शनादित्यादिस्वीयभाष्येणचविरुद्धाऽन्यत्रनिरस्ताच । तस्माद्धेतुव्याह्यादीनामसत्त्वेऽसिद्ध्यादिदुर्वारमिति ॥ असत्साधकत्वाभावेबाधकोद्धारः ॥ २२ ॥ अनुकूलतर्कहीनाश्चामिथ्यात्वहेतवः । अत्रकोचिन्मायिभिक्षवः“अन्यच्चेत्संविदोनीलं नतद्भासेतसंविदि ॥ भासेतंचेत्कुतःसर्वानभासेतैकसंविदि ॥ नियामकंनसंबंधपश्यामोनीलतद्वियो” ज्ञानातिरिक्तज्ञेयप्रपंचपरमार्थसन्नास्त्येव । यद्यऽस्तीतिकश्चिद्भूयात्तदातंप्रतिकथयतिविज्ञानवादी ॥ अन्यच्चेदिति ॥ संविदः प्रतीतेःसकाशात् नीलरूपादि अन्यच्चेदितिसच्चेदित्यपिग्राह्यं । तथाचसंविन्नीलयोर्भेदोनीलंसंविदिनभासेतसंविदोनीलस्यभानं नस्यात् । ननुभिन्नस्याऽपिभानमस्तुकोदोषइत्यतआह ॥ भासेतंचेदिति ॥ भिन्नमपिभासेतंचद्विज्ञानतत्त्वस्यैकत्वात्तस्मिन्भा समानेसतिनीलेतरस्यधवलपीतादेरपिभानंस्यात् । ननुनीलसंविदिनीलस्यसंबंधोऽस्तीतिनीलभासेत धवलादेस्तुनतत्रसंबंध इतिनभानमित्यतआह ॥ नियामकमिति ॥ नीलस्यनीलबुद्धेश्चक्ष्यमाणरीत्याऽन्यःसंबंधोनसंभवति येनविषयनियमः

स्यात् । तस्मात्संविदिनीलादेरारोपितत्वमेवसंबंधइति सत्यत्वेनीलादेर्विज्ञानसंबंधानुपपत्तिरूपोविषयेबाधकतर्कस्त्यर्थः ॥
 आत्मेति ॥ आत्माविज्ञानस्वरूपमेव नैत्याद्यात्मनाख्यायतइतिवदद्भिर्विज्ञानवादिभिरित्यर्थः ॥ ग्राह्येति ॥ ग्राह्यस्यनीला
 देस्सर्वथाऽलीकत्वमभिधानाःविज्ञानवादिनोग्राह्यलक्षणाभावं तद्रूपांयुक्तिंवदंति नीलतद्धियोःसंयोगादेःसंबंधस्या(सं)भावाद्वि
 षयविषयिभावएववक्तव्यः । अर्थस्यचविज्ञानाद्भेदेग्राह्यस्यविषयस्यलक्षणं विषयत्वंतस्याभावः विषयत्वंनिर्वकुमशक्यमिति
 यावत् । तथाचाऽर्थस्यविषयत्वंनस्यादिति विषयस्याऽऽरोपितत्वमेवसंबंधइत्याशयः ॥ भिक्षित्वेति ॥ इमंतर्कतैर्भिक्षारूपेण

रित्यादिवदद्भिरात्मख्यातिवादिभिरुक्तं ग्राह्यलक्षणाभावाख्यंतर्कं भिक्षित्वाहुः । दृश्यस्यसत्य
 त्वेनतावज्ज्ञानंतदसंबद्धंप्रकाशकं अतिप्रसंगात् नापिसंबद्धं अत्मगुणस्यज्ञानस्यज्ञेयेनसंयोग
 समवाययोरयोगात् । अन्यस्यचसंबंधस्याऽभावात् विषयविषयिभावस्यचाऽद्विष्टत्वेना

गृहीत्वेति यावत् । अतएवपूर्वमायिभिक्षवइतिभिक्षास्वभावस्तेषामुक्तः । तथाचविज्ञानवाद्युक्तयुक्तिर्छिदमात्रमित्यत्रतात्पर्यं ।
 ननुदृग्दृश्ययोःसंबंधाभावोपिअसंबद्धस्यैवप्रकाशनमस्त्वित्यतआह ॥ दृश्यस्येति ॥ अतिप्रसंगादिति ॥ घटज्ञानंपटादेः
 नीलज्ञानंधवलादेरपिप्रकाशकस्यादित्यर्थः । दृग्दृश्ययोरध्यासिकंसंबंधवक्तुंसंबंधांतरंनिराकरोति ॥ नापीति ॥ आत्मेति ॥
 गुणत्वान्नज्ञेयेनघटादिनासंयोगः । आत्मगुणत्वान्नसमवायःसंभवतीत्यर्थः ॥ अन्यस्येति ॥ संयोगसमवायातिरिक्तद्विष्टसंब

धाभावादित्यर्थः ॥ असंबंधत्वादिति ॥ संबंधोहितसंबंधिभ्यांभिन्नत्वावाश्रितश्चैकश्चेति तल्लक्षणाभावादितिभावः ॥ दुर्निरूप्यत्वाच्चेति ॥ विषयत्वस्यतिशेषः । अनेनग्राह्यलक्षणाभावपरूपस्तर्कएवविवृतइतिज्ञातव्यं ॥ ज्ञानाकारेति ॥ ज्ञानेस्वाकारार्पकत्वमित्यर्थः । ज्ञेयस्यघटादेयः पृथुबुधोदराकारः स एव ज्ञानेन भासत इति तस्मिद्धातः । आकाराकारिणोरभेदेन ज्ञानार्पकत्वमेवोक्तं स्यात् । तच्चेद्विधादिषु ज्ञानहेतुत्वविवृत्यस्तं अतर्कं ॥ दृश्यमानत्वे सतीति ॥ एतज्ज्ञानेन दृश्यमानत्वे सतीत्यर्थः । इन्द्रि

संबंधत्वात् दुर्निरूप्यत्वाच्च । तथाहि विषयत्वं किं ज्ञानजन्यफलधारत्वं ज्ञानजन्यहानादिवृद्धिगोचरत्वं वा ज्ञानकर्मत्वं वा ज्ञानाकारार्पकत्वं वा दृश्यमानत्वे सति तत्त्वं वा ज्ञानजन्यव्यवहारयोग्यत्वं वा यत्संनिवृष्टकरणेन यज्ज्ञानमुत्पद्यते स तस्य विषय इति वा यस्यांसं विदियोऽर्थो बभासते स तस्य विषय इति वा संबंधांतरमंतरणयोर्यज्ज्ञानावच्छेदकः स तस्य विषय इति वा । आद्येऽपि फलं न तावज्ज्ञातता अनङ्गीकारात् अतीतादा

यादेः स्वकर्मकज्ञानेन दृश्यमानत्वेऽपि स्वजन्यैतज्ज्ञानेन दृश्यमानत्वाभावाच्चातिव्याप्तिरितिभावः ॥ संबंधांतरमिति ॥ योज्यज्ञानावच्छेदकः स तस्य विषय इत्येवोक्तं ज्ञातयतिव्याप्तिः । ज्ञानावच्छेदको हि ज्ञेयः ज्ञाता च भवति यज्ञदन्तीयं ज्ञानं घटीयं ज्ञानमिति व्यवहारात् । अतो ज्ञातयतिव्याप्ति (परिहाराय) घ्राणाय संबंधांतरमंतरेणेत्युक्तं । स तु ज्ञाता विषयविभावातिरिक्तद्विष्टसमवायरूपसंबंधांतरैव ज्ञानावच्छेदको न तमंतरेणेतितद्व्यवच्छेदइतिभावः ॥ अतीतादाविति ॥ असति धर्मिणि धर्मजननादितिभावः

॥ गगनादाविति ॥ तज्ज्ञानानंतरंव्याप्तत्वेन तत्र हानादेरभावादव्याप्तिरिति भावः ॥ कलधौतेति ॥ रूप्यज्ञानादिविषयस्य रूप्यमलादेरूप्येण सहोपादीयमानत्वाद्रूप्यज्ञानविषयत्वं स्यादित्यर्थः ॥ अपि ज्ञेति ॥ प्रत्यभिज्ञेत्यर्थः । तस्या अपि ज्ञानजन्यत्वादिति द्रष्टव्यं । प्रत्यभिज्ञाव्यवहारयोर्ज्ञातृनिष्ठत्वेन ज्ञेयेतदाश्रयत्वाभावादसंभवइत्यर्थः ॥ हानादीति ॥ कंटकादिज्ञानं कंटकादिस्वरूपमेव प्रकाशयति ततः कंटकांतरेऽनिष्टसाधनत्वं जानतः पुरुषस्य तद्दृष्टं तेन पुरोवृत्तिकं टके पितदनुमानं भवति तदनंतरं हेयबुद्धिर्भवति इत्यस्ति क्रमः ततश्च हानादिबुद्धीनां अनिष्टसाधनता नानुमितिजन्यत्वेन कंटकादिप्रत्यक्षाजन्यत्वादसंभवइत्यर्थः ।

वसंभवाच्च । नापि हानादिः गगनादौ तदयोगात् कलधौतमलादेरपि तज्ज्ञानविषयत्वापाता

च्च । नाप्यभिज्ञाभिलषणे । तयोर्ज्ञेयानिष्ठत्वात् । न द्वितीयः । हानादिबुद्धीनां तदजन्यत्वात् ।

गोचरताया एवाऽद्याप्यनिरूपणाच्च । न तृतीयः । ईश्वरज्ञानस्याऽतीतादिज्ञानस्य च कर्मकार

काजन्यत्वात् । न चतुर्थः ज्ञानतदाकारयोरभेदेन सर्वेषां ज्ञानहेतूनां विषयत्वापातात् । न पंचमः ।

न तृतीयः । ईश्वरज्ञानविषये घटेऽतीतादिज्ञानविषये च घटे ज्ञानकर्मत्वं नास्तीत्यव्याप्तिः । कुत इत्यत आह । ईश्वरेति ॥ क्रियांकुर्वद्धि कारकं । कर्मचकारकविशेषः । एवं चेश्वरज्ञानस्य नित्यस्य कर्मजन्यत्वाभावेन विषयस्यैवाभावेऽतीतादिज्ञानस्य च तदजन्यत्वात्तद्धि षे ज्ञानकर्मत्वाभावेनाव्याप्तिरित्यर्थः ॥ ज्ञानहेतूनामिति ॥ ज्ञानतदाकारयोरभेदेन ज्ञानस्वरूपकर्तृत्वमेवोक्तं भवति । तच्च ज्ञानजनकोद्भियादिष्वतिव्याप्तमित्यर्थः ॥ न पंचम इति ॥ एतज्ज्ञानेन दृश्यमानत्वे सति तत्त्वमिति विवक्षा यानिन्द्रियादावतिव्याप्तिः ।

तेषामेतेज्ज्ञानेन दृश्यमानत्वाभावादिति पंचमोनेत्यर्थः ॥ दृश्यमानताया इति ॥ दृश्यमानत्वस्य दृग्विषयत्वरूपत्वादित्यर्थः ॥ योग्यतायामिति ॥ ततश्च स्वज्ञानविषयीभूताया योग्यतायामव्याप्तिरिति भावः ॥ संविदो विषयत्वमिति ॥ सप्तम्या विषयार्थत्वाद्यस्यांसं विदिविषयभूतायामित्यर्थः ॥ प्राह्यासंविदो विषयत्वमापन्नमित्यर्थः ॥ सति सप्तमीति ॥ यस्यांसं विदिसत्यार्थो वा भासते विषयो भवतीत्यर्थः ॥ प्राह्या आत्माश्रयादित्यर्थः ॥ यत्समवेतमिति ॥ रूपज्ञानं यन्निरूपितसमवायवदित्यर्थः ॥ विनैवेति ॥ रूपज्ञानात्समवाययोः

दृश्यमानताया एवाद्याप्यनिरूपणात् । न षष्ठः । योग्यतायां योग्यतांतराभावात् । न सप्तमः । नित्येश्वरज्ञानस्य निर्विषयत्वापातात् । अष्टमेऽपि संविदतिनतावदधिकरणसप्तमी । ज्ञानस्य ज्ञेयप्रत्यनधिकरणत्वात् । नापि विषयसप्तमी । तस्यैव निरुच्यमानत्वात् । संविदो विषयत्वमर्थस्य विषयित्वमिति वैपरीत्यापाताच्च । नापि सति सप्तमी । भासमानताया एवाद्याप्यनिरूपणात् । न नवमः । यत्समवेतं रूपज्ञानमित्यत्र रूपज्ञानात्समवायस्य संबंधांतरं विनैव रूपज्ञानावच्छेदकस्य तद्विषयत्वापातात् । तस्मात्सत्यत्वे दृश्यत्वानुपपत्तेर्दृश्ययोगोऽध्यासिक एव संबंध इति अत्रोच्यते

संयोगसमवाययोरभावादित्यर्थः । तथा च तस्य वस्तुगत्या रूपज्ञानादिकं प्रत्यवच्छेदकत्वेन इदं रूपमिति जायमानस्य केवलरूपज्ञानस्यापि विषयः स्यादित्यतिव्याप्तिरिति भावः । तस्मात् विषयत्वस्य दुर्निरूपत्वादित्यर्थः ॥ दृश्यत्वानुपपत्तेरिति ॥ दृग्विषयत्वानुपपत्तेरित्यर्थः ॥ सिद्धांताभिधानं प्रतिजानीते ॥ अत्रोच्यत इति ॥ दृग्दृश्ययोराध्यासिकसंबंधः । त्वया कस्मात्स्वीकृत इति प्रष्टव्यं संबं

धांतरानिरूपणादिति चेन्न। इन्द्रियसन्निकर्षजन्यवृत्तिज्ञानद्वारकएवसंबंधोऽस्तु किमाध्यासिकसंबंधदुर्व्यसनेन। नन्विन्द्रियसन्निकर्षजन्यवृत्तिद्वारकसंबंधोऽप्रामाणिकइति चेन्न। अस्यसंबंधस्य तवाप्यावश्यकत्वात्। तथाहि। त्वन्मते सर्वमपि दृश्यघटादिकंसर्वगतं यदज्ञानानावृतं ब्रह्मैतन्न्यं तत्रैवाव्यस्तं एवं चानावृतब्रह्मैतन्न्यस्य सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वात्तत्रारोपितं घटादिकंसर्वसर्वेषां सर्वदा प्रकाशेन न तु कश्चित्पदार्थः कदाचित्कचित्प्रत्येवकाशेन इत्यतिप्रसंगेऽभिहिते यत्सन्निकर्षेन्द्रियजन्यवृत्तिर्यदाकारायदाच भवति स एव तंप्रत्येव कदाचिदेव प्रकाशेन सर्वदेत्यतिप्रसंगः परिहर्तव्यः। तथा चैन्द्रियसन्निकर्षजन्यवृत्तिस्तवाप्यावश्यकी। एवं च दृश्यत्वपि सत्यत्वमेवाऽस्तु न मिथ्यात्वं संबंधानुपपत्तिस्तु नास्ति। इन्द्रियसन्निकर्षजन्यवृत्तिद्वारकसंबंधसंभवात्। एवं च तवाप्यावश्यकेनानेन संबंधे (नैवोपपत्तावाध्या) नोपपत्त्या आध्यासिकसंबंधदुर्व्यसनेन प्रयोजनाभावात्। ननु नवयं ब्रह्मात्मकानावृतैकदृश्यस्तत्वं अभिद्धमहे येन तस्य सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वात्सर्वदा सर्वस्य सर्वप्रकाशे तेत्यतिप्रसंगपरिहाराय तत्तदाकारकवृत्तिद्वारकसंबंधोपेक्षाममाप्यावश्यकी स्यात्। किंतु घटाद्याधिष्ठानभूतानां चैतन्यानां भेदांगीकारेण तत्तदर्थस्तत्तदधिष्ठानभूतेषु चैतन्येष्वध्यस्ता इत्युच्यते। एवं च वृत्तिं विनैतादृशेन चैतन्येनैव घटादेः साक्षादेव संबंधांगीकारेण तेनैव प्रकाशो घटते अतोऽतिप्रसंगाभावात्तदर्थवृत्तिद्वारकसंबंधानुसरणमिति चेन्न। यथा विज्ञानवादिना तत्तदर्थस्तत्तज्ज्ञानेन ध्यस्ता इत्युच्यते। यथाहुर्विज्ञानवादिनः। “तत्तज्ज्ञानेषु ते ते तथा अध्यस्ता इति नो मतमिति तथा त्वया ते तर्थाः तेषु तेष्वनेकेषु अधिष्ठानचैतन्येषु अध्यस्ता इति न ह्युच्यते। किंतु ब्रह्मात्मकानावृतैकदृश्यस्तत्त्वमेव तत्राऽतिप्रसंगपरिहाराय वृत्तिरनुसरणीयैव। ननु विज्ञानवादिमत इव मम मते पि घटादेस्तत्तदधिष्ठानचैतन्येषु अनेकेषु अध्यासोऽस्तु अतो

नवृत्तिरपेक्षेति चेन्न । अनेकैष्वधिष्ठानेषु त्वन्मते ऽध्यासायोगात् । तथाहि । अध्यासाधिष्ठानभूताः अनेकाश्चैतन्यरूपब्रह्म
दृशः किं सत्यभूतशुद्धब्रह्मरूपा उत्तघटाद्युपाधिविशिष्टाः अथोपाध्युपलक्षिताः । नाद्यः । एकमेवेत्यादिश्रुतिविरोधेन तत्र भेदाभा
वात् । न द्वितीयः । उपाधिविशिष्टानां चैतन्यरूपब्रह्मदृशं भेदं विविशिष्टानां घटादिवन्मिथ्यात्वेनाधिष्ठानत्वायोगात् । अध्यस्ता
धिकसत्ताकत्वस्यैवाधिष्ठानत्वौपयिकत्वात् । न तृतीयः । यद्यप्युपाध्युपलक्षिताया ब्रह्मचैतन्यरूपदृशः सत्यत्वमस्ति उपाधेरुपलक्षणमा
त्रत्वात् । तथाचाधिष्ठानत्वमुपपद्यते तथाप्युपाध्युपलक्षितायाः अधिष्ठानभूतायाः सत्याया दृशः अभेदस्य (एकमेव) इत्यादिश्रुतिसि
द्धत्वान्नानेकत्वमुपपद्यते ॥ तथाचानावृत्तैकदृग्धस्तत्वे वाच्ये तत्रोक्तप्रसंगवारणाय वृत्ति (रावश्यक्येव) रपेक्षणीयैव । उपाध्युप

सर्वस्यापि दृश्यस्य ब्रह्मार्मैकदृग्धस्तत्वेपि कस्यचित्कदाचित्कचित्प्रतिप्रकाशाय त्वयापितत्तत्संनिकृष्टं प्र
लक्षिते उपाधिकृतो भेदोऽस्तीति न वृत्तिरपेक्षेति चेन्न । कथंचिदेव भेदोऽपि वृत्तिरावश्यक्येव । तथाहि । तत्तदर्थानां तत्तदधिष्ठानचै
तन्येष्वध्यासमंगीकृत्यास्मदभिमतवृत्तिद्वारकसंबंधात्प्रागेव घटादीनां तत्तदधिष्ठा
नचैतन्ये स्वत एवाध्यस्तत्वेन आध्यासिकसंबंधस्य सत्त्वाद्धटादिरूपदृश्यप्रतीतिः सर्वदा स्यादेव । अतोऽध्यस्तत्वसंबंधे सत्यपि दृश्या
प्रतीतेरतिप्रसंगपरिहारार्थं वृत्तिद्वारकसंबंधो गीकार्य एव । तत्रापि प्रपंचस्य सत्यत्वेऽपि द्विद्रियसन्निकर्षजन्यवृत्तिद्वारकसंबंधे न वद
श्यत्वोपपत्तेराध्यासिकसंबंधो गीकारोऽव्यर्थ एव । स च संबंधो विषयविषयिभाव एव । विषयत्वनिरूपणं करिष्याम इत्याशयेनाह ॥ सर्व
स्यापीत्यादिना ॥ दृश्याप्रतीतेरित्येतेन ॥ वृत्तेरनावश्यकत्वे घटप्रकाशश्चैतन्यसंबंधो देवसाक्षाद्भवतीत्युच्यते तत्र विकल्पयति

॥ किंचेति ॥ अतंत्रत्वेति ॥ (चैतन्याभिव्यंजकत्वेनावश्यक्याद्द्रियजन्ययावृत्त्यैवघट)चैतन्याभिव्यंजकद्रियवृत्त्यैवघट
प्रकाशोपपत्तावतिप्रसंगाभावेनघटादेश्चैतन्येऽध्यासकल्पनायाव्यर्थत्वेनाध्यासिकसंबंधस्यव्यर्थत्वापातात् । नहिवृत्तिप्रतिबिंबि
तचैतन्येघटादिरध्यस्तइतिभावः ॥ आवश्यकेनेति ॥ घटाधिष्ठानचैतन्यंघटप्रकाशकमितिमतेपि तदभिव्यक्त्यर्थंघटाकार

यजन्यतत्तादाकारवृत्तिद्वारकएवाऽनावृतदृक्संबंधःस्वीकृतः । तथाचसत्यत्वेपितद्वारकएवसंबंधो
ऽस्तु किमाध्यासिकसंबंधदुर्व्यसनेन । नहिल्वन्मतेविज्ञानवादिमतइवतत्तदार्थास्तत्तज्ज्ञानेऽध्यस्ताः ।
सत्यायाःशुद्धदृशःस्वतोभेदाभावादुपाधिविशिष्टायाभेदेपिघटादिवन्मिथ्यात्वेनतदधिष्ठानत्वायो
गात् । उपाध्युपलक्षितायास्सत्यत्वेप्यऽभेदात् । कथंचिद्भेदेपिवृत्तिद्वारकसंबंधात्प्रागध्यस्तत्वरूपे
संबंधेसत्यपिदृश्याप्रतीतेः । किंचकिंघटाकारवृत्तिप्रतिबिंबितंचैतन्यंघटप्रकाशकं किंवातदभिव्यक्तं
घटाधिष्ठानचैतन्यं । नाद्यः । आध्यासिकसंबंधस्याऽतंत्रत्वापातात् । नाल्यः । आवश्यकेनवृत्तिप्रतिबिं
बितेनैवप्रकाशोपपत्तौतेनाधिष्ठानचिदभिव्यक्त्यादिकल्पनायोगात् । किंचघटाधिष्ठानस्यसत्यस्यचि

वृत्तिप्रतिबिंबितंचैतन्यस्याऽनुसरणीयत्वात् तेनैवघटाधिष्ठानचैतन्येनसत्यस्यघटस्यप्रकाशोपपत्तौतेनाऽधिष्ठानचैतन्याभिव्यक्ति
कल्पनायोगादित्यर्थः । अधिष्ठानचैतन्यमध्यस्तस्यप्रकाशकमितिमतेदोषांतरमाह ॥ किंचेति ॥ सत्यस्येत्यधिष्ठानत्वोपपादनाय

॥ नाभिव्यक्तिरिति ॥ वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्येनतिशेषः । तथाचनेनघटादेःप्रकाशःस्यादित्यर्थः ॥ नतदधिष्ठानत्वमिति ॥ तथाचनतदपिघटादिप्रकाशकमित्यर्थः ॥ आत्माश्रयादिति ॥ स्वावच्छिन्नस्यस्वाधिष्ठानत्वेस्वस्याप्यधिष्ठान (त्वप्रसंगेना) त्वेनात्माश्रयइत्यर्थः । केचित्त्वात्माश्रयशब्दोऽन्योन्याश्रयपरः । तथाचघटस्याध्यासेसतिघटस्वरूपसिद्धौचैतन्यस्यघटावच्छिन्नत्वं । तदवच्छिन्नेचैतन्येसतिअधिष्ठानलभेनघटादेरध्यासइत्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । तथैवक्वचित्पाठश्चेत्याहुः । दोषांतरमाह ॥ किंचे

न्मात्रस्यचरमसाक्षात्कारात्पूर्वेनाभिव्यक्तिः । अभिव्यक्तस्यतुघटाधिष्ठानचैतन्यस्यनतदधिष्ठानत्वंआत्माश्रयात् । किंचघटप्रकाशिकायादृशोघटवन्मिथ्यात्वेनतदधिष्ठानत्वं सत्यत्वेदोषाजन्यत्वेनप्रमात्वात्सत्यंस्वविषयप्रतिनाधिष्ठानत्वमित्युभयतःपाशारज्जुः । यत्तूक्तज्ञानज्ञेययोर्नसंबंधइतितन्न । गुणगुण्यादेस्संयोगासंभवेसमवायवत्ज्ञानज्ञेययोरुभयासंभवेऽन्यस्यसंभवात् ।

ति ॥ घटाधिष्ठानचैतन्यंघटप्रकाशकमितिमतेमिथ्याभूतस्यघटवद्धटाधिष्ठानत्वाभावेनघटाप्रकाशकत्वात्सत्यमेवघटाधिष्ठानचैतन्यरूपज्ञानंघटप्रकाशकमितिवाच्यं । तस्यचसत्यत्वेनदोषाजन्यतयाऽबाधितार्थविषयकत्वरूपप्रमात्वयोगित्वेन तद्विरुद्धं यत्स्वविषयमिथ्यात्वापादनशीलंस्वविषयंप्रत्यधिष्ठानत्वंतन्नसंभवतीत्यर्थः । उभयतः । प्रकाशकदृशोमिथ्यात्वसत्यत्वेचेत्यर्थः । पाशारज्जुरितिक्वचित्पाठः । गलबंधकरज्जुरित्यर्थः । पाशेतिपाठएवस्वरसः । “(पाशास्याहलंबधिके) ”त्यभिधानात् । ननुदो

षाजन्यत्वं न प्रमात्वप्रयोजकं चैतन्यस्य सर्वत्र दोषाजन्यत्वात् किंतु दोषाजन्यवृत्त्यवच्छिन्नत्वं प्रकृते च तदभावाद्भाविष्यस्य सत्यत्वम
तो मिथ्याभूतस्वविषयप्रत्याधिष्ठानत्वं सत्यायादृशो युक्तमिति नोभयतः पाशारज्जुरिति चेन्मैवं । घटाकारवृत्तेरपि संभावितेन्द्रियादिदो
षाजन्यत्वात् । आविद्यकत्वरूपप्रधानो दोष एवास्तीति चेन्न । अविद्यायादोषत्वासंमतेः । अन्यथाऽद्वैतागमविषयकश्रोत्रादिवृ
त्तेरप्यविद्यारूपदोषजन्यत्वेनाप्रमात्वापत्त्याऽद्वैतागमस्याप्यसिद्धिप्रसंगः स्यादितितरंगिण्युक्तं द्रष्टव्यं । स्वरूपसंबंधस्थले
पिसंयोगसमवायातिरिक्तमपि संबंधसाधयति ॥ अभाववद्भूतलमिति ॥ विशेषणविशेष्येति ॥ विशेषणविशेष्यभा

अभाववद्भूतलं ज्ञातो घटः दृष्टो घटः घटस्याभाव इत्यादिका परस्परासंयुक्ता समवेतविशेषणवि
शेष्यविषयकविशिष्टधीः । विशेषणविशेष्यतत्संबंधविषयिका । विशिष्टधीत्वात् । दंडीति
विशिष्टधीवत् । उक्ताजन्यप्रमाविशेषणविशेष्यसंबंधनिमित्तका अबाधितविशिष्टजन्य

वावगाहीत्यर्थः । परस्परासंयुक्तेत्यादिकमेव पक्षः । अभाववद्भूतलमित्यादितद्विवरणरूपमिति द्रष्टव्यं । संयोगसमवायाभ्याम
र्थांतरता (परिहाराय) वारणाय पक्षे परस्परासंयुक्तेत्यादिविशेषणं । दृष्टांतसं (योगमा) युक्तत्वमादाय साध्यपर्यवसानं । पक्षेतु संयो
गसमवायातिरिक्तमादायेति विवेकः ॥ उक्तेति ॥ अभाववद्भूतलमित्याद्या परस्परासंयुक्ता समवेतविशेषणविशेष्यकविशिष्टधी
रित्यर्थः । ईश्वरप्रमामादाय बाधवारणाय जन्येत्युक्तं ॥ संबंधनिमित्तकेति ॥ तज्जन्येत्यर्थः । अबाधितपदाभावेऽ

त्ररजतत्वमिति च मेव्यभिचारः । अत्र शुक्लैरजतत्वसंयोगसमवाययोर्बाधेन साध्याभावात् अतोऽबाधितपदं । ईश्वरधि
यांव्यभिचारवारणाय हेतौ जन्यपदं ॥ विमताधीरिति ॥ अभाववद्भूतलमित्यादिका परस्परसंयुक्तेत्यादिरूपाजन्यप्रमाधी
रित्यर्थः । तेन न बाधः ॥ तत्सिद्धेरिति ॥ ज्ञानज्ञेययोः संयोगसमवायतिरिक्त्विष्टसंबंधसिद्धेरित्यर्थः । ननु पृष्ठीस्थितगोम
तिचैत्रगोमांश्चैत्रइतियदाविशिष्टधीर्भवति तदा विप्रकृष्टगवांतद्वतश्चैत्रस्य च संयोगसमवायाभावादन्यस्य संबंधस्य तत्राहुतत्वाद्दिशि
दृधीत्वंव्यभिचारीत्यत आह ॥ गोमांश्चैत्रइति ॥ गोमांश्चैत्रइत्यादावपि तेनैव हेतुना संयोगाद्यतिरिक्तसंबंधसाधनान्नन्यभिचार

धीत्वात् । संमतवत् । विमताधीः अबाधितविशेषणविशेष्यसंबंधविषयिका । अबाधितविशिष्ट
धीत्वात् । दंडीति प्रमावदित्यनुमानात्तत्सिद्धेः । गोमांश्चैत्रइत्यादिधीरपि पक्षएव । उक्तं हि “षष्ठीस्था
नेयोगे”त्यत्र महाभाष्ये “एकशतं षष्ठ्यर्थ” इति । ते च स्वस्वामिभावादयः संबंधाः षष्ठीदंडके पठिता

इत्यर्थः । ननु संयोगादेरेव संबंधत्वात्तस्य च ज्ञानज्ञेयादिष्वभावात्तत्तत्संबंधानुमानं बाधितमित्याशंका संयोगाद्यतिरिक्तसंबंधसाधका
भियुक्तवचसानिराकरोति । उक्तं हीति ॥ केते एकशतं षष्ठ्यर्थसंबंधा इति शंकायामाह ॥ ते चेति ॥ कैयटे महाभाष्यटीकायां ।
(षष्ठीदंडकपाठाश्रयणेनेदमुक्त) मितिकैयटवाक्यस्यार्थानुवादोऽयं । कः षष्ठीदंडकशब्दार्थइत्याशंकायां कैयटटीकाकारेण बृह
द्विवरणकारेणोक्तं “ (षष्ठीदंडकोनामग्रंथविशेष) ” इति । ननु संयोगादेरन्यस्य संबंधत्वे तस्य कृत्तपदार्थेषु अनंतभावात्तदाधि

कथंस्यादित्यत आह ॥ प्रमितीति ॥ अयं च संबंधः उक्तानुमानत्रयेण प्रमितो तस्माद्दश संबंधसमावेशेनैव पदार्थाः परिगणनीया इत्याशयः । उक्तानुमानानां बाधकांतरमाशंक्य निराकरोति ॥ न चेति ॥ संयोगसमवायातिरिक्त संबंधकल्पन इति शेषः ॥ अन्योन्याश्रयादिति ॥ सिद्धे द्वित्वे तद्बाधितत्वात् संयोगाद्यातिरिक्त संबंधसाधकानुमानानां प्रामाण्यं । तस्मिंश्च सिद्धे तद्बाधाभावात् संबंधद्वित्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । संयोगसमवायातिरिक्त संबंधसाधकानुमानस्य यदि संबंधद्वित्वबाधकमित्युच्यते । तर्हि इह तंतुषु पट इत्यादि प्रत्ययः विशेषणविशेष्यभाव संबंधनिबंधनः । अबाधितत्वेन प्रमितत्वादित्यनुमानेन समवायोपिनसि इत्युक्तं कैयटे । प्रमितवस्त्वनुसारेण हि प्रक्रिया कल्प्या न तु स्वकल्पितप्रक्रियानुरोधेन प्रमितत्यागः ।

न च संबंधद्वित्वमेव बाधकं । अन्योन्याश्रयात् । अन्यथा संबंधैक्यं समवायबाधकस्यात् । नाप्यऽतीतादौ संबंध्यभावो वा ज्ञानज्ञेययोर्विप्रकर्षो वा बाधकः । अस्य संबंधस्य समवायवत् संबंध्यभावः क्लृप्ते । संयोगरूप संबंधस्य सममेतत् एकत्वेन तद्विरुद्धत्वादिति बाधकेऽभिहितेऽन्योन्याश्रयेण तद्बाधकं परिहरणीयं । तन्ममापितुल्यमित्याशयेनाह ॥ अन्यथेति ॥ ज्ञानज्ञेययो रतिरिक्त संबंधकल्पने बाधकांतरमाशंक्य निराचष्टे ॥ नापीति ॥ अतीतादिरूपज्ञेयेन साकं ज्ञानस्य संबंधो न संभवति संबंधि नो रतीतानागतयो रभावादित्यर्थः ॥ विप्रकर्ष इति ॥ ज्ञानस्यात्मानिष्ठत्वेनांतरत्वाज्ज्ञेयस्य च बाह्यपदार्थत्वेन तयोर्विप्रकृष्टत्वात् संबंधो न युक्त इत्यर्थः ॥ अस्याेति ॥ संयोगसमवायातिरिक्तो संबंधो नुमानेन सिद्ध्यन् संबंध्यभावविप्रकर्षो यथा स्वस्य बाधकौ न स्यातां तथैव स्वापेक्षितशेषनिर्वाहकतयैव सिद्ध्यति यथा समवायोऽबाधिते ह प्रत्ययत्वाद्यनुमानेन सिद्ध्यन्

स्वापेक्षितैकत्वादियुततथैव सिद्ध्यति तद्वदित्यर्थः । इत्तनुमानसिद्धसंयोगाद्यतिरिक्तसंबन्धस्य संबन्धभावो विप्रकर्षो वा बाधक इति यद्यं
गीक्रियते तत्तद्विबाधितेह प्रत्ययत्वाद्यनुमानेन समवायोपिन सिद्ध्येत । पृथक्सिद्धयोर्युतसिद्धयोरिव संयोगसंबन्धदर्शनात् । अपृथगदृश्यो
स्तददर्शनात् । अपृथक्सिद्धिर्युतसिद्धिर्वासमवायसंबन्धस्य बाधिका स्यादिति शङ्किते तत्र त्वया समवायः सिद्ध्यन्धर्मिग्राहकप्रमाणे
नापृथक्सिद्धसंबन्धत्वेनैव सिद्ध्यतीति वाच्यं । तत्समं ममापीत्याह ॥ अन्यथेति ॥ ज्ञानज्ञेययोः प्रसिद्धसंबन्धातिरिक्तसंबन्धानङ्गीकारे
विप्रकर्षाद्यविरुद्धत्वेनैव धर्मिग्राहकेण सिद्धेः । अन्यथा हि पृथक्सिद्धयोरिव संयोगसंबन्धदर्शनात् अपृ
थक्सिद्धिः समवायसंबन्धस्य बाधिका स्यात् । ध्वंसादेश्चातीतादिना मिथ्यात्वलक्षणां तर्गतस्यात्यन्ता
भावस्य च प्रतियोगिनावेदान्निष्ठशक्तितात्पर्ययोश्च ब्रह्मणा (ज्ञात्राश्चि) जीवाश्चि ताज्ञानस्य चाऽज्ञेयेन
ब्रह्मणा व्यवहारस्य च व्यवहर्तव्येन ब्रह्मणामुमुक्षायाश्च मोक्षेण स्वदुक्तदूषणस्य च दूषणेण त्वद्वाक्यस्य चा
ऽर्थेन ज्ञानस्य ज्ञेयनसंबन्धो नेति त्वद्वाक्योक्तसंबन्धाभावस्य स्वज्ञानेनाऽसंबन्धात्स्वन्यायस्वाक्रियास्वचनवि
स्वन्यायविरोधादित्याह ॥ ध्वंसादेरित्यादिना ॥ आवश्यकत्वोपपादनाय ॥ मिथ्यात्वेत्यादि ॥ अर्थेनासंबन्धादित्यंतं
स्वन्यायविरोधोदाहरणं । ज्ञानस्येत्यादिकं स्वक्रियास्वचनविरोधयोः । तत्र ज्ञानस्य ज्ञेयनसंबन्धानिरूपणन्यायेन ध्वंसप्रागभावा
देः प्रतियोगिनापि दुर्निरूपणीयः स्यादिति स्वन्यायविरोधः । ज्ञानज्ञेययोः संबन्धाभावं प्रतिपादयितुं ज्ञानस्य ज्ञेयनसंबन्धानास्तीति प्रा
गुक्तं यद्वाक्यं तत्प्रयोगरूपाया क्रिया तत्प्रतिपाद्यस्य संबन्धाभावरूपार्थस्यैतद्वक्तव्यं ज्ञानस्य च संबन्धान्मूको हि मिति स्वक्रियाविरो

धः ज्ञानज्ञेययोः संबंधाभावरूपार्थस्य ज्ञानज्ञेययोः संबंधो नास्तीत्येतद्वाक्यजन्यज्ञानेन संबंधबोधयितुं एतद्वाक्यप्रयुक्ते ज्ञानज्ञेययोः
 संबंधो नास्तीति वदति चेति मेमाताबंध्येति वत्स्वचनविरोधः । तथाच यथा ध्वंसप्रतियोग्यादिषु नाध्यासिकसंबंधः कित्वन्यएव
 तथा ज्ञानज्ञेययोरपीत्यर्थः । न नूक्तेषु ध्वंसादिषु आध्यासिकसंबंधो भविष्यतीति संबंधाभावप्रयुक्ताः स्वन्यायविरोधादयोनस्युरित्य
 त आह ॥ नहीत्यादिना ॥ एतेनेति ॥ स्वन्यायविरोधादिनेत्यर्थः ॥ न्याय इति ॥ “न्याये ह देऽन्यसामान्यात्किं ह देऽन्यदपि बा
 ध्यता)” मिति खंडनकारिकापाठः । तदर्थस्त्वर्थः । ज्ञानज्ञेययोः संबंधानुपपत्त्या आध्यासिकसंबंधोऽङ्गीकार्य इति मदीयेन्याये
 रोधाः स्युः । न हि ज्ञेयं ज्ञान इव प्रतियोगि (ज्ञात्तया) क्रयाज्ञेयेष्यमाणव्यवहर्तव्यादयः अभावशक्त्यज्ञानेच्छा
 व्यवहारारादवध्यस्ताः । एतेन । “न्याये ह दे (न्यसामान्यात्किं ह देऽन्यदपि) न्यायसाम्यात्किं मन्यदपि बा
 ध्यतां । नममत्वं मुमुक्षूणामनिर्वचनवादिना” मिति निरस्तं । खव्याह तस्य न्यायाभासतया दाढ्याभावात् ।
 स्वतएव ह दे सति ध्वंसप्रतियोग्यादेः प्रसिद्धसंबंधाभावात्संबंधांतरं यथांगीकार्यं तथात्वयापि ज्ञानज्ञेययोरप्यतिरिक्तः संबंधोऽङ्गीक्रि
 यतां न्यायसाम्यादिति ध्वंसप्रतियोग्यादेरन्यसाम्यापादनात्किं त्वदीयन्यायादाढ्यसहमेव स्वीकारिण्यामीति भवदापादनं व्यर्थं स्या
 दिति भावः । मदीयेन्याये पूर्वोक्ते ह दे सति तद्व्यायाङ्गं सप्रतियोग्यादीनामतिरिक्तसंबंधवत्त्वबाध्यतां तत्राप्येतद्व्यायादाध्यासिकएव
 संबंधोऽस्तु । ननु ध्वंसप्रतियोग्यादीनामाध्यासिकसंबंधवत्त्वे मिथ्यात्वं प्राप्तमिति चेन्न । इष्टापत्तेरित्याशयवानाह ॥ नममत्त्व
 मिति ॥ अस्माकं कुत्रापि पदार्थेषु पक्षपातो नास्तीत्यर्थः । ह देऽन्यदपि बाध्यतामित्याशंक्थ खंडयति ॥ खव्याह तस्येति ॥ व्या

वहारिकव्यवस्थोच्छेदस्येत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ स्वव्याहृतस्यापिन्यायस्य दाल्ब्येत्यर्थः ॥ जानीति ॥ यदि महान
ससाधर्म्याद्धूमवत्त्वात्पर्वतोऽग्निमानस्यात्तदाहृदसाधर्म्यात्द्रव्यत्वाच्चिराग्निकः किं न स्यादिति जान्युत्तरं । इदं च स्वव्याहृतं ।
यदि साधकसाधर्म्यात्पक्षधर्मत्वादेः द्रव्यत्वहेतुः साध्यसाधकः स्यात्तदाऽसाधकानुमानसाधर्म्यात्पंचम्यंतत्वादेः साध्यासाधकोपि
किं न स्यादित्यापादनसंभवेन स्वन्यायविरोधात् । एवं च जातिवादी विदध्यति मदीये ज्ञाने स्वतएव दृढे साम्यापादनं व्यर्थं अहमेव तत्स्वी
करिष्यामीति दृढत्वे तद्विरुद्धत्वाद्भवदीयं स्वन्यायविरोधापादनमेव बाधितमित्यर्थः । मुमुक्षायाश्च मोक्षेणेत्यत्र शंकां परिहरति ।
न चेति । इच्छाया विषयेणातिरिक्तो विषयविषयिभावसंबंधो नांगीक्रियते किं तर्हि घटविषयकज्ञानजन्यत्वमेवेच्छाया घटविषय
अन्यथा जातिवाद्यपीत्येवं वेदत् । न चेच्छायास्तज्ज्ञानजन्यत्वादप्यस्तत्संबंधो नैतियुक्तं । ज्ञाने संनिकर्षाधी
नस्येव स्मृतावनुभवाधीनस्येव च इच्छायां ज्ञानाधीनस्य विषयसंबंधस्यानुभवात् । अन्यथा घटपटाविति
कृत्यं न तु ज्ञानस्येवेच्छायाः सविषयकत्वमस्तीत्यर्थः । अन्यो विषयविषयिभावः कुतो न युक्त इत्यत आह ॥ ज्ञान इति ॥ ज्ञा-
ने इन्द्रियसन्निकर्षाधीनं सविषयकत्वमस्ति वास्तवं तदपि न स्यात् तत्र घटसन्निष्कृष्टेन्द्रियजन्यत्वमेव घटविषयकत्वमिति वक्तुं शक्य
त्वात् स्मृतावपि घटविषयकानुभवजन्यत्वमेव सविषयकत्वमस्तु न वास्तवमिति अनुभवाधीनमनुभूयमानं वास्तवं सविषयकत्वं न
स्यादित्यर्थः । तथा च यथा ज्ञानादौ सन्निष्कृष्टकरणजन्यत्वाद्यधीनं स्मृतौ च जनकानुभववाधीनं सविषयकत्वमस्ति तथेच्छायामपि
स्वजनकज्ञानाधीनं सविषयकत्वमस्तीति स एव संबंधस्तत्र कथ्य इति भावः ॥ अन्यथेति ॥ घटविषयकज्ञानजन्यत्वेनैवेच्छाया

घटीयत्वंनवास्तवं तद्विषयकत्वमस्तीति यद्युच्यते तर्हि घटपटाविति समूहालंबनज्ञानानंतरंपटोभेभूयादितीच्छाया अपि घटीयत्वं स्यात् । घटविषयसमूहालंबनज्ञानजन्यत्वादिति भावः । नित्येति । नित्याय ईश्वरेच्छाया घटादिविषयसंबंधोन स्यात् तद्विषय कज्ञानजन्यत्वाभावादिना जन्यत्वादिति भावः । अनित्येच्छायामित्यवस्थेति परोवदियति अतो दूषणांतरमाह ॥ पुत्रा दीति ॥ घटविषयकज्ञानजन्यत्वमेवेच्छायास्तद्विषयकत्वमिति यद्युच्यते तर्हि पुत्रादिविषयकज्ञानजन्यत्वान्निर्विषयस्य सुखादे रपि पुत्रादिविषयकत्वव्यवहारः स्यादित्यर्थः । अज्ञानस्याऽज्ञेयेनेत्यत्र शंकां परिहरति ॥ अज्ञानस्येति ॥ तद्विषय

ज्ञानजन्यायाः पटेच्छाया घटीयत्वापातात् । नित्येश्वरेच्छाया विषयाऽऽसंबंधापाता च । पुत्रादिधीजन्यसुखादेस्तद्विषयत्वापाताच्च । अज्ञानस्य च तज्ज्ञाननिवर्त्यत्वाति रिक्ततद्विषयत्वाभावेतन्निवर्त्यत्वमेव न स्यात् तस्य समानविषयकज्ञाननिवर्त्यत्वात् ।

त्वेति ॥ वास्तवेत्यर्थः । अज्ञानस्यापि वास्तवमज्ञेयविषयकत्वं नास्ति किं नाम तज्ज्ञाननिवर्त्यत्वमेव तद्विषयकत्वमिति न वाच्यं । तथात्वे तद्विषयकज्ञाननिवर्त्यत्वमेव न स्यात् कुत इत्यत आह ॥ तस्येति ॥ अज्ञानस्येत्यर्थः ॥ समानेति ॥ स्वविषयवि षयकेत्यर्थः । तथाचाज्ञानस्य स्वविषयविषयकज्ञाननिवर्त्यत्वनियमेन स्वविषयेत्युक्त्या वास्तवं सविषयकत्वमंगीकार्यमिति भावः । ज्ञानस्याज्ञानविषयविषयकत्वेन निवर्तकत्वानंगीकारे “अतद्विषयज्ञानेन तदज्ञाननिवृत्तौ घटज्ञानेनापि निवर्तते” ति भगवत्पादोक्ता तिप्रसंगो द्रष्टव्यः । नन्वज्ञानस्य सविषयकत्वं तदा स्यात् यदि विषयाच्छादकत्वं स्यात् न चैवं किं नाम यथांधकारस्य गृह

धरूपप्रतियोगित्वाादकवानयामकसत्संबधकायकार तहाहापावषयत्वतयवास्तु ।
 भावाभावादेरपिसंबधोमिथ्यैवेति चेन्न । प्रपंचमिथ्यात्वसिद्धेः प्राक्तदसिद्ध्याऽन्योन्या
 बंधान्तरमिति ॥ प्रतियोगित्वादिकमित्यादिपदेनानुयोगित्वसंग्रहः ॥ इहापीति ॥ हृदययोर्विषयविषयिभावसंबधोपि स्वभाव
 संबधोवा(स्वरूपमेववा)ऽसंबधरूपोवासंबधकार्यका(रीभवत्वित्य)रित्यादित्यर्थः । ननुप्रतियोग्यभावादी(नांसंबधस्याकल्पि
 तत्वदर्शनात्)नामकल्पितस्यसंबधस्यदर्शनाज्ज्ञानज्ञेययोरप्यकल्पितआध्यासिकसंबधातिरिक्तसंबधःसिद्ध्यतीत्युक्तं तदयुक्तं प्र
 तियोग्यभावादिंसंबधस्यापिमिथ्यात्वेन दृष्टान्तासंमतेरित्याशङ्कते ॥ भावाभावादेरिति ॥ आध्यासिकसंबधइत्यस्य ज्ञानज्ञेय
 योःसंबधोऽस्ति । सचाऽध्यस्तइतितयोरध्यासएवसंबधइति चार्थद्वयंपरेणस्वीकृतं तत्राऽऽद्यार्थाऽभिप्रायेणैवंशंकेति ज्ञातव्यं ॥ प्रपंच

चेति॥हृद्दृश्योः संबंधानुपपत्त्याज्ञेयमात्रस्याध्यासिकत्वेसिद्धेतन्मध्यपतितस्यप्रतियोग्यभावादिसंबंधस्यापिमिथ्यात्वसिद्ध्यति
तन्मिथ्यात्वेसिद्धेकुत्रापिसत्यसंबंधस्याकल्पनाज्ज्ञानज्ञेयो(रग्याध्या)राध्यासिकसंबंधःसिद्ध्यतीत्यन्योन्याश्रयइत्यर्थः॥ घटस्ये
ति॥ ज्ञानज्ञेयसंबंधस्यमिथ्यात्वंनसिद्ध्यति यस्संबंधस्सधर्मिसमसत्ताकोदृष्टः यथाघटस्याभावइत्यत्रघटप्रतियोगिकोऽभाव
धर्मिकःसंबंधोऽभावसमसत्ताकोदृष्टः। एवमेवघटस्यज्ञानमित्यत्रापिज्ञानस्यधर्मित्वात्तत्समसत्ताकएवस्वीकार्यः ज्ञानंचैतन्य
मेवेतिनसंबंधमिथ्यात्वसिद्धिरित्यर्थः॥ संयोगवदिति॥ यथाविभक्तयोर्घटपटयोस्संयोगारोपितस्तद्वदित्यर्थः। अन्यत्व

श्रयात्। घटस्याभावइत्यादावभावसमसत्ताकसंबंधवत्घटस्यज्ञानमित्यत्रापिज्ञानसम
सत्ताकसंबंधस्यस्वीकार्यत्वाच्च। अस्तुवासंयोगादिवत्तवविषयत्वमपिमिथ्यैव। नचताव
ताप्रस्तुतदृश्यमिथ्यात्वसिद्धिः। ज्ञानस्येवज्ञेयस्यसत्यत्वेपितत्संबंधमिथ्यात्वोपपत्तेः।

न्यतरकर्मादिजन्यत्वाभावेनविभुद्रव्ययोस्संयोगाभावादजन्यसंयोगस्यचाप्रामाणिकत्वात्तत्संयोगस्तात्किंकदेशिमतेआरोपित
स्तद्वदित्यर्थःइत्याहुः॥ तथाचयथासंयोगसंबंधस्यमिथ्यात्वेपिसंबंधिनोस्सत्यत्वमेवविषयत्वरूपसंबंधस्यमिथ्यात्वेपिप्रपंचमिथ्या
त्वंनसिद्ध्यति। दृश्येतिहेतुगर्भं। ज्ञानेनसत्यतयाप्रमितत्वादित्यर्थः। ननुसंबंधमिथ्यात्वमेवसंबंधिनोमिथ्यात्वमाक्षिपतीतिश
कायांसंयोगस्यमिथ्यात्वेपिसंबंधिनोस्तदभावादितिदूषणेसत्येवदूषणांतरमाह॥ ज्ञानस्येवेति॥ ज्ञेयस्यदृश्यप्रपंचस्यसत्यत्वेपि
तत्संबंधस्यमिथ्यात्वमस्तु संबंधिनःसत्यत्वेपिसंबंधस्यमिथ्यात्वंतुतवापिसंमतमित्याशयेनोक्तं॥ ज्ञानस्येति॥ यथाहृद्दृश्यो

र्मध्यएकस्याश्चैतन्यरूपदशः सत्यत्वेपितत्संबंधस्य मिथ्यात्वं स्वीकृतं । एवं दृग्दृश्ययोरुभयोस्सत्यत्वेपितत्संबंधस्य मिथ्यात्वोपपत्तेरित्यर्थः । ननु ज्ञेयज्ञानेऽध्यस्तं मिथ्याभूतसंबंधप्रतियोगित्वात् यन्मिथ्याभूतसंबंधप्रतियोगितदपरस्मिन्नारोपितं यथा रजतं मिथ्याभूततादात्म्यरूपसंबंधप्रतियोगिशुक्कावध्यस्तमिति चेत्तत्राह ॥ नचेति ॥ दंडचैत्रयोर्विभक्तयोर्यः संयोग आरोपितो यदा तदा मिथ्याभूतसंबंधप्रतियोगीचित्रोऽपरस्मिन्दंडेऽध्यस्तो न भवतीति चैत्रव्यभिचार इत्यर्थः । ननु तात्त्विकसंबंधप्रतियोगी परस्मिन्नध्यस्तइति नोऽभिप्रायः । न च दंडचैत्रादेरारोपितः संयोगस्तात्त्विकः अतो न दंडचैत्रस्याध्यासो तो न चैत्रव्यभिचार इत्यतः स्वरूपासि

न च संयोगादिरपि त्वन्मते तात्त्विकः । न च तावता दंडचैत्रोध्यस्तः । न चाध्यासिकसंबंधोपितात्त्विकः येन च्छादौ क्लृप्तसंबंधत्यागेन ज्ञानेन स आश्रीयेत ।

द्धिरित्याह ॥ नचेति ॥ इच्छादौ इच्छेभ्यमाणादौ क्लृप्तसंबंधो हि विषयविषयिभावः । इच्छेभ्यमाणादौ क्लृप्तस्य विषयविषयिभावसंबंधस्य त्यागेन ज्ञानज्ञेययोरध्यासिकसंबंधकल्पनं हि ज्ञेयमिथ्यात्वसिद्धार्थं । न च तदंगीकारेपि ज्ञेयमिथ्यात्वसिद्धिः । तत्साधकस्य तात्त्विकसंबंधप्रतियोगित्वादित्यस्य स्वरूपासिद्धत्वादिति भावः । ननु दृष्टानुसारेण घटतदभावादिष्विधर्मिसमसत्ताकः संबंधो ज्ञानज्ञेययोरस्त्वित्ययुक्तं । तत्राभावादेः प्रतियोग्यादिना तादृशसंबंधः संभवतीति कल्प्यते । घटतदभावयोरैकसत्ताकत्वात् । ज्ञानस्य ज्ञेयेन संबंधस्तथानभवति । तथा हि ज्ञानज्ञेययोरुभयोरपि संबन्धित्वात्संबंधः किं ज्ञानसमसत्ताको वा ज्ञेयसमसत्ताको वा । नाद्यः । ज्ञानस्यैवैतन्यरू

पतयास(त्य)त्त्वेनसंबंधस्यापिसत्यत्वापत्तेः॥द्वितीयेज्ञेयस्यमिथ्यात्वेनसंबंधस्यापिमिथ्यात्वापत्तेरिति परस्परप्रतिबंधादित्यतआह॥
नचेति ॥ नियमाकेति ॥ संबंधस्यसत्तासंबंधिसत्तयासमाना नतुयावत्संबंधिसत्तया । नियामकाभावादित्यर्थः । तथाचज्ञानसम
सत्ताकस्तात्त्विकएवसंबंधःस्वीकार्यइतिभावः।ज्ञानज्ञेयोस्तात्त्विकसंबंधाकल्पनेबाधकंचाह ॥दृग्दृश्ययोरिति ॥ दृग्दृश्ययोःसंब
धौनेत्येतद्वाक्यप्रतिपाद्यार्थस्यएतद्वाक्यजन्यज्ञानेनासंबंधेनश्रवणादिरूपक्रियायाश्चश्रोतव्येनासंबंधेनचरमवृत्तिरूपसाक्षात्कार
रूपक्रियायाश्चासाक्षात्कर्तव्येनब्रह्मणाऽसंबंधेनतववाक्यप्रयोगरूपायाक्रियासाविरुद्धेतेत्यर्थः ॥ असंबंधेनेति ॥ ब्रह्मज्ञानरू

नचाभावादेःप्रतियोग्यादिनासंबंधोस्ति नतुज्ञानस्यज्ञेयेनेतियुक्तं । नियामकाभावात् । दृग्दृश्य
योस्संबंधोनेत्येतद्वाक्यजन्यज्ञानस्यस्वज्ञेयेन श्रवणमननादीनांच श्रोतव्यादिरूपेणब्रह्मणाचरमसा
क्षात्कारस्यचसाक्षात्कर्तव्येन ब्रह्मणाअसंबंधेनस्वाक्रियादिविरोधापाताच्च । नहिदृग्दृश्ययोस्संबंधो
नेतिवाक्यज(न्य)ज्ञाने दृग्दृश्यसंबंधाभावश्चरमसाक्षात्कारादौचब्रह्माध्यस्तं । ब्रह्मणिअध्यस्तस्य

पदमिसमसत्ताकसंबंधाभावेनेत्यर्थः । तथाचोक्तस्थलेतादृशसंबंधासिद्धिरवज्ञानज्ञेययोस्तादृशसंबंधानंगीकारेबाधिकेत्याशयः ।
ननूक्तस्थलेग्याध्यासिकसंबंधएवस्वीक्रियतइतिचेत्तत्राह ॥ नहीति ॥ श्रवणमननादीनांचरमसाक्षात्कारस्यचेत्यत्रशंक्ते ॥
ब्रह्मणीति ॥ यथाकथंचिदेकस्यैकत्राध्यासमंगीकृत्याध्यासिकसंबंधोस्माभिरुच्यते तत्रसाक्षात्कारादौब्रह्मणोऽध्यासाभावोपि
साक्षात्कारश्रवणादिरूपक्रियायाब्रह्मण्यध्यासोर्गीक्रियते तावतैवब्रह्मसाक्षात्कारादीनांब्रह्मीयत्वंभविष्यतीत्यर्थः ॥ तदिति ॥ ब्र

ह्येत्यर्थः॥ तच्चेति॥ ब्रह्मीयत्वापातादित्यर्थः॥ सर्वस्यापि ब्रह्मण्यध्यस्तत्वेन घटसाक्षात्कारस्यापि ब्रह्मण्यध्यस्तत्वादिति भावः॥ यदि साक्षात्कारस्य ब्रह्मण्यध्यासो गीक्रियते तर्हि न्यायसाम्याद्वेदतात्पर्यादिरपि धर्मादावध्यासः स्यात् । प्रकृतेऽपि ज्ञेयप्रपञ्च एव ज्ञानाध्यासापात इत्याह ॥ धर्मादावित्यादिना ॥ दृग्दृश्ययोः संबंधो नेत्यादिनोक्तं संगृह्णाति ॥ एवं चेति ॥ तदर्थस्य दृग्दृश्यसंबंधाभावस्य अनध्यासादित्यन्वयः । अन्यः आध्यासिकसंबंधादन्यो विषयविषयिभावः । ननु ज्ञानज्ञेययोराध्यासिकसंबंधादन्यस्संबंध एव न संभवति । तथाहि । ज्ञानप्रकाशः प्रकाशस्य च विप्रकृष्टेन प्रकाश्येन संबंधाभावस्य प्रदीपादौ दृष्टत्वादत्रापि विप्रकृष्टेन प्रकाश्येन तत्साक्षात्कारत्वे घटसाक्षात्कारस्यापि तत्त्वापातात् । धर्मादौ तत्तात्पर्यादेरनध्यासाच्च । इहापि ज्ञेय

ज्ञानाध्यासापाताच्चाएवं च “दृग्दृश्ययोर्न संबन्ध इति वाक्योत्थसंविदि ॥ अनध्यासात्तदर्थस्य संबन्धोन्यस्तयोर्मतः” ॥ यद्यपि ज्ञानप्रकाशस्तथापिच्छादिवदांतरत्वेन प्रदीपवैलक्षणयात् परोक्षवृत्तौ दर्शनाच्च विषयविषयिभावसंबन्धेन युक्तः । तथा च ज्ञानं विप्रकृष्टेन विषयेण न संबध्यते प्रकाशत्वात् प्रदीपवदित्यनुमानविरोध इति चेत्तत्राह । यद्यपीत्यादिना । यथेच्छाया आंतराया बहिष्ठा विषयविषयकत्वं एवं प्रकाशरूपज्ञानस्यापि । आंतरत्वेन प्रदीपवैलक्षणयात् । तथा परोक्षत्वेनैव हि तस्मिन्संस्मरणभावेन तद्विषयिणी वृत्तिरंतरव भवतीति त्वन्मतरहस्यं । एवं चांतरायां परोक्षवृत्तौ विप्रकृष्टेनापि विषयेण संबन्धस्य त्वन्मते दर्शनाच्च विप्रकृष्टे (नापि) न प्रकाश्येनाध्यासिकसंबन्धातिरिक्तोऽपि को विषयविषयिभावसंबन्धो युक्त एवेत्यर्थः । तथा च त्वदीयानुमाने आंतरत्वाभाव उपाधिरित्युक्तं भवति । यदि प्रदीपदृष्टतेन प्रकाशरूपज्ञानस्य विषयेण संबंधाभावः कथ्यते

तर्हिप्रदीपप्रकाश्यस्यघटादेरध्यासा(दर्शनात्त)भावात्तदृष्टान्तेन प्रकाशरूपेज्ञानेनपिज्ञेयस्याध्यासोऽनयुक्तःस्यादित्याह॥ अन्यथेति ॥ ज्ञानविशेषेज्ञेये(नसहाध्यतति)नातिरिक्तसंबंधस्त्वयाप्यभ्युपगतइतिसर्वत्रज्ञानेनसएवास्त्वित्याह ॥ किंचेति ॥ नियमइति ॥ येन दृश्यप्रपंचस्यदृश्यध्यासःसिद्ध्येदित्यर्थःयज्ज्ञेयंतज्ज्ञानेऽध्यस्तमितिनियमःकुतोनास्तीत्यतोव्यभिचारादित्याह॥ अनध्यस्तस्येति ॥ तुच्छस्यस्वज्ञानेशब्दादिजन्यज्ञानेऽनध्यासादित्यन्वयः । तदुपपादनायोक्तमनध्यस्तस्येति । तुच्छस्याऽनध्यस्तत्वांगीकारात् । अध्यस्तेप्रातिभासिकसत्त्वमंगीकृत्यासद्वैलक्षण्यांगीकारात् तुच्छस्यचाध्यासांगीकारेप्रातिभासिक(सत्वाद्या)

विप्रकृष्टेनापिप्रकाश्येनसंबंधोयुक्तः । अन्यथादीपवदेवाध्यासिकसंबंधोनस्यात् । किंचतवापिमतेज्ञेयस्यनस्वज्ञानेऽध्यस्तत्वनियमः॥ अनध्यस्तस्यतुच्छस्याविद्यानिवृत्तिः पंचमप्रकारेतिमतेऽविद्यानिवृत्ते

ताद्यापत्तेरितिभावः । पंचमप्रकारेति । “नसन्नासन्नसदसन्नानिर्वाच्यश्चतत्क्षयः । यक्षानुरूपोबलिरित्याचार्याःप्रत्यपीपदन्नि”तिवचनादितिभावः । अविद्यायाअनिर्वाच्यत्वेनसदसद्वैलक्षण्यात्प्रतियोगितदभावयोर्वैलक्षण्यस्यावश्यकतयातन्निवृत्तेःपंचमप्रकारत्वंतैरंगीकृतमितिध्येयं । अविद्यानिवृत्तेःस्वज्ञानेऽनध्यासादित्यन्वयः । अध्यस्तत्वेप्रातिभासिकसत्त्वापत्त्यापंचमप्रकारत्वभंगइतिभावः । अभावस्यस्वज्ञानेऽनध्यासादित्यन्वयः ॥ नन्वभावस्यप्रपंचांतर्गस्यस्वज्ञानेऽध्या(सौऽगीक्रियतए)सएवेतिचेन्न । तस्यपारमार्थिकत्वांगीकारात् । ननुकथंपारमार्थिकत्वमभावस्य तथात्वेदृग्ग्रूप(ब्रह्माभेदाप)त्वापत्तेः । नचेष्टाप

त्तिः । भावाभावयोस्तदयोगादित्यतउक्तं ॥ अदृष्टूपत्त्वेपीति ॥ अब्रह्मरूपत्वेपीति सत्यस्येशेषः । ननुतद्वद्वैतहानिरित्यतउक्तमभाववैतमतमिति । अभावरूपं द्वितीयं पारमार्थिकमस्ति “अद्वितीय” मित्यादिश्रुतिस्तु द्वितीयभावनिषेधपरोक्षमिति तद्वैतमर्थः । “भावावैतमत” इत्यपि पाठः । तत्र भावरूपं द्वितीयं नास्ति अभावरूपं द्वितीयमस्तीति तद्वैतमर्थः । तथा चोक्तं नित्यमस्य तु च्छेदविद्यानिवृत्तावभावतत्त्वे चाभावात्तत्रैव व्यभिचार इति भावः । पुनरुक्तं नित्यमस्य स्थलं तरेव्यभिचारमाह ॥ अपरोक्षेति ॥ अतीतादेव्यावहारिकस्य परोक्षानुभवरूपेऽनुमित्यादिरूपस्वज्ञानेऽनध्यासादित्यन्वयः । नन्वतीतादेरपि व्यावहारिकस्यानुमि

(रभावावैतमते) भावावैतमते अभावस्य चादृष्टूपत्त्वेपि स्वज्ञानेऽनध्यासात् । अपरोक्षा

नु भवैकरसैब्रह्मण्यध्यस्तस्य व्यावहारिकस्यातीतादेर्नित्यातीन्द्रियस्य च परोक्षानुभवरूपे

स्वज्ञानेऽनध्यासात् । सार्थमाणस्य च स्मृतिरूपेण व्यात्मके स्वज्ञानेऽनध्यासात् । प्राप्तिभा

सिकस्य च प्राप्तिभासिकस्वज्ञाने व्यावहारिकस्य च वर्तमानघटादेव्यावहारिकस्वज्ञाने

त्यादिरूपपरोक्षज्ञान एवाध्यासोऽस्त्वित्यतउक्तमपरोक्षेति । अध्यस्तस्य अध्यस्तत (यात्वदंगी) यांगीकृतस्य नित्यातीन्द्रियस्य धर्मादेः । स्थलं तरेव्यभिचारमाह ॥ सार्थमाणस्येति ॥ स्मृतिविषयस्येत्यर्थः । ननु सार्थमाणमपि स्मृतावेवाध्यस्तस्मृतेश्चैतन्यरूपत्वादित्याशंकावारणाय वृत्त्यात्मक इति । स्मृतेरंतःकरणवृत्त्यात्मकत्वात्तत्र चैतन्यप्रतिफलनादरस्य भावादित्यर्थः । स्थलं तरेव्य

त्वन्मतइति ॥ भ्रमरूपज्ञानस्यापि ॥ अर्थज्ञानात्मकोभयविधभ्रमांगीकारादितिभावः ननुप्रातिभासिकस्यापिप्रातिभासिकेश्व
ज्ञानेव्यावहारिकस्यापिघटादेव्यावहारिकेस्वज्ञानएवाध्यासोस्त्वतो नव्यभिचारइत्यतआह ॥ अध्यस्तेति ॥ अधिष्ठानस्याध्यस्ता
धिकसत्ताकत्व नियमादितिभावः । अतएवाध्यस्ताधिकसत्ताकत्वाभावप्रदर्शनार्थपूर्वप्रातिभासिकेव्यावहारिकइत्युक्तमित्तिध्येयं ।
प्रातिभासिकस्यरूप्यादेःप्रातिभासिकेस्वज्ञानेऽध्यासइत्यत्रद्रूषणांतरमाह ॥ प्रातिभासिकादिति ॥ रूप्यादित्यर्थः । अधिष्ठानस्या
ध्यस्तात्पूर्वस्वत्वनियमात्प्रातिभासिकाद्रूप्यात्पूर्वप्रातिभासिकस्यतज्ज्ञानस्यसत्त्वमयुक्तं । रूप्यस्यप्रातिभासमात्रशरीरत्वेनतयोरेकका

नध्यासात् । त्वन्मतेऽर्थवद्भ्रमरूपज्ञानस्यापिकल्पितत्वात् । अध्यस्ततुल्यत्वेनकल्पितस्यचान
धिष्ठानत्वात् प्रातिभासिकात्पूर्वमसत्यास्तत्प्रतीतेरधिष्ठानत्वायोगाच्च । त्वयापिरूप्यादिकमिदमं
शावच्छिन्नचैतन्येध्यस्तं । रूप्याकाराविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितेनतुचैतन्येनप्रकाशतइत्यंगीकाराच्च

लीनत्वादितिभावः । इतोपिनरूप्यस्यज्ञानेऽध्यासः तथात्वेत्वन्मतविरोधादित्याह ॥ त्वयापीति ॥ इदमंशेति ॥ शुतयवच्छि
न्नेत्यर्थः ॥ प्रकाश्यतइति ॥ तथाचरूप्याकाराविद्यावृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यमेवरूप्यज्ञानमित्यर्थः । तथाचरूप्यज्ञानाधिष्ठानयोर्भे
दान्नरूप्यादेःस्वज्ञानेऽध्यासइत्याशयः । अधिष्ठानाज्ञानेनाध्यासजन्य तज्ज्ञानेनाध्यासनिवृत्तिरिति विवेकः ॥ रूप्येति ॥ रूप्यज्ञान
स्याधिष्ठानत्वाद्रूप्यज्ञानाज्ञानेनरूप्यभ्रमजननप्रसंगः । रूप्यज्ञानज्ञानेनरूप्यभ्रमनिवृत्तिप्रसंगइत्यर्थः । नचेष्टापत्तिः । ज्ञानस्य

ज्ञातैकस्त्वेन तदज्ञानायोगादिति भावः ॥ ज्ञानमिति ॥ अधिष्ठा (नसमानाधिकरण्येनाध्य) नासंभिन्नतयाध्यस्तप्रतीतिर्देशनाज्ज्ञानं रूप्यमिति धीः स्यादिति भावः । ज्ञानात्स्वाधिष्ठानभूतात् स्वज्ञाने पश्चाद्भाविनि । तथा च घटादेः पूर्वमसत्त्वे सन्निकर्षायोगेनाधिष्ठानभूतज्ज्ञानोत्पत्तेरेवायोगादित्यर्थः । स्वाधिष्ठानभूतस्वज्ञानघटादेरध्यस्तत्वे प्रातिभासिकत्वापत्त्याऽध्यासे सति घटस्वरूपसिद्ध्या घटसन्निकर्षजन्यघटज्ञानरूप (पघटाधि) प्राधिष्ठानसिद्धिः अधिष्ठाने सिद्धे सति तत्र घटादेरध्याससिद्धिरित्यन्योन्याश्रय इति हृदयं ।

रूप्यादेः स्वज्ञानेऽध्यस्तत्वेऽधिष्ठानाज्ञानज्ञानाभ्यामध्यासजन्मनिवृत्त्यनियतत्वाद्रूप्यज्ञानस्याज्ञानज्ञानाभ्यां रूप्यभ्रमजन्मनिवृत्त्योऽप्रसंगाच्च । ज्ञानं रूप्यमिति धीप्रसंगाच्च । घटादेः स्वसन्निकर्षे द्वियजन्या तत्स्वज्ञानात्पूर्वसत्त्वेन स्वज्ञानेऽध्यासायोगाच्च । ननु या घटसन्निकर्षजावृत्तिर्न तया घटः प्रकाश्यः येन च प्रकाश्यः घटाधिष्ठानचैतन्येन न तद्घटसन्निकर्षजन्यमिति चेन्न । त्वन्मतेऽपि वृत्तेरेवाज्ञानविरोधित्वात् ।

ननु नमया घटसन्निकर्षे द्वियजन्यज्ञानेऽध्यासोऽङ्गीक्रियते येनोक्तदोषः किं नाम घटसन्निकर्षजन्या वावृत्तिस्तया घटो न प्रकाश्यते सा घटज्ञानं भवतीति यावत् । तस्यावृत्तेरज्ञाननिवर्तकत्वमात्रमेवाङ्गीक्रियते तथा चाज्ञाने निवृत्ते तदभिव्यक्तयद्घटाधिष्ठानचैतन्यं तेन प्रकाश्यते तदेव चैतन्यं घटज्ञानमिति यावत् । यच्च घटादिज्ञानत्वेनाभिमतं घटाधिष्ठानचैतन्यं न तद्घटसन्निकर्षजन्यं तच्चाधिष्ठानचैतन्यरूपं ज्ञानं च घटापेक्षया पूर्वं वृत्तीति युक्तो घटादेः स्वज्ञानेऽध्यास इत्याशङ्कते ॥ नन्विति ॥ ननु वृत्तेरेवाज्ञानविरोधित्वमयाङ्गी

कृतमितिततः किंप्रकृतइत्यतआह ॥ अज्ञानेति ॥ अन्यस्य चैतन्यरूपस्य । तथाचवृत्तेरेवज्ञानत्वात्तस्याश्चघटसन्निकृष्टद्रियजन्यत्वे नवृत्तेः पूर्वघटससत्त्वाच्चतस्यज्ञानेऽध्यासइत्यर्थः । घटाधिष्ठानचैतन्यस्यैवघटज्ञानत्वांगीकारेस्ववचनविरोधंचाह ॥ त्वयापीति ॥ घटाधिष्ठानस्ववृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यस्यत्वन्मतेआभाससंज्ञा । तथाचोक्तं । “चैतन्यं द्विविधं प्रोक्तवृत्तौ यत्प्रतिबिंबितं । आभास उच्यतेऽन्यच्चानाभासइति शब्दित”मिति । उक्तिर्व्यवहारः । घटोयमित्यसावुक्तिरित्यस्ववृत्तिरूपज्ञानेनभवतीत्यर्थः । घटोयमिति

अज्ञाननिवर्तकादन्यस्यचज्ञानस्यानुपलंभात् त्वयापि “घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः । विज्ञातो घटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुभवतोभवेत्” इतिवदतावृत्तिप्रतिबिंबितस्यघटानधिष्ठानस्यचैतन्यस्यैवघटानुभवत्वोक्तेश्च । किंचदृश्यत्वान्यथानुपपत्त्याभिधत्वात्वमित्यर्थोपत्तिर्विवक्षिता किंवासत्यत्वेदृश्यत्वंनस्यादित्यनुकूलतर्कमात्रं । नाद्यः । तत्सामग्र्यभावात् । आक्षेप्यस्यो

व्यवहारजनकंघटोयमितिज्ञानमाभासरूपमेवेतियावत् ॥ विज्ञातइति ॥ घटज्ञानवानहमित्युक्तिरित्यर्थः । ब्रह्मरूपानुभवस्साक्षी । विज्ञातो घटइत्युक्तिजनकंअनुव्यवसायरूपंज्ञानंसाक्ष्येवेतियावत् ॥ घटानधिष्ठानस्येति ॥ तथाचघटानधिष्ठानस्यवृत्तिप्रतिबिंबितस्यविशिष्टचैतन्यस्यैवघटज्ञानत्वावगमात् घटाधिष्ठानचैतन्यस्यघटज्ञानत्वांगीकारेत्वद्वचनविरोधः स्यादितिभावः ॥ दृश्यत्वान्यथानुपपत्त्येति ॥ दृश्यत्वस्यान्यथासत्त्वेनुपपत्त्येत्यर्थः ॥ तत्सामग्रीति ॥ अर्थोपत्तिसामग्रीत्यर्थः । आक्षेप्यस्य रा

नापीति ॥ एकस्यदृश्यत्वस्योपपत्तयेप्रत्यक्षादिनास्तत्वेनप्रमितानेकप्रपंचाल्यवस्तुनस्त्यागोमिथ्यात्वकल्पनरूपोयुक्तः “ (त्यजेदेककुलस्यार्थे) ” इतिन्यायेनएकस्यदृश्यत्वस्यैवत्यागोस्तु बहुबाधस्यान्याय्यत्वादितिभावः । आक्षेपकविकल्पदूषयति ॥ आक्षेपकंचेति ॥ मिथ्यात्वाक्षेपकमित्यर्थः ॥ दृगिति ॥ दृगध्यस्तत्वरूपं दृश्यत्वमित्यर्थः ॥ आक्षेप्येति ॥ दृगध्यस्तत्वरूपेवमिथ्यात्वरूपत्वादितिभावः ॥ तवेति ॥ विषयत्वमनंगीकर्तुः । तथाचप्रमितत्वंनास्तीतिभावः ॥ अनुपपत्तीति ॥ दृग्विषय

नाप्येकस्यदृश्यत्वस्योपपत्तयेप्रमितानेकवस्तुत्यागोयुक्तः । आक्षेपकंचनतावद्दृगध्यस्तत्वं । तस्याक्षेप्याभिन्नत्वेनमांप्रत्यसिद्धेः । नापिदृग्विषयत्वरूपोदृक्संबंधः । तवासिद्धेः । सिद्धौवातेनैवसंबंधेनप्रकाशोपपत्त्याध्यस्तत्वंविनानुपपत्त्यभावात् । नापिदृगधीनसिद्धिकत्वं दृग्विषयत्वातिरिक्तसिद्ध्यसंभतेः । नचदृक्संबंधसामान्यमाक्षेपकं । तच्चप्रसक्तविशेषप्रतिषेधेध्यस्तत्वरूपविशेषपर्यवस्यतीतियुक्तं । तस्यघटस्यज्ञानमितिधीसिद्धसंबंधसामान्यप्रत्यविशेषत्वात् ।

यत्वरूपदृश्यत्वाख्याक्षेपकस्येत्यर्थः । तथाचार्थापत्तिसामग्री(भ्रमेति)न्यूनेतिभावः ॥ सिद्ध्यसंभतेरिति ॥ दृगधीनसिद्धिकत्वमित्यत्रबहुव्रीह्यर्थस्यसिद्धिसंबंधस्यविषयत्वरूपत्वादितिभावः । तच्चतवासिद्धमितिहृदयं । नचदृक्संबंधेति ॥ दृक्संबंधसामान्यमेवदृश्यत्वं । तच्चप्रसक्तसंयोगादिसंबंधविशेषनिषेधसहकृतं तत्तदध्यस्तत्वरूपेसंबंधविशेषपर्यवस्यच्चसंबंधिनोदृश्यस्यमिथ्यात्वंआक्षेप्यतीतिभावः ॥ तस्येति ॥ घटस्यज्ञानमित्यादिप्रतीतिसिद्धोयोज्ञानज्ञेयोसंबंधस्तत्प्रत्यध्यस्तत्वरूपसंबंधस्यविशे

परूपत्वाभावात् । आदावध्यस्तत्वं संबंधनेव अकृतसदूरे ज्ञानज्ञेयसंबंधसामान्यप्रतिविशेषत्वेन । तथाचपरिशेषणाध्यस्तत्वेन पर्यवसानमित्यर्थः । ज्ञानज्ञेयसंबंधसामान्यप्रत्यध्यस्तत्वरूपसंबंधस्य विशेषत्वे घटस्य ज्ञानमित्यादौ यथा ज्ञानज्ञेयसंबंधसामान्यव्यवहारे ज्ञेयस्य षष्ठ्यंतननिर्देशः ज्ञानस्य प्रथमांतेन तथा तद्विशेषभूताध्यस्तत्वरूपसंबंधव्यवहारोऽपि अध्यस्तस्य षष्ठ्यंतनाधिष्ठानस्य प्रथमांते न निर्देशः स्यात् न हितथास्तीत्याह ॥ नहीति ॥ सत्त्वे दृश्यत्वं न स्यादित्यनुकूलतर्कमात्रमिति द्वितीयं निराकरोति ॥ नां त्यद्विति ॥ तर्कोऽप्रयोजक इत्याह ॥ सत्त्वेपीति ॥ संबंधांतरेण आध्यासिकसंबंधातिरिक्तेन संबंधेनेत्यर्थः । अत्रापादकीभूतं सत्त्वं अनिर्वाच्य

न हिरूप्यस्य शुक्तिरित्यस्ति । नां त्यः । सत्त्वेऽप्युक्तरीत्या संबंधांतरेणैव दृश्यत्वोपपत्त्याऽप्रयोजकत्वात् । किंच न तावदनिर्वाच्यत्वाभाव आपादकः । तद्वतोऽपि तुच्छस्य परोक्षधीवैयर्थ्येन दृश्यत्वात् । नापि सत्त्वं सत्त्वेऽपि ब्रह्मणस्त्वव्यवहृत्येव घटस्य अपि स्वज्ञानेन संबंधोपपत्तेः । किंचाध्यासिकसंबंध इति कोऽर्थः । किंयः काश्चित्संबंध एवाध्यस्त इति किंवा तदध्यस्तमेव संबंध इति । त्वाभावो वा पारमार्थिकत्वं वा । नाद्य इत्याह ॥ न तावदिति ॥ तद्वतोऽपीति ॥ सदसद्वैलक्षण्यरूपानिर्वाच्यत्वाभाववत्त इत्यर्थः । तथाच तर्कस्य तुच्छेव्यभिचारेण व्याप्तिर्भंगात्प्रशिथिलमूलत्वमिति भावः । न द्वितीय इत्याह ॥ नापीति ॥ सत्त्वं पारमार्थिकत्वं ॥ सत्त्वेपीति ॥ सत्त्वेऽपि घटस्य ज्ञानेन संबंधोऽस्त्वित्यप्रयोजकता । न च सत्त्वे संबंधायोगः । यथा ब्रह्मणः सत्त्वत्वेऽपि तद्व्यवहारेण संबंधोऽस्ति ब्रह्मणोऽपि व्यवहियमाणत्वात् तद्वत्सत्यस्यापि घटस्य ज्ञानेन संबंधोऽस्त्वित्यर्थः । तदध्यस्तं भावेऽक्तः । तस्मिन्नध्यासा एव संबंध इत्यर्थः ।

॥ नदृश्येति ॥ संबन्धस्याध्यस्तत्वेपिसंबन्धिनः परमार्थिकत्वसंभवति घटस्य ज्ञानेनाध्यस्तसंबन्धवत्त्वेपिसंबन्धिनो मिथ्यात्वं विभक्तयोर्घटपटयोरारोपितसंयोगस्य मिथ्यात्वेपिसंबन्धिनोऽस्तदभावात् । यथावा तार्किकेकदेशिमतेऽजन्यसंयोगाभावात् (काला काशसं) द्विभुद्रयसंयोगस्यारोपितत्वेन मिथ्यात्वेपिसंबन्धिनो मिथ्यात्वाभावाद्वाभिचारइत्युक्तमित्यर्थः ॥ ज्ञेयवदिति ॥ अध्यासस्य संबन्धत्वपक्षे एकस्यापरत्राध्यासोवक्तव्यः । तत्र न तावज्ज्ञानं ज्ञेयेध्यस्तं ज्ञेयस्य मिथ्यात्वेन ज्ञानं प्रत्यक्षिष्ठानत्वाभावात् । तथाच ज्ञेयस्य ज्ञान एवाध्यासोवाच्यः । स न युक्तः । व्यावहारिकस्य घटादेर्व्यावहारिकेतज्ज्ञानेऽनध्यासात् प्रातिभासिकस्य रू

आद्येन दृश्यमिथ्यात्वसिद्धिरित्युक्तं । नान्यः । त्वन्मते ज्ञेयवत्तज्ज्ञानस्याप्यध्यस्तत्वेन तत्र तस्या

नध्यासादित्युक्तत्वात् । एवं च शान्दवृत्तेर्हि विषयो ब्रह्मतत्र न कल्पितं । यथा तथा दृग्विषयो दृश्यं

न दृशिकल्पितं ॥ अविद्याविषयो ब्रह्मव्यविद्यायां न कल्पितं । यथा तथा दृशाग्राह्यं न विध्वं दृशिक

ल्पितं ॥ तस्माद्दृग्दृश्येच्छेद्यमाणादेर्नाध्यासिकसंबन्धः । किं त्वन्य एव । कोऽसाविति चेत् न ।

प्यादेः प्रातिभासिकेतज्ज्ञानेऽनध्यासात् अर्थज्ञानात्मको भयविध्वन्मार्गीकारेण ज्ञेयवज्ज्ञानस्याप्यध्यस्तत्वेन तत्र तस्यानध्यासादित्युक्तत्वमित्यर्थः । संगृह्णाति ॥ एवं चेति ॥ ज्ञाने ज्ञे(यस्य) याध्यासपक्षदूषणायाद्यश्लोकः । विषयो विषयिण्यध्यस्तइतिसामान्यनियमखंडनाभिप्रायेण द्वितीयश्लोकइति ज्ञातव्यं । दृशाग्राह्यं दृग्विषयः । दृशि विषयिभूतायां । आध्यासिकसंबन्धखंडनमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ अतिप्रसंगे सर्वसर्वेण दृश्येतेत्यतिप्रसंगइत्यर्थः । विशेषजिज्ञासायाः कोऽसाविति विशेषविचारस्येत्य

र्थः । तत्र तार्किकोक्तं दृष्टान्तमाह ॥ विशेषगतेति ॥ पार्थिवपरमाणुषु समानगुणकर्मसामान्यवस्तुव्यावर्तकभावेन व्यावृत्तिबु-
 द्ध्य(संभ)भावेन योगीतरेषां परस्परसंकीर्णव्यवहारोच्छेदरूपातिप्रसंगपरिहाराय विशेषोनामपदार्थो व्यावृत्तिहेतुतया क-
 ल्पितः । तेन चोक्तातिप्रसंगे निरस्ते विशेषेऽपि व्यावृत्तिबुद्धिजनकः कस्मिन्नित्युच्यते । जिज्ञासावृत्त्या इदानीं तत्प्रयोजनाभावादिति
 यथा तार्किकेण समाधीयते तद्वदित्यर्थः । यथोक्तं द्रव्यकिरणावल्यां “असंकीर्णव्यवहृतेर्योगिनां परमाणुषु ॥ विशेषकल्पने तत्र वि-
 शेषेच्छावृत्ताते”ति । नन्वतिप्रसंगे निरासकसंबंधसद्भावे प्रमाणस्य तल्लक्षणस्य चाभावादप्रामाणिक एवासौ संबंधः । “लक्षणप्रमा-
 संबंधेनैवातिप्रसंगे निरस्ते विशेषजिज्ञासाया विशेषगतविशेषजिज्ञासाया इवानर्थकत्वात् । प्रमाणस्य चोक्त-
 त्वात् । संयोगसमवायांतर्भावे च तल्लक्षणस्य बहिर्भावे तु तदितरत्वे सति संबंधत्वादेर्लक्षणत्वात् विशेषसंज्ञा-
 याश्च यथारुचि कल्प्यत्वात् । यत्तु संबंधस्य संबंधिभिन्नत्वेऽनवस्था न चेत् संबंधासिद्धिरिति संबंधसामान्यखंडनं
 णाभ्यां वस्तुसिद्धि” रिति वचनादित्यत आह ॥ प्रमाणस्येति ॥ अनुमानत्रयस्येत्यर्थः । यः संबंधः कल्प्यते संयोगसमवायांतर्भू-
 तश्चेत्तल्लक्षणमेव तस्यापि लक्षणं न पृथगवक्तव्यं बहिर्भावे तु संयोगसमवायान्यत्वे सति संबंधत्वमेव तल्लक्षणमस्त्वित्याह । संयोगेति ॥
 नन्वेवं लक्षणप्रमाणाभ्यां जाता तत्सिद्धिः तस्य विशेषणमिति चेत्तत्राह ॥ विशेषसंज्ञायाश्चेति ॥ कल्प्यत्वादिति ॥ वि-
 षयविषयिभावइत्यादिसंज्ञाकर्तव्येत्यर्थः । संयोगाद्यतिरिक्तः संबंधः सामान्यतः सिद्ध्यतीत्युक्तं तदयुक्तमित्याशंक्य निराकरोति
 ॥ यत्ति चेति ॥ संबंधस्य कल्प्यमानस्य । अनवस्थाभेदः किं भेदाभ्यां भिन्नो न वेत्यादिभेदपरंपरायामनवस्थेत्यर्थ इति केचित् । वस्तुत-

स्तु भिन्नस्यसंबन्धसंबद्धस्वस्वकार्यकारित्वाभावात्तत्रापिसंबन्धांतरं कथं तत्राप्युक्तविकल्पापत्त्याऽनवस्थेत्यर्थः ॥ नचेदिति ॥
संबन्धस्यसंबन्ध्यभिन्नत्वेसंबन्ध्यवास्तिनसंबन्धइत्यागतं । तथाचतस्यसंबन्धित्वसंबन्धत्वंचनस्यादित्यर्थः ॥ उक्तरीत्येति ॥ ज्ञान
स्यज्ञेयनसंबन्धेनेतित्वद्वयोरुक्तसंबन्धाभावस्यज्ञानेनासंबन्धादियुक्तरीत्याज्ञानज्ञेययोःसंबन्धोनास्तीत्यादिवाक्यजन्यज्ञानस्यैत
द्वाक्यप्रतिपाद्येनसंबन्धाभावरूपेणार्थेनसंबन्धासत्त्वेस्वक्रियाविरोधापत्त्यासंबन्धेवाच्ये तस्यचभिन्नत्वेऽनवस्थानचेत्संबन्धासिद्धि
रितिस्वव्याहृतमित्यर्थः । संबन्धःसंबन्ध्यभिन्नएव नचोक्तदोषः । यथादृश्यत्वेदृश्यत्वांतराभावेपिपुक्तं दृश्यत्वं यथावाप्रमेयत्वे

तदुक्तरीत्यास्वव्याहृतं । युक्तंचदृश्यत्वाद्यंतरहीनस्यापिदृश्यत्वादोरिवसंबन्धस्यापिक्वचित्स्वनिर्वा
हकत्वं । यदपिज्ञानविषयत्वनिरुक्तिखंडन तत्प्रकृतानुपयुक्तं । अनतिप्रसंगादिहृद्दृश्ययोस्सं
बन्धोवाच्यः । नतुज्ञानविषयत्वंनिर्वक्तव्यं । नचविषयत्वस्यानिरुक्तिमात्रेणविषयस्यमिथ्यात्वं ।

प्रमेयत्वांतराभावेपिप्रमेयत्वमस्तिस्वनिर्वाहकत्वांगीकारात् । एवंसंबन्धेसंबन्धांतराभावेपिसंबन्धत्वयुक्तं स्वनिर्वाहकत्वांगीका
रादित्याह ॥ युक्तंचेति ॥ क्वचिदिति ॥ स्वविषयइत्यर्थः । स्वनिर्वाहकत्वंयुक्तेवलम्बयः ॥ प्रकृतानुपयुक्तमिति ॥ अनु
कूलतर्कप्रस्तावेत्तन्निरुक्तिखंडनस्यप्रकृतानुपयोगादित्यर्थः ॥ अनतिप्रसंगेयेति ॥ घटदृशिपटस्यविषयत्वपरिहारायकरणस
न्निकर्षादिद्वारकोद्दृश्ययोःसंबन्धोवाच्येनतुविषयत्वमपिनिर्वक्तव्यमित्यर्थः ॥ नचविषयत्वखंडनाभ्यां

विषयस्य मिथ्यात्ववर्णनं भौतविचारमनुसरतीत्यर्थः । उक्तं ह्यात्मतत्त्वविवेके । केन चिद्भूतेन द्विरदं चतुष्पादमवलोक्य विकल्पितं किमयमंधकारो मूलकमस्ति अथवा जलवाहो बलाहकान्वर्षति गर्जति च यद्वा बांधवोऽयं । राजद्वारे इमं शाने च यस्तिष्ठति स बांधव इति वचनादिति भावः । अथवा योऽयं भूमौ दृश्यते तस्य छायेऽयं । नाद्यः । तस्य शूर्पयुगलस्फोटनाभावात् । न द्वितीयः । तस्य स्तम्भचतुष्टयाभावात् । न तृतीयः । तस्य पुच्छ (लगुड) भ्रामणाभावात् । न चतुर्थः । तस्या नरशिरश्शतोद्गिराभावात् । अतो न किंचिदतत् । किंतु मिथ्यैवेति । किमेतावता विकल्पखंडनमात्रेण द्विरदस्वरूपं न हि निवर्तते किंतु यो द्विरदोऽस्ति सोऽस्यैवेति वदन्नेव पिशाच उपेक्ष्यते परीक्षकैः । “विकल्पदूषणाभ्यां स्वरूपं नैव हीयते । प्रमाणसिद्धं तत्कृतोपेक्ष्यते भूतवज्जनै” रिति वचनादिति ॥ विषयित्व

विषयित्वस्यानिरुक्तावपि विषयीभूतदृगवत्सत्त्वोपपत्तेः स्वव्याहृतं च । त्वयैव प्रमाणज्ञानं स्वविषयावरोपेत्याद्युक्तेः । दृग्विषयत्वस्य हेतुकृतत्वाच्च । न च प्रमाणज्ञाने विषयोऽध्यस्तः । स्येति ॥ दृशो विषयवत्त्वं हि विषयित्वं ततश्च विषयत्वानिरुक्तौ तद्वदिति विषयित्वस्याप्यनिरुक्तावपि न विषयिण्यादृशो मिथ्यात्वकिंतु सत्यत्वमेव । एवं विषयत्वानिरुक्तावपि विषयस्य सत्यत्वमक्षतमित्यर्थः ॥ इत्याद्युक्तेरिति ॥ एवमाद्यनुमाने विषयत्वस्य व्यवहृतत्वाद्विषयत्वानिरुक्तिखंडनं व्याहृतमित्यर्थः ॥ दृग्विषयत्वस्येति ॥ दृग्प्रज्ञानविषयत्वस्येत्यर्थः । ननु प्रमाणज्ञानं स्वविषयावरणेऽन्यत्र विषयत्वं नाम न वास्तवं किं त्वध्यस्तत्वमेव । तथा च स्वविषयावरणेऽन्यत्र स्वाध्यस्तावरोपेत्यर्थो विवक्षित इति चेन्न । एवं वदता प्रमाणज्ञान एव विषयोऽध्यस्त इति वाच्यं । अमिति चेत्तत्राह । न चेति ॥ प्रमाणज्ञाने तद्विषयस्याध्यासेऽनुच्छादिज्ञानेऽनुच्छादेऽप्यस्य प्रसंग इत्युक्तं

त्वादितिभावः। दोषांतरमाह । तदज्ञानजन्यमिति ॥ प्रमाणज्ञानेस्वविषयस्याध्यस्तत्त्वंनयुक्तं। अध्यस्तत्त्वंनामाध्यासंप्रतिविषयत्वं
अध्यासोहिलोकेऽधिष्ठानज्ञानजन्योऽधिष्ठानज्ञाननिवर्त्यश्चदृष्टः । तद्विषयत्वमेवाध्यस्तत्त्वंतदनुविद्धतयाप्रतीयमानत्वंवा । न
चघटश्चलतीत्यादिचलनानुविद्धतयाप्रतीयमानस्वघटादेस्तत्राध्यस्तत्त्वंस्यादितिवाच्यं । तदनुविद्धतयाप्रतीयमानत्वविशेषएवा
ध्यस्तत्वमितिविवक्षितत्वात् । एवंचप्रमाणज्ञानेविषयस्याध्यासः । तस्यप्रमाणज्ञानज्ञानजन्यत्वाभावात् । कुतः ज्ञानस्यज्ञा
तैकसत्त्वेनप्रमाणज्ञानाज्ञानस्यैवाभावात् । तथाप्रमाणज्ञानाज्ञानजन्यत्वाभावादेवप्रमाणज्ञानज्ञाननिवर्त्यत्वाभावेनतस्याध्यास
त्वाभावात् । ततश्चतद्विषयत्वरूपमध्यस्तत्वमयुक्तं । तथातदनुविद्धतयाप्रतीयमानत्वरूपमध्यस्तत्त्वंनयुक्तं इदंरजतमिति वत्
तदज्ञानजन्यतज्ज्ञाननिवर्त्यवाध्यासंप्रतिविषयत्वादातदनुविद्धतयाप्रतीयमानत्वविशेषाद्धान्यस्यतत्रा
ध्यस्तत्वस्याभावाच्च । नह्यनिर्वाच्यत्वादिरूपंसाधारणमध्यस्तत्त्वंदृश्यविशेषस्यदृग्विशेषप्रकाशयत्वेतंत्रं । अ
प्रमाणज्ञानंस्वविषयइतिप्रमाणज्ञानानुविद्धतयाविषयस्यप्रतीयमानत्वाभावात् । अतो नप्रमाणज्ञानेविषयस्याध्यासइत्यर्थः । अ
न्यस्याध्यस्तत्वस्याभावादित्ययुक्तं । अनिर्वाच्यत्वादिरूपंयत्परोक्षपरोक्षविषयसाधारणमध्यस्तत्त्वंतदेवापरोक्षज्ञानविषयस्यवृत्ति
प्रतिबिंबितचैतन्यरूपेणतदभिव्यक्ताधिष्ठानचैतन्यरूपेणचदृग्विशेषेणप्रकाशयत्वेप्रयोजकं । एवंचानिर्वाच्यत्वादिरूपंप्रमाणज्ञाना
ध्यस्तत्त्वंविषयेस्तीत्याशंक्यनिषेधति ॥ नहीति ॥ परोक्षज्ञानविषयस्यदृग्विशेषप्रकाशयत्वेऽनिर्वाच्यत्वादिरूपंसाधारणमध्यस्त
त्वंनप्रयोजकं परोक्षविषयस्थलेऽनिर्वाच्यत्वादिरूपेऽध्यस्तत्त्वेसत्यपिदृग्विशेषप्रकाशयत्वाभावात् तस्मिन्सत्यभवतस्तदप्रयोजकत्वा

दितिभावः ॥ यादृशमिति ॥ वृत्तावनध्यस्तेवृत्तिप्रतिविषयेचिदात्मनियादृशविषयत्वाद्दृशमेवज्ञेयस्यज्ञानंप्रत्यस्त्वित्यर्थः ॥ अनिर्वाच्यमेवेति ॥ निर्वक्तुमशक्यमेवेत्यर्थः । वृत्तिप्रतिचिदात्मनइतिशेषः । विषयत्वस्य ब्रह्मगतस्य ॥ जगतइति ॥ जगन्निष्ठविषयत्वस्यानिर्वाच्यत्वपीत्यर्थः । लक्षणस्यावश्यवक्तव्यत्वमाह ॥ त्वयापीति ॥ व्यावहारिकेति ॥ ज्ञानविषयेपंचइतिशेषः ॥ असंकीर्णेति ॥ प्रातिभासिकविषयासंकीर्णेत्यर्थः ॥ लक्षणस्यापीति ॥ विषयत्वस्यव्यवहारविसंवादि

किंच यादृशविषयत्वंतेवृत्तिप्रतिचिदात्मनः । तादृशविषयत्वमेदृश्यस्यापिदृशंप्रति ॥ नन्वनिर्वाच्यमेवविषयत्वमप्यव्यवहतमितिचेन्न । विषयत्वस्यानिर्वाच्यत्वेपितवब्रह्मवन्ममापिजगतस्सत्त्वोपपत्तेः । त्वयापिव्यावहारिकसत्त्वस्यासंकीर्णव्यवहारस्यचसिद्ध्यर्थव्यवहाराविसंवादिनोलक्षणस्यापिप्रमाणवदविद्यादाविवक्तव्यत्वाच्च । कथंचत्वयासाध्यमित्यात्वनिर्ब्रुवतासाधनंदृग्विषयत्वंननिर्वक्तव्यं । नचतवापिघटादौपटाद्यसंकीर्णव्यावहारिकपृथुबुधोदराद्याकाराद्यज्ञाने

प्रातिभासिकविषयव्यावृत्तलक्षणस्यापिप्रमाणवद्वक्तव्यत्वादित्यर्थः । तन्नदृष्टांतःअविद्यादाविवेति । यथाऽविद्यायांप्रमाणलक्षणंचकथ्यतेतद्वद्विषयत्वस्यापिलक्षणादिकंक्त्वक्तव्यमेवेत्यर्थः । तथाचावश्यवक्तव्यविषयत्वखंडनंस्वव्याहतमितिभावः ॥ निष्ठुवतेति ॥ सदसद्वैलक्षण्यमित्यादिनिर्वचनंकुर्वतेत्यर्थः ॥ साधनमिति ॥ विषयत्वस्यत्वदीयहेत्वर्गतत्वात्तद्धेतुज्ञानायतदवश्यंलक्षणीयमित्यर्थः ॥ नचेति ॥ नहीत्यर्थः । घटादौपटाद्यसंकीर्णव्यवहारायतद्धेतुभूतंपटाद्यसंकीर्णपृथुबुधोदरादेर्ज्ञानतादृ

शासंकीर्णव्यवहारश्चतवाच्यस्ति । तथाचासंकीर्णतादृशाकारएवधृतादेलक्षणमितिलक्षणतथाज्ञातस्यतादृशाकारस्यलक्षणत्वंप्रत्यक्षं
द्वयवच्यं । एवमसंकीर्णव्यवहारहेतुतथाज्ञातस्यविषयत्वस्यलक्षणत्वंप्रत्यक्षं पिवकव्यमितितत्खंडनमयुक्तमित्यर्थः । ननुतादृशा
कारलक्षणज्ञानमपि नतादृशव्यवहारहेतुरितिशङ्के ॥ नन्विति ॥ सममिति ॥ असंकीर्णविषयाकारमात्रेणासंकीर्णव्यवहा
रोपपत्तौ तन्निर्वचनमपि नकर्तव्यमित्यर्थः ॥ इयंस्त्विति ॥ अयमांतरालिकोविशेषः । असंकीर्णतदाकारस्यव्यवहारहेतु
त्वादितिभावः । स आकारः । ननुविषयलक्षणं भवद्भिववाच्यं । मयातद्वच्यं । मयातस्याऽनिर्वाच्यत्वांगीकारात् । लक्ष
असंकीर्णघटादिव्यवहारः । नन्वसंकीर्णाकारज्ञानमात्रेण तदुपपत्तौ किं तन्निर्वचनेनेति चेत् समं

ममपि । इयंस्तुविशेषः । तवसआकारस्सद्विलक्षणः । मम तु सन्निति । अनिरुच्यमानोपि सतव्ये
नमनेनाप्रातिभासिकानैवममतात्विकोस्तु । नचलक्षणोत्पद्युक्तिभ्यांसदसद्वैलक्षण्यरूपानिर्व
चनीयत्वहानिलाभौ । ब्रह्मण्यपि श्रौतस्यापि जगत्कारणत्वादिलक्षणस्य कारणत्वादिखंडनरीत्या
णवचनेतुवस्तुनोऽनिर्वाच्यत्वभंगापत्तिः । निर्वक्तुमशक्यत्वमेव ह्यनिर्वाच्यत्वं नमेत्यत आह ॥ नचलक्षणोक्तीति ॥ लक्षणो
क्तावनिर्वाच्यत्वभंगः अनुक्तैस्तल्लभ इति युक्तं । नह्यनिरुच्यमानलक्षणवत्त्वमनिर्वाच्यत्वं किं नम सदसद्वैलक्षण्यं तच्चलक्षणो
त्पद्युत्तयोऽसममेवेत्यर्थः । ननु सदसद्वैलक्षण्यमनिर्वाच्यत्वं तत्र तु दुर्निरूपलक्षणकत्वप्रयोजकतया मयांगीक्रियत इति चेत्तत्राह ॥
ब्रह्मणीति ॥ खंडनकारोऽरीत्या कारणत्वलक्षणं दुर्निरूपमिति ब्रह्मणि जगत्कारणत्वस्यासंभवापत्तात् । इष्टापत्तिरिहेतुश्रौत

स्येत्युक्तं । “यतोवाइमानिभूतानी” त्यादिश्रु(तिबोधितज)त्युक्तस्य जगत्कारणत्वस्यानिर्वचनीयत्वे श्रुतेरतत्वादेव कत्वं स्यादिति भावः ॥ असंभवादिति ॥ प्रसंगातो हेतुः । असंभवप्रसंगादित्यर्थः । ब्रह्मणो दुर्निरूपलक्षणकत्वस्य त्वयोक्तत्वात्तस्यापि अनिर्वच्यत्वं स्यादित्याह ॥ त्वयैवेति ॥ तत्प्रत्यगात्मस्वरूपं । कीदृक्कीदृशमिति चेत्पृच्छसि तर्हि तादृक् तादृशं ईदृक् ईदृशमिति निरूपणं यत्र न प्रसरति तद्वस्तुप्रत्यगित्यवधार्यतामित्यनेन ब्रह्मणोऽपि दुर्निरूपत्वस्योक्तत्वात्तस्याप्यनिर्वच्यत्वं स्यादित्यर्थः । दुर्निरूपलक्षणवत्त्वेऽसत्यत्वमित्यनेन सुनिरूपलक्षणवत्त्वे सत्यत्वमिति प्राप्तं तच्च त्वन्मतेऽयुक्तमित्याह ॥ प्रपंचादाविति ॥ त्वदुक्तस्य

असंभवात् त्वयैव “कीदृक्तप्रत्यगिति चेत्तादृगीदृगिति द्वयं । यत्र न प्रसरत्येतत्प्रत्यगित्यवधारये”ति ब्रह्मण्यपि दुर्निरूपत्वस्योक्तत्वाच्च । प्रपंचादावपि त्वदुक्ता निर्वच्यत्वादिलक्षणसंभवाच्च । “यत्कठिनं सापृथिवी” त्यादिश्रुत्यापृथिव्यादीनामपिलक्षणोक्तेश्च । तस्मात्प्रमितस्येत्यमिति निर्वक्तुमशक्यत्वं

दसद्वैलक्षण्यरूपानिर्वच्यत्वलक्षणस्य प्रपंचेषु निरूपणभावात्सत्यत्वापत्तिरित्यर्थः । प्रपंचे निर्वचनीयत्वाख्यलक्षणमाधुनिकपुरोत्प्रेक्षितत्वात्संभावितदोषं न तत्सत्यत्वमापादयतीत्यत आह ॥ यत्कठिनमिति ॥ इत्यादीत्यादिपदेन “यद्वन्तदापोयदुष्णं तत्तेज” इत्यादिश्रुतिग्रहणं । तथाच निर्दोषश्रुतिसिद्धलक्षणस्य सत्त्वात्पृथिव्यादीनामपि सत्यत्वापत्त्याऽनिर्वचनीयत्वं न स्यादिति भावः । इत्थमिति वक्तुमशक्यत्वमभूत्तत्वादेव युक्तमित्यन्वयः । असत्त्वादेव वक्तुमशक्यत्वं किं न स्यादित्यत उक्तं ॥ प्रमितस्येति ॥

स्पष्टयाऽबाधितयादृश्यादृष्टविषयीकृतं यत्तद्विलक्षणं संस्थानविशेषरूपं तस्य प्रतिपुरुषमुखे सत्त्वेऽपि यथाद्भुतत्वाद्द्रुमशक्यत्वं तथा
 प्रमितस्य विषयत्वस्यापि अद्भुतत्वादेव निर्वक्तुमशक्यत्वमस्त्वित्यर्थः । इत्थमिति वक्तुमशक्यत्वेऽद्भुतत्वं प्रयोजकमित्येतत्प्रमा
 णेन द्रढयति ॥ उक्तं हीति ॥ अद्भुतत्वं हेतोरित्यमित्यनिर्वाच्यमित्यर्थः । यदपि परैः स्वग्रंथे प्रलपितं सुनिरूपलक्षणं त्वं व्यावहारि
 कत्वे तत्रं दुर्निरूपलक्षणत्वं प्रातिभासिकत्वे तत्रं । एवं च विषयत्वस्य दुर्निरूपणत्वाज्जागतितत्प्रातिभासिकमेवेति । तद्विचारेण खंडय
 ति ॥ न हीत्यादिना ॥ इतरेति ॥ इतरभेदकलक्षणरूपं रूप्यत्वमित्यर्थः ॥ प्रातीतिकेति ॥ प्रातिभासिकेत्यर्थः । तथा च प्रा
 प्रतिपुरुषमुखं स्पष्टाबाधितदृष्टिदृष्टविलक्षणं संस्थानविशेषस्यैव सत्त्वेऽप्यद्भुतत्वादेव युक्तं । उक्तं हि “अद्भुतत्वा
 दनिर्वाच्य”मिति । न हि श्रुक्तिरूप्यस्येतरभेदं करूप्यत्वं प्रातीतिकजातिरूपतया सुवचमिति तद्व्यावहारिकं ।
 न चामुखं संस्थानविशेषो दुर्वच इति संप्राप्तिभासिकः न चाब्रह्मण आनंदत्वज्ञानत्वसत्यत्वस्वप्नकाशत्वादिकं
 खंडनोक्तरीत्या दुर्वचमिति ब्रह्मतत्त्वतो नानंदाद्यात्मकं तस्मान्निर्वचनायोग्यस्यापि विश्वस्येक्षुक्षीरादिमा
 धुर्यवत् ब्रह्मवच्च प्रामाणिकत्वादेव सत्त्वसिद्धेः सदसद्वैलक्षण्यरूपानिर्वाच्यत्वाय निरुक्तिखंडनं शब्दसाम्या
 तिभासिकावांतरजातिविशेष एव रूप्यत्वमिति सुवचमिति संप्रदायः । रज्जुसर्प(स्येतर)स्य भेदकसत्त्वमपि रूप्यत्वं स्यात् प्रातिभासि
 कावांतरजातिरूपत्वात्तस्यापीत्यतो विशेषपदं ॥ संप्राप्तिभासिक इति ॥ अतएव प्राप्तिभासिकत्वाभावोपपादनयैव स्पष्टाबाधि
 तदृष्टिदृष्ट्युक्तं । विषयत्वमिति खंडनमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ विश्वस्य विश्वांतरगतविषयत्वस्य ॥ शब्दसाम्यादि

ति ॥ निरुक्तौखंडितायांनिर्वचनाभावरूपमनिर्वचनीयत्वंसिद्ध्यति । निरुक्तिविरहस्यानिर्वचनीयत्वस्यचैकार्थत्वाच्छब्दसाम्यमितिभावः ॥ अंतिमूलमिति ॥ निरुक्तौखंडितायांनिर्वचनाभावरूपमनिर्वाच्यत्वंयद्यपिसिद्ध्यति तथापिसदसद्वैलक्षण्यरूपंतन्नसिद्ध्यति निरुक्तिविरहेपिप्रतिपुरुषमुखवदिक्षुरादिमाधुर्यवद्भवदानंदादिवत्सत्त्वसिद्धेः । एवंचसदसद्वैलक्षण्यरूपानिर्वचनीयत्वसिद्ध्यर्थन्निरुक्तिखंडनंकृतंतंभ्रांतिमूलकं भ्रांतौकारणमनिर्वाच्यानिरुक्तिशब्दयोरेकार्थत्वरूपंशब्दसाम्यमित्यर्थः । निर्वचनयोग्यत्वमुपेत्यसमाहितं । वस्तुतस्तदपिनास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ केषांचित् निर्वचनेऽकुशलानामित्यर्थः ॥ नहिजात्य

ङ्गातिमूलं । नचकेषांचिन्निर्वचनाशक्तिमात्रेणवस्तूनांतदयोग्यत्वं । उक्तंहिबौद्ध
धिक्कारे । नहिजात्यंधेननीलंद्रष्टुंबकुंचनशक्यतइतिअज्ञेयमनिर्वाच्यमेवतत् ।
दुरवगाहत्वेनापितदुपपत्तेरिति । नचतदनिर्वचनं यथा “मंत्रस्यमंत्र”इत्य

धेनेति ॥ नहिजात्यंधोनीलंज्ञातुंबकुंचाशकइत्यज्ञेयानिर्वाच्यमेवतल्लोके अन्येनज्ञेयत्वादिसंभवादितिबौद्धधिक्कारग्रंथस्यार्थानु
वादोयमितिज्ञातव्यं ॥ अज्ञेयानिर्वाच्यमेवतदिति ॥ अन्येनज्ञेयत्वादिसंभवादितिभावः । बौद्धधिक्कारग्रंथस्यवाक्यांतर
मुदाहरति ॥ दुरवगाहत्वेनापीति ॥ अयमप्यर्थानुवादः । तद्व्यपठास्त्वित्थं । “नहिलक्षणापरिज्ञानमात्रेणस्पष्टदृष्टमपिल
क्ष्यमपह्नोतुंशक्यतेऽपरिज्ञानस्यदुरवगाहत्वेनाप्युपपत्तेरिति ॥ नचेति ॥ कुशलैर्निर्वक्तुमशक्यंनचेत्यर्थः ॥ यथासंभ्रस्येति ॥

द्वितीयाध्यायेप्रथमपादेविचारितं । “अहिबुध्नीयमंत्रमगोपाये” त्या(दौप्र)दिप्रतीतमंत्रस्यकिलक्षणं । नतावद्विहिताभिधायकत्वं । निषेधकेऽव्याप्तेः । नापिनिषेधाभिधायकत्वं । विधायकेऽव्याप्तेः । उत्तमपुरुषतोयोमंत्रासिपदांतोयोमंत्रअनयोःपरस्पराभ्यामेरित्याशंकायांयाज्ञिकसमाख्यायाएवनिर्दोषलक्षणत्वादितिसमाहितं । यथोक्तमधिकरणमालायां “याज्ञिकानांसमाख्या(नांल)यालक्षणंदोषवर्जितं । तेऽनुष्ठानस्मारकादौमंत्रशब्दंप्रयुजत” इति ॥ प्रयोगइति ॥ प्रयुज्यतइतिप्रयोगःकर्मणिघञू अभियुक्तप्रयोगविषयत्वमित्यर्थः । नचात्माश्रयःशंक्यः । अर्थस्यलक्ष्यत्वात् । मंत्रशब्दस्यैवलक्षणांतर्गतत्वात् । तथाचघटपदप्रयोगवि

भियुक्तप्रयोगएवलक्षणंतथाज्ञानविषयस्यापिज्ञानविषयइत्याभियुक्तप्रयोगएवलक्षणं । नचान्योन्याश्रयः । पूर्वपूर्वप्रयोगस्यज्ञानेनोत्तरोत्तरप्रयोगोपपत्तेः ।

षयत्वंधटत्वमितिवत्मंत्रपदप्रयोगविषयत्वमंत्रत्वमित्युक्तंभवति ॥ ज्ञानविषयइति ॥ ज्ञानविषयपदप्रयोगविषयत्वमित्यर्थः ॥ अन्योन्येति ॥ प्रयोगापरपर्यायेव्यवहारप्रवृत्तिनिमित्तज्ञानस्कारणत्वालक्षणस्यैवचप्रवृत्तिनिमित्तत्वान्मंत्रपदप्रयोगविषयत्वरूपप्रवृत्तिनिमित्तज्ञानेमंत्रपदप्रयोगःमंत्रपदप्रयोगसिद्धौतद्धटितप्रवृत्तिनिमित्तज्ञानमित्यन्योन्याश्रयइत्यर्थः ॥ पूर्वपूर्वेति ॥ स्यादयमन्योन्याश्रयः । यदिमंत्रपदप्रयोगविषयत्वरूपलक्षणांतर्गतःप्रयोगोलक्षणसाध्यप्रयोगएवस्यात् । नचैवं । किंतुलक्षणसाध्यप्रयोगोऽस्मदीयोभिन्नएव । लक्षणांतर्गतोयःप्रयोगः सपूर्वतनानामेवविवक्षितः । सचभिन्नएव । पूर्वतनानामपियःप्रयोगः

सोपितपूर्वतनप्रयोगज्ञानेनेतिव्यक्तिभेदान्नान्योन्याश्रयइतिभावः । पूर्वाफलक्षणान्येवदूषणपरिहारेणसमर्थयते ॥ अथबेल्यादिना ॥ ननुचक्षुरादिनाज्ञानानंतरंवागिन्द्रियपाटवाभावेनाभिलपनरूपव्यवहारः एडमूकानानंभवतितज्ज्ञानविषयेऽव्याप्तिरित्यतआह ॥ करणेति ॥ नाव्याप्तिःशंक्या । तत्राण्येडमूकादिज्ञानेव्यवहारकारणत्वस्यफलोपधानस्याभावोपिव्यवहारजननयोग्यतारूपकारणत्वमस्त्येव । ननुयोग्यत्वंनामतदवच्छेदकावच्छिन्नत्वं । तत्रचज्ञानेव्यवहारजननयोग्यत्वंनामव्यवहारजनकतावच्छेदकावच्छिन्नत्वंवाच्यं त(च्चव्य)द्ववहारजनकतावच्छेदकतद्विषयविषयकत्वमेववाच्यं । तन्नवक्तुंशक्यं । विषयत्वस्यैवेदानीनि

अथवायज्ज्ञानंयदभिलपनरूपव्यवहारकारणंसतस्यविषयः । करणपाटवाद्यभावेनव्यवहारानुदयेपिसहकारिवैकल्यप्रयुक्तकार्याभाववत्त्वरूपंकारणत्वमस्त्येव । कदापिव्यवहारजनकंतुनिर्विकल्पकंनोपेतइतिनाव्याप्तिः ।

रुच्यमानतयातस्याज्ञानादितिचेत् । अस्त्यन्नसंप्रदायविशेषः । योग्यत्वंद्विविधं । तदवच्छेदकावच्छिन्न(त्वरूपमेकं)त्वंएकं सहकारिवैकल्यप्रयुक्तकार्याभाव(वत्वरूपं)चापरं । उभयमपिवनस्यदं(डादौप्रसिद्धं)इति प्रथमस्यायोगेपिएडमूकादिज्ञानेव्यवहारभावेपिवाग्रूपसहकार्यभावेनसहकार्यभावप्रयुक्तकार्याभाववत्त्वापरपर्यायोग्यतारूपकारणतायाःसत्त्वान्नाव्याप्तिरित्यर्थः । सहकारिवैकल्येत्यादेर्योग्यतारूपत्वंतूत्तरत्रैवस्पष्टं । तार्किकाणामतेनिर्विकल्पकज्ञानस्यकदापिव्यवहारजनकत्वानंगीकारात्तद्विषयेव्याप्तिरित्यतआह ॥ कदापीति ॥ तत्रापिनिरुक्तयोग्यतारूपकारणत्वमंगीकृत्ययद्यप्यव्याप्तिःपरिहर्तुंशक्यते तथापिवस्तु

स्थितिकथनमेतदित्याहुः ॥ यत्नतत्वेति ॥ यज्ज्ञानं यदभिलषणेन त्यादिलक्षणांतर्गतयोर्धस्त्वतत्त्वजात्योरित्यर्थः ॥ कस्येति ॥ अयंचन्यायः तार्किकाणामपिसंमतएव । कस्य (का) व्याप्तिरिति प्रश्नेऽस्य (यं व्याप्तिरित्य) त्यननुगताया एवलक्ष्यत्वादित्युक्तत्वात् । ननु यत्र घटज्ञानानंतरंप्रमादात्पटइति व्यवहारो भवति तत्र घटज्ञानं पटाभिलषणरूपव्यवहारकारणमतो घटज्ञानस्य पटोपि विषयः स्यादिति तत्राह ॥ घटेति ॥ प्रमादएव तत्र हेतुरिति भावः । ननु क्रियाजनकत्वाख्यकारकविशेषः कर्मत्वं तच्च नित्येश्वरज्ञानविषयेऽव्याप्तमित्यत आह ॥ ज्ञानकर्मशब्देनेति ॥ करणपटवाभावेन यत्र ज्ञानेन व्यवहारो नोत्पन्नस्तद्विषयेऽव्याप्तिरित्यत उक्तं ॥ यो

न च यत्नतत्त्वजात्योरभावेनाननुगमः कस्यकोविषयइत्यननुगतप्रश्ने अस्यायं विषयइत्यननुगतस्यैव वक्तव्यत्वात् । घटज्ञानानंतरंप्रमादिके पटइति व्यवहारे न घटज्ञानं हेतुरिति नातिव्याप्तिः । अतएव ज्ञानकर्मत्वं विषयत्वमित्यत्रापि न दोषः । ज्ञानकर्मशब्देन ज्ञानाधीनव्यवहारयोग्यत्वरूपातिशयवत्त्वस्याविवक्षितत्वात् । नहि क्रियाजनकत्वविशेषः कर्मत्वं । (पटं) घटं करोतीत्यत्र रूपेति ॥ नन्वत्र विषयनिष्ठयोग्यत्वं ज्ञानाधीनव्यवहारजनकतावच्छेदकयुक्तत्वमित्युक्तं । तच्च तद्विषयकत्वमेव वाच्यं । तच्च न संभवति । तस्यैव दर्शनी निरुच्यमानत्वेन तस्याज्ञानादिति चेन्न । उक्तन्यायेन ज्ञानाधीनव्यवहारो सहकारिवैकल्यप्रयुक्तकार्याभावरूपयोग्यतायास्तत्राप्यनपायादिति ध्येयं ॥ पटमिति ॥ कृतिः प्रयत्नः । पटजननानुकूलयत्नवान् भवतीति तदर्थः । तथाच कृतिकाले पटो नास्तीति तत्कर्मणि पटेऽव्याप्तिः । ननु कृतिरूपक्रियाजनकत्वं पटेऽस्तीति चेत् तत्र पृच्छामः किमसिद्धस्य पटस्य कृतिज

नकत्वमुतसिद्धस्य । नाद्यः । असिद्धस्यजनकत्वाभावात् तस्यपूर्ववृत्तित्वघटितत्वात् । नद्वितीयः । सिद्धेइच्छयाइवयत्नस्याप्यभावात् । अतोऽव्याप्तेर्नकर्मत्वक्षणत्वदुक्तं कित्वस्मदुक्तमेव तच्चतत्राप्यस्ति यदातज्ज्ञानंभविष्यतितदातदधीनव्यवहारयोग्यतारूपकर्मत्वस्यानपायादित्याह ॥ नहीत्यादिना ॥ भासमानतायाएवाद्याप्यनिरूपणादित्युक्तदोषंपरिहरति ॥ भासमानत्वंचेति ॥ योग्यत्वंनामव्यवहारजनकतावच्छेदकयुक्तत्वं तच्चावच्छेदकतद्विषयत्वमेववाच्यं । तन्नज्ञातुंशक्यं तस्यैवेदानीं

त्यादावभावात् । नह्यसिद्धंजनकं नापिसिद्धंकृतिकर्म । अतएवयस्यांसंविदीत्यादिलक्षणेपिनदोषः । यतस्संविदीतिसतिसप्तमी । भासमानत्वंचव्यवहारयोग्यत्वं । योग्यत्वंचसति कारणान्तरेव्यवहारावश्यंभावः योग्यत्वेचदृश्यत्वेदृश्यत्ववदाध्यासिकसंबंधेआध्यासिकसंबंधवच्चतदेववान्यद्वयायोग्यत्वमस्ति । आत्माश्रयादिकंतुतद्वदेवोत्पत्त्याद्यप्रतिबंधकत्वादोषइतिनाव्याप्तिः । अन्येतुयस्संबंधान्तरमनपेक्षयज्ज्ञानावच्छेदकोयज्ज्ञानानवच्छिन्नत्वभावश्च

निरुच्यमानत्वादित्यतआह ॥ योग्यत्वंचेति ॥ सतीति ॥ सहकारिवैकल्यप्रयुक्तकार्याभावइतियावत् । ननुयोग्यतायांयोग्यतांतराभावादित्युक्ताव्याप्तिंपरिहरति ॥ योग्यत्वेचेति ॥ तर्ह्यात्माश्रयइत्यतआह ॥ आत्माश्रयादिकंत्विति ॥ तद्वदेवेति ॥ दृश्यत्वादिवदेवेत्यर्थः । नाव्याप्तिः योग्यतायामितिशेषः । अन्येत्वित्यस्यनतत्राव्याप्तिर्दोषइत्याहुरित्यनेनवक्ष्यमाणेनसंबंधः ॥ संबंधान्तरमिति ॥ ज्ञातर्यतिव्याप्तिवारणायसंबंधान्तरमिति । संबंधान्तराभावेसतीत्यर्थः । तत्रचसमवायएवास्ती

तिनदोषः । एवं चेत् अहमित्यात्मविषयकज्ञाने आत्मावच्छेदको भवति । तत्र संबंधांतराभावो नास्ति । स्वज्ञानेनात्मनः समवायस्यैव सत्त्वात् । अतः स्वज्ञानविषये आत्मन्यव्याप्तिरित्यत उक्तं संबंधांतरमनपेक्षेति । संबंधांतरं तत्र तिष्ठतु । परंतु ज्ञानावच्छेदकत्वे तदपेक्ष्यानभिव्यक्त्यर्थः ॥ एवं च नाव्याप्तिः । आत्मनः स्वविषयकज्ञानावच्छेदकत्वे विषयत्वस्यैवापेक्षा । न विद्यमानस्यापि समवायस्य । तस्यावर्जनीयसन्निधित्वात् । यदि च ज्ञानावच्छेदकत्वे विषयत्वं विहाय समवायस्यैवापेक्षा । तर्हि घटस्य ज्ञानमित्यादौ घटस्यापि ज्ञानावच्छेदकत्वं न स्यात् । ज्ञाननिरूपितसमवायस्य घटेऽभावात् । अतो विषयत्वमेव तत्रावच्छेदकतया अपेक्षितं न समवायः । अत आत्मनि संबंधांतरमनपेक्ष्य स्वज्ञानावच्छेदकत्ववर्तते एवेति नाव्याप्तिरित्याह ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ स्वज्ञानेति ॥

सतस्य विषयः । यद्यप्यात्मा स्वविषयकज्ञानेन समवायवान् तथापि न तस्य तदवच्छेदतदपेक्षा स्वज्ञानासमवायिनोऽपि घटादेस्वज्ञानावच्छेदकत्वदर्शनात् । यथात्मनः स्वानुमिति विषयत्वेऽपि न तत्र हेतुता तद्वत् । स्वविषयकज्ञाननिरूपितसमवायशून्यस्येत्यर्थः । नन्वहमित्यात्मविषयकज्ञाने आत्मनो ज्ञाननिरूपितसमवायविषयत्वयोस्सत्त्वेऽपि ज्ञानावच्छेदकत्वे विषयत्वस्यैवापेक्षानसमवायस्येत्यत कुत इत्याशंकायां उभयोस्सत्त्वेऽप्येकमवर्जनीयसन्निधित्वोदाहरणमाह ॥ यथेति ॥ यथा आत्मविषयिणी अनुमितिर्भवति तत्रात्मा विषयोजनकश्च भवति अनुमितिज्ञानरूपत्वेन तां प्रत्यात्मनस्समवायिकारणत्वात् । एवं चात्मनोऽनुमितिर्निरूपितसमवायविषयत्वयोः सत्त्वेऽप्यनुमितिप्रतिजनकतासमवायेनैव समवायिकारणत्वेनैव कारणतायाः कृतत्वेन विषयत्वस्यावर्जनीयसन्निधित्वानपेक्षायाम्नास्तिकिरुक्तत्वात् विषयस्य परोक्षज्ञानेऽकारणत्वात् । एवं प्रकृतपीत्य

र्थः । नन्वेवमनुमित्यादाविवाहमिति स्वविषयकज्ञानं प्र(त्यध्यात्म)ति आत्मनस्समवायिकारणत्वात्समवायापेक्षाविषयत्वस्य स्थानादिति चेन्न । आतोसि । तत्र ज्ञानजनने समवायस्यापेक्षानविषयत्वस्येति सत्यं । प्रकृते तु ज्ञानावच्छेदकत्वे समवायापेक्षानास्ति । किंतु विषयत्वस्येत्युच्यत इति द्रष्टव्यं । नन्वेवं चेद्रूपज्ञानं प्रतिसमवायादेर्विषयत्वं स्यात् । रूपज्ञानं मत्समवेतमित्यादौ संबंधांतरमनपेक्ष्य समवायादीनां तदवच्छेदकत्वादत उक्तं ॥ यज्ज्ञानानवच्छिन्नस्वभाव इति ॥ तथा च रूपज्ञानं मत्समवेतमित्यत्र रूपज्ञानावच्छेदके आत्मनिरूपित समवाये रूपज्ञानानवच्छिन्नस्वभावत्वं नास्ति । समवायस्य सावधिकपदार्थत्वेन (संबंधिकपदार्थत्वेन रूपज्ञानरूपसंबंध्यवच्छिन्नस्वभावत्वात्) तथारूपज्ञानमिष्टमित्यत्रापि संबंधांतरमनपेक्ष्य रूपज्ञानावच्छेदिकाया अपीच्छायान रूपज्ञानरूपपि च रूपज्ञानं मत्समवेतं रूपज्ञानमिष्टं रूपज्ञानं ध्वस्तमित्यादौ रूपज्ञानाविषया अप्या

विषयत्वं त(त्र तज्ज्ञानानवच्छिन्नस्वभावत्वाभावात्) स्या ज्ञानावच्छिन्नस्वभावत्वात् इच्छाया अपिसंबंधिकपदार्थ(त्वेनेष्य)त्वात् इह व्यमाणं यद्रूपज्ञानं तदवच्छिन्नस्वभावत्वात् तत्राप्यतिव्याप्तिः । तथारूपज्ञानं ध्वस्तमित्यत्रापि संबंधांतरमंतरेण रूपज्ञानावच्छेदकस्यापि ध्वंसस्य न रूपज्ञानविषयत्वं तज्ज्ञानानवच्छिन्नस्वभावत्वाभावात् ध्वंसस्याभावरूपतया संबंधिकपदार्थत्वेन प्रतियोगिभूतरूपज्ञानावच्छिन्नस्वभावत्वेन तत्राप्यतिव्याप्तिः । अस्ति चैतत्पटादिज्ञाने संबंधांतरमनपेक्ष्य ज्ञानावच्छेदकस्य पटस्य ज्ञानानवच्छिन्नस्वभावत्वात् यथा संबंधिकपदार्थत्वात्पटज्ञानं पटावच्छिन्नस्वभावतथापटो न ज्ञानावच्छिन्नस्वभावः पटस्य संबंधिकपदार्थत्वाभावादित्याह ॥ यद्यपि चेत्यादिना ॥ अवच्छेदकाः तथा चातिव्याप्तिरिति भावः । इदं भाषणाद्यात्मकेत्यत्रादिपदेन प्रतियोगि

गिग्रहणं । कुतइत्यतआह ॥ संबंधेच्छादीनामिति ॥ समवायरूपसंबंधस्यसंबंधव्यवच्छिन्नस्वभावत्वात् इच्छायाइव्यमाणावच्छिन्नस्वभावत्वात्आदिपदेनध्वंसस्यप्रतियोग्यवच्छिन्नस्वभावत्वादितिविवेकः । लक्ष्येरुपपादयति ॥ ज्ञानविषयस्त्विति ॥ ज्ञानस्येति ॥ ससंबंधिकपदार्थत्वादितिभावः ॥ अदर्शनादिति ॥ ससंबंधिकपदार्थत्वाभावादितिभावः ॥ नन्वेवंचेद्व्याप्तिः । तथाहि । आदौव्यवसायोजातः । तदनंतरतद्विषयिणीअनुमितिर्जाता । भाट्टमतेज्ञानस्यज्ञातताल्लिङ्गकानुमितिवेद्यत्वा

ऽऽत्मसमवायेच्छाध्वंसादयस्संबंधांतरमनपेक्ष्यरूपज्ञानावच्छेदका स्थापितेसमवेतेष्यमाणाद्यात्मकरूपज्ञानावच्छिन्नस्वभावाः संबंधेच्छादीनांसंबंधीव्यमाणाद्यवच्छिन्नस्वभावत्वादितिनानिव्याप्तिः । ज्ञानविषयस्तुनज्ञानावच्छिन्नस्वभावः । ज्ञानस्यघटावच्छिन्नस्वभावत्ववत्

त् । अथवानैयायिकरीत्याऽनुव्यवसायोवाजातः अनुमितिविषयकमनुव्यवसायविषयकंवापुनज्ञानांतरंजातं । एवंचव्यवसायविषयकेमध्यस्थेऽनुमितिरूपेऽनुव्यवसायरूपेवाज्ञानेस्वग्राहकज्ञानविषयीभूतेऽव्याप्तिः यद्यपिसंबंधांतरमनपेक्ष्याऽनुमितिरूपमनुव्यवसायरूपंवाज्ञानंस्वग्राहकतृतीयज्ञानावच्छेदकं तथापिज्ञानावच्छिन्नस्वभावंनभवति । अनुमितेरनुव्यवसायस्यवासंबंधिकपदार्थत्वेनपूर्वव्यवसायरूपज्ञानावच्छिन्नस्वभावत्वादितिचेन्न । स्वयंयज्ज्ञानावच्छेदकस्तदनवच्छिन्नस्वभावत्वस्यसत्त्वात् ।

ज्ञानग्राहकानुमितेरनुव्यवसायस्यवासंबन्धिकपदार्थत्वेनपूर्वज्ञानावच्छिन्नस्वभावत्वेपिस्वयंयज्ज्ञानावच्छेदकःस्वग्राहकज्ञानावच्छेदकोभवतितदवच्छिन्नस्वभावो नभवति नहिस्वग्राहकंज्ञानंज्ञानग्राहकानुमितावनुव्यवसायेवाप्रतीयते येनाऽनुमितेरनुव्यवसायस्यवातदवच्छिन्नस्वभावत्वस्यात् ततोनाव्याप्तिरित्याह ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ स्वशब्देनज्ञानग्राहकानुमितिरनुव्यवसायोवाग्राह्यः ॥ ज्ञानविषयकेति ॥ पूर्वव्यवसायविषयकेत्यर्थः । ज्ञानावच्छिन्नस्वभावं पूर्वज्ञानावच्छिन्नस्वभावं । तथाचाव्याप्तिरितिभावः । यच्चतज्ज्ञानंचयज्ज्ञानं ॥ यदीयस्वभावमिति ॥ यदवच्छिन्नस्वभावमित्यर्थः । नन्वेवंचेत्तत्समवेतरूपज्ञान

घटादेर्ज्ञानावच्छिन्नस्वभावत्वस्यादर्शनात् । यद्यपिस्वग्राहकज्ञानविषयभूतंज्ञानविषयका

नुमित्यनुव्यवसायादिकंज्ञानावच्छिन्नस्वभावं तथापिस्वयंयज्ज्ञानंप्रतिविषयः तदवच्छिन्नस्वभावंनेतिनाव्याप्तिः । अथवायज्ज्ञानंयदीयस्वभावंसतस्यविषयः । तत्समवेतरू

पज्ञानमित्यत्रतुसमवायएवरूपज्ञानावच्छिन्नस्वभावः । नतुरूपज्ञानंतदवच्छिन्नस्वभावं ।

मित्यत्रापिरूपज्ञानंसमवायीयस्वभावमितिरूपज्ञानंप्रतिसमवायोविषयः स्यादितिचेन्न । तत्समवेतरूपज्ञानमित्यत्राप्यात्म)स्यात्मनिरूपितसमवायवद्रूपज्ञानमित्यर्थोनविवक्षितः किंतुरूपज्ञाननिरूपितस्समवायोमय्यस्तीति । एवंचसमवायएवरूपज्ञानावच्छिन्नस्वभावोनरूपज्ञानंसमवायावच्छिन्नस्वभावं तत्रस्वभावावच्छेदकस्यरूपस्यैवसत्त्वेनरूपावच्छिन्नस्वभावतयासमवायावच्छिन्नस्वभावत्वाभावात् अतोनातिव्याप्तिरित्याह ॥ तत्समवेतमिति ॥ नतुरूपज्ञानमिति ॥ रूपज्ञानमितिहेतुगर्भं ।

रूपावच्छिन्नस्वभावत्वेनसमवायावच्छिन्नस्वभावत्वाभावादित्यर्थः । नन्वेवंचेद्विच्छादिविषयेऽव्याप्तिः तत्रपूर्वोक्तज्ञानघटितलक्षणानाम(योगादि)भावादित्यत आह ॥ प्रकृतस्येति ॥ दृश्यत्वरूपहत्वर्थतयाप्रकृतस्येत्यर्थः ॥ शब्देनेति ॥ रूप(ज्ञान)मितिशब्देनेत्यर्थः । आकाशस्यचक्षुषासंयोगःसन्निकर्षःशब्देनसमवायइतिज्ञातव्यं । लिंगकरणतापक्षमालंब्यशंकरे ॥ नन्वेति ॥ नन्वनुमितेःपक्षविषयकत्वेनलिंगजन्यज्ञानस्यपक्षविषयकत्वमिष्टमेवेतिचेन्न । लिंगविषयकांशेपक्षविषयकत्वस्यादित्यापादनात् ।

प्रकृतस्यज्ञानविषयत्वस्यैवेतिनिरुक्तिर्नल्विच्छादिविषयत्वस्यापीति नतत्राव्याप्तिर्दोषइत्याहुः । अथवायत्सन्निकृष्टकरणेनयज्ज्ञानमुत्पद्यतेसतस्यविषयः । नचैवमाकाशसन्निकृष्टेनचक्षुरादिनाशब्देनचजन्यरूपादिज्ञानंप्रतिआकाशस्यविषयतापत्तिः । सन्निकर्षस्यापिहेतुत्वेनविवक्षितत्वात् । नचचक्षुरादिनाकाशस्यसन्निकर्षरूपादिज्ञानहेतुः । ननुतथापिपक्षसन्निकृष्टलिंगजानुमितिंप्रतिपक्षः । श्रोत्रसन्निकृष्टवाक्यजशब्दज्ञानंचप्रतिश्रोत्रविषयःस्यादितिचेन्न ।

अंशभेदविवक्षायाआवश्यकत्वात् । अन्यथासुरभिचंदनमित्यादिचक्षुषाजायमानानांज्ञानानांविशेषणशेषेविशेष्यस्यसन्निकर्षस्तज्जन्यत्वाभावेनाव्याप्त्यपत्तेरितिध्येयं ॥ श्रोत्रेति ॥ श्रोत्रस्याकाशात्मकत्वेनवाक्येनसाकंसमवायोस्तीतिभावः । शब्दज्ञानंवाक्यार्थभूतसंसर्गज्ञानं । अत्रपक्षलिंगसन्निकर्षस्यश्रोत्रवाक्यसन्निकर्षस्यवाऽनुमित्यादौहेतुत्वादित्यपिद्रष्टव्यं । लिंगज्ञानंकरण

मित्यभिप्रेत्यपरिहरति ॥ अतीतादीति ॥ लिंगकरणतापक्षे अतीतभोजनमिष्टसाधनभोजनत्वादित्यत्राऽनुमितिर्भवति । सानस्यात् । तत्रलिंगस्याभावात् अतो नलिंगकरणं किंतु तज्ज्ञानमेव तच्चातीतादिस्थलेष्वस्तीत्यर्थः । अतीतादीत्यादिपदेनानागतसंग्रहः । लिंगादेरित्यादिपदेनवाक्यसंग्रहः । तथाचपक्षस्यलिंगज्ञानेनश्रोत्रस्यवाक्यज्ञानेनचसन्निकर्षाभावादितिभावः । तथाचनानिब्याप्तिरितिद्रष्टव्यं । नन्वेवंचेदात्मनिअतिव्याप्तिः । लिंगादिज्ञानेनात्मनःसमवायस्यसत्त्वेनात्मसन्निकृष्टलिंगज्ञानजन्यानुमि

अतीतादिलिंगादेर्ज्ञानेनानुमित्यादिदर्शनेनलिंगज्ञानवाक्यज्ञानयोरेवकरणत्वात् । लिंगादिज्ञानस्यचात्मसन्निकर्षोनानुमित्यादिहेतुः । किंत्ववर्जनीयसन्निधिः । ननुतथापिरूपादिज्ञानस्यात्माविषयःस्यात् । तत्रमनसःकरणत्वादात्ममनस्सन्निकर्षस्यचरूपादिधी(ज्ञानहे)हेतुत्वादितिचेत्तन । असाधारणकरणत्वस्यविवक्षितत्वात् मनसश्चासाधारण्यात् । तर्हिमनस्सन्निकृष्टचक्षुर्जन्यरूपज्ञानंमनोविषयंस्यादितिचेन्न । सन्निकर्षस्याप्यसाधारणहेतुत्वेनविवक्षितत्वात् ।

तेरप्यात्मविषयकत्वंस्यादित्याशंक्यसन्निकर्षस्याप्यस्माभिर्हेतुतयाविवक्षितत्वेनतत्रातिव्याप्त्यभावात् लिंगादिज्ञानेनात्मसन्निकर्षस्यानुमित्याद्येहेतुत्वादित्याह ॥ लिंगादीति ॥ नन्विदं ॥ तथाचात्मनिरूपितकारणीभूतसन्निकर्षवतामनसरूपादिज्ञानस्यजायमानत्वेनरूपज्ञानस्यात्मविषयकत्वंस्यादित्यर्थः ॥ असाधारणेति ॥ तथाचयत्सन्निकृष्टेनासाधारणकरणेनेत्यादिविवक्षितमित्यर्थः ॥ साधारण्यादिति ॥ सर्वोपलब्धिसाधनत्वादितिभावः ॥ चक्षुषःरूपज्ञानेऽसाधारणकरण

त्वादितिभावः ॥ चक्षुर्मनस्सन्निकर्षयेति ॥ ननुचक्षुर्मनस्सन्निकर्षवच्चक्षुषोऽपिद्रव्यादिज्ञानसाधारणत्वात्कथमसाधारण्यं । तथाचकरणेऽसाधारण्यविवक्षयैवमनस्सन्निकृष्टचक्षुर्जन्यरूपज्ञानमनोविषयस्यादित्यतिप्रसंगवारण(परिहार)संभवेसन्निकर्षस्याप्यसाधारण्यकक्षाद्विवक्षणीयमितिचेदुच्यते । अस्यत्रसंप्रदायविशेषः । अत्रचक्षुषोऽसाधारण्यनामचाक्षुषत्वावच्छिन्नकार्यता निरूपितकारणताश्रय(त्वरूपंवि)त्वंविवक्षितं । एवंचपूर्वोक्तातिव्याप्तिःस्यादेव । चक्षुर्मनस्सन्निकर्षस्यतुद्रव्यादिज्ञानप्रतिनचक्षुर्मनस्सन्निकर्षत्वेनेहेतुता मनस्त्वर्गिन्द्रियसन्निकर्षजन्येद्रव्यसाक्षात्कारमनोघ्राणादिसन्निकर्षजन्यगंधादिसाक्षात्कारेचाभावेनद्रव्यत्वावच्छिन्नकार्यतान्यूनवृत्तित्वेनानवच्छेदकत्वात् किंतुचक्षुर्मनस्सन्निकर्षस्यैन्द्रियमनस्सन्निकर्षत्वेनवकारणताविवक्षिता ।

चक्षुर्मनस्सन्निकर्षस्यचद्रव्यादिज्ञानसाधारणत्वात् । प्रत्यभिज्ञायामिन्द्रियस्यतत्तयासंस्कारः

जन्यलौकिकसाक्षात्कारत्वेनकार्यताविवक्षिता । तथाचजन्यलौकिकसाक्षात्कारत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयत्वंचक्षुर्मनस्सन्निकर्षस्यैन्द्रियमनःसंनिकर्षत्वेनास्तीत्येवं करणसन्निकर्षयोःसाधारण्यस्यभिन्नतयाचक्षुर्मनस्सन्निकर्षस्यद्रव्यादिज्ञानसाधारणत्वेन सन्निकर्षसाधारण्यविवक्षयैवपूर्वोक्तातिव्याप्तिपरिहारोनेकरूपकरणासाधारण्यविवक्षयेतिभावः । अत्रविस्तरस्त्वस्मदाचार्यकृतन्यायमुधाटिप्पण्याद्रष्टव्यः । ननुचक्षुर्जन्यप्रत्यभिज्ञाविषयभूततत्तयामव्याप्तिः । अतीतदेशकालसंबंधरूपतत्तयाश्चक्षुषासन्निकर्षाभावादित्यतआह ॥ प्रत्यभिज्ञायामिति ॥ ननुकरणत्वेनाभिमतयोल्लग्नज्ञानवाक्यज्ञानयोल्लगिवाक्यार्थान्यासंबंधा

भावादव्याप्तिरित्यत आह ॥ लिंगज्ञानस्येत्यादिना ॥ तद्व्याप्तेति ॥ लिंगिव्याप्त्याल्लिंगतेन संबंधः लिंगिव्याप्त्याल्लिंगविषयकत्वमिति यावत् ॥ तत्परति ॥ वाक्यार्थतात्पर्यकैत्यर्थः । वाक्यार्थपरवाक्यविषयकत्वमिति यावत् । नन्वथाप्यनुमितौ व्यापकतावच्छेदकादेरपि प्रतीयमानत्वेन तस्य लिंगज्ञानेन व्याप्तिद्वारकसंबंधाभावात्तद्विषयकत्वं न स्यादित्यत आह ॥ एवमन्यत्रापीति ॥ व्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नलिंगिव्याप्त्याल्लिंगविषयकत्वं लिंगज्ञानस्य संबंध ऊह्यः । तेन व्यापकतावच्छेदकस्याप्युक्तक्रमेण लिंगज्ञानेन व्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नलिंगिव्याप्त्याल्लिंगविषयकत्वं लिंगज्ञानस्य संबंध ऊह्यः । तेन व्यापकतावच्छेदकस्याप्युक्तक्रमेण लिंगज्ञानेन संबंधोऽस्येवेति न कोपि दोषः । तद्विद्वद्व्यं । ननु संयोगसमवाययोरेव सन्निकर्षत्वादुक्ताः संस्कारादयः सन्निकर्षा अप्रामाण्यमिति चेन्न ज्ञानमात्रमनन्यथा । एवमन्यत्रापीति ॥

लिंगज्ञानस्यचलिंगिनातद्व्याप्तलिंगसंबन्धः वाक्यज्ञानस्यचतुष्टयसामान्यसाक्षात्कारः । तद्व्याप्तप्रस
त्रापिसन्निकर्षः । नहिसंयोगादिरेवसन्निकर्षः । किंतुप्रत्यासत्तिमात्रं । तद्व्याप्तप्रस
गायतत्तादिनासहवक्तव्यमितिनव्याप्तिः । यद्यपिलिंगज्ञानादालगादिनाविषयित्वमेव
नन्वविषयित्वेनेतिनात्माश्रयः । नन्वविषयित्वेनेतिनात्माश्रयः ।

संबंधः तथापि सद्दानीमुभयसमतनसंबधत्ववक्ष्यः । नमुपयाच्यमानतत्त्वसं-
निकाएवेति चेत्तत्राह ॥ नहीति ॥ सन्निकर्षः विषयत्वलक्षणेविवक्षितः ॥ किंत्विति ॥ विवक्षितमितिशेषः । ननु लिंगज्ञानादे-
र्यादिना तद्द्व्याप्तलिंगसंबधादिकमेव सन्निकर्षइत्युक्तं तदुक्तं लिंगज्ञानस्य लिंगसंबधित्वनामलिंगविषयकत्वेमेव संबधइति विषयल-
क्षणांतर्गतसन्निकर्षस्यापि पुनर्विषयघटितत्वादात्माश्रयइत्याशंक्याह ॥ यद्यपीति ॥ लिंगादिना लिंगादिव्याप्तलिंगादिनेत्यर्थः ।
विषयित्वं विषयवत्वं विषयीकारित्वमिति यावत् ॥ सद्दानीमिति ॥ तद्द्व्याप्तलिंगसंबधोलिंगज्ञाने तत्परवाक्यसंबधश्च वाक्यज्ञा

नेसन्निकर्षइत्यवव्यवहृतव्यमित्यर्थः । ननुयत्सन्निकृष्टेनेति लक्षणनित्येश्वरज्ञानविषयेऽव्याप्तमित्यतआह ॥ इदंचेति ॥ ईश्वरज्ञानव्यावृत्तयेजन्यपदं । अतीतादिविषयकानुमितावव्याप्तिपरिहारयोक्तं । नित्यतविषयकेति । वर्तमानावर्तमानविषयकेत्यर्थः । जन्याजन्यज्ञानविषयसाधारणलक्षणमाह ॥ अथेवेति ॥ यथापाकजरूपवतीपृथिवीत्यत्रपाकजरूपवत्त्वंनपृथिव्यालक्षणं वज्रादौपाकेनरूपपरिवर्तनाभावात्पाकजरूपवत्त्वंपृथिवीप्रभेदे वज्रादावव्याप्तमित्याशंक्ययथानाऽव्याप्तिस्तथापृथिवीलक्षणमुक्तं पाकजरूपेति । पाकजरूपसमानाधिकरणायाद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याजातिसद्वतीपृथिवीतत्त्वपृथिवीत्वमित्यर्थः । जातिमतीपृथिवीत्युक्ते गुणादावतिव्याप्तिरतउक्तं द्रव्यत्वव्याप्यजातिमतीति । तावत्युक्तेव्याप्यव्याप्यस्यसुतरांव्याप्यत्वेनद्रव्यत्वव्याप्याप्तव्याप्यकरकत्वादेरपिद्रव्यत्वव्याप्यत्वात्तादृशजातिमतिकरकादावतिव्याप्तिरतउक्तं साक्षादिति । तावत्युक्तेद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिभूताह्वजातिमतीष्वस्वतिव्याप्तिरतउक्तं पाकजरूपसमानाधिकरणेति । अव्यस्यपाकजरूपसमानाधिकरणत्वाभावाद्भेदोऽः । तथाचवज्रादौनाव्याप्तिः । तत्रापिब्रह्मस्तुगत्याघटादौपाकजरूपसमानाधिकरणायाद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याजातिःपृथिवीत्वं तद्वत्त्वस्यसत्त्वादितिलक्षणमुच्यते। एवमेवजन्याजन्यज्ञानविषयत्वमपिनिर्वकुशक्यमित्याह ॥ तथाज्ञानका

इदंचनित्यतविषयकजन्यज्ञानविषयलक्षणं । अथवायथापाकजरूपवतीपृथिवीत्यत्रपाकजरूपसमानाधिकरणद्रव्यत्व(साक्षाद्व्याप्यजातिमत्त्वंविवक्षितं) तथाज्ञानकरणसन्निकर्षसमानाधिकरणः

वीत्वमित्यर्थः । जातिमतीपृथिवीत्युक्ते गुणादावतिव्याप्तिरतउक्तं द्रव्यत्वव्याप्यजातिमतीति । तावत्युक्तेव्याप्यव्याप्यस्यसुतरांव्याप्यत्वेनद्रव्यत्वव्याप्याप्तव्याप्यकरकत्वादेरपिद्रव्यत्वव्याप्यत्वात्तादृशजातिमतिकरकादावतिव्याप्तिरतउक्तं साक्षादिति । तावत्युक्तेद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिभूताह्वजातिमतीष्वस्वतिव्याप्तिरतउक्तं पाकजरूपसमानाधिकरणेति । अव्यस्यपाकजरूपसमानाधिकरणत्वाभावाद्भेदोऽः । तथाचवज्रादौनाव्याप्तिः । तत्रापिब्रह्मस्तुगत्याघटादौपाकजरूपसमानाधिकरणायाद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याजातिःपृथिवीत्वं तद्वत्त्वस्यसत्त्वादितिलक्षणमुच्यते। एवमेवजन्याजन्यज्ञानविषयत्वमपिनिर्वकुशक्यमित्याह ॥ तथाज्ञानका

रणेति ॥ ज्ञानकारणीभूतोयस्सन्निकर्षःइन्द्रियार्थसन्निकर्षस्तत्समानाधिकरणोयोज्ञानावच्छेदकत्वसाक्षाद्वाप्योधर्मःघटत्वादिः
सएवविषयत्वंविषयस्यघटादेरित्यर्थः । घटज्ञानेघटस्यविषयत्वंनामघटत्वमेवेत्युक्तंभवति । घटीयंज्ञानमित्यादिव्यवहारात् घटादि
ज्ञेयतयाज्ञानावच्छेदकोभवति । तथाचज्ञानावच्छेदकत्वमस्ति । एवंचज्ञानावच्छेदकत्वसाक्षाद्वाप्यधर्मोभवतिघटत्वादिःयत्रघट
त्वंतत्रज्ञानावच्छेदकत्वमितिनिश्चयमात् । तथाचज्ञानकारणीभूतोयस्सन्निकर्षःइन्द्रियार्थसन्निकर्षः तस्यद्विष्टत्वेनघटोपिसत्त्वात्
तत्समानाधिकरणोभवतिघटत्वादिः । एवंचनेश्वरज्ञानविषयेघटेऽव्याप्तिः । ईश्वरज्ञानविषयघटादिनिष्ठोज्ञानावच्छेदकत्वसा
क्षाद्वाप्यधर्मभूतोघटत्वादिर्जन्यज्ञानविषयेघटेवस्तुगत्याज्ञानकरणसन्निकर्षसमानाधिकरणइतिनदोषः । इतःपरंपदानांकृत्यंवि

ज्ञानावच्छेदकत्वसाक्षाद्वाप्यधर्मोविषयत्वमितिनाव्याप्तिरिति ॥ ७ ॥

चार्यते । तथाहि । अत्रधर्मोविषयत्वमित्युक्तेघटज्ञानविषयताद्रव्यत्वस्यस्यात् अतउक्तं ज्ञानावच्छेदकत्वव्याप्येति । द्रव्यत्व
स्यपेदपिविद्यमानत्वेनघटज्ञानावच्छेदकत्वव्याप्यत्वाभावात् तावत्युक्तेघटज्ञानावच्छेदकत्वव्याप्ये एतद्धटत्वेसामान्याकारेणघ
टज्ञानविषयत्वरूपत्वंस्यादतउक्तं साक्षादिति । एतद्धटत्वादिकंतुनतथा तस्यघटज्ञानावच्छेदकत्वव्याप्यघटत्वन्धूनवृत्तित्वात्
तद्व्याप्यान्यूनवृत्तित्वस्येहसाक्षात्पदार्थतयाविवक्षितत्वात् । धर्मपदंस्वरूपकथनं । एवंचेदेवदत्तात्मनोपिकर्तृतयाज्ञानावच्छे
दकत्वेनेदेवदत्तात्मत्वेतिव्याप्तिः यत्रदेवदत्तात्मत्वंतत्रघटज्ञानावच्छेदकत्वमितिव्याप्तेर्देवदत्तात्म(नांस)निसत्त्वात् । एवं

च घटज्ञानावच्छेदकत्वसाक्षाद्व्याप्यधर्मभूतदेवदत्तात्मन्वघटज्ञानविषयतास्यादतो ज्ञानकरणसन्निकर्षसमानाधिकरणेति व्याप्यधर्मविशेषणमभिहितं । एवं च देवदत्तात्मत्वेनतिव्याप्तिः देवदत्तात्मत्वस्य ज्ञानकारणीभूतो द्रियार्थसन्निकर्षसमानाधिकरणत्वभावात् । ननु सामान्यतो ज्ञानकारणेत्येव विवक्षितत्वादात्मनस्सन्निकर्षस्य देवदत्तात्मनस्त्वात्तात्समानाधिकरण्यं देवदत्तात्मत्वेऽप्यस्तीति चेन्न । इन्द्रियार्थसन्निकर्षरूपसन्निकर्षविशेषस्यैव विवक्षितत्वात् । यद्वा घटज्ञानत्वेऽतिव्याप्तिः यत्र घटज्ञानत्वं तत्र ज्ञानावच्छेदकत्वं यथा घटज्ञानेन मस्तीति ज्ञानावच्छेदकत्वात् ज्ञानावच्छेदकत्वं चास्ति घटज्ञाने प्रकारत्वेन प्रतीयमानस्यैव घटज्ञानत्वस्यैव ज्ञानावच्छेदकत्वात् । एवं च ज्ञानावच्छेदकत्वसाक्षाद्व्याप्यभूतं घटज्ञानत्वेऽतिव्याप्तिवारणाय घटज्ञानकारणसन्निकर्षसमाना

दृग्दृश्यसंबंधानुपपत्तिर्भंगः ॥ २३ ॥

धिकरणेत्युक्तं । घटज्ञानकारणीभूतस्य घटो द्रियसन्निकर्षस्य घटज्ञानेऽवृत्तित्वेन घटज्ञानत्वस्य तदसमानाधिकरणत्वात् नतिव्याप्तिरिति ध्येयं । नन्वेवं घटत्ववत्तत्समनियतं कंबुग्रीवादिमत्त्वं घटत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वादिकमपि विषयत्वं स्यात् उक्तलक्षणसत्त्वादि ति चेन्न । इष्टापत्तेरितिकेचित् । वस्तुतस्तु व्याप्यधर्मलघुभूतेति विशेषणं देयं । एवं च कंबुग्रीवादिमत्त्वाद्यपेक्षया घटत्वस्य लघुभूतत्वेन तदेव विषयत्वं नेतरत् गौरवात् व्याप्यधर्मलघुभूतत्वं तां किंकाणामपि संमतं अन्यथा घटकारणता व्याप्यत्वं दंडत्वस्वरूपवद्दंडत्वस्यापि स्यात् । वह्निव्याप्यत्वं धूमस्यैव नीलधूमत्वस्यापि स्यादित्यतिप्रसंगवारणाय व्याप्यधर्मलघवस्य विवक्षितत्वादित्यतिप्रसंगो मणि कृतापरिहृतः । एवमिहापीति न दोष इति सांप्रदायिकोर्थः ॥ दृग्दृश्यसंबंधानुपपत्तिर्भंगविवरणं ॥ २३ ॥ दृश्यस्य दृग्

ध्यस्तत्वेप्रातिभासिकस्थलइवोद्विगमसन्निकर्षयोगेनत्वदुक्तप्रतिकर्मव्यवस्थाऽयोगइतिवक्तुंशिष्याणांस्पष्टदूषणज्ञानायतत्प्रक्रियाम
नुवदति ॥ यच्चोक्तमित्यादिना ॥ प्रतिकर्मव्यवस्थायुक्तेत्यंतेन । कुल्या कृत्रिमजलप्रवाहः । केदाराः क्षेत्राणि । विषया
कारेणपरिणामोपपादनायोक्तं ॥ सावयवमिति ॥ शीघ्रगमनोपपादनायोक्तं ॥ तैजसमिति ॥ ध्रुवादिविषयेति ॥
(ध्रुवमं) तन्मंडलादिरूपविषयेत्यर्थः । तत्रेति । जीवचैतन्यसर्वगतपरिच्छिन्नचैतिमतद्वयमित्यन्वयः ॥ अविद्येति ॥

यच्चोक्तंयथातदाकोदकंछिद्राग्निर्गत्यकुल्यात्मनाकेदारान्प्रविश्यतद्वदेवचतुष्कोणाद्याकारंभवति
तथाविषयेद्विगमसंयोगादिकेसतिसावयवतैजसमंतःकरणंचक्षुरादिद्वारेणनिर्गत्यध्रुवादिविषय
पर्यंतंचक्षुर्वत्शीघ्रंशीघ्रप्रभाकारेणपरिणम्यविषयंव्याप्यतदाकारंभवतिसंयवृत्तिरित्युच्यते ।
तत्रजीवचैतन्यमविद्योपाधिकंसत्सर्वगतमंतःकरणोपाधिकंसत्परिच्छिन्नचैतिमतद्वयं । त
त्राद्येविषयप्रकाशकजीवचैतन्यं द्वितीयेब्रह्मचैतन्यं । सर्वगतत्वपक्षेपिजीवचैतन्यमविद्यानावृ

अविद्यायास्सर्वगतत्वेनतदुपाधिकजीवचैतन्यमपिसर्वगतमित्यर्थः ॥ अंतःकरणस्यासर्वगतत्वात्तदुपाधिक
जीवोप्यसर्वगतइत्यर्थः ॥ तत्राद्यइति ॥ जीवचैतन्यस्यसर्वगतत्वात्तत्रैवविषयस्याऽध्यस्तत्वेनजीवचैतन्यमेवविषयप्रकाशकं
घटादिज्ञानमित्युच्यतइतियावदित्यर्थः ॥ द्वितीयइति ॥ अंतःकरणोपाधिपणपरिच्छिन्नस्याऽऽतरत्वेनबाह्यप्रपंचाध्यासा
धिष्ठानत्वाभावात्ब्रह्मचैतन्यंयदनावृतंतत्रैवाध्यस्तं तदेवचविषयप्रकाशकमित्यर्थः ॥ सर्वगतत्वेति ॥ अविद्योपाधिकंसर्व

गतमितिपक्षेप्यविद्यावृतस्वभावंतदनावृतस्वभावंचेतिमतद्वयमित्यर्थः । असर्वगतत्वपक्षेत्वनावृतमेवेतिबोध्यं । नन्वेतेषुमतेषु वृत्तेःकोपयोगइत्यतस्तदुपयोगमाह ॥ तत्राद्यइति ॥ अविद्योपाधिकंयत्सर्वगतंजीवचैतन्यतदविद्यानावृतमेवविषयाध्यासाधिष्ठानं अतएवविषयप्रकाशकमितिमतइत्यर्थः ॥ विषयेति ॥ सर्वगतेजीवचैतन्येविषयादिकमस्ति तत्संश्लेषोजीवचैतन्येनास्ति असंगत्वात् वृत्तिरगत्याऽसंगोपितत्संश्लेषंसंपादयतीत्यर्थः । आवरणविरहस्यस्वतःसिद्धत्वेनावरणाभिभवार्थत्वमेतन्मतेनास्तीति ध्येयं ॥ द्वितीयइति ॥ अविद्योपाधिकंजीवचैतन्यंसर्वगतमविद्यावृतमितिमतइत्यर्थः ॥ आवरणेति ॥ आवरणेचाभिभूते

तमावृतंचेतिमतद्वयं । तत्राद्येवृत्तिर्जीवचैतन्यस्यविषयोपरागार्थः । द्वितीयेत्वावरणाभिभवार्थः । परिच्छिन्नत्वपक्षेतुजीवचैतन्यस्यविषयप्रकाशकब्रह्मचैतन्याभेदाभिव्यक्त्यर्थः ।

चैतन्यस्वतएवविषयेणोपरज्यतेऽतआवरणाभिभवार्थेववृत्तिर्नसंश्लेषार्थेतिभावः । अंतःकरणोपाधिकंजीवचैतन्यपरिच्छिन्नब्रह्मचैतन्यमेवविषयप्रकाशकमितिमतेवृत्त्युपयोगमाह ॥ परिच्छिन्नत्वपक्षेत्विति ॥ अभेदेति ॥ वृत्त्याआवरणेऽभिभूतसतिवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यस्यविषयाधिष्ठानचैतन्यस्यचवस्तुगत्याऽभेदोऽस्तिमव्यज्यतइत्यर्थः । तथाचवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्येनाभिव्यक्ताभेदमाधिष्ठानचैतन्यंभवतीतियावत् । अविद्योपाधिकंसर्वगतंजीवचैतन्यमनावृतंविषयाध्यासाधिष्ठानमितिमतवृत्तिश्चिदुपरागार्थानावरणाभिभवार्थेत्युक्तं तत्रावरणाभावेनचैतन्यस्यस्वतएवविषयेणसंश्लिष्टत्वाद्द्वत्तिव्यर्थत्वतस्तत्सार्थक्यमुपादयति ॥

अनावृतत्ववेति ॥ जीवचैतन्यअसंगत्वाद्विषयासंश्लिष्टमेवावतिष्ठतइतिशेषः ॥ उपरज्यतइति ॥ विषयैरितिशेषः । विषयाकारवृत्तिरगत्याऽसंगत्वरिहृत्यसंश्लेषपरपर्यायमुपरागसंपादयतीत्यर्थः ॥ नत्विति ॥ वृत्तिविनापूर्वविषयैःस्वतो नोपरज्यतेऽसंगत्वादित्यर्थः । ननुसर्वगतस्याऽनावृतस्यविषयाध्यासाधिष्ठानस्यविषयैःसहवृत्तेःपूर्वमुपरागोनास्तिवृत्त्यैवोपरज्यतइत्येतदयुक्तमदृष्टत्वादित्यतोत्रतार्किकादिसंमतंदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ सास्त्रेति ॥ केसरादिमत्सिंहादिव्यकावध्यस्तिगोत्वं परं

अनावृतत्वपक्षेह्यनावृतंसर्वगतमपिजीवचैतन्यतत्तदाकारवृत्त्यैवोपरज्यतेनतुविषयैः । असंगत्वात् । यथागोत्वादिकंसर्वगतमपिसास्त्रादिमद्व्यक्त्यैवोपरज्यतेनतुकेसरादिमद्व्यक्त्या यथावाप्रदीपप्रभाआकाशगंधरसादिप्रदेशव्यापिन्यपितान्नप्रकाशयति रूपिसंसर्गितयातदेवप्रकाशयति तद्वत् केवलाभ्यदाह्यस्यापिअयःपिंडसमारूढाग्निदाह्यात्ववच्चैवैतन्याप्रकाशयस्यापिघटादेस्तदाकारवृत्त्युपारूढचैतन्यप्रकाशयत्वंयुक्तं ।

तुतस्यतदुपरागःसंश्लेषविशेषःसमवायरूपोनास्तिसास्त्रादिमद्व्यक्त्यैवतूपरज्यतइत्यर्थः ॥ आकाशेति ॥ आकाशदेशव्यापिनीतथाघटादिपदार्थस्थितगंधरसादिप्रदेशव्यापिनीत्यर्थः ॥ रूपीति ॥ रूपोपेतपदार्थेत्यर्थः । अनावृतत्वपक्षेकेवलजीवचैतन्याप्रकाशयस्यापिघटादेस्तदाकारवृत्त्युपारूढसर्वगतचैतन्येनप्रकाशयत्वंयुक्तमित्यत्रदृष्टांतमाह ॥ केवलेति ॥ वृत्त्युपारूढेति ॥

वृत्तिसहकृतैत्यर्थः । एवंवृत्तेरुपयोगमुपपाद्यैतदन्यस्य सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वात्सर्वस्यैवप्रतीयेतस्यतिप्रसंगपरिहरन् एतेषुपक्षे
 बुधटप्रकाशकंचैतन्यविवेचयन्प्रतिकर्मव्यवस्थामुपपादयति ॥ एवंचेत्यादिना ॥ ननुजीवचैतन्यस्यपरिच्छिन्नत्वपक्षेब्रह्म
 चित्तएवविषयाध्यासाधिष्ठानतथाविषयप्रकाशकत्वेनविषयानुभवरूपत्वादिदंजीवज्ञानमितिव्यवहारःकथंब्रह्मचैतन्यज्ञानमित्येव
 व्यवहारःस्यादित्यतआह ॥ विषयानुभवस्येति ॥ जीवचैतन्येनवृत्त्युपाखण्डशट्चैतन्येनसाकंयोऽभेदस्तद्वत्त्वेनधटाधि

एवंचानावृतत्वपक्षेतत्तदाकारवृत्तिद्वाराचैतन्यस्यचतत्तदुपरागेतत्तत्प्रकाशः आवृतत्वपक्षेपितत्तदाकारवृ
 त्त्यातत्तदवच्छिन्नचैतन्यावरणाभिभवेत्तत्तत्प्रकाशः । परिच्छिन्नत्वपक्षेपितत्तज्जीवावच्छेदकांतःकरणीयत
 त्ताद्विषयाकारवृत्त्यातत्ताद्विषयावच्छिन्नब्रह्मचैतन्याभिव्यक्तौतत्तत्प्रकाशइतिनातिप्रसंगः । विषयानुभवस्य
 ब्रह्मचित्त्वेपिवृत्त्याजीवचैतन्याभेदेनाभिव्यक्तत्वात्जीवचित्तमविरुद्धमितिप्रतिकर्मव्यवस्थायुक्तेति तन्न

ज्ञानभूतब्रह्मचैतन्यस्याभिव्यक्तत्वाज्जीवचित्त्वंविषयानुभवस्युक्तमित्यर्थः ॥ एवमनूदितांप्रक्रियांदूषयति ॥ तन्नेत्या
 दिना ॥ प्रतिकर्मव्यवस्थसिद्ध्यर्थं चैतन्यस्यविषयप्रकाशकत्वार्थं इन्द्रियसन्निकर्षद्वारिकावृत्तिकल्प्यते । तत्रादौस
 न्निकर्षएवायुक्तः । तथाचतदधीनवृत्तिद्वारकंयत्विषयोपरकत्वेनचैतन्यस्यविषयप्रकाशकत्वमुक्तं । अस्तुवाचैतन्य
 स्यविषयप्रकाशकत्वं तथापिदेहांतरेववृत्त्यवस्थानोपपत्तेर्देहाद्वहिर्वृत्तिर्निगमनकल्पनप्रामाणिकं । अस्तुवादेहाद्वहिर्वृत्तिर्निस्सरणं

तथापितस्याएवाज्ञाननिवर्तकत्वेनविषयप्रकाशकत्वोपपत्तौ तत्प्रतिबिंबितचैतन्यतद्भेदेनाभिव्यक्ताधिष्ठानचैतन्यमितिचैतन्य
द्वयकल्पनमप्रामाणिकमित्येवमुत्तरग्रन्थप्रवृत्तिरितिनिष्कर्षः । तत्रप्रतिकर्मव्यवस्थसिद्ध्यर्थचैतन्यस्यविषयप्रकाशकत्वसिद्ध्यर्थच
विषयसन्निकृष्टेन्द्रियजन्यवृत्तिद्वारकःसंबन्धःकल्पितः । तत्रादौसन्निकर्षखंडयति ॥ स्वसन्निकृष्टेत्यादिना ॥ चैतन्यस्यविषय
प्रकाशकत्वसिद्ध्यर्थसन्निकर्षकथनमयुक्तं । तथात्वेसन्निकर्षात्पूर्ववधदादेःसत्त्वस्यात् । अन्यथासन्निकर्षस्यैवायोगात् । नचसन्निक
र्षात्पूर्ववधदादिकमस्यैवेतिवाच्यं । तथात्वेत्वंदंगीकृतकल्पितत्वायोगात् । कुतइतिचेत् । कल्पितत्वेप्रतीतिमात्रशरीरकत्वस्य प्र

स्वसन्निकृष्टेन्द्रियजन्यस्वज्ञानात्पूर्ववधदादेःसत्त्वप्रतीतिमात्रशरीरत्वव्याप्यकल्पितत्वायोगात् । नच
कल्पितत्वविशेषःप्रातिभासिकत्वमेवतद्व्याप्यं ॥ गौरवात् । बहिःप्रत्यपर्वतीयधूमस्यअप्रामाणिक

योजकत्वेन कल्पितत्वांगीकारेप्रतीतिमात्रशरीरकत्वापत्त्यासन्निकर्षजन्यज्ञानात्पूर्ववधदादेःसत्त्वेनसन्निकर्षस्यैवायोगादित्यर्थः ।
एवमापादयतःप्रातिभासिकत्वातिरिक्तंव्यावहारिकत्वंनास्तीतिहृदयं । ननुनकल्पितत्वंप्रतीतिमात्रशरीरत्वव्याप्यं किंतुकल्पि
तत्वविशेषःप्रातिभासिकत्वमेव । एवंचप्रकृतेकल्पितत्वांगीकारेनप्रतीतिमात्रशरीरत्वप्राप्तिः । तथाचसन्निकर्षात्पूर्ववधदादेःसत्त्वोपप
त्त्यायुक्तःसन्निकर्षइत्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ गौरवादिति ॥ कल्पितत्वं सामान्यरूपत्वेनसर्वग्राहकत्वाल्लघुभूतं प्रातिभा
सिकत्वंतुकल्पितत्वविशेषरूपत्वादुर्लभूतमित्यर्थः । ननुविपरीतमेवगौरवंकिंनस्यादित्यतोऽतिप्रसंगमाह ॥ बहिःप्रतीति ॥ बहि

मत्वंप्रतिधूमविशेषोऽपर्वतीयधूमएवास्तुव्याप्यः । महानसादौदर्शनात् विशेषरूपत्वेनलाघवात् । ततश्चापर्वतीयधूमस्यपक्षेऽभावेनस्वरूपसिद्ध्यातेनवह्निर्नासिद्ध्येत् । तथाऽप्रामाणिकत्वंप्रतिकल्पितत्वविशेषःप्रतिभासिकत्वमेवव्याप्यमस्तु नकल्पितत्वं । तथाचतेनाप्रामाणिकत्वानुमानंनस्यात् । एवंच (तथाचघ) घटादीनांप्रामाणिकत्वापातः अतस्त्वयविशेषस्यगुरुभूतत्वात्सामान्यं धूमवत्त्वमेवकल्पितत्वमेवचवह्निमत्त्वमप्रामाणिकत्वंचप्रतिव्याप्यमितिवाच्यं । तत्प्रकृतेपितुल्यमिति नविपरीतगौरवमितिभावः । दोषप्रयुक्तज्ञानत्वमादिशब्दार्थः । ननुप्रतीतिमात्रशरीरत्वव्याप्यंकल्पितत्वमित्ययुक्तं । अप्रयोजकत्वात् । कल्पितत्वेपिप्रतीति

त्वादिकंचप्रतिप्रातिभासिकत्वस्यैवव्याप्यत्वापाताच्च । नचप्रतीतमात्रशरीरत्वाभावेपिज्ञाननिवर्त्यत्वादिनाकल्पितत्वोपपत्तिः । प्रतीतिमात्रशरीरत्वाभावेनैवज्ञाननिवर्त्यत्वाद्यभावस्याप्यापादनात् ।

मात्रशरीरत्वाभावोपपत्तेः । ननुप्रतिभासमात्रशरीरत्वाभावेकल्पितत्वमेवनस्यादितिहेतूच्छित्तिरेवबाधिकेतिचेन्न । प्रतिभासमात्रशरीरत्वाभावोपिज्ञाननिवर्त्यत्वेन कल्पितत्वोपपत्तेरितिकेण प्रयोजकत्वमेवेतिनकल्पितत्वस्यप्रतीतिमात्रशरीरत्वव्याप्यत्वसिद्धिरित्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेति ॥ प्रतीतिमात्रशरीरत्वाभावमंगीकृत्यकल्पितत्वस्यज्ञाननिवर्त्यत्वेनोपपत्तिर्वक्तुनयुज्यते प्रतीतिमात्रशरीरत्वाभावेनैवज्ञाननिवर्त्यत्वाभावस्यापाद्यामानत्वादित्याह ॥ प्रतीतीति ॥ तथाचनाप्रयोजकत्वमितिभावः । ननुकल्पितस्यापिदृश्यस्यप्रतीतिस्त्वावत्सर्वसिद्धा । साचोद्विगसन्निकर्षविनाऽनुपपन्नेतीद्विगसन्निकर्षार्थस्वज्ञानात्पूर्वदृश्यस्यसत्त्वमंगी

कार्यमित्यत आह ॥ प्रतीतेश्चेति ॥ स्वप्नवदिति ॥ स्वप्नप्रतीत्यन्यथानुपपत्त्यासन्निकर्षोवा तत्पूर्वविषयसत्त्वं नानांगीक्रियते तद्वदिति भावः । ननु स्वप्नवदिति दृष्टान्तो न युक्तः तस्य प्रातिभासिकत्वेन तत्र सन्निकर्षोपेक्षाभावात् प्रपञ्चस्य तु व्यावहारिकत्वात्सन्नि-
कर्षार्थविषयसत्त्वमपेक्षितमिति चेत्तत्राह ॥ व्यावहारिकत्वस्येति ॥ भ्रान्तिर्दृश्यमात्रेणेति ॥ इदानीं बाधाभावमात्रेणेत्यर्थः ।
एवं सन्निकर्षखंडयित्वा वृत्त्युपाखण्डचैतन्येनाभेदेनाभिव्यक्ताधिष्ठानचैतन्यस्य विषयप्रकाशकत्वकल्पनप्रक्रियां खंडयति ॥ तत्तदा
कारेति ॥ परोक्षधर्माद्याकारावृत्तिरतरेव भवति तत्र वृत्तेरेव धर्मादिप्रकाशरूपत्वं कल्पितं चैतन्यस्य तत्र चैतन्यप्रतिफलनाभा

प्रतीतेश्च विश्वस्य सत्यत्वेन वामिथ्यात्वेऽपि स्वप्नवदिन्द्रियसन्निकर्षानपेक्षतयैवोपपत्तेश्च । व्यावहारिकत्वस्य च
भ्रान्तिर्दृश्यमात्रेणोपपत्तेश्चातत्तदाकारपरोक्षवृत्तेरिवापरोक्षवृत्तेरेव तत्तत्प्रकाशकत्वापपत्तावपरोक्षवृत्त्युप-
रागादिमतश्चैतन्यस्य तत्तत्प्रकाशत्वकल्पनार्थो गाच्चा विषयापरोक्ष्यत्वावश्यकेन वृत्तिगतविशेषेणैवेत्युक्तं ।

वादित्युच्यते तद्वदेवापरोक्षवृत्तावप्यस्त्विति भावः ॥ वृत्त्युपरागादीति ॥ वृत्त्युपाखण्डचैतन्येनाभेदेनाभिव्यक्ताधिष्ठानचैत-
न्यस्येत्यर्थः । ननु चैतन्यस्य विषयप्रकाशकत्वाभावे विषये आपरोक्ष्यं न स्यात् अपरोक्षचित्संबन्धेनैवापरोक्ष्यस्य वक्तव्यत्वादित्यत
आह ॥ विषयेति ॥ वृत्तिगतेति ॥ वृत्तिगतापरोक्षत्वविशेषणेत्यर्थः । परोक्षवृत्तेश्चैतन्याभिव्यंजकत्वाभावेन चैतन्या-
भिव्यंजकत्वार्थस्य विशेषस्तवाप्यावश्यक इति भावः । तथाचाऽपरोक्षवृत्तिविषयत्वादेवाऽपरोक्षत्वमस्ति त्रिति भावः । ननु परोक्षवृ-

त्तेरेवेतिदृष्टान्तयुक्तः । तत्रापिपरोक्षवृत्त्युपरक्तचेतन्यस्यैवविषयप्रकाशकत्वांगीकारादित्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतोनास्तीत्यत
आह ॥ अभिव्यक्तेति ॥ एतच्चावरणदशाव्यवच्छेदाय । ननुचैतन्यस्यविषयप्रकाशकत्वेनापरोक्षानुभवत्वमनंगीकृत्यवृत्तेरेवापरो
क्षत्वमस्त्वित्युक्तमयुक्तं । तथात्वेऽपरोक्षानुभवत्वप्रयुक्तंप्रकाशकत्वमपिवृत्तेरंगीकार्यस्यात् । नचास्त्वितिवाच्यं (ओमितिवेन्नवृ
वृत्तेरतःकरणोपादानकतयाऽपादानतःकरणेप्रकाशकत्वाभावेनतत्कार्यभूतायामपिवृत्तौतदयोगादितिचेन्न । उपादानगतस्यैवो
पादेयेप्राप्तिरितिनियमाभावात् । अतःकरणस्येच्छाकारेणपरिणतत्वादुपादानांतःकरणानिष्ठमपीच्छात्वमुपादेयेच्छावृत्तावंगी

नचपरोक्षवृत्तिविषयस्यापिचैतन्योपरागाद्यस्ति । अभिव्यक्तापरोक्षैकरसचिदु
परागेणविषयस्याप्यापरोक्ष्यापातात् । वृत्तेरेवापरोक्षानुभवत्वेतत्प्रयुक्तंस्वप्रका
शत्वमपीच्छात्वज्ञानत्वादिकमिवांतःकरणानिष्ठमपितदुपादेयवृत्तिनिष्ठमस्तु ।

कृतं । यथावाअतःकरणानिष्ठमपिज्ञानत्वंतदुपादेयवृत्तावंगीकृतं । एवमंतःकरणानिष्ठमपिप्रकाशकत्वंतदुपादेयवृत्तावस्तु अन्य
थाऽपादानांतःकरणानिष्ठत्वादपरोक्षवृत्तौप्रकाशकत्वंनास्तीत्यंगीकारेअतःकरणपरिणामपरोक्षवृत्तौचैतन्यप्रतिफलनाभावेनतस्या
एवविषयानुभवत्वप्रयुक्तंप्रकाशत्वमंगीकृतं तदपिनस्यात् त्वन्मतेऽपादानंतःकरणेतस्याभावादित्याह ॥ वृत्तेरेवेत्यादिना ॥ अंतः
करणानिष्ठतत्प्रकाशकत्वं । अत्राद्वैतसिद्धिकारणोक्तंसावयवतैजसमंतःकरणमितिपरेणांगीकृतत्वात्प्रकाशकत्वमयंतःकरणेस्तीत्ये

तदयुक्तमिति तन्न । नहि तैजसत्वं प्रकाशकत्वं तत्र तथात्वे “ (तेजोवैधृतं) ” “ (तेजोवैहिरण्य) ” मिति (त्यादिश्रु) श्रुते धृतादीनामपि प्रकाशकत्वापातात् । तत्र पार्थिवादिभागकल्पनेऽत्रापि तथास्त्वितितुल्यमिति । ननु वृत्तिरूपज्ञानस्य प्रकाशत्वमयुक्तं । घटं जानामीति वृत्तिरूपज्ञानस्य सकर्मकत्वप्रतीतिः घटः प्रकाशत इति प्रकाशस्याऽकर्मकत्वप्रतीतिः अतोऽकर्मकप्रकाशः चैतन्य (रू पमे) ज्ञानमेवेत्यङ्गीकार्यमित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ नचेति ॥ क्रियैक्येऽपि तत्प्रतिपादकशब्दस्वभावादेव कर्मसंबंधप्रतीत्यप्रती ती यथाकरोति यत इत्यत्र करणस्य प्रयत्नरूपत्वेन तेनैक्येऽपि करोतेः सकर्मकत्वं यततेऽस्त्वकर्मकत्वं दृष्टं यथा वा गच्छति च लतीत्यत्र

अन्यथा अपरोक्षानुभवस्यापि तन्न स्यात् । न च घटं जानामीति सकर्मकज्ञानरूपधृत्यन्याघटः प्रकाशत इत्यक र्मकप्रकाशरूपाचिदनुभवसिद्धेति वाच्यं । क्रियैक्येऽपि करोति प्रयतते गच्छति च लतीत्यादाविव धात्वोः क र्मोपरागवाचित्वतदभावस्वभावत्वोपपत्तेः । अन्यथा त्वत्पक्षेऽपि परिणते रकर्मकत्वात् परिणतिविशेषस्य

गमनस्य चलनत्वेऽपि गच्छतेः सकर्मकत्वं चलतेऽस्त्वकर्मकत्वं दृष्टमेव मिहापि वृत्तेरेव प्रकाशत्वेन तयोरेक्येऽपि ज्ञानरूपतया वृत्तेः सकर्मक त्वं प्रकाशस्य त्वकर्मकत्वमुपपद्यत एव । सकर्मकत्वादेर्धातुस्वाभाव्यादित्याह ॥ क्रियैक्येऽपि ॥ धात्वोः जानातिकाशयोः । उपरागः संबंधः ॥ अन्यथेति ॥ शब्दस्वभावानादर इत्यर्थः ॥ परिणतेरिति ॥ घटः परिणमत इति धात्वर्थभूतायाः परिणाम रूपक्रियाया इत्यर्थः ॥ अकर्मकत्वादिति ॥ अकर्मकधातुप्रयोगविषयत्वादित्यर्थः । परिणतिविशेषस्य अंतःकरणपरिणतिरू

पक्रियायाः ज्ञानविशेषस्य । सकर्मकज्ञानत्वं सकर्मकज्ञानातिप्रयोगविषयत्वं ॥ अतीतमिति ॥ वृत्तिव्यतिरिक्तस्य चैतन्यरूप ज्ञानस्यैव प्रकाशत्वेऽतीतैवेतन्यरूपज्ञानाभावेन प्रकाशाभावादतीतं प्रकाशतइति धीनस्यादित्यर्थः । घटादौ वृत्त्यतिरिक्तचिद्रूप ज्ञानाङ्गीकारे दृष्टविरुद्धं बहुकल्पनीयस्यादित्याह ॥ एवं चेति ॥ इष्यमाणे इच्छाविषये यथास्वविषये । इच्छास्वतएव नान्य द्वारेणेत्यर्थः । अनुभाव्ये अनुभवविषये घटादौ स्वतः प्रवणस्य स्वतएव प्रवणतास्वभावस्येत्यर्थः । अन्यद्वारा वृत्तिद्वारा । तदु

वृत्तेः सकर्मकज्ञानत्वं न स्यात् । अतीतं प्रकाशतइति धीश्च न स्यात् । एवं चेत्प्रमाणे इच्छादेरिवानुभाव्ये स्वतः प्रवणस्यानुभावस्यान्यद्वारा तदुपरक्तत्वं तत्प्रत्ययावृत्तत्वं घटाज्ञानविरोधि न्यावृत्तेर्न घटानुभवत्वं तद्विरोधिचैतन्यस्य तु तादित्यादिकं दृष्टविरुद्धं न कल्प्यं । अन्यथा द्वेषविरोधि न्यावृत्तेर्न च्छात्वं किं त्वन्यस्यैवेत्यादिस्यात् ।

परक्तत्वं अनुभाव्येन संबद्धत्वं । तत्प्रति अनुभाव्यमिति अज्ञानेनावृत्तत्वं वृत्त्यभावप्रयुक्तघटादिविषयकत्वाभावइति यावत् ॥ घटाज्ञानेति ॥ घटज्ञानस्यैव घटाज्ञानविरोधित्वदर्शनादिति भावः ॥ तदिति ॥ घटाज्ञानेत्यर्थः । तदज्ञानस्फोरकत्वेन तद्विरोधित्वं । आदिपदेन सुखाज्ञानविरोधि नश्चैतन्यस्य सुखज्ञानत्वग्राह्यं ॥ दृष्टविरुद्धमिति ॥ इच्छादिषु यादृशं साक्षादेवैष्यमाणोपरक्तत्वं इष्यमाणं प्रत्यननावृत्तत्वं इष्यमाणे द्वेषविरोधित्वं दृष्टतदपेक्षया विरुद्धमित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ अज्ञानविरोधि न्या

वृत्तेर्ज्ञानत्वाङ्गीकारइत्यर्थः । वृत्तेः अंतःकरणवृत्तेः । अन्यस्यैव इच्छाभिव्यक्तचैतन्यस्यैव । ननु “ (तमेवभांत) ” मिति (त्यादिश्रु) श्रुत्याचैतन्यरूपब्रह्मप्रकाशमनुसृत्यघटादिसर्वप्रपञ्चस्यप्रकाशउच्यतेऽतश्चिद्रूपवृत्त्यन्यज्ञानमङ्गीकार्यमित्यतआह ॥ तमेवेति ॥ ननुसर्वशब्देननियामकंविनासूर्यादिमात्रग्रहणमयुक्तं । तस्यसमस्तघटादिप्रपञ्चोपस्थापकत्वादित्यतआह ॥ सर्व शब्दस्येति ॥ सर्वेभ्यःकामेभ्यइति ॥ “ (सर्वेभ्यःकामेभ्योदर्शपूर्णमासाभ्यांयजेते) ” ति श्रूयते । चतुर्थीद्वितीयार्थे सर्वान्कामानुद्दिश्येत्यर्थः । अत्रसर्वशब्दः पशुपुत्रधनादिसमस्तवाचीनवेतिसंशयेनियामकंविनासर्वशब्दसंकोचायोगेनतस्यसर्वोप

“ तमेवभांतमनुभतिसर्वतस्यभासासर्वमिदंविभाती ” ति श्रुतिस्तुसूर्यादिप्रकाशस्य

शाधीनत्वमेवाह । नत्वस्मदादिगतघटादिज्ञानस्यब्रह्मत्वं । सर्वशब्दस्य “सर्वेभ्यःका मेभ्योदर्शपूर्णमासा” वित्यादाविव “नतत्रसूर्योभातिनचंद्रतारक” मितिप्रकृतसूर्यादि

परत्वात् । त्वन्मतेपिनित्यातीन्द्रियस्यचित्प्रकाशयत्वाभावेनसर्वशब्दसंकोचाच्च ।

स्थापकत्वात्पशुपुत्रादिसमस्तकामानवान्दर्शपूर्णमासाभ्यांयजेतेतिपूर्वपक्षेप्राप्तेसर्वशब्दस्यसंकोचएव । नचनियामकाभावः । “ (दर्शपूर्णमासाभ्यांस्वर्गकामोयजेते) ” तिपूर्ववाक्येस्वर्गकामइत्युक्तत्वात्प्रकृतस्वर्गमात्रपरत्वमेवेतिसिद्धातितंपूर्वतत्रेतद्वदित्यर्थः । सर्वशब्दस्तवा(प्यावश्यकइ) पिंसकुचितार्थकइत्याह ॥ त्वन्मतेपीति ॥ अतीतादेवर्तमानतादशयांचित्प्रकाशयत्वे पिनित्यातीन्द्रियेकदापिचित्प्रकाशयत्वंनास्तीत्याशयेननित्यातीन्द्रियस्येत्युक्तं ॥ संकोचाच्चेति ॥ संकोचस्यावश्यकत्वाच्चेत्यर्थः ।

सर्वशब्दस्य प्रकृतपरत्वज्ञापकमस्तीत्याह ॥ प्रकृतपरेति ॥ स्मृतेरेवेति ॥ तत्रसूर्यादितेजसांमामकमिति (भगव) दधीनत्वरूपतत्संबंधित्वस्यैवोक्तत्वादित्यर्थः ॥ शतृप्रत्ययस्येति ॥ सन्तस्तसंतइतिवत्भान्भांतौभांतइतिभाच्छब्दस्यभांतमितिद्वितीया । शतुःकर्त्रर्धकलडादेशत्वाज्ज्ञानकर्तृपस्थापकत्वेनभानरूपेब्रह्मणिभानकर्तृत्वस्यासंभवाच्छतृप्रत्ययस्यायोगः । तथातस्यभासेतिषष्ठ्याब्रह्मणोभासासंबंधोबोध्यते भानरूपेचब्रह्मणितत्संबंधासंभवात्षष्ठ्याअयोगः । तथा “ (तमेवभांतमनुभाती) ” त्यत्रप्र

प्रकृतपरेदंशब्दसमभिव्याहाराच्च । एतद्वाक्यनिर्णायके “ अपिस्मर्यत ” इति सूत्रे त्वद्भाष्येपि “ यदादित्यगन्तंतेज ” इत्यादिस्मृतेरेवोदाहृतत्वाच्च । त्वन्मते ब्रह्मणो भानमात्रत्वेन भांतमिति शतृप्रत्ययस्य तस्य भासेति षष्ठ्याः प्रपंचे ब्रह्म भानान्य भाना भावेनाऽनुशब्दस्य चायोगाच्च । गच्छंतमनुगच्छतीत्यादौ गमनादिभेदे सत्येवानुशब्दोदृष्टः । अस्तु वाचैतन्यस्य विषयप्रकाशत्वं तथापि अंतःकरणस्य न देहान्निर्गतिः कल्प्या

पंचकर्तृकभानरूपक्रियायाभांतमित्युक्तब्रह्मभानरूपक्रियातोभेदावगमादनुशब्दस्याप्यनुपपत्तिरित्यर्थः । क्रियाभेदे सत्येवानुशब्दप्रयोगइत्यत्रोदाहरणमाह ॥ गच्छंतमिति ॥ एतत्पर्यंतसन्निकर्षस्येवायोगेन सन्निकृष्टेद्रियजन्यवृत्तेरसंभवाच्चैतन्यस्य विषयप्रकाशकत्वं नास्तीत्युक्तं । इदानींतदंगीकृत्य सावयवतैजसमंतःकरणं चक्षुरादिद्वारा बहिर्निस्सरतीति वृत्तेर्बहिर्निस्सरणं यदुक्तं तत्प्रक्रियादूषयति ॥ अस्तु वेत्यादिना ॥ परोक्षस्थले जायमानवृत्तित्तौ वैलक्षण्यायांतःकरणस्य देहान्निर्गतिरपरोक्षस्थले कल्प्यत इति चेत्त

त्राह ॥ परोक्षधीति ॥ ननुविषयस्यवृत्तिसंबंधविनाचिदुपरागएव न संभवतिचिदुपरागेवृत्तिसंबंधस्यतंत्रत्वात् साक्षाद्यवच्छिन्नैर्गोत्वाद्युपरागवत्तुत्यवच्छिन्नविषयएवचिदुपरागस्यसत्त्वात्तस्यवृत्तेर्बहिर्निर्गतिविनाऽयोगात्साकल्पनीयेत्यतआह ॥ चिदुपरागादिति ॥ इन्द्रियसन्निकर्षद्वारावृत्तेर्बहिर्निस्सरणाभावेपिविषयाकारेणवृत्तेरंतरेपरिणाममात्रेणचैतन्यविषययोरुपरागासंभवेनचिदुपरागेतदाकारत्वस्यैवप्रयोजकत्वात् तथावृत्त्यवच्छिन्नएवतदुपरागइतिकल्पनेमानाभावादित्यर्थः । ननुप्रभायामावरणानि वर्तकत्वेप्रकाशकत्वेचविषयसंश्लेषस्यैवप्रयोजकतयादृष्टत्वेनविषयसंबंधविनावृत्तेरावरणनिवर्तकत्वासंभवेनतदर्थबहिर्निर्गतिःक

परो(क्षधीवै)क्षाद्वैलक्षण्यायविषयस्याभिव्यक्तपरोक्षचिदुपरागएववक्तव्यः । चिदुपरागादौचापरोक्षवृत्तेस्तदाकारत्वमेवतंत्रं । ननुप्रभायाहवृत्तेस्तदावरणनिवर्तकत्वादौतत्संश्लेषस्तंत्रं । नेत्रान्निर्गच्छद्भुवाद्याकारवृत्त्यैवस्वसंश्लिष्टनेत्रस्थकज्जलोद्देहद्भुवमध्यवर्तिनः परमाणवाकाशादेर्ब्रह्मणश्चापरोक्षयापातात् ।

लयेतिचेत्तत्राह ॥ नत्विति ॥ विषयप्रकाशकत्वमादिशब्दर्थः । वृत्तेरावरणनिवर्तकत्वादौतदाकारत्वमेवतंत्रं ननुतत्संश्लेषः । ज्ञानस्यप्रभापेक्षयाआंतरत्वेनवैषम्यादितिभावः । वृत्तेर्देहाद्वहिर्निर्गत्याविषयसंश्लेषावरणनिवर्तकत्वेबाधकमाह ॥ नेत्रादिति ॥ ध्रुवमंडलज्ञानार्थमेवनेत्रान्निर्गच्छतीध्रुवमंडलाद्याकाराअंतःकरणवृत्तिस्तथेत्यर्थः ॥ वृत्तीत्यर्थः ॥ आपरोक्षयापातादिति ॥ संश्लेषावरणनिवृत्तिद्वाराआपरोक्षयापातादित्यर्थः । ननुसिद्धातेपिनयनरश्मिनांबहिर्निर्गमनांगीकारादतिप्रसंगस्तुल्य

इति चेन्न । कज्जलादावतिसामीप्यादिदोषात्परमाण्वादौ महत्त्वविशेषादिकारणविरहादित्यादि द्रष्टव्यमित्याहुः । ननु क्वचिद्विषय
संश्लेषस्तदावरणनिवर्तकत्वेतन्त्रं क्वचिद्वृत्तेस्तदाकारत्वमपि तथा चनातिप्रसंगः । नेत्रस्थकज्जलपरमाण्वादौ वृत्तेस्तदाकारत्वाभा
वात् किंतु ध्रुवमंडलाद्याकारत्वमेवेत्यत आह ॥ द्वयोरिति ॥ संश्लेषतदाकारत्वयोः । ननु तर्हि मास्तु विषयसंश्लेषार्थवृत्तेर्बाहिर्गमनं
किंतु तदाकारत्वार्थमेव । वृत्तेर्बाहिर्गमनेन विषयसंश्लेषे सति तदाकारताया जायमानत्वादित्यत आह ॥ तदाकारत्वस्य चेति
॥ वृत्तेर्बाहिर्गमनद्वारा विषयसंश्लेषाभावादित्यर्थः । तर्हि वृत्तेः कथं तदाकारत्वमित्यत उक्तं ॥ परोक्षेति ॥ तत्सन्निकृष्टेति ॥

द्वयोस्तंत्रत्वे च गौरवात् । तदाकारत्वस्य च तत्संश्लेषाविनापि परोक्षवृत्ताविव
तत्सन्निकृष्टकरणजन्यत्वेनैवोपपत्तेः । न च खेतरहेतुसाकल्ये सत्यापि घटच
क्षुस्सन्निकर्षाभावेन घटमनस्सन्निकर्षाभावेन घटानुभवाभावो दृष्टः ।

परोक्षविषयसन्निकृष्टमनोरूपकरणेत्यर्थः । मनसस्तत्सन्निकर्षस्तु ज्ञानादिरूपोऽलौकिकः कश्चिदंगीकृतोति तद्वदपरोक्षवृत्त्यु
पपत्त्या बाहिर्निस्सरणमयुक्तमित्यर्थः । ननु वृत्तेर्बाहिर्निस्सरणमयुक्तमित्यसत् । तथाहि । घटचक्षुस्सन्निकर्षवत्साक्षादर्थमनस्स
न्निकर्षस्यापि ज्ञानहेतुत्वान्मनसो बाहिर्निर्गत्य भावेतदयोगाद्धटानुभवो न स्यादित्याशङ्क्य निषेधति ॥ नचेति ॥ दृष्टइति ॥ तथा
च यद्व्यतिरेकेण यद्व्यतिरेक इति कारणत्वग्राहको व्यतिरेकांशो नास्ति येन तत्स्य कारणत्वप्रतीतिभावः । यथोक्तपदार्थविद्भिः “(आ

त्मानसासंयुज्यते मनइंद्रियेण इंद्रियमर्थेने”ति । तथा चार्थमनस्संयोगस्य ज्ञानहेतुतया ता किंकाद्यनंगीकृतत्वान्न तदर्थवहिर्निर्गतिः कल्प्येत्यर्थः किंच बहिर्निर्गत्य विषयमाश्लिष्यत्या एव वृत्ते विषयावरणनिवर्तकत्वमिति निश्चयमनंगीकारे स्पर्शजनज्ञानमप्यनुकूलितं स्यात् । तथा हि । चाक्षुषज्ञाने मनसो बहिर्निर्गमेने चक्षुरादिरूपं नियतद्वारमिव स्पर्शजनज्ञाने तद्भास्ति कुत इति चेत् “त्वर्गिंद्रियं सर्वशरीरव्यापी” त्यभियुक्तवचनेन त्वर्गिंद्रियस्य सर्वशरीरव्यापित्वावगमेनांतःकरणस्य बहिर्निर्गमेने नियतद्वाराभावात् द्वारविशेषोक्तौ च विनिर्गमनाविरहप्रसंगात् अतस्तत्र वृत्तिरंतरेव भवतीति वाच्यं । एवमेवान्यत्रापि भवत्विति चक्षुरादिद्वारा बहिर्निर्गमनक

एवं च स्पर्शजनज्ञानमप्यनुकूलितं स्यात् । चक्षुरादेरिव स्पर्शनस्य नियतगोलकद्वाराभावेनांतःकरणनिर्गत्य योगात् । अन्यथेच्छाद्वेषादिरूपवृत्तयोपि देहान्निर्गत्य विषयान् गच्छेयुः । अस्तु वा देहान्निर्गति स्थापि विषयप्रकाशकंचैतन्यं किं “घटैकाकारधीस्थाचिच्छटमेवावभासयेत् । घटस्य ज्ञातता ब्रह्मचैतन्येनावभासत”

ल्यनमयुक्तमित्याह ॥ एवं चेत्यादिना ॥ अन्यथेति ॥ नियतगोलकाभावेपि मनसो बहिर्निर्गमनंगीकार इत्यर्थः । वृत्तयः मनोवृत्तयः । गच्छेयुः संबध्येरन् । घटादिप्रकाशकंचैतन्यमेवेति प्रक्रियां दूषयति ॥ अस्तु वेत्यादिना ॥ किंवृत्तिप्रतिबिंबितंचैतन्यमित्यर्थः । उपदेशसहस्रीतिमा (यावादिम्रं) धिग्रथविशेषस्य संज्ञा । भारतीतीर्थः कश्चिन्मायिभिधुः । उपदेशसहस्यनुसारिणी या भारतीतीर्थादिरीतिस्तथेत्यर्थः । उपदेशसहस्रीवाक्यं पठति ॥ घटैकाकारेति ॥ घटैकाकारतया परिणताया भीवृत्तिस्तत्स्थाचि

देवतत्वातिबिंबितचैतन्यमेव घटमवभासयेदित्यर्थः । घटस्यज्ञातता व्यवसायविषयता ब्रह्मचैतन्येन साक्षिरूपानुव्यवसायेन ॥ परागर्थेति ॥ पराचोयेऽर्थास्तद्रूपाणि यानि प्रमेयानि तेषु फलभूतायां सवित् घटादिभासकचैतन्यसंज्ञाऽधिकारिभिर्वेदांतोक्तिरूपप्रमाणतोमेयोर्धृतिश्चेत्यर्थः ॥ अभिव्यक्तमिति ॥ वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यभेदेनाभिव्यक्तं यदाधिष्ठानचैतन्यमित्यर्थः ॥ आध्यासिकेति ॥ वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यरूपज्ञानस्य विशिष्टस्य त्वन्मते मिथ्यात्वेन तत्र घटादीनामध्यासाभावेन ज्ञाने आरो

इत्युपदेशसहस्यनुसारिभारतीतीर्थादिरीत्यावृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यं किं वा “परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैव ह मेयोर्धृते वेदांतोक्तिप्रमाणत” इति सुरेश्वरीत्यावृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्याभिव्यक्तं विषयविवर्ताधिष्ठानचैतन्योनाद्यः । आध्यासिकसंबंधस्यातंत्रत्वापातात् । नांत्यः । आवश्यकं विषयसंश्लिष्टवृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्येनैव तदज्ञाननिवृत्तिवत्तत्प्रकाशस्याप्युपपत्तौ तदधिष्ठानचैतन्याभिव्यक्त्यादिकल्पनायोगादित्युक्तत्वात् । किंच वृत्तेस्तदाकारत्वेन तावत्तद्विषयत्वं त्वयैव निरासात् । नापि तस्मिन् चैतन्योपरागयोग्यतापादकत्वं वा

पितृत्वरूपस्याध्यासिकसंबंधस्य प्रतिकर्मव्यवस्थसिद्धावतंत्रत्वापातादित्यर्थः । एवमेवोत्तरत्राप्यर्थोद्भूतव्यः ॥ आवश्यक्येनेति ॥ अधिष्ठानचैतन्यस्य विषयप्रकाशकत्वपक्षेऽपि विषयाधिष्ठानचैतन्यावरकाज्ञाननिवृत्त्यर्थवृत्तिप्रतिबिंबितत्वस्याऽवश्यकत्वादित्यर्थः । सावयवैतजसमंतःकरणं विषयं व्याप्य तदाकारं भवतीत्युक्तप्रक्रियादूषयति ॥ किंचेति ॥ तदाकारत्वं विषयाकारत्वं ।

तदिति ॥ विषयत्वनिरासादित्यर्थः । तस्मिन् विषये । पूर्वैतन्त्यविषयासंबद्धमेवावतिष्ठते वृत्त्यातूपरज्यतइतिवृत्तेश्चिदुपरा
गार्थत्वांगीकारादित्यर्थः ॥ तदज्ञानेति ॥ विषयावरकाज्ञानेत्यर्थः ॥ तदाकारत्वप्रयोज्यत्वेनेति ॥ अयमर्थः । घटवृत्तेर्घट
एवचैतन्योपरागार्पकत्वंकुतः । पदेपितदर्पकत्वं किनस्यात् तथाघटाज्ञानाभिभावकत्वमेवेतिकुतः । पटाज्ञानाभिभावकत्वमपि
किनस्यादितिशंकायां वृत्तेर्(घटाकारत्वेनतस्याघटाकारायावृत्तेर्)स्तदाकारत्वेन घटएवचैतन्योपरागार्पकत्वंतदज्ञानाभिभावकत्वं
चेत्येवंतयोश्चैतन्योपरागार्पकत्वतदज्ञानाभिभावकत्वयोस्तदाकारत्वप्रयोज्यत्वेन तयोस्तत्त्वस्यतदाकारत्वरूपत्वस्यायोगादित्य

तदज्ञानाभिभावकत्वंवा तयोस्तदाकारत्वप्रयोज्यत्वेनतत्त्वायोगात् । नापिघटादिवत्
पृथुबुधोदराद्याकारत्वं साकारवादापातात् । संस्थानहीनगुणकर्मजात्यभावादिवृत्तेस्तदा
कारत्वायोगाच्च । घटपटौपटतद्रूपेघटतदभावावित्यादिसमूहलंबनवृत्तेस्सर्वविषयक
र्थः ॥ नापीति ॥ वृत्तेस्तदाकारत्वमितिवर्तते । आकारत्वं आकारवत्त्वं ॥ साकोरेति ॥ ज्ञानविषयाकारांतरांगीकारइत्यर्थः ।
तथाचबौद्धसांख्यपत्तिरितिभावः । अर्थनिष्ठाकारवत्त्वमेववृत्तेस्तदाकारत्वंचेदूषणांतरमाह ॥ संस्थानेति ॥ आकारेत्यर्थः ।
आदिपदेनसादृश्यं । संस्थानहीनागुणकर्मजात्यभावादयस्तद्विषयिण्यावृत्तेरित्यर्थः ॥ समूहेति ॥ समूहलंबनरूपायएकस्या
एववृत्तेरित्यर्थः ॥ विरुद्धेति ॥ घटपटादेःपृथुबुधोदराकारादिनानाकारतया तद्विषयिण्यास्समूहलंबनवृत्तेःविरुद्धोभयाका
रतापातः । तथाघटस्यस्वाकारत्वात् रूपाभावस्यनिराकारत्वात्तद्विषयिण्याःसमूहलंबनवृत्तेःसाकारत्वनिराकारत्वोभयापा

तद्विद्वद्व्यं ॥ योगिनिष्ठेति ॥ योगीश्वरनिष्ठातःकरणवृत्तेरित्यर्थः । निराकारेतिहेतुगर्भं । तथाचचरमसाक्षात्कारस्य
ब्रह्मनिष्ठाकारत्वेनयत्तदाकारत्वंतन्नस्यादित्यर्थः ॥ पक्षत्रयमिति ॥ अविद्योपाधिकंसर्वगतंजीवचैतन्यंअविद्यानावृ
त्तविषयप्रकाशकं वृत्तिस्तुजीवचैतन्यस्यविषयोपरागार्थेत्येकःपक्षः । उक्तरूपंजीवचैतन्यंअविद्यावृत्तविषयप्रकाशकं वृत्ति (स्वा
वरणाभि) स्रवविद्याभिभवार्थेतिद्वितीयःपक्षः । अतःकरणोपाधिकमसर्वगतमेवजीवचैतन्यं ब्रह्मचैतन्यमेवविषयप्र
काशकं वृत्तिस्तुविषयप्रकाशकब्रह्मचैतन्येनप्रमातृजीवचैतन्यस्याभेदाभिव्यक्त्यर्थेतितृतीयःपक्षइतिपक्षत्रयमयुक्तं । तत्र

योगिनिष्ठवृत्तेश्चयुगपद्विरूढनानाकारत्वायोगाच्च । चरमसाक्षात्कारस्यनिराकारब्रह्माकारत्वायो
गाच्च तस्मात्पक्षत्रयमप्ययुक्तं । किंचनतावत्विषयदृग्जीवचैतन्यमितिपक्षोयुक्तः । तथाहि ।
तत्रविषयाध्यासो नतावद्विशिष्टेब्रह्मणिचिन्मात्रेवा । दृग्दृश्ययोराध्यासिकसंबंधासिद्धेः ।

हेतुः तस्मादिति । उक्तरीत्याचैतन्यस्यघटप्रकाशकत्वायोगादित्यर्थः । सामान्यतश्चैतन्यस्यघटप्रकाशकत्वंनास्तीत्युक्ततद्विशेषतः
खंडयति ॥ किंचेति ॥ विषयदृग्विषयप्रकाशकं ॥ तत्रेति ॥ विषयदृग्जीवचैतन्यमितिपक्षइत्यर्थः । विशिष्टे घटाधिष्ठान
त्वेनघटाविशिष्टे ॥ तत्रेति ॥ त्वयादृशि विषयाध्यासोवाच्यः । विशिष्टेब्रह्मणिचिन्मात्रेवाविषयाध्यासेविशिष्टस्यचिन्मात्रस्य
त्वेनघटविषयदृक्त्वेनाभिमतजीवचैतन्याद्भिन्नत्वेनदृग्धत्वंनप्राप्तमित्यर्थः । ननुविषयाध्यासोविषयदृग्जीवचैतन्यएवेत्या

ध्यासिकसंबंधइत्याशंक्यनिषेधति ॥ नापीति ॥ कल्पितत्वादिति ॥ घटाधिष्ठानत्वेनघटविशिष्टतयाकल्पितत्वेनाध्यस्तान
धिकसत्ताकत्वान्नाध्यासाधिष्ठानत्वमित्यर्थः । अतएवेत्युक्तंविशदयति । विशेषष्येति । विषयाध्यासाधिष्ठानतयाविषयदृक्त्वेना
ऽभिमतस्यविशेषस्यब्रह्मणएवकल्पिततयाध्यस्तानधिकसत्ताकत्वादितिभावः ॥ जगदांध्येति ॥ घटाधिष्ठानंशुद्धचैतन्यमेववि
षयप्रकाशकमितिक्वच्यं । तस्यचशुद्धस्यासंसारमज्ञानानवृत्तत्वेनकदापिप्रकाशाभावेनघटादिपदार्थज्ञानमात्राभावापत्त्यासर्वप्रवृत्ति
विलयापत्त्याजगदाध्यापातादित्यर्थः । जगदांध्यविरहमाशंक्ते अनवच्छिन्नस्यशुद्धस्यासंसारमज्ञानानवृत्तत्वेपि

नापिजीवे । तस्यावच्छिन्नस्यस्वयंकल्पितत्वात् । अतएवविषयदृग्ब्रह्मचैतन्यमितिपक्षो
नयुक्तः । विशेषस्यब्रह्मणोपिकल्पितत्वात् । शुद्धस्यचासंसारमावृत्तत्वेनजगदाध्या
पातात् । अनवच्छिन्नस्यावृत्तत्वेपिघटाद्यवच्छिन्नंवृत्त्याप्रकाशयतइतिचेन्न । अवच्छिन्नस्य
कल्पितत्वेनात्माश्रयापातेनचघटाद्यनधिष्ठानत्वेनाध्यासिकसंबंधस्यातंत्रत्वापातात् ।

मूलाविद्यानिवृत्त्यभावेसर्वतआवरणाभिभवाभावेपिघटाद्यवच्छेदेनावरणाभिभवसंभवादांध्यविरहउपपद्यतइत्यर्थः ॥ अवच्छि
न्नस्येति ॥ वृत्त्याभिभूतावरणस्यैवघटाद्यवच्छिन्नस्यघटादिहक्त्वमित्यायातं । तस्यचनतदधिष्ठानत्वं । तत्रहेतुः कल्पितत्वेनेति ।
घटाद्यवच्छिन्नस्यकल्पितत्वेनाध्यस्तानधिकसत्ताकत्वादित्यर्थः ॥ आत्माश्रयेति ॥ घटावच्छिन्नस्यघटाधिष्ठानत्वेनघटस्यघटा
धिष्ठानकोटौप्रवेशेनात्माश्रयापातइत्यर्थः ॥ आध्यासिकेति ॥ दृश्यस्यनसद्रूपांहृदयध्यस्तत्वसिद्धिरित्यर्थः । शुद्धमेवब्रह्म

घटावच्छिन्नवृत्त्याप्रकाशयतइतिपक्षेदूषणंतरमाह ॥ विशिष्टेति ॥ घटाविशिष्टचैतन्यज्ञाने । ननुघटस्यापिस्फुरणान्नाविशेष्यं प्रकाशतइतिमंदाशकापरिहारायोक्तं अधिकेति । दंडीतिज्ञानेदेवदत्तस्यापिप्रकाशवदितिभावः ॥ तद्वैयर्थ्याच्चेति ॥ चरमवृत्तिवैयर्थ्याच्चेत्यर्थः । ननुनचरमवृत्तिवैयर्थ्यं घटावच्छिन्नचैतन्यज्ञानेप्रकाशितोयोविशेषणभूतोभावरूपोऽभावरूपोवाप्रकारोविशेषणरूपपलक्षणरूपोवाप्रकारस्तत्प्रकारार्थत्वेनसार्थक्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥ यदिभावाभावादिरूपोधर्मःप्रकारत्वेनप्रतीयते तर्हिदेवदंतानानिर्विशेषार्थनिष्ठत्वरूपखंडार्थत्वहानिःस्यादित्यभिप्रेत्योक्तंअखंडार्थपरेति ॥ त्वन्मतइति ॥ सुषुप्तावंतः

विशिष्टज्ञानेधिकप्रकाशोपिचरमवृत्तिविषयस्यविशेष्यप्रकाशेनतद्वैयर्थ्याच्च । नह्यखं

डार्थपरवेदांतजन्यायांतस्यांभावोभावोवाविशेषणमुपलक्षणंवाप्रकारःप्रकाशते । अं

तःकरणावच्छिन्नस्यजीवत्वेत्वन्मतेतस्यसुषुप्त्यादावभावेनकृतहान्याद्यापाताच्च । किं

चोपरागार्थत्वपक्षेपिचितःस्वनोवृत्तिमात्रोपरक्तत्वं नतावद्वर्पणेमुखस्येवप्रतिबिंबितत्वं

करणलयांगीकारादितिभावः ॥ कृतहान्यादीति ॥ यदंतःकरणावच्छिन्नेनयत्कृतकर्मतदंतःकरणस्यसुषुप्त्युत्तरकालेऽसत्त्वेन तत्कर्मजन्यभोगस्यहानिः । परदिनेचयदंतःकरणावच्छिन्नस्यभोगोभवति तदंतःकरणावच्छिन्नेनतद्भोगहेतुभूतकर्मनकृतमिति अकृताभ्यागमआदिपदार्थः । वृत्तिप्रतिबिंबितचैतन्यमितिप्रक्रियानिराकरोति ॥ किंचेति ॥ वृत्तिश्चिदुपरागार्थेतिपक्षइत्यर्थः ॥ वृत्तिमात्रेति ॥ स्वतएवकेवलवृत्त्युपरक्तत्वं । चैतन्यस्येतिशेषः ॥ प्रतिबिंबितत्वमिति ॥ अंतःकरणइतिशेषः । अंतः

करणस्यतावप्रतिबिंबनोपाधित्वंनसंभवति । कुतइतिचेत् । उद्भूतरूपवस्वस्यैवप्रतिबिंबनोपाधित्वप्रयोजकत्वादंतःकरणस्याऽनुद्भूतरूपवत्त्वात् । तदिदमुक्तं ॥ अनुद्भूतरूपांतःकरणइति ॥ ननुद्भूतरूपवत्त्वंनप्रतिबिंबनोपाधित्वप्रयोजकं । यदागुहास्थिताकाशेप्रतिध्वनिर्भवति तत्रशब्दःप्रतिफलतीतियावत् तत्राकाशस्यकथंशब्दप्रति (बिंबनो) फलनोपाधित्वं उद्भूतरूपवत्त्वाभावादतउक्तं ॥ शब्दान्येति ॥ तथाचैतन्येप्रतिबिंबनंचनसंभवति प्रतिबिंबनेचाक्षुषत्वस्यप्रयोजकत्वात् ब्रह्मचैतन्यस्याचाक्षुषत्वादित्याशयेनोक्तं ॥ अचाक्षुषइति ॥ ननुजलाद्युपाधौअचाक्षुषस्याप्याकाशस्यप्रतिफलनंदृष्टमितिचेन्न तत्रसौप्रभा

अनुद्भूतरूपांतःकरणेशब्दान्यप्रतिबिंबनोपाधितायाअचाक्षुषेचैतन्येप्रतिबिंबनस्य

चायोगात् । नापिमूषास्थद्रुतसुवर्णादिवत्तदात्मनाविकृतत्वं चितोनिर्विकारत्वात् ।

नापिगोत्वादिवत्तदाश्रितत्वं तत्राभिव्यक्तत्वंवा चितआकाशवत्अनाश्रितत्वात् ।

मंडलस्यचाक्षुषस्यैवप्रतिफलनादितिसंप्रदायविदः । पुनर्वृत्त्युपरक्तत्वंविचित्रदूषयति ॥ नापीति ॥ मूषायांस्थितयत्सुवर्णतच्चोत्ताराग्निसंयोगेनद्रुतंसत्तमूषायथाऽस्तिवर्तुलतया तथैवांतस्तदाकारेणपरिणमते तथामूषास्थानीयांतःकरणवृत्तौसुवर्णस्थानीयंब्रह्मतदात्मनाविकृतंभवतितदिदमेवचितोवृत्त्युपरक्तत्वमित्यर्थः ॥ गोत्वादिवदिति ॥ यथागोत्वादर्गवाद्युपरक्तत्वंनामसास्त्रादिमध्यक्त्याश्रितत्वरूपं केसरादिमध्यकिंविहायसास्त्रादिमध्यकेरेवाभिव्यक्तत्वरूपंवाहृष्टं । एवंचितोवृत्त्याश्रितत्वंवातत्रवृत्तावभिव्यक्तत्वंवातदुपरक्तत्वमित्यर्थः । आद्येदोषमाह ॥ चितआकाशवदिति ॥ यथाऽऽकाशस्यसर्वगतत्वादानाश्रितत्वंतद्वद

नाश्रितत्वादित्यर्थः । द्वितीयेदोषमाह ॥ उपरागेति ॥ विषयप्रकाशकजीविचि (दनावृतेतिपक्षएववृ) तोऽनावृतत्वपक्षेवृत्तेरुपरागार्थत्वांगीकारादित्यर्थः ॥ सर्वत्रेति ॥ तथाचचित्तःसर्वत्राभिव्यक्तत्वरूपोपरक्तत्वस्यसत्त्वेनचित्तःस्वतोवृत्तिमात्राभिव्यक्तत्वमेववृत्त्युपरक्तत्वमितिप्रतिज्ञाहानिःस्यादित्यर्थः ॥ घटेति ॥ तथाघटाकाशोघटांतःस्थएवंचितोवृत्त्यंतस्थत्वमेववृत्त्युपरक्तत्वमित्यर्थः ॥ आकाशबदिति ॥ आकाशस्ययथासर्वगतत्वाद्धटांतरवस्थितिर्नगुहान्तरितिविभागोनसंभवति एवंचितोपि सर्वगतत्वेनचित्स्वतोवृत्तिमात्रोपरक्तास्वतोवृत्तिमात्रांतस्थेतियावत् । ननुघटादिविषयांतस्थेत्यस्यायोगादित्यर्थः ॥ प्रभाया

उपरागार्थत्वपक्षेचित्तोनावृतत्वेनसर्वत्राभिव्यक्तत्वाच्च । नापिघटाकाशादिवत्तदंतस्थत्वं आकाशादिवत्सर्वगताचित्स्वतोवृत्त्यंतस्थाननुघटाद्यंतस्थेत्यस्यायोगात् । नापिप्रभायारूपंप्रतीबप्रकाशकत्वं प्रभायास्तमोविरोधित्वस्यरूपंप्रतीवगंधादीन्प्रत्यपिसत्वात् । नहिसागंधदेशस्थंतमोननिवर्तयति

इति ॥ यथाप्रभारूपमात्रप्रकाशकत्वेनरूपोपरकेत्युच्येतथाचिदपिवृत्तिमात्रप्रकाशकत्वेनस्वतोवृत्त्युपरकेत्युच्यतइत्यर्थः । प्रभायारूपमात्रप्रकाशकत्वंनामरूपंप्रदेशस्थतमोनिवर्तकत्वंवारूपाऽज्ञाननिवर्तकत्वंवारूपमात्रग्राहिप्रमाणसहकारित्वंवा । नाद्यइत्याह॥प्रभायाइति॥ तमोविरोधित्वस्यरूपंप्रदेशस्थतमोनिवर्तकत्वस्यातदेवोपपादयति॥नर्हति॥ प्रभायारूपंप्रदेशस्थतमोनिवर्तकत्वेनरूपंप्रकाशकत्वंयद्युच्येततीहगंधादिप्रदेशस्थतमोनिवर्तकत्वस्यापिसत्त्वेनतत्प्रकाशकत्वमपिस्यादितिभावः॥नद्वितीय

इत्याह॥प्रभायामिति॥रूपमिति॥यतोज्ञानमेवाज्ञाननाशकंप्राचनज्ञानमितिभावः। तथाचनप्रभादृष्टानेनचितोवृत्तिप्रकाशक
त्वरूपंस्वतोवृत्त्युपरक्तत्वं चितस्तमोनिवर्तकत्वाभावात् वृत्तावज्ञानाभावेनतन्निवर्तकत्वस्याप्यभावादितिदार्ष्टान्तिकेपिनसंभवती
तिध्येयं।तृतीयोयद्यपिदृष्टान्तभूतप्रभायामस्ति तथापिदार्ष्टान्तिक्यांचितिनस्तीत्याह॥प्रभायामिति॥रूपेति॥तथाचरूपप्रकाशक
त्वमस्तीत्यर्थः॥गंधादीनि॥तथाचतत्प्रकाशकत्वंनास्तीत्यर्थः॥ग्राहकांतरेति॥यथाप्रभायरूपग्राहकमानसहकारित्वमस्ति एवम
प्रकृतेसंभवति चितःस्वस्याएववृत्तिग्राहकत्वेनग्राहकांतराभावाद्वृत्तिग्राहकमानसहकारित्वरूपप्रकाशकत्वंदार्ष्टान्तिकेनसंभवतीत्य

प्रभायामज्ञानविरोधित्वस्यरूपंप्रत्यप्यभावात् । प्रभारूपग्राहिचक्षुस्सहकारित्ववत्
गंधादिग्राहिघ्राणादिसहकारित्वस्याभावेपिचितोग्राहकांतरासहकारित्वेनदार्ष्टा
निकानानुगुण्यात् । तस्माच्चितस्सर्वगतत्वेनसर्वसंबंधाद्रूपोदेरिवगुरुत्वादेरप्याश्रय
द्वारासाक्षाच्चित्संबंधित्वात्चित्संबंधित्वस्यैवचप्रकाशकत्वात्सर्वप्रकाशोद्धारः

र्थः।ननुरूपादेरिवगुरुत्वादेरपिप्रकाशो नसंभवतिचित्संबंधाभावादितिचेत्तत्राह ॥आश्रयेति॥रूपादीनामिवगुरुत्वादीनामपिपदा
द्याश्रयद्वरैवचित्संबंधित्वात् तथाचैतन्यस्यानावृतस्यघटतद्रूपसंबंधःयथासाक्षादेवास्ति एवंगुरुत्वादेरपीत्यर्थः ॥चित्संबंधित्व
स्यैवेति ॥ अनावृतचित्संबंधस्यैवेत्यर्थः । विषयप्रकाशिकाच्चित्अनावृतेतिपक्षएववृत्तिरुपरागार्थेत्यभ्युपगममितिभावः ॥ सर्व
ति ॥ अनावृतचित्संबंधस्यसर्वेषामपिपदार्थानांसत्त्वात्सर्वेषामपिपदार्थानांसर्वदासर्वस्यजनस्यप्रकाशोद्धारइतिभावः । नन्य

संगोह्यपुरुषइति श्रुतेर्जीवचितः स्वतो विषयासंबंधित्वात्तदर्थवृत्तिरपेक्षिता । अन्यथा श्रुतिविरोधादित्यत आह ॥ असंगोहीति ॥ तत्तत्कृतेति ॥ तत्तत्पदार्थसंबंधकृतेत्यर्थः । नन्विदं श्रुतिर्जीवचैतन्यपरैव ईश्वरपराकुत इत्यत आह ॥ सयत्तत्रेति ॥ 'शुक्लमादाय पुनरोरति स्थानं हिरण्मयः पुरुष एकहंसः । सयत्तत्रे' ति पूर्ववाक्ये ईश्वरस्यैव प्रकृतत्वादिति भावः । नन्विदं श्रुतिलेपाभावपराकुतः ईश्वरस्य सर्वपदार्थासंबंधित्वपराकिनस्यादित्यत आह ॥ यथेति ॥ इत्यादीत्यादिपदेन "तथासर्वोणिभूतानि मत्स्यानीत्युपधारये"ति द्वितीयाधः प्रकृतोपयुक्तो ग्राह्यः । तथाचात्र सर्वसंबंधस्यैवोक्तत्वेन तद्वाक्यविरोधाच्छ्रुतिलेपाभावपरतयैव व्याख्येयः

“असंगोह्य”मिति श्रुतिरीश्वरस्य तत्तत्कृतत्वे पाभावपरा “सयत्तत्र किंचित्पश्यति अनन्वा

गतस्तेन भवती”ति पूर्ववाक्यात् । “यथाकाशस्थितो नित्यवायुस्सर्वत्रगो महानि”त्यादिस्मृ

तेश्च । अपि च वृत्तितः पूर्वमाध्यासिकसंबंधोऽस्यैव । अन्यस्तूपरागो न दृश्यत्वे तत्र मित्रमिति कितदर्थ

यावृत्त्या । किंच जीवचैतन्यमसंगं चेद्ब्रह्मचैतन्यं सुतरां तथेति मानोपाधिकविषयो परागत्वात्

येति भावः । वृत्तिश्चित्तो विषयो परागार्थ इति मते वृत्तैवार्थस्यैव स्यात् । तथाहि । चित्तो विषयो परागत्वात् संयोगादिरूपो नास्यैव । त

स्य दृश्यत्वाप्रयोजकत्वात् किंतु तत्राध्यस्तत्वरूपेवैति वाच्यं । स च वृत्त्यपेक्षया पूर्वमध्यस्तीति किंचितो विषयो परागार्थावृत्त्येत्याह ॥

अपि चेति ॥ जीवचैतन्यमसंगमिति वृत्त्यैव विषयैः संबध्यत इत्युच्यते । तर्हि ब्रह्मचैतन्यस्य सुतरां संगत्वेन स्वतो विषयैः सह संबंधा

भावात्प्रमाणजन्यवृत्त्यैव विषयैः संबध्यते प्रमाणैरेव सर्वजानातिनस्वत इत्यापत्त्या स्वतः सार्वभौमस्येत्याह ॥ किंचेति ॥ मा

नेति ॥ प्रमाणोपाधिकविषयोपरागवत्त्वादित्यर्थः । वृत्तिद्वाराविषयैः संबंध्यतत्प्रकाशकत्वादितियावत् ॥ स्वत इति ॥ प्रमाणं विनेत्यर्थः । नन्वसंगस्यापि ब्रह्मणो विषयैस्साक्षात्संबंधो घटते सर्वस्यापि विषयस्य ब्रह्मोपादानकत्वेन ब्रह्माभिन्नत्वात् मानोपाधि विनैव स्वस्वरूपत्वात् स्वाभिन्नजगद्भासयतीति स्वतः सर्वज्ञत्वमुपपद्यत इत्याशं कते ॥ नन्विति ॥ अत्रोपादानत्वं नाम परिणामित्वं तच्च विशिष्टनिष्ठं ततश्च तत्सर्वज्ञमित्युच्यते । अथोपादानत्वं नामाधिष्ठानत्वं तच्च शुद्धनिष्ठं ततश्च तत्सर्वज्ञमित्युच्यते । नाद्य इत्याह ॥ उपादानत्वं हीति ॥ आध्यासिकेति ॥ विशिष्टनिष्ठेन परिणामित्वरूपेण सर्वोपादानत्वेन विशिष्टब्रह्मणः सर्वज्ञत्वे तस्य कल्पितत्वं

स्वतस्सर्वज्ञं न स्यात् । ननु ब्रह्मसर्वोपादानत्वादुपाधि विनैव स्वस्वरूपवत् स्वाभिन्नजगद्भासयतीति चेत् । उपादानत्वं हि न तावद्विशिष्टनिष्ठं परिणामित्वं आध्यासिकसंबंधस्यातंत्रत्वापातात् ।

अनाद्यविद्यादिकंप्रतितदभावाच्च । नापिशुद्धनिष्ठमधिष्ठानत्वं सार्वज्ञ्यादेर्विशिष्टनिष्ठत्वात् ।

नाधिष्ठानत्वायोगेन तत्र जगदध्यासासंभवात् आध्यासिकसंबंधेन प्रकाशत इति भवदभिमतनियमभंगप्रसंगः । आध्यासिकसंबंधमिदमेन परिणामित्वरूपोपादानत्वाख्यसंबंधेनैव विशिष्टस्य जगत्प्रकाशांगीकारादित्यर्थः । परिणामिनि ब्रह्मणि जगदध्यासो न संभवतीत्याशयेनैव विशिष्टनिष्ठेन्युक्तं ॥ अनादीति ॥ उपादानत्वेन जगत्प्रकाशोऽविद्यां प्रत्युपादानत्वाभावात्तत्प्रकाशो ब्रह्मणो न स्यादित्यर्थः । द्वितीयमाशंक्यनिषेधति ॥ नार्पीति ॥ शुद्धनिष्ठेन जगदधिष्ठानत्वरूपेण जगदुपादानत्वेन ब्रह्मणो जगत्प्रकाशेशुद्धस्यैव सार्वज्ञ्यापत्तिः । अस्तु शुद्धस्यैव सार्वज्ञ्यमित्यत आह ॥ सार्वज्ञ्यादेरिति ॥ विशिष्टनिष्ठत्वात् । विशिष्टनिष्ठत्वेन त्वयांगीकारादित्यर्थः ।

शुद्धे सार्वज्ञ्याङ्गीकारेऽपसिद्धांत इति भावः। वृत्तिरावरणाभिभवार्थेति पक्षे दोषमाह ॥ आवरणं हि आविश्यमाणेन व्याप्तं तच्च किंचिन्मात्रं विशिष्टं वा । नाद्य इत्याह ॥ विवर्तेति ॥ प्रकाशमाने चावरणं न संभवति । नितरां चावरणविवर्ताधिष्ठानस्येत्यर्थः । न द्वितीय इत्याह ॥ अन्यस्य चेति ॥ तथा चाज्ञानसिद्धौ तत्कल्पितविशिष्टसिद्धिस्तत्सिद्धौ च तदावरकाज्ञानसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । आवरणसंभवमभिधायेदानीं आवरणाभिभावं संभवमाह ॥ किंचेति ॥ नयनपटलं नयनगतकाचादि । पुंगतत्वे प्रमा

आवरणाभिभवार्थत्वपक्षोप्ययुक्तः । विवर्ताधिष्ठानचिन्मात्रस्याज्ञानादिसाक्षित्वेन सदा प्रकाशनात् । अन्यस्य चाज्ञानाकल्पितस्याभावात् । किंचाज्ञानस्य नयनपटलवत्पुंगतत्वे चैत्रस्याज्ञाननाशेऽपि मैत्रस्य तदनाशादप्रकाशोऽयुक्तः । विषयगतत्वे तु चैत्रगतया वृत्त्या अज्ञाने दीपेन तमसीव नाशिते मैत्रस्यापि प्रकाशः स्यात् । अपिच किं “आत्माश्रयमात्माविषयं चाज्ञानमन्तरेणा नात्मसु प्रतिविषयं भावरूपाज्ञानसद्भावमानाभावादिति” विवरणोक्तरीत्याऽज्ञानमेकं किंवा तरिपुरुषे विद्यमानत्वे ॥ विषयगतत्व इति ॥ विषयगतत्वपक्षे त्वित्यर्थः । त्वन्मतेऽज्ञानस्य विषयावरकतया विषयगतत्वाङ्गीकारादिति भावः ॥ दीपेनेति ॥ दीपवद्बृहस्पत्यो घटा यथानि वृत्तावरणत्वात्सर्वेऽपि ज्ञायते तथा चैत्रगतया वृत्त्या निवृत्ताज्ञानावरणो घटादिः सर्वान् प्रतिप्रकाशतेत्यर्थः । अज्ञाने कत्वानेकत्वविकल्पदूषणाभ्यां अज्ञानस्वरूपं खंडयति ॥ अपिचेति ॥ किं विवरणरीत्याऽज्ञानमेकमितिसंबन्धः । विवरणवाक्यं पठति ॥ आत्माश्रयमित्यादिना ॥ अज्ञानमन्तरेण एकमेवाऽज्ञानमन्तरेणेत्यर्थः । किं

वाइष्टसिद्धिरीत्याप्रतिविषयमेनेकानीत्यन्वयः। अज्ञानानीतिशेषः। इष्टसिद्धिर्मायावादग्रंथविशेषः। तद्वाक्यंपठति ॥ अनन्तान्येवेत्यादिना ॥ अज्ञानमेकमितिपक्षेपिशुक्तिज्ञानेनाज्ञानंसकार्यनिवृत्तंनवा। नाद्यइत्याह ॥ सद्यएवेति ॥ अज्ञानस्यैकत्वेनमूलज्ञानस्यैवजतभ्रमोपादानत्वाच्छुक्तिज्ञानेनचतन्निवृत्तेरित्यर्थः। द्वितीये(त्वा)आह ॥ अनिवृत्ताविति ॥ सचिलामेति ॥ कार्यसहितेत्यर्थः। यथोक्तं “अज्ञानस्यवर्तमानेनप्रविलीनेनवास्वकार्येणसहज्ञानेननिवृत्तिर्बाध” इति ।

“अनन्तान्येवशुक्त्यज्ञानानियद्यनन्तानिशुक्तिज्ञानानीतिइष्टसिद्धिरीत्याप्रतिविषयमेनेकानि। नाद्यः। शुक्तिज्ञानेनाज्ञाननिवृत्तौसद्यएवमोक्षापात्। अनिवृत्तोरूप्यादेस्सविलासाविद्यानिवृत्तिरूपबाधायोगात्। नन्वस्मिन्पक्षेशुक्तिज्ञानेनरूप्यादेःस्वकारणेप्रविलयमात्रंक्रियते मुद्गरप्रहारेणेवघटस्य। नत्वज्ञाननिवर्ततेब्रह्मज्ञानेनतुविरोधित्वाद्

तथाचाज्ञाननिवृत्तेरभावाद्रजतादिबाधोनस्यादितिभावः। अज्ञाननिवृत्त्यनिवृत्त्योरुभयोरपिसद्योमोक्षाभावबाधैयुक्तावित्याशं कते ॥ नन्विति ॥ स्वकारणइति ॥ तथाचतावन्मात्रेणबाधोपपत्तिरितिभावः। यथामुद्गरप्रहारेणघटनाशेपिजलाहरणाद्यर्थक्रियाकारित्वसामर्थ्यमात्रंगच्छतिकारणात्मनाऽनुवर्ततेएव। एवमज्ञानस्यावरकत्वशक्तिमात्रमेवगच्छतिनस्वरूपेणनिवर्ततइतिद्रष्टव्यं ॥ नत्विति ॥ कारणात्मनासत्त्वात्स्वरूपेणनिवर्ततइत्यर्थः। ब्रह्मज्ञानेन चरमसाक्षात्काररूपेण ॥ रूप्ये

ति ॥ शुक्तिज्ञानमज्ञानमनिवर्त्यतत्कार्यभूतरूप्यमात्रनिवर्तयतीत्येतदयुक्तं । यतोज्ञानमज्ञानस्यतद्द्वारातत्कार्यस्यचनिवर्तकमिति नियमेन ज्ञानस्याज्ञाननिवृत्तिद्वारा तत्कार्यविरोधिताऽतोऽज्ञानमनिवर्त्यतत्कार्यनिवर्तकत्वायोगेन बाधयोगस्तदवस्थइत्यर्थः । किंच शुक्तिज्ञानेनाज्ञाननिवृत्तिमनंगीकृत्य तद्गतवरकत्वशक्तिमात्रप्रतिबंधांगीकारे बाधेऽपिशुक्तिप्रकाशेन स्यात् । अभिव्यक्तचैतन्यसंबंधाभावादित्याह ॥ शुक्तीति ॥ अज्ञानानाशेऽपि तद्गतावरणशक्तेरपगतत्वाच्चित्तोऽभिव्यक्तिसंभवेनाभिव्यक्तचित्सं

ज्ञानमेव निवर्तत इति चेन्न । ज्ञानस्याज्ञानद्वारैवान्यविरोधित्वेनाज्ञानमनिवर्त्यरूप्यादिनिवर्तकत्वायोगात् । शुक्तिज्ञानेनाज्ञानानिवृत्ताविव्यक्तचैतन्यासंबंधेन भ्रांताविव बाधेऽपिशुक्तेरप्रकाशापाताच्च । न च खद्योतादिप्रकाशैर्महांधकारस्येवाज्ञानस्यैकदेशेन नाशद्वारा भीरुभटवदपसरणाद्वा कटवत्संवेष्टनादचैतन्यस्याप्येकदेशेन प्रकाशइतियुक्तं । अनाद्यज्ञानचैतन्ययोर्निरवयवत्वात् ।

बंधोयुक्तइत्येतत्अनुपदमेवनिरसिष्यतइति भावः ॥ खद्योतेति ॥ यथा खद्योतप्रकाशेन महांधकारस्यैकदेशेऽत्यल्पेन दृष्टेऽसति तद्देशस्थं वस्तु दृश्यते तथा वृत्त्याऽज्ञानस्यैकदेशेनाशेऽसति विषयप्रकाशइत्यर्थः ॥ भीरुभटवदिति ॥ प्रतिभटेऽप्रबले दृष्टेऽसति भीरुभयशीलो भटो यथा तद्देशमपहाय पसरति एवं वृत्तौ सत्यां तद्देशमपहायाऽज्ञानमपसरतीत्यर्थः ॥ कटवदिति ॥ यथा कटेऽवेष्टिते भूतलादिदेशेऽनावृते भवति एवमज्ञानेऽवेष्टिते सति चैतन्यमनावृतं भवतीत्यर्थः ॥ अनादीति ॥ अनादित्वेन चैतन्याज्ञानयोर्निरव

यवत्वादर्शनैकदेशानशेनचैतन्यस्यैकदेशेनप्रकाशोनयुक्तइत्यर्थः ॥ शक्तेरिवेति ॥ वह्निस्वरूपानाशेपीत्यर्थः ॥ अविद्येति ॥
अविद्यास्वरूपानाशेपीत्यर्थः ॥ तत्तदिति ॥ भग्नावरणचित्संबंधस्यप्राप्तत्वादितिभावः । ननुशुक्तिज्ञानेनाविद्याशक्त्यभिभ-
वोनयुक्तः शुक्तिज्ञानस्याप्यविद्याकार्यत्वेनोपादेयतयाउपादेयेनोपादानाऽभिव्यक्त्याप्यदर्शनादित्यतआह ॥ वृत्त्येति ॥
॥ वृत्तिश्चेति ॥ यथागोमयाद्रुश्चिकोजायते तथामृदोवृक्षोजायते तत्रगोमयाद्युपादानकोवृक्षिकोवृक्षोवास्वोपादानगतगोमय-
त्वमृत्त्वाभिभावकोदृष्टस्तद्वत्प्रकृतेपीत्यर्थः। अविद्यागतावरकत्वशक्तिःकिंशुद्धात्मविषया शुद्धात्मज्ञानंप्रतिबध्नातीतिथावत् । किं

नचमण्यादिनावहयादिगतदाहादिशक्तेरिवशुक्त्यादिज्ञानेनाऽविद्यागतावरणशक्तेरभिभवात्तत्तत्प्रका-
शः । वृत्त्याचस्वोपादानभूतायाअप्यविद्यायाअभिभवोवृक्षिकवृक्षादिनागोमयमृदोदेरिवयुक्तइतिवा-
क्यं।चक्षुरादिजन्यशुक्तिवृत्तेरूपादिहीनशब्दैकगम्यशुद्धात्माविषयतयातदावरणशक्त्यप्रतिबंधकत्वात् ।

वाजडविषया उत्तजडविशिष्टात्मविषयावेतिविकल्प्याद्येदोषमाह ॥ शुद्धात्मेति ॥ अविद्यानिष्ठशुद्धात्मावरकत्वशक्तेःशुद्धात्म-
विषयकवृत्त्याऽभिभवोवक्तव्यः शुक्तिवृत्तेश्चशुक्त्यवच्छिन्नचैतन्यविषयकतयाविशिष्टविषयकत्वेनशुद्धात्माविषयकत्वात्तादृश्या-
शुक्तिवृत्त्याऽविद्यागतशुद्धात्मावरकत्वशक्त्यभिभवोनसंभवतीत्यर्थः । शुक्तिवृत्तिरपिशुद्धात्मविषयिण्येवास्त्वित्यतउक्तं ॥ चक्षु-
रादिजन्येति ॥ ननुचक्षुरादिजन्याप्यात्मविषयास्त्वित्यतउक्तं रूपादिहीनेति । ननुरूपादिहीनस्यरूपादेरिवात्मनोपिचक्षुषत्व

मस्त्वित्यतल्लङ्क शब्देति । ननुशुक्तिवृत्तेःशुत्स्यवच्छिन्नचिद्विषयत्वमस्यैवेति तया तदज्ञानशक्त्यभि
भवोस्तु नीरूपायाश्चितःशुक्तिसंबंधेन चाक्षुषत्वमुपपद्यते राहो रिवचंद्रसंबंधेनेत्यत आह ॥ शुक्तिवृत्तेरिति ॥ तद्वच्छिन्ने
ति ॥ शुत्स्यवच्छिन्नेत्यर्थः । तत्प्रतिबंधकत्वे शुत्स्यवच्छिन्नचैतन्यावरकाज्ञाननिष्ठावरकत्वशक्तिप्रतिबंधकत्वे । तथैव विशेषे
ष्यभूतचिद्विषयिण्याशुक्तिवृत्तैव ॥ आपातादिति ॥ तथाचशुक्तिज्ञानेन सद्यो मोक्षः स्यादित्यर्थः । तृतीयपक्षसंकर्यापत्त्याऽ
यंपाठः क्वाचित्कइतिसंप्रदायः । द्वितीयं निराकरोति । अविद्येति ॥ अविद्याया इवेति ॥ यथाऽविद्याजडाश्रयानभवति

शुक्तिवृत्तेस्तद्वच्छिन्नचिद्विषयत्वेन तत्प्रतिबंधकत्वे च तथैव तदा शुद्धात्मप्रकाशापातात् । अविद्याक
ल्पितमप्रसक्तप्रकाशं जडमिति चाविद्याया इवाविद्यागतावरणशक्तेरप्ययोगात् । अस्वीकाराच्च जड
विशिष्टात्मानं प्रति तत्स्वीकारे च विशेषणानावरकाविशिष्टावरकशक्त्यभिभवस्य विशेषेण्यवरकश
जडस्याविद्याकल्पितत्वेनाविद्यासिद्धौ तत्कल्पितजडसिद्धिः । तत्सिद्धौ च तदाश्रिताज्ञानसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयात् । एवमविद्या
गतावरकत्वशक्तिरपिन जडविषयिणी जडप्रत्यविद्याया आवरकत्वं नास्तीति यावत् । कुतः अप्रसक्तप्रकाशत्वात् प्राप्तप्रकाशप्रतिबं
धोह्यावरणं तत्रच प्रकाशप्रसक्तेरेवाभावेनावरणकृत्याभावादित्यर्थः ॥ अस्वीकाराच्चेति ॥ जडप्रत्यावरकत्वांगीकाराच्चेत्यर्थः ।
तृतीयं निराकरोति ॥ जडेति ॥ तत्स्वीकारे अविद्याया आवरकत्वस्वीकारे ॥ विशेषेणेति ॥ यथाविशिष्टविषयकयोर्विधिनि
षेधयोर्विशेष्ये बाधे विशेषणविषयकत्वं तथा विशेषणे बाधे विशेषविषयकत्वावश्यभावात् । जडविशिष्टात्मानं प्रत्यावरकत्वस्वी

कारविशेषणीभूतजडानावरिका अथचविशिष्टावरिकायाशक्तिस्साविशेष्यावरिकैवजाता । शुक्तिज्ञानेनचतदभिभवविशेष्यावर
कत्वशक्तिरेवाभिभूतेतिशुक्तिवृत्त्याशुद्धात्मप्रकाशापतेनसद्योमोक्षःस्यादित्यर्थः । उपादेयेनउपादानगतशक्तेरभिभवोवृश्चिका
दौदृष्टइत्युक्ततत्प्रसंगत्वंडयति ॥ प्रच्युतेति ॥ अवस्थांतरप्राप्ताइत्यर्थः ॥ पार्थिवेति ॥ स्यादयंहृष्टांतः । यदिगोमयत्वाद्य
वस्थापन्नगोमयादीनांतदुपादानत्वंस्यात् नचैवं किंतुआपरमाण्वंतंप्रच्युतगोमयत्वाद्यवस्थानापार्थिवावयवानांपरमाणूनामेव ।

तयभिभवंविनाऽयोगेनशुक्तिवृत्त्यैवतदाशुद्धात्मप्रकाशापातात् । प्रच्युतगोमयत्वाद्यव
स्थाएवपार्थिवावयवावृश्चिकाद्युपादानानीतिनवृश्चिकादिनोपादानस्वभावाभिभवः । शि
ष्टमविद्यानिवर्तकभंगेक्ष्यते । नचमूलाज्ञानस्यैवावस्थाविशेषारजताद्युपादानानिशु
क्तिज्ञानेनसाध्यासंनिवर्ततइतिवाच्यं । तेषामज्ञानविशेषत्वेऽनेकाज्ञानवादापातात् ।

तेषांचवृश्चिकोपादानानापार्थिवावयवानांतदुपादेयेनवृश्चिकादिनानाशइतिदृष्टांतोऽसंप्रतिपन्नइतिभावः ॥ शिष्टमिति ॥
परमतेऽविद्यायाएवाऽप्रामाणिकत्वमित्यर्थः । पूर्वमेकमेवाज्ञानमितिमतेशुक्तिज्ञानेनाज्ञाननिवृत्तौसद्यएवमोक्षःस्यादित्यापादितेऽ
नंतरमज्ञानैकदेशस्यांशेऽपसरणेचपरेणकल्पितेतद्दूषितं पुनस्तदीयैःप्रकारांतरेणकल्पितमस्ति तदाशंक्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥
यथाग्रीष्मवर्षादिषुनदीनामवयवोपचयाःकार्यविशेषकरादृष्टास्तथेत्यर्थः । साध्यासं (रजततद्धृत्तिभ्यांसहे) तत्तद्धृत्यासहेत्यर्थः ।

एवंचमूलाज्ञानस्यानिवृत्तत्वाच्चशुक्तिज्ञानेनसद्योमोक्षःस्यादितिभावः । तेषांअवस्थाविशेषाणां ॥ नचेदिति ॥ अवस्थाविशेषाणां
मज्ञानविशेषत्वाभावेइत्यर्थः ॥ साक्षादिति ॥ यतोज्ञानमज्ञानस्यैवनिवर्तकमित्यंगीकारादित्यर्थः ॥ अमेति ॥ अज्ञानस्यैवअ
मोपादानत्वांगीकारादित्यर्थः ॥ तेषामिवेति ॥ यथाऽज्ञानवस्थाविशेषःस्वोपादानभूतमूलाज्ञानानिवृत्तावपिनिवर्ततइत्यु
च्यते एवमेवाज्ञानवस्थाविशेषोपादानकंरूढ्याद्यापिस्वोपादानभूतवस्थाविशेषानांशेपिनश्यतु । तथाचशुक्तिज्ञानेनसाध्यासंनि
वर्ततइत्युक्तमसदितिभावः ॥ शुक्त्यज्ञानमिति ॥ अज्ञानभिन्नानांअवस्थाविशेषाणांरजतोपादानत्वेनतन्निवर्तकशुक्तिज्ञानेनरजतो

नचेत्साक्षाज्ज्ञानेननिवृत्तेर्भ्रमोपादानतायाश्चायोगात् तेषामिवरूप्यस्यै

वोपादाननिवृत्तिविनानिवृत्तिप्रसंगच्च । शुक्त्यज्ञानंनष्टमित्यनुभवविरोधा

च्च । द्वितीयेऽप्येकयावृत्त्याकिंस्वतदज्ञानानांनिवृत्तिः । उतैकतदज्ञानस्य ।

पादानभूतावस्थाविशेषानिवृत्ताइत्यनुभवप्रसंगेनशुक्तिज्ञानेनशुक्त्यज्ञानंनष्टमित्यनुभवविरोधादित्यर्थः । तस्मादेकाज्ञानपक्षमूला
ज्ञानस्यैवरजतोपादानत्वेऽप्युक्तिवृत्त्यामूलाज्ञानानांशेऽपिरजतस्यप्रविलयाद्रजतादर्शनंशुक्त्यावरकाज्ञानानांशेऽपितस्यैकदेशनाशाद्वा
पसरणाद्वावेष्टनाद्वामण्यादिनावह्वैरिवशक्त्यभिभावाद्वाबाधकालेशुक्तेःप्रकाशइत्येतानिसमाधानानिनसंभवंति।अवस्थाविशेषाणां
मेवोपादानत्वमित्यपिनसंभवतीत्येकाज्ञानपक्षोनसंभवतीतिभावः । इष्टसिद्धिरीत्यानेकाज्ञानपक्षदोषमाह ॥ द्वितीयेपीति ॥ एक
यावृत्त्या शुक्तिवृत्त्या ॥ सर्वेति ॥ एतच्छुक्तिविषयकाणामेकाज्ञानानां ॥ एकेति ॥ एतच्छुक्तिविषयकस्यैकाज्ञानस्य । कुतइत्य

तआह ॥ एकस्येति ॥ अनेकयवनिकावृतवस्तुन्येकयवनिकापगमेपियवनिकांतरसद्भावाज्ञानाभावोयथातथेत्यर्थः ॥ अयंचेति ॥ एकयाशुक्तिवृत्त्याशुक्तिप्रकाशेनरजतभ्रमजनकानांअवस्थाविशेषाणांसर्वेषांनिवृत्तिरुक्तस्यावस्थविशेषस्य । नाद्यः । शुक्तेः कदाप्यप्रकाशोनस्यात् । अत्येतदापिप्रकाशोनस्यात् । एकस्यावस्थविशेषस्यनिवृत्ताप्यन्यस्यसत्त्वादित्येवंरूपेणयोज्यइत्यर्थः ॥ सादीति ॥ शुक्त्यादेःसादित्वेनतदवच्छिन्नचैतन्यस्यापिसादितयाशुक्त्याद्युत्पत्तेःपूर्वअज्ञानस्यनिर्विषयत्वस्यादित्यर्थः । अस्तु निर्विषयत्वंतस्येतआह ॥ निर्विषयस्येति ॥ अस्यास्मिन्नज्ञानमित्याश्रयविषयोपेतस्यैवावरणस्यप्रतीतेरित्यर्थः । एकमेवा

आद्येशुक्तेः पुनः कदाप्यप्रकाशोनस्यात् । अत्येतदापिप्रकाशोनस्यात् । एकस्यावरणस्यनिवृत्तावपिअन्यस्यसत्त्वात् । अयंचदोषः अवस्थाविशेषपक्षेऽपियोज्यः । कथंचसादिशुक्त्यादेस्तदवच्छिन्नचैतन्यस्यवाऽनाद्यज्ञानविषयत्वं निर्विषयस्यावरणस्यानवस्थानात् । नचपूर्वमनवच्छिन्नावरणमिदानीमवच्छिन्नावरणंजातं । शुक्तिज्ञानैवमोक्षापातात् । एतेनव्यक्तितः

नाद्यज्ञानमनादिचैतन्यविषयकमेवावरणंतदानींचैतन्येतरशुक्त्यादिपदार्थाविशेषानवच्छिन्नसंदेवावरणमभूत् । पदार्थोत्पत्त्यनेतरत्वांगतुक्तत्तत्पदार्थावच्छेदेनशुक्त्याद्यवच्छिन्नचैतन्यावरणमित्युच्यतेऽतोक्तदोषइत्याशंक्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ कुतो नचैत्यतोऽनेकाज्ञान(वादहा)मतहान्यापत्तेरितिदूषणेसत्येवदूषणांतरमाह ॥ शुक्तीति ॥ अनवच्छिन्नशुद्धचैतन्यावरणाज्ञानस्यैवशुक्त्यवच्छिन्नचैतन्यावरणत्वाच्छुक्तिसाक्षात्कारेणशुक्त्यवच्छिन्नचैतन्यावरणाज्ञाननिवृत्तौशुद्धचैतन्यावरणाज्ञाननिवृत्तेरपिजात

त्वा(तत्तैवमो)पातेनसद्योमोक्षापातइत्यर्थः। जातिरिति॥ निराश्रयैवावतिष्ठतइत्यर्थः। एतेनेत्युक्तंवि(वृणोति)शदयति॥ प्रतिविषयमिति॥ यथानेक(व्यक्तिविषयाएकै)विषयेष्वेकैवजातिस्तथाऽज्ञानमध्येकमेवस्यान्नतुप्रतिविषयंभिन्नां तत्रचशुक्तिसाक्षात्कारा न्मोक्षापत्तिरित्युक्तदोषइत्यर्थः। पूर्वमात्माश्रयमात्मविषयंचाज्ञानमनेकमितिपक्षेएकयावृत्यासर्वेषामज्ञानानांनिवृत्तिरुक्ततदज्ञानस्येतिविकल्पदूषणमभिहितं। तदुपरिवेदांतकौमुद्युक्तदूषणमाशंक्यनिराकरोति॥ यत्तूक्तमिति॥ ज्ञानेनेति॥ चैत्रनिष्ठघटज्ञानेनचैत्रनिष्ठघटज्ञानप्रागभावनिवृत्तिस्तावद्भवति (तत्रपृच्छामःघट)तत्राप्ययंविकल्पःसमः। घटज्ञानप्रागभावानामनंतानां

पूर्वजातिरिवविषयात्पूर्वमज्ञानमस्तीतिनिरस्तं। प्रतिविषयमनेकाज्ञानांगीकारायोगात्। यत्तूक्तकौमुद्यां (ज्ञानेनतत्प्रागभावनिवृत्तावप्ययंविकल्पःसमः। ततश्चसत्स्वप्यनंतैष्वज्ञानेषुबहुजनसंकीर्णदेशैवेद्युत

विद्यमानत्वाद्धटज्ञानेनसर्वेषामपिघटज्ञानप्रागभावानांशः उतैकस्य। नाद्यः। घटज्ञानेनैकैवसर्वेषामपिघटज्ञानप्रागभावानांनष्टत्वेनोत्तरत्रघटस्यकदाप्यप्रकाशोनस्यात्। नद्वितीयः। एकेनघटज्ञानेनैकस्यघटज्ञानप्रागभावस्यनिवृत्तावपिघटज्ञानजन्यव्यवहारप्रतिबंधकानांअनेकैषामनष्टानांप्रागभावानांसत्त्वेनअनेकयवनिकावृत्तवस्तुत्येकस्यायवनिकायाअपगमेपियवनिकांतरस्यसत्त्वेनयथातदप्रकाशः। एवंकालांतरइवज्ञानकालेप्यप्रकाशःस्यादित्यर्थः॥ ततश्चसत्स्वपीति॥ यथाचसत्स्वप्यनंतैषुएतद्धटज्ञानप्रागभावेष्वेकज्ञानमेकमेवप्रागभावंनाशयतिइतरप्रागभावानपसायप्रागभावानंतरनिबंधनमज्ञातत्वादिव्यवहारप्रतिबध्नाती

तिवक्तव्यं । तथाहमपिसत्त्वनन्तैष्वज्ञानेषुज्ञानमेकमेवाज्ञानंनानाशयति इतराज्ञानान्यपसारयतीतिवदिध्यामीत्यर्थः । तत्रदृष्टान्तः॥
 बाह्विति॥यथाबहुजनसंकीर्णदेशेतत्समुदायइतियावत् ।विद्युन्निपातेसत्येकःपुमान्निन्यते।इतरेऽपसर्पति यथावावातपित्तश्लेष्मरूप
 त्रिदोषहरेकस्मिंश्चिदौषधेदत्तेसत्येकोदोषोनिवर्ततेइतरावपसर्पतइतिवैद्यप्रसिद्धिः तद्वदित्यर्थः । एकेनज्ञानेनैकएवप्रागभावोनश्य
 तीतिपक्षमाश्रित्यसमाधत्ते॥तन्नोति॥आवरणानीति॥घटज्ञानकार्यस्यव्यवहारोदेषिष्यभूतोयोघटस्तस्यतज्ज्ञानप्रागभावानावर
 णानीत्यर्थः॥दंडेति॥यथादंडप्रागभावोदंडकार्यस्यघटादेर्नावरणं किंतुघटकारणस्यदंडस्याभावरूपएव तथाज्ञानप्रागभावोपिज्ञा

निपातवन्निदोषहरौषधवच्चज्ञानमितरज्ञानापसारणेनैकमज्ञानंनानाशयती
 ति तन्न । नहिमन्मतेज्ञानप्रागभावाःआवरणानि किंतुदंडप्रागभाववत्तद्दे
 त्वभावरूपाः । नापिज्ञानंतन्निवर्तकत्वेनहेतुः किंतुदंडोदिवत्स्वरूपेणैव ।

नकार्यव्यवहारकारणस्यज्ञानस्याभावरूपएवेत्यर्थः।नह्यभावस्यकुड्यादिवदावरणत्वमितिभावः॥नापीति॥ज्ञानस्यप्रागभावनिवृ
 त्तिरूपत्वेनतन्निवर्तकत्वेनहेतुत्वमित्यर्थः। व्यवहारजनकतावच्छेदकज्ञानेनस्वप्रागभावनिवर्तकत्वमितिभावः। ज्ञानंस्वकार्यव्यव
 हारंप्रतियदिज्ञानप्रागभावनिवर्तकत्वेनहेतुर्भवेत्तदैवज्ञानांतरप्रागभावसत्त्वेनतन्निवृत्तिरूपकारणाभावादेकस्मिन्नज्ञानेनसत्यपिघटव्य
 वहारोनस्यात्।ननुतथास्तीत्याशयः॥किंत्विति॥ यथादंडोदंडत्वेनैवघटंप्रतिकारणं ननुदंडप्रागभावनिवर्तकत्वेन तथाज्ञानमपिस्व

कार्यव्यवहारं प्रतिस्वरूपेणैव हेतुः ज्ञानत्वेनैव हेतुरित्यावदिति मयांगीकारादित्यर्थः ॥ एवं चेति ॥ प्रागभावस्य ज्ञानकार्यव्यवहारविषयानावरकत्वेत्यर्थः ॥ एको दंड इति ॥ यथा एको दंडः सजातीयं दंडांतरप्रागभावस्य पितृस्वकार्यघटनयत्येवमित्यर्थः ॥ सजातीयं तरेति ॥ एकज्ञानसजातीयज्ञानांतरेत्यर्थः । ननु मा भूज्ज्ञानप्रागभावः आवरणं मा च भूज्ज्ञानप्रागभावनिवर्तकत्वेन हेतुः किंतु ज्ञानत्वेनैवास्तु तथापि ज्ञानांतरप्रागभावसत्त्वेन तदभावरूपज्ञानांतराख्यकारणाभावादेकस्मिन् ज्ञाने विद्यमाने पितृवाप्येतज्ज्ञानकार्यव्यवहारो न स्यादित्यत आह ॥ कार्येति ॥ कारणतावच्छेदकावच्छिन्नयत्किंचित्कारणसत्त्वे कार्योत्पत्तेरावश्यकत्वस्य दृष्टत्वात् । य

एवं च एको दंड इवैकज्ञानं स्वसजातीयं तत्र प्रागभावस्य पितृस्वकार्यजनयेदेव । कार्योत्पत्तौ हि कारणसत्ता तत्र न तु कारणजातीयसर्वप्रागभावनिवृत्तिः । असंभवात् ।

था हि दंडत्वावच्छिन्नस्यैकस्य दंडस्य सत्त्वे कार्यघटो भवत्येव न तु दंडत्वावच्छिन्नसर्वदंडसद्भावोऽपेक्षितः एवं ज्ञानत्वावच्छिन्नस्यैकस्य घटज्ञानस्य सत्त्वे व्यवहारो भवेदेव न तु सर्वज्ञानसत्त्वमपेक्षितमिति भावः ॥ सर्वप्रागभावनिवृत्तिरिति ॥ सर्वज्ञानप्रागभावनिवृत्तिस्तु सर्वज्ञानसत्त्वमित्यर्थः । प्रतियोग्यापत्तेरेव प्रागभावनिवृत्तित्वादिति भावः । कुतो नेत्यत आह ॥ असंभवादिति ॥ अतीतानागतवर्तमानानामेकदासत्त्वस्यासंभवादित्यर्थः । एवं च मम मते ज्ञानप्रागभावस्यानावरणत्वाज्ज्ञानं स्वप्रागभावनिवृत्तौ लब्धस्वरूपं सज्ज्ञानांतरप्रागभावस्यानावरणकस्य सत्त्वे पितृविषये स्वकार्यव्यवहारदिकं करोत्येव । तव मते त्वज्ञानस्यानावरणकत्वादेकस्मिन् ज्ञाने

सत्यपि तद्विषयावरणस्याज्ञानांतरस्थसत्त्वात् ज्ञानकार्यव्यवहारार्थिकं ज्ञानकालेपिन स्यादित्याह ॥ त्वन्मतेत्विति ॥ आवरणं निवर्तकत्वादिति ॥ अनावृतविषयसंपादकत्वेनेत्यर्थः । ननु तथापि तमस्तावद्धटादिविषयावरणं तच्च आलोकाभावः सचालोकं न निवर्तते । एवं च तत्र पृच्छामः । एतेनालोकेन समस्ताये आलोकाः तदभावरूपाणि यानि सर्वाणि तमासितानि सर्वाण्यपि निवर्तते एकमेव वा । नाद्यः । तर्हि कदाप्यप्रकाशो न स्यात् । न द्वितीयः । एकेनालोकेन तदभावरूपस्यैकस्य तमसो निवृत्तत्वे पीतरालोकाभावरूपतमसां विषयावरणभूतानां यवनि कांतरवत्सत्त्वेन तदापि प्रकाशो न स्यादित्यापादिते तत्र त्वया वाच्यं । सत्स्वार्थेनेकेषु तम

त्वन्मते तु वृत्तेरावरणनिवर्तकत्वादेकास्मिन्नज्ञाने निवृत्तेऽप्यन्यस्य यवनि कांतरवत्सत्त्वात्

तत्कालांतराद्ववृत्तिकालेऽप्यप्रकाशः स्यात् । न च आलोकाभावस्तम इति मते तमः कुड्यादि

वदावरणं हेत्वभावरूपत्वात् । नाप्यालोकस्तन्निवर्तकत्वेन ज्ञानहेतुः किंतु स्वरूपेणैव ।

स्वेकेनाऽऽलोकेनैकस्य तमसो निवृत्तावपि इतराण्यपसरति । बहुजनसंकीर्णदेशे वैद्युतनिपातवदिति तन्ममापि तुल्यमित्यत आह ॥ न चेति ॥ भावरूपत्वे कुड्यादिवदावरणत्वसंभवादा लोकाभावस्तम इति मत इत्युक्तं ॥ हेत्विति ॥ आलोकस्वरूपस्य ज्ञानहेतोरभावरूपत्वादि (त्यर्थः) ति भावः । न ह्यभावस्यावरणत्व (णत्वमित्याशयः) ॥ नापीति ॥ आलोकस्वरूपकारणभा र्थज्ञानं प्रति आलोकाभावनिवर्तकत्वेन यदेहेतुस्मात्तदाऽऽलोकांतराभावरूपतमसस्त्वेनालोकांतराभावनिवृत्तिरूपकारणभावादेकास्मिन्नालोके सत्यपि ज्ञानं न भवेत् न तु तदस्तीत्यर्थः ॥ स्वरूपेणैवेति ॥ दंडादिवदालोकत्वेनेत्यर्थः । तथा चालोकत्वावच्छि

ज्ञाशेषलोकसत्ताया अनपेक्षितत्वेन तदवच्छिन्नैकालोकसत्त्वे ज्ञानस्यादेवेति भावः । ननु यत्किञ्चिज्ज्ञानसत्त्वेऽपि अज्ञानांतरनिबन्धना प्रकाशवदेकालोकसत्त्वेऽप्यालोकांतराभावरूपतमौ तदनिबन्धनोऽप्रकाशोऽपि किं न स्यादित्यत आह ॥ नापीति ॥ येन कालोक्तसत्त्वेऽप्यालोकांतराभावरूपतमसत्त्वेन तदाज्ञानाभावशंका स्यात् । न चैवं किंवा लोकत्वावच्छिन्नलोकाभाव इत्यर्थः ॥ सोऽस्तीति ॥ आलोकत्वावच्छिन्नतदभावो नास्ति । विशेषसत्त्वस्य सामान्याभावविरोधित्वादित्यर्थः । यद्यप्यालोकांतराभावोऽस्ति । तथापि स नतमः एकैकालोकाभावस्यातमस्त्वादिति ध्येयं ॥ भावीति ॥ तथा च यवनि कांतरवदज्ञानांतरसद्भावात्तदानीमप्यप्रकाशः स्या

नाप्यैकालोकाभावस्तमः किंत्वाऽऽलोकत्वावच्छिन्नतदभावः । न चैकस्मिन्नप्यालोकेऽसति सोऽस्ति । भाविज्ञाननिवर्त्यमज्ञानं त्वेव ज्ञानकालेऽप्यस्तीति वैषम्यं । न चेहाप्यज्ञानसमुदाय एवावरणं एकेन च ज्ञानेनैकस्मिन्नज्ञाने निवृत्तेऽसनास्तीति प्रकाशोपपत्तिरिति वाच्यं । वृत्तिनाशेऽपि समुदायाभावस्य सत्त्वेन सदा प्रकाशापातात् ।

देवेति भावः ॥ इहापीति ॥ यद्यालोकत्वावच्छिन्नलोकाभावरूपतमस एवावारकत्वादेकालोकाभावरूपावरकसत्तायामालोकांतरसत्त्वेऽप्युक्तमौ रूपावरणाभावसत्त्वाद्यथा प्रकाश एव मेवाज्ञानसमुदाय एवावरणं तत्रैकेन ज्ञानेनैकाज्ञाननिवृत्तौ सत्यामज्ञानांतरसद्भावेऽप्युक्तसमुदायरूपावरणभंगसद्भावाद्युक्तः प्रकाश इति भावः ॥ सनास्तीति ॥ एकाज्ञानानाशे समुदायनाशादिति भावः ॥ वृत्तिनाशेऽपीति ॥ वृत्तिकाल इव वृत्तिज्ञाननाशोत्तरकालेऽपि सर्वदा प्रकाश एव स्यात् । वृत्तिरूपज्ञानकालेऽप्योऽज्ञानसमुदायनाशः

स्थितः तस्य वृत्तिनाशकालेऽपि सत्त्वादित्यर्थः । बहुजनसंकीर्णदेश इत्युक्तमुदाहरणं खंडयति ॥ अयुक्तं चेति ॥ अमूर्तानां निबिडा वयवानां । दृष्टान्ते एकस्य नाशेऽन्येषां पुरुषाणामपसरणं मूर्तत्वाद्युक्तं । दोषाणामपि मूर्तत्वादेकनाशेऽन्यापसरणं युक्तं । न त्वेवमज्ञानेषु संभवति । तेषाममूर्तत्वेनापसरणयोगादिति भावः । अनुकूलतर्काभावोपपादनमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ प्रतिकर्मव्यवस्थाभंगविवरणं ॥ २४ ॥ यदि विश्वमिति ॥ विश्वमिथ्यात्वानुमानेयः पक्षः स एव विश्वशब्देनाभिप्रेतो द्रष्टव्यः । साधिष्ठानादिकमित्यत्रादिपदेन प्रधानादिकं ग्राह्यं । तथाच यदि विश्वं कल्पितं स्यात्तदा साधिष्ठानं स्यात् सत्यप्रधानं स्यात् सत्यसादृश्यो

अयुक्तं चाऽमूर्तानामज्ञानानामपसरणं । तस्मादनुकूलतर्कहीनामिथ्यात्वहेतवः ॥ २४ ॥ इति प्रतिकर्मव्यवस्थाभंगः ॥ २४ ॥ प्रतिकूलतर्कहेताश्चेति । तथाहि । यदि विश्वं कल्पितं स्यात्तदा साधिष्ठानादिकं स्यात् । आतेः सदृशं सत्यं चाधिष्ठानं प्रधानं दोषमज्ञानं बाधकज्ञानं द्रष्टारं देहं द्रियादिकं च विनायोगात् ।

पेतं स्यात् सत्यदोषोपेतं स्यात् सत्याज्ञानोपेतं स्यात् सत्यबाधकज्ञानोपेतं स्यात् सत्यद्रष्टृपेतं स्यात् सत्यदेहं द्रियादिसापेक्षस्यादिति प्रत्येकतर्काभिमतान्नैवैवमिति द्रष्टव्यं । तर्कऽप्रयोजकतापरिहरति ॥ आतेरिति ॥ सदृशं अधिष्ठानप्रधानयोः सादृश्यं सत्यमितिसर्वत्र संबध्यते । आदिपदेन देशकालादृष्टादिकं ग्राह्यं । इदं प्रतिज्ञावाक्यं । उत्तरत्रैकैकस्तर्कस्सम्यगप्रयोजकतादिपरिहारेणोपपाद्यते । तत्रादौ विश्वं यदिकल्पितं स्यात्तदा साधिष्ठानं स्यादिति तर्कस्तावदुपपाद्यते । नन्वेवमिति ॥ ब्रह्मणोऽधिष्ठा

नस्यसत्यत्वांगीकारादिति चेन्न । त्वन्मते ब्रह्मणोऽधिष्ठानत्वासंभवात् । अधिष्ठानत्वे सामान्यतो ज्ञातत्वे सत्यऽज्ञातविशेषद्वयस्य प्रयोजकत्वात् । ब्रह्मणः सामान्यधर्मोपेतत्वादिना तावत्ज्ञातत्वं संभवति । निस्सामान्यत्वात् । अज्ञातविशेषत्वचनसंभवति । निर्विशेषत्वांगीकारादित्याह । निस्सामान्यइति । इति पाठांतरं क्वचित् दृश्यते । ननु यदि विश्वं कल्पितं स्यात्तदा सत्याधिष्ठानोपेतं स्यादित्युक्तं । सत्यस्यात्मनोऽधिष्ठानत्वांगीकारादिति चेन्न । सामान्यतो ज्ञातत्वे सत्यज्ञातविशेषत्वस्याधिष्ठानत्वे तत्र त्वात् त्वया चात्मनि निस्सामान्यविशेषत्वेनांगीकृते सामान्यतो ज्ञातत्वे सत्यज्ञातविशेषत्वांगीकारादित्याह ॥ निःसामान्येइति ॥ उक्तं हि ॥

निस्सामान्ये निर्विशेषे चात्मनि अधिष्ठानत्वे तत्र स्य सामान्यतो ज्ञातत्वे सत्यज्ञातविशेषत्वस्याभावात् । उक्तं हि । “अधिष्ठानस्य कर्तृत्वेन ज्ञानेऽज्ञाने च न भ्रमः । ज्ञानाज्ञातविभागस्तु निर्विशेषेन युज्यते” इति । ननु न सामान्यज्ञानं सद्विशेषज्ञानं च तत्र तत्र भ्रं गौरवात् । किं तु स्वरूपज्ञानं विशेषज्ञानं च । लाघवात् । तच्च स्वप्रकाशे निर्विशेषे चात्मन्यस्तीति चेन्न ।

अधिष्ठानत्वे तत्र भूतं सामान्यतो ज्ञातत्वे सत्यज्ञातविशेषत्वब्रह्मणि नास्ति । निस्सामान्यत्वाग्निविशेषत्वाच्चेत्युक्तं हीत्यर्थः । कार्त्तव्यं न सर्वविशेषवत्त्वेन अज्ञाने सामान्यतोऽप्यज्ञाने चेत्यर्थः ॥ ज्ञानेति ॥ सामान्यविशेषाभ्यामित्यर्थः ॥ निर्विशेषइति ॥ सामान्यधर्मशून्ये विशेषधर्मशून्ये चेत्यर्थः । यदुक्तं ब्रह्मणो नाधिष्ठानत्वमितितदुक्तं । त्वदुक्तस्याधिष्ठानत्वेऽतत्र त्वादित्याशङ्कते ॥ नन्विति ॥ सद्विशेषेति ॥ विशेषाणां सत्त्वं नापेक्षितमिति भावः । तत्र अधिष्ठानत्वे ॥ तच्चेति ॥ स्वरूपज्ञानं स्वप्रकाशत्वा

द्युक्तं । विशेषणामभावादेव विशेषज्ञानं चास्तीत्यर्थः । सामान्यतो ज्ञातत्वेमेवाऽधिष्ठानत्वे प्रयोजकं । न स्वरूपेण ज्ञानं । कुत इत्यत आह ॥ त्वन्मतेपीति ॥ संस्कारादीति ॥ संस्कारसंयोगदोषरूपकारणत्रयजन्यत्वादित्यर्थः । ततः किमित्यत आह ॥ सामान्याकारेति ॥ “ (सहशादृष्टचिंताद्याः स्मृतिबीजस्य बोधका) ” इत्युक्तत्वात्संस्कारोद्बोधार्थसामान्याकारेण ज्ञातत्वं पक्षितं । तथाहि । चाकचक्यादिसादृश्यदर्शनेन प्रधानसंस्कारोद्बोधानंतरं भ्रमो भवति । ब्रह्मणश्च निस्सामान्यत्वेन सामान्यतो ज्ञातत्वासंभवाच्चाधिष्ठानत्वमिति भावः । तथासद्विशेषज्ञानस्यैव भ्रमकारणत्वं वक्तव्यं । कुत इत्यत आह ॥ अस्मादिति ॥

त्वन्मतेपि भ्रान्तिस्संस्कारादित्रयजन्यत्वात् । सामान्याकाराज्ञानेन च संस्कारानुद्बोधत् । असद्विशेषज्ञानस्य च बाधकालेपि सत्त्वात् । बलमीके स्याणुत्वं भ्रमनिवर्तकस्यापि पुंस्त्वभ्रमस्य बलमीकत्वप्रमानिवर्त्यत्वेनां

बाधकालव्यावृत्तभ्रमकालीनाधिष्ठानत्वेऽसद्विशेषज्ञानं प्रयोजकं । बाधकालेपि असद्विशेषज्ञानस्यैव सत्त्वेन तदानीमप्यधिष्ठानत्वव्यवहारस्यादत्तसद्विशेषज्ञानमेव तत्र प्रयोजकं तच्च बाधकालेनास्तीति भावः । ननु सद्विशेषज्ञानस्य भ्रमाधिष्ठानत्वप्रयोजकत्वे सद्विशेषज्ञानं विशेषप्रमेतियावत् । भ्रमनिवृत्तौ प्रयोजकमित्युक्तं स्यात् तच्च न संभवति । तथाहि । आदौ बलमीके स्याणुत्वं भ्रमो जातः अनंतरं तत्रैव पुंस्त्वभ्रमो जातः अनेनैव पूर्वभ्रमो निवर्तते । तत्र पुंस्त्वस्यासत्त्वेन विशेषप्रमाया अभावात् पूर्वभ्रमनिवृत्तिः स्यादित्यत आह ॥ बलमीकइति ॥ तत्र पुंस्त्वभ्रमस्य पश्चात्तत्वेपि निवर्तकत्वं किं नाम पुंस्त्वभ्रमानंतरं पुनरयं बलमीकएवेति यदा

वल्मीकत्वप्रमाभवतितदैवतञ्जमद्वयनिवर्तनान्यथेतिविशेषप्रमेवबाधकत्वेनञ्जमनिवृत्तौहेतुरितिसिद्धिशेषत्वाज्ञानमेवाधिष्ठानत्वे
प्रयोजकमितिभावः । यद्यप्युत्तरञ्जमःपूर्वञ्जमनिवर्तकोभवति तथापितस्योत्तरज्ञानत्वेनैवनिवर्तकत्वं नतुबाधकत्वेनतन्निवर्त
कत्वं प्रकृतेचतादृशमेवविवक्षितमिति(ध्येयं)भावः । जगञ्जमेयुक्तब्रह्मणोधिष्ठानत्वमित्याशेषनाधिष्ठानत्वेप्रयोजकांतरमाशङ्कते ।
(नन्विति) ॥ अथेति ॥ तत्र । अधिष्ठानत्वे ॥नन्विति ॥ येननिर्विशेषत्वेनाज्ञातविशेषत्वंनास्तीत्यधिष्ठानत्वाभावःस्यादित्यर्थः ।
ननुनात्रञ्जमविरोधिज्ञानाभावोऽस्ति अधिष्ठानचैतन्यरूपज्ञानस्यैवविश्वञ्जमविरोधित्वादितिचेत्तत्राह ॥ विश्वञ्जमेति ॥ अ

ततोभ्रमकालाज्ञाताधिष्ठानविशेषप्रमांविनाभ्रमानिवृत्तेश्च । (नन्विति)अथभ्रमविरोधिज्ञाना
भावस्तत्रतत्रं नतुविशेषज्ञानं । विश्वभ्रमोपादानाज्ञानस्यचश्रवणादिजन्यमात्ममात्रवि
षयवृत्तिज्ञानंविरोधिनतुचिद्रूपज्ञानमितिचेन्न । अस्याविद्याविषयभंगेनिरसिष्यभाणत्वा
त् । किंचात्मानात्मनोर्दृग्दृश्यत्वात्मत्वानात्मत्वादिनाभेदज्ञानान्नाधिष्ठानाध्यस्तभावः ।

स्येति ॥ चिद्रूपज्ञानस्यैवत्वन्मतेज्ञेतिरूपमुख्यज्ञानत्वात्तदविरोधिनोऽज्ञानस्यमुख्याज्ञानत्वंनस्यात् । वृत्तेश्चज्ञायतेऽनयाचैत
न्यमितिकरणव्युत्पत्त्याऽमुख्यज्ञानत्वांगीकारेणतस्याएववृत्तेर्मुख्याज्ञानविरोधित्वांगीकारेणमुख्यज्ञानत्वमेवस्यादित्यादिकंनक्ष्य
तइत्यर्थः । आत्मानात्मनोर्विरुद्धमाधिकरणत्वेनप्रतीयमानत्वान्नात्मानात्मनआत्मन्यध्यासइत्याह ॥ किंचेति ॥ दृग्दृश्यत्वादि
रूपयदात्मत्वानात्मत्वादिकंतदादिनेत्यर्थः । हकत्वरूपंयदात्मत्वं दृश्यत्वरूपंयदनात्मत्वमितिविवेकः । यद्वाहकत्वदृश्य

त्वादिना आत्मत्वानात्मत्वादिनेत्यर्थः । आत्मत्वानात्मत्वे विरुद्धे इत्यत्र संमतिमाह ॥ उक्तं हीति ॥ तत्त्वेदं तेति ॥ तद्देशकालसंबन्धैर्देशकालसंबन्धावित्यर्थः । स्वस्य भावः स्वता अन्यस्य भावोऽन्यत्वं तव भावस्त्वत्ता मम भावो मत्ता । प्रतिद्वंद्वितया प्रतिस्पर्धितया । नन्वात्मत्वानात्मत्वयोर्भेदग्रहः कथमेनेन लब्ध इत्यत आह ॥ स्वयमात्मेति ॥ पर्यायौ पर्यायौ । तथा च स्वतान्यत्वयोरात्मानात्मरूपत्वाद्भेदेन ग्रहोऽयुक्त इत्यर्थः । स्वरूपज्ञानमेवाधिष्ठानत्वे प्रयोजकं तच्च स्वप्रकाशत्वाद्ब्रह्मणो युक्तमित्यत्र दूषणांतरमा उक्तं हित्वैव । “तत्त्वेदं तेस्वतान्यत्वे त्वत्ता मत्ते परस्परं । प्रतिद्वंद्वितया लोके प्रसिद्धेनास्ति संशयः” इति । “स्वयमात्मेति पर्याया” इति च । अपि चाधिष्ठानतिरोधानं विनाध्यासासांभवस्य तवापि संमतत्वात् प्रकाशमात्रस्वभावस्य चात्मनः तिरोधाने प्रकाशनिहत्वेन कथं तदधीनप्रकाशस्याविद्यादेरध्यस्तस्य प्रकाशः । किंच घटाद्यनुविद्धत्वेनाप्रतीतस्यात्मनः कथं तदधिष्ठानत्वं । न च स नू घट इति स्फुरति घट इति चात्मा तदनुविद्धतया भातीति युक्तं । चाक्षुषादिज्ञानरूपादिहीह ॥ अपि चेति ॥ प्रकाशनिहत्वे (न) प्रकाशापलापे (न) प्रकाशमात्रस्वभावत्वापगतावितियावत् ॥ तदधीनेति ॥ आत्मप्रकाशाधीनेत्यर्थः । अविद्यादेः प्रातिभासिकत्वेन प्रतिभासरीरत्वादविद्याप्रकाशस्य साक्षिचैतन्यरूपत्वात् तस्याप्रकाशेऽविद्यादेः प्रकाशएव न संभवतीत्यर्थः ॥ घटादीति ॥ इदं रजतमिति इदं शानुविद्धतया रजतस्यैव आत्मा घट इति तदनुविद्धतया प्रतीत्यभावादित्यर्थः ॥ भातीति ॥ सत्स्फुरणयोरात्मरूपत्वादिति भावः ॥ इत्युक्तत्वादिति ॥ रूपी घट इत्यादौ रूपादिकमिव स

न्यदइत्यत्रापिसत्ताघटानिष्ठैवप्रतीयते स्फुरतीत्यत्रापिज्ञानविषयत्वमेवघटप्रतीयते नत्वधिष्ठानानुवेधइत्युक्तत्वादितिभावः । ननुचाक्षुषज्ञानेरूपादिहीनआत्माप्रतीयतएव घटादेरेवचाक्षुषप्रकाशाधीनत्वात् आत्मनस्सदर्थतयास्वतएवभानांगीकारेणचाक्षुषप्रकाशाधीनप्रकाशत्वाभावाद्युक्तोघटादेस्तदनुवेधइतिमंदाशंकामपाकरोति ॥ नचेति ॥ तत्संबन्धेनिति ॥ स्वतःप्रकाशमानात्मसंबन्धेनेत्यर्थः ॥ घटइति ॥ घटःस्फुरतीतिघटानुभवेधदानुविद्धत्वेनस्फुरणंप्रतीयतइत्युक्तं विज्ञायतेघटइत्यादाविवस्फुरतीत्यस्यापिघ(दज्ञानानु)दानुव्यवसायरूपत्वेनघटस्फुरणानुभवतयाघटानुभवत्वाभावाद्घटानुभवेस्फुरणानुविद्धतयाघटःप्रतीयतइत्य

नात्माप्रतीतेरित्युक्तत्वात् । नचस्वप्रकाशसदर्थमूतंघटाधिष्ठानंचैतन्यंस्वतएवभातीति युक्तं । घटस्यापितत्संबन्धेनस्फुरणसंभवेवृत्तिवैयर्थ्यात् । घटःस्फुरतीत्यस्यचस्फुरणानुभवत्वेनघटानुभवत्वायोगात् । नन्वथापिनप्रधानंभ्रमहेतुः किंतुतत्संस्कारःसचतत्प्रमथेवतद्भ्रमेणापि । अत्रचपूर्वपूर्वप्रपंचभ्रमअनादिः । नचप्रमाजन्यएवसंस्कारोभ्रमहेतुः ।

र्थः । विश्वयदिकल्पितस्यात्तदासत्यप्रधानोपेतंस्यादित्यत्राप्रयोजकत्वशंक्ते ॥ नन्वेति ॥ प्रधानसंस्कारस्यैव भ्रमहेतुत्वेनप्रधानस्यभ्रमहेतुत्वाभावात्संस्कारस्यचप्रधानप्रमयेवप्रधानभ्रमेणाप्युपपत्तेः । प्रधानसत्यत्वंनापेक्षितमित्यर्थः । ननु यथाजगद्भ्रमेप्रधानभ्रमजन्यसंस्कारःकारणं एवंप्रधानभ्रमेपितत्पूर्वप्रधानभ्रमजन्यसंस्कारःकारणं तत्राप्येवमित्यनवस्थेत्यतो भ्रमपरंपरायाअनादित्वान्नानवस्थेत्याह ॥ अत्रचेति ॥ प्रधानप्रमेत्यर्थः । तथासतिहिप्रधानस्यसत्त्वमपेक्षितंस्यादि

त्यभिप्रायः ॥ सत्यपि संस्कारे यदि तस्मिन् प्रधानप्रमाणजन्यत्वाभावात्क्वचिद्भ्रमाभावो दृष्टः स्यात् तदैव परं प्रधानप्रमाणजन्यैव संस्कारस्य भ्रमे हेतुत्वकल्पनया तत्सत्यत्वमपेक्षितं स्यादित्यर्थः । नन्वन्यत्र विद्यमानमेवान्यत्रारोप्यत इति नियमेन प्रधानस्य सत्त्वमपेक्षितं स्यादित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ न चेति ॥ आचर्यो रिति ॥ शुक्तिरेवात्यंतासद्गजतात्मना प्रतिभातीति (भवन्म) त्वन्मतं प्रातिभासिकमनिर्वचनीयं रजतं प्रतीयत इति मन्मतं । उभयोर्मेति पिनतद्देशांतरादौ सत् येन प्रधानसत्यत्वं स्यादित्यर्थः ॥ एवमिति ॥ प्रधानज्ञानमेव संस्कारद्वारा भ्रमहेतुः तच्च ज्ञानं भ्रमरूपमपि संभवतीति न प्रधानस्य सत्यता सिद्धि

सत्यपि संस्कारे प्रमाणजन्यत्वाभावेन भ्रमाभावादर्शनात् । न च तार्किकस्येवाध्यस्तमेव देशांतरादौ सद्यत्वावयोर्मेतं । मैवं । एवं सत्याधिष्ठानधीरेव भ्रमहेतुः तद्धीश्च भ्रमरूपानादिरिति शून्यवादिरीत्याधिष्ठानस्याप्यसत्त्वापातेनाधिष्ठानत्वेन ब्रह्मसदिति त्वदुत्तययोगात् । अधिष्ठानवत्प्रधानस्याप्यबाधात् ।

तथाच । “प्रधानमिव धीमात्रादधिष्ठानमपि भ्रमे । हेतुस्सुगतीत्यास्याद्बाधस्तु द्वयोस्समः” ॥

रित्यङ्गीकारे इत्यर्थः । धियश्च प्रमात्वेऽधिष्ठानसत्यता सिद्धिरित्यत आह ॥ तद्धीश्चेति ॥ अधिष्ठानधियो भ्रमरूपत्वे तत्राप्यधिष्ठानांतरपरंपरस्यानवस्थापरिहारायानादिरित्युक्तं । इष्टापत्तिपरिहारायाधिष्ठानत्वेनेत्याद्युक्तं । नन्वाधिष्ठानस्य बाधाभावात्सत्यत्वमिति चेत्तत्राह ॥ अधिष्ठानवदिति ॥ संगृह्णाति ॥ तथा चेति ॥ भ्रमे प्रधानमिवाधिष्ठानमपि सुगतीत्याधीमात्रादेव हेतुः स्यात् अधिष्ठानज्ञानमेव हेतुः स्यादिति यावत् । तथाचाधिष्ठानमप्यसत्स्यादिति भावः ॥ द्वयोरिति ॥ अधिष्ठानप्रधानयोरित्यर्थः ।

एतत्प्रपञ्चस्यमिथ्यात्वप्रोच्यमानेऽस्माभिरुक्तं एतत्प्रपञ्चस्यमिथ्यात्वेप्रधानभूतः प्रपञ्चः सत्यो भविष्यतीति । त्वया तस्यापि भ्रमसिद्धत्वे नमिथ्यात्वांगीकारे त्वस्यैव प्रपञ्चस्य सत्यत्वं सिद्ध्यतीत्याह ॥ एतदिति ॥ यथाशुक्तिरूपस्यमिथ्यात्वात्तदसाध्यार्थक्रियाकारिआपणस्थं रजतं यथासत्यमंगीक्रियते एवमस्य प्रपञ्चस्यमिथ्यात्वांगीकारे एतत्प्रपञ्चाऽसाध्यार्थक्रियाकारिप्रपञ्चांतरमंगीकार्यं तस्यापिमिथ्यात्वांगीकारेऽर्थक्रियाकारित्वादिनाप्रमितस्यास्यैव प्रपञ्चस्य तात्त्विकत्वं स्यात् । कुत इति चेत् “आत्मन आकाशस्संभूत” इ (त्यादिश्रुतिश्रुतिसिद्धोत्पत्त्यादिकत्वात् । तथाच श्रुतिसिद्धस्यात्मनः स्वोचितदेशकालाद्युपाधौ निषेधायोगइव स्वोपाधौ निषेधायोगेन स्वोपाधा

एतत्प्रपञ्चासाध्यार्थक्रियाकारिणश्च तात्त्विकप्रपञ्चांतरस्याभावे स्वोचितार्थक्रियाकारिणः

श्रुत्यादिसिद्धोत्पत्त्यादिकस्यास्यैवात्मनइव स्वोपाधौ निषेधायोगेन तत्र तात्त्विकत्वापाताच्च ।

त्वन्मते प्रातिभासिकरूप्यत्रैकालिकनिषेधस्य व्यावहारिकरूप्यविषयत्ववत् व्यावहारिकप्रपञ्चेऽपि नेह नानेति त्रैकालिकनिषेधस्य पारमार्थिकप्रपञ्चांतरविषयत्वावश्यंभावाच्च ।

धा (वेवसत्यत्वापातात्) वसत्यत्वाभावात् । श्रुत्यादिसिद्धस्यापिमिथ्यात्वे आत्मनोपिमिथ्यात्वं स्यादित्यर्थः ॥ व्यावहारिकेति ॥ आभासस्य प्रसक्त्याऽनाभासस्य निषेधांगीकारादित्यर्थः ॥ पारमार्थिकेति ॥ अनाभासेत्यर्थः । नन्वाभासस्य प्रसक्त्याऽनाभासस्य निषेधइति भासिमते पूर्वोक्तदूषणमस्तु मया तु प्रातिभासिकस्यैव रजतस्य निषेधांगीक्रियते । न च प्रातिभासिकसत्त्ववतो निषेधायो गः स्वरूपतोऽनिषेधेऽपि पारमार्थिकत्वाकारेण निषेधांगीकारात् । तथाच न पारमार्थिकप्रपञ्चांतरविषयकत्वं “नेह नानास्ती”ति निषेधस्य

किंवेतस्मिन्नेवप्रपंचेपारमार्थिकत्वविषयत्वमित्यतआह ॥ प्रातिभासिकस्यैवेति ॥ पारमार्थिकत्वरूपधर्मरहितस्यापिप्रपंचस्यब्रह्मवत्स्वरूपेणैवसत्त्वोपपत्तेरितिनिस्तमित्यर्थः । प्रधानस्यासत्यत्वमंगीकृत्यतद्भ्रमजन्यसंस्कारस्यैवभ्रमहेतुत्वांगीकारेदोषांतरमाह ॥ कल्पाद्येति ॥ तत्पूर्वप्रधानरूपजगदंतराभावेनतद्भ्रमजन्यसंस्काराभावेनकल्पाद्यभ्रमायोगादित्यर्थः ॥ कल्पांतीरेयेति ॥ कल्पांतरीयजगद्भ्रमजन्यसंस्कारादित्यर्थः । भ्रमोत्पत्तौ कल्पाद्यभ्रमोत्पत्तौ ॥ नारिकेलेति ॥ तस्य

प्रातिभासिकस्यैवपारमार्थिकत्वाकारेणैकालिकनिषेधइतितुनिरस्तं । कल्पाद्यभ्रमायोगाच्चकल्पांतरीयसंस्काराद्भ्रमोत्पत्तौचनारिकरेद्वीपवासिनोगुंजापुंजादावश्यारोपःस्यात् । एतज्जन्मन्यननुभूततिक्तरसस्यापिबालस्यगुडादावात्यगतपित्तद्रव्यनिष्ठतिक्तवारोपस्तुअनन्यगतिकत्वाज्जन्मांतरीयसंस्कारजन्यः । यद्वामाषराशिस्यमण्यांमाषाभेदारोपइवगृह्यमाणारोपोयंनतुसंस्कारजन्यः ।

जमांतरीयस्याद्यनुभवजन्यसंस्कारस्यानादौमनसिसत्त्वादित्यर्थः । ननुजन्मांतरीयसंस्कारस्याप्येतज्जन्मीयभ्रमहेतुत्वमवश्यंवक्तव्यं । अन्यथाजातमात्रस्यबालस्यगुडेतिक्तवारोपोनस्यात् अस्मिज्जन्मनितिकद्रव्यनिष्ठस्यतिकत्वस्याननुभूतत्वेनसंस्काराभावात् । अतो जन्मांतरीयतिकरसानुभवजन्मसंस्कारोऽवश्यंभ्रमहेतुतयावक्तव्यएव । एवंजगद्भ्रमेपीत्यतआह ॥ एतज्जन्मनीति ॥ अनन्यगतिकत्वादिति ॥ नचैवंप्रकृतेऽप्यनन्यगतिकत्वाच्च सत्यत्वेनैवोपपत्तेरितिभावः । स्यादेतदेवं यद्ययंतिक्ताभ्रमः

स्मर्यमाणारोपः स्यात्तदैवतजनकतयानन्यगतिकतयाजन्मांतरीयसंस्कारापेक्षास्यात् । नचैवं किंतुगृह्यमाणारोपेयं । तत्रचन संस्कारापेक्षेत्याह ॥ यद्वेति ॥ गृह्यमाणेति ॥ आस्यगतपित्तद्रव्यनिष्ठति किमानंगृहीत्वागुडे आरोप्यत इत्यर्थः । गृह्यमाणारोपेदृष्टांतः मापेति । मर्ष्यां मर्षीखंडे शांतांगारकाष्ठकदेशोमर्षीखंडइत्युच्यते । यथामापंगृहीत्वा मर्षराशयुपरि पतिते मर्षीखंडे माषव देवपरिदृश्यमाने माषाभेद आरोप्यते तद्वदित्यर्थः । सत्यस्य प्रधानस्य भ्रमहेतुत्वमनंगीकुवता संस्कारस्य भ्रमहेतुत्वमंगीकृतं तथाच तस्यैव सत्यत्वं स्यादित्याह ॥ किंचेति ॥ यदि सत्यः संस्कारो भ्रमहेतुर्न स्यात्तर्हि मैत्रेयसंस्कारोऽस्तीत्येव चैत्रेणाध्यासाः कृतः । तथाचचै

किंचचैत्रेण मैत्रेयसंस्काराध्यासोऽपि मैत्रस्य भ्रमादर्शनात् जगद्भ्रमहेतुसंस्कारस्य सत्त्वं दुर्वारं ।

नचखेनाध्यस्तसंस्कारादेव भ्रमः भ्रमात्पूर्वस्वस्य कार्यानुमेयसंस्काराध्यास नियमाभावात् ।

त्राध्यस्तसंस्कारस्य मैत्रेयविद्यमानत्वात् मैत्रस्य भ्रमः स्यात् । नह्येवंदृश्यतेऽतस्तस्य भूतसंस्कारस्यैव भ्रमहेतुत्वमित्यर्थः । ननु नसत्य संस्कारस्य भ्रमहेतुत्वं नचोक्तातिप्रसंगः । मयिसंस्कारोऽस्तीति स्वाध्यस्तसंस्कारस्यैव भ्रमहेतुत्वांगीकारेणान्याध्यस्तसंस्कारस्य तद्धेतुत्वांगीकारादित्याशंक्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ तत्रस्वस्मिन् भ्रम इति संबन्धः ॥ कदाचिन्मयिसंस्कारोऽस्तीति बुद्धिपूर्वकं संस्काराध्यासं कृतवतोऽनंतरं भ्रमोऽप्याहायो भवत्येवातदुक्तं नियमेति । अनाहार्यस्मर्यमाणानिरुपाधिक भ्रमात्पूर्वसंस्कारस्य कारणत्वेन सत्त्वं वाच्यमेव । ननु तस्याऽध्यस्तत्वं संस्कारस्याज्ञातकरणत्वात् । ननु तर्हि तत्सत्त्वं कथं ज्ञातव्यमिति चेन्न । भ्रमरूपकार्येति अस्य

संस्कारः पूर्ववृत्तइतितस्यकार्यानुमेयत्वात् “(कार्येन्नैयधर्माणायथाकार्यमुन्नयनादि)”तिवचनादितिभावः । यदिविश्वकल्पितं
स्यात्तदाप्रधानाधिष्ठानसादृश्योपेतस्यान्नचतदंगीकर्तुंशक्यं । सादृश्यंहिगुणकर्मादिकृतंवाच्यं “(सामान्यान्येवभूयांसिगुणाव
यवकर्मणा)”मित्यादिवचनात् जगदारोपाधिष्ठानस्यब्रह्मणःप्रधानसादृश्यवक्तव्यं तन्नसंभवति । गुणादिरहितेब्रह्मणिगुणादि
कृतसादृश्यायोगात् । अतःप्रधानप्रतियोगिकसादृश्यापेक्षिताधिष्ठानेऽभावाद्ब्रह्मविश्वकल्पितमितिआदौवक्तव्यं तदुपरिअस्मि
स्तर्केविवरणोक्तमिष्टापत्तिव्यभिचारंचाशंक्यनिषेधति ॥ यत्तूक्तमिति ॥ विश्वस्यकल्पित(त्वपक्षेपि)त्वेपिप्रधानसादृश्यमधि

यत्तूक्तंविवरणेगुणादिहीनेब्रह्मणिगुणादिकृतसादृश्याभावेपिकेतकीगंधसदृशस्सर्पगंधइति
धीबलात्गंधइवेहापिसादृश्यांतरंवारक्तस्फटिकइत्यादिवत्सादृश्यंविनैवाध्यासोस्त्विति ।

छानेस्येव । नचगुणादिकृतसादृश्यनसंभवतिब्रह्मणोनिर्गुणत्वादितिवाच्यं । यथाकेतकीगंधसदृशःसर्पगंधइतिप्रतीतिबलात्सर्प
गंधेकेतकीगंधसादृश्यंवर्ततइतिवक्तव्यं तन्नसंभवति । यथाकेतकीसर्पयोर्गंधरू(पगुणेनसा)पेणसादृश्यमस्ति तथाकेतकीगंधसर्पगं
धयोर्नगुणकृतंसादृश्यमस्ति गुणेगुणानंगीकारात् नाप्यवयवकृतं गंधयोर्निरवयवत्वात् नापिकर्मकृतं गंधयोःकर्माभावात् अत
स्तत्रकिंचिद्गुणादिकृतसादृश्यभिन्नसादृश्यांतरंगंधेकल्पितमस्तीत्यंगीकृत्यकल्पितसादृश्येनयथाप्रतीतिभ्रमरूपायुक्तेतितार्किकैःक
ल्प्यते तथाप्रकृतेपिगुणादिहीनेब्रह्मणिवास्तवसादृश्याभावेपिसादृश्यांतरंकिंचित्कल्पनीयमितीष्टापत्तिः । अथवारक्तःस्फटिकइ

त्यादौ रक्तद्रव्यस्फटिकयोः सादृश्याभावोपितद्गतरक्तिमायथास्फटिके आरोप्यते एवमिहापिसादृश्यविनैव विश्वभ्रमोऽस्त्विति व्यभिचारइत्यर्थः ॥ इहेति ॥ जगद्भ्रमहेतुसादृश्यस्य कल्पितत्वांगीकारेऽविद्यैव कल्पितत्वप्राप्त्याऽविद्याया अपि कल्पितत्वेन सादृश्याधीनतया अध्यासेनाविद्यायां सिद्धायां तदधीनसादृश्यसिद्धिस्तत्सिद्धौ चाविद्याध्याससिद्धिरित्यन्योन्याश्रयइत्यर्थः । तथाच नेष्टापत्तिरिति भावः । व्यभिचारं परिहरति ॥ रक्तइति ॥ अभ्युपगमवादोऽयं । सिद्धांते तस्य प्रतिबिंबत्वादिति ध्येयं ॥ निरुपाधिकइति ॥ निरुपाधिकानाहार्यभ्रमइत्यर्थः । जगद्भ्रमस्तु निरुपाधिक एवेति भावः । तथाच जगद्वादि निरुपाधिक कल्पितत्वादिति तन्न । इह कल्पितत्वासादृश्यस्याप्यविद्याध्यासाधीनत्वेनान्योन्याश्रयात् । रक्तस्फटिकइत्यस्य सोपाधिकभ्रमत्वेन निरुपाधिके सादृश्यनियमाच्च रक्तद्रव्यस्फटिकयोरपि द्रव्यत्वादिना सदृशत्वाच्च ।

न च दोषादिकं विना भ्रमशङ्कयः । अप्रामाण्यस्य स्वतस्त्वाद्यापातात् । एवं द्रष्टृभावेऽपि न भ्रमशङ्कयः । तर्कस्याभिप्रेततया तत्रापादका (भावान्न) नागमान्नव्यभिचारइति भावः । प्रकारांतरेण व्यभिचारं परिहरति ॥ रक्तेति ॥ निरुपाधिकत्वविशेषणस्यापादकेऽदानेऽपि न व्यभिचारः । न च सादृश्यं तत्र नास्तीति वाच्यं । रक्तद्रव्यस्फटिकयोर्द्रव्यत्वादिना सादृश्यसद्भावादिति भावः । यदि विश्वं कल्पितं स्यात्तदा सत्यदोषयुतं स्यादिति तर्कऽप्रयोजकत्वं निरस्यति ॥ न चेति ॥ स्वतस्त्वेति ॥ ज्ञानसामग्र्यादोषस्याप्रवेशेन ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वापत्त्या स्वतस्त्वप्राप्त्या वेदांतजन्यब्रह्मज्ञानस्याप्यप्रामाण्यापातइत्यर्थः । यदि विश्वं कल्पितं स्यात्तदा द्रष्टृप्रेतं स्यादिति तर्कव्याप्तिमुपपादयति ॥ एवमिति ॥ समानेति ॥ भ्रमप्रमयोः समान आश्रयः स च द्र

दृष्टेतिभावः।यदिविश्वंकल्पितंस्यात्तदासत्यदेहेन्द्रियाद्युपेतंस्यादितितर्कऽप्रयोजकत्वंनिरस्यति॥एवमिति॥देहादीनांभ्रमप्रयोजक
 त्वमुपपादयति॥प्रलयइति॥करणेति॥इन्द्रियादिकरणजन्यत्वेनप्रसिद्धस्यभ्रमस्यइन्द्रियाद्यभावेऽदर्शनादित्यर्थः।नचदेहादीनाम
 भावेपिअज्ञानाख्यकारणसद्भावाद्भ्रमोऽस्त्वितिवाच्यं।तथात्वेप्रलयेप्यज्ञानस्यसत्त्वेनतदापिभ्रमप्रवाहापत्तेः।अतोयथाप्रमायाइन्द्रि
 यादिकरणजन्यत्वेनप्रसिद्धायाइन्द्रियदेहाद्यभावेऽभावोदृष्टः।एवंप्रलयेसत्यप्यज्ञानादौदेहाद्यभावेनभ्रमाभावदर्शनादेहेन्द्रियादी
 नामेवभ्रमजनकत्वनियमादिदानीहेहेन्द्रियाद्यभावेपिविश्वभ्रमांगीकारेऽकारणकार्योत्पत्तिःस्यादितिभावः।ननुविश्वस्यभ्रांति
 भ्रमस्यसमानाश्रयप्रमानिवल्यत्वेनज्ञानस्यज्ञातृसापेक्षत्वेनचद्रष्टुरवश्यंभावात्।एवंदेहेन्द्रियाद्य
 भावेपिनभ्रमइशंक्यः।प्रलयेसत्यप्यज्ञानादौदेहादेरभावेनप्रमायाइवकरणजन्यभ्रमस्याप्यदर्श
 नात्।नचरूप्याद्यध्यासेदोषादीनांदेहेन्द्रियांतानांव्यावहारिकंवाकरणादिसंभवासत्त्वंतंत्रमि
 तिजगद्ध्यासेपितथेतिवाच्यं।दोषादीनांव्यावहारिकसत्त्वस्याद्याप्यसिद्ध्यान्योन्याश्रयात्।

कल्पितत्वेपारमार्थिकदोषयुक्तत्वंस्यादित्यापादनमयुक्तं।रूप्याद्यध्यासेदोषादीनांव्यावहारिकसत्त्वस्यकरणंयदिन्द्रियंतत्समंयत्
 सत्त्वंव्यावहारिकमेवसत्त्वंतत्स्थवातंत्रतायाःक्लृप्ततयाविश्वभ्रमेदोषादीनांकरणभूतैन्द्रियसमंयत्सत्त्वंव्यावहारिकमेवसत्त्वंतदेवंतत्र
 मस्त्वित्याशंक्यनिराकरोति॥नचेति॥करणादिसममिति॥व्यावहारिकमेवसत्त्वमित्यर्थः।एकस्यैवशब्दभेदेनव्यवहार
 मात्रमितिद्रष्टव्यं॥अन्योन्येति॥जगद्ध्यासेसिद्धेतदंतर्गतदोषादीनांव्यावहारिकसत्त्वसिद्धिःतत्सिद्धौचसदृशसत्त्वोपेतौ

षादिभिर्जगदध्याससिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । ननुभवत्यक्षेपिजगदध्यासाभावसिद्धौतदंतर्गतदोषदेहद्रियादीनांपारमार्थिकसत्त्वसिद्धिस्तत्सिद्धौचभवदुक्तप्रतिकूलतर्कसिद्ध्याविपर्ययेपथवसानेनजगदध्यासाभावसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयःसमानएवेत्यत आह॥पारमार्थिकेति॥ औत्सर्गिकप्रामाण्येन प्रत्यक्षादिना तथाचदोषादीनांपारमार्थिकसत्त्वस्यजगदध्यासाभावसिद्धधीनत्वाभावेननास्तत्पक्षेऽन्योन्याश्रयइतिभावइतिप्रतिपादयिकोवाक्यार्थः । करणादिसमसत्त्वतंत्रमित्यत्रदोषमाह ॥ इहेति ॥ अध्यासेकरणसमसत्त्वस्यतंत्रत्वमुक्तं सादिरूढ्यादिप्रतीतौकरणसद्भावेनतत्रदोषादेशेनकरणसमसत्त्वसंभवेप्यज्ञानादिप्रतीतेस्साक्षि

परमा(पारार्थिकस)त्त्वसत्त्वस्यत्वौत्सर्गिकप्रामाण्येनसिद्धत्वात् । इहसाक्षिरूपाज्ञानादिप्रती

तौकरणाभावाच्च रूपाद्यध्यासेकरणादेरप्यधिष्ठानसमस(त्ताकत्वे)त्वेनेहापितथात्वापाता

च्च दोषादेरध्यस्तात्वेतदभावस्यतात्त्विकत्वापातेनातात्त्विकेनचतात्त्विककार्यप्रतिबंधायोगेन

रूपतयाऽजन्यत्वेनतत्रतीतैकरणाभावात्करणसमसत्त्वदोषदेहद्रियादीनानसंभवतीत्यर्थः । रूढ्याध्यासदृष्टतेनजगदध्यासेदोषादीनांकरणसमसत्त्वेष्वेवोच्यमानेदोषांतरमाह ॥ रूढ्यादीति ॥ अधिष्ठानेति ॥ रूढ्यन्त्रमर्षाद्रियादीनामधिष्ठानभूतशुक्तिसमसत्ताकत्वदर्शनाज्जगद्भूतदोषादीनामपिअधिष्ठानभूतब्रह्मसमसत्ताकत्वप्राप्त्यापारमार्थिकसत्त्वसिद्ध्यापातादित्यर्थः । ननुजगदध्यासेहेतुर्दोषादिस्तात्त्विकोमाभूत् माभूच्चव्यावहारिकः प्रातिभासिकस्तुभविष्यतीत्यत आह ॥ दोषादेरिति ॥ अध्यस्तात्वे कल्पिततयाप्रातिभासिकत्वे ॥ तात्त्विकत्वेति ॥ प्रतियोगितदभावयोर्भिन्नसत्ताकत्वस्यावश्यकत्वादितिभावः । अतात्वि

केन प्रातिभासिकदोषेण ॥ तात्विकेति ॥ तात्विकस्यदोषभावस्यकार्यप्रामाण्यं ॥ दुष्टतयेति ॥ अनृतत्वव्याघातादिदोष
शुक्लत्वेनबौद्धकल्पितंयद्देज्जन्यज्ञानंतस्येवेत्यर्थः । इदमत्राकृतं । यथावेदजन्यज्ञानेबौद्धकल्पितानृतत्वव्याघातादिदोषेणप्रामा
ण्यशंकितेसतितत्रत्वयोच्यते । तत्रदोषाणांकल्पितत्वेनप्रातिभासिकतयातदभावस्यतात्विकत्वेनतात्विकदोषाभावेनस्वकार्यप्रामा
ण्यमेवप्रयोजनीयं तत्रचातात्विकदोषाणानप्रतिबंधकत्वं । अतात्विकंतात्विकस्यकार्येनप्रतिबंधकं । नहिबंध्यासुतःशकश्चत्रवाचां
निवारणइतिन्यायादिति । एवमिहापिदोषाणांप्रातिभासिकत्वेतदभावस्यतात्विकत्वग्राह्यतात्विकेनदोषाभावेनजगज्ज्ञानेप्रामाण्य

दुष्टतयाबौद्धकल्पितंवेदजन्यज्ञानस्येवजगज्ज्ञानस्यप्रामाण्यापाताच्च दोषाद्यध्यासस्यापिदो
षान्तरापेक्षत्वेनानवस्थाद्यापाताच्च कस्यचिद्दोषाभावेप्यारोपेअप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वंस्यात् ।

योजनीयेऽतात्विकदोषाणामप्रतिबंधकत्वमेव त्वदुक्तन्यायात् अतो जगज्ज्ञानस्यप्रामाण्यसिद्धिरितिदोषाणांकल्पितत्वेनप्रातिभा
सिकत्वपक्षेदोषान्तरमाह ॥ दोषादीति ॥ ननुनानवस्थाकिंचिद्दूरेगत्वातत्रकस्यचित्पुरुषस्यदोषाभावेपिअमांगीकारादित्यतआह
॥ कस्यचिदिदि ॥ आवयोमतेऽप्रामाण्यस्यपरतस्त्वेनदोषाभावेऽन्यप्रामाण्यांगीकारेतस्यस्वतस्त्वापस्यावेदजन्यज्ञानेऽप्यप्रामाण्या
पातइतिभावः । ननुतथापिनानवस्था अविद्याख्यदोषाध्यासस्यानादित्वेनतत्रदोषापेक्षायाअभावात् अथवाऽप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वा
पत्तिभियाऽविद्यारोपेऽविद्यायाएवदोषत्वांगीकारात् । नचात्माश्रयः । अविद्याख्यदोषस्यजगदध्यासनिर्वाहकत्वस्यस्वाध्यासनिर्वा

हकत्वस्य चांगीकारेण दोषभावादित्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ न चेति ॥ अप्रामाण्यस्वतस्त्वापत्तिभियापक्षान्तरमाह ॥ स्वनिर्वाहकत्वे न चेति ॥ तत्र दृष्टान्तः भेदवदिति ॥ भेदस्य भेदिनोऽस्मत्काशाद्भेदेऽनवस्थायां प्राप्तायां एकएव भेदो भेदिनोर्देवदत्तयोर्विशिष्टव्यवहारं भेदो भिन्नइति स्वविशिष्टव्यवहारं च यथानिर्वहति तद्वदित्यर्थः ॥ तत इति ॥ अविद्यारूपदोषस्यानादित्वेनाधिष्ठानानपेक्षत्वात्स्वनिर्वाहकत्वाद्वा मिथ्याभूतं स्वयमेव स्वस्याधिष्ठानं भवत्विति ब्रह्मरूपाधिष्ठानापेक्षापिन स्यादित्यर्थः ॥ विषयस्येति ॥ विषयस्यानादित्वेऽपि तत्प्रतीर्जन्यतया दृष्टत्वादिहापि अविद्यारूपविषयस्यानादित्वेऽपि तत्प्रतीर्दोषजन्यत्वमेव वाच्यं । अन्यथा तस्याः प्रतीतेरप्रामाण्यस्यै

न चानादित्वेन वा भेदवत्स्वनिर्वाहकत्वेन वा विद्यारूपदोषस्य तदनपेक्षा । तत एवाधिष्ठानानपेक्षापातात् ।

विषयस्यानादित्वेऽपि प्रतीर्दोषाजन्यत्वे अप्रामाण्यायोगाच्च । “अविद्यारोपेतस्याएव दोषत्वेलाघवेन ज

गदारोपेपितस्याएव दोषत्वापाताच्च” स्वनिर्वाहकत्वे भेदो भिन्नइति वदज्ञानमज्ञातमिति व्यवहारसंभवेऽपि

वायोगादिति भावः । ननु व्यावहारिकस्थलेऽवैयर्थ्यव्यवस्था प्रातिभासिकस्थलेऽनुप्रतीत्यतिरिक्त्वविषयसत्ताया एवाभावात्तस्या एवा

नादित्वमंगीक्रियते अप्रामाण्यस्वतस्त्वनुस्वनिर्वाहकत्वमंगीकृत्य परिह्रियतेऽतो नोक्तदोषइत्यस्वसादाह ॥ स्वनिर्वाहकत्वइति ॥

अत्र स्वनिर्वाहकत्वइत्यतः पूर्वमविद्यारोपेतस्याएव दोषत्वेलाघवेन जगदारोपेपितस्याएव दोषत्वापाताच्चेति क्वाचित्काः पाठोद्भूयते ।

तत्राविद्यारोपेऽविद्याया एव दोषत्वे जगदारोपेपिशुक्तिरजताद्यारोपेपितस्याएव दोषत्वापत्त्या काचादेर्दोषत्वं न स्यादित्यर्थो द्रष्टव्यः ।

अत्र स्वनिर्वाहकत्वं नाम स्वव्यवहारस्वातिरिक्तानपेक्षत्वं यथा प्रमेयत्वप्रमेयमिति । एवमज्ञानान्तरमन्तरेण अज्ञानमज्ञातमिति व्यव

हारोऽभूत् स्वज्ञानप्रतिस्वस्यदोषत्वंतुनभवति । कुतइत्यतआह ॥ प्रतीतिमात्रशरीरंयत्स्वंअविद्या तद्विषयिणी
याधीस्तत्रदोषतयाहेतुत्वेनत्वदंगीकृतेनप्राप्तंयत्स्वस्यस्वात्मापेक्षयापूर्वभावित्वंतदयोगादित्यर्थः । प्रतीतिमात्रकालत्वंनामार्थप्रती
त्योरन्यूनानधिककालत्वं एवंचाविद्याप्रतीतिंप्रतिअविद्यारूपार्थस्यदोषतयाहेतुत्वेप्रोच्यमानेस्वस्मादपिस्वस्यपूर्ववृत्तित्वमायातं
तच्चायुक्तमित्यर्थइत्याहुः । संप्रदायस्तुस्वनिर्वाहकत्वेनाविद्याप्रतीतौअविद्यायाएवदोषत्वेऽविद्यायाःप्रतीतिमात्रशरीरत्वेनप्रती
तिविनाकेवलायाःस्वस्याःकदाप्यभावादविद्याप्रतीतौदोषतयाऽविद्यापूर्वमस्तीत्युक्तेऽविद्याप्रतीतिरेवपूर्वमस्तीत्युक्तंस्यात् तथाचा

प्रतीतिमात्रशरीरस्वविषयधीहेतुत्वेनस्वस्यस्वस्मात्पूर्वभावित्वायोगाच्च
बाधकज्ञानस्यापिबाध्यत्वेबाधपरंपरयानवस्था(देर्व)यावक्ष्यमाणत्वाच्च ।

विद्याप्रतीत्यपेक्षयाऽविद्याप्रतीतिरेवपूर्वभावित्वप्राप्त्यात्माश्रयइत्यर्थः । यदिविश्वंकल्पितंस्यात्तदासत्यभूतबाधकज्ञानोपेतंस्यादि
तितर्कैऽप्रयोजकता । विश्वस्यकल्पितत्वेपिबाधकज्ञानस्यनसत्यत्वं तस्यापिबाध्यत्वादित्याशंकायामाह ॥ बाधेकति ॥ तथाचा
नवस्थाभियार्किंचिद्बाधकज्ञानंसत्यमंगीकर्तव्यमित्यर्थः । अत्रयत्परेणजल्पितं वेदांतजन्यचरमवृत्तेःकतकरजोवद्वेणुसंघर्षजाग्नि
वच्चस्वपरबाधकत्वाभ्युपगमनानवस्थेति । तदयुक्तं । स्वेनस्वस्यबाधेबाधकत्वाभिमतस्यबाध्यत्वापातेनविरोधात् अस्मिन्नर्थे
मानाभावाच्च दृष्टांतमात्रस्याप्रत्यायकत्वादित्येवमुत्तरत्रनिराकरिष्यामइत्यर्थः । जगदध्यासहेतुदोषादीनांव्यावहारिकत्वेदोषांत

रमाह ॥ रूपादीति ॥ तदेवसत्त्वं दोषसमसत्त्वंव्यावहारिकसत्त्वमित्यर्थः । इहापि जगद्भ्रमेपि तथात्वापत्ते दोषसमसत्ताक व्यावहारिकसत्तापत्तेः । तथाचरूपाद्यध्यासेदोषादीनांव्यावहारिकंसत्त्वंदृष्टमितिजगदध्यासेपितथैत्रेतियदिकल्प्यते तदारूपाद्यध्यासेऽधिष्ठानस्यापिशुक्तिशकलस्यदोषसमंव्यावहारिकंसत्त्वंद्रीत्येवदृष्टमितिजगदध्यासेऽधिष्ठानस्यापिब्रह्मणोदोषसमंव्यावहारिकंसत्त्वमेवस्यात् नपारमार्थिकंसत्त्वमितिभावः । ननुरूपाद्यध्यासेशुकेरधिष्ठानत्वेनाधिष्ठानज्ञानाबाध्यव्यावहारिकसत्त्वंदृष्टं नहिशुक्तिगतंव्यावहारिकंसत्त्वंशुक्तिज्ञानेनबाध्यते तथातत्रदोषादीनामधिष्ठानज्ञानाबाध्यव्यावहारिकंसत्त्वमस्ति नहि

रूपाद्यध्यासेधिष्ठानस्यापितदेवसत्त्वंतत्रमितीहाप्यधिष्ठानस्यापितथात्वापत्तेश्च । नचतत्रा

धिष्ठानज्ञानाबाध्यंसत्त्वंतत्रं दोषादीनांतुव्यावहारिकंतत्रमितिवैरूप्यकल्पनमसतिबाधेकयुक्तं ।

शुक्तिज्ञानेरूप्यभ्रमेहेतुदोषादिसत्त्वंबाध्यते तथाजगदध्यासाधिष्ठानेब्रह्मणिअधिष्ठानज्ञानाबाध्यंसत्त्वमस्ति नहिब्रह्मज्ञानेनब्रह्म गतंपारमार्थिकंसत्त्वंबाध्यते दोषादीनांतुअधिष्ठानज्ञानाबाध्यंसत्त्वं तथाचब्रह्मणोजगदध्यासाधिष्ठानत्वेऽधिष्ठानभूतस्वज्ञानाबाध्यंसत्त्वंतत्रं । एवंप्रजताध्यासेशुकेरधिष्ठानत्वेपि जगदध्यासेरूपाद्यध्यासेचेहेतुभूतदोषाणांव्यावहारिकसत्त्वंतत्रमितिवैरूप्य कल्प्यतइतिपारमार्थिकसत्त्वासिद्ध्यतिब्रह्मणि तत्राबाध्यत्वरूपसत्त्वांगीकारादतोयुक्तस्याधिष्ठानब्रह्मगतत्वमित्याशंक्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ तत्र रूपाद्यध्यासे ॥ वैरूप्येति ॥ अधिष्ठानज्ञानाबाध्यंसत्त्वमधिष्ठानत्वेतंत्रं दोषादीनांव्यावहारिकसत्त्वं

जगदध्यासेतंत्रमित्येतत्कल्पनमसतिबाधकेनयुक्तमित्यर्थः । नन्वसतिबाधकइत्युक्तं दोषादीनांमिथ्यात्वस्यैवबाधकत्वेनतदन्यथानुपपत्त्यादोषादीनांन्यावहारिकंसत्त्वंतंत्रतयांङीकर्तव्यमित्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ इह जगदध्यासे ॥ अन्योन्याश्रयादिति ॥ जगदध्याससिद्धौतदंतर्गतदोषादीनांमिथ्यात्वसिद्धिः । तत्सिद्धौचिमिथ्याभूतदोषैर्जगदध्याससिद्ध्याव्यावहारिकसत्त्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः । ननुविश्वयदिकल्पितस्यात्तदासत्यदोषादियुतंस्यादितितर्केऽप्रयोजकता । दोषाणा

नचेहदोषादीनांमिथ्यात्वमेवबाधकं । अन्योन्याश्रयात् । नचकतिपयाध्यासे प्राप्तिभासिकाध्यासेसाद्यऽध्यासेवादोषादिसत्त्वंतंत्रं नत्वधिष्ठानेतरसर्वाध्यासे व्यावहारिकाध्यासेवाअनाद्यध्यासेवेतियुक्तं । अधिष्ठानेतरसर्वाध्यासएवायुक्तइत्युच्यमानत्वात् । लाघवेनप्रथमोपस्थितत्वेनचप्रवृत्तिमात्रधूममात्रेप्रति

मभावोपिभ्रमसंभवात् । नन्वध्यासमात्रेदोषसत्त्वमपेक्षितमितicheत्तत्राह ॥ नचेति ॥ कतिपयाध्यासइति ॥ रूपाद्यध्यासइत्यर्थः ॥ नत्वित्यादि ॥ प्रकृतोजगदध्यासस्त्वेतादृशइतिभावः । कुतो नचयुक्तमित्यतआह ॥ अधिष्ठानेति ॥ लाघवेनेति ॥ कतिपयाध्यासत्वापेक्षयाध्यासत्वस्यलघुत्वात् सर्वाध्याससिद्धितःप्रथमंरूपादिकतिपयाध्यासेध्यासत्वस्योपस्थितत्वात् । अन्यथारूपाद्यध्यासेऽध्यासत्वस्यासिद्धौतत्त्वदृष्टान्तत्वासंभवात् अतोऽध्यासत्वावच्छेदेनदोषत्वेनचकार्यकारणभावोवाच्यः नकतिप

याध्यासत्वेनेति नोक्तविभागो युक्त इति भावः । तत्र दृष्टान्तः प्रवृत्तीति । यथा संवादिविसेवादिप्रवृत्तिमात्रे संसर्गधियः कारणत्वं लाघवात् तथा च भ्रमाल्प्रवृत्तिसिद्धिः यथा बाधूममात्रे वह्नेः कारणत्वं लाघवात् तथा च पर्वते धूमार्थिनो वह्निसिद्धिः तद्वदिति भावः ॥ अन्यथेति ॥ लाघवानादर इत्यर्थः ॥ संवादीति ॥ तथा च भ्रमाल्प्रवृत्तिर्न स्यात् हेत्वभावादिति भावः ॥ अपर्वतीयेति ॥ तथा च पर्वतीयधूमार्थिनस्तदलाभः स्यात् हेत्वभावादिति भावः ॥ अनुमानेति ॥ अपर्वतीयधूमस्यैव वह्निकार्यत्वे पर्वतोऽग्निमान्धू संसर्गधीवह्नोरिव ध्यासमात्रं प्रति तस्य तंत्रत्वाच्च । अन्यथा संसर्गधीवह्नी अपि संवादिप्रवृत्त्यपर्वतीयधूमौ प्रति हेतूत्पत्त्या तामित्यनुमानमात्रोच्छेदः । एवं साधिष्ठाने ध्यासे प्राप्तिभासिका ध्यासे वा सा साध्यसेवा ऽधिष्ठानसत्त्वं तंत्रं न तु सर्वध्यासे व्यावहारिका ध्यासे वा अनाद्यध्यासे वेति च स्यात् । तस्मादध्यासमात्रे धिष्ठानस्य दोषादीनां चाधिष्ठानज्ञानाबाध्यं सत्त्वं तंत्रमिति जगदध्यासे हेतुदोषादयो ब्रह्मज्ञानाबाध्यास्युः । सवत्त्वादित्यत्र पर्वतीयधूमविवक्षायां स्वरूपासिद्धिः पर्वतीयधूमविवक्षायामवह्न्यकार्यत्वाद्द्विरुद्धतेत्येव गरीत्यानुमानमात्रोच्छेदप्रसंग इत्यर्थः । कतिपयाध्यास इत्यादौः प्रतिबन्दीमाह ॥ एवं साधिष्ठानेति ॥ रूपाध्यास इत्यर्थः ॥ नत्विति ॥ जगदध्याससत्त्वे तादृश इति भावः । तथा च दोषवदधिष्ठानसत्त्वमपि न स्यादिति ब्रह्मोच्छेद इति भावः । अधिष्ठानस्य दोषादीनां च सत्योपपादकं अनुगत मेकतंत्रवदन् दोषादिसत्यत्वोपपादनमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ अधिष्ठानस्येति ॥ रूपादिभ्रमाधिष्ठानभूतशुक्लेः काचादेश्च शुक्लिज्ञानाबाध्यत्वादिति भावः ॥ ब्रह्मज्ञानेति ॥ अधिष्ठानभूतब्रह्मज्ञानाबाध्यसत्त्ववतः स्युरेवेति सत्यदोषाद्युपेतस्यादि

तिप्रतिकूलतर्कपराहतिः सुस्थैवेतिभावः । संगृह्णाति ॥ एवंचेति ॥ सर्वजगन्मिथ्यात्वसाधकानुमानस्यप्रतिकूलतर्कपराहतिमाह ॥ किंचेति ॥ रूपादेर्बाधेनयथाऽसत्त्वेपितज्ज्ञानेबाधाभावात् रजतज्ञानमासीदित्यनुभवेनचसत्यत्वं तथाजगतोऽसत्त्वेपितज्ज्ञानंसत्यमेवस्यादित्यर्थः । पुनःप्रतिकूलतर्कतरमाह ॥ किंचेति ॥ तदभावार्थं बंधप्रतियोगिकालंताभावरूपनिवृत्त्यर्थं । निवृत्तिरूपध्वंसस्यमिथ्याभूतबंधप्रतियोगिकत्वस्ययोगेनअलंताभावएववाच्यः । तदर्थंचयत्नो न संभवति कुत इत्यत आह ॥ अलंताभावा

एवंच “लोकेधिष्ठानवत्सत्यो दोषादिभ्रमकारणं ॥ दृष्टोतो ब्रह्मवत्सत्यो दोषादिस्याज्जगद्भ्रमे” ॥ किंचार्थस्यासत्यत्वेपिज्ञानंसंदेवेतिवक्ष्यमाणत्वाद्वित्तिरूपतद्विशिष्टचिद्रूपं वा घटादिज्ञानंसत्यं स्यात् । किंचबंधस्यालंताभावप्रतियोगित्वरूपमिथ्यात्ववत्त्वेतदभावार्थयत्नो न स्यात् । अलंताभावस्यासाध्यत्वात् । नचपारमार्थिकत्वाकारेणालंताभावः स्वरूपेणतुनिवृत्तिरित्युक्तं । तस्यनिराकारे ब्रह्मणीवस्वरूपाबाधेनाप्युपपत्तेः ।

वस्येति ॥ नित्यत्वादितिभावः । ननुप्रपंचस्यस्वरूपेणालंताभावोबंधनिवृत्तिरितिनोच्यते किंतुपारमार्थिकत्वाकारेणालंताभावः कथ्यते जगत्पारमार्थिकत्वाकारेणकालत्रयेपिनास्तीति यावत् । स्वरूपेणतुनिवृत्तिरूपध्वंसोस्त्येव । नचमिथ्याभूतस्यतदयोगः मिथ्याभूतस्यप्रातिभासिकस्यध्वंसायोगेपिव्यावहारिकस्यतत्संभवादतोयुक्तएवयत्नइत्याशंक्यनिषेधेति ॥ नचेति ॥ ब्रह्मणोनिराकारतयापारमार्थिकत्वाकारेणालंताभावोस्ति विशिष्टनिषेधस्यविशेष्येबाधेविशेषणविषयकत्वेनब्रह्मणिपारमार्थिकं

सत्त्वंनास्तीतिलभ्यते । एवंचब्रह्मणिपारमार्थिकत्वस्यानिर्धर्मकतयाऽभावेपिस्वरूपतोनिवृत्तिः किंतुसत्त्वमेव एवंबंधस्यापि स्यादितिभावः ॥ गौरिति ॥ प्रकृतिराद्यंतशून्येत्यर्थः । स्वरूपेणनिवृत्त्यंगीकारेएतच्छ्रुतिविरोधापत्त्यातदनुसरणाद्येत्यर्थः । अनुवृत्तिः बंधस्य । बंधालंताभावस्यासाध्यत्वेपियलोधटइत्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेति ॥ तदिति ॥ बंधप्रतीतीत्यर्थः ॥ तस्याइति ॥ अर्थज्ञानात्मकोभयविधभ्रमांगीकारेणबंधप्रतीतेरपिमिथ्यात्वेनतन्निवृत्त्यर्थमपियलोभनसंभवेव । नहिरूप्यनि

गौरनाद्यंतवतीत्यादिश्रुत्यनुसरणायपारमार्थिकत्वाकारेणनिवृत्तिःस्वरूपेणत्वनुवृत्तिरित्यापाताच्च । न चतत्प्रतीत्युच्छेदार्थयत्नः तस्याअपिमिथ्यात्वात् । अन्यथामोक्षेपिबंधप्रतीत्यापत्त्याप्रातीतिकबंधापातात् । किंचबंधस्यब्रह्मण्यध्यस्तत्वेतन्निदिध्यासनसाध्यतत्साक्षात्कारनिवर्त्यत्वंश्रवणादिनियमादृष्टसापेक्षब्रह्मज्ञाननिवर्त्यत्वंचनस्यात् । नहिदेवतानिदिध्यासनसाध्यतत्साक्षात्कारनिवर्त्यदुरितंतत्राध्यस्तं

वृत्त्यर्थयत्नोस्तीतिभावः ॥ अन्यथेति ॥ बंधप्रतीतेर्मिथ्यात्वाभावेबंधप्रतीतेस्सत्यत्वप्राप्त्यानिवृत्त्ययोगेनतदुच्छेदार्थयत्नायोगेनमोक्षेपिबंधप्रतीतिःस्यादित्यर्थः ॥ प्रातीतिकेति ॥ प्रतीतिविषयबंधेत्यर्थः । प्रतिकूलतर्कांतरमाह ॥ किंचेति ॥ तन्निदिध्यासनेति ॥ ब्रह्मविषयकनिदिध्यासनेत्यर्थः । आद्येतर्केयद्यन्ननिदिध्यासनसाध्यसाक्षात्कारनिवर्त्यं तत्तत्रनाध्यस्तमिति व्यतिरेकव्याप्तिमुपपादयति ॥ नहीति ॥ तत्र देवतायां । द्वितीयतर्केयन्नियमादृष्टसापेक्षज्ञाननिवर्त्यं तत्तत्रनाध्यस्तमिति

सामान्यतोव्यतिरेकव्याप्तिमुपपादयति ॥ नवेति ॥ नियमजन्यमदृष्टनियमादृष्टं । तत्र सेतौ । ननुद्वितीयतर्कदृष्टापत्तिः
ब्रह्मसाक्षात्कारेणबन्धनिवृत्तिरूपेमोक्षजननीयेसहकारितयाश्रवणादिनियमादृष्टापेक्षायाअभावात् श्रवणादिनियमजन्यादृष्ट
मपिज्ञानवन्नमोक्षहेतुरितियावत् । तर्हिवैयर्थ्यमेवस्यादितिचेन्न । साक्षात्कारप्रत्येवकारणत्वाभ्युपगमादित्याशङ्क्यनिषेधति ॥
नचेति ॥ अवघातेति ॥ सर्वत्रापिक्रियातन्निग्रहमादृष्टयोःफलभेदएवदृष्टोस्ति यथा“(ब्रीहीनवहंती)”त्यत्रावहननरूपक्रि
यासाध्यंफलवैतुष्यं अवहननैवैतुष्यसंपाद्यं नतुनखविदलनादिनेत्येवंअवहननरूपक्रियानियमेनकिंचिदवांतरादृष्टजायते

नवादूरगमनादिनियमादृष्टसापेक्षसेतुदर्शननिवत्यदुरितंतत्राध्यस्तं । नच
नियमादृष्टनबन्धनिवृत्तौहेतुः किंतुब्रह्मापरोक्षएवेतियुक्तं । अवघातसाध्यवै
तुष्यान्यापूर्वस्येवश्रवणसाध्यापरोक्षान्यमुक्तेरेवतत्साध्यत्वात् । अन्यथा

तत्साध्यवैतुष्यभिन्नपरमापूर्वरूपफलमस्तीत्येवक्रियातन्निग्रहमादृष्टयोःफलभेदोदृष्टः एवंश्रवणादिक्रियासाध्यंफलंब्रह्मापरोक्षं श्र
वणादिनैवब्रह्मापरोक्षसंपाद्यनान्यथेत्येवंश्रवणादिरूपक्रियानियमेनकिंचिददृष्टजायते तत्साध्यंफलंब्रह्मापरोक्षाद्भिन्नमोक्षरूप
मेवांगीकार्यमितिनेष्टापत्तिरित्यर्थः । तत्साध्यत्वात् । नियमादृष्टसाध्यत्वात् । ननुसर्वत्रनियमविधिस्यलेक्रियातन्निग्रहमादृष्टयोः
फलभेदोपिश्रवणादितन्निग्रहमादृष्टयोरेकफलत्वमेवास्तु तथाचद्वितीयतर्केपुनरिष्टापत्तिरेवेत्यतआह ॥ अन्यथेति ॥ अन्यथे

त्यस्यैविवरणश्रवणनियमादृष्टसाध्येसाक्षात्कारइति । अंगीकृतइतिशेषः । श्रवणादिरूपक्रियातन्त्रियमादृष्टयोस्साक्षात्काररूपमेकफलंप्रत्येवहेतुत्वांगीकारेनियमविधित्वमेव न स्यात् । “विधिरत्यंतमप्राप्तेनियमःपाक्षिकेसती”तिवचनात् “ब्रीहीनवहंती”त्यत्रवितुषीभावरूपेफलेऽवहनननिरपेक्षनस्वविदलनादिरूपोपायांतरप्रसक्तौसत्यांअवहननैववितुषीभावंसंपादयेत्तेनाऽदृष्टंजायतइत्येवमनियमादृष्टकल्प्यते एवंसाक्षात्काररूपेफलेश्रवणादिनिरपेक्षोपायांतरप्रसक्तौसत्यांश्रवणादिनैवसाक्षात्कारसंपादयेदिति नियमेन किंचिददृष्टं जायतइतिकल्पनीयं नचैवमस्ति श्रवणादिनिरपेक्षोपायांतरप्रसक्तेरेवाऽभावेनोपायांतरप्रसक्त्यधीननिश्रवणनियमादृष्टसाध्येसाक्षात्कारेश्रवणनिरपेक्षस्योपायांतरस्याप्रसक्त्यातत्प्रसक्त्यधीननियमविध्ययोगात् । नचपरोक्षज्ञानमेवश्रवणादपरोक्षज्ञानंतुनियमादृष्टादितियुक्तं।श्रवणविधौपरोक्षज्ञानप्रवाहरूपनिदिध्यासनसाध्यापरोक्षज्ञानस्यैवदृशिनोदेशात्

यमविध्ययोगादित्यर्थः । श्रवणादिक्रियातन्त्रियमादृष्टयोःफलभेदात्तद्वितीयतर्केपुनरिष्टापत्तिरित्याशंक्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ श्रवणादिति ॥ “आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्य”इत्यत्रयादृशज्ञानमुद्दिश्यनिदिध्यासनंविहितं तादृशमेवज्ञानंदिशिनानिर्दिश्यतादर्थ्येनश्रवणादिकमपिविधीयते अन्यथानिदिध्यासनोपेक्षयादृशरपरोक्षज्ञानोपस्थापकत्वंश्रवणाद्यपेक्षयापरोक्षज्ञानोपस्थापकत्वंचेतिद्वैरूप्यापत्तेः । अतःश्रवणविधेरप्यपरोक्षज्ञानार्थत्वमितिनफलभेदइतिनेष्टापत्तिरितिभावः । ननुनिदिध्यासनविधावपिश्रवणविधाविवपरोक्षज्ञानमेवदृशिनोद्दिश्यतामित्यतउक्तं परोक्षेत्यादि । निदि

ध्यासनस्यपरोक्षज्ञानप्रवाहरूपत्वात्परोक्षज्ञानफलकत्वंनसंभवतीत्यर्थः ॥ साक्षात्कर्तव्यइति ॥ “श्रोतव्यआत्मासाक्षात्कर्तव्य”इतिश्रवणादिविधेःसाक्षात्काररूपफलसमर्पकवाक्यांतरसद्भावात्तस्यसाक्षात्कारएवफलंनपरोक्षज्ञानमित्यर्थः ॥ त्वन्मतइति ॥ इदमत्राकृतं । नश्रवणविधौपरोक्षज्ञानस्योद्देश्यत्वं काम्यत्वमे(बहु)वोद्देश्यत्वं परोक्षज्ञानेचकामनानसंभवति । तथाहि । ब्रह्मज्ञानंभूयादितिहिकामनाकर्तव्या तत्रप्रष्टव्यं ब्रह्मज्ञानंज्ञातंनवा नचेत् ब्रह्मज्ञानंभूयादितिकामनायाअयोगः ब्रह्मज्ञानमितिव्यवहारस्यैवायोगात् आद्येज्ञानावच्छेदकतयाब्रह्मणोपिज्ञातत्वेनसुतरांकाम्यत्वायोगः सिद्धेइच्छाविरहादिति

साक्षात्कर्तव्यइतिश्रुत्यंतराच्च त्वन्मतेपरोक्षज्ञानेकामनायोगेनतस्योद्देश्यत्वायोगाच्च । आपरोक्ष्यस्यैव नियमादृष्टसाध्यत्वेपितत्साध्यदेवतापरोक्ष्यनिवर्त्यदुरितवद्ध्यस्तत्वायोगाच्च । किंचकल्पितत्वे स्वधीहेत्विति

भावः । नचभवन्मतेऽपरोक्षज्ञानस्यापिकाम्यत्वायोगः । तत्रापिप्रष्टव्यं अपरोक्षज्ञानमपिज्ञातंनवा नेतिपक्षेकामनाऽयोगः आद्येब्रह्मणोपिज्ञातत्वात्कामनाऽयोगइतिवक्तुंनयुज्यते परोक्षतोज्ञातेब्रह्मणिअपरोक्षज्ञानकामनायाःसंभवात् । नचैवंत्वया वक्तुंशक्यते अपरोक्षतोज्ञातेब्रह्मणिपरोक्षज्ञानकामनाऽसंभवादितिद्रष्टव्यं । श्रवणनियमादृष्टयोःसाक्षात्काररूपैकफलकत्वमंगीकृत्याप्याह ॥ आपरोक्ष्यस्यैवेति ॥ तत्साध्येति ॥ नियमादृष्टसाध्येत्यर्थः ॥ दुरितवदिति ॥ दुरितंयथादेवतायांनाऽध्यस्तंतेत्यर्थः । मिथ्यात्वानुमानस्यप्रतिकूलतर्कांतरमाह ॥ किंचेति ॥ विश्वस्यकल्पितत्वेप्रतीतिमात्रशरीरत्वरूप

प्रा(तीतिक)तिभासिकत्वापत्त्याज्ञानाल्पूर्वमसत्त्वादि(तिभावः)त्यर्थः। स्वशब्देनप्रपञ्चोग्राहः ॥ प्रतिकर्मति ॥ सर्वसर्वेणहृदयेत
त्यतिप्रसंगभङ्गैर्द्रव्यसंनिर्कर्षयोगादि(तिभावः ।)त्यर्थः । प्रतिकूलतर्कांतरमाह ॥ किंचिति ॥ “यतोवा” इत्यादिकंतत्तत्सूत्र

यासन्निकर्षात्प्रतिकर्मव्यवस्थानयुक्तास्यात् किंचयदिजगत्कल्पितस्यात्तदात्वन्मतेपि “जन्माद्य
स्यत” इतिसूत्रे “यतोवे” त्यादिश्रुतौचजन्माद्युक्तिः “ईक्षतेनाशब्द” इतिसूत्रे “तदैक्षत” इत्या
दिश्रुतौचईश्वरस्येक्षापूर्वककर्तृत्वोक्तिः “लोकवत्तुलीलाकैवल्य” इतिसूत्रे “आप्तकामस्यका
स्पृहे” तिश्रुतौचप्रयोजनाभावेपिलीलायामृष्टयाद्युक्तिः “वैषम्यनैर्घुण्येनसापेक्षत्वात्” इतिसूत्रे
“पुण्येनपुण्यलोकंनयती” त्यादिश्रुतौचकर्मसापेक्षत्वेनवैषम्याक्तिः “निजोतस्तथाह्याह” इतिसूत्रे
“वायोरग्नि” रित्यादिश्रुतौचतेजआदेर्वाग्वादिजन्यत्वोक्तिः “विपर्ययेणतुक्रम” इतिसूत्रे “पृथि
व्यप्सुप्रलीयत” इतिश्रुतौचपृथिव्यादीनामबादौलयोक्तिरित्याद्ययुक्तस्यात् । नहिकल्पितस्यरू
प्यादेर्जन्मादिकमीक्षापूर्वमृष्टत्वंवा तद्भातिप्रयोजनापेक्षावाजीवस्यसुखदुःखेश्वरादिविषयभ्रान्त्य
श्वरस्यवैषम्यादिप्रसक्तिर्वा एकस्यकल्पितस्यकल्पितांतरादुत्पत्तिर्वा तत्रलयोवाद्दृष्टः युक्तोवा ।

विषयवाक्यंद्रष्टव्यं । कुतोऽयुक्तमित्यतस्तदुपपादयति ॥ नहीति ॥ नाहिदृष्टोयुक्तोवेत्यन्वयः । लयशब्दानुसारेणपुल्लिग
प्रयोगइतिज्ञातव्यं । ननुकल्पितस्यापिप्रपञ्चस्यव्यावहारिकसत्त्वाभ्युपगमेनजन्माद्युक्तिःसंभवति रूपादेस्तुप्रातिभासिकत्वा

तथाचनताभ्यामीश्वरः कल्पितइत्यर्थः । नन्वीश्वरस्यकल्पकाभावेपिकल्पितत्वमस्त्वित्यतआह ॥ नचेति ॥ तथाचपरिशेषेण जीवकल्पितएवैश्वरोवाच्यः । तत्रचान्योन्याश्रयउक्तएवेतिभावः । एकस्यकल्पितस्यकल्पितांतरादुत्पत्तेरदर्शनाद्वायोरग्निरित्यादि श्रुतैतेजआदेर्वाध्यादिजन्यत्वोक्तियुक्तास्यात् । ततश्चश्रुतेर्निर्विषयत्वस्यादित्युक्तमयुक्तं । कल्पितेनवास्तवोत्पत्तेरभावेपिवाध्यादिभ्योऽध्यादिकमुत्पद्यतइतिजीवानांभ्रमस्यविद्यमानत्वात् जीवभ्रमसिद्धार्थावलंबनेनसविषयत्वोपपत्तिरित्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेति ॥ आदिकालीनवाध्यादेःप्रत्यक्षागोचरत्वेनतत्रप्रत्यक्षेणजन्यजनकभावभ्रमायोगादित्यर्थः । ननुजीवानामेतादृशभ्रम

नचकल्पकंविनाकल्पना । नचजीवानांवाध्यादिभ्योऽध्याद्युत्पत्तिभ्रमोवास्ति यःश्रुतेरालंबनस्यात् । नचभ्रान्तिविनाकल्पितमस्ति । नचेतद्वाक्यजभ्रान्तिसिद्धालंबनेनैवएतद्वाक्यस्यप्रामाण्यं । बौद्धागमस्यापितत्प्रसंगात् । त्वन्मतेभ्रान्तिहेतूनांदेहेद्रियादीनांपृथिव्यादिकार्यत्वात् ।

माभावेपिवायोस्सकाशादभ्युत्पत्तिः कल्पितास्ति तादृशकल्पितार्थविषयकतयाआलंबनवत्तोपपद्यतइत्यतआह ॥ नचेति ॥ ननु प्रत्यक्षेणैतादृशभ्रमासंभवेपिवायोरग्निरित्यादिवाक्येनैवअध्यादीनांजन्यजनकभावभ्रमोभवति तादृशभ्रमसिद्धार्थावलंबनेनैतद्वाक्यस्यप्रामाण्यमुपपद्यतइत्याशंक्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ बौद्धेति ॥ केशोल्लंठनसहघटिकाभोजनप्रतिपादकबौद्धागमजन्यभ्रान्तिसिद्धैतदार्थावलंबनेनैवबौद्धागमस्यापिप्रामाण्यस्यादित्यर्थः । एतद्वाक्यजन्यभ्रान्तिसिद्धार्थावलंबनेनैतद्वाक्यस्यप्राप्ताप्यमित्युक्तं तत्रणृच्छामः एतद्वाक्यजन्यभ्रान्तिजीवानामुतेश्वरस्य नाद्यइत्याह ॥ त्वन्मतइति ॥ पृथिव्यादीति ॥ देहस्यपृ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100